R6
N55
83461

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாதம் வருடம் 1955
செப்பனிட்டு முடித்த
மாதம் வருடம்
...செய்யாளரின் ...ப்பம்.

ப்ராயச்சித்த காண்ட

(தமிழுரையுடன் கூடியது).

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபா...

கும்பகோண.

விலை ரூ. 6—0—0

2

உ

வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

ஸ்ம்ருதி முக்தாபலம்

என்னும் தர்ம சாஸ்த்ர க்ரந்தத்தின்

ஆருவது பரிச்சேதமாகிய

ப்ராயச்சித்த காண்டம்

தமிழுரையுடன் கூடியது.

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி அவர்களின்

ஆஜ்ஞையை மன்னிட்டு

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால்

கும்பகோணம்

சாரதா விலாஸ ப்ரஸ்ஸில்

அச்சிடப்பட்டு கும்பகோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

விலை] 1955 [ரு. 6-0-0.

Copyright Registered.

𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰.

। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌾𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌿𑌪 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 [illegible] 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌫𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌰𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । [illegible] 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤 [illegible] 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤 [illegible] 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌳𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌆𑌶𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌜𑌯 [illegible],
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇,
[illegible].

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃.

83461

R6
N55

முத்ரை.

ஸ்ரீ,

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸ்ரீமச்சங்கர பகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித, ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளால் நாராயணஸ்மரணம் செய்யப்படுகிறது.

வேதம் முதலிய ப்ரமாணங்களால் ஸித்தித்துள்ளவைகளும், ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளில் பல ப்ரகாரங்களால் தோன்றுகின்றவைகளுமான தர்மங்களை அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்தபடி ப்ரமாணங்களை முன்னிட்டு நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம் என்னும் சிறந்த நிபந்த க்ரந்தத்தை ஆறு காண்டங்கள் (பிரிவு) உள்ளதாக ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதரவர்கள் இயற்றினார் என்பது ஆஸ்திகர்களான எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இதற்குள்ளடங்கிய, அறியாமையால் நேர்ந்துள்ள விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்யாததாலும், மறுக்கப்பட்ட கர்மங்களைச்செய்வது முதலியதாலும் உண்டாகிய பாபங்களைப் போக்கும் தன்மையால், கட்டுப்பாட்டுடன் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைத் தெரிவிக்கின்றதுமான ப்ராயச்சித்த காண்டத்தை ஸம்ஸ்க்ருத பாஷாபரிசயமில்லாதவர்களும் எளிதாக அறிந்துகொள்வதற்காகத் தமிழுரையுடன் கூடியதாய் வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் வெளியிடப்பட்டு நம் முன்னில் அளிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து ஸந்தோஷமுள்ளவராகிறோம்.

இந்த க்ரந்தத்தைப் பரிசீலனம் செய்வதால் ப்ராயச்சித்தத்தின் உண்மைகளை அறிந்தவர்களாயுள்ள ஆஸ்திகர்கள் அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குரியபடி ப்ராயச்சித்த கர்மங்களை அனுஷ்டித்துச் சித்தசுத்தியை ஸம்பாதித்துக்கொள்வதால் ஸர்வேச்வரனான ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வரனை ஆராதித்து, அவனது க்ருபையால் நன்மைகளை அடையவேண்டுமென்று அநுக்ரஹிக்கின்றோம்.

முகாம்—ஸ்ரீகாஞ்சி நகரம்,
ஜய ஸம். பங்குனி
க்ருஷ்ண த்ருதீயா.

நாராயண ஸ்மரணம்.

முகவுரை.

மிக ப்ரஸித்த வைதிக ச்ரேஷ்டராகிய ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அருளிச்செய்த "ஸ்ம்ருதி முக்தாபலம்" என்ற தர்மசாஸ்த்ர க்ரந்தத்தின் உயர்வு பற்றி ச்ராத்தகாண்ட முகவுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது அந்த க்ரந்தத்தில் ஒருபாகமாகிய "ப்ராயச்சித்த காண்டம்" என்கிற பாகமானது வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் ப்ரகாசிக்கப்பட்டிருப்பதை ஆஸ்திக ஸமூஹத்தினர் ஸந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறார்கள். தற்காலம் நமது தர்ம தேசத்தில் ஸநாதன வைதிக தர்மங்களான வர்ணாச்ரம ஆசாரங்களுக்கு, விபரீதமான காலதேசாதி பலவித அஸந்தர்ப்பங்களால் பரம ஆஸ்திகர்களாலும் யதாவத்தாக அநுஷ்டிக்கமுடியாத, தவிர்க்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாஸ்த்ர விதிகளையோ, நிஷேதங்களையோ யதாவத்தாக அநுஸரிக்க முடியாத ஆஸ்திகர்களுக்கு ப்ராயச்சித்தந்தான் பரிஹாரமாக அமைந்து அவர்களைக் காப்பாற்றி, சாஸ்த்ர வரம்பை மீறுதவர்களாகச் செய்கிறது. அந்தந்த தோஷங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்து கொண்டுவிட்டால், அதனால் அவன் சுத்தனாகி பூர்ணாநுஷ்டாநியாயும் ஆகி விடுகிறான். ப்ராயச்சித்தங்களின் கருணை நிறைந்த கார்யம் இதுவேயாகும். இந்த அநுக்ரஹ புத்தியுடன்தான் நமது ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ப்ராயச்சித்த உபதேசம் செய்ய முன்வந்தன.

லௌகிக தண்டனை உதாஹரணம்.

வைதிக மதமானது ப்ராயச்சித்தங்களைக் காட்டியும், பயமுறுத்தியும், நிர்ப்பந்தித்தும் தர்மங்களை அநுஷ்டிக்க வற்புறுத்துவதால் அந்த மதத்தின் பல ஹீனமே வெளிப்படுவதாயும், மதத்தில் உயர்வும், ஸாரமும், ஹிதமும் இருந்தால் ஜனங்கள் தானாகவே அதைப் பின்பற்றமாட்டார்களா? ப்ராயச்சித்த பீதி எதற்கு? என்று சிலர் வாதிப்பதை அறிவோம். உலக தத்துவத்தை அறியாத பாலிசவாதமே இது. வைதிக மதத்தில் ஸகல ப்ராணிகளும் க்ஷேமம் பெறக்கூடிய தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்கள் அடங்கியிருப்பதால் யாவரும் தானாகவே விரும்பி அதன் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படுகிறார்களேயல்லது நிர்ப்பந்தமோ, பயமுறுத்தலோ காரணமில்லை.

உலகில் எந்த மத ஸ்தாபனங்களிலும், ராஜாங்கத்திலும், லௌகிக ஸ்தாபனங்களிலும், அவைகளில் சேர்ந்துள்ளவர்கள் அதனதன் சட்டதிட்டங்களுக்கும், வரையறைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டே நடக்கவேண்டுமென்ற நியமம் இருக்கிறது. நியமத்தை மீறுகிறவர்களுக்கு அபராதம், தண்டனை, அல்லது பஹிஷ்காராதிகள் விதிக்கப்படுகின்றன.

தண்ட நீதி பற்றி மனு.

ராஜாங்க உத்யோகங்களில் உறுதிமொழி கொடுத்துச் சேர்ந்திருப்பவர்கள் அதன் சட்டதிட்டங்களை மீறினால் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. போலீஸிலோ, ராணுவத்திலோ சேர்ந்தவர்களுக்குத் தம் கடமைகளைச் செய்யாவிட்டாலும்,

சட்டதிட்டங்களை மீறினாலும் தண்டனையுண்டு. இன்னமுமிதுபோல் தொழிற் சாலை, பாங்கு, பள்ளிக்கூடங்கள், ஸங்கங்கள், ஸமாஜங்கள் போன்ற ஸகல லௌகிக ஸ்தாபனங்களிலும் கட்டுப்பாட்டை மீறியவர்களுக்கும், கடமையைச் செய்யாதவர்களுக்கும் அந்தந்தக் குற்றங்களுடைய தன்மையை அனுஸரித்துத் தண்டனைகள் ராஜநீதிகளில் விதிக்கப்படுகின்றன. தண்டனை பயமிருப்பதால் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் கடமைகளை ஊக்கத்துடன் செய்கிறார்கள். மனு, தண்ட நீதியின் ஆவச்யகதையை வெகுவாக வற்புறுத்தியுள்ளார். தண்ட நீதியை ப்ரயோகிக்காவிடில் ராஜ்யம் வ்யவஸ்தையற்று அழிந்துவிடுமென்று 7-வது அத்யாயத்தில் விரிவாகச் சொல்லியுள்ளார்.

"துர்லபோ ஹி ஶுசிர்நர:" என்பதால் மனித ஸ்வபாவத்தில் சுத்தனாயிருப்பவன் துர்லபனென்றும், ஆதலால் அந்யாய வழியிலிருப்பவர்கள் மீது தண்டத்தை அவச்யம் ப்ரயோகிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்தால் தண்ட பயத்தால் ப்ரஜைகள் ஸ்வகர்மஸு வ்யவஸ்திதா: என்று ஸ்வதர்மத்திலிருந்து நழுவத் துணியமாட்டார்களென்றும் மனு கூறுகிறார். தண்ட பயத்தால் எல்லாம் அமைதியாக நடக்குமென்றும், தண்டத்தை ப்ரயோகிக்காவிடில் ராஜ்யத்தில் கீழ், மேல் என்ற வ்யவஸ்தை அழிந்துவிடுமென்றும் கூறுகிறார். பிபேத்ரந் ஸர்வஸேதவ: ||

இந்த 20-வது நாகரிக நூற்றாண்டில்கூட ஸகல தேசங்களும் பற்பலவித தண்டோபாயத்தின் பலத்தாலேயே ராஜ்யம் நடத்துவதைக் காண்கிறோம். ராஜாங்கம்மட்டுமல்ல, எல்லாவித ஸங்கங்களும், ஸமாஜங்களும் இந்த தண்ட உபாயத்தினாலேயே நடக்கின்றன. இந்தப் பாதுகாப்பு மிக அவச்யமாகிறது. ராஜாங்கத்திலும், ஸங்கங்களிலும் அங்கத்தினர்களாகச் சேருகிறவர்கள் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படாமல் அவரவர் தம்தம் மனப்போக்கின்படி நடந்து வந்தால் அந்த ஸ்தாபனம் ஒரு க்ஷணம்கூட ஜீவித்திருக்கமுடியாதல்லவா!

ப்ராயச்சித்தம் வைதிக தண்டனை:

இவ்வாறு மனித ஸங்கேதத்தால் ஏற்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலேயே கட்டுப்பாட்டை மீறியவர்களுக்குத் தண்டனைவிதியிருக்கையில், பகவானாலேயே நியமிக்கப்பட்டவைகளாயும், ச்ருதி ஸ்ம்ருதி போன்ற உத்தம ப்ரமாணங்களால் விதிக்கப்பட்டவையாயுமுள்ள தர்மங்களையும், ஆசாரங்களையும் மீறுவோர்களுக்கு சாஸ்த்ரீயமான ப்ராயச்சித்த தண்டனை விதிக்கப்படுவது ந்யாயமே. பரம்பரையாக இன்ன வேதத்தை அநுஸரிப்பேனென்றும், இன்ன ருஷிகளின் கோத்ர ஸூத்ர தர்மங்களின்படி நடப்பேன் என்றும், தேவ, ப்ராம்ஹண, அக்னி ஸன்னிதியில் ப்ரதிஜ்ஞை செய்து உறுதியளித்த வைதிகன் அவைகளை மீறி, அந்தத் தர்மங்களைக் கைவிட்டால், அது தெய்வ ஆஜ்ஞையையும், சாஸ்த்ர ஆஜ்ஞையையும் மீறிய தோஷமாகிறது. இம்மாதிரி ஒவ்வொருவரும் தர்ம ஆசாரங்களை மீறி நடந்தால் அந்த மதம் எப்படி நிலைத்திருக்கும்! அந்த மதத்தில் ஸன்மார்க்க நெறி எப்படி நிலைக்கமுடியும்!. ஆகையால் கட்டளையை மீறிய தோஷத்திற்காக வைதிக தண்டனையான ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்து கொள்ளும்படி சாஸ்த்ரங்கள் உபதேசித்தன. இது ந்யாயமே.

சாஸ்த்ரமென்று நியமங்களை மீறும் தோஷமானது பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறும் தோஷமென்று வைதிகமத ஸித்தாந்தமாகும் ஆகையால் அந்தத் தோஷங்களுக்குப் பரலோகத்தில் தண்டனை விதிப்பவன் பகவானே. ப்ராயச்சித்தங்களால் த்ருப்தியடைந்து பிறகு அநுக்ரஹிப்பவனும் பகவான்தான் என்று மனு முதலிய மஹர்ஷிகளின் நிர்ணயமாயிருக்கிறது.

ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிட்டால் தோஷம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர் கூறுகிறார்:—

விஹிதஸ்யாநநுஷ்டாநாத் நிந்திதஸ்ய ச ஸேவநாத் ।
நர: பதநம்ருச்சதி ।

"சாஸ்த்ர விஹிதத்தைச் செய்யாததாலும், சாஸ்த்ரத்தால் நிஷேதிக்கப்பட்ட அதர்மங்களைச் செய்வதாலும் மனிதன் ப்ரஷ்டனாகிறான்" அதாவது சாஸ்த்ர வழியிலிருந்து நழுவியவனாகிறான். ஆகையால் அந்தத் தோஷத்திற்காக அவன் ப்ராயச்சித்தத்தைக் கட்டாயமாகச் செய்துகொண்டு சுத்தியடையவேண்டும்.

தஸ்மாத்தேந நித்யம் ப்ராயஶ்சித்தம் விஶுத்தயே ।

இங்கு "நித்யம்" என்று ஸ்ம்ருதி கூறுவதால் ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டானம் கட்டாயமானதென்று ஞாபிக்கப்படுகிறது. இதை மிதாக்ஷரையில் விஜ்ஞானேச்வரர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

'ப்ராயஶ்சித்தமகுர்வாணா: பாபேஷு நிரதா நரா:'

என்ற வசனத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர், பாபம் செய்யும் மனிதர்கள் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் பற்பல நரகங்களை அடைவதுடன் திர்யக் ப்ராணி ஜந்மத்தையும் அடைவதாக தோஷம் சொல்லியுள்ளார். ஆகையால் அந்தந்தத் தோஷங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொண்டால் தோஷியானவன் சுத்தனாகி, பரலோகத்தில் நரகாதிகளிலிருந்து மீளுவதுடன் பகவத் க்ருபையையும் பெற்று இஹலோகத்திலும் சிஷ்ட ஜனங்களால் கொண்டாடப்படுகிறான். ஸ்தேயம் அதாவது திருட்டு முதலிய பாபம் செய்தவன் அந்தத் தோஷத்திற்காக அரசனால் தண்டிக்கப்பட்டுவிட்டால் அந்த ராஜ தண்டனையாலேயே அவர்கள் திருட்டு தோஷத்திலிருந்து விடுபட்டு பரிசுத்தராகி விடுகிறதாக நமது ராஜ தர்ம நீதி கூறுகிறது.

ராஜபிர்த்ருததண்டாஸ்து க்ருத்வா பாபாநி மாநவா: ।
நிர்மலா: ஸ்வர்கமாயாந்தி,

இந்தத் தர்ம தத்வத்தை ஸ்ரீ ராகவன் வாலிக்கு உபதேசித்தார். இந்த உதாஹரணம் கொண்டே வைதிக ப்ராயச்சித்த தண்டனையின் தத்வத்தை அறியலாம்.. இதையெல்லாம் அறிந்து ஆஸ்திகர்கள் சீர்திருந்தவும், ஜாக்கிரதையடையவும் இந்தப் புஸ்தகமும் இதன் மொழிபெயர்ப்பும் மிகுந்த ப்ரயோஜனமுள்ளதாகும்.

பாப ஸமூஹங்கள்.

மனிதன் தனது வாழ்க்கையில், தெரிந்தும், தெரியாமலும் செய்யும் குற்றங்கள், அதாவது தோஷங்கள் அபரிமிதமானவை. அவைகளனைத்தையும் குறிப்பிடுவதோ, அவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் விதிப்பதோ ஸாத்யமல்ல. ஆயினும் ஸ்ம்ருதிகள் பெரும்பாலும் இந்தக் கார்யத்தைச் செய்திருக்கின்றன. நிபந்தனகாரர்களும் விரிவுக்கு அஞ்சாமல் உலக க்ஷேமார்த்தமாக அவைகளைப்பற்றி விசார, நிர்ணயாதிகள் பெரும்பாலும் செய்திருக்கிறார்கள். ப்ரம்ஹஹத்யை முதலாக, ஈ, எறும்பு, கிருமி வரையிலுள்ள ப்ராணி வதங்கள், ஹிம்ஸைகள், அவைகளிலுள்ள அநேக பிரிவுகள், உள் பிரிவுகளான தோஷங்கள், ஸுராபானம் முதல் வெகு சிறிய வஸ்து வரையில் பான, ஆஹார தோஷங்கள், ஸ்வர்ண ஸ்தேயம் முதலாக பற்பலவித திருட்டுக் குற்றங்கள், மாத்ருகமனம் முதலாக கணக்கற்ற வ்யபிசார தோஷங்கள், வாங்கக்கூடாதவைகளை வாங்குதல், விற்கக்கூடாதவைகளை விற்பது, சாப்பிடக்கூடாதவைகளைச் சாப்பிடுதல் போன்ற அபரிமிதமான தோஷங்களைக் குறிப்பிட்டு அவைகளுக்காக ப்ராயச்சித்த விதிகளையும் சுத்திகளையும் சாஸ்த்ரம் விதித்துள்ளது. ‘ஸத்யம் வத’, ‘தர்மம் சர’, ‘அஹரஹ: ஸந்த்யாமுபாஸீத’ இத்யாதி விதிகளை அதிக்ரமித்ததற்கும் விரிவாக ப்ராயச்சித்தம் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாபங்களின் பிரிவும், பலாபலமும்.

இந்தப் பாபங்கள் அல்லது தோஷங்களில் சில வெகு ப்ரபலமாயும், சில கடுத்தரமாயும், சில சிறியவையாயுமிருப்பதால் அதற்கு ஏற்றபடி ப்ராயச்சித்தங்களிலும், குரு, லகு என்ற விபாகம் செய்து ப்ரயோகிக்க விதி காணப்படுகிறது. பாபங்களில் மஹாபாதகம், அதிபாதகம், பாதகம், உபபாதகம், ஸாதாரண பாபம் என்று பிரிவினை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மஹாபாதகங்கள் என்பவை ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபான, ஸ்வர்ணஸ்தேய, குருதல்பகமநாதிகள் இவைகளுடன் சில ப்ரபல பாபங்கள். “ஸமபாதகம்” என்ற பெயரால் ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமமாக சிலவும், ஸுராபாநாதிகளுக்கு ஸமமாக சிலவும் பொறுக்கப்பட்டு அவைகளும் மஹாபாதகப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிபாதகமும் பெரிய தோஷத்தில் சேர்ந்ததே. பாதகம் சிறிது குறைவான தோஷமுள்ளது. உபபாதகம், ஸாதாரண பாபம் இவை வெகு சிறியவை. தோஷமும் ஸ்வல்பமானதே. இந்த மஹாபாதகாதிகளில் எந்தெந்தத் தோஷம் எந்தெந்தப் பிரிவில் சேர்ந்ததென்பதை சாஸ்த்ரங்களே பாகுபாடு செய்துவிட்டன. நாமாக கல்பிக்க முடியாது.

இவைகளில் பஞ்சமஹாபாதகம், ஸமபாதகம், அதிபாதகம் என்ற பிரிவில் சேர்ந்த பாபங்களைச் செய்தவர்கள் “பதிதர்கள்” அதாவது ப்ரஷ்டர்களாகிறார்கள். அவர்கள் ஸந்த்யாதி தர்மங்களை அநுஷ்டிக்க அர்ஹதையற்றவராவதுடன் பரலோகத்தில் நரகத்தையும் அடைகிறார்கள். இவர்களுடன் போஜனாதி கலப்புகள் செய்துகொள்ளக்கூடாது. இதைக் கௌதமாதிகள்

த்³விஜாதிகர்மப்⁴யோ ஹாநி: பதநம், பரத்ர சாஸித்³தி⁴: ।

என்ற ஸூத்ரங்களால் தெளிவாக்கியுள்ளனர். ஆதலால் மஹாபாதகியாயும் அதிபாதகியாயுமுள்ளவர்கள் பதிதர்களாகையால் சாஸ்த்ரீய ப்ராயச்சித்த சுத்தி

ஏற்படும் வரையில் விலக்கத்தக்கவர்கள். ஆனால் பாதகம், உபபாதகம் ஆகிய பிரிவுகளில் சேர்ந்த பாபங்களைச் செய்தவர்களுக்குப் பாதித்யம், அதாவது ப்ரஷ்டத்வம் ஏற்படுகிறதில்லை. நரகமோ, பஹிஷ்காரமோ கிடையாதென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராயச்சித்தம் மாத்ரம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

ஸம்ஸர்க்க தோஷம் கலியில் இல்லை.

ப்ரம்ஹஹத்யாதி பஞ்சமஹா பாதகங்களைச் செய்தவனுடன் ஒருவன் கலப்புச் செய்தால் அந்த ஸம்ஸர்க்க பாபத்திற்கும் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயச்சித்தமே சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்க்க தோஷம் கிடையாதென்றும் அதாவது பாபம் செய்தவனுக்குப் போல் ஸம்ஸர்க்கிக்கு ஸமமான ப்ராயச்சித்தம் வேண்டியதில்லையென்றும், லகுவான வேறுவித சுத்தி ப்ராயச்சித்தமே போதுமென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸம்ஸர்க³தோ³ஷ: பாபேஷு

என்பதால், பாபங்களில் ஸம்ஸர்க்க தோஷம் கலியில் கிடையாதென்று வசனம் கூறுகிறது.

கர்தாரம் து கலௌ யுகே என்பதால் நேரிடையாகப் பாபம் செய்தவனையே விலக்கவேண்டுமென்றும், அவனுடன் கலப்பு செய்துகொண்டவனை விலக்கவேண்டியதில்லை யென்றும் நிர்ணயம். கலப்பு செய்துகொண்டவனுக்கு அதேமாதிரி தோஷம் கிடையாதென்று தாத்பர்யமேயல்லது, இவனும் வேறு லகுவான ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியதுதான் என்று தீக்ஷிதீயத்தில் நிர்ணயிக்கப்படுவதை அறியவும்.

புத்திபூர்வகம், அபுத்தி பூர்வகம்.

இந்தப் பாபங்கள் புத்திபூர்வகம், அபுத்தி பூர்வகம் என்று இருவகைப்பட்டவை. பாபத்தை நன்றாக அறிந்து, அதைச் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சையுடன் செய்யப்படும் தோஷமானது புத்திபூர்வகமாகும். அதாவது நன்கு தெரிந்து, வேண்டுமென்றே செய்யப்படுகிற பாபங்களாகும். தெரியாத்தனத்தாலும், தவறுதலாகவும் செய்யப்படுகிற பாபங்கள் அபுத்தி பூர்வகங்கள். இதை மிதாக்ஷரை தெளிவாக்கியுள்ளது.

ஸ்வதந்த்ரப்ரவ்ருத்தி: விஷயஜ்ஞாநகாமநாஸ்யாம் நியதா ।
தயோரந்யதராபாவேபி ததஸ்யா அஸம்பவாத் ॥ என்று.

பாபத்தைச் செய்கையில் அதில் ஸ்வதந்த்ரமாக ப்ரவ்ருத்திப்பதில், புத்திபூர்வகமாகச் செய்கையில் விஷயஞானமும், இச்சையும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டில் ஒன்று இல்லாவிட்டால்கூட அது புத்திபூர்வகமாகாது.

இருட்டில் கம்பம் அல்லது மரம் என்ற ப்ராந்தியால் ஒரு ப்ராம்ஹணனை ஒருவன் வதம் செய்துவிடுவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். இது புத்திபூர்வக பாபமாகாது. ப்ராம்ஹணனைக் கொல்லுகிறோம் என்ற விஷயஞானம் அவனுக்கு இல்லை. காமனையும் இல்லை. ப்ராம்ஹணனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற இச்சை

யும் அவனுக்கு இல்லை. ஆகையால் இது புத்திபூர்வகமானதன்று. ம்லேச்சாதிகளால் பலாத்காரமாகக் கோவதம் செய்யும்படி தூண்டப்படுகிறான். அல்லது பலாத்காரமாக ஸுராபானம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறான். இதுவும் புத்திபூர்வக பாபமில்லை. ஸுராபானம் செய்கிறோம், கோவதம் செய்கிறோம் என்ற விஷயஞானம் இருந்தபோதிலும் இங்கு காமனை அல்லது இச்சை இல்லை. ஸுராபானம் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சை அவனுக்கு இல்லை. இதுவும் புத்திபூர்வகமில்லை. ஆதலால் அபுத்தி பூர்வகம்தான்.

அபுத்தி பூர்வகம், லகு தோஷம்.

ஆகையால் மஹாபாதகாதிகளில் சொல்லப்பட்ட ப்ரபல ப்ராயச்சித்தங்கள் முற்றிலும் புத்திபூர்வக விஷயத்தில்தான் விதிக்கப்பட்டதாகும். புத்திபூர்வகமல்லாத ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபானாதிகளில் தோஷம் ப்ரபலமில்லை. அந்தப் பாபங்களில் ப்ரஷ்டத்வம், நரகம், ஸமூஹவிலக்கு முதலியவைகள் ஏற்படுவதில்லை என்று ஸித்தாந்தம். அபுத்தி பூர்வக பாபங்களில் தோஷமும், ப்ராயச்சித்தமும் லகுவானதே என்பது தர்மசாஸ்த்ர நிர்ணயமாயிருக்கிறது. இங்கு தீக்ஷிதீயத்தில் இது விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரஹஸ்ய பாப ப்ராயச்சித்தம்.

மேற்கண்ட மஹாபாதகாதி, சிறிய பாபம் வரையில் உள்ளவைகளில் ஒருவன் ரஹஸ்யமாக ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஒன்றைச் செய்திருந்தால், அவன் ப்ராயச்சித்தத்தையும் ரஹஸ்யமாகவே செய்துகொள்ளலாமென்று அநுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரிஷத் கூட்டி அநுமதி கேட்கவேண்டியதில்லை. இந்த ரஹஸ்ய ப்ராயச்சித்தத்தால் அவன் சுத்தனாகிவிடுகிறான்.

யத்பாபம் குருதே கிஞ்சித் கேந கேந விதிதம் ந ஜாநதி
தஸ்ய ரஹஸ்யம் । தஸ்ய ப்ராயச்சித்தம் ரஹஸ்யம் குர்யாத் ॥

என்று தீக்ஷிதர் நிர்ணயிக்கிறார். ப்ரமாணவச்யர்களான ஆஸ்திகர்களுக்கு இது பெரிய உபகாரமாகும்.

ப்ராயச்சித்தங்களின் தன்மையும், ஸமூஹக் கலப்பும்.

இனி ப்ராயச்சித்தங்களின் தன்மையையும், ப்ராயச்சித்த ப்ரயோஜனங்களைப் பற்றியும், சாஸ்த்ராபிப்ராயத்தையும், தீக்ஷிதர் நிர்ணயத்தையும் சுருக்கி இங்கு எடுத்துரைப்பது ஆவச்யகமாகும். பாபங்களுக்கு இரண்டு சக்தியுள்ளது. ஒன்று பரலோகத்தில் நரகாதிகளைக் கொடுப்பது. மற்றொன்று இஹலோகத்தில் சிஷ்ட ஜனங்களுடன் கலப்பு செய்வதைத் தடுப்பது. இதுபோல் ப்ராயச்சித்தங்களுக்கும் இரண்டு சக்தியிருக்கிறது. ஒன்று பரலோகத்தில் நரகாதிகள் ஏற்படாமல் தடுப்பது. மற்றொன்று இஹலோகத்தில் பஹிஷ்காரத்தைத் தடுத்து கலப்பு ஏற்படச் செய்வது. ஸாதாரண சிறிய பாபங்கள், உபபாதக பாபங்கள் முதலியவைகளுக்கு அவையவைகளுக்கான ப்ராயச்சித்தத்தைச்செய்து கொண்டுவிட்டால் அதனால் இஹ-பர சுத்தி உடனேயே ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

உபபாதகாதிகள் புத்திபூர்வகங்களாகச் செய்யப்பட்டாலும் ப்ராயச்சித்தத்தால் தோஷம் நீங்கிவிடுவதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மஹாபாதக அதிபாதகங்களில் சிறிது சர்ச்சையிருக்கிறது.

எந்தப் பாபத்திற்கும் ப்ராயச்சித்தமுண்டு.

அபுத்தி பூர்வகமாகத் தவறுதலால் செய்யப்பட்ட ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபானாதிகளில் பாதித்யம் (ப்ரஷ்டத்வம்) கிடையாதாகையால் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டவுடன் சுத்தி ஏற்பட்டு கலப்பு முதலியவைகளும் ஸந்தேஹமின்றி ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

ஆனால் புத்திபூர்வகமாகச் செய்யப்படும் ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபான, ஸ்வர்ணஸ்தேயாதி பாபங்களைச் செய்தவன் பதிதனாகிறான். அவனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் உண்டா? செய்துவைக்கலாமா?

இவ்வளவு பெரிய பாபிக்கு ப்ராயச்சித்தமே கிடையாது. அர்ஹதையில்லை என்று சில ருஷிகள் கூறினார்கள். வேறு சில ருஷிகள் புத்திபூர்வக மஹாபாதகங்களுக்கும் ப்ராயச்சித்தம் உண்டென்றும், செய்துவைக்கலாமென்றும் அபிப்ராயப்பட்டார்கள். இதில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டது. ப்ராயச்சித்தமே கிடையாதென்று சொன்ன ருஷிகளுக்கு ப்ராயச்சித்தத்தால் பரலோக நன்மை ஏற்படாதென்பதில் நோக்கமென்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் நரகம் போகாதென்று கருத்து. ஆதலால் எவ்வளவு பெரிய புத்திபூர்வக மஹா பாபங்களிலும் ப்ராயச்சித்தம் உண்டு என்பது ஸித்தாந்தம். தன் மட்டில் அவன் சுத்தனாகிறான்.

ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டபிறகும் கலப்பு செய்யக்கூடாதவை.

சில பாபங்களில் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் அதனால் அவனுக்கு சிஷ்ட ஜனக் கலப்பு இல்லாமல் விலக்கியே வைக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாலஹத்தி செய்தவன், க்ருதக்னன், சரணாகதனைக் கொன்றவன், ஸ்த்ரீஹத்தி செய்தவன் ஆகிய பாபிகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்தாலும் பிறகு அவர்களுடன் [illegible]க்காமல் விலக்கியே வைக்கவேண்டும். ஸந்யாஸி, நைஷ்டிகன் முதலியவர்கள் ஸ்த்ரீ ஸம்ஸர்க்காதி பாபம் செய்துவிட்டால் ப்ராயச்சித்தம் மட்டும் செய்துவைக்கலாமேயல்லது வேறு கலப்பு செய்துகொள்ளக்கூடாது என்று ப்ரம்ஹ ஸூத்ரத்திலும், பாஷ்யங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இன்னும் பல உண்டு.

குரு-லகு ப்ராயச்சித்தங்கள்.

இந்த ப்ராயச்சித்தங்கள் ப்ராஜாபத்யாதி க்ருச்ரங்களெனவும், சாந்த்ராயணம், உபவாஸம், பஞ்சகவ்யம், கூச்மாண்ட ஹோமம், வேதபாராயணம், ப்ராணாயாமம், காயத்ரீ ஜபம் போன்ற பலவிதங்கள். அந்தந்தப் பாபங்களுக்கு

இன்ன ப்ராயச்சித்தமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப் படாத தோஷங்களுக்கு பரிஷத் அதைக் கல்பனை செய்து விதிக்க அநுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரகல்ப்யம் ஸ்யாத் யத்ர ப்ரோக்தா ந நிஷ்க்ருதி: ||

தோஷிகளுக்கு இந்த ப்ராயச்சித்தங்களை ப்ரயோகிக்கையில் குரு-லகு என்ற பாகுபாடு செய்தும், தேசம், காலம், வயது, சக்தி முதலிய ஸந்தர்ப்பங்களைக் கவனித்தும் ப்ரயோகிக்க வேண்டுமென்று ஸ்ம்ருதிகாரர்கள் நியமித்துள்ளார்கள். சரீர பலத்தினுலோ, தேச கால அஸந்தர்ப்பத்தினுலோ, சாந்த்ராயணாதி தபஸ்ஸுகளைச் செய்யச் சக்தியற்றவன்மீது அவைகளைத் திணிக்காமல், அதற்கு அடுத்தபடியுள்ள கௌண கல்பங்களை விசாரித்து ப்ராயச்சித்தம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று கருணை மிகுதியால் மஹர்ஷிகள் வழிவிட்டிருக்கிறுர்கள், அதுவும் இக்க்ரந்தத்தில் ஆங்காங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ராயச்சித்த ப்ரதிநிதிகள்

பாபங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள ப்ராயச்சித்தங்களை இந்தக் கலியுகத்தில் யதாவத்தாக ஒருவன் அநுஷ்டிப்பது ஸாத்யமில்லை. இதனுல் மஹர்ஷி பராசரர் கலியுகத்திற்கென்றே லகுவான ப்ராயச்சித்தங்களை உபதேசித்துள்ளார். மனு-யாஜ்ஞவல்க்யாதி மற்ற ஸ்ம்ருதிகாரர்களும் கடின ப்ராயச்சித்தங்களை விதித்துவிட்டு அசக்தர்கள் விஷயத்தில், கௌண கல்பங்களையும், ஆபத்கல்பங்களையும் விதித்துள்ளார்கள். இக்காலத்தில் அவைகளை அநுஷ்டித்து சுத்திபெறலாம். சாந்த்ராயணம் ஒரு மாஸம் வரையில் செய்யவேண்டிய ப்ரயோகமாகும். இது போல் மற்ற க்ருச்ரங்களும் பலநாள் வ்ரதமிருந்து செய்யக்கூடியவை. க்ருச்ரங்களுள் லகுவாக நினைக்கப்படும் ப்ராஜாபத்யமே 12 நாள் வ்ரதம் இருக்க வேண்டியது. இவைகளையெல்லாம் இக்காலத்தில் யதாவத்தாக அநுஷ்டிக்கும் அதிகாரி ஒருவன்கூட இருக்க ஸாத்யமில்லை.

ஆகையால் மஹர்ஷிகள் கருணை நிறைந்த ஹ்ருதயத்துடன் இக்கால ஸாத்யமும், அநுஷ்டான ஸாத்யமுமான வழிகளையும் உபதேசித்தார்கள். ப்ராயச்சித்த தபஸ்ஸுகளில், த்ரவ்ய தானத்தை (பணத்தைக் கொடுப்பது) ஓர் ப்ரதிநிதியாக சாஸ்த்ரகாரர்கள் சேர்த்திருப்பது மிகுந்த உபகாரமானது. தன் கைப் பணத்தைத் தானம் செய்வது ஓர் தபஸ் என்றே ச்ருதியும் கூறுகிறது.

[illegible] ||

லௌகிக ராஜநீதி தண்டனைகளிலும் பண அபராதம் விதிப்பது இக்காலத்தில் எல்லா தேசங்களிலும் நடந்துவருகிறது.

இக்காலத்தில் பலநாள் ஸாத்யமான தபஸ்ஸுகளை ப்ராயச்சித்தமாக அநுஷ்டிக்க முடியாததாகையால், ஜபம், ஹோமம், உபவாஸம், ப்ராணுயாமம், த்ரவ்ய தானம் போன்ற லகு வழிகளைச் செய்து சுத்தியடையலாமென்று சாஸ்த்ரம் இருக்கிறது.

எதற்கும் ப்ராஜாபத்யம் ப்ரயோகிக்கலாம்.

ப்ராஜாபத்யம் என்ற க்ருச்ரத்தை ஸகல ப்ராயச்சித்தங்களுக்கும் ப்ரதிநிதியாக (பதிலாக) அநுஷ்டிக்கும்படி சாஸ்த்ரம் அநுக்ரஹித்திருக்கிறது. உசனஸ் கூறுகிறுர்.

யத்ப்ரோக்தம் யத்ர வா ப்ரோக்தம் மஹாபாதக நாஶநம் |
ப்ராஜாபத்யேந க்ருச்ரேண ஶுத்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ||

மஹாபாதகாதி பாபங்களில்கூட ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ப்ராயச்சித்தமே விதிக்கப்படாத இடங்களிலும் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அநுஷ்டித்து சுத்தியடையலாமென்று இதில் கூறப்படுகிறது. வேறு சில ருஷிகளும் இதை அநுமதித்துள்ளார்கள். இது மிதாக்ஷரையில் ஸ்பஷ்டம்.

ஆகையால் ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபானுதிகளான மஹா பாபங்களில் ப்ரபல ப்ராயச்சித்தங்கள் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளுக்குப் பதிலாக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அநுஷ்டிக்கலாமென்று இதில் விதிக்கப்படுகிறது. அந்த மஹாபாதக ப்ராயச்சித்தம் எவ்வளவு பெரிதோ அதற்கு ஸமமாயிருக்கும்படி ப்ராஜாபத்யத்தைக் கணக்கு செய்து பெருக்கி அநுஷ்டிக்கலாமென்று மிதாக்ஷரையில் விஜ்ஞாநேச்வரர் விரிவாகக் கூறியுள்ளதைப் பார்க்கலாம். ஆகையால் எவ்வளவு பெரிய ப்ராயச்சித்தத்திலும் ப்ராஜாபத்யம் ப்ரதிநிதியாக விதிக்கப்பட்டிருப்பது இக்காலத்தில் விசேஷ உபகாரமாகும்.

ப்ராஜாபத்யத்திற்கும் ப்ரதிநிதிகள்.

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும் இக்காலத்தில் முக்ய கல்பமாக அநுஷ்டிக்க முடியாததே. ஆகையால் அதற்கும் ப்ரதிநிதியாக ருஷிகள் சில அநுகல்பங்களை உபதேசித்திருக்கிறுர்கள்.

ப்ராஜாபத்யக்ரியாஶக்தௌ தேநும் தத்யாத் விசக்ஷண: |
தேநோரபாவே தாதவ்யம் தந்மூல்யம் காஞ்சநம் வா ||

என்பதால் ப்ராஜாபத்யத்திற்குப் பதிலாக ஒரு கோ (பசு) கொடுக்கலாம். பசு கொடுக்க சக்தியில்லாவிட்டால் அதன் மூல்யமாக ஒரு நிஷ்கம் அளவுள்ள ஸ்வர்ணம் கொடுக்கவும்.

கோமூல்யம் ச யதாஶக்தி தேயம் என்று தீக்ஷிதீயம். ஒரு நிஷ்க அளவு கொடுக்க சக்தியில்லாவிட்டால், அதில் பாதியாவது, அதற்கும் சக்தியில்லையாகில் கால்பங்காவது கோமூல்ய ப்ரதிநிதியாகக் கொடுத்தால் போதும். இதனுல் ப்ராஜாபத்யம் முக்ய கல்பமாக அநுஷ்டித்த பலன் கிடைத்துவிடுகிறது. சாஸ்த்ரம் இதைப் பூர்ணமாக அங்கீகரித்துவிட்டது. இந்த அநுகல்ப ப்ராஜாபத்யம் இக்காலத்தில் ஸகல சிஷ்டர்களாலும் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ப்ராஜாபத்ய ப்ரதிநிதியாக இன்னும் சில அநுகல்பங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. தீக்ஷிதரும் அவைகளைக் கடைசியில் நிரூபித்துள்ளார்.

பத்தாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், பன்னிரண்டு ப்ராம்மண போஜனம். ஸமுத்ர காமினியான நதியில் ஸ்நானம் இவைகளும் ப்ராஜாபத்ய ப்ரதிநிதிகள். இவைகளில் ஒன்றை அநுஷ்டிக்கலாம். வேறு சில ருஷிகள் இருநூறு ப்ராணாயாமம், திலஹோமம் ஆயிரம் காயத்ரியால் செய்வது, உபவாஸம், வேதபாராயணம் முதலியவைகளையும் ப்ராஜாபத்ய ப்ரதிநிதியாகச் சொன்னார்கள்.

இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றைக் கால தேச ஸௌகர்யத்திற்கும், தோஷத்திற்கும் ஏற்றபடி செய்யவேண்டும்.

ஸாதாரண பாப ப்ராயச்சித்தங்கள்.

தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்யப்படும் பற்பல தோஷங்களுக்கு ஸுலபமான சுத்திமுறைகளைச் செய்துகொண்டு பரிசுத்தியடையலாம். ஸ்நானம், ஸந்த்யோபாஸனம், ப்ராணாயாமம், உபவாஸம், பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் இவைகளை மனஸ் த்ருப்திக்காக ப்ராயச்சித்த ரூபமாக அடிக்கடி செய்துகொண்டால் பாபங்கள் நீங்கும்.

இரவில் செய்த பாபம் காலை ஸந்த்யாவந்தனத்தாலும் பகலில் செய்த பாபங்கள் ஸாயம் ஸந்த்யாவந்தனத்தாலும் நீங்கிவிடுவதாக சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகையால் ஸ்நான, ஸந்த்யா, ப்ராணாயாமாதிகளை அநுஷ்டித்துவந்தால் பற்பல பாபங்கள் விலகுகின்றன.

[illegible] என்று மந்த்ரம்.

பஞ்சகவ்ய மஹிமை.

பொதுவாக அநேக பாபங்களுக்கு, முக்யமாக அபோஜ்ய போஜனங்களுக்கும் பஞ்சகவ்யம் உயர்ந்த ப்ராயச்சித்தமாக விதிக்கப்படுகிறது. பஞ்சகவ்யத்தில், கோமயம், கோமூத்ரம் இரண்டும் ப்ரபல சுத்திகர வஸ்துக்கள். ஆயுர்வேத க்ரந்தங்கள் கோமய கோமூத்ரங்களாலாகிய உயர்ந்த குணங்களைப் போதிக்கின்றன. கோமய, கோமூத்ரங்களுக்கு விஷக்ருமி நாசகர சக்தி இருப்பதாக நவீன விஞ்ஞானிகளும் சொல்லத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். மேற்குத் திசை ஆங்கிலாதி தேசங்களில் ஸமீபத்தில் டாக்டர்கள் கோமயத்தைச் சில ரோகங்களுக்கு மருந்தாக உபயோகிக்கிறார்களென்று பத்திரிகையில் பலரும் படித்திருக்கலாம். நமது ருஷிகளும் பஞ்சகவ்ய மஹிமையைப்பற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். அடிக்கடி பஞ்சகவ்யத்தை உபயோகிப்பது ஸகல பாப நிவ்ருத்தி ஹேதுவாகிறது.

முக்யாதிகாரி லகுவை அநுஷ்டிக்கக்கூடாது.

சாஸ்த்ரங்களில் ருஷிகள் பரம கருணையால் இக்காலத்திய அசக்த அதிகாரிகளைக் குறித்து ப்ராயச்சித்த விதிகளில் லகு கல்பங்களையும் ப்ரதிநிதி கல்பங்களையும் உபதேசித்துள்ளார்கள். ஆனால் முக்ய கல்பமாக அநுஷ்டிக்க சக்தியுள்ள அதிகாரிகள் அந்த லகு வழியில் போவதை சாஸ்த்ரம் அநுமதிக்கவில்லை.

[illegible]
[illegible]

என்பதால் சக்தாதிகாரிகள் அசக்த கல்பத்தில் போனால் தோஷம் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் தெய்வ வஞ்சனையும், ஆத்ம வஞ்சனையும் செய்யாமல் ஒவ்வொருவனும் தான் அசக்தாதிகாரிதானா என்பதை நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டும். பரிஷத்தும் இதை நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

பச்சாத்தாபம் வேண்டும்.

தோஷம் செய்தவனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளுமுன் தனது அகார்யத்தில் அநுதாபம், பச்சாதாபம் மன: பூர்வமாக உண்டாகவேண்டும். மறுபடியும் இரண்டாவதாக ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவெண்ணம் வேண்டும். மறுபடியும் அத்தகைய பாபங்களைச் செய்வதில்லையென்ற துணிவும், உறுதியும் வேண்டும். பிறகுதான் அவன் ப்ராயச்சித்தாதிகாரியாவான். தான் பாபம் செய்துவிட்டதாக மனம் நொந்து பகவானிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு இனி இம்மாதிரி செய்வதில்லையென்று உறுதி கொடுத்து சரணாகதி செய்கிறவனே உண்மையான ப்ராயச்சித்தாதிகாரி என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

க்ரியா ப்ராயச்சித்தங்கள்.

ப்ராயச்சித்தத்தில் க்ரியா ப்ராயச்சித்தமென்று ஒரு பிரிவு உண்டு. அதாவது நாம் செய்யும் ச்ரௌத, ஸ்மார்த்த, விவாஹ, உபநயன, ச்ராத்தாதி கர்மாக்களில் மந்த்ர, தந்த்ர, லோபாதி தோஷங்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய ப்ராயச்சித்தங்களாகும். இந்த ப்ராயச்சித்த பிரிவு பெரிது. ஆவச்யகமானது. ஆனால் இந்தப் பொது நிபந்தனக் க்ரந்தங்களில் பெரும்பாலும் அவைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவைகளை அந்தந்த ஸூத்ராதிகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

தீக்ஷிதீயத்தின் விசேஷம்.

இவ்வாறு பாபங்கள், ப்ராயச்சித்தங்கள் இவைகளின் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிப் பொதுவாக வைதிகமத ஸித்தாந்தங்களையும் ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவைகளைப்பற்றிச் செய்துள்ள நிர்ணயங்களையும் ஆஸ்திகர்கள் அறிந்துகொள்ள அவை இங்கு ஸங்க்ரஹித்துக் கூறப்பட்டன. ப்ராயச்சித்த விதிகள் பற்றி ஹேமாத்ரி போன்ற ப்ரபல நிபந்தனங்கள் பல இருந்தபோதிலும் தீக்ஷிதர் கடைசியான நிபந்தனக்காரராகையால் எல்லா நிபந்தனங்களின் அபிப்ராயங்களையும் விசாரித்து நிர்ணயிக்க ஸௌகர்யம் பெற்றிருந்ததால் இந்த நிபந்தனம் விசேஷத் தன்மை வாய்ந்தது. வைதிக மதத்திலுள்ள ஆஸ்திகர்கள் விஷயத்தில் நமது சாஸ்த்ரமும் முன்னோர்களும் எவ்வளவு கருணை வைத்து ப்ராயச்சித்தங்களை உபதேசித்துள்ளார்களென்பதை ஒவ்வொருவரும் அறியவேண்டும். அநுஷ்டான சீலர்களான ஆஸ்திகர்களுக்கு ப்ராயச்சித்த ஞானம் மிகவும் ஆவச்யகமானது. ஆதலால் ஒவ்வொருவரும் இக் க்ரந்தத்தைப் படித்து பூர்ணாநுஷ்டானிகளாக விளங்கி தெய்விக வாழ்க்கை நடத்தி பகவத் ப்ரீதியை அடையும்படி ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

அக்னிஹோத்ரம்,
கோபால்தேசிகாசார்யார்.

ப்ராயச்சித்த காண்டம்.

விஷய ஸூசிகை.

பக்கம்.

ப்ராயஸ்சித்த சப்தத்தின் பொருள் ... 2
ப்ராயஸ்சித்தத்திற்கு அதிகாரியின் நிரூபணம் 3
ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் இருபத்தொரு நரகங்கள் 4
ரஹஸ்யமாகச் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் பலன் 6
நரகத்தை யநுபவித்த பிறகு பசு பக்ஷி முதலிய ஜந்மங்கள் 6
ஒன்பதுவித பாபங்கள் 17
ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய மஹாபாதகங்கள் ... 18
ப்ரயோஜகன் முதலியவர்க்குப் பலனில் தாரதம்யம் ... 19
உபகாரத்திற்காக ப்ரவ்ருத்தித்த விஷயத்தில் தோஷமில்லை ... 22
அதிபாதகங்கள் ... 24
ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்கள் 28
ஸுராபானத்திற்கு ஸமமான பாதகங்கள் 30
பொன்னைத் திருடுவதற்கு ஸமமான பாதகங்கள் ... 32
குருதல்பத்துக்கு ஸமமான பாதகங்கள் ... 33
உபபாதகங்கள் ... 34
ஸங்கரீகரணம் முதலியவை ... 39
புத்திபூர்வமாயும், அபுத்திபூர்வமாயும் செய்த பாபங்களைப்பற்றிய விசாரம் 41
ப்ரகாசமாயும், ரஹஸ்யமாயும் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் ப்ராயஸ்சித்த விசாரம் 48
பரிஷத் (ஸபை) தின் லக்ஷணம் 50
பரிஷத்திற்கு யோக்யரல்லாதவர் 55
ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கும் இடம் 57
ப்ரம்ஹஹத்தியின் ப்ராயஸ்சித்தம் 59
கொல்வதற்காக முயன்றால் ... 67
க்ஷத்ரியன் முதலியவரால் செய்யப்பட்ட ப்ரம்ஹஹத்திக்கு 72
ஆயுதம் தரிப்பதைப்பற்றி விசாரம் 77
பசுவைக் கொன்றதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் ... 79
மற்ற ப்ராணிகளைக் கொன்றால் 91
ஸுராபானம் முதலியவைகளுக்கு ... 98
விஷ்டை, மூத்ரம் முதலியவைகளைப் பக்ஷித்ததற்கு ... 108
சண்டாளனின் குடத்தில் உள்ள ஜலத்தைப் பருகினால் 110
சண்டாளனின் குட்டை முதலியவைகளின் ஜலத்தைப் பருகுவதில் 111
உச்சிஷ்டத்தைப்பற்றியதும், அதன் மறுப்பும் ... 112
விலக்கப்பட்ட பாலைப் பருகுவதில் ப்ராயஸ்சித்தம் 114
தங்கம் முதலியதைத் திருடியதற்கு ... 117
க்ஷத்ரியர் முதலியவர்களுக்குத் திருட்டில் ... 123
வெள்ளியைத் திருடியதற்கு ... 124
தாம்ரத்தைத் திருடியதற்கு ... 125
வெண்கலம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு ... 126
தனம், தான்யம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு ... 126
பூமியை அபஹரிப்பதில் ... 128
வஸ்த்ரம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு ... 129
ஆடு முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு ... 129
ஸாளக்ராமம் முதலியவைகளையும் பூஜை ஸாமான்களையும் அபஹரிப்பதில் ... 131
மாத்யஸ்தம் செய்த தனத்தை க்ரஹித்தால் ... 132
குருதல்பகமனத்தில் ... 135
ஸவர்ணையான ஸ்திரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ... 141
ஸம்பந்தி முதலியவரின் ஸ்த்ரீகமனத்தில் ... 143
யதேச்சையாய் இருப்பவள் கமனத்தில் ... 144
ஜாதி பேதத்தால் கர்ப்போத்பாதன விஷயத்தில் ... 145
சண்டாளீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ... 146
துருஷ்கி புல்கஸீ கமனத்தில் ... 148
நடி முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ... 149
பதினாறுவிதமான க்ராம சண்டாளீ கமனத்தில் ... 151
ப்ரம்ஹ சண்டாளீ கமனத்தில் ... 154
ரஜஸ்வலையைச் சேர்ந்தால் ... 155
விதவையைச் சேர்ந்தால் ... 157
தாஸீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ... 159

முக மைதுனம் செய்தால் ... 161
பசு முதலியவைகளைச் சேர்ந்தால் ... 161
ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால் ... 162
ப்ரம்ஹசாரிக்கு ரேத:ஸ்கலநத்தில் ... 164
ருதுகாலத்தை அதிக்ரமித்தால் ... 166
ஸ்த்ரீ, பாலன், வ்யாதிஸ்தன் இவர்களுக்குப் பாதி ... 167
சபதத்தை மீறினால் ... 167
க்ஷத்ரியன் முதலியவர் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ... 169
ஸ்த்ரீக்குப் பர புருஷனைச் சேருவதில் ... 171
கர்ப்ப பாதத்தில் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்கு ... 173
வ்யபசாரிணியான ஸ்த்ரீயை த்யாகம் செய்வதைப் பற்றியது ... 174
காரணமில்லாமல் பர்த்தா பார்யை இவர்கள் ஒருவரை யொருவர் பரித்யாகம் செய்தால் 176
ஆபத்தை யடைந்தவளுக்குப் பலாத்காரமாய் சூத்ரன் முதலியவர்களுடன் சேர்க்கை நேர்ந்தால் ... 177
விதவைக்கு கர்ப்பம் உண்டானால் த்யாகமே ... 177
ஸந்தேஹப்பட்டுள்ள வ்யபிசார விஷயத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்குச் செய்யவேண்டிய முறை 178
பந்துக்கள் இல்லாததால் சென்றும் த்யாகத்திற்கு மறுப்பு 180
திரும்பி வருவதற்கு எதிர்பார்க்கவேண்டிய காலவரையறை ... 181
ஸ்வதந்த்ரமாகச் சென்றவளை த்யாகம் செய்யாவிடில் பர்த்தா முதலியவர்க்கு 182
அடி முதலியதால் வெளியேறியவளுக்கு த்யாகத்தைப் பற்றிய விசாரம் 183
வ்யபிசாரிணீ வீட்டில் ப்ரவேசித்தால் சுத்தியின் ப்ரகாரம் ... 184
ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்கு சண்டாளன் முதலியவர்களைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ... 186
ப்ராம்ஹணிக்கு ம்லேச்சன், ரஜகன் முதலியவருடன் சேருவதில் ... 189
சேர்க்கைக்கு மஹாபாதகத் தன்மையைப்பற்றிய விசாரம் 190

ப்ரகீர்ணத்திற்கே பதிதத்தன்மைக்குக் காரணத் தன்மையை நிரூபித்தல் .. 191
கலியுகத்தில் மஹாபாதகி ஸம்ஸர்க்கத்திற்குப் பாபத்திற்கு மட்டில் காரணத்தன்மை .. 192
கோசர்மக்ஷேத்ரலக்ஷணம் 196
பொய்யான அபவாதத்தில் ... 196
ப்ராம்ஹணனைத் தடி முதலியதால் ஓங்கினால் 200
ப்ராம்ஹணனை அவமதித்தால் 201
ப்ராம்ஹணனை அடிப்பது முதலியதில் ... 202
குரு, பிதா முதலியவர்களை அதிக்ஷேபம் செய்வதில் 203
பதனீயமான ஸமுத்ரயாத்ரை முதலியதில் 205
துஷ்டர்களை சேவிப்பதில் ... 206
சூத்ர ஸேவையில் 206
அசத்திகர்களான பாபங்களுக்கு ... 207
அபிசாரம், சாபம் முதலியவைகளில் 208
கூலியால் அத்யயனம் செய்வித்தல், அத்யயனத்தைப் பெறுதல் இவைகளில் ... 211
கற்ற வேதத்தை மறந்தவனுக்கு 213
ஆச்ரமம் இல்லாமல் இருப்பதில் 214
ஐம்பதுவயதுக்குமேல் விவாஹத்தின் நிஷேதம் ... 215
விவாஹம் ஆனவளுக்கு மறுபடி விவாஹமானால் 215
ஸகோத்ரை முதலியவர்களின் விவாஹத்தில் 216
பரிவித்தி முதலியவர்களுக்கு 218
ஒட்டகை முதலியதுடன் கூடிய வாஹனத்தில் ஏறியதற்கு 220
கழுதை முதலியதில் ஏறினால் 221
சிறைச்சாலையில் வஸித்ததற்கு ... 222
குக்ராமத்தில் வஸிப்பதற்கு 223
துர்த்தேசங்களுக்குச் சென்றால் ... 223
நாய், நரி முதலியவை கடித்தால் ... 224
சரீரத்தில் புழு உண்டானால் 230
துர்ப்ராம்ஹணரின் வீட்டில் புஜிப்பதில் 232
பரபாக நிவ்ருத்தன் முதலியவரின் லக்ஷணங்கள் ... 233
அரசன் முதலியவரின் அன்னத்தைப்புஜித்தால் 235
புளித்தது முதலியவைகளைப் பக்ஷிப்பதில் ... 240

வ்யதீபாதம் முதலியதில் புஜிப்பதில் ... 241
பதினாயிரம், ஆயிரம் இந்தப்போஜனங்களில் 242
தீர்க்க ஸத்ர போஜனத்தில் 243
சூத்ர ஸத்ரத்தில் புஜித்தால் 243
சூத்ரன் வேசி முதலியவர்களின் வீட்டில் தானாகப் பாகம் முதலியதைச் செய்து சாப்பிடுவதில் 244
கூட்டத்தாரின் போஜனத்தில் ... 244
விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 245
யாகத்தில் அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 246
ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தால் ... 247
அசுத்தனாயுள்ள காலத்தில் புஜிப்பதில் 248
பழமையான அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 249
சோற்றுவடாம், உளுந்துவடாம் முதலியவைகளைப் புஜித்தால் ... 250
பாயஸம், எள் சேர்ந்த பதார்த்தம் இவைகளைப் புஜிப்பதில் கால நியமம் 251
வ்ராத்யன், குஷ்டரோகி முதலியவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ... 252
சவம் உள்ளிருக்கும் க்ராமத்தில் புஜித்தால் ... 254
சந்த்ர ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் புஜிப்பதில் ... 254
உடைந்த பாத்ரத்தில் புஜிப்பதில் ... 255
ரஜஸ்வலை சமைத்த அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 256
நிஷித்ததினத்தில், இருமுறை புஜிப்பதிலும், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம் முதலியதைச் செய்யாவிடினும் ... 257
அதனந்தன் காலத்தில் கர்ப்பாதானம் முதலியதைச் செய்யாவிடில் ... 258
வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்வதில் ... 260
யஜ்ஞோபவீதம் இல்லாமல் போஜனம் செய்தால் 261
சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் இவைகள் தவறினால் ... 261
போஜனகாலத்தில் தும்மல், கொட்டாவி, அபானவாயு விடுதல் இவைகளில் ... 262
சிவ நிர்மால்யத்தைப் புஜிப்பதில் 263
ஸாளக்ராமம் முதலியதுடன் சேர்ந்திருந்தால் ப்ராயச்சித்தம் இல்லை ... 264
பத்னீ, புத்ரன், தம்பி இவர்களுடன் சேர்ந்து புஜிப்பதில் ... 265

நீலவஸ்த்ரத்தைத் தரிப்பதற்கு நிஷேதம் 266
நீலவஸ்த்ரம் தரித்துப் புஜிப்பதில் 267
பாரண போஜனத்திலும், பக்ஷபாதமாய் பரிமாறுவதிலும் ... 268
நவச்ராத்தம் முதலியவைகளில் புஜிப்பதில் 269
ப்ரம்ஹசாரி ச்ராத்தம் புஜித்தால் ... 272
க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் ச்ராத்தத்தில் புஜிப்பதில் ... 273
ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அங்கமான நாந்தீ ச்ராத்தத்தில் புஜிப்பதற்கு ... 274
ச்ராத்தசேஷ அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் நிஷேதம் 275
சௌளம் முதலியதில் அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் நிஷேதம் 277
விற்கக்கூடாததை விற்பது, சக்கரவட்டி முதலியதால் ஜீவிப்பதில் ... 279
கடன் முதலியதைச்செய்து வ்ரதம் முதலியதைச் செய்வதின் நிஷேதம் ... 285
ப்ராம்ஹணன் முதலியவரை விற்பது, புத்ரன், பத்னீ, கன்யகை, வேலைக்காரி நித்யகர்மம் முதலியது இவைகளை விற்பதில் 286
வேதம், ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளையும், ஸாளிக்ராமம் முதலியவைகளையும் விற்பதில் ... 289
ஜலம், அக்னி முதலியவைகளில் மரிப்பதற்காக முயற்சித்துப் பிறகு திரும்பினால் ... 290
ஸந்யாஸத்திலிருந்து நழுவுவதில் 295
தற்கொலை செய்துகொண்டவனின் சவத்தைச் சுமப்பது முதலியதில் ... 298
பொய் சொல்லுவதில் ... 301
பொய்யாக நான்கு வர்ணத்தாரை வதம் செய்வதாக ஆணையிட்டால் ... 302
ச்ரௌதாக்னியை விடுவதில் ... 306
நாஸ்திகத்தன்மைக்கு 309
ஒரே பங்க்தியில் பேதமாகப் பரிமாறுவதில் 310
பங்க்திக்கு அர்ஹரல்லாதவரின் பங்க்தியில் புஜிப்பது, பதிதன் முதலியவருடன் பேசுவது, ஜலத்தில் மூத்ரமல த்யாகம் செய்வது, இவைகளில் ... 311

யஜ்ஞோபவீதம் இல்லாமல் மல மூத்ரம் விஸர்க்கம்
செய்வது, ஆசமனம் செய்யாமல் ஜலபானம் செய்வது 312
புரச மரத்தின் பலகையில் படுப்பது ... 313
ச்ராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவன் காலத்தை
அதிக்ரமித்தால் ... 314
க்ஷத்ரியர் முதலியவரை அபிவாதனம் செய்தால் 314
சூத்ரன் வேதவாக்யத்தைக் கேட்பது முதலியதில் ... 315
ப்ரதிக்ரஹத்தைப்பற்றிய விசாரம் ... 315
ஸ்வல்பமான த்ரவ்யத்தையும், ரத்னம், வஸ்த்ரம், பசு
முதலியவைகளை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ... 320
துலாபுருஷன் முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ... 321
ஹிரண்யகர்ப்ப ப்ரதிக்ரஹத்தில் ... 326
ப்ரம்ஹாண்டகட ப்ரதிக்ரஹத்தில் 329
கல்பதருப்ரதிக்ரஹத்தில் 331
ஆயிரம் பசுக்களை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ... 334
தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட காமதேனுவை
ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 336
தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட குதிரையை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 338
தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட குதிரையுள்ள ரதத்தை
ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ... 339
தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட யானையை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 340
ஐந்து கலப்பை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 342
பூமியை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 344
விச்வ சக்ர ப்ரதிக்ரஹத்தில் ... 345
கல்பகக்கொடி ப்ரதிக்ரஹத்தில் ... 346
ஸப்தஸாகர ப்ரதிக்ரஹத்தில் 347
தோலினால் செய்யப்பட்ட பசுவின் ப்ரதிக்ரஹத்தில் 347
மஹாபூத கட ப்ரதிக்ரஹத்தில் 349
அதிபாதகிகளுக்கு ... 353
உபபாதகிகளுக்கு ... 353
ஸங்கரீகரணம் முதலியதற்கு ... 354
சொல்லப்படாத ஸாதாரணமான எல்லாப்
பாபங்களுக்கும் ... 355

ரஹஸ்ய பாபத்திற்கு ... 358
ரஹஸ்ய பாபங்களுக்கு ஸாதாரணமான
ப்ராயஸ்சித்தம் ... 359
ரஹஸ்யத்தில் செய்த ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய
பாபங்களுக்குத் தனியாகச் சொல்லப்பட்ட
ப்ராயஸ்சித்தம் 368
ரஹஸ்ய ஸுராபானம் முதலியவைகளில் ... 372
உபபாதகங்களில் ரஹஸ்ய விஷய ப்ராயஸ்சித்தம் ... 375
ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 375
பாத க்ருச்ரங்களுக்கு வர்ணபேதத்தைக் கொண்டு
வ்யவஸ்தை 379
பாதக்ருச்ரமும், முக்கால் க்ருச்ரமும் ... 379
அதி க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 383
க்ருச்ராதிக்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம் 385
தப்த க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 385
ஸாந்தபன க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 386
மூன்று விதமான மஹாஸாந்தபன க்ருச்ர லக்ஷணம் 387
பராக க்ருச்ர லக்ஷணம் 388
பர்ண க்ருச்ர லக்ஷணம் 388
பலக்ருச்ரம் முதலியதின் லக்ஷணம் ... 389
வாருண ஸ்தூ, ஸௌம்ய க்ருச்ரங்களின் லக்ஷணம் ... 390
துலாபுருஷ க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 392
அகமர்ஷண க்ருச்ர லக்ஷணம் 393
தைவத க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 393
யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 395
ப்ரஸ்ருதி யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 395
சாந்த்ராயண க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 397
வபனம் முதலிய நியமங்களின் க்ரமம் ... 399
வேறு விதமாய் சாந்த்ராயணம் மூன்று விதம் ... 401
ஐந்து விதமான சாந்த்ராயணங்கள் 401
சாந்த்ராயணத்தில் கபளத்தின் பரிமாணம் 402

சாந்த்ராயண பலத்தின் நிரூபணம் 403
வ்ரதத்தை ஆரம்பிக்கும் ப்ரகாரம் ... 403
ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட நியமத்தை அநுஷ்டிக்காவிடில் பாபம் ... 404
ப்ரம்ஹ கூர்ச்சத்தின் ஸ்வரூபமும் அதன் ப்ரமாணமும் ... 405
கோ மூத்ரம் முதலியவைகளுக்கு மற்றொரு அளவு 407
ப்ரம்ஹ கூர்ச்ச விதியில் காலவிசேஷமும் தேசவிசேஷமும் ... 408
ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் முதலியதற்கு ஸமமாயுள்ளவை ... 409
சாந்த்ராயணம் முதலியதற்கு ஸமமானவைகள் ... 412
மஹாநதிகளின் எண்ணிக்கை ... 413
வேதபாராயணம் முதலியதற்குப் புருஷர்களை அநுஸரித்து வ்யவஸ்தை ... 415

உ

ஶ்ரீவிஶ்வநாதாய நம: ।

வைத்யநாததீக்ஷிதவிரசிதே ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலே

ப்ராயஶ்சித்தகாண்ட: ॥

* ஶ்ரீராமசரணாம்போஜலீநமாநஸஷட்பத: ।
வைத்யநாதாஹ்வய: ப்ராயஶ்சித்தம் ஸங்க்ருஹ்ய பாஷதே ।

உ

ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம:

வைத்யநாத தீக்ஷிதரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலத்தில்
ப்ராயச்சித்த காண்டம்.

ஸ்ரீ ராமனின் திருவடித் தாமரைகளில் லயித்துள்ள மனமாகிய வண்டையுடைய வைத்யநாத தீக்ஷிதர் என்பவர் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்.

அத ப்ராயஶ்சித்தகாண்ட ஆரப்யதே ॥

இனி ப்ராயச்சித்த காண்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. [இதற்கு முன் ஐந்து காண்டங்களால் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் வர்ணாச்ரமிகளுக்கு ஆவச்யகமேயாகும். ஆகலால் அவைகள் சொல்லப்பட்டன. முற்காண்டங்களில் சொல்லியபடி தர்மங்களை அநுஷ்டிப்பவர்க்கு ப்ரதிஷித்த கர்மங்கள் ஏற்பட்டால், அவைகளால் ஏற்படும் தோஷங்களைப் பரிஹரித்துக்கொள்ளாத வரையில் அவர்களது ச்ரேயஸ்ஸாதனங்கள் தடைப்படுமாகையால், அவைகளுக்குப் பரிஹாரம் செய்யவேண்டியதும் ஆவச்யகமாக உள்ளது. அவைகளைப் பரிஹரிக்கும் விதிகளை மஹர்ஷிகள் ஆங்காங்கு விவரித்துள்ளனர். அவைகளை ஒரேயிடத்தில் அறிந்துகொள்வதற்கு ஸுலபமான வழியாகும்படி ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் பற்பல

* அயம் ஶ்லோக: ஸர்வேஷு கோஶேஷு ந த்ருஶ்யதே ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ம்ருதிகளிலிருந்தும் பலவித ப்ராயஸ்சித்தங்களை இந்த க்ரந்தம் மூலமாய் வெளியிடுகிறார்.]

ப்ராயஸ்சித்த சப்தத்தின் பொருள்.

ப்ராய: என்பதற்குத் தபஸ் என்று பொருள். சித்தம் என்பதற்கு நிஸ்சயம் என்று பொருள். அநுஷ்டிக்கப்பட்ட, பன்னிரண்டு வர்ஷம் அநுஷ்டிக்கக்கூடிய கர்மத்தினால் நிச்சயமாய்ப் பாபம் ஒழிகின்றது, என்று நம்பிக்கையுடன் கூடியதும், வ்ரதாநுஷ்டான ரூபமுமாகிய தபஸ் ப்ராயஸ்சித்தம் எனப்படுகிறது. அதைச் சொல்லுகிறார்,

அங்கிரஸ்:— "'ப்ராய:' என்பது தபஸ் எனப்படுகிறது. 'சித்தம்' என்பது நிச்சயம் எனப்படுகிறது. நிச்சயத்துடன் கூடிய தபஸ்லை 'ப்ராயஸ்சித்தம்' எனப்படுகிறது," என்று. அது, விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யாதது முதலிய காரணத்தையுடையவனைக் குறித்துச் சொல்லப்படுவதால் நைமித்திகம் ஆகும். அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி:— விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மத்தைச் செய்யாததாலும், நிஷேதிக்கப்பட்ட கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதாலும் எந்த ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யப்படுகிறதோ அது நைமித்திகம் எனப்படுகிறது. இவ் விஷயத்தில்,

15

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விஜ்ஞானேச்வரர்:— "ப்ராயஸ்சித்தம் என்ற சப்தமானது பாபக்ஷயத்தை ப்ரயோஜனமுடையதும், நைமித்திகமுமான கர்ம விசேஷத்தில் ரூடமாயுள்ளது," என்று.

ஆகையால், இவ்விதம் ப்ராயஸ்சித்தம் என்ற சப்தமானது யோகத்தினாலும் ரூடியாலும் பாபத்தைப் போக்குவதில் சக்தியுள்ள ஓர் தர்மத்தைச் சொல்லுகிறது:

ப்ராயஸ்சித்தத்துக்கு அதிகாரியின் நிரூபணம்.

அதில் அதிகாரியைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மத்தைச் செய்யாதவனும், நிஷித்த கர்மத்தைச் செய்பவனும், இந்த்ரியங்களின் விஷயங்களில் (சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தங்கள்) ஆஸக்தியுள்ளவனுமாகிய மனிதன் ப்ராயஸ்சித்தத்துக்கு அர்ஹனாகிறான்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— "விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மத்தைச் செய்யாததாலும், நிஷேதிக்கப்பட்ட கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதாலும், இந்த்ரியங்களை அடக்காததாலும் மனிதன் பதிதனாகிறான். பாபமுடையவனாகிறான். ஆகையால் அவன் சுத்திக்காக ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் இவனது அந்தராத்

அந்தராத்மா ச லோகஶ்சைவ ஶுத்யதி' இதி ॥ ஏவம் ப்ராயஶ்சித்தே க்ருதே அஸ்யாந்தராத்மா ஶுத்த்யா ஶுத்யதி । லோகஶ்ச வ்யவஹாரார்த்தம் ஶுத்யதீத்யர்த்த: ॥

ப்ராயஶ்சித்தாகரணே ஏகவிம்ஶதி நரகா: ॥

ப்ராயஶ்சித்தாகரணே தோஷமாஹ ஸ ஏவ —

'ப்ராயஶ்சித்தமகுர்வாணா: பாபேஷு நிரதா நரா: । அபஶ்சாத்தாபிந: கஷ்டாந் நரகாந் யாந்தி தாருணாந் ॥ தாமிஸ்ரம் லோஹஶங்கும் ச மஹாநிரயஶால்மலீ । ரௌரவம் குட்மலம் பூதிம்ருத்திகம் காலஸூத்ரகம் ॥ ஸங்காதம் லோஹிதோதம் ச ஸவிஷம் ஸம்ப்ரதாபநம் । மஹாநரககாகோலம் ஸஞ்ஜீவநமஹாபதம் ॥ அவீசிமந்ததாமிஸ்ரம் கும்பீபாகம் ததைவ ச । அஸிபத்ரவநம் சைவ தபநம் சைகவிம்ஶகம் ॥ மஹாபாதகஜைர்கோரைருபபாதகஜைஸ்ததா । அந்விதா யாந்த்யசரிதப்ராயஶ்சித்தா நராதமா:' இதி ॥

மாவும், உலகமும் சுத்தமாகிறது," என்று. இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்பட்டால் இவனது அந்தராத்மா சுத்தனாவதால் தோஷமற்றதாகிறது. உலகமும் வ்யவஹாரத்திற்காகச் சுத்தமாகிறது (இவனை ஒப்புக்கொள்ளுகிறது), என்பது பொருள்.

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் இருபத்தொரு நரகங்கள்.

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் தோஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யாதவர்களும், பாபத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், பஶ்சாத்தாபம் இல்லாதவர்களுமாகிய மனிதர்கள் கஷ்டமானவும், பயங்கரங்களுமான நரகங்களையடைகின்றனர். தாமிஸ்ரம், லோஹசங்கு, மஹாநிரயம், சால்மலீ, ரௌரவம், கும்பளம், பூதிம்ருத்திகம், காலஸூத்ரம், ஸங்காதம், லோஹிதோதம், ஸவிஷம், ஸம்ப்ரதாபனம், மஹாநரகம், காகோலம், ஸஞ்ஜீவனம், மஹாபதம், அவீசி, அந்ததாமிஸ்ரம், கும்பீபாகம், அஸிபத்ரவனம், தபனம்

ஏகவிம்ஶதிரித்யுக்தி: ப்ராதாநநரகாபேக்ஷயோக்தா । மஹாபாதகஶப்தஶ்ச பாபமாத்ரோபலக்ஷண: ॥

ததா ச பாபதாரதம்யாத் பலதாரதம்யம் த்ரஷ்டவ்யம் —

'அஷ்டாவிம்ஶதிகோட்யஸ்து கோராணி நரகாணி வை । மஹாபாதகிநஸ்தேஷு ஸர்வேஷு நரகேஷ்விஹ ॥ ஆசந்த்ரதாரகம் யாவத் பீட்யந்தே விவிதைர்வதை: । அதிபாதகிநஸ்த்வேகவிம்ஶத்யந்தரகோடிஷு ॥ ஏகவிம்ஶதிஸம்க்யேஷு பாதோநம் ப்ரஹ்மண: கல்பம் । உபபாதகிநஸ்த்வர்தம் பாதம் சோபபாதகிந: । ஶேஷை: பாபைஸ்த்ரிபாதோநம் ச கல்பமஷ்டாம்ஶமாத்ரம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

இந்த இருபத்தொரு நரகங்களை மஹாபாதகங்கள் உபபாதகங்கள் இவைகளுடன் கூடிய மனிதர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் அனுஷ்டிக்காதவர்களாகில் அடைகின்றனர்.

இருபத்தொன்று என்று சொல்லியது முக்யமான நரகங்களைப் பற்றிச் சொல்லியது. மஹாபாதகங்கள் என்றதும் எல்லாப் பாபங்களையும் சொல்லும். அவ்விதமிருப்பதால் பாபத்தின் தாரதம்யத்தை அனுஸரித்து, பலனின் தாரதம்யமும் சொல்லப் பட்டது,

விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில்:— கொடிய நரகங்கள் இருபத்தெட்டுக் கோடிகளாகும். மஹாபாதகம் செய்தவர்கள் இந்த எல்லா நரகஸமுத்ரங்களில் சந்த்ரனும், நக்ஷத்ரங்களும் உள்ள வரையில் பல தொந்தரைகளால் வருத்தப்படுகின்றனர். மற்ற அதிபாதகம் செய்தவர்கள் இருபத்தொரு என்ற கணக்குள்ள ஸமுத்ரம் போன்ற கோடி நரகங்களில் முக்கால் ப்ரம்ஹ கல்பம் வரையில் வருத்தப்படுகின்றனர். ஸமபாதகம் செய்தவர்கள் பாதி கல்பம் வரையில் வருத்தப்படுகின்றனர். உபபாதகிகளும் கால் கல்பம் வரையில் நரகங்களையடைகின்றனர். மற்றப் பாபங்களுடன் கூடியவர்கள் அரைக்கால் கல்பம் வரையில் வருத்தப்படுகின்றனர். இவ்விதம் காலத்தின் கணக்கு சொல்லப்பட்டது.

[illegible]

ரஹஸ்யமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் பலன்.

ரஹஸ்யத்தில் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் பலனைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— பாதகங்களில் ஆயிரம் வர்ஷம் நரக அநுபவம். மஹாபாதகங்களில் இரண்டு மடங்கு. உபபாதகங்களில் நாலில் ஒருபங்கு வர்ஷங்கள்.

நரகத்தை அநுபவித்த பிறகு பசு பக்ஷி முதலிய ஜன்மங்கள்.

இவ்விதம், நரக துக்கத்தையநுபவித்து மீதியுள்ள கர்மத்தால் மறுபடி இந்த ஸம்ஸாரத்தில் துக்கம் அதிகமாயுள்ள பசு பக்ஷி முதலிய ஜாதிகளில் பிறக்கின்றனர். அதைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "மஹாபாதகம் செய்தவர்கள் மஹாபாதகங்களாலுண்டாகிய பயங்கரமான நரகங்களை அடைந்து, பாபம் குறைந்தபிறகு இவ்வுலகில் பிறக்கின்றனர். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் ம்ருகம், நாய், பன்றி, ஒட்டகை இவைகளின் பிறப்பை யடைகிறான். ஸுராபானம் செய்த ப்ராம்ஹணன் கழுதை, சண்டாளன், வேனன் இவர்களின் பிறப்பையடைகிறான். ஸ்வர

[illegible]

ணத்தைத் திருடியவன் புழு, பூச்சி, விட்டில் இவைகளின் ஜாதியை யடைவான். குரு பத்னியைச் சேர்ந்தவன் புல், புதர், கொடி இவைகளின் ஜாதியை முறையேயடைவான்" என்று.

இவ்விதம் சொல்லியது, அஜ்ஞானத்தால் செய்ததைப்பற்றியது. ஜ்ஞான பூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்திலோவெனில் மற்றும் அதிக துக்கமுள்ள ஜாதிகளில் பிறப்பான். அவ்விதம் சொல்லுகிறார்.

மனு:— மஹாபாதகிகள் அநேக வர்ஷங்கள் கோரமான நரகங்களையடைந்து பாபம் க்ஷயித்த பிறகு இவ்வுலகில் பிறப்பை யடைகின்றனர். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் நாய், பன்றி, கழுதை, ஒட்டகை, நரி, மான், பக்ஷி, சண்டாளன், புல்கஸன் இவர்களுடைய ஜன்மத்தையடைகிறான்.* மத்ய பானத்தை அடிக்கடி செய்த ப்ராம்ஹணன் புழு, பூச்சி, விட்டில், பன்றி, பக்ஷி, கொல்லும் ஸ்வபாவமுடைய ஜந்துக்கள் இவைகளின் பிறப்பையடைகிறான். ஸ்வர்ணத்தைத் திருடிய ப்ராம்ஹணன் சிலந்தி, பாம்பு, ஓணான், ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் மீன் முதலியவைகள், கொல்லும் ஸ்வபாவ

[illegible]

ததா யாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]

மூடைய பிசாசங்கள் இவைகளின் பிறப்பையடைகிறான். குரு பத்னியைச் சேர்ந்தவன் புல், புதர், கொடி முதலியவைகள், மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் புலி முதலியவைகள், கொடிய கார்யம் செய்பவர்கள் இவர்களுடைய பிறப்பை பலதடவையடைவான்.

இவ்விதம் ரௌரவம் முதலிய நரகங்களிலும், நாய், பன்றி முதலிய பிறப்புக்களிலும், கொடிய துக்கத்தையனுபவித்து, பிறகு பாபத்தின் மீதியால் பிறக்கும்பொழுதே க்ஷயரோகம் முதலிய அடையாளங் கூடியவனாய் அதிக துக்கமுள்ள மனித சரீரங்களில் பிறக்கிறான். அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ரம்மஹத்தி செய்தவன் க்ஷயரோகமுடையவனாய்ப் பிறப்பான். ஸுராபானம் செய்தவன் பிறப்பிலேயே கறுத்த பல்லுடையவனாவான். ஸ்வர்ணத்தைத் திருடியவன் சொத்தை நகமுடையவனாவான். குருபத்னியைச் சேர்ந்தவன் குஷ்டரோகமுடையவனாவான். இந்த நாலு பாதகிகளுள் எந்தப் பாதகியுடன் எவன் ஸம்ஸர்க்கத்தைச் செய்கிறானோ, அவன் அவனுடைய அடையாளத்தையுடையவனாய்ப் பிறப்பான்.

இவ்விதம், மஹாபாதகம் தவிர்த்த மற்ற பாபங்களிலும் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவர்க்கு நரகங்களை அனுபவித்த பிறகு பசு பக்ஷி ஜாதிகளில் பிறப்பைச் சொல்லுகிறார்.

[illegible]

ததாந்யத்ர—

[illegible]

மனுரபி—

[illegible]

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— அவரவர் கர்ம பலனுக்குத் தகுந்தபடி திர்யக்ஜாதிகளில் பிறந்து, சில காலத்திற்குப் பிறகு லக்ஷணங்களற்றவரும் தரித்ரருமான இழிந்த மனிதர்களாய்ப் பிறக்கின்றனர். அவ்விதம்,

மற்றோர் க்ரந்தத்தில்:— ஆகையால், சுத்திக்காக ப்ராயஶ்சித்தத்தை அவச்யம் செய்யவேண்டும். ப்ராயஶ்சித்தம் செய்து கொள்ளாதவர்கள் பழிக்கக்கூடிய அடையாளங்களுடன் கூடியவராய்ப் பிறக்கின்றனர்.

மனுவும்:— "சிலர் இப்பிறப்பில் செய்த பாபங்களாலும், சிலர் முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாபங்களாலும் குரூபத்தையடைகின்றனர்," என்று. இப்பிறவியில் செய்யப்பட்டதும் மிகக் கொடியதுமாகிய பாபங்களால் இந்த ஜன்மத்தில் இந்தப் பாபத்தின் பலனை முன்பு அனுபவித்து, பிறகு நரகம் முதலியதையும் அனுபவிக்கின்றனர். "மிகக் கொடிய புண்ய பாபங்களால் இந்த ஜன்மத்திலேயே பலனையனுபவிக்கிறான். மூன்று வர்ஷங்களால், மூன்று மாஸங்களால், மூன்று பக்ஷங்களால், மூன்று தினங்களால் (அனுபவிக்கிறான்)," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். முன் ஜன்

[illegible]

மத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்களாலானுல், நரகம் முதலியனவைகளை அனுபவித்தபிறகு குரூபத்தையடைகிறார்கள், என்பது பொருள்.

மனுவே:— பதிதர்களுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தாலும், பரஸ்த்ரீகமனம் செய்தாலும், ப்ராம்ஹணதனத்தை அபஹரித்தாலும், ப்ரம்ஹ ராக்ஷஸர்களாய்ப் பிறக்கின்றனர். கோட்சொல்பவன் நாற்றமுடைய மூக்கையடைவான். பிறனிடம் உள்ள தோஷத்தைச் சொல்லுகிறவன் நாற்றமுடைய வாயையடைவான். தான்யத்தைத் திருடியவன் அங்கக்குறைவுடையவனாவான். கலப்பவன் அதிக அங்கமுடையவனாவான். அன்னத்தைத் திருடியவன் வ்யாதியை யடைவான். புஸ்தகத்தைத் திருடியவன் ஊமையாவான். வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் குஷ்டத்தையடைவான். குதிரையைத் திருடியவன் நொண்டியாவான். இவ்விதம் கர்மத்திற்குத் தகுந்தபடி ஸாதுக்களால் நிந்திக்கப்பட்டவர்களும், ஜடரும், ஊமையரும், குருடரும், செவிடரும், குரூபமுடையவர்களுமாய்ப் பிறக்கின்றனர். மணி, முத்து, பவழம் இவைகளை ஆசையால் திருடிய மனிதர்கள், பலவிதமான ரத்னங்களைத் திருடியவர்கள் உலோகம் வேலை செய்பவர்களுள் பிறப்பார்கள். தான்யத்தைத் திருடினால் எலியாயும், வெண்கலத்தைத் திருடியவன் ஹம்ஸமாயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் நீர்க்கோழியாயும், தேனைத் திருடியவன் ஈயாயும், பாலைத் திருடியவன் காக்கையாயும், ரஸமுள்ள பதார்த்தத்தைத் திருடியவன் நாயாயும், நெய்யைத் திருடியவன் கீரியாயும், மாம்ஸம்

[illegible]

திருடியவன் கழுகாயும், வஸையைத் (மாம்ஸவிசேஷம்) திருடியவன் நீர்க்காக்கையாயும், தைலத்தைத் திருடியவன் தைலத்தைக் குடிக்கும் பக்ஷியாயும், உப்பைத் திருடியவன் சீவாகமாயும், தயிரைத் திருடியவன் நாரையாயும், பட்டைத் திருடியவன் தித்திரியாயும், நார்மடியைத் திருடியவன் தவளையாயும், பருத்தி வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் க்ரௌஞ்சமாகவும், பசுவைத் திருடியவன் உடும்பாயும், வெல்லத்தைத் திருடியவன் வௌவாலாயும், நல்ல வாஸனைத்ரவ்யங்களைத் திருடியவன் மூஞ்சூறாகவும், இலை, கீரை இவைகளைத் திருடியவன் மயிலாயும், சோற்றைத் திருடியவன் முள்ளம்பன்றியாயும், உலக்கைமுதலிய வஸ்துக்களைத் திருடியவன் முள்ளம்பன்றியாயும், நெருப்பைத் திருடியவன் கொக்காயும், சமையல் பதார்த்தங்களைத் திருடியவன் கரையானுயும், சிவப்பு வஸ்த்ரங்களைத் திருடியவன் சகோர பக்ஷியாயும், மான், யானை இவைகளைத் திருடியவன் செந்நாயாயும், குதிரையைத் திருடியவன் புலியாயும், பழம், புஷ்பம் இவைகளைத் திருடியவன் குரங்காயும், ஸ்த்ரீயைத் திருடியவன் கரடியாயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் வான்கோழியாயும், வாஹனங்களைத் திருடியவன் ஒட்டகமாயும், பசுக்களைத் திருடியவன் ஆடாயும் பிறப்பான். பிறனுடைய எந்த த்ரவ்யமாயினும் அதைப் பலாத்காரமாய் அபகரித்தவனும் ஹோமம் செய்யாத ஹவிஸ்ஸைப் புஜித்தவனும் அவச்யம் பசு பக்ஷி ஜன்மத்தை

[illegible]

யடைவான். எந்தெந்த விதமான எண்ணத்துடன் எந்தெந்த விதமான கார்யத்தைச் செய்கின்றானோ அவ்விதமான சரீரத்துடனே அந்தந்தக் கர்மத்தின் பலனை அனுபவிக்கின்றான்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— அன்னத்தைத் திருடியவன் அஜீர்ண வ்யாதியுள்ளவனாயும், புஸ்தகத்தைத் திருடியவனும், திருட்டுத்தனமாய் வித்தை கற்றுக்கொள்ளுகிறவனும் ஊமையாவான். தான்யத்தைத் திருடியவன் அதிக அங்கமுடையவனாவான். கோட்சொல்பவன் நாற்றமுடைய மூக்குடையவனாவான். தைலத்தைத் திருடியவன் கரப்பாவான். பிறனிடம் உள்ள தோஷத்தைச் சொல்பவன் நாற்றமுடைய வாயுடையவனாவான்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ரத்னங்களைத் திருடியவன் தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறப்பான். இலை, கீரை இலைகளைத் திருடியவன் மயிலாவான். நல்ல வாஸனத்ரவ்யங்களைத் திருடியவன் மூஞ்சூறாய்ப் பிறப்பான். பின்னும், தான்யத்தைத் திருடியவன் எலியாயும், வாஹனத்தைத் திருடியவன் ஒட்டகையாயும், பழத்தைத் திருடியவன் குரங்காயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் நீர்க்கோழியாயும், பாலைத் திருடியவன் காக்கையாயும், வீட்டுக்குவேண்டிய பதார்த்தங்களை (உலக்கை முதலியன) திருடியவன் கழுகாயும், தேனைத் திருடியவன் தேனீயாயும், பழத்தைத் திருடியவன் கழுகாயும், பசுவைத் திருடியவன் உடும்பாயும், அக்னியைத் திருடியவன்

[illegible]

கொக்காயும், வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் குஷ்டரோகியாயும், ரஸ வஸ்துவைத் திருடியவன் நாயாயும், உப்பைத் திருடியவன் சுவர்க்கோழியாயும் பிறப்பான்.

இவ்விஷயத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

சங்கர்:— ப்ரம்மஹத்தி செய்தவன் குஷ்டமுடையவனாயும், லோகபாத்ரங்களைத் திருடியவன் மண்டல வ்யாதியுடையவனாயும், தேவர்களையும், ப்ராம்ஹணர்களையும் நிந்திப்பவன் சொட்டைத் தலையனாயும், விஷங்கொடுப்பவனும், நெருப்புவைப்பவனும் பித்தர்களாயும், குருவை ஆக்ஷேபிப்பவன் அபஸ்மாரியாயும், பசுவைக்கொன்றவன் குருடனாயும், தர்மபத்னியைத்தள்ளி வேறு ஸ்த்ரீயைச் சேருகிறவன் சப்தவேதி என்கிற ப்ராணியாயும், குண்டனின் அன்னத்தைப் புஜிப்பவன் ஈயைப் புஜிக்கும் ப்ராணியாயும், தேவப் ப்ராம்ஹணர்களின் தனத்தை அபஹரிப்பவன் பாண்டுரோகியாயும், அடைக்கலப் பொருளை அபஹரிப்பவன் ஒற்றைக் கண்ணனாயும், ஸ்த்ரீயின் வாக்யத்தை உபஜீவிப்பவன் நபும்ஸகனாயும், யுவதியான பத்னியைவிட்டவன் துர்ப்பகனாயும், மிருஷ்டமான அன்னத்தை தான்மட்டில் புஜிப்பவன் வாத குல்ம ரோகமுடையவனாயும், அபக்ஷ்யங்களைப் புஜிப்பவன் கண்டமாலை வ்யாதியுடையவனாயும். ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயிடத்தில் ப்ரவேசிப்பவன் பீஜமில்லாதவனாயும், கொடிய கார்யத்தைச் செய்பவன் குள்ளனாயும்,

[illegible]

வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் வீட்டில் பூச்சியாயும், படுக்கையைத் திருடியவன் க்ஷபணகனாயும், சங்கு, கிளிஞ்சல்களை அபஹரிப்பவன் கபாலியாயும், தீபத்தைத் திருடியவன் கோட்டானாயும், மித்ரனுக்கு த்ரோகம் செய்பவன் க்ஷயரோகமுடையவனாயும், மாதா பிதாக்களை நிந்திப்பவன் காரண்டவமாயும் பிறப்பான்.

வ்ருத்தகௌதமரும் இவ்விடத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்:— பொய் சொல்லுபவன் துஷ்டனாயும், அடிக்கடி சிரித்துப் பேசுகிறவன் ஜலோதர ரோகமுடையவனாயும், பத்னியை விட்டவன் ச்லீபதரோக முடையவனாயும், பொய் ஸாக்ஷ்யம் சொல்பவன் வீங்கிய கால் முழங்கால்களை உடையவனாயும், விவாஹத்திற்கு விக்னம் செய்பவன் உதடு அறுந்தவனாயும், மாட்டை விரட்டுபவன் ஒடிந்த கைகளையுடையவனாயும், தாயைக் கொன்றவன் குருடனாயும், காட்டுப்பெண்ணைச் சேர்ந்தவன் வாதமுள்ள வ்ருஷண முடையவனாயும், நாற்சந்தியில் மல மூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்பவன் மூத்ரக்ருச்ர ரோகமுடையவனாயும், கன்யகையைத் தூஷிப்பவன் நபும்ஸகனாயும், பொறாமையுடையவன் கொசுவாயும், கபடத்துடன் வாதம் செய்பவன் அபஸ்மாரியாயும், அடைக்கலப் பொருளை அபஹரித்தவன் குழந்தையில்லாதவனாயும், ரத்னங்களைத் திருடியவன் மஹா தரித்ரனாயும், வித்யையை விற்பவன் புருஷம்ருகமாயும், வேதத்தை விற்பவன் புலியாயும், பலருக்கு யாஜனம் செய்பவன் நீர்க்கோழி

[illegible]

யாயும், அபோஜ்யர்களுக்கு பாசகனாயவன் பன்றியாயும், வரிக்கப் படாமல் புஜிப்பவன் காக்கையாயும், ம்ருஷ்டான்னத்தைத் தான் மட்டில் புஜிப்பவன் குரங்காயும், எங்கெங்கும் புஜிப்பவன் பூனையாயும், புதர் காடு இவைகளுக்கு நெருப்பு வைப்பவன் மின்மினிப் பூச்சியாயும், புத்ரனிடம் வித்தையைக் கற்பவன் வாயில் துர்நாற்ற முடையவனாயும், பழையதைப் புஜிப்பவன் புழுவாயும், கொடுக்காததை எடுத்துக்கொள்பவன் எருதாயும், பொறாமையுள்ளவன் வண்டாயும், அக்னியை விட்டவன் மண்டலகுஷ்டமுடையவனாயும், சூத்ரனைக் குருவாயுடையவன் சண்டாளனாயும், பசுவைத் திருடியவன் பாம்பாயும், ஸ்நேஹ வஸ்துவை (பால் முதலியது)த் திருடியவன் க்ஷய ரோகமுடையவனாயும், அன்னத்தைத் திருடியவன் அஜீர்ண ரோகமுடையவனாயும், புஸ்தகத்தைத் திருடியவன் சண்டாளி புல்கஸீ ஸ்த்ரீகளைச் சேர்பவன் ஊமையாயும், ஸ்வியான ஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் வண்ணானாயும், ஸங்ய ஜலமில்லாத இடத்திலுள்ள பிசாசமாயும், சூத்ர ஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் நீண்ட புழுவாயும், ஸவர்ணஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் தரித்ரனாயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் மீனாயும், உறைப்புப் பதார்த்தத்தைத் திருடியவன் நாரையாயும், வட்டியால் ஜீவிப்பவன் அங்கஹீனனாயும், விற்கக் கூடாத பதார்த்தங்களை விற்பவன், கழுகாயும், ராஜஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் நபும்ஸகனாயும், துஷ்டமாய் நிந்திப்பவன் கழுதையாயும், பசுவைச் சேர்பவன் தவளையாயும், அனத்யயன காலத்தில் அத்யயனம் செய்

[illegible]

வன் நரியாயும், பிறர் த்ரவ்யத்தை அபஹரிப்பவன் இதரனுக்கு அடிமையாயும், மீன்களைக் கொல்பவன் கழுதையாயும் பிறப்பான்.

ஸ்த்ரீகளும் இந்தக் காரணங்களில், முன்சொல்லிய பிறவிகளிலேயே பெண்களாய்ப் பிறக்கின்றனர். அதைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ஸ்த்ரீகளும் இந்தப்படி அபஹரித்தால் பாபத்தை அடைவார்கள். இதே ஜந்துக்களுக்கு அந்த ஸ்த்ரீகள் பார்யைகளாகின்றனர்.

மனுவே:— அடிக்கடி கர்ப்பவாஸங்களில் வாஸத்தையும், பயங்கரமான பிறப்பையும், கஷ்டமான பந்தங்களையும், பிறனுக்கு அடிமையாயிருப்பதையும், பந்துக்கள் ப்ரியர்கள் இவர்களுடைய பிரிவையும், ப்ரியமில்லாத ஜனங்களுடன் சேருவதையும், பணத்தைத் தேடுவதையும், பணத்தின் நாசத்தையும், மித்ரர்களையும், சத்ருக்களையும் சேர்ப்பதையும், பரிகாரம் செய்ய முடியாத கிழத் தன்மையையும், வ்யாதிகளால் பீடையையும், பலவிதமான அந்தந்தக் கஷ்டங்களையும், வெல்லமுடியாத மரணத்தையும் அடைவான். எவ்விதமான பாவத்துடன் எந்தெந்தக் கார்யத்தைச் செய்கின்றானோ அந்தந்த விதமான சரீரத்தினால் அந்தந்தப் பலனை அடைவான்.

[illegible]

துஷ்ட லக்ஷணமுள்ள மனுஷ்ய ஜன்மத்தை யடைந்தபிறகு, முன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ய விசேஷத்தால் பெரிய குலத்தில் போகம், வித்யை, தனம், தான்யம் இவைகளுடன் கூடியவனாய்ப் பிறக்கின்றான். அதைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பிறகு நரகம் முதலியதை அநுபவித்த தால் பாபங்களற்றவராகிப் பெரிய குலத்தில் போகங்கள் உடையவராயும், வித்யையுடையவராயும், தனம் தான்யம் இவைகளுடன் கூடியவராயும் பிறக்கின்றனர்.

ஒன்பது வித பாபங்கள்.

ப்ராயச்சித்தங்களுக்குக் காரணங்களாகிய அந்தப் பாபங்கள் ஒன்பது விதங்களாகும். அவைகள்— மஹாபாதகங்கள், அதிபாதகங்கள், ஸமபாதகங்கள், உபபாதகங்கள், ஸங்கரீகரணங்கள், மலினீகரணங்கள், அபாத்ரீகரணங்கள், ஜாதிப்ரம்சகரங்கள், ப்ரகீர்ணங்கள்—என்பவை. அதைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— மனிதனுக்குக் காமம், க்ரோதம், லோபம் என்கிற

सम्भवोऽस्य भवति । तेनायमाक्रान्तो महापातकातिपातकसमपातकोपपातकेषु प्रवर्तते । संकीर्णीकरणेषु मलिनीकरणेष्वपात्रीकरणेषु जातिभ्रंशकरणेषु प्रकीर्णकेषु च' इति ॥

ब्रह्महत्यादिमहापातकानि ।

तत्र महापातकान्याह मनुः —

'ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।
महान्ति पातकान्याहुः संसर्गश्चापि तैः सह' इति ॥

याज्ञवल्क्योऽपि —

'ब्रह्महा मद्यपः स्तेनस्तथैव गुरुतल्पगः । एते महापातकिनो यश्च तैः सह संवसेत्' इति ॥ यस्य व्यापारसन्निधानं वा कालान्तरे वा कारणान्तरनिरपेक्षः प्राणवियोगो भवति, स ब्राह्मणं हतवानिति

மூன்று சத்ருக்கள் பயங்கரர்களாய் இருக்கின்றனர். அவர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மனிதன் மஹாபாதகம், அதிபாதகம், ஸமபாதகம், உபபாதகம், ஸங்கீர்ணகரணம், மலினீகரணம், அபாத்ரீகரணம், ஜாதிப்ரம்சகரணம் ப்ரகீர்ணகம்—என்ற இவைகளில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறான்.

ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய மஹாபாதகங்கள்.

அவைகளுள் மஹாபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருபத்னீகமனம், இவைகளை மஹாபாதகங்கள் என்கின்றனர். இந்த மஹாபாதகிகளுடன் ஸம்ஸர்க்கமும் (சேருவதும்) மஹாபாதகம் என்கின்றனர்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றவன், மத்ய பானம் செய்தவன், ஸ்வர்ணஸ்தேயீ, குருபத்னீகாமீ என்ற இவர்கள் மஹாபாதகிகளாவர். அவர்களுடன் எவன் ஸம்வாஸம் செய்கின்றானோ அவனும் மஹாபாதகியாவான்" என்று. எவனுடைய கார்யத்துக்குப் பிறகாவது, அடுத்த காலத்திலாவது, வேறு காரணமில்லாமல், ப்ராணவியோகம் ஏற்படுகிறதோ

ब्रह्महा । मद्यपः = निषिद्धसुरायाः पाता । स्तेनः = ब्राह्मणसुवर्णापहर्ता । गुरुतल्पगः = गुरुदारगामी । यश्च तैः = ब्रह्महादिभिः प्रत्येकं संवत्सरं सह वसति सोऽपि महापातकीत्यर्थः ॥

प्रयोजकादीनां फलतारतम्यम् ॥

अथ प्रयोजकस्यापि हिंसाफलसम्बन्धमाह मनुः —

'बहूनामेककार्याणां सर्वेषां शस्त्रधारिणाम् । यद्येको घातयेत्तत्र सर्वे ते घातकाः स्मृताः' इति ॥

विष्णुः —

'आक्रुष्टस्ताडितो वापि धनैर्वापि वियोजितः । यमुद्दिश्य त्यजेत्प्राणांस्तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ ज्ञातिमित्रकलत्रार्थं सुहृत्क्षेत्रार्थमेव च । यमु

அவன் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றவன் என்பதால் ப்ரம்ஹஹா. மத்யப: = நிஷேதிக்கப்பட்ட ஸுரையைப் பானம் செய்பவன். ஸ்தேந: = ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரிப்பவன். குருதல்பக:— குருவின் பார்யையுடன் சேர்ந்தவன். எவன் ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவர்களுள் ஒருவனுடன் ஒரு வர்ஷம் முடியும் வரையில் கூட வஸிக்கின்றானோ அவனும் மஹாபாதக முடையவன், என்பது பொருள்.

ப்ரயோஜகன் முதலியவர்க்குப் பலனில் தாரதம்யம்.

உதவி செய்பவனுக்கும் ஹிம்ஸையின் பலனில் ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

மனு:— பலர் ஒரே கார்யத்தைக் குறித்தவர்களாய் ஆயுதத்தைத் தரித்தவர்களாய் வந்தால், அவர்களுள் ஒருவன் கொன்றாலும் எல்லோரும் கொன்றவர்கள் எனப்படுகின்றனர்.

விஷ்ணு:— திட்டப்பட்டாலும், அடிக்கப்பட்டாலும், பணங்களால் விடுவிக்கப்பட்டாலும் அவ்விதமாகியவன் எவனைக் குறித்து உயிரை விடுகின்றானோ அவனை ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவன் என்கின்றனர். பந்து, மித்ரன், பார்யை, ஸுஹ்ருத், பூமி இவைகளுக்காக எவனைக் காரணமாக்கி உயிரை விடுவானோ அவனை

[illegible]

ஹேமாத்ரௌ—

[illegible]

ஸ்ம்ருத்யந்தரேபி—

[illegible]

ப்ராம்ஹகாதகன் என்கின்றனர். ராகத்தாலாவது, த்வேஷத்தாலாவது, கவனமின்மையாலாவது, தானாகவோ அல்லது பிறனாலோ யாராவது ஒரு ப்ராம்ஹணனை வதைக்கச் செய்தால் அவன் ப்ராம்ஹகாதகனாவான். அவனுடைய வேலைக்காரன் ப்ராம்மணனைக் கொலை செய்வானேல் அவனும் ப்ரம்ஹகாதகனாவான்.

ஹேமாத்ரியில்:— அரசனே! தனத்துக்காகவோ, பூமிக்காகவோ, தாரத்துக்காகவோ, பசுக்காகவோ எவனைக் குறித்து உயிரை விடுவானோ அவனை ப்ரம்ஹகாதகன் என்கின்றனர். ஸ்த்ரீயோ, புருஷனோ, நல்ல மனதுடைய விதனையோ எவனைக் குறித்து உயிரை விடுவார்களோ அவனை ப்ரம்ஹகாதகன் என்கின்றனர்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியிலும்:— கொல்லுகிறவன், அனுமதிக்கிறவன், உபாயம் சொல்லுகிறவன், பிடித்துக்கொடுப்பவன், உத்ஸாஹம் செய்கிறவன், ஸஹாயனாயிருப்பவன், வழி சொல்பவன், இருப்பிடமாய் இருப்பவன், ஆயுதம் கொடுப்பவன், கெடுதி செய்பவர்களுக்கு அன்னமளிப்பவன், சக்தியிருந்தும் அசட்டையாயிருப்பவன், தோஷத்தைச் சொல்பவன், அனுமோதிக்கிறவன் என்ற இந்த

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

ததா ச ஸம்வர்த்த:—

[illegible]

அகார்யம் செய்த இவர்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்க வேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— "ஏவுகிறவன், அனுமதிக்கிறவன், செய்கிறவன் என்ற இவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் பலனையுள்ள கார்யங்களில் பாகமுடையவர்கள். எவன் அதிகமாகச் செய்கின்றானோ அவனுக்கு அதிக பலன் உண்டு," என்று சொல்லியிருப்பதால், ஏவுகிறவன் முதலியவர்களுக்கு ஸாமீப்யத்தின் குறைவை அபேக்ஷித்தும், கார்யத்திலுள்ள அதிகம் குறைவை அபேக்ஷித்தும், ப்ராயஸ்சித்தத்திலும் அதிகம் குறைவு அறியத்தக்கது. அவ்விதமே,

ஸம்வர்த்தர்:— எப்பொழுது குணமில்லாத ப்ராம்ஹணன் வீடு, பூமி விஷயமாய் அவமதிக்கப்பட்டவனாய், கோபத்தால் சீக்கிரமாகத் தன்னைக் கொலை செய்துகொண்டு இறந்தானேயானால், அப்பொழுது திரஸ்கரித்தவன் மூன்று வர்ஷத்தில் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய வ்ரதத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக மேற்கே போகிற ஸரஸ்வதி நதியையாவது சுத்திக்காக அடைய வேண்டும். காரணமில்லாமல் க்ரோதத்தால் அவமதிக்கப்பட்டவனாய் மரித்தால், அவமதித்தவன் பாப சுத்திக்காக மூன்று வர்ஷ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவமதித்தவன் வித்வானுகில், மயிர், மீசை, நகம் முதலியவைகளை வபனம் செய்துகொள்ளாமல் வனத்தில் ஒரு வர்ஷ வ்ரதத்தால் சுத்தனுவான்.

உபகாரத்திற்காக ப்ரவ்ருத்தித்த விஷயத்தில் தோஷமில்லை.

பரோபகாரத்திற்காக ப்ரவ்ருத்தித்த விஷயத்தில் தோஷமில்லை என்கிறார்,

ஸம்வர்த்தர்:—"பசு, ப்ராம்ஹணன் முதலியவர்களுக்கு மருந்து, எண்ணெய் முதலியது, ஆஹாரம் இவைகளைக் கொடுப்பவன், அவைகளைக் கொடுக்கும்பொழுது வ்யாதியஸ்தனுக்கு மரணம் ஏற்பட்டால் பாபத்தையடையமாட்டான். உயிரைக்காப்பாற்றுவதற்காகச் சூடு போடுவது, அறுப்பது, நரம்புகளை வெட்டுவது இவைகளின் ப்ரயத்னங்களால் உபகாரம் செய்பவர்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம் இல்லை" என்று. இவ்விதம் சொன்னது சிறந்த வைத்யனைப் பற்றியது. மற்ற வைத்யனுக்கோவெனில், "பொய்யாய் வைத்யம் செய்பவனுக்கு அபராதம் விதிக்கவேண்டும்" என்று தோஷம் சொல்லியிருப்பதால்.

எந்த விஷயத்தில் க்ரோதநிமித்தமாகத் திட்டுவது முதலியதைச் செய்யாமலிருந்தாலும் அவனுடைய பெயரைச் சொல்லி,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வைத்யம் முதலியதால் தன்னைக் ஹத்யை செய்துகொள்ளுகிறானே அவ்விஷயத்திலும் தோஷமில்லை. "காரணமில்லாமல் எவன் ஒரு ப்ராம்ஹணன் ஒருவனை அபவாதம் சொல்லி இறந்தானே, அவ்விஷயத்தில் இறந்தவனுக்கே தோஷம். அபவாதத்திற்காளாகியவனுக்குத் தோஷமில்லை", என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

எந்த விஷயத்திலும் திட்டுவது முதலியதால் உண்டாகிய கோபம் உடையவனாய், தன்னைக் கத்தி முதலியதால் வெட்டிக்கொண்டு, மரணத்திற்கு முன் திட்டியவனால் அன்னம், தனம், தான்யம் முதலியவைகளால் த்ருப்தி செய்யப்பட்டவனாய் ஜனங்களின் எதிரில் உரக்கச் சொல்லுகின்றானே, அவ்விஷயத்தில் திட்டியவனுக்குக் குற்றமில்லை, என்றிருப்பதால் அந்த விஷயத்திலும் தோஷமில்லை. அதைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— ஒருவனைக் குறித்துக் கோபமுள்ளவனாய் தன்னை வதைத்துக்கொண்டு மறுபடி அவனால் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டு, [illegible] சொல்லிவிட்டு இறந்தால் திட்டினவனை [illegible] சொல்லிவிட்டதால் அவனுக்குத் தோஷமில்லை.

அதிபாதகாநி ||

அதிபாதகாந்யாஹ மநு:—

[illegible]

யம:—

[illegible]

அதிபாதகங்கள்.

அதிபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மநு:— "அறியப்படாத ப்ராம்ஹண கர்ப்பத்தைக் கொன்றாலும், யாகம் செய்கின்ற க்ஷத்ரிய வைச்யர்களைக் கொன்றாலும், ஆத்ரேய கோத்ரமுள்ள ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைக் கொன்றாலும் இதே வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸாக்ஷ்யத்தில் பொய் சொன்னாலும், குருவைத் தடுத்தாலும், ப்ராம்ஹணனுடைய அடைக்கலத்தை அபஹரித்தாலும், ஸ்த்ரீ ஸுஹ்ருத் இவர்களைக் கொன்றாலும் இதே வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவும்" என்று. ஸ்த்ரீ என்பது ஆஹிதாக்னி பத்னி, அல்லது பாதிவ்ரத்யம் முதலிய குணங்கள் உடையவள். அறியப்படாத கர்ப்பத்தைக் கொல்வது முதலியவைக்கு அதிபாதகத் தன்மை, "அதிநிஷ்டமான பாபம் எதுவோ அது அதிபாதகமெனப்படுகிறது. அதிநிஷ்டமான பாபங்களில் முக்கால் பங்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்", என்ற வசனத்தால் அறியப்படுகிறது.

யமன்:— மாதாவின் கூடப்பிறந்தவள், [illegible] பெண், அத்தை, அம்மாமி, கூடப்பிறந்தவள், [illegible] சேர்ந்தால் ப்ராம்ஹணன் அப்பொழுதே ப[illegible].

கௌதம:—

[illegible]

போதாயநோऽபி—

[illegible]

ஆபஸ்தம்போऽபி—

[illegible]

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]

கௌதமர்:— மாதா பிதாக்களைச் சேர்ந்த வம்சத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொண்டவன், திருடுகிறவன், நாஸ்திகன், சாஸ்த்ரத்தில் நிந்திக்கப்பட்ட கார்யங்களை அடிக்கடி செய்கிறவன், பதிதனை த்யாகம் செய்யாமல் அவனுடன் கலப்பவன், பதிதனல்லாதவனை த்யாகம் செய்கிறவன் என்ற இவர்களும், பதிதனாகக்கூடிய பாப கர்மங்களில் தூண்டுகிறவர்களும் பதிதர்களாவர்.

போதாயனரும்:— "இனி பதநீயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. கடல் யாத்ரை, ப்ராம்ஹணன் ஸ்வத்தை அபஹரிப்பது, அடைக்கலத்தை அபஹரிப்பது, பூமி விஷயமாய்ப் பொய் சொல்வது, விற்கக்கூடாத வஸ்துக்களை விற்பது, சூத்ரனை ஸேவிப்பது, சூத்ர ஸ்த்ரீயைச் சேருவது, சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் கர்ப்போத்பத்தி செய்வது, சூத்ர ஸ்த்ரீக்குப் பிள்ளையாயிருப்பது இவைகள் பதநீயங்கள்.

ஆபஸ்தம்பரும்:— தர்மார்த்தங்கள் சேரும் கார்யத்தில் பணத்தைப் பெறுபவனுக்கு இதே ப்ராயஸ்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கொல்வதற்காக முயற்சி செய்தவன் கொலை செய்யாவிடினும் பாதி ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஸம்வர்த:—

[illegible]

விஷ்ணு:—

[illegible]

நாரத:—

[illegible]

யாஜ்ஞவல்க்யரே:— அத்தை, மாதாவுடன் கூடப்பிறந்தவள், அம்மாமி, நாட்டுப்பெண், ஸபத்னீமாதா, கூடப்பிறந்தவள், ஆசார்யனின் பெண், ஆசார்யனின் பத்னீ, பெண் இவர்களைச் சேருகிறவன் குருதல்பகாமீ என்று சொல்லப்படுகிறான்.

விஷ்ணு:— மாதாவைச் சேருவது, பெண்ணைச் சேருவது, நாட்டுப் பெண்ணைச் சேருவது என்ற இவைகள் அதிபாதகங்களாம்.

நாரதர்:— ஸபத்னீ மாதா, மாதாவுடன் பிறந்தவள், மாமியார், அம்மாமி, அத்தை, பிதாவின் கூடப்பிறந்தவனின் பத்னீ, மித்ரனின் பத்னீ, சிஷ்யனின் ஸ்த்ரீ, கூடப்பிறந்தவள், அவளின் தோழி, நாட்டுப் பெண், பெண், குருபத்னீ, ஸமான கோத்ரமுடையவள், சரணமடைந்தவள், ராஜபத்னீ, ஸந்யாஸினீ, பதிவ்ரதை, உபமாதா (செவிலித் தாய்), வர்ணத்தால் சிறந்தவள் என்ற இவர்களுள் ஒருத்தியைச் சேருபவன் குருதல்பகன் எனப்படுகிறான். தன்னை அண்டியவள், வித்வானுடைய பத்னீ, ஆஹிதாக்னியின் பத்னீ, யோகியின் பத்னீ, தனது பேத்தி, என்ற இவர்களைச் சேர்ந்தால்

பவிஷ்யத்புராணே:—

[illegible]

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]

வ்யாக்ர:—

[illegible]

குருதாரகமன ப்ராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். சண்டாள ஸ்த்ரீயினிடம் கர்ப்போத்பத்தி செய்தால் குரு பத்னீகமன வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பவிஷ்யத் புராணத்தில்:— அக்னிஹோத்ரத்திற்காகிய பசுவைக் கொன்றால் ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவனுடைய ப்ராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பெயர்ந்திருந்தாலும், பெயராமலிருந்தாலும் சிவலிங்கத்தை அசைக்கக்கூடாது. லிங்கத்தை அசைத்தால் அதிபாதகத்தை யடைவான். உயர்ந்த தேவர்களின் பிம்பங்களை மாறுபடுத்தினால் ப்ராம்ஹஹத்யா ப்ராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ப்ராம்ஹணனும் தேவனையும் ஸமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். கர்ப்பிணீ, ரஜஸ்வலை, அறியப்படாதவள், கன்யகை, வ்யாதியுள்ளவள், இச்சையில்லாதவள், பசு, யோனிவ்யதிரிக்த ஸ்தலம், மித்ரனின் பத்னீ இவர்களைச் சேர்ந்தால் குருதல்ப ப்ராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— நீச புருஷனைச் சேருவது, கர்ப்பத்தை அழிப்பது, பர்த்தாவைக் கொல்வது இவைகள் ஸ்த்ரீகளுக்குப் பதனீயங்களாகும். நிச்சயம்.

வ்யாக்ரர்:— அதிதேசம் உபதேசத்தைவிடக் குறைந்ததான

ஸர்வம் பாதகாதிதேசே ந்யூநாந்யூநப்ரதிபாதகாநி த்ரஷ்டவ்யாநி ॥

ப்ரஹ்மஹத்யாஸமபாதகாநி ॥

ப்ரஹ்மஹத்யாஸமபாதகாந்யாஹ மநு:—

'அந்ருதம் ச ஸமுத்கர்ஷே ராஜகாமி ச பைசுநம் । குரோஸ்சாலீகநிர்ப்பந்த: ஸமாநி ப்ரஹ்மஹத்யயா' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'குரூணாமத்யதிக்ஷேபோ வேதநிந்தா ஸுஹ்ருத்வத: । ப்ரஹ்மஹத்யாஸமம் ஜ்ஞேயமதீதஸ்ய ச நாசநம்' இதி ॥ குரூணாமதிக்ஷேபோ ந்யூநதாபிதாநம் । அந்ருதத்வேந ராஜகாமி பைசுநம் குரோரலீகநிர்ப்பந்தஸ்ச ஸமாநீதி தத்ஸ்மரணாத் । ஸந்தத்வ தோஷாவிஷ்கரண...

கால் அந்த வ்ரதம் இல்லை. ஆகையால் அதிதிஷ்டமான எல்லாப் பாபங்களிலும் முக்கால் பாகம் ப்ராயஸ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவும்.

இவ்விதம் மஹாபாதகத்தை அதிதேசம் செய்ததில் மற்றும் சில அதிபாதகங்களும் அறியத்தகுந்தவைகள்.

ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்கள்.

ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்.

மனு:— 'தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய் சொல்வது, அரசனிடத்தில் பிறனுக்கு ஹிம்ஸை உண்டாகும்படி கோட் சொல்லுவது, குருவினிடம் பொய்யாகத் தோஷம் சொல்வது, இவைகள் ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்கள்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "குருவை நிந்தித்தல், வேதத்தை நிந்தித்தல், மித்ரனை வதைத்தல், அத்யயனம் செய்த வேதத்தை மறத்தல் இவைகள் ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமம் என்றறியவும்", என்று. குருக்களை அதிகமாக அதிக்ஷேபம் என்றது பொய்யாய், குருவினிடம் தோஷத்தைச் சொல்வதாம். "பொய்ச் சாக்ஷியம், அரசனிடம் கோட்சொல்வது, குருவைப்பற்றி பொய்யாய், தோஷம் சொல்வது இவைகள் ஸமபாதகங்கள்", என்று கௌதமர் சொல்லி

விஸம்வாதவிஷயம், 'தோஷம் பாந்தவே ந வதேத்' இதி ஆபஸ்தம்பஸ்ம்ரணாத் । நாஸ்திக்யாபிப்ராயேண வேதநிந்தா । ஸுஹ்ருந் மித்ரம் । தஸ்யாப்ராஹ்மணஸ்யாபி வத: । அதீதஸ்ய வேதஸ்யாஸச்சாஸ்த்ராப்யாஸாலஸ்யாதிநா விஸ்மரணம் ॥

பராசர:—

'ப்ராஹ்மணேஷு து புஞ்ஜாநேஷு ய: பாத்ரம் பரித்யஜேத் । ஸ மூடஸ்ஸ ச பாபிஷ்டோ ப்ரஹ்மஹா ஸ உதாஹ்ருத:' இதி ॥

விஷ்ணுதர்மோத்தரே—

'ய: ஸ்வவித்யாபிமாநேந நீசோ ஜயதி ஸஜ்ஜநம் । உதாஸீநம் ஸபாமத்யே ப்ரஹ்மஹா ஸ ப்ரகீர்த்தித: ॥ பரதோஷாந் விஜ்ஞாய ந்ருபகர்ணே ஜபேத்து ய: । பாபீயாந் ஸூசகஸ்சைவ ப்ரஹ்மஹா ஸ ஸ்ம்ருத: ॥ தேவத்விஜாமதாம்

யிருப்பதால். இது ஜனங்களால் அறியப்படாத தோஷத்தைச் சொல்வதைப் பற்றியது. "தோஷத்தை யறிந்தால் அதைப் பிறருக்குச்சொல்லும் விஷயத்தில் முதல்வனாய் ஆகக்கூடாது" என்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருப்பதால். வேதத்தை நிந்தித்தல் நாஸ்திக்யத்தில் பற்றுதலால் சொல்வது என்பது. ஸுஹ்ருத் என்றால் மித்ரன். அவன் அப்ராம்ஹணன் ஆனாலும் அவனின் வதம் ஸுஹ்ருத்வதமாம். அத்யயனம் செய்த வேதத்தை அஸத்தான சாஸ்த்ரங்களில் ருசியாலாவது, சோம்பல் முதலியதாலாவது மறப்பது நாசனமாம்.

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணர்கள் புஜிக்கும் ஸமயத்தில் (பங்க்தியிலுள்ள) எவன் போஜன பாத்ரத்தை விடுகிறானோ அவன் மூடன். அவன் பாபிஷ்டன். அவன் ப்ரம்ஹக்நன் எனப்படுகிறான்.

விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில்:— நீசனாகிய எவன் வித்யா கர்வத்தினால் ஸபையின் நடுவில் உதாஸீனனாய் இருக்கின்ற ஸாது ப்ராம்ஹணனை ஜயிக்கின்றானோ, அவன் ப்ரம்ஹக்நன் எனப்படுகிறான். பிறனின் தோஷத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அரசனின் காதில் எவன் ஓதுகின்றானோ, பாபியாயும், கோட்சொல்பவனாயும், அல்லனாயும் உள்ள அவன் ப்ரம்ஹக்நன் எனப்படுகிறான். தேவர்

[illegible]

விஷ்ணு:—

[illegible]

ஸுராபான ஸமானி ||

ஸுராபான ஸமான்யாஹ மநு:

[illegible]

களுக்கும் ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் சொந்தமாகியதும் அவர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதாகியும் உள்ள பூமி காலவசத்தால் அழிந்திருந்தாலும் அதை எவன் அபஹரிப்பானோ அவனை ப்ரம்ஹகாதகன் என்கின்றனர்.

விஷ்ணு:— "யாகத்திலிருக்கும் க்ஷத்ரிய வைச்யர்களை வதைப்பதும், ரஜஸ்வலை, கர்ப்பிணி, அத்ரி கோத்ரத்தில் பிறந்தவள், அறியப்படாத கர்ப்பம், சரணமடைந்தவள் இவர்களைக் கொல்வதும் ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு "ஸமம்," என்று,

யாகத்திலுள்ள க்ஷத்ரியாதிகளின் வதம் முதலியவை அதிபாதகம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்க அவைகளை ஸமபாதகமென்று சொல்லியது அபுத்தி பூர்வமாய்ச் செய்ததைப்பற்றியதாம். புத்தி பூர்வமாய்ச் செய்திருந்தால் அவைகள் அதிபாதகங்களாம்.

ஸுராபானத்திற்கு ஸமபாதகங்கள்.

ஸுராபானத்திற்கு ஸமமான பாபங்களைச் சொல்லுகிறார்.

மநு:— வேதத்தை மறத்தல், வேதத்தை நிந்தித்தல், பொய் ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுதல், மித்ரனை வதைத்தல், பூண்டு முதலியது

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]

ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

[illegible]

அமேத்யம் முதலியது இவைகளைப் புஜித்தல் இவ்வாறும் ஸுராபானத்திற்கு ஸமங்களாம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "பூண்டு முதலிய நிஷித்தங்களை ஞானபூர்வமாய்ப் புஜித்தல், கபடத்தோடு பேசுதல், தன்னுடைய மேன்மைக்காகத் தன்னைப்பற்றிப் பொய்யாய், புகழ்ந்துகொள்ளுதல், ரஜஸ்வலா ஸ்த்ரீயைச்சேருதல் இவை ஸுராபானத்துக்கு ஸமங்களாகும்" என்று. 'பலாண்டுவையும், க்ருஞ்சனத்தையும் புத்திபூர்வமாய் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால் பதிதனுவான்', என்று ஸம்ருதியிருப்பதால். கபடத்தோடு பேசுவதென்பது ஒன்றை மனதில் நினைத்து மற்றொன்றைப் பேசுதலும், வேறு கார்யத்தைச் செய்வதும். அது குருவிஷயம் என்றார் விஜ்ஞானேச்வரர். அப்படியே தன்னைப்புகழ்வதென்பது ராஜஸபை முதலியதில் நான்கு வேதம் அறியாதவனும் தான் நான்கு வேதம் அறிந்தவனென்று சொல்லிக்கொள்வது.

ஓர் ஸம்ருதியில்:— வெண்கலத்தில் இளநீரைக்குடிப்பது, உப்புடன் கூடிய பசுவின்பாலைக் குடிப்பது, வண்ணான் துறைகளில் ஸ்நானம் செய்வது, தாம்ரபாத்ரத்தில் பசுவின்பாலைக் குடிப்பது இவை ஸுராபான ஸமமாகும்.

அத்ரி:—

'தோயம் பாணிநகாக்ரேஷு ப்ராஹ்மணோ ந பிபேத் க்வசித். ஸுராபாநேந தத்துல்யமித்யேவம் மநுரப்ரவீத்' இதி ॥

ஶாதாதப:—

'உத்ருத்ய வாமஹஸ்தேந யத்தோயம் பிபதி த்விஜ: । ஸுராபாநேந தத்துல்யம் மநுராஹ ப்ரஜாபதி:' இதி ॥

ஸ்வர்ணஸ்தேயஸமபாதகாநி ॥

ஸ்வர்ணஸ்தேயஸமாந்யாஹ மநு:—

'நிக்ஷேபஸ்யாபஹரணம் நராஶ்வரஜதஸ்ய ச । பூமிவஜ்ரமணீநாம் ச ருக்மஸ்தேயஸமம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'அஶ்வரத்நமநுஷ்யஸ்த்ரீபூதேநுஹரணம் ததா । நிக்ஷேபஸ்ய ச ஸர்வம் ஹி ஸ்வர்ணஸ்தேயஸமம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

அத்ரி:— நகங்களின் நுனியிலுள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் ஒருகாலும் குடிக்கக்கூடாது. அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமம் என்றார் மனு.

சாதாதபர்:— ப்ராம்ஹணன் இடதுகையால் எடுத்து எந்த ஜலத்தைக் குடிக்கின்றானோ அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமமாகும், என்றார்கள் மனுவும், ப்ரஜாபதியும்.

பொன்னைத் திருடுவதற்கு ஸமமான பாதகங்கள்

ஸ்வர்ணத்தைத் திருடுவதற்கு ஸமமானவைகளைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— அடைக்கலத்தை அபஹரிப்பது, மனிதன், குதிரை, வெள்ளி, பூமி, வஜ்ரம் மணி இவைகளை அபஹரிப்பது இவை பொன்னைத் திருடியதற்கு ஸமபாபங்களாகும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— குதிரை, ரத்னம், மனிதன், ஸ்த்ரீ, பூமி, பசு, அடைக்கலம் இவைகளை அபஹரிப்பது இவைகள் ஸ்வர்ண ஸ்தேயத்துக்கு ஸமங்களாம்.

விஷ்ணு:—

'ப்ராஹ்மணபூம்யபஹரணம் ஸ்வர்ணஸ்தேயஸமம்' இதி ॥

ஹேமாத்ரௌ—

'ஹ்ருத்வா ஶதபலம் தாம்ரம் ஸ்வர்ணஸ்தேயஸமம் விதுரிதி' ॥

குருதல்பஸமபாதகாநி ॥

குருதல்பஸமாந்யாஹ மநு:—

'ரேத:ஸேக: ஸ்வயோநீஷு குமாரீஷ்வந்த்யஜாஸு ச । ஸக்யு: புத்ரஸ்ய ச ஸ்த்ரீஷு குருதல்பஸமம் விது:' இதி ॥ ஸ்வயோநீஷு = பகிநீஷு ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'ஸகிபார்யாகுமாரீஷு ஸ்வயோநிஷ்வந்த்யஜாஸு ச । ஸகோத்ராஸு ஸுதஸ்த்ரீஷு குருதல்பஸமம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

புராணஸாரே—

'ஸகீ வா மாதரம் கச்சேத் கச்சேத்வா தேவதாஸிகாம் । யதி கச்சேத் ப்ரமாதேந குருதாரஸமம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

விஷ்ணு:— 'ப்ராம்ஹணனுடைய பூமியை அபஹரித்தல் ஸ்வர்ணஸ்தேய ஸமம்' என்று.

ஹேமாத்ரியில்:— நூறுபலம் நிறையுள்ள தாம்ரத்தைத் திருடுவது ஸ்வர்ண ஸ்தேயத்துக்கு ஸமம் என்கின்றனர்.

குருதல்பத்துக்கு ஸமமான பாதகங்கள்.

குருதல்பஸமபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்.

மனு:— கூடப்பிறந்தவர்களிடமும், குமாரிகளிடமும், நீசஸ்த்ரீகளிடமும், மித்ரன் புத்ரன் இவர்களின் பார்யைகளிடத்திலும் ரேதஸ்ஸைச் செலுத்துவது குருதல்ப பாபத்துக்கு ஸமம் என்று சொல்லுகின்றனர்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— மித்ரனின் பார்யை, குமாரீ, பகினிகள், நீசஜாதி ஸ்த்ரீகள், ஸகோத்ரிகள், நாட்டுப்பெண், இவர்களைச் சேருவது குருதல்ப பாபத்துக்கு ஸமமாம்.

புராணஸாரத்தில்:— தாயிடம் சென்றாலும் செல்லலாம், தேவ

विष्णुः—

पितृव्यमातामहमातुलश्वशुरनृपपत्न्यभिगमनं गुरुतल्पसमम् । पितृष्वसृमातृष्वसृगमनं च श्रोत्रियर्त्विगुपाध्यायमित्रपत्न्यभिगमनं च स्वसुः सख्याः सगोत्राया उत्तमवर्णायाः कुमार्या रजस्वलायाः शरणागतायाः प्रव्रजिताया निक्षिप्तायाश्च गमनम्' इति ।

अतिपातकेषु परिगणितानां केषाञ्चिदिहाबुद्धिपूर्वकारिविषयम् ॥

उपपातकानि ॥

उपपातकान्याह याज्ञवल्क्यः—

'गोवधो व्रात्यता स्तेयमृणानां चानपक्रिया । अनाहिताग्नितापण्यविक्रयः परिवेदनम् ॥ भृताद्ध्य

தாஸியைச் சேரக்கூடாது. அறியாமல் சென்றால் அது குருதார கமன பாபத்திற்கு ஸமமாம்.

விஷ்ணு:— தகப்பனுடன் கூடப்பிறந்தவன், மாதாமஹன், அம்மான், மாமனார், அரசன் இவர்களின் பத்நிகளைச் சேருவது குருதல்பகமனத்துக்கு ஸமமாம். அத்தை, மாதாவுடன் கூடப் பிறந்தவள் இவர்களைச் சேருவதும், வேதாத்யயனம் பண்ணினவன், ருத்விக், உபாத்யாயன், மித்ரன் இவர்களின் பத்நியைச் சேருவதும், தங்கை, தமக்கை, தோழியாயிருப்பவள், ஸகோத்ரை, உயர்ந்த வர்ணஸ்த்ரீ, குமாரீ, ரஜஸ்வலை, சரணமடைந்தவள், ஸந்யாஸினீ, அடைக்கலமாய் வைக்கப்பட்டவள் இவர்களைச் சேர்வதும் (இவை குருதல்பகமன ஸமமாம்).

அதிபாதகங்களில் சொல்லிய சிலவற்றை இங்குச் சொல்லியது அபுத்தி பூர்வமாய்ச் செய்வதைப்பற்றியதாம்.

உபபாதகங்கள்.

உபபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பசுவை வதைத்தல், காலத்தில் உபநயனம் ஆகாமல் இருத்தல், பொன் வெள்ளியல்லாததைத் திருடுதல் கடன்களைக் கொடாமலிருத்தல், அதிகாரம் இருக்கும்பொழுது

यनादानं भृतकाध्यापनं तथा । पारदार्यं पारिवित्त्यं वार्धुष्यं लवणक्रिया ॥ स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो निन्दितार्थोपजीवनम् । नास्तिक्यं व्रतलोपश्च सुतानां चैव विक्रयः ॥ धान्यकुप्यपशुस्तेयमयाज्यानां च याजनम् । पितृमातृगुरुत्यागस्तडागारामविक्रयः । कन्यासन्दूषणं चैव परिविन्दकयाजनम् । कन्याप्रदानं तस्यैव कौटिल्यं व्रतलोपनम् ॥ आत्मनोऽर्थे क्रियारम्भो मद्यपस्त्रीनिषेवणम् । स्वाध्यायाग्निसुतत्यागो बान्धवत्याग एव च ॥ इन्धनार्थं द्रुमच्छेदः स्त्रीहिंसौषधजीवनम् । हिंस्रयन्त्रविधानं च व्यसनान्यात्मविक्रयः ॥ शूद्रप्रेष्यं हीनसख्यं हीनयोनिनिषेवणम् । तथैवानाश्रमे वासः परान्नपरिपुष्टता ॥ असच्छास्त्राधिगमनमाकरेष्वधिकारिता । भार्याया विक्रयश्चैषामेकैकमुपपातकम्' इति ॥ कालेऽनुपनीतकत्वं व्रात्यता । सत्यधिकारे अनाहिताग्निता । ज्येष्ठे तिष्ठति कनीयसो दाराग्निहोत्रसंयोगः परिवेदनम् ॥

ஆதானம் செய்யாமலிருத்தல், நிஷித்த வஸ்துக்களை விற்றல், ஜ்யேஷ்டன் விவாஹம் ஆகாமலிருக்கும்பொழுது கனிஷ்டன் விவாஹம், ஆதானம் இவைகளைச் செய்துகொள்ளல், கூலியைக் கொடுத்து வேதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், கூலியைப் பெற்று வேதத்தைக் கற்பித்தல், (குருதாரத்தைத் தவிர்த்த) ப்ரதாரத்தைச் சேருதல், கனிஷ்டனுக்கு விவாஹம் ஆயிருந்து ஜ்யேஷ்டன் விவாஹம் இல்லாமலிருத்தல், நிஷித்தமான வட்டியால் ஜீவித்தல், உப்பைப் பயிரிடுதல், ஸ்த்ரீ, சூத்ரன், வைச்யன், க்ஷத்ரியன் இவர்களை வதைத்தல், அரசனால் ஸ்தாபிக்கப்படாத பகஷத்தால் ஜீவிப்பது, நாஸ்திகத் தன்மை, ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதலோபம், பிள்ளைகளை விற்பது, தான்யம், பொன், வெள்ளி, பசு இவைகளைத் திருடுதல், யாகம் செய்விக்கத் தகுதியற்றவர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தல், பிதா, மாதா, குரு இவர்களை விட்டுவிடுதல், குளம், தோட்டம் இவைகளை விற்றல், கன்யகையைத் தூஷித்தல், பரிவேத்தாவுக்கு யாகம் செய்வித்தல், அவனுக்குப் பெண்ணைக் கொடுத்தல், வஞ்சகத்தன்மை, வ்ரதங்களை அனுஷ்டிக்காம

[illegible]

मनुः—

गोवधोऽयाज्यसंयाज्यपारदार्यात्मविक्रयाः ।
गुरुमातृपितृत्यागः स्वाध्यायाग्न्योः सुतस्य च ॥
परिवित्तितानुजेऽनूढे परिवेदनमेव च ।
तयोर्दानं च कन्यायास्तयोरेव च याजनम् ॥
कन्याया दूषणं चैव [illegible]

விருத்தல், தனக்கென்று கார்யங்களை ஆரம்பித்தல், மத்யபானம் செய்யும் ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், அத்யயனம், அக்னி, புத்ரன் இவர்களை விடுதல், பந்துக்களை விடுதல், விறகுக்காக மரத்தை வெட்டுதல், ஸ்த்ரீகளை ஹிம்ஸித்தல், ஔஷதத்தால் ஜீவித்தல், செக்கு முதலிய யந்த்ரங்களைச் செலுத்துதல், வேட்டையாடுதல் முதலிய பதினெட்டு வ்யஸனங்கள், தன்னையே விற்றல், சூத்ரனுக்கு வேலைக்காரனாக இருத்தல், தாழ்ந்தவனுடன் நட்பு, தாழ்ந்த ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், ஆச்ரமமில்லாமலிருத்தல், பரான்னத்தாலேயே வளர்தல், கெட்ட சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், ஸ்வர்ணம் முதலியன எடுக்கும் இடங்களில் அதிகாரம் வகித்தல், பார்யையை விக்ரயம் செய்தல் இவைகளுள் ஒவ்வொன்றும் உபபாதகமாம்.

மநுவும்:- பசுவின் வதம், தகாதவனுக்கு யாகம் செய்வித்தல், பரதாரகமனம், தன்னையே விற்றுக்கொள்ளல், குரு, மாதா, பிதா இவர்களை விடுதல், அதாவது அவர்களுக்குச் சுச்ரூஷை செய்யாமலிருத்தல், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம், அக்னி, புத்ரன் இவர்களை விடுதல், பரிவித்திதை, பரிவேதனம், அவர்களுக்குக் கன்யகையைக் கொடுத்தல், அவர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தல், கன்யகையைத்

[illegible] इति ॥

बोधायनः—

[illegible]

தூஷித்தல், நிஷித்த வட்டியால் ஜீவித்தல், வ்ரதங்களை விடுதல், குளம், தோட்டம், பார்யை, குழந்தை இவைகளை விற்றல், காலத்தில் உபநயனம் இல்லாமலிருத்தல், பந்துக்களை விடுதல், கூலியினால் வேதம் கற்பித்தல், கூலி கொடுத்து வேதம் கற்றுக் கொள்ளுதல், விற்கக்கூடாத எள் முதலிய வஸ்துக்களை விற்றல், பொன் முதலிய உத்பத்தி செய்யும் இடங்களில் அதிகாரம் பெறுதல், ப்ரவாஹத்தைத் தடுக்கும் அணை முதலிய பெரிய கார்யங்களில் ப்ரவர்த்தித்தல், பச்சிலைகளை வெட்டுதல், ஸ்த்ரீகளால் ஜீவித்தல், சூன்யம் வைத்தல், வேர்களால் வேலை செய்தல், விறகுக்காகக் காயாத மரங்களை வெட்டுதல், தனக்காகக் கார்யத்தை (பாகம் முதலியதை) ஆரம்பித்தல், நிந்திக்கப்பட்டதை (பூண்டு முதலியதை)ப் புஜித்தல், ஆஹிதாக்னியாயில்லாமலிருத்தல், பொன் வெள்ளியல்லாததைத் திருடுதல், கடனைத் தீர்க்காமலிருத்தல், கெட்ட சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், நர்த்தனம், பாடுதல் முதலியவைகளை ஸேவித்தல், தான்யம், பொன், வெள்ளி, பசு இவைகளைத் திருடுதல், மத்யபானம் செய்யும் ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், ஸ்த்ரீ, சூத்ரன், வைச்யன், க்ஷத்ரியன் இவர்களை வதைத்தல், நாஸ்திகத்தன்மை இவைகள் உபபாதகங்களாம்.

போதாயனர்:— உபபாதகங்கள் சொல்லப்படுகின்றன:— சேரக்கூடாத ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், குருபத்னியின் தோழி,

குருஸகீதாஸீபதிதாகமனம் வ்ருத்த்யர்த்தம் பைஷஜ்யகரணம் ஸமூஹயாஜனம் ரங்கோபஜீவனம் நாட்யாசார்யதா கோமஹிஷீரக்ஷணம் யச்சான்யதேவம்யுக்தம் உபபாதகம்' இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'வித்வத்ப்ராஹ்மணபங்க்திபேதாசரணம் விதவா தேவதாஸீ வேஶ்யா வர்தகீ தாஸீகமனான்யுபபாதகானி' இதி ॥

ஶங்கலிகிதௌ —

'க்ருதக்ன: கூடவ்யவஹாரீ ப்ராஹ்மணவ்ருத்திலோபீ மித்யாபிஶம்ஸீ பதிதாத்யாகீ நிஷித்தத்ரவ்யோபஜீவீ நிஷித்தப்ரதிக்ராஹீ' இதி ॥

ப்ருஹத்விஷ்ணு: —

'நிஷித்தத்ரவ்யோபஜீவனம் ச பரதனாபஹரணம் பரதாராபிமர்ஶனம் அயாஜ்யானாம் ச யாஜனம் வ்ருக்ஷகுல்மலதாவல்ல்யோஷதீனாம்

குருவின் ஸகி, தாஸீ, பதிதை இவர்களிடம் சேருதல், ஜீவனத்துக்காக வைத்தியம் செய்தல், ஸமூகத்துக்கு யாஜனம், நாடகத்தால் ஜீவனம், நாட்யத்திற்குச் சிக்ஷை செய்வித்தல், பசு, எருமை இவைகளைப் பிழைப்புக்காகக் காப்பாற்றுதல், கன்யகையைத் தூஷித்தல், இதுபோல் சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட மற்றதும் உபபாதகங்கள்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— வித்வான்களான ப்ராம்ஹணர்களின் பங்க்தியில் பேதம் செய்வது, விதவை, தேவதாஸீ, வேச்யை, தச்சனின் பத்னீ, தாஸீ இவர்களைச் சேருவது இவை உபபாதகங்கள்.

சங்க லிகிதர்கள்:— நன்றி மறந்தவன், கபடமாய் வியாபாரம் செய்பவன், ப்ராம்ஹணனின் வ்ருத்தியைக் கெடுப்பவன், பொய்யாய்த் தோஷம் சொல்பவன், பதிதனை வர்ஜிக்காதவன், நிஷித்த வஸ்துக்களைப் புஜிப்பவன், நிஷித்த வஸ்துக்களை ப்ரதிக்ரஹிப்பவன் (இவர்கள் உபபாதகிகள்).

ப்ருஹத்விஷ்ணு:— நிஷித்த வஸ்துக்களைப் புஜித்தல், பிறரின் தனத்தை அபஹரித்தல், பிறரின் பார்யையைச் சேருதல், அனர்ஹர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தல், வ்ருக்ஷம், புதர், கொடி, பச்சிலை

ஹிம்ஸயா ஜீவனம் அபிசாராதிகர்மஸு ப்ரவ்ருத்திர்தேவர்ஷிபித்ருணாம்ருணஸ்யானபாக்ரியா கானஶீலதா' இதி ॥

ஸங்கரீகரணானி ॥

ஸங்கரீகரணான்யாஹ மனு: —

'கராஶ்வோஷ்ட்ரம்ருகேபானாம் அஜாவிகவதஸ்ததா । ஸங்கரீகரணம் ஜ்ஞேயம் மீனாஹிமஹிஷஸ்ய ச ॥ க்ருமிகீடவயோஹத்யா மத்யானுகதபோஜனம் । பலைத:குஸுமஸ்தேயம் அதைர்யம் ச மலாவஹம் ॥ நிந்திதேப்யோ தனாதானம் வாணிஜ்யம் ஶூத்ரஸேவனம் । அபாத்ரீகரணம் ஜ்ஞேயம் அஸத்யஸ்ய ச பாஷணம் ॥ ப்ராஹ்மணஸ்ய ருஜ: க்ருத்வா க்ராதிரக்ரேயமத்யயோ: । ஜைஹ்ம்யம் ச மைதுனம் பும்ஸி ஜாதிப்ரம்ஶகரம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

விஷ்ணு: —

'ப்ராஹ்மணஸ்ய ருஜ: கரணமக்ரேயமத்யயோர்க்ராதி

இவைகளை ஹிம்ஸித்து ஜீவித்தல், ஆபிசாரம் முதலிய கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்தல், தேவ, ருஷி, பித்ருக்களின் கடனைத் தீர்க்காமலிருத்தல், பாடுதல் (இவைகள் உபபாதகங்கள்).

ஸங்கரீகரணம் முதலியவை.

ஸங்கரீகரணங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— கழுதை, குதிரை, ஒட்டகை, மான், யானை, வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளை வதைதல் ஸங்கரீகரணமாம். மீன், பாம்பு, எருமை, புழு, பூச்சி, பக்ஷி இவைகளைக் கொல்லுதல், மத்யத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டுவரப்பட்ட வஸ்துவைப்புஜித்தல், பழம், விறகு, புஷ்பம், இவைகளைத் திருடுதல், தைர்யமின்மை இவைகள் மலினீகரணங்கள். நிந்திக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து தனத்தைப் பெறுதல், வ்யாபாரம், சூத்ரனை ஸேவித்தல், பொய் சொல்லுதல் இவைகள் அபாத்ரீகரணங்களாகும். ப்ராம்ஹணனைத் தண்டம் முதலியதால் அடித்தல், மோக்கக்கூடாத வஸ்துவையும் மத்யத்தையும் மோத்தல், வக்ரத்தன்மை, புருஷனிடம் மைதுனம் செய்தல், இவை ஜாதிப்ரம்சகரமெனப்படும்.

விஷ்ணு:— ப்ராம்ஹணனை அடித்தல், மோக்கக்கூடாதது,

[illegible]

மத்யம் இவைகளை மோத்தல், வக்ரத்தன்மை, பசுக்களிடமும், யோனியில்லாத ஸ்தலங்களிலும், புருஷனிடமும் மைதுனம் செய்தல் இவைகள் ஜாதிப்ரம்சகரங்கள் எனப்படும். க்ராமபசுக்கள், ஆரண்ய பசுக்கள் இவைகளை ஹிம்ஸித்தல், ஸங்கரீகரணம். நிந்திக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து தனத்தைப் பெறுதல், வ்யாபாரம், நிந்தித்த வட்டியால் பிழைத்தல், பொய் சொல்லுதல், சூத்ரனை ஸேவித்தல் என்ற இவை அபாத்ரீகரணங்களாம். ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பக்ஷிகள், ஜலத்தில் உண்டாகும் ஜந்துக்கள், இவைகளையும், புழு பூச்சிகளையும் கொல்லுதல், மத்யத்துடன் சேர்ந்து கொண்டுவரப்பட்ட வஸ்துவைப் புஜித்தல் இவை மலிநீகரணங்கள். சொல்லப்படாதது எதுவோ அது ப்ரகீர்ணகம் எனப்படும்” என்று. ஆகையால், இவ்விதம் பாதகங்கள் ஒன்பது விதங்களாகும்.

காத்யாயனரால்:— மஹாபாபம், அதிபாபம், பாதகம், ப்ராஸங்கிகம், உபபாபம் என்று பாபம் ஐந்துவிதம் சொல்லப்பட்டதே யெனில், இந்த வசனத்தில் பாதகம் என்றதால் ஸமபாபங்கள் சொல்லப்பட்டன. உபபாதகங்களில், சில அகம்யாகமனம் முதலியனவும் அவாந்தர பேதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ப்ராஸங்கிகம் என்றதால் சொல்லப்பட்டன. அதிபாதகம் முதலிய அவாந்தர பேதங்களைப் பொருட்படுத்தாமல்

[illegible]

மூன்றுவிதம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது விஜ்ஞானேச்வரீயத்தில்:— மஹாபாதகங்களுக்கு ஸமமாய் எந்தப் பாபங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, அவைகள் பாதகங்கள் என்று பெயருள்ளவைகள்; அவைகளுக்குக் குறைந்த பாபங்கள் உபபாதகங்கள் எனப்படும்.

புத்தி பூர்வமாயும், அபுத்தி பூர்வமாயும் செய்த பாபங்களைப்பற்றிய விசாரம்.

அறியாமல் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு, விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தங்களால் நாசமும், இந்த உலகத்தில் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யதையும் ஏற்படுகின்றன. புத்திபூர்வமாகச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கானால், இந்த உலகத்தில் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யதைமட்டில் ஏற்படுகிறது. அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபம் எதுவோ அது ப்ராயஶ்சித்தங்களால் நசிக்கிறது. ஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாப விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தால் இந்த உலகத்தில் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யனாய் ஆகிறான், என்று வசனங்களிருப்பதால்.

சாகலேயர்:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் உண்டு. ஜ்ஞானபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை.

வஸிஷ்டோऽபி—

'நாபிஸந்திக்ருதே ப்ராயஶ்சித்தம்' இதி ॥

மநு:—

'அகாமத: க்ருதே பாபே ப்ராயஶ்சித்தம் விதுர்புதா: ।
காமகாரக்ருதேऽப்யாஹுரேகே ஶ்ருதிநிதர்ஶநாத்' இதி ॥

ஜாபாலி:—

'அகாமக்ருதபாபாநாம் ப்ருவந்தி ப்ராஹ்மணா வ்ரதம் ।
காமகாரக்ருதேऽப்யேகே விஜாநாம் வ்யஸ்தஸ்ய ச' இதி ॥

தேவலோऽபி—

'அபிஸந்திக்ருதே பாபே ஸக்ருதா நைவ நிஷ்க்ருதி: ।
அப்யாஸே நிஷ்க்ருதிர்வாப்யநபிஸந்திக்ருதேऽஸ்ய ச' இதி ॥

அங்கிராஸ்து காமக்ருதஸ்ய த்விகுணம் ப்ராயஶ்சித்தமாஹ—

'அகாமத: க்ருதே பாபே ப்ராயஶ்சித்தம் ந காமத: । ஸ்யாத்து
காமக்ருதே யத்து த்விகுணம் புத்திபூர்வகே' இதி ॥

வஸிஷ்டரும்:— ஜ்ஞானபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை.

மனு:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர். புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் உண்டென்கின்றனர் சிலர். வேதத்தில் காணப்படுவதால்.

ஜாபாலி:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை ப்ராம்ஹணர்கள் சொல்லுகின்றனர். புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும் சிலர் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் சூத்ரனுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகின்றனர்.

தேவலரும்:— புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும், அடிக்கடி செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் இவ்வுலகில் இல்லை. சிலர் புத்திபூர்வக்ருதமான பாபத்திற்கும் ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கின்றனர்.

அங்கிரஸ்ஸோவெனில்:— புத்திபூர்வக்ருதமான பாபத்திற்கு இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்:— "அறியாமல் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் உண்டு. அறிந்து

ஸ்ம்ருத்யந்தரேऽபி—

'விஹிதம் யதகாமாநாம் காமாத்தத் த்விகுணம் பவேத்' இதி ॥

ததா— 'அஜ்ஞாநாச்சூத்ரிகாம் கத்வா ம்லேச்சயா ஸ்வஸ்த்ரியா ஸஹ । க்ருச்ச்ரத்ரயம் ப்ரகுர்வீத ஜ்ஞாநாத்தத் த்விகுணம் பவேத்' இதி ॥

அத்ர மாதவீயே வ்யவஸ்தா க்ருதா । அகாமக்ருதே ந விப்ரதிபத்தி: । காமக்ருதஸ்ய து மஹர்ஷீணாமபிப்ராயபேதே ஸதி கேசிதித்தம் நிர்ணயந்தி । பாபஸ்ய ஶக்திர்த்விவிதா । நரகோத்பாதிகா வ்யவஹாரநிரோதிகா சேதி । ததா ப்ராயஶ்சித்தஸ்யாபி ஶக்திர்த்விவிதா । நரகநிவாரிகா வ்யவஹாரஜநநீ சேதி । தத்ர ப்ராயஶ்சித்தாபாவவாதிநாம் அபீஷ்டம் நரகநிவாரணாபாவோ

செய்யப்பட்டதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. அறியாமல் செய்யப்பட்டதற்கு எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ அதுவே அறிந்து செய்யப்பட்டதற்கு இரண்டு மடங்கு ஆகும்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியிலும்:— அறியாமற் செயப்பட்ட பாபங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ, அதுவே புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு இரண்டு மடங்கு ஆகும்.

அவ்விதமே, "அறியாமையால் சூத்ரஸ்த்ரீ ம்லேச்சனுடன் ஸம்பந்தப்பட்டால் அவள் மூன்று க்ருச்ரங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அறிந்து செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் அந்த ப்ராயஶ்சித்தம் இரண்டு மடங்கு ஆகும்," என்றுள்ளது. இவ்விஷயத்தில்,

மாதவீயத்தில் இவ்விதம் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது:— அறியாமற் செய்யப்பட்ட பாபவிஷயத்தில் மாறுதல் இல்லை. புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கானால் மஹர்ஷிகளின் அபிப்ராய பேதம் இருக்கும்பொழுது சிலர் இவ்விதம் நிர்ணயத்தைச் சொல்கின்றனர்:— பாபத்தின் சக்தி இரண்டு விதமாய் உள்ளது— நரகத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியது என்றும், வ்யவஹாரத்தைத் தடுக்கக்கூடியதென்றும், அந்தப் பாபத்தை நிவர்த்திக்கின்ற ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கும் சக்தி இரண்டுவிதம்—நரகத்தை நிவர்த்திக்கக் கூடியது என்றும், வ்யவஹார யோக்யதையை உண்டுபண்ணக் கூடியது என்றும். அதில், ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற ருஷிகளுக்கு நரக நிவாரணம் இல்லை என்பது அபிப்ராய

[illegible]

விஷயம். ப்ராயஸ்சித்தம் உண்டு என்கிற ருஷிகளுக்கானல் வ்யவஹார யோக்யதையை உண்டுபண்ணும் சக்தி அபிப்ராய விஷயமாகிறது. இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்வதால் இவ்வுலகில் வ்யவஹார யோக்யதை ஸித்திக்கின்றது.

மற்றும் சிலரோவெனில், "காமதோ வ்யவஹார்யஸ்து" என்ற யாஜ்ஞவல்க்ய வசனத்தில் "அவ்யவஹார்ய:" என்று பதம்பிரித்து, ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டவனும் இவ்வுலகில் வ்யவஹார யோக்யன் அல்லாதவனாக ஆகிறான். பரலோகத்தில் நரகத்திற்கு நிவர்த்தி உண்டு என்கின்றனர். இவ் விஷயத்தில், இதற்குப் பலத்தைக் கொடுக்கும் மனு வசனம் இதுவாகும்— "சிசுஹத்யை செய்தவர்கள், நன்றியை மறந்தவர்கள், சரணமடைந்தவர்களைக் கொன்றவர்கள், ஸ்த்ரீகளைக் கொன்றவர்கள் இவர்கள் ப்ராயஸ்சித்தத்தால் சுத்தர்களாயினும் அவர்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது" என்று. மற்றவரோவெனில், முன் சொல்லப்பட்ட அங்கிரஸ், ஸ்ம்ருத்யந்தரம் இவைகளின் வசனங்களில், புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த பாபவிஷயத்தில் பேதமில்லாமல் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் அறியப்படுவதால், மனுவினால் "காமகாரக்ருதே......நிர்சனுக்" என்று அந்தப் பாபத்தில் பேதமில்லாமல் ப்ராயஸ்சித்தத்தை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஆபஸ்தம்பராலும் "தோஷமுள்ள

[illegible]

கர்மத்தைப் புத்திபூர்வமாய்ச் செய்தாலும், அறியாமல் செய்தாலும் ஆபோஹிஷ்டாதி மந்த்ரங்களாலாவது, வாருண மந்த்ரங்களாலாவது ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்" என்ற வசனத்தில் வ்யவஹாரம் முதலிய விசேஷம் சொல்லப்படாததாலும், புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்டதற்கும் அறியாமல் செய்யப்பட்டதற்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், கௌதமராலும் "விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யாமலிருப்பது, விலக்கப்பட்டவைகளைச் செய்வது என்று. அவ் விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யலாமா, செய்யக்கூடாதா என்று விசாரிக்கின்றனர். (செய்ய வேண்டாம் என்கின்றனர் சிலர்). கர்மமானது அனுபவிக்கப்படாமல் குறையாது என்பதால். செய்யலாம் என்பது ஸித்தாந்தம். 'புந:ஸ்தோமத்தைச் செய்தால் மறுபடி யாகாதிகளுக்கு யோக்யராகின்றனர்' என்றும், 'வ்ராத்யஸ்தோமம் செய்தால் எல்லாப் பாபங்களையும் தாண்டுகிறான்', என்றும், 'அச்வமேதம் செய்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தைத் தாண்டுகிறான்' என்றும், பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தப்ரகாரமாய்ப் பாபக்ஷயம் உண்டென்பது சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அறியாமற் செய்யப்பட்ட எல்லாப் பாபங்களுக்கும் அவையவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தங்களால் இவ்வுலகிலும்பரலோகத்திலும் சுத்தியுண்டாகின்றது. பதநீயம் தவிர்த்த புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கும் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தங்களால் நரக நிவ்ருத்தியும் இவ்வுலகத்தில் வ்யவஹார

[illegible]

யோக்யதையும் ஸித்திக்கின்றது. "புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை" என்ற வஸிஷ்டர் முதலியவரின் வசனம் பதனீய பாபத்தைப்பற்றியது. அவ்விதமே,

மனு:— "அறியாமல் செய்த பாபம் வேதாப்யாஸத்தால் சுத்தமாகும். அறிந்தும் மோஹத்தால் செய்யப்பட்ட பாபம் பலவிதமான ப்ராயஸ்சித்தங்களால் சுத்தமாகும். அறியாமையால் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றதற்கு இந்த ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டது. அறிந்து ப்ராம்ஹணனை வதம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்படுவதில்லை" என்று. ப்ராம்ஹண வதம் என்றது ஸுராபானம் முதலியதையும் சொல்லுகின்றது. "அறிந்து செய்யப்பட்ட ப்ராம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம் இவைகளில் ப்ராயஸ்சித்தம் கிடையாது, விதிக்கப்பட்ட மரணத்தைத் தவிர்த்து. எவன் அறிந்து மஹாபாபத்தைச் செய்வானோ அவனுக்கு மலையிலிருந்து விழுவது, நெருப்பில் விழுவது இவைகளைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஸ்சித்தம் காணப்படவில்லை" என்று ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால். இவ்விதமிருப்பதால், அறிந்து செய்யப்பட்ட பதனீய கர்மத்தில் மாரணாந்திக ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யப்பட்டால் பாபக்ஷயம் அவச்யம் உண்டாகிறது. வேறு பலன்

[illegible]

இல்லாததால். "இவனுக்கு மறுபடி இவ்வுலகத்தில் வ்யவஹார யோக்யதை இல்லை. பாபம் மட்டில் போக்கப்படுகிறது" என்று ஆபஸ்தம்ப வசனம் இருப்பதால்.

இந்த மாரணாந்திக ப்ராயஸ்சித்தம் என்பது ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் கலியுகத்தில் நிஷித்தமாகியது. "ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மாரணாந்திக ப்ராயஸ்சித்த விதானமும், மலையின் உச்சியிலிருந்து விழுவதும், நெருப்பில் விழுவதும், வ்ருத்தர் முதலியவர்கள் புத்திபூர்வமாய் மரிப்பதும்" என்று கலியுகத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட தர்மங்களுள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால். "இந்த மாரணாந்திக ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யத்தகாதது," என்கிறார் ஹாரீதர். எவன் தன்னையோ பிறனையோ கொல்லுகின்றானோ அவன் ப்ராம்ஹஹத்யை செய்தவனே ஆவான்," என்று ஆபஸ்தம்ப வசனம் இருப்பதால். ஆகையால், அறிந்து செய்யப்பட்ட மஹாபாதகங்களுக்கு மாரணாந்திக ப்ராயஸ்சித்தம் கலியில் நிஷேதிக்கப்பட்டு இருப்பதால், பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய வ்ரதம் முதலிய ப்ராயஸ்சித்தங்களால் பாபக்ஷயம் உண்டாகாதாகையால், இவ்வுலகில் வ்யவஹார யோக்யத்வம் மட்டில் உண்டாகிறது. "காமதோ வ்யவஹார்ய:" என்ற யாஜ்ஞவல்க்ய வசனமும்

यत् । उपपातकादिपापजातमपि बुद्धिपूर्वं कामकृतमपि प्रायश्चित्ते कृते पापक्षयो भवतीत्युक्तं मनुवचनात् । 'अकामतः कृतं पापं वेदाभ्यासेन शुध्यति । कामतस्तु कृतं पापं प्रायश्चित्तैः पृथग्विधैः' इत्याहुः ॥

प्रकाशरहस्यपापप्रायश्चित्तविचारः ॥

द्विविधानि पापानि प्रकाशकृतानि रहस्यकृतानि चेति । तत्र प्रकाशकृतानां परिषदनुमत्या प्रायश्चित्तं कार्यम् ॥

तथा च याज्ञवल्क्यः—

'विख्यातदोषः कुर्वीत पर्षदोऽनुमतं व्रतम्' इति ॥

पराशरः—

'वेदवेदाङ्गविदुषां धर्मशास्त्रं विजानताम् । स्वकर्मरतविप्राणां स्वकं पापं निवेदयेत्' इति ।

மஹாபாதகத்தைப்பற்றியது. அபுத்தீயமான உபபாதகம் முதலியதில் அறிந்து செய்யப்பட்டதாயினும் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்பட்டால் பாபக்ஷயம் ஏற்படுகிறது என்று மனு வசனத்தால் "அறியாமற் செய்யப்பட்ட பாபம் வேதாப்யாஸத்தால் நசிக்கும். அறிந்து செய்யப்பட்ட பாபம் பலவிதமான ப்ராயஶ்சித்தங்களால் நசிக்கும்" என்கின்றனர்.

ப்ரகாசமாயும், ரஹஸ்யமாயும் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் ப்ராயஶ்சித்த விசாரம்.

பாபங்கள் இரண்டுவிதம்—ப்ரகாசமாய்ச் செய்யப்பட்டவைகள், ரஹஸ்யமாய்ச் செய்யப்பட்டவைகள், என்று. அவைகளில் ப்ரகாசமாய்ச் செய்யப்பட்டவைகளுக்கு ஸபையின் அனுமதியால் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும். அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ரஸித்தமான பாபத்தை யுடையவன் பரிஷத்தின் (ஸபை) அனுமதியின்பேரில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

பராசரர்:— "வேதம் வேதாங்கம் அறிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்த்ரம் அறிந்தவர்களும், ஸ்வகர்மானுஷ்டானத்தில் ஈடுபட்டவர்களுமான ப்ராம்ஹணர்களின் முன்னிலையில் தனது பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்" என்று.

यस्य पापं कर्तृव्यतिरिक्तेन केनापि न ज्ञायते तद्रहस्यम् । तस्य प्रायश्चित्तमपि रहस्य एव कर्तव्यम् ॥ तथा च हारीतः—

'रहस्ये रहस्यं प्रकाशे प्रकाशम्' इति ॥ रहस्यकार्येषु नास्ति तत्र परिषदनुमत्यपेक्षा ॥

मनुः—

'एतैर्द्विजातयः शोध्या व्रतैराविष्कृतैनसः । अनाविष्कृतपापांस्तु मन्त्रैर्होमैश्च शोधयेत् ॥ ख्यापनेनानुतापेन तपसाऽध्ययनेन च । पापकृन्मुच्यते पापात्तथा दानेन चापदि ॥ यथा यथा नरोऽधर्मं स्वयं कृत्वाऽनुभाषते । तथा तथा त्वचेवाहिस्तेनाधर्मेण मुच्यते ॥ यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गर्हति । तथा तथा शरीरं तत्तेनाधर्मेण मुच्यते' इति ॥

எந்தப் பாபம் கர்த்தாவைத் தவிர்த்து ஒருவனாலும் அறியப்படவில்லையோ அது ரஹஸ்ய பாபம் எனப்படும். அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தமும் ரஹஸ்யத்திலேயே செய்யப்படவேண்டும். அவ்விதமே,

ஹாரீதர்:— ரஹஸ்ய பாபத்தில் ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ரகாச பாபத்தில் ப்ரகாச ப்ராயஶ்சித்தம், என்றார்.

ரஹஸ்யமானதிலேயே அவ்விஷயத்தில் பரிஷத்தின் அனுமதியின் அபேக்ஷையில்லை.

மனு:— "ப்ரகாசமான பாபமுடையவர்களான மூன்று வர்ணத்தாரும் இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களால் சுத்தி செய்யத் தகுந்தவர்கள். ரஹஸ்யமான பாபமுடையவர்களோயானால் மந்த்ரங்களாலும் ஹோமங்களாலும் சுத்தர்களாக்க வேண்டும். வெளியிடுவதாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும், தபஸ்ஸினாலும், வேதாத்யயனத்தாலும், பாபம் செய்தவன் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். ஆபத்காலத்தில் தானத்தால் விடுபடுவான். மனிதன் பாபத்தைச் செய்த பிறகு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வெளியிட்டுச் சொல்லுகிறானோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்தப் பாபத்தால் ஸர்ப்பம் தோலின்றுபோல் விடுபடுவான். அவனது மனதானது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பாபகர்மத்தை நிந்திக்கின்றதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவனது சரீரம் அந்தப் பாபத்தால் விடுபடுகிறது" என்றார்.

परिषल्लक्षणम् ॥

परिषल्लक्षणमाह मनुः—

'दशावरा वा परिषद्यं धर्मं परिकल्पयेत् । त्र्यवरा वापि वृत्तस्था तं धर्मं न विचालयेत् ॥ त्रैविद्यो हैतुकस्तर्की नैरुक्तो धर्मपाठकः । त्रयश्चाश्रमिणः पूर्वे परिषत्स्याद्दशावरा ॥ ऋग्वेदविद्यजुर्विच्च सामवेदविदेव च । त्र्यवरा परिषज्ज्ञेया धर्मसंशयनिर्णये ॥ एकोऽपि वेदविद्धर्मं यं व्यवस्येद्द्विजोत्तमः । स विज्ञेयः परो धर्मो नाज्ञानामुदितोऽयुतैः' इति ॥

பரிஷத்தின் (ஸபை) லக்ஷணம்.

பரிஷத்தின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— பத்துப்பேர்களுக்குக் குறையாத பரிஷத்தானது எந்தத் தர்மத்தை விதிக்குமோ, அல்லது மூன்றுபேர்களுக்குக் குறையாததாய் நியமத்துடன் கூடிய ஸபையானது எந்தத் தர்மத்தை விதிக்குமோ, அந்தத் தர்மத்தை அசைக்கக்கூடாது. மூன்று வேதங்களை அத்யயனம் செய்தவர்கள், ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத ந்யாய சாஸ்த்ரம் அறிந்தவன், மீமாம்ஸா ரூப தர்க்கத்தை யறிந்தவன், நிருக்தமறிந்தவன், மனுஸ்ம்ருதி முதலிய தர்மசாஸ்த்ரமறிந்தவன், ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன், வானப்ரஸ்தன், என்ற இந்தப் பத்துப்பேர்கள் கூடியது தசாவரா பரிஷத் எனப்படுகிறது. ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம் இவைகளை அர்த்தத்துடன் அறிந்த மூவர்கள் கூடிய ஸபை தர்ம ஸம்சய நிர்ணய விஷயத்தில் த்ர்யவரா பரிஷத் எனப்படுகிறது. வேதமறிந்த வித்வானாகிய ஒருவனாவது எதைத் தர்மமாக நிச்சயிப்பானோ, அது உயர்ந்த தர்மமாய் அறியத்தகுந்தது. தர்மம் அறியாத பதினாயிரமவர்கள் சொன்னாலும் அது தர்மம் ஆகாது, என்று.

याज्ञवल्क्यः—

'चत्वारो वेदधर्मज्ञाः पर्षत्त्रैविद्यमेव वा । सा ब्रूते यं स धर्मः स्यादेको वाध्यात्मवित्तमः' इति ॥

पराशरः—

'चत्वारो वा त्रयो वापि यं ब्रूयुर्वेदपारगाः । स धर्म इति विज्ञेयो नेतरेषां सहस्रशः ॥ चत्वारो वा त्रयो वापि वेदवन्तोऽग्निहोत्रिणः । ब्राह्मणानां समर्था ये परिषत्सा विधीयते ॥ अनाहिताग्नयो येऽन्ये वेदवेदाङ्गपारगाः । पञ्च त्रयो वा धर्मज्ञाः परिषत्सा प्रकीर्तिता ॥ मुनीनामात्मविद्यानां द्विजानां यज्ञयाजिनाम् । वेदव्रतेषु स्नातानामेकोऽपि परिषद्भवेत् ॥ प्रमाणमार्गं मार्गन्तो ये

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— வேதங்களையும் தர்மசாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்த நான்கு ப்ராம்ஹணர்கள் பரிஷத் எனப்படுவர். அல்லது மூன்று வேதங்களையும் தர்மசாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்த மூவராவது பரிஷத் எனப்படும். அந்தப் பரிஷத் எதைச் சொல்லுமோ அது தர்மமாகும். அல்லது அத்யாத்ம சாஸ்த்ரமும் (தர்மசாஸ்த்ரமும்) அறிந்தவரில் சிறந்த ஒருவனாவது எதைச் சொல்வானோ அது தர்மமாகும்.

பராசரர்:— வேதம் முழுவதும் கற்றவர்கள் நால்வர் அல்லது மூவர் எதைச் சொல்லுவார்களோ அது தர்மமாகும். மற்றவர் (வேதங் கற்காதவர்) ஆயிரம்பேர்கள் சொன்னாலும் தர்மமல்ல. வேதம் கற்றவரும், அக்னிஹோத்ரிகளும், ப்ராம்ஹணர்களுள் ஸமர்த்தருமாகிய நால்வர் அல்லது மூவர் கொண்டது பரிஷத் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அனாஹிதாக்னிகளாயும், வேத வேதாங்கங்களை முழுவதும் அறிந்தவரும், தர்மம் அறிந்தவருமாகிய ப்ராம்ஹணர்கள் ஐந்து அல்லது மூன்று பேர்கள் கொண்டது பரிஷத் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. முனிகளாயும், ஆத்மஜ்ஞர்களாயும், யாகங்கள் செய்தவரும், வேத வ்ரதங்கள் அனுஷ்டித்தவரும், ஆகிய ப்ராம்ஹணர்களுள் ஒருவர் உள்ளதும் பரிஷத்தாக ஆகும். எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் சாஸ்த்ர ப்ரமாணத்தை ஆராய்கின்றவராய்த் தர்மத்தைச் சொல்லுகின்றனரோ, உண்மை

[illegible]

யான குணத்தைச் சொல்லுகின்ற அவரிடமிருந்து பாபம் பயத்தை யடைகின்றது. எப்படிக் கல்லின் மேலுள்ள ஜலம் காற்றினாலும் ஸூர்யனாலும் வற்றுகின்றதோ, அப்படி பரிஷத்தானது தன்னுடைய நிர்மானத்தால் அவனிடமுள்ள பாபத்தைப் போக்குகின்றது. கர்த்தாவையும் பாபம் அடைவதில்லை. பரிஷத்தையும் அடைவதில்லை. காற்று, ஸூர்யன், அக்னி இவர்களின் சேர்க்கையால் ஜலம் வற்றுவதுபோல் பாபம் நசிக்கின்றது. அசுத்திகள் எல்லாம் எப்படி ஜலத்தில் போக்கப்படுகின்றதோ, அப்படியே பாபமெலாம் ப்ராம்ஹணனாகிய அக்னியில் போடப்படுகிறது. எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் வேதத்தைப் படிக்கின்றனரோ, எவர்கள் ஐந்து யஜ்ஞங்களைச் செய்கின்றவரோ, அவர்கள் ஐந்து இந்த்ரியங்களுக்கு வசமாயினும் மூவுலகங்களையும் சுத்தம் செய்கின்றனர். தர்மசாஸ்த்ரமெனும் தேரில் ஏறியவரும், வேதமெனும் கத்தியைத் தரித்தவருமாகிய ப்ராம்ஹணர்கள் விளையாட்டிற்காகவாவது எதைச் சொல்லுவாரோ அது சிறந்த தர்மமெனப்பட்டுள்ளது. நான்கு வேதமறிந்தவர்கள், விகல்பீ, வேதாங்கங்களை யறிந்தவன், தர்மசாஸ்த்ரங்களை யறிந்தவன், பெரியோர்களான மூன்று ஆச்ரமம் உடையவர்கள் (ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன், வானப்ரஸ்தன்) என்று இந்தப் பத்துப்பேர்கள் அடங்கியதும் தசாவரா பரிஷத் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

விகல்பீ முதலியவரின் ஸ்வரூபம் அங்கீரஸ்ஸால் சொல்லப் பட்டுள்ளது:— தர்மம், பரிஷத், ப்ராயஶ்சித்தக்ரமம் இம் மூன்றின் ப்ரமாணத்தை யறிந்தவன் எவனோ அந்த ப்ராம்ஹணன் "விகல்பீ" எனப்படுவான். சப்த சாஸ்த்ரம், சந்தஸ், கல்பம் (ச்ரௌத ஸூத்ரம்), சிக்ஷை, ஜ்யோதிஷ கணித சாஸ்த்ரம், இவைகளில் ஜ்ஞானமுடைய வேதாங்கங்களை யறிந்தவன் நைருக்தன் ஆவான். வேதவித்யாஸ்நாதனும், வ்ரத ஸ்நாதனும், நற்குலத்தில் பிறந்தவனும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனும், அநேக தர்மசாஸ்த்ரங்களை யறிந்தவனுமாகியவன் தர்மபாடகன் எனப்படுகிறான், என்று.

ப்ரம்ஹசர்ய ஆச்ரமத்துக்கு மேலுள்ளவன் வ்ருத்தன் எனப்படுவான். சாதுர்வைத்யத்வம் முதலிய விசேஷணங்களுடன் கூடியவரும், க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருப்பவருமாகிய பத்து ப்ராம்ஹணர்கள் பரிஷத் என்ற சப்தத்தால் சொல்லப் படுகின்றனர். "நால்வர் அல்லது மூவர்" என்று சொல்லப்பட்ட பக்ஷங்கள் முன் சொல்லப்பட்டவை எவையோ, அவையெலாம் மஹாபாதகங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ள பாபங்களைப்பற்றியவை, அல்லது மற்ற யுகங்களைப்பற்றியவை. அதைச் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— பாபங்களின் தாரதம்யத்தை அனுஸரித்து

ணேகோ நார்ஹதி கர்த்துமேவாதோऽப்யநுக்ரஹம் ॥
ஸாந்தாநாம் ச விதுஷாம் கலௌ ஸங்க: ப்ரஶஸ்யதே ।
தர்மஜ்ஞா பஹவோ விப்ரா: கர்த்துமர்ஹந்த்யநுக்ரஹம்' இதி ॥

யத்தூக்தமங்கிரஸா—

'பாதகே து ஶதம் பர்ஷத் ஸஹஸ்ரம் மஹதாதிஷு ।
உபபாதகே து பஞ்சாஶத் ஸ்வல்பே ஸ்வல்பம் ததா பவேத்'
இதி ॥ ததப்யாஸவிஷயம் ॥

அங்கிரா:—

'ஆர்த்தாநாம் மார்கமாணாநாம் ப்ராயஶ்சித்தாநி யே த்விஜா: ।
ஜாநந்தோ ந ப்ரயச்சந்தி தே தேஷாம் ஸமபாகிந: ॥ தஸ்மாதார்த்தம் ஸமாஸாத்ய ப்ராஹ்மணம் ச விஶேஷத: । ஜாநத்பிஸ்தத்ர வக்தாநம் ந பாவ்யம் து பராங்முகை: ॥ அநபிஹூதைரநா

(பரிஷத்) ப்ராம்ஹணர்களின் அதிகமும் குறைவும். ஆகையால் ஸாங்கமாகிய வேதத்தைக் கற்றவனாயினும் ஒரு ப்ராம்ஹணன் அனுக்ரஹம் செய்ய அர்ஹனாகான். கலியுகத்தில், சாந்தர்களும், வித்வான்களுமாகிய ப்ராம்ஹணர்களின் கூட்டமே சிறந்ததெனப் படுகிறது. தர்மங்களை யறிந்த ப்ராம்ஹணர்கள் அநேகரே அனுக்ரஹம் செய்ய உரியவராகின்றனர்.

அங்கிரஸ்ஸினல்:— "பாதகத்தில் நூறுபேர்கள் கொண்ட பரிஷத் வேண்டும். மஹாபாதகம் முதலியவைகளில் ஆயிரம் பேர்களடங்கிய பரிஷத் இருக்கவேண்டும். உபபாதகங்களில் ஐம்பதுபேர்கள் கொண்ட பரிஷத் இருக்கவேண்டும். அல்பமான பாபத்தில் ஸ்வல்பமான ப்ராம்ஹணர்களடங்கிய பரிஷத் இருக்கலாம்," என்று சொல்லிய வசனமுள்ளதே எனில், அது அடிக்கடி செய்த பாபத்தைப்பற்றியது.

அங்கிரஸ்:— வருந்தியவர்களும், தேடுகிறவர்களுமான பாபிகளுக்கு ப்ராயஸ்சித்தங்களை எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் அறிந்திருந்தும் சொல்வதில்லையோ, அவர்கள் அந்தப் பாபிகளுடன் ஸமமான பாதகத்தை யடைகின்றனர். ஆகையால், வருந்தியவனை ப்ராம்ஹணன் ஸமீபத்தில் வந்தால் தர்ம மார்க்கத்தை யறிந்தவர்கள் பராங்முகர்களாய் இருக்கக்கூடாது. ப்ரார்த்திக்கப்

ஹூதைரப்ருஷ்டைஶ்ச ஸம்ஸதி । ப்ராயஶ்சித்தம் ந தாதவ்யம் ஜாநத்பிரபி ஸர்வதா ॥ யத்புண்யமுத்த்ருதே விப்ரே த்ரியமாணே ஜலாதிஷு । தத்புண்யம் தாரிதே பாபாத் ப்ராயஶ்சித்தைஸ்து ஶாஸநை: ॥ ப்ராயஶ்சித்தவிதாநேந யஸ்து தாரயதே நரம் । இஹாமுத்ர ஸுகம் விந்தேதாயுர்யஶோ பலம்' இதி ॥

பர்ஷதயோக்யா: ॥

நாமதாரகவிப்ராணாம் பர்ஷத்த்வம் நாஸ்தீத்யாஹ பராஶர:—

'அத ஊர்த்வம் து யே விப்ரா: கேவலம் நாமதாரகா: ।
பர்ஷத்த்வம் ந தேஷ்வஸ்தி ஸஹஸ்ரகுணிதேஷ்வபி' இதி ॥ அத ஊர்த்வம் = உக்தேப்யோ குணவத்ப்யோ ப்ராஹ்மணேப்ய ஊர்த்வம் தத்வ்யதிரிக்தா குணரஹிதா இதி யாவத் ॥

படாதவரும், அழைக்கப்படாதவரும், கேட்கப்படாதவருமாகியவர்கள் தர்மத்தை அறிந்தவராயினும் ஸபையில் ப்ராயஸ்சித்தத்தை ஒருபொழுதும் சொல்லக்கூடாது. ஜலம் முதலியவைகளில் விழுந்து மரிக்குந்தருவாயிலுள்ளவனை வெளியேற்றினால் எந்தப் புண்யமோ, அந்தப் புண்யம் பாபியைப் பாபத்தினின்றும் ப்ராயஸ்சித்தத்தால் வெளியேற்றுவதால் அறிந்த மனிதர்களுக்கு உண்டாகும். எந்த வித்வானை மனிதன் ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதித்துப் பாபியைப் பாபத்தினின்றும் விடுவிக்கின்றானே, அவன் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் ஸுகத்தை அடைவான். ஆயுள், யசஸ், பலம் இவைகளையும் அடைவான்.

பரிஷத்துக்கு யோக்யரல்லாதவர்.

பெயரைமட்டும் தரித்துள்ள ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் பரிஷத் தன்மை இல்லையென்கிறார்,

பராசரர்:— "இவர்களுக்கு மேல் எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் பெயரைமட்டில் வஹித்துள்ளனரோ, அவர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் கூடினாலும் பரிஷத்தன்மை யில்லை," என்று. இவர்களுக்கு மேல் = முன் சொல்லப்பட்டுள்ள நற்குணங்களுள்ள ப்ராம்ஹணர்களைக் காட்டிலும் வேறானவர்கள், அதாவது குணமற்றவர்கள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பராசரர்:— காயத்ரியையும், ஸந்த்யோபாஸனத்தையும், அக்னி கார்யத்தையும் அறியாமல் க்ருஷி செய்பவரான ப்ராம்ஹணர்கள் நாமதாரக ப்ராம்ஹணர்கள் எனப்படுவர். மரத்தினால் செய்யப்பட்ட யானை எப்படியோ, தோலினால் செய்யப்பட்ட மான் எப்படியோ, அப்படியே அத்யயனம் செய்யாத ப்ராம்ஹணனும். அம்மூவரும் பெயரை மட்டும் தரித்தவராவர். நாமதாரகர்களான எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் ப்ராயச்சித்தத்தை உபதேசிக்கின்றனரோ, அந்தப் பாபிகளான ப்ராம்ஹணர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து நரகத்தை யடைகின்றனர்.

பராசரர்:— வ்ரதங்களில்லாதவரும், மந்த்ரமில்லாதவரும், ஜாதியால் மட்டும் பிழைப்பவருமாகியவர் ஆயிரம் பேர்கள் கூடியிருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பரிஷத்தன்மையில்லை. தமோகுணத்தால் மூடரும், மூர்க்கரும், அறியாதவர்களுமாகிய எவர்கள் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகின்றனரோ, அவர்களை அந்தப் பாபியின் பாபம் பலவிதமாக ஆகி அடைகின்றது. எவன் தர்ம சாஸ்த்ரங்களை அறியாமல் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறானோ, அந்தப் பரிஷத்தைப் பாபம் அடைகின்றது. ப்ராயச்சித்தத்தை அபேக்ஷித்த பாபி சுத்தனாகின்றான். அரசனின் அனுமதியி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

லிருந்து ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லவேண்டும். தானாகவே சொல்லக்கூடாது. ஸ்வல்பமான ப்ராயச்சித்தத்தைப் பரிஷத்தும் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கும் இடம்.

பராசரர்:— "தேவாலயத்தின் முன்னிலையில் இருந்து ப்ராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும். பிறகு தனது சுத்திக்காக க்ருச்ராசரணம் செய்துகொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்" என்று. தேவாலயம் என்றதால் சிவாலயம் அல்லது விஷ்ணு ஆலயத்தின் முன்னிலையில் இருந்து ப்ராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும். இது புண்யதீர்த்தம் முதலியவையையும் சொல்வதாகும். "தேவாலயம் நதீதீரம், சுத்தமான தேசம், ஸபாப்ரதேசம் இவைகளுள் ஒன்றில் உட்கார்ந்து சாஸ்த்ரப்படி ப்ராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இவ்விதம் ப்ராயச்சித்தத்தை விதித்து, பிறகு ப்ராயச்சித்தம் விதித்தவரெல்லோரும் தமது சுத்திக்காக அந்த ப்ராயச்சித்தத்திற்குத் தகுந்தபடி ஸ்வல்பமாக

[illegible]

[illegible]

க்ருச்ரத்தையனுஷ்டித்து, பிறகு வேத மாதாவான காயத்ரியை யதாசக்தி ஜபிக்கவேண்டும்.

அங்கிரஸ்:— உபஸ்தானம், (பரிஷத்தையடைவது), வ்ரத தேசம்(ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிப்பது), சர்யா (ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிப்பது), சுத்திப்ரகாசனம் (ப்ராயஸ்சித்த அனுஷ்டானத்தால் சுத்தியாகியதை வெளியிடுவது), என்று இந்த நான்கு விதமுடையது ப்ராயஸ்சித்தம், என்று தர்மசாஸ்த்ர கர்த்தாக்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பராசரர்;— பாபம் செய்தவன் கோதானத்தையும், வ்ருஷப தானத்தையும் செய்து பாபத்தை வெளியிடவேண்டும். மஹாபாப விஷயத்தில் மூன்று பசுக்களைத் தானம்செய்து பாபத்தை வெளியிடவேண்டும். வ்ரதம் இரண்டு மடங்காய் விதிக்கப்பட்டால் தக்ஷிணையும் இரண்டுமடங்காக ஆகும். வ்ரதம் எவ்வளவு மடங்கு விதிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவு மடங்கு தக்ஷிணையும் ஆகும். தனம் இருக்கும்பொழுது தனவிஷயத்தில் வஞ்சனையைச் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் செய்தால் அது பலனைக் கொடுக்காது. ஸபையில் உள்ளவர்க்குப் பாபத்தை வெளியிட்டு ஸ்வல்பதானமும் செய்துவிட்டு, ப்ராயஸ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்ஹஹத்தியின் ப்ராயஸ்சித்தம்

இனி ப்ராணிகளைக் கொலை செய்ததற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில், மஹாபாபமான ப்ரம்ஹஹத்திக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "நான்கு வித்யைகளையுமறிந்தவன் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் விஷயத்தில் விதிப்படி ஸமுத்ர ஸேது யாத்ரையை ப்ராயஸ்சித்தமாய் விதிக்கவேண்டும்," என்று. வேதாத்யயன ஸம்பந்நனும் அனுஷ்டாதாவாயும் உள்ளவன், சதுர்வித்யோபபன்னன். இதனால் பரிஷத் முழுவதும் சொல்லப்படுகிறது. ஸமுத்ரத்தில் ஸ்ரீ ராமனால் கட்டப்பட்ட ஸேது ஸமுத்ரஸேது எனச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஸேது யாத்ரையை விதிப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனுக்கு விதிக்கவேண்டும். விதியுடன் என்று சொல்லப்பட்டதால், அந்த விதி எவ்விதமாகியது என்ற விஷயத்தில், அதில் செய்ய வேண்டியதைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "ஸேது யாத்ரைக்குப் போகும் வழியில் நான்கு வர்ணத்தாரிடமிருந்தும் பிக்ஷையை வாங்கவேண்டும், பாபம்

𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍 𑌛𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃॥ 𑌅𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃। 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑌾𑌤𑌕𑌃॥ 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑍇𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌗𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚। 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌦𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍। 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍॥ 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌲𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿॥ 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌗𑌾𑌹𑍇𑌤 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

'𑌛𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍, 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌗𑌮𑌨𑍇𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍। '𑌅𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃। 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑍇

செய்தவரைத் தவிர்த்து. குடை, பாதரக்ஷை இல்லாதவனாய் இருக்க வேண்டும். "நான் பாபம் செய்தவன், மஹாபாதகத்தைச் செய்தவன், வீடுகளின் வாயிற்படியில் நிற்கின்றேன், பிக்ஷையை விரும்புகிறேன், நான் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன்" என்று சொல்லி பிக்ஷை கேட்கவேண்டும். மாட்டுக்கொட்டில்களிலும், க்ராமங்களிலும், நகரங்களிலும், தபோவனங்களிலும், புண்ய தீர்த்தங்களிலும், நதிக்கரைகளிலும், மலையருவிகளிலும், என்ற இவைகளில் வஸிக்கவும். இவைகளில் பாபத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு புண்ய ப்ரமாண ஸமுத்ரத்தை யடைந்து, பத்துயோஜனை அகலமுடையதும், நூறுயோஜனை நீளமுள்ளதும், ஸ்ரீ ராமசந்த்ரனால் உத்தர விடப்பட்டதும், நளனால் கட்டப்பட்டதும், ஆகிய ஸேதுவை தர்சித்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தை அகற்றுவான். ஸேது தர்சனத்தால் சுத்தனாய் ஸமுத்ரத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்," என்று.

குடை, பாதரக்ஷை தரிக்கக்கூடாது என்பது பிக்ஷை கேட்கும் காலத்தில் மட்டும் அல்ல. வழிநடக்கும் காலத்திலும் என்றறியவும். "நான் பாபி......" என்றது பிக்ஷை கேட்கும் காலத்தில் சொல்ல வேண்டிய ப்ரகாரமாகும். வழிநடப்பதால் களைப்புற்றால் தபோவனம் முதலியவைகளில் தங்கலாம். அங்கு புலி முதலியவைகளால்

𑌸𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍। '𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍, 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰 𑌆𑌹—

'𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿। 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍॥ 𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌶𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌵𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥

பயம் ஏற்படுமாகில் க்ராமம், நகரம் இவைகளில் நுழைந்து, மாட்டுக் கொட்டில், தேவாலயம் முதலிய புண்ய தேசங்களில் வஸிக்கவும். "இவ்விடங்களில் பாபத்தை வெளியிடவேண்டும்" என்றதற்கு பிக்ஷை வாங்கும் வீடுகளில் மட்டில் என்பதில்லை, ஆனால் தங்கும் இடங்களிலும் பாபத்தை வெளியிடவேண்டுமென்பது பொருள்.

ஸேது யாத்ரையை முடித்துத் திரும்பி வந்தவன் மறுபடி செய்யவேண்டியதைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "மறுபடி திரும்பி வந்தவன் வஸிப்பதற்காகத் தன் வீட்டை யடையவேண்டும். புத்ரர்களுடனும் ப்ருத்யர்களுடனும் கூடியவனாய் ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். பிறகு நான்கு வேதமறிந்த ப்ராம்ஹணனுக்கு, நூற்றொன்று பசுக்களைத் தக்ஷிணையாய்க் கொடுக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களின் அனுக்ரஹத்தால் அவன் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்," என்று.

ஸேதுவைத் தர்சிப்பதற்குச் சக்தியற்ற அரசனுக்கு மற்றொரு ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— பூமண்டலத்துக்கதிபதியான அரசனாகில் அச்வமேத யாகத்தையாவது செய்யலாம்.

कलौ पाराशरोक्तप्रायश्चित्तमेव मुख्यम्। 'कृते तु मानवा धर्मास्त्रेतायां गौतमाः स्मृताः। द्वापरे शङ्खलिखिताः कलौ पाराशराः स्मृताः' इति स्मरणात्॥

व्यासोऽपि—

'गत्वा सेतुं समुद्रस्य स्नात्वा तत्र महोदधौ। दृष्ट्वा रामेश्वरं लिङ्गं ब्रह्महा तु विशुध्यति' इति॥

श्रीरामायणेऽपि—

'सेतुबन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येनाभिपूजितम्। एतत्पवित्रं परमं महापातकनाशनम्' इति॥

प्रायश्चित्तान्तरमाह याज्ञवल्क्यः—

'शिरःकपाली ध्वजवान् भिक्षाशी कर्म वेदयन्। ब्रह्महा द्वादशाब्दानि मितभुक् शुद्धिमाप्नुयात्' इति॥

கலியில் பராசரர் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தமே முக்யமாகும். "க்ருதயுகத்தில் மனுவால் சொல்லப்பட்ட தர்மங்கள் முக்யங்களாகும். த்ரேதாயுகத்தில் கௌதமர் சொல்லிய தர்மங்களும், த்வாபரயுகத்தில் சங்க லிகிதர்கள் சொல்லிய தர்மங்களும், கலியுகத்தில் பராசரர் சொல்லிய தர்மங்களும் முக்யங்களாகும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

வ்யாஸரும்:— ஸமுத்ரத்தின் ஸேதுவை யடைந்து, அங்கு மஹோததியில் ஸ்நானம் செய்து, ராமேச்வர லிங்கத்தைத் தர்சித்தால், ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவன் சுத்தனாவான்.

ஸ்ரீராமாயணத்திலும்:— ஸேதுபந்தமென்று ப்ரஸித்தமாயும் மூவுலகத்தாராலும் பூஜிக்கப்பட்டதாயும் உள்ள தீர்த்தம் மிகப் பரிசுத்தமானது. மஹாபாதகங்களையும் அகற்றக் கூடியது.

மற்றோர் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் **யாஜ்ஞவல்க்யர்:**- ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் முடியும் வரையில் மண்டையோட்டைத் தரித்தவனாயும், கொடியுடையவனாயும், பிக்ஷாந்நத்தைப் புஜிப்பவனாயும், தனது கார்யத்தைத் தெரிவிப்பவனாயும், அல்பமாகப் புஜிப்பவனாயும், இருந்தால் சுத்தியை அடைவான்.

मनुः—

'ब्रह्महा द्वादश समाः कुटीं कृत्वा वने वसेत्। भैक्षाश्यात्मविशुद्ध्यर्थं कृत्वा शवशिरो ध्वजम्' इति॥

हेमाद्रौ—

'अज्ञानाद् ब्राह्मणं हत्वा चीरवासा जटी भवेत्। स्वेनैव हतविप्रस्य कपालं धारयेन्मुदा॥ तदभावेऽन्यदीयं वा पानार्थं बिभृयात्सदा। तद्वस्त्रं ध्वजदण्डेन धृत्वा वनचरो भवेत्॥ वन्याहारो भवेन्नित्यमेककालाहारो मिताशनः। सम्यक् सन्ध्यामुपासीत त्रिकालं स्नानमाचरेत्॥ अध्यापनं चाध्ययनं वर्जयन् संस्मरेद्धरिम्। ब्रह्मचर्यव्रतं नित्यं चरेद्गन्धादिवर्जितः॥ तीर्थान्याश्रमपुण्यानि पुण्यक्षेत्राणि च।

மனு:-ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் முடியும் வரையில் அரண்யத்தில் குடிசைகட்டி அதில் வஸிக்கவேண்டும். தனது சுத்திக்காகப் பிக்ஷாந்நத்தைப் புஜிப்பவனாய், சவத்தின் தலையைத்வஜமாகச் செய்துகொண்டு இருக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:—அறியாமையால் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் கொன்றவன் மரவுரியைத் தரிப்பவனாயும் ஜடையுடையவனாயும் இருக்கவேண்டும். தன்னால் கொல்லப்பட்ட ப்ராம்ஹணனின் கபாலத்தைச் சந்தோஷத்துடன் (அருவருப்பின்றி) தரிக்க வேண்டும். அது இல்லாவிடில் வேறு சவத்தின் கபாலத்தை ஜலபானத்திற்காக எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும். அந்தச் சவத்தின் வஸ்த்ரத்தை த்வஜமாகிய தண்டத்தால் தரித்து வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் காட்டில் உண்டாவதையே புஜிப்பவனாயும், ஒருவேளை புஜிப்பவனாயும், ஸ்வல்பமாகப் புஜிப்பவனாயும் இருக்கவேண்டும் நன்றாக ஸந்த்யோபாஸனத்தைச் செய்யவேண்டும். மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். வேதத்தைக் கற்பித்தல், வேதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் இவைகளை வர்ஜிப்பவனாய் ஸ்ரீஹரியை ஸ்மரிக்கவேண்டும். கந்தம் முதலியவைகளை வர்ஜிப்பவனாய் எப்பொழுதும் ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புண்ய தீர்த்தங்களையும், புண்ய க்ஷேத்ரங்களையும், புண்யமான ஆச்ரமங்களையும் ஸேவித்து உபவாஸத்துடன்

[illegible]

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

ஹாரீத:—

[illegible]

இருக்கவேண்டும். வனத்திலுள்ள வஸ்துக்களால் ஜீவிக்க முடியாவிடில், க்ராமத்தில் பிக்ஷாடனம் செய்யவும். உடையாததும், சிவப்பு நிறமுள்ளதுமாகிய மண்பாத்ரத்தினால் பிக்ஷையைப் பெறவேண்டும். நான் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன், என்று சொல்லவேண்டும். ஏழு க்ருஹங்களில் பிக்ஷையைப் பெறவேண்டும். நான்கு வர்ணங்களிலும் பிக்ஷையைப் பெறலாம். அல்லது மூன்று வர்ணங்களில் பெறலாம். அதிகம், குறைவு என்ற பிரிவு இல்லாமல் அல்பமான அன்னத்தையும் தூஷிக்காமல் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸ்ரீஹரியை ஸேவிப்பவனாய் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் வரையில் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ரதத்தின் நடுவில் (அதாவது பன்னிரண்டு வர்ஷத்திற்குள்) ம்ருகங்களாலோ ரோகங்களாலோ கொல்லப்பட்டாலும், பசுக்களுக்காகவாவது, ப்ராம்ஹணனுக்காகவாவது, ஸ்த்ரீகளுக்காகவாவது சண்டை செய்து அதில் கொல்லப்பட்டு மரித்தாலும் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கும் வ்ரத பலனால் சுத்தியையடைகிறான்.

ஆபஸ்தம்பர்:—பன்னிரண்டு வர்ஷம் ப்ராயஸ்சித்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டித்தபிறகு ஸிஷ்டர்களுடன் சேர்வதற்குச் சாஸ்த்ர ஸித்தமான விதியைச் செய்யவேண்டும், என்றார். இவ்விஷயத்தில்,

ஹாரீதர்:— ஸிஷ்டர்களுடன் எக்கார்யத்தால் சேரலாமோ அக்கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். அது சொல்லப்படுகிறது.

46

[illegible]

ப்ராயஶ்சித்தாந்தராணி ஸம்வர்த:—

[illegible]

“ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டவன் தன் கையில் புல்லை க்ரஹித்துப் பசுவைக் கூப்பிடவேண்டும். அந்தப் பசுவானது ஸமீபத்தில் வந்து ச்ரத்தையுடன் அப்புல்லைப் பக்ஷிக்குமாகில் இவனால் நன்றாக வ்ரதம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதென்று அறியவேண்டும். இல்லாவிடில் நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று அறியவேண்டும்”, என்று.

மற்றோர் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் மநு:—“அல்லது எல்லாமறிந்த ப்ராம்ஹணனுக்குத் தனது தனம் முழுவதையும் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனது ஜீவனத்திற்குப் போதுமான தனத்தையாவது கொடுக்கவேண்டும். அல்லது உபகரணங்களுடன் கூடிய வீட்டையாவது கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனைக் காப்பாற்றுவதற்காவது; பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காவது நன்றாகச் சண்டை செய்து ப்ராணனை விட்டால், பசுவையும் ப்ராம்ஹணனையும் காப்பாற்றிய அவன் ப்ரம்ஹஹத்தியினின்றும் விடுபடுவான்,” என்று. தன் மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பசுக்களையும் ப்ராம்ஹணர்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக ப்ரவ்ருத்தித்தவன் பிழைத்திருந்தால், அப்பொழுது பசு, ப்ராம்ஹணர்களைக் காப்பாற்றிய அவன் பிழைத்திருந்தாலும் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்.

ஸ மனு —

'யஜேத வாऽஶ்வமேதேன ஸ்வர்ஜிதா கோஸவேன வா । அபி ஜித்விஶ்வஜித்ப்யாம் வா த்ரிவ்ருதாऽக்னிஷ்டுதாऽபி வா ॥ ஜபந்வா அன்யதமம் வேதம் யோஜனானாம் ஶதம் வ்ரஜேத் । ப்ரஹ்மஹத்யாபனோதாய மிதபுங்நியதேந்த்ரிய: ॥ ஹவிஷ்யபுக்வாऽனுஸரேத் ப்ரதிஸ்ரோத: ஸரஸ்வதீம் । ஜபேத்வா நியதாஹாரஸ்த்ரிர்வை வேதஸ்ய ஸம்ஹிதாம்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய: —

'ப்ராஹ்மணஸ்ய பரித்ராணாத்கவாம் த்வாதஶகஸ்ய வா । ததாऽஶ்வமேதாவப்ருதஸ்னானாத்வா ஶுத்திமாப்னுயாத் ॥ தீர்கதீவ்ராமயக்ரஸ்தம் ப்ராஹ்மணம் காமதாபி வா । த்ருஷ்ட்வா பதி நிராதங்கம் க்ருத்வா வா ப்ரஹ்மஹா ஶுசி:' இதி ॥

ஆவ்ருத்த்யா ப்ரஹ்மவதே ஆவர்த்தயேத்ப்ராயஶ்சித்தமாசதுர்த்தாத் । ததாஹதுர்தேவலமனூ —

மனுவே:— அச்வமேத யாகத்தையாவது செய்யலாம். அல்லது, ஸ்வர்ஜித், கோஸவம், அபிஜித், விச்வஜித், த்ரிவ்ருத்அக்னிஷ்டுத் என்ற யாகத்தையாவது செய்யவும். ஏதாவது ஒரு வேதத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஒரு யோஜனை தூரம் நடந்து செல்லவும். ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ஸ்வல்பமாகப் புஜிப்பவனாய், இந்த்ரியங்களை அடக்கியவனாய், அல்லது ஹவிஸ்ஸைப் புஜிப்பவனாய் மேற்காகச் செல்லும் ஸரஸ்வதீ நதியை அநுஸரித்துச் செல்லவேண்டும். அல்லது ஆஹார நியமத்துடன் வேத ஸம்ஹிதையை மூன்று தடவை அத்யயனம் செய்யவும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஒரு ப்ராம்ஹணனைக் காப்பாற்றியதாலாவது, பன்னிரண்டு பசுக்களைக் காப்பாற்றியதாலாவது, அல்லது அச்வமேத யாகத்தின் அவப்ருதத்தில் ஸ்நானம் செய்ததாலாவது, ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் சுத்தனாவான். நீண்டதாயும் கடுமையாயுமுள்ள வ்யாதியால் பீடிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹணனையாவது, அல்லது அவ்விதமான பசுவையாவது பார்த்தால் அவர்களை வியாதியில்லாமற் செய்தால் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் சுத்தனாவான்.

அடிக்கடி ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தால் ப்ராயச்சித்தமும் அடிக்கடி செய்யப்படவேண்டும், நான்காவது வரையில். அதைச்

'விதேய: ப்ராயஶ்சித்தார்த்தோ த்விதீயே த்விகுணம் வ்ரதம் । த்ருதீயே த்ரிகுணம் ப்ரோக்தம் சதுர்த்தே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:' இதி ॥

வதோத்யமே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

வதோத்யமேऽபி வதப்ராயஶ்சித்தமாஹ யாஜ்ஞவல்க்ய: —

'சரேத்வ்ரதமஹத்வாऽபி காதார்த்தம் சேத் ஸமாகத:' இதி ।

ஸ்ம்ருத்யந்தரேऽபி —

'உத்யதேऽபி யதாவர்ணம் ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் சரேத்' இதி ॥

யத்து வஸிஷ்டவசனம் —

'த்வாதஶராத்ரம் ஜலம் பக்ஷயன் த்வாதஶராத்ரமுபவஸேத்' இதி, தந்மனோமாத்ரஸங்கல்பிதப்ராஹ்மணவதஸ்ய ... ஸ்ய வேதிதவ்யமிதி காயலீ ... ॥

சொல்லுகின்றனர் **மனுவும் தேவலரும்:—** முதலில் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தைவிட இரண்டு மடங்கு ப்ராயச்சித்தத்தை இரண்டாவது ப்ரம்ஹ வதத்தில் செய்யவேண்டும். மூன்றாவது ப்ரம்ஹவதத்தில் மூன்று மடங்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். நான்காவது ப்ரம்ஹவதத்தில் ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப் படுவதில்லை.

கொல்வதற்காக முயன்றால் ப்ராயச்சித்தம்.

வதத்திற்காக முயன்றாலும் வதத்தின் ப்ராயச்சித்தத்தையே சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கொல்வதற்காக முயற்சி செய்தவன் கொல்லாவிடினும் கொன்றவனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும், என்று.

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:— கொல்லாமலிருந்தாலும் (கொல்வதற்கு முயற்சி செய்தால்) அந்தந்த வர்ணத்துக்குத் தகுந்தபடி ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயச்சித்தத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

வஸிஷ்டர்:— "பன்னிரண்டு நாள் முழுவதும ஜலத்தை மட்டில் பக்ஷிப்பவனாய் இருந்து பன்னிரண்டு நாள் உபவாஸம் இருக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிய வசனமோவெனில், மனதினால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹண வதத்தையுடையவனுயும், அப்

[illegible]

பொழுதே கொல்லும் அபிப்ராயத்தை விட்டவனுமாகியவனைப் பற்றியது, என்று மாதவீயத்திலுள்ளது.

சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யாவிடில், அரசனின் கார்யம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஹேமாத்ரியில்:— "பட்டணத்திலோ, தனது ராஜ்யத்திலோ, எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனோ, அவனது ப்ரம்ஹஹத்தியை விசாரித்து நிச்சயித்து, செய்தவனுகில் அவனது சிகையை வெட்டி, பிறகு அவனது உபவீதத்தை மூன்றுக அறுத்து, பிசிதாசன வாஹனத்தில் ஏற்றி, அவனது நெற்றியில் பிணத்தின் வடிவமாய்ச் சூடு போடவும். குருதல்பகமன பாபத்தில் யோனியின் அடையாளத்தைச் செய்யவும். மத்யபானத்தில் மத்யகட அடையாளத்தைச் செய்யவும். ஸ்வர்ணஸ்தேயத்தில் நாயின் கால் போல் சூடு போடவும். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனிடத்தில் தலையில்லாத புருஷ வடிவத்தைச் சுடவும். இவ்விதம் சாஸ்த்ரப்ரகாரம் செய்து, தனது தேசத்திற்கு வெளியில் அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அவனது பிள்ளைகளும் ப்ரம்ஹஹத்திக்கு ஸஹாயர்களாக இருந்தவர்களாகில் அவர்களையும் முன்போல் செய்து ராஜ்யத்திற்கு வெளியில் கடத்தவேண்டும். அவனது நிலம், தான்யம், பசுக்கள், தோட்டம் முதலியவை எவையோ அவை எல்லாவற்றையும் தேவதைகளின் ப்ரீதிக்காக அரசன் ஏற்படுத்த வேண்டும். பலவிதமாக விசாரித்து

[illegible]

குற்றமுள்ளவர் அவனது பத்னீ, புத்ரர்கள் முதலானவர்கள் ராஜ்யத்தினின்றும் களாகில், அவர்களையும் தனது சேவகர்களால் வெளியேற்றவேண்டும். அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாகில் பாபியின் த்ரவ்யத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து வ்ருத்தி, தான்யம் முதலியவைகளை அவர்களுக்கு நற்புத்தி சொல்லவேண்டும்," என்று. புத்ரன் முதலியவர்களுக்குக் குற்றமில்லாவிடில் பாபியின் த்ரவ்யத்தை அவர்களுக்கே கொடுத்து ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனுடன்கூட பேசுவது முதலியதைச் செய்யக்கூடாது என்று புத்ரன் முதலியவர்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:— தலையில்லாத ப்ராம்ஹணனின் உருவத்தை இரும்பால் செய்து, அதைக் காய்ச்சவேண்டும். அதனால் நெற்றியில் அடையாளம் செய்து, தேசத்திற்கு வெளியில் விரட்டவேண்டும். அவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்திக்கு உரியவனுவான். வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கச் சக்தியற்றவன் இவ்விதம் செய்தால் சுத்தனுகிறான்.

தகப்பன் முதலியவரைக் கொன்றதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, **ஸ்காந்தத்தில்:**— "ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் பல காரணங்களால் தகப்பனைக் கொன்றால், இருபத்துநான்கு வர்ஷம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனுவான். கோ

[illegible]

தக்ஷ:—

[illegible]

தானத்தை இரண்டு மடங்கு செய்தால் சுத்தனாவான். யாகத்தில் தீக்ஷை பெற்றுள்ள ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்நாதகனையும், குத்விக்கையும் கொன்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். மாதாமஹன், அம்மான், மைத்துனன், மாப்பிள்ளை, ஆசார்யன், இவர்களைக் கொன்றால் நான்கு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது," என்று. ஸ்நாதகன் = நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களை யடைந்தவன். ஆசார்யன் = "உத்பாத்ய புத்ரம்" என்று ச்லோகத்தால் சொல்லப்பட்டவன்.

தக்ஷர்:— அப்ராம்ஹணனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தானம் ஸமமான பலனைக் கொடுக்கும். ப்ராம்ஹணன் என்று பெயர் மாத்ரம் வஹித்தவனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தானம் இரண்டு மடங்கு பலனைக் கொடுக்கும். ஆசார்யனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது லக்ஷம் மடங்கு பலனைக் கொடுக்கும். ஸஹோதரனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. அக்ஷயமாகிய பலனைக் கொடுக்கும், என்று சொல்லிப் பிறகு சொல்லியுள்ளார்— "இரண்டு மடங்கு, ஆயிரம் மடங்கு, அனந்தம் என்று முறையே தானத்தில் பலன் உண்டாகும். அவர்களை ஹிம்ஸித்தால் தோஷமும் அவ்விதமே உண்டாகும்," என்று.

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

ஆபஸ்தம்பர்:— "குரு, கர்மஸமாப்தனை ச்ரோத்ரியன், என்றவர்களைக் கொன்றால், முன் சொல்லிய விதிப்படி உயிர் போகும் வரையில் ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவனுக்கு இவ்வுலகில் சிஷ்டர்களுடன் சேர்ந்து வ்யவஹார ஸித்தி என்பது இல்லை. ஆனால் பாபம் மட்டில் நிவ்ருத்திக்கும்," என்று. குரு = பிதா ஆசார்யன் முதலியவன், ச்ரோத்ரியன் = வேதாத்யயனம் செய்தவன். கர்மஸமாப்தன் = ஸோமயாகம் முடியும் வரையிலுள்ள கர்மங்களை யனுஷ்டித்தவன். அவ்விருவர் னையும் கொன்றால், "குடிசை கட்டிக்கொண்டு" என்று முன் சொல்லிய நியமப்படி உயிர் போகும் வரையில், என்பது பொருள்.

ப்ரூணஹத்திக்கும் உயிருள்ள வரையில் வ்ரதானுஷ்டானம் சொல்லப்பட்டுள்ளது ஆபஸ்தம்பரால்:- முன் சொன்ன விதிப் படியே உயிருள்ள வரையில் ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று.

"ப்ரூணஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் வரையில் ப்ரூண கபாலத்தைத் தரித்தவனாய்" என்ற போதாயன வசனம் ப்ரூணஹத்திக்கு ஸமமான பாபத்தைப் பற்றியது. ப்ரூண: = அங்கங்களுடன் கூடிய வேதத்தை யறிந்தவன்.

க்ஷத்ரியாதிக்ருதப்ரஹ்மஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

க்ஷத்ரியாதீநாம் ப்ராஹ்மணவதே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ வ்யாஸ:—

'அஜ்ஞாநாத்க்ஷத்ரியோ ஹத்வா விப்ரம் ஹத்வா விவிதஸாதநை: । பஶ்சாத்தாபஸமாயுக்தோ த்விகுணம் வ்ரதமாசரேத் ॥ அஜ்ஞாநாத் வைஶ்யோ ஹத்வா ப்ராஹ்மணம் த்ரிகுணம் சரேத் । ஶூத்ரோ ஹத்வா ப்ராஹ்மணம் ஶஸ்த்ரைர்வத்யோ பவேதிதி ॥ கேசித்வதந்தி காரீஷம் வதம் தஸ்யைவ பாவநம் । ப்ராஹ்மணீம் ஸ்தவிராம் ஸ்த்ரீம் விதவாம் ச ஸுவாஸிநீம் ॥ பாலம் கந்யாம் யதி ஹந்யாத் காரீஷேணைவ தாஹயேத்' இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரேऽபி—

'த்விகுணம் க்ஷத்ரியஸ்யோக்தம் த்ரிகுணம் தத்விஶஸ்ஸ்ம்ருதம் । ப்ராஹ்மணம் ஹந்தி யஶ்ஶூத்ரஸ்தஸ்ய தண்டோ வதஸ்ஸ்ம்ருத: ॥ கந்யா

க்ஷத்ரியன் முதலியவரால் செய்யப்பட்ட ப்ரம்ஹ ஹத்திக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

க்ஷத்ரியன் முதலியவர்க்கு ப்ராம்ஹணவதத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், **வ்யாஸர்**:- க்ஷத்ரியன் அறியாமையால் பலவித ஸாதனங்களால் ப்ராம்ஹணனைக்கொன்று, பிறகு பஶ்சாத்தாபமடைந்தவனானால் இரண்டுமடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வைச்யன் அறியாமையால் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் அவன் உலக்கைகளால் கொலைக்கு உரியவனாகிறான். சிலர், அவனுக்குக் காரீஷ வதத்தையே சுத்திகாமாக விரும்புகின்றனர். கிழவி, விதவை, ஸுமங்கலீ ஆகிய ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயையும், ப்ராம்ஹண குழந்தை, கன்யகை இவர்களையும் கொன்றால் கொன்றவனைக் காரீஷங்களாலேயே தஹிக்கவேண்டும்.

மற்றோர் ஸம்ருதியில்:— சூத்ரன் க்ஷத்ரியனைக் கொன்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். வைச்யனைக் கொன்றால் மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் அவனுக்குத் தண்டனை வதமே என்றுள்ளது. ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீகளின் கன்யகை,

பாலவதே கர்பபாதே விப்ரயோஷிதாம் । பூர்வவத்தண்டயேத்ராஜா ஹ்யதண்ட்யா நரகம் வ்ரஜேத்' இதி ॥

கௌதம:—

'ஶூத்ரோ த்விஜாதீநதிஸந்தாயாபிஹத்ய வாக்தண்டபாருஷ்யாப்யாம் அங்கமோசநீயம் யேநோபஹந்யாத்' இதி ॥

க்ஷத்ரியாதிவதே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ மநு:—

'துரீயோ ப்ரஹ்மஹத்யாயா: க்ஷத்ரியஸ்ய வதே ஸ்ம்ருத: । வைஶ்யேऽஷ்டமாம்ஶோ வ்ருத்தஸ்தே ஶூத்ரே ஜ்ஞேயஸ்து ஷோடஶ: ॥ அகாமதஸ்து ராஜந்யம் விநிபாத்ய த்விஜோத்தம: । வ்ருஷபைகஸஹஸ்ரா கா தத்யாத் ஸுசரிதவ்ரத: ॥ த்ர்யப்தம் சரேத்வா நியதோ ஜடீ ப்ரஹ்மஹணோ வ்ரதம் । வஸந்தூரதரே க்ராமாத் வ்ருக்ஷமூலநிகேதந: ॥ ஏததேவ சரேதப்தம் ப்ராயஶ்சித்தம் த்விஜோத்தம: ।

குழந்தை இவர்களைக் கொன்றாலும், கர்ப்பத்தைக் கொன்றாலும், முன்போல் அரசன் தண்டிக்கவேண்டும். தண்டிக்காத அரசன் நரகத்தை யடைவான்.

கௌதமர்:— சூத்ரன், மேல் மூன்று வர்ணத்தாரையும் கடுமையான சொல்லாலும் தண்டத்தாலும் கிட்டி அடித்தால், எந்த அங்கத்தால் குற்றம் செய்தானோ அந்த அங்கத்தை அவனிடமிருந்து விடுவிக்கவேண்டும்.

க்ஷத்ரியன் முதலியவரை வதைத்தால் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் **மனு**:-க்ஷத்ரியனை வதைத்தால், ப்ரம்ஹஹத்தி ப்ராயஶ்சித்தத்தில் நாலில் ஒரு பாகம் ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸாதுவான வைச்யனைக் கொன்றால், ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ரதத்தின் எட்டில் ஒருபாகம் ப்ராயஶ்சித்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சூத்ரனைக் கொன்றால், பதினாறில் ஒருபங்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ப்ராம்ஹணன் அறிந்தி பூர்வகமாய் க்ஷத்ரியனைக் கொன்றால் ப்ராயஶ்சித்தத்தை நன்றாகச் செய்து பிறகு ஆயிரம் பசுக்களையும் ஒரு வ்ருஷபத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது மூன்று வர்ஷம் ஜடாதாரியாய் ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ராமத்திற்கு வெளியில் மரத்தினடியில் வஸிக்கவேண்டும். இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்

ஸித்தம் த்விஜோத்தம꞉। ப்ரமாப்ய வைஶ்யம் வ்ருத்தஸ்தம் தத்யாச்சைகஶதம் கவாம்॥ ஏததேவ வ்ரதம் க்ருத்ஸ்னம் ஷண்மாஸாஞ்சூத்ரஹா சரேத்। வ்ருஷபைகாதஶா வாபி தத்யாத்விப்ராய கா꞉ ஸிதா꞉’ இதி॥

பராஶர꞉—

‘வைஶ்யம் வா க்ஷத்ரியம் வாபி நிர்தோஷம் யோऽபிகாதயேத்। ஸோऽபி க்ருச்ச்ரத்வயம் குர்யாத் கோவிம்ஶத்தக்ஷிணாம் ததேத்॥ ஶில்பினம் காருகம் ஶூத்ரம் ஸ்த்ரியம் வா யோ நிபாதயேத்। ப்ராஜாபத்யத்வயம் க்ருத்வா வ்ருஷைகாதஶ தக்ஷிணா’ இதி॥

வைஶ்யாதிவதே ப்ரகாராந்தரேணாபி ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

‘வைஶ்யம் ஶூத்ரம் க்ரியாஸக்தம் விகர்மஸ்தம் த்விஜோத்தமம்। ஹத்வா சாந்த்ராயணம் தஸ்ய த்ரிம்ஶத்கோஶ்சைவ தக்ஷிணா’ இதி॥

தையே ஒரு வர்ஷம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். வைச்யனைக் கொன்றால், நூற்றொன்று பசுக்களையும் கொடுக்கவேண்டும். சூத்ரனைக் கொன்றவன் இதே வ்ரதத்தை ஆறு மாஸம் வரையில் செய்யவேண்டும். அல்லது பத்துப் பசுக்களையும் ஒரு வ்ருஷபத்தையும் ப்ராம்ஹணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— தோஷமற்ற வைச்யனையாவது க்ஷத்ரியனையாவது எவன் வதைத்தவனோ அவன் இரண்டு க்ருச்ரங்களை அநுஷ்டித்து இருபது பசுக்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். சில்பியையும், காருவையும் உள்ள சூத்ரனையாவது, ஸ்த்ரீயையாவது எவன் கொன்றானோ, அவன் இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களை யநுஷ்டித்து, பதினொரு வ்ருஷபங்களைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

வைச்யன் முதலியவர்களைக் கொன்றால், வேறு ப்ரகாரமாயும் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், பராசரரே:— வைச்யனையும், நற்கார்யங்களைச் செய்யும் சூத்ரனையும், கெட்ட கார்யங்களைச் செய்யும் க்ஷத்ரியனையும், கொன்றால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம். முப்பது பசுக்களையும் தானம் செய்யவேண்டும்,” என்று.

ஸம்ஸ்தஸ்வவ்ருத்தம் வைஶ்யம் விஹிதஸகலக்ரியாஸக்தம் ஶூத்ரம்ச। த்விஜோத்தமஶப்தோ விப்ரே ப்ரஸித்த꞉; க்ஷத்ரியேऽபி கதஞ்சித்யோஜயிதும் ஶக்யம், த்விஜஶப்தாபிதேயம் வைஶ்யமபேக்ஷ்ய உத்தமத்வாத்। தத்ர க்ஷத்ரியபக்ஷே விகர்மணி ப்ரஹ்மவதாதௌ திஷ்டதீதி விகர்மஸ்த꞉। விப்ரபக்ஷே து ப்ரஹ்மவதாதிஷு பஹுஷ்வாவ்ருத்தேஷு திஷ்டதீதி விகர்மஸ்த꞉। ஏவஞ்ச ஸதி சாதுர்வர்ண்யவிஷயமேகம் ப்ராயஶ்சித்தம் ந்யாயதர்ஶிநாமேதத் ஸம்மதம் பவேத்। ஹத்வா யோ வர்ததே தஸ்யேதி யோஜநீயம்। தக்ஷிணாம் நிர்திஶேதிதி ஶேஷ꞉॥

ஷட்த்ரிம்ஶந்மதே—

‘ஷண்டம் து ப்ராஹ்மணம் ஹத்வா ஶூத்ரஹத்யாவ்ரதம் சரேத்। சாந்த்ராயணம் ப்ரகுர்வீத பராகத்வயமேவ வா’ இதி॥

கொஞ்சம் நற்கார்யத்திலுள்ள வைச்யனையும், விதிக்கப்பட்ட எல்லா க்ரியைகளையும் அநுஷ்டிக்கும் சூத்ரனையும். இங்கு, ‘த்விஜோத்தம:’ என்ற பதம் ப்ராம்ஹணனிடத்தில் ப்ரஸித்தமாயுள்ளது. அந்தப் பதத்தை க்ஷத்ரியனிடத்திலும் எப்படியாவது சேர்க்க முடியும். ‘த்விஜ’ என்ற பதத்தால் சொல்லக்கூடிய வைச்யனைவிட க்ஷத்ரியன் உத்தமனாகையால். அந்த க்ஷத்ரியன் என்று அர்த்தம் சொல்லும் பக்ஷத்தில், விகர்மஸ்தம்=ப்ராம்ஹவதம் முதலிய ஏதாவது பாப கார்யத்தில் இருக்கும் அவனை என்று பொருள். ப்ராம்ஹணன் என்று அர்த்தம் சொல்லும் பக்ஷத்தில், அடிக்கடி செய்யப்பட்ட அநேக ப்ரம்ஹஹத்திகளில் இருக்கும் அவனை என்பது பொருள். இவ்விதமிருக்க நான்கு வர்ணத்தாரைப்பற்றியதாய் இது ஒரு ப்ராயச்சித்தம் என்று ந்யாயமறிந்தவர்களுக்கு ஸம்மதமாகிறது. அவனைக் கொன்று எவன் இருக்கிறானோ அவனுக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ‘தக்ஷிணாம்’ என்றதற்குத் தக்ஷிணையை விதிக்கவேண்டும் என்பது சேர்க்கப்படவேண்டும்.

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில்:— நபும்ஸகனை ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ராயச்சித்தத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். சாந்த்ராயணத்தையாவது, இரண்டு பராக க்ருச்ரங்களையாவது அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— எந்த த்விஜன் கொல்வதற்கு யோக்யமான காரணங்களால் சூத்ரனைக் கொல்லுகின்றானோ, அவன் பத்துப் பசுக்களைத் தானம் செய்யவேண்டும். புனருபனயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். பிறகு பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான், நிச்சயம். சூத்ரனின் பத்னியைக் கொன்றாலும், அவனது புத்ரனைக் கொன்றாலும் பாதி ப்ராயச்சித்தம். சூத்ரனது குழந்தையைக் கொன்றாலும் நாலில் ஒருபங்கு ப்ராயச்சித்தம். சூத்ரனது கர்ப்பத்தைக் கொன்றால் எட்டில் ஒருபங்கு ப்ராயச்சித்தம்.

மனு:— நான்கு வர்ணத்தாருடைய நல்லொழுக்கமில்லாத ஸ்த்ரீகளைக் கொன்றால் முறையே தோல்பை, வில், வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளைச் சுத்திக்காகக் கொடுக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— தோஷமுள்ள நான்கு வர்ணத்தாரின் ஸ்த்ரீகளைக் கொன்றால் சுத்திக்காக முறையே தோல்பை, வில், வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளைக்கொடுக்கவேண்டும். கொஞ்சம் தோஷமுள்ள ஸ்த்ரீயைக் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்காக விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

சண்டாளனைக் கொன்ற நான்கு வர்ணத்தாருக்கும் முறையே ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் பராசரர்:— "ப்ராம்ஹணன் யாராவது ஒரு சண்டாளனைக் கொன்றால் அவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். திருடர்களான ச்வபாகன், சண்டாளன் இவர்களை ப்ராம்ஹணன் கொன்றால், அவன் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருந்து, ஸ்நானம் செய்து, பஞ்சகவ்ய பானம் செய்தால் சுத்தனாவான். க்ஷத்ரியன், வைச்யன், சூத்ரன், மற்றவன் இவர்கள் சண்டாளனைக் கொன்றால், பாதி க்ருச்ரத்தால் சுத்தராவார்கள்." மற்றவன் என்பது மூர்த்தாவஸிக்தன், ஸூதன் முதலியவர்.

ஆயுதம் தரிப்பதைப்பற்றி விசாரம்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ப்ராம்ஹணன் பரீக்ஷைக்காகவும்கூட ஆயுதத்தைக் க்ரஹிக்கக்கூடாது.

அதற்கு விலக்கைச் சொல்லுகிறார் ஆபஸ்தம்பரே:— எவன்

वसिष्ठबौधायनौ —

'स्वाध्यायिनं कुले जातं यो हन्यादाततायिनम् ।
न तेन भ्रूणहा स स्यान्मन्युस्तं मन्युमृच्छति' इति ॥

मनुरपि —

'शस्त्रं द्विजातिभिर्ग्राह्यं धर्मो यत्रोपरुध्यते । द्विजातीनां च वर्णानां विप्लवे कालकारिते ॥ आत्मनश्च परित्राणे दक्षिणानां च सङ्गरे । स्त्रीविप्राभ्युपपत्तौ च घ्नन्धर्मेण न दुष्यति' इति ॥

गौतमः —

'प्राणसंशये ब्राह्मणोऽपि शस्त्रमाददीत' इति ॥

वसिष्ठः —

'अग्निदो गरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः । क्षेत्र

தன்னைக் கொல்லுவதற்காக வந்தவனைக் கொல்லுகின்றானோ அவனுக்குத் தோஷமில்லை. கோபமே மற்றொரு கோபத்தைத் தாக்குகிறது, என்று புராணத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

வஸிஷ்டரும், போதாயனரும்:— அத்யயனமுள்ளவனும், நற்குலத்தில் பிறந்தவனும், தன்னைக் கொல்லுவதற்கு வந்தவனுமாகியவனை எவன் கொல்லுகின்றானோ, அவன் அதனால் ப்ரூணஹத்தி செய்தவனாக ஆகமாட்டான். இவனுடைய கோபம் அந்தக் கோபத்தைத் தாக்குகிறது.

மனுவும்:— எந்த இடத்தில் தர்மம் விரோதிக்கப்படுகிறதோ அந்த இடத்தில் ப்ராம்ஹணர்கள் ஆயுதத்தைத் தரிக்கலாம். மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் காலவசத்தால் தொந்தரவு ஏற்பட்டாலும் ஆயுதம் தரிக்கலாம். தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கும், தக்ஷிணைகளான பசுக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதற்கும், ஸ்த்ரீகள் ப்ராம்ஹணர்கள் இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதற்கும், தர்மத்தால் ஆயுதமெடுத்துக் கொல்பவன் தோஷமுடையவனாகான்.

கௌதமர்:— ப்ராணனுக்கு ஸம்சயம் நேரிடும் ஸமயத்தில் ப்ராம்ஹணனும் ஆயுதத்தை க்ரஹிக்கலாம்.

வஸிஷ்டர்:— நெருப்பு வைப்பவனும், விஷங்கொடுப்பவனும், ஆயுதம் தரித்தவனும், தனத்தைக் கொள்ளையிட்டவனும், பூமியை

दारहरश्चैव षडेते आततायिनः ॥ आततायिनमायान्तमपि वेदान्तपारगम् । जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन भ्रूणहा भवेत्' इति ॥

गोवधप्रायश्चित्तम् ॥

गोवधस्य सेतिकर्तव्यताकं प्रायश्चित्तं दर्शयति पराशरः —

'सशिखं वपनं कृत्वा त्रिसन्ध्यमवगाहनम् । गवां मध्ये वसेद्रात्रौ दिवा गाश्चाप्यनुव्रजेत् ॥ उष्णे वर्षति शीते वा मारुते वाति वा भृशम् । न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वा तु शक्तितः ॥ आत्मनो यदि वान्येषां गृहे क्षेत्रे खलेऽपि वा । भक्षयन्तीं न कथयेत्पिबन्तं चैव वत्सकम् ॥ पिबन्तीषु पिबेत्तोयं संविशन्तीषु संविशेत् । पतितां पङ्कलग्नां वा सर्वप्राणैः समुद्धरेत्

அபஹரித்தவனும், பத்னியை அபஹரித்தவனும், ஆகிய இவ்வாறு பேர்களும் ஆததாயிகள் எனப்படுகின்றனர். கொல்வதற்கு வருகிறவன் வேதாந்தத்தின் முடிவை யடைந்தவனாயினும் கொல்வதற்கு விரும்பியவனாயின் அவனைக் கொல்லவேண்டும். அதனால் ப்ரூணஹத்தி செய்தவனாகான்.

பசுவைக் கொன்றதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

கோவதத்திற்கு ப்ராயச்சித்தத்தை முறைகளுடன் கூடியதாய்ச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "சிகையுடன் வபநம் செய்துகொண்டு, மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ராத்ரியில் பசுக்களின் மத்தியில் வஸிக்கவேண்டும். பகலில் பசுக்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். அதிகமான வெயிலிலும், மழையிலும், குளிரிலும், காற்றிலும் பசுவுக்குச் சக்திக்கியன்றபடி ரக்ஷணம் செய்யாமல் தன்னை மட்டில் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. தன்னுடைய அல்லது பிறருடைய வீட்டிலாவது, வயலிலாவது, களத்திலாவது மேய்ந்தால் சொல்லக்கூடாது. கன்று ஊட்டினாலும் சொல்லக்கூடாது. பசுக்கள் நீரைக் குடிக்கும்பொழுது குடிக்கலாம், படுக்கும்பொழுது படுக்கலாம். பசு கீழே விழுந்தாலும், சேற்றில்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌗𑍋𑌵𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌅𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌹𑌰𑍇𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ 𑌦𑌿𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌯𑌾𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌯𑌾𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 — 𑌏𑌕𑌹𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇

ஆழ்ந்தினாலும், அதைத் தனது முழுப் பலத்தாலும் வெளியேற்ற வேண்டும். கோ வதத்திற்குத் தகுந்தபடி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை விதிக்கவேண்டும். பிறகு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை நான்குவிதமாய்ப் பிரிக்கவேண்டும். ஒரு நாள் பகலில் புஜிப்பவனாயும், ஒரு நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனாயும், ஒரு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனாயும், ஒரு நாள் காற்றைப் புஜிப்பவனாயும், இருக்கவேண்டும். பிறகு இரண்டு நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனாயும், இரண்டு நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனாயும், இரண்டு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனாயும், இரண்டு நாள் காற்றை மட்டில் புஜிப்பவனாயும் இருக்கவேண்டும். பிறகு, மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனாயும், மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனாயும், மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனாயும், மூன்று நாள் காற்றை மட்டும் புஜிப்பவனாயுமிருக்க வேண்டும். பிறகு, நான்கு நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனாயும், நான்கு நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனாயும், நான்கு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனாயும், நான்கு நாள் காற்றை மட்டும் புஜிப்பவனாயு மிருக்கவேண்டும்."

இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட நான்கு விதிகளும் கொல்லப்பட்ட பசுவின் பேதத்தை யனுஸரித்து விதிக்கப்படவேண்டும். அது எவ்விதமெனில், ஒரு வயது சென்ற கன்றின் வதத்தில் முதல் விதி. இரண்டு வயது சென்ற கன்றின் வதத்தில் இரண்டாவது விதி.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 । 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌤𑌨𑌵𑌯𑌸𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵 —

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌹𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 —

'𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌗𑍋𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 । 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌶𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மூன்று வயது சென்ற பசுவின் வதத்தில் மூன்றாவது விதி. அதற்கு மேலான வயதுள்ள பசுவின் வதத்தில் நான்காவது விதி என்பதாம்.

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ள வ்ரதத்தை யனுஷ்டித்த பிறகு செய்யவேண்டியதைச் சொல்லுகிறார், பராசரரே:— ப்ராயச்சித்தம் செய்யப்பட்ட பிறகு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களுக்குத் தக்ஷிணையைக் கொடுக்க வேண்டும். சுத்தமான (பவமானஸூக்தம் முதலான) மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களையும் போஜனம் செய்வித்தால் பசுவைக் கொன்றவன் சுத்தனாகிறான். ஸம்சயமில்லை.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பசுவைக் கொன்றவன் பஞ்சகவ்யத்தையே பருகவேண்டும். போஜனம் செய்யக்கூடாது. ஒரு மாஸம் முழுவதும் நியமமுடையவனாயிருக்கவேண்டும். மாட்டுக்கொட்டிலிலேயே படுக்கவேண்டும். பசுக்களைத் தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். ஒரு பசுவைத் தானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அல்லது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம் இவைகளையாவது நியமத்துடன் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அல்லது மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து ஒரு எருது, பத்துப் பசுக்கள் இவைகளையாவது கொடுக்கவேண்டும்.

𑌗𑍋𑌵𑌧𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌰𑍋𑌧𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌘𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌧𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃' 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌧𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃॥

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌪𑌾𑌦𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿॥

𑌰𑍋𑌧𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌚। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌗𑍋𑌵𑌾𑌟𑍇 𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌸𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌚। 𑌨𑌦𑍀𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌨𑌦𑍀𑌮𑍁𑌖𑍇॥ 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌦𑍇𑌶𑍇

கோ வதத்திற்குக் காரணங்களைச் சொல்லுகிறார், **பராசரர்:—** அடைத்தல், கட்டிவைத்தல், கயிறு, அடித்தல் என்று நான்குவித வதத்தின் காரணம்.

அந்த வத காரணங்களில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

பராசரர்:— அடைத்தலில்-நாலில் ஒரு பங்கு க்ருச்ரத்தையும், கட்டிவைத்தலில்—இரண்டில் ஒரு பங்கு க்ருச்ரத்தையும், கயிறுகளில்-முக்கால் க்ருச்ரத்தையும், அடிப்பதில்-முழு க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

முன் சொல்லப்பட்ட ப்ராஜாபத்ய வ்ரதத்தின் கால் பாகம் முதலிய பேதத்தால் அடைப்பது முதலியதால் உண்டாகிய வதங்களில் ப்ராயஶ்சித்தங்கள் அறியத்தகுந்தவை.

அடைத்தல், கட்டிவைத்தல் என்ற இரண்டும் ஹிதங்களும் அஹிதங்களுமாய் உள்ளன. அவைகளுள் அஹிதமான வத காரணமான அடைத்துவைத்தல் முதலியதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "பசுக்கொட்டிலிலாவது, வீட்டிலாவது, போக முடியாத இடங்களிலாவது, மேடு பள்ளமுள்ள இடத்திலாவது, நதிகளிலாவது, ஸமுத்ரத்திலாவது, மற்ற இடங்களிலாவது,

[illegible]

ஸமுத்ர ஸங்கம ஸ்தலத்திலாவது, காட்டுத் தீயினால் பொசுக்கப்பட்ட இடத்திலாவது, அடைக்கப்பட்டுப் பசுக்கள் இறப்பது "ரோதம்" எனப்படுகிறது. கம்பு, தாவணி, [illegible], கழுத்து ஆபரணம், மற்ற ஆபரணம், இவைகளால் வீட்டிலாவது வனத்திலாவது, கட்டப்பட்ட பசு இறந்தால் அதை, "பந்தனம்" என்று அறியவும். அது காமத்தால் செய்யப்பட்டாலும், அகாமத்தால் செய்யப்பட்டாலும், கலப்பையிலோ, வண்டியிலோ, வரிசையிலோ பின்பக்கத்தில் மனிதர்களால் குத்தப்பட்டுப் பெரிய எருதானது மரணமடைந்தால் அது "யோக்த்ரம்" எனப்படுகிறது. மத்தனாகவாவது, ப்ரமத்தனாகவாவது, உன்மத்தனாகவாவது, புத்தியுள்ளவனாகவாவது, புத்தியில்லாதவனாகவாவது, விரும்பியாவது, விரும்பாமலாவது, கோபமுள்ளவனாய், கழிகளாலாவது கற்களாலாவது அடித்தால், அடிக்கப்பட்டபசு மரித்தால் அது "காதம்" எனப்படுகிறது" என்று. மற்ற இடங்கள் = குட்டை, கிணறு முதலியவைகள். "தக்ததேசம்" என்பது காட்டுத் தீயினால் எரிக்கப்பட்டு உஷ்ணமான சாம்பலுள்ள ப்ரதேசம். இந்த ஸ்தலங்களில் அடைத்து வைப்பதால் பசுக்கள் இறக்கின்றன. ஆகையால் அவ்விதமான அடைத்தல் "ரோதம்" எனப்படுகிறது. யோக்த்ரம் = வண்டியின் நுகத்தடியின் இரண்டு த்வாரங்களில் கட்டப்பட்டுள்ள கயிறு. தாமகம் = கறவைமாட்டைக் கட்டும் கயிறு. "தோரம்" = ஸாதாரணக்

[illegible]

கயிறு. கண்டாபரணம் = சலங்கை முதலியது. பூஷணம் = [illegible] முதலியதில் கட்டப்பட்ட சோழி முதலியது. பங்க்தி: = களத்தில் நடுவில் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டை. மத்தன் = தனம் முதலியதால் மதமுள்ளவன். ப்ரமத்தன் = மத்யபானம் முதலியதால் பரவசனுயிருப்பவன். உன்மத்தன் = வ்யாதி முதலியதால் புத்தியில்லாதவன். சேதனன் = லோக வ்யவஹாரமறிந்தவன். அசேதனன் = மூடன். காம: = கொல்வேன் என்று புத்தி. அகாம: = பயனற்ற சேஷ்டை மட்டில். அவைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட கோபத்தையுடையவன்—காமாகாம க்ருதக்ரோதன். கழி முதலியவைகளால் எப்பொழுது அடிப்பானே அப்பொழுது மரணமில்லாமல் அடிக்கப்பட்டதாய்மட்டில் ஆகும். அந்த இச்சையால் செய்யப்பட்ட அடியானது "காதம்". இச்சையில்லாமல் செய்யப்பட்ட கொலையோ எனில் அது 'காதம்" எனப்படுகிறது.

தண்டத்தின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது.

பராசரராலேயே:— பெருவிரல் அளவு பருமனுடையதும், கையளவு நீளமுள்ளதும், ஈரமுள்ளதும், இலைகளுடன் கூடியதுமாகியது "தண்டம்" எனப்படுகிறது.

56

[illegible]

இதைவிட அதிக அளவுள்ள தண்டம் முதலியதால் கொன்றால் ப்ராயஶ்சித்தம் இரண்டு மடங்கு என்றார்.

பராசரர்:— "தண்டத்திற்கு மேற்பட்ட அதிக அளவுள்ள கழி முதலியதால் கொன்றால், அப்பொழுது கோவதத்தைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று. தண்டத்துக்குமேல் அதிக அளவுள்ள பெருந்தடி முதலியதால் அடித்துக் கொன்றால் இச்சையுடன் செய்யப்படாதிருந்தாலும் அந்த வதத்தில் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும், என்று பொருள்.

இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கு மற்றொரு காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— வ்யாதியுள்ள அநேகம் பசுக்களைக் கட்டிவைத்தாலும், அடைத்து வைத்தாலும் சொல்லிய வ்ரதத்தை இரண்டு மடங்காகச் சுத்திக்காக அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட கோவதத்தில் காரணபேதங்களுக்குத் தகுந்தபடி ப்ராயஶ்சித்தபேதங்களைத் தக்ஷிணைகளுடன் கூடியதாய்ச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— கட்டை, மண்கட்டி, பாறாங்கல், ஆயுதம் இவை

[illegible]

களால் பலமாய் அடித்து, பசுவை எவன் கொல்லுகின்றானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை (இவ்விதம்) விதிக்கவேண்டும். கட்டையினாலானால் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தையும், மண்கட்டியினாலானால் ப்ராஜாபத்யத்தையும், பாராங்கல்லினாலானால் தப்த க்ருச்ரத்தையும், ஆயுதத்தாலானால் அதிக்ருச்ரத்தையும் ப்ராயஶ்சித்தமாய் விதிக்கவேண்டும். ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தின் முடிவில் ஐந்து பசுக்களையும், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் முடிவில் மூன்று பசுக்களையும், தப்தக்ருச்ரத்தின் முடிவில் எட்டுப் பசுக்களையும், அதிக்ருச்ரத்தின் முடிவில் பதின்மூன்று பசுக்களையும் தானம் கொடுக்கவேண்டும்.

ஸாந்தபனம் முதலியவைகளின் ஸ்வரூபம் மேலே சொல்லப்படும். வீட்டில் கட்டப்பட்ட பசுவுக்குக் கட்டுவதினால் உண்டாகிய மரண விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

பராசரர்:— வீட்டில் கட்டி, கயிறினால் நெருக்கப்பட்ட பசுவானது மரித்தால், கட்டினவன் பாபியாவான். கோவத ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தை அவன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கொம்பை ஒடிப்பது முதலியவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், பராசரர்:— கல்லினாலாவது, தண்டத்தினாலாவது, எவன் பசுக்களை அடிக்கின்றானோ, அவன் பசுவின் கொம்பை

[illegible]

ஒடித்திருந்தால் காலில் ஒருபங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். கண்ணை அடித்திருந்தால் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வாலை ஒடித்தால் கால் பாகம் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், எலும்பை ஒடித்தால் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், காலை ஒடித்தால் முக்கால் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், வதைத்தால் முழு ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதிகமாய்ச் சூடினால் கால் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், அதிகமாய்ச் சுமக்கச்செய்தால் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், மூக்கின் உபத்ரவத்தினாலானால் முக்கால் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், கொலையில் முழு ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பலர்கள் கூடி ஒரு பசுவைத் தெய்வாதீனமாய்க் கொல்லநேர்ந்தால், அவர்களெல்லோரும் ப்ரம்ஹஹத்யாவ்ரதத்தின் காலில் ஒரு பாகத்தைத் தனித்தனியே அனுஷ்டிக்க வேண்டும். கட்டப்பட்ட எருது நெருப்பினால் இறந்தால், அவன் காலில் ஒரு பாகம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றார் பராசரர். கிணறுகளிலும், குட்டைகளிலும், மரம் வெட்டுமிடங்களிலும் போகும்படி செலுத்தியவனும், பசுவைத் தின்னும் புலையர்களிடம் விற்பவனும், பசுவைக் கொன்ற பாபத்தையே அடைவான்.

பெருவிரல் பருமனுள்ளது என்று சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமுள்ள தண்டத்தினால் மேய்ப்பதற்காக அடித்தால் சில காலத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை என்கிறார்,

'𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌵𑌾 ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍋𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑍋𑌧𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑍋𑌧𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌕𑍂𑌪𑌖𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌡𑌾𑌗𑌖𑌾𑌤𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌖𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌖𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 𑌖𑌾𑌤𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌖𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌹𑌤𑍇

பராசரர்:— தண்டத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பசு மூர்ச்சையடைந்தாலும், விழுந்தாலும் எப்பொழுது எழுந்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது பத்து அடிகள் நடந்தாலும், மறுபடி புல்லைத் தின்றாலும், தண்ணீரைக் குடித்தாலும், அது முன்பே வ்யாதியுள்ளதாகில் அவ் விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை.

மற்றும் ஒரு விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை என்பதைச் சொல்லுகிறார்,

அங்கிரஸ்:— ஸாயங்காலத்தில் காப்பதற்காக அடைப்பதிலும், கட்டுவதிலும் தோஷமில்லை.

பராசரரும்:— பசுக்களைக் காப்பதற்காக அடைத்துவைப்பதிலும், கட்டுவதிலும் பாபம் இல்லை. அதனால் பசு இறந்தால், அது எவ்வித வதமுமாகாது. கிணற்றிலும், குளத்திலும், நதியின் பள்ளத்திலும், மற்ற தர்மத்திற்கான பள்ளங்களிலும் விழுந்து மரித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. வீட்டின் வாசற்படியிலும், வஸிக்குமிடத்திலும், செய்யப்பட்ட பள்ளங்களிலும், தன் கார்யத்திற்காக வீட்டில் செய்யப்பட்ட பள்ளங்களிலும், பசு விழுந்து மரித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் உண்டு. இரவில் அடைத்திருந்தாலும், கட்டியிருந்தாலும், அப்பொழுது ஸர்ப்பம், புலி இவைகளால் கொல்லப்

𑌷𑍁 𑌚 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌯𑍇 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 । 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌘𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌶𑌰𑍌𑌘𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇 । 𑌅𑌤𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍌𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃(𑌧𑍃)𑌤𑍍𑌯 𑌛𑍇𑌦𑌯𑍇𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌨 𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑌤𑌂

பட்டாலும், நெருப்பு, இடி இவைகளால் இறந்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாலும், வீடுகளில் பொசுக்கப்பட்டாலும், காட்டுத்தீ, க்ராமத்தில் நெருப்பு முதலியவைகளால் இறந்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. பாணங்களால் க்ராமத்திற்குத் தொந்திரவிலும், வீடு இடிந்து இறந்தாலும், அதிக மழையில் இறந்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. வெளிவராத கர்ப்பத்தை வெளியாக்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட பசுவும், சிகித்ஸைக்காகக் கட்டப்பட்ட பசுவும் இறந்தால் ப்ராயஸ்சித்தமில்லை.

கேசங்களை ரக்ஷிக்க வேண்டுமானால், வ்ரதத்தை இரண்டு மடங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ரதம் இரண்டு மடங்கு விதிக்கப்பட்டால் தக்ஷிணையும் இரண்டு மடங்காகக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அரசனாயினும், அரசனின் புத்ரனாயினும், அதிகமாக வேதசாஸ்த்ரம் கற்ற ப்ராம்ஹணனாயினும் அவர்களுக்கு வபனம் இல்லாமலே ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்கலாம். எல்லாக் கேசங்களையும் சேர்த்து நுனியில் இரண்டு விரல் அளவு கேசங்களைச் சேதிக்கவும். இவ்விதம் செய்வது ஸ்த்ரீகளுக்கும் பெண்களுக்கும் முண்டனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்த்ரீக்குக் கேசவபனமில்லை. தூரதேசத்தில் படுப்பது, இருப்பது என்பது இல்லை. வீட்டிலேயே நியமத்துடன்

तिष्ठेच्छुद्धिनियमाचरेत् ॥ उमापते यो गोवधं कृत्वा प्रच्छादयितुमिच्छति । स याति नरकं घोरं कालसूत्रमसंशयम् । विमुक्तो नरकात्तस्मान्मर्त्यलोके प्रजायते । क्लीबो दुःखी च कुष्ठी च सप्त जन्मानि वै नरः । तस्मात्प्रकाशयेत्पापं निर्दिष्टं व्रतमाचरेत् । स्त्रीबालनृपगोविप्रेष्वपि कोपं विवर्जयेत्' इति ।

हेमाद्रौ —

'यो विप्रो वृषभं हन्याच्छिवलिङ्गाङ्कितं तनौ । त्रिवारं क्ष्मां परिक्रम्य ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः । धनुष्कोटिं ततो गत्वा गन्धमादनपर्वते । तत्र स्नात्वा त्रिरात्रं च रामलिङ्गं निरीक्ष्य च ॥ कृत्वा चान्द्रायणं दत्त्वा गां च शुद्ध्येन्न संशयः' इति ॥

हेमाद्रौ —

'गवान्तु हन्यते विप्रैर्लोष्टदण्डशिलादिभिः । तप्त

இருக்கவேண்டும். சுத்தையாய் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்வுலகில் கோவதத்தைச் செய்துவிட்டு எவன் அதை மறைப்பதற்கு விருப்புகின்றானோ அவன் கோரமான காலஸூத்ர மென்னும் நரகத்தை யடைகின்றான். ஸம்சயமில்லை. அந்த நரகத்தை யனுபவித்து அங்கிருந்து திரும்பியவனும் மனித வுலகில் நபும்ஸனாயும், துக்கமுடையவனாயும், குஷ்டரோகமுடையவனாயும், ஏழு ஜன்மங்களை அடைவான். ஆகையால் பாபத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். எப்பொழுதும் ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஸ்த்ரீ, பாலர், அரசன், பசு, ப்ராம்ஹணன் இவர்களிடத்தில் அதிக கோபத்தை வர்ஜிக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— சரீரத்தில் சிவலிங்கத்தால் அடையாள மிடப்பட்ட வ்ருஷபத்தை எவன் கொல்வானோ, அவன் பூமியை மூன்று தடவை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதத்தி லிருப்பவனாய், தனுஷ்கோடிக்குச் சென்று, கந்தமாதன பர்வதம் சென்று, அங்கு மூன்று நாள் ஸ்நானம் செய்து, ஸ்ரீராமநாதரைத் தர்சித்து, சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டித்து, கோதானம் செய்தால் சுத்தனாவான். ஸம்சயமில்லை.

ஹேமாத்ரியில்:- ப்ராம்ஹணர்கள் கல், தண்டம், சிலை முதலிய

कृच्छ्रत्रयं कृत्वा पिबेत्पञ्चगव्यकम् । शास्त्रोक्तप्रायश्चित्तेन नान्यथा शुद्धिरिष्यते' इति ।

प्राण्यन्तरहनने प्रायश्चित्तम् ।

प्रसङ्गात् प्राण्यन्तरहननस्यापि प्रायश्चित्तमुच्यते — तत्र मनुः —

'मार्जारनकुलौ हत्वा चाषं मण्डूकमेव च । श्वगोधोलूककाकांश्च शूद्रहत्याव्रतं चरेत् ॥ पयः पिबेत्त्रिरात्रं वा योजनं वाऽध्वनो व्रजेत् । उपस्पृशेत्स्रवन्त्यां वा सूक्तं वाऽब्दैवतं जपेत् ॥ अस्थिमतां तु सत्त्वानां सहस्रस्य प्रमापणे । पूर्णे चानस्यनस्थ्नां तु शूद्रहत्याव्रतं चरेत्' इति । पक्षिणां कृमीणां च अस्थिमत्सहस्रस्य वधे शकटपरिमितानस्थिकानां च शूद्रहत्याव्रतं चरेदित्यर्थः ॥

வைகளால், எருதை அடித்துக் கொன்றால் மூன்று தப்தக்ருச்ரங்களைச் செய்து, பஞ்சகவ்யப்ராசனம் செய்யவேண்டும். இதனால் சுத்தியையடைவார்கள். இவ்விதம் செய்யாவிடில் சுத்தியில்லை.

மற்ற ப்ராணிகளைக் கொன்றால் ப்ராயச்சித்தம்.

ப்ரஸங்க வசத்தால் மற்ற ப்ராணிகளைக் கொல்வதற்கும் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில்,

மனு:- "பூனை, கீரி, காடை, தவளை, நாய், உடும்பு, கோட்டான், காக்கை, இவைகளைக் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் முழுவதும் பாலைமட்டில் பருகவேண்டும். ஒரு யோஜனை தூரமுள்ள வழியையாவது நடக்கவேண்டும். நதியில் ஸ்நானமாவது செய்ய வேண்டும். ஜலதேவதாகமான ஸூக்தத்தையாவது ஜபிக்க வேண்டும். எலும்புள்ள ப்ராணிகளை ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றால், எலும்பில்லாத ப்ராணிகளை ஒரு வண்டிக்கணக்காய்க் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று. பக்ஷிகளிலும், புழு முதலியவைகளிலும், எலும்புள்ளவைகளை ஆயிரக்கணக்கில் கொன்றாலும்,

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible] இதி॥

ப்ருதக்வதே தத்ரைவ —

[illegible] இதி॥

பராசர:—

[illegible] இதி। [illegible]॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]॥ [illegible]

எலும்பில்லாதவைகளை ஒரு வண்டியளவு கொன்றாலும் சூத்ரனைக் கொன்றதற்காக உள்ள வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும், என்ற பொருள்.

ஆபஸ்தம்பர்:— காக்கை, கழுகு, மயில், சக்ரவாகம், ஹம்ஸம், தண்ணீர்க்காக்கை, தவளை, கீரி, மூஞ்ஜூறு, குதிரை இவைகளில் ஒன்றைக் கொன்றால் சூத்ரனுடைய வதத்தில் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

தனித்தனியே வதஞ்செய்தால் **ஆபஸ்தம்பரே**:— எலும்புள்ள ப்ராணிகளைக் கொன்றால், ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸ்வல்ப த்ரவ்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். எலும்பில்லாத ஒன்றைக் கொன்றால் ப்ராணாயாமத்தால் சுத்தனாவான்.

பராசரர்:- எலி, பூனை, ஸர்ப்பம், மலைப்பாம்பு, இருதலைப்பாம்பு: இவைகளைக் கொன்றால், ப்ராம்ஹணர்களுக்கு எள்ளுடனும் பயறுடனும் சேர்ந்த அன்னத்தைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். இரும்புத் தடியும் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பூனை, உடும்பு, கீரி, தவளை, நாய், பக்ஷி இவைகளைக் கொன்றால் மூன்று நாள் பாலை மட்டில் பருகவேண்

[illegible] இதி॥

டும். அல்லது பாலில் ஒரு பங்கு க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். யானையைக் கொன்றால் ஐந்து கறுப்புக் காளைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். குதிரையைக் கொன்றால் இரண்டு வயதுள்ள கன்றைக் கொடுக்கவேண்டும். கழுதை, ஆடு, மேஷம், க்ரௌஞ்சமிவைகளின் வதத்தில் மூன்று வயதுள்ள வ்ருஷபத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஹம்ஸம், பருந்து, குரங்கு, மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் பக்ஷி, நீர் மயில், மயில், தண்ணீர்க்காக்கை இவைகளைக் கொன்றால், பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும். மாம்ஸம் புஜிக்காத பக்ஷிகளைக் கொன்றால் சிறிய பெண்ணான பசுக்கன்றை (கிடாரியை)க் கொடுக்கவேண்டும். பாம்புகளைக் கொன்றால் இரும்புத்தடி தக்ஷிணை. நபும்ஸகவதத்தில் பித்தளை, ஈயம் இவைகளைக் கொடுக்கவும். பன்றியைக் கொன்றால் நெய்க்குடத்தைக் கொடுக்கவும். ஒட்டகையானால் குன்றிமணி தங்கம் கொடுக்கவும். குதிரையானால் வஸ்த்ரம் கொடுக்கவும். தித்திரி பக்ஷியைக் கொன்றால் பதக்கு எள் கொடுக்கவும். யானை முதலியதைக் கொடுக்க சக்தியற்றவன் ஒவ்வொரு தானத்திற்கும் ஒவ்வொரு க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவும். பழம், புஷ்பம், அன்னம், ரஸவஸ்து இவைகளில் உண்டாகும் ப்ராணியைக் கொன்றால் நெய்யை ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். எலும்புடன் கூடிய ஜந்துவைக் கொன்றால் யாதாவது ஒன்றைத் தானம் செய்யவேண்டும். எலும்பு இல்லாத ஜந்துவின் வதத்தில் ப்ராணாயாமம் செய்யப்படவேண்டும். மரம், புதர், கொடி, கொடிகள் நிறைந்த புதர் இவைகளை வெட்டினால் நூறு வேதருக்குகளை ஜபிக்கவேண்டும்.

பராஶர:—

[illegible]

ஓஷதிகளை வீணாக வெட்டினால் ஒரு நாள் முழுவதும் பாலை மட்டில் பருகி, பசுவைத் தொடர்ந்து செல்பவனு யிருக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— யானையையாவது, குதிரையையாவது, எருமைக் கடாவையாவது, ஒட்டகையையாவது கொன்றால், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். மூன்று காலமும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மான், குரங்கு, ஸிம்ஹம், புலி, சித்ரம் இவைகளைக் கொன்றால் மூன்று நாள் ப்ராயஶ்சித்தத்தால் சுத்தனாகிறான். ப்ராம்ஹண போஜனமும் செய்விக்கவேண்டும். செந்நாய், நரி, கரடி, ஸிவிங்கி, நாய் இவைகளைக் கொன்றவன் மூன்று நாள் வாயுவை மட்டில் பக்ஷித்து உபவாஸமிருந்து ஒரு படி எள்ளை ப்ராம்ஹணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பெண் மான், பன்றி, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவைகளைக் கொன்றவன் உழப்படாத பூமியில் உண்டாகிய தான்யத்தை மட்டில் புஜிக்கவேண்டும். ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். முதலை, உடும்பு, ஆமை, முட்பன்றி இவைகளைக் கொன்றால், வ்ருந்தாக பழத்தை மட்டில் பக்ஷிப்பவனாய் ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்தால் சுத்தனாவான். இவ்விதம் காட்டில் ஸஞ்சரிக்கும் நாற்கால் ப்ராணிகளுள் எதைக் கொன்றாலும், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸத்துடன் ஜாதவேதஸ மந்த்ரத்தை ஜபிப்பவனாய் இருக்கவேண்டும். க்ரௌஞ்சம், ஸாரஸம், ஹம்ஸம், சக்ரவாகம், கோழி, வாத்து முதலியது, சரபம் இவை

[illegible]

ஹேமாத்ரௌ—

[illegible]

களைக் கொன்றால் ஒரு நாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனாகிறான். நாரை, சிறுகுருவி, கிளி, புறா, பாம்பு, முதலை இவைகளைக் கொன்றால், பகலில் உபவாஸமிருந்து இரவில் புஜிப்பதால் சுத்தனாகிறான். செந்நாய், காக்கை, புறா, சாரி, தித்திரி இவைகளைக் கொன்றால், இரண்டு ஸந்த்யா காலங்களிலும் ஜலத்திற்குள் மூழ்கி ப்ராணாயாமத்தைச் செய்வதால் சுத்தனாகிறான். கழுகு, பருந்து, சசாதம், கோட்டான் இவைகளைக் கொன்றவன் ஒரு நாள் முழுவதும் பக்வான்னத்தைப் புஜிக்காதவனாயிருக்கவேண்டும். மூன்று வேளை காற்றை மட்டும் புஜிப்பவனாயிருக்கவேண்டும். வல்குலீ, சிறகு, குருவி, குயில், வலியன், லாவகா, சிலப்பு இறக்கையுடைய பக்ஷி, இவைகளைக் கொன்றால், பகலில் உபவாஸமிருந்து இரவில் புஜிப்பதால் சுத்தனாவான். காரண்டவம், சகோரம், பிங்களா, குரரம், பாரத்வாஜம் முதலியது இவைகளைக் கொன்றால் சிவனைப் பூஜிப்பதால் சுத்தனாவான். பேருண்டம், காடை, நீர்க்காக்கை, புறா, கபிஞ்ஜலம், எல்லாப் பக்ஷிகள் இவைகளைக் கொன்றால் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராம்ஹணன், எருமையைக் கொன்றால் மஹாசாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அந்த எருமை

[illegible]

ஸம்வர்த்த:—

[illegible]

பிறகன்றுடையதும் கறக்கக்கூடியதுமாக இருந்தால் மஹா ஸாந்தபனம் இரண்டு முறை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மரம் வெட்டுவது முதலியதற்கு ப்ராயச்சித்தம்.

ஹேமாத்ரியே:— விறகுக்காக மரங்களை வெட்டுபவன் அந்தத் தோஷத்தைப் போக்குவதற்காக ஒரு முறை ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்துச் சிறந்த சுத்தியை அடைகிறான். பயிரிடுவதற்காகவாவது, விறகுக்காகவாவது யஜ்ஞார்ஹமான மரத்தை வெட்டினால் பாதக்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ருக்ஷத்தை வெட்டியவன் சுத்தனாவான். பில்வம், அரசு, இவைகளை வெட்டினால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும், பூந்தோட்டத்தை வெட்டியவன் வனத்ரோஹீ எனப்படுகிறான். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்கு காயத்ரியை லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். அநேக ஜந்துக்களுக்கு உபகாரமாயுள்ள புளி, மா இந்த வ்ருக்ஷங்களை வெட்டினாலும், விளா, நெல்லி இவைகளை வெட்டினாலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை விதிப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மலையத்தி, வேம்பு, இவைகளை வெட்டினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். பேரீச்சை, தென்னை, பனை, குந்தல்பனை இவைகளை வெட்டினால் தப்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நாருமிச்சை, மாதுளை முதலியது இவைகளை

[illegible]

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]

பத்ம புராணே—

[illegible]

வெட்டினால் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து, சுத்தனாயிருந்து, வேத சாஸ்த்ரத்தை க்ரமப்படி படிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் தடாகம், கிணறு, குட்டை இவைகளை நாசம் செய்தால் முன்போலவே அவைகளைத் திடப்படுத்தி, பிறகு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். விஷ்ணுவின் ஆலயம் முதலியதைக் கெடுத்தால் அதைப் புதிப்பித்து சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பாழுங்கோயிலை இடித்தால் பாதக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "மரம், புதர், கொடி, கொடிகள் அடர்ந்த புதர் இவைகளை வெட்டினால் நூறு வேதருக்குகளை ஜபிக்க வேண்டும். ஓஷதிகளை வீணாக வெட்டினால் ஒரு நாள் பால்மட்டில் பசுமாடுகளைத் தொடர்ந்து செல்பவனாயிருக்கவேண்டும்," என்று. இங்கு வீணாய் என்று விசேஷணமிருப்பதால் யாகம் முதலியதற்காகச் சேதிப்பதில் தோஷமில்லை. ஆனால்,

ஸ்ம்ருதியின் வசனம்:— "பழத்தைக் கொடுக்கும் மரத்தை வெட்டினால் ஒரு வர்ஷம் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்றுள்ளதே எனில், அது அடிக்கடி வெட்டுவதைப்பற்றியது. இவ்வுலகில் வேண்டியதற்காகிலும் உழுவதற்கு அங்கமாகிய கலப்பை முதலியவைகளைச் செய்வதற்காகில் தோஷமில்லை. "பழம், புஷ்பம் இலை

𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌶𑍍𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌤𑌟𑌾𑌕𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌤𑌟𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑍇। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌗𑍌𑌡𑍀 𑌪𑍈𑌷𑍍𑌟𑍀 𑌚 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾।
𑌯𑌥𑍈𑌵𑍈𑌕𑌾 𑌨 𑌪𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥

களுடன் கூடிய வ்ருக்ஷங்களை வெட்டக்கூடாது. உழுவதற்காக வாகில் வெட்டலாம்" என்று ஸம்ருதியிருப்பதால்,

பெரிய ஏரியை உடைத்துவிட்டால் விசேஷ ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— அதிக தான்யம் விளைய ஸாதனமாகிய ஏரியை உடைத்தால் கபாலம் கொடி இவைகள் இல்லாமல் ப்ரம்ஹஹத்திக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டித்து, புனஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்து கொண்டால் சுத்தியடைவான். ஸம்சயமில்லை.

ஸுராபானம் முதலியதின் ப்ராயஶ்சித்தம்.

இனி ஸுராபானம் முதலியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. மாவு முதலியதிலிருந்து உண்டாகிய ஓர் த்ரவ்யம் ஸுரா எனப்படுகிறது. அவ்விதமே,

மனு:— "கௌடீ, பைஷ்டீ, மாத்வீ என்று மூன்றுவிதம் ஸுரை என்று அறியத்தக்கது. எப்படி ஒரு ஸுரையைப் பானம் பண்ணக்கூடாதோ அவ்விதமே மூன்று ஸுரைகளையும் ப்ராம்ஹணர்கள் பானம் செய்யக்கூடாது. ஸுரை என்பது அன்னங்களின்

𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌵𑍈 𑌮𑌲𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌮𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑌵𑌮𑍍। 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌶𑍍𑌨𑌤𑌾 𑌹𑌵𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 𑌪𑍈𑌷𑍍𑌟𑍀𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃। 𑌗𑍌𑌡𑍀𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 '𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃। 𑌪𑍈𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍌𑌡𑍀𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿—

'𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍। 𑌨 𑌕𑌲𑌞𑍍𑌜𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯

மலம் ஆகும். மலம் என்பது பாபம் எனப்படுகிறது. ஆகையால் ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரியன், வைச்யன் இவர்கள் ஸுரையைப் பானம் செய்யக்கூடாது. மத்யம், மாம்ஸம், ஸுரை, ஆஸவம் இவைகள் யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பிசாசர்கள் இவர்களுக்கு அன்னமாகும். ஆகையால், தேவர்களுடைய ஹவிஸ்லைப் புஜிப்பவனான ப்ராம்ஹணன் அதைச் சாப்பிடக்கூடாது," என்று.

க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கு ஸுராபானத்தை நிஷேதித்தது பைஷ்டீமத்யத்தைப் பற்றியது. கௌடீ, மாத்வீ என்ற மத்யங்களைப் பதினொரு மத்யங்களுள் சேர்த்திருப்பதால் அதைப் பானம் பண்ணுவதில் அவ்விருவருக்கும் தோஷமில்லையாதலால். ஆகையாலேயே, "ஸுரா ஆஸவமும், ஸுரா ரூபமும் ஆகிய மத்யம் ப்ராம்ஹணனால் பருகத் தகுந்ததல்ல" என்று ப்ராம்ஹணனுக்கு மட்டில் நிஷேதம். பைஷ்டீமத்யத்தை அபுத்தி பூர்வமாக ஒரு தடவை உபயோகித்ததிலும், கௌடீ, மாத்வீ இவைகளைப் புத்தி பூர்வமாய்ப் பல தடவை உபயோகித்ததிலும் ப்ராம்ஹணனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமானமாகும்.

வேதமும்:— "ஸுரையைப் பானம் பண்ணக்கூடாது. களஞ்சத்தைப் பக்ஷிக்கக்கூடாது. அவனுக்குப் ப்ராயஶ்சித்தம்

தேவ ப்ராயச்சித்தம் மரணாந்திகமேவ' இதி ॥ மரணாந்திகமேவ ப்ராயச்சித்தம் கலௌ து நாஸ்தீத்யர்த: ॥

ததா ஆபஸ்தம்ப:—

'ஸுராபோऽக்நிஸ்பர்சாம் ஸுராம் பிபேத் ம்ருத: சுத்தோ பவதி' இதி ॥

பராசரோऽபி—

'ஸுராபானம் ஸக்ருத் க்ருத்வா அக்நிவர்ணாம் ஸுராம் பிபேத் । ஸ பாவயேதாத்மானமிஹ லோகே பரத்ர ச' இதி ॥

மநு:—

'ஸுராம் பீத்வா த்விஜோ மோஹாதக்நிவர்ணாம் ஸுராம் பிபேத் । ததா ஸ காயே நிர்தக்தே முச்யதே கில்பிஷாத்தத: ॥ கோமூத்ரமக்நிவர்ணம் வா பிபேதுதகமேவ வா । பயோ க்ருதம் வாऽऽமரணாத் கோசக்ருத்ரஸமேவ வா' இதி ॥

கலௌ மரணாந்திகப்ராயச்சித்தஸ்ய நிஷித்தத்வாத் தத்விஷயமபி ப்ராயச்சித்தாந்தரமாஹ ஸ ஏவ—

இல்லை. மரணாந்தமே ப்ராயச்சித்தம்" என்று. மரணாந்தமே அவனுக்கு ப்ராயச்சித்தம், வேறு ப்ராயச்சித்தம் இல்லை, என்பது பொருள். அவ்விதமே,

ஆபஸ்தம்பர்:— ஸுரையைப் பானம் செய்தவன் அக்னி போல் கொதிக்கும் ஸுரையைப் பானம் செய்யவேண்டும். அவன் இறந்தால் சுத்தனாகிறான்.

பராசரரும்:- ஒருமுறை ஸுராபானம் செய்தால் அக்னிபோல் கொதிக்கும் ஸுரையைப் பானம் செய்யவேண்டும். அவன் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் தன்னைச் சுத்தனாக்கிக் கொள்ளுகிறான்.

மநு:— ப்ராம்ஹணன் மோஹத்தால் ஸுரையைப் பானம் பண்ணினால் அக்னிபோல் உள்ள ஸுரையைப் பானம் செய்ய வேண்டும். அதனால் சரீரம் பொசுக்கப்பட்டால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் அவன் விடுபடுவான். அக்னிபோல் உள்ள கோமூத்ரத்தையாவது, ஜலத்தையாவது பருகவேண்டும். பாலையாவது, நெய்யையாவது, சாணிப்பாலையாவது சாகும் வரையில் பருகவேண்டும்.

கலியில் மரணாந்த ப்ராயச்சித்தம் நிஷித்தமானதால், அந்த அபிப்ராயத்துடன் வேறு ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்;

'கணான் வா பக்ஷயேதப்தம் பிண்யாகம் வா ஸக்ருந்நிசி । ஸுராபானாபநுத்த்யர்தம் வாலவாஸா ஜடீ த்வஜீ' இதி ॥ ஏதத் காகஸ்ப்ருஷ்டஸுராவிஷயமித்யேகே ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'ஸுராம்பு க்ருதகோமூத்ர பயஸாமக்நிஸந்நிபம் । ஸுராபோऽன்யதமம் பீத்வா மரணாச்சுத்திம்ருச்சதி ॥ வாலவாஸா ஜடீ ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் சரேத் । பிண்யாகம் வா கணான் வாऽபி பக்ஷயேத்த்ரிஸமா நிசி ॥ அஜ்ஞானாத்து ஸுராம் பீத்வா ரேதோ விண்மூத்ரமேவ வா । புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி த்ரயோ வர்ணா த்விஜாதய: ॥ பதிலோகம் ந ஸா யாதி ப்ராஹ்மணீ யா ஸுராம் பிபேத் । இஹைவ ஸா சுநீ க்ருத்ரீ ஸூகரீ சோபஜாயதே' இதி ॥

மநுவே:— "ப்ராம்ஹணன் ஸுராபான ப்ராயச்சித்தத்திற் காக ஒரு வர்ஷம் வரையில் இரவில் ஒரு முறை அரிசி நொய்களை யாவது, எள்ளுப்பிண்ணாக்கையாவது பக்ஷிக்கவேண்டும். பசுவின் ரோமம் முதலியதால செய்யப்பட்ட ஆடையுடையவனாயும், கள் பாத்ரத்தை அடையாளமுடையவனாயும், சடையுடையவனாயும் இருக்கவேண்டும்," என்று. இது காக்கினால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டதைப் பற்றியது மட்டில் என்று சிலர்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:- ஸுராபானம் செய்தவன், ஸுரை, ஜலம், நெய், கோமூத்ரம், பால், இவைகளுள் ஒன்றை நெருப்புக்குச் சமமாய்க் காய்ச்சி, பானம் செய்தால் சுத்தியை யடைவான். அல்லது பசுவின் ரோமம் முதலியதால் செய்யப்பட்ட ஆடையுடையவனாயும், சடை தரித்தவனாயும் ப்ரம்ஹஹத்திக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச் சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று வர்ஷம் வரையில் இரவில் மட்டில் எள்ளுப்பிண்ணாக்கையாவது, அரிசி நொய்யையாவது பக்ஷிக்கவேண்டும். முந்திய மூன்று வர்ணத்தார்களும் அஜ்ஞானத் தால் ஸுராபானம் செய்தால், அல்லது ரேதஸ், மலம், மூத்ரம் இவைகளைப் பானம் செய்தாலும் மறுபடி ஸம்ஸ்காரத்திற்கு உரியவராகின்றனர். எந்த ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ ஸுராபானம் செய்தவளோ அவள் பதிலோகத்தை யடைவதில்லை. அவள் இவ் வுலகிலேயே பெண் நாயாயும், பெண் கழுகாயும், பெண் பன்றி யாயும் பிறப்பாள்.

கௌதம꞉—

'ஸுராபஸ்ய ப்ராஹ்மணஸ்யோஷ்ணாமாஸிஞ்சேயு꞉ ஸுராம் மாஸ்யே ம்ருதஶ்ஶுத்த்யேத் அமத்யா பானே பயோ க்ருதமுதகம்' இதி, 'ததோऽஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மூத்ரபுரீஷரேதஸாம் ச ப்ராஶனே' இதி ச ॥

அங்கிரோவசநம்—

'மதிபூர்வம் காமதஸ்து ஸுராம் பீத்வா த்விஜோத்தம꞉ । பானம் ச விநிவர்த்தேத ஸம்ஸ்காரஸ்து ததா ஶுத்தி꞉' இதி, தத்கௌடீமாத்வீவிஷயமிதி மாதவீயே ॥

ப்ருஹஸ்பதினோக்தம்—

'கௌடீம் மாத்வீம் ஸுராம் பைஷ்டீம் பீத்வா விப்ர꞉ ஸமாசரேத் । தப்தக்ருச்ச்ரம் பராகம் ச சாந்த்ராயணமனுக்ரமாத்' இதி, தச்ச ஸங்கல்பமாத்ரவிஷயம் ॥

கௌதமர்:— "புத்திபூர்வமாக ஸுராபானம் செய்த ப்ராம்ஹணனின் வாயில் கொதிக்கிற ஸுரையை விடவேண்டும். அதனால் அவன் இறந்தால் சுத்தனாகிறான். அஜ்ஞானத்தால் பருகிய விஷயத்தில் பால், நெய், ஜலம் இவைகளை முன்போல் பருக வேண்டும்," என்றும். "பிறகு அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்ய வேண்டும். மூத்ரம், மலம், ரேதஸ் இவைகளைப் புத்திபூர்வமாகச் சாப்பிட்டால் புனருபநயனம் ப்ராயஸ்சித்தம்" என்றும். ஆனால்,

அங்கிரஸ்ஸின் வசனம்:— ப்ராம்ஹணன் ஸுராபானம் செய்தால் ப்ரதானம் செய்யவேண்டும். மறுபடி ஒருகாலும் ஸுராபானம் செய்யக்கூடாது. புனருபநயனமானபின் அவன் சுத்தனாகிறான்" என்றுள்ளதேயெனில், அது கௌடீ, மாத்வீ இவைகளை ஒருமுறை பானம் செய்ததைப்பற்றியது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது. ஆனால்,

ப்ருஹஸ்பதியினால்:— "கௌடீ, மாத்வீ, பைஷ்டீ என்ற ஸுரைகளை ப்ராம்ஹணன் பானம் செய்தால், தப்தக்ருச்ரம், பராகக்ருச்ரம், சாந்த்ராயணக்ருச்ரம் இவைகளை முறையே அனுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதேயெனில், அது ஸங்கல்பத்தை மட்டில் பற்றியது.

ப்ராயஶ்சித்தாகரணே தண்டநமுக்தம் ஹேமாத்ரௌ—

'ஸுராபம் தண்டயேத்ராஜா மரணம் யதி நேச்சதி । ப்ரஹ்மஸூத்ரம் ஶிகாம் சாஸ்ய க்ருத்வா வாபயேத்த்விஜ꞉ ॥ ஸுராபாண்டம் லலாடே து தாபயித்வா ஸுராபூர்ணம் । க்ருத்வா ப்ருஷ்டே ஸுராபாண்டம் ஸுராபஸ்ய ததோ பவேத் ॥ வாத்யகோஷேண தம் ராஜா நகரான்னிர்வாஸயேத் । ஸ பாபீ த்வாதஶாப்தம் து கபாலத்வஜவர்ஜிதம் ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் க்ருத்வா ஶுத்திமாப்னோதி நான்யதா' இதி ॥

தத்ரைவ—

'யதி ரோகநிவ்ருத்த்யர்த்தமௌஷதார்த்தம் ஸுராம் பிபேத் । தஸ்யோபநயனம் பூயஸ்ததா சாந்த்ராயணம் த்வயம் ॥ உபோஷ்ய ரஜனீமேகாம் பஞ்சகவ்யேன ஶுத்த்யதி' இதி ।

ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் தண்டனை மட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஹேமாத்ரியில்:— ஸுராபானம் செய்தவன் மரணத்தை விரும்பாவிடில் அவனை அரசன் தண்டிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதத்தை பறித்து, சிரஸ்ஸை நன்றாக முண்டனம் செய்வித்து, கள் பாண்டத்தை நெற்றியில் சூடவேண்டும். ஸுரை நிறைந்த மட்பாத்ரத்தைக் கொண்டுவந்து அவன் கழுத்தில் கட்டி, கழுதை வாகனத்தின்மேல் ஏற்றிவைத்து, வாத்யத்தைக் கோஷிக்கச் செய்து, வேலைக்காரர்களால் நகரத்தைச் சுற்றுவித்து, நகரத்துக்கு வெளியில் அப்புறப்படுத்த வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் அவன் தோஷமுள்ளவனாகான். அந்தப் பாபி பன்னிரண்டு வர்ஷம் வரையில் கபாலம் த்வஜம் இல்லாமல் ப்ரம்ஹஹத்திக்கு விதித்த ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாகிறான். வேறு விதத்தால் சுத்தியில்லை.

ஹேமாத்ரியிலேயே:— ரோகம் நிவ்ருத்தியாவதற்காக மருந்துக்காக ஸுரையைப் பானம் செய்தால், அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் செய்யப்படவேண்டும். இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

பராஶர:—

'பதத்யர்தம் ஶரீரஸ்ய யஸ்ய பார்யா ஸுராம் பிபேத் । பதிதார்தஶரீரஸ்ய நிஷ்க்ருதிர்ந விதீயதே' இதி ॥ உக்தவ்யதிரிக்தேந ஶுத்திர்நாஸ்தீத்யர்த: ॥

ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

காயத்ரீம் ஜபமாநஸ்து க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநம் சரேத் ।
கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பி: குஶோதகம் ॥ ஏகராத்ரோபவாஸஶ்ச க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநம் ஸ்ம்ருதம்' இதி । ஏதத் த்ரிவிதஸுராபாநவிஷயம் ॥

மத்யபாநே து ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ப்ருஹஸ்பதி:—

'அஜ்ஞாநாத் ப்ராஶ்ய மத்யம் து அதிக்ருச்ச்ரம் சரேத் த்விஜ: । காரயேத்தஸ்ய ஸம்ஸ்காரம் ஶக்த்யா விப்ராம்ஶ்ச போஜயேத்' இதி ।

பராசரர்:— "எவனது பார்யை ஸுராபானம் செய்கிறாளோ அவனது சரீரத்தின் பாதி பாகம் பாபமுள்ளதாகிறது. பாபமுள்ள பாதி சரீரமுடையவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்படுவதில்லை," என்று. சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தைத் தவிர்த்து மற்றதனால் சுத்தியில்லை, என்பது பொருள்.

ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், **பராசரரே:**— "காயத்ரியை ஜபிப்பவனாயிருந்து, ஸாந்தபனம் என்கிற க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், குசத்தின் ஜலம் இவைகளை மட்டில் ஒவ்வொரு நாளிலும் பருகவேண்டும். ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்க வேண்டும். இவ்விதம் ஆறு நாள் செய்வது ஸாந்தபனம் எனப்படும்," என்று. இது மூன்று விதமான ஸுரையைப் பானம் பண்ணிய விஷயத்தைப்பற்றியது.

மத்யபானத்திலோவெனில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹஸ்பதி:— ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் மத்யத்தைப் பானம் செய்தால், அதிக்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யவேண்டும். யதாசக்தி ப்ராம்ஹணர்களையும் புஜிப்பிக்கவேண்டும்.

காமகாரே து பராஶர:—

'மத்யபஸ்து த்விஜ: குர்யாந்நதீம் கத்வா ஸமுத்ரகாம் । சாந்த்ராயணே ததஶ்சீர்ணே குர்யாத் ப்ராஹ்மணபோஜநம் ॥ அநடுத்ஸஹிதாம் காம் ச தத்யாத் விப்ரேஷு தக்ஷிணாம்' இதி ॥ மத்யம் ச பநஸாதிஜந்யம் மதகாரணம் த்ரவ்யம் ॥

ததாஹ புலஸ்த்ய:—

'பாநஸம் த்ராக்ஷமாதூகம் கார்ஜூரம் தாலமைக்ஷவம் । மாக்ஷீகம் ஸைரமாரிஷ்டம் மைரேயம் நாரிகேலஜம் ॥ ஸமாநாநி விஜாநீயாந்மத்யாந்யேகாதஶைவ து' இதி ॥ த்விஜஶ்ச ப்ராஹ்மண: ॥

'காமாதபி ஹி ராஜந்யோ வைஶ்யோ வாபி கதஞ்சந । மத்யமேவ ஸுராம் பீத்வா ந தோஷம் ப்ரதிபத்யதே' இதி ப்ருஹத்யாஜ்ஞவல்க்யஸ்மரணாச்ச ॥ மத்யம் ஸுரா கௌடீ மாத்வீ பைஷ்டீ ச நிஷித்தைவ । ஏகாதஶாநாமந்யதமஸ்ய பாநே மஹாபாதகீ...

புத்திபூர்வமாகச் செய்த விஷயத்தில், **பராசரர்:**— மத்யபானம் செய்த ப்ராம்ஹணன், ஸமுத்ரத்தை யடையும் நதியையடைந்து, சாந்த்ராயணத்தைச் செய்து, பிறகு ப்ராம்ஹண போஜனத்தைச் செய்விக்கவும். எருதுடன் கூடிய ஒரு பசுவை ப்ராம்ஹணர்களுக்குத் தானம் செய்யவேண்டும்.

மத்யம் என்பதற்குப் பலாப்பழம் முதலியதிலிருந்து உண்டாகிய மதத்தைக் கொடுக்கும் வஸ்து என்பது பொருள். அதைச் சொல்லுகிறார்,

புலஸ்த்யர்:— பலா, த்ராக்ஷை, இலுப்பை, பேரீச்சை, பனை, கரும்பு, தேன், ஸைரம், பூவக்கி, மைரேயம், தென்னை என்ற இந்தப் பதினொரு இடங்களிலிருந்து உண்டாகிய பதினொரு மத்யங்களும் ஸமமானவை.

"க்ஷத்ரியனாவது, வைச்யனாவது புத்திபூர்வமாகவே மத்யம் ஸுரை இவைகளைப் பானம் செய்தால், அவனுக்குத் தோஷமில்லை" என்று ப்ருஹத்யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதியிருப்பதால், த்விஜ: என்பது ப்ராம்ஹணனையே சொல்லுகிறது. மத்யம், ஸுரை, கௌடீ, மாத்வீ, பைஷ்டீ இவைகள் நிஷித்தமே. இந்தப் பதினொன்றில் ஏதாவது ஒன்றைப் பானம் செய்தாலும் மஹாபாதகி

சாந்த்ராயணம் சரித்வா ப்ராஹ்மணபோஜனம் க்ருத்வா தக்ஷிணாம் தத்யாத் ॥

ஹேமாத்ரௌ —

மாதூகம் சைரம் ... மைரேயம் நாலிகேரஜம் । தாலஜம் ... த்ராக்ஷம் ... ॥ ... ... ப்ராஹ்மணஸ்ய ... ॥ ... ... ॥ ... ... । ... ... ॥ ... ... । ... ... ॥ ... ... ॥

மனு: —

யஸ்ய காயகதம் ப்ரஹ்ம மத்யேனாப்லாவ்யதே ஸக்ருத் । தஸ்ய வ்யபைதி ப்ராஹ்மண்யம் ஶூத்ரத்வம் ச ஸ கச்சதி ॥ அஜ்ஞானாத் வாருணீம் பீத்வா ஸம்ஸ்காரேணைவ ஶுத்த்யதி । ...

பின் கரையில் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டித்து, ப்ராம்ஹண போஜனம் செய்வித்து, தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— இலுப்பை, ஸைரம், பூவத்தி, மைரேயம், தென்னை, பனை, கூந்தல்பனை, த்ராக்ஷை, பேரீச்சை இந்த ஒன்பது வ்ருக்ஷங்களிலிருந்து உண்டாகிய மத்யங்களுள் ஒன்றையும் ப்ராம்ஹணன் ஒருகாலும் குடிக்கக்கூடாது. எந்த ப்ராம்ஹணன் இவைகளுள் ஒன்றை அறியாமையால் பானம் செய்கின்றானோ அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் செய்யவேண்டும். மூன்று தப்த க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். கட்குடிப்பவனால் தொடப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜிப்பதும், கட்பானையில் உள்ள ஜலத்தைக் குடிப்பதும் ஸுராபானத்துக்கு ஸமமாகச் சொல்லுகின்றனர். சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மறுபடி உபநயனம் செய்விக்கவேண்டும். பஞ்சகவ்ய பானம் செய்யவேண்டும்.

மனு:— எவனுடைய சரீரத்திலுள்ள வேதம் மத்யத்தினால் ஒரு தடவையாவது மூழ்கப்படுகிறதோ, அவனுடைய ப்ராம்ஹண்யம் போய்விடுகிறது. அவனும் சூத்ரனாகிறான். அறியாமையால் மத்யபானம் செய்தால் புனருபநயனத்தாலேயே சுத்தனாகிறான்.

67

... ப்ராணாந்திகமிதி ஸ்தித: ॥ ... ... । ... ... ॥ ... ... । ... ... ॥ ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸுராபஸ்ய ... ... । ப்ராணாயாமம் ... ... ப்ராஶ்ய விஶுத்த்யதி ॥ அஜ்ஞானாத் ப்ராஶ்ய விண்மூத்ரம் ஸுராஸம்ஸ்ருஷ்டமேவ வா । புன: ஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி த்ரயோ வர்ணா த்விஜாதய: ॥ இதி ॥

தேவல: —

கௌந்தம் தாலம் ... நாலிகேரம் ... । மத்யம் ... ... ॥ ... ... । ... ... ஸூர்யம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கர்ணம் ஹரிம் ஸ்மரேத் ॥ இதி ॥

புத்திபூர்வமாகப் பானம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுவ தில்லை. மரணந்த ப்ராயஸ்சித்தமேதான் என்பது நிர்ணயம். மத்ய பாண்டத்தி லுள்ள ஜலத்தை அல்லது ஸுராபாத்ரத்திலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்தால், சங்க புஷ்பியுடன் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தை ஐந்துநாள் பருகவேண்டும். மத்யத்தைத் தொட்டாலும், கொடுத்தாலும், வாங்கிக்கொண்டாலும், சூத்ரன் குடித்து மீதி யான ஜலத்தைக் குடித்தாலும், மூன்றுநாள் குசத்துடன் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். ஸோமபானம் செய்த ப்ராம்ஹணன் ஸுராபானம் செய்தவனுடைய வாஸனையை மோந்தால், ஜலத்தில் மூழ்கி, மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாவான். அறியாமையால் விஷ்டை, மூத்ரம், ஸுரையுடன் சேர்ந்த வஸ்து இவைகளை உட்கொண்டால் முன் மூன்று வர்ணத்தாரும் புனருபநயனத்துக்கு உரியவராகின்றனர்.

தேவலர்:- கூந்தல்பனை, பனை, பேரீச்சை, தென்னை, இவைகளின் மத்தியத்திலிருந்து உண்டாகிய வாஸனையைக் காற்றினால் வந்ததை மோந்தால் உடனே ப்ராம்ஹணனின் வலது கையை மோந்தால் அப்பொழுதே சுத்தியடைகிறான். ப்ராம்ஹணன் கிடைக்காவிடில் ஸூர்யனைப் பார்த்து, வலது காதைத் தொட்டு, ஹரியை ஸ்மரிக்க வேண்டும்.

विण्मूत्रादिभक्षणप्रायश्चित्तम् ॥

पराशरः—

'अज्ञानात् प्राश्य विण्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव च । पुनःसंस्कारमर्हन्ति त्रयो वर्णा द्विजातयः ॥ अजिनं मेखला दण्डो भैक्षचर्या व्रतानि च । निवर्तन्ते द्विजातीनां पुनःसंस्कारकर्मणि ॥ विण्मूत्रस्य विशुद्ध्यर्थं प्राजापत्यं समाचरेत् । पञ्चगव्यं प्रकुर्वीत स्नात्वा पीत्वा शुचिर्भवेत्' इति ॥ स्नात्वा पञ्चगव्येन स्नानं च पुनःसंस्कारात् प्रागेव कर्तव्यम् ॥

कामकारे तु स एव—

'अमेध्यरेतो गोमांसं चण्डालान्नमथापि वा । यदि भुक्तं तु विप्रेण कृच्छ्रं चान्द्रायणं चरेत्' इति ॥

अमेध्यं = विण्मूत्रादि ॥

விஷ்டை, மூத்ரம் முதலியதைப் பக்ஷித்ததற்கு ப்ராயச்சித்தம்.

பராசரர்:— "அறியாமையால் முதல் மூன்று வர்ணத்தாரும் விஷ்டை, மூத்ரம், ஸுரையுடன் கலந்த வஸ்து இவைகளை உட்கொண்டால் புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹராகின்றனர். த்விஜர்களுக்குப் புனருபநயனத்தில் க்ருஷ்ணாஜினம், மேகலை, தண்டம், பிக்ஷாசரணம், வ்ரதங்கள் இவைகள் நிவ்ருத்திக்கப்படுகின்றன. விஷ்டை, மூத்ரம் இவைகளைப் பக்ஷித்தால் ப்ராயச்சித்தத்திற்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பஞ்சகவ்யத்தால் ஸ்நானம் செய்து, பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகி, சுத்தனாகிறான்" என்று. பஞ்சகவ்ய ஸ்நானத்தை ப்ராயச்சித்தத்திற்கு முன்பே செய்யவேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்தில், **பராசரர்:**— விஷ்டை, மூத்ரம் முதலியது, ரேதஸ், கோமாம்ஸம், சண்டாளனின் அன்னம் இவை ப்ராம்ஹணனால் புஜிக்கப்பட்டால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதமே,

तथा च मनुः—

'प्राश्य मूत्रपुरीषाणि द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्' इति ॥

यत्तु चतुर्विंशतिमते दर्शितम्—

'विण्मूत्रभक्षणे विप्रश्चरेच्चान्द्रायणद्वयम् । श्वादीनां चैव विण्मूत्रे चरेच्चान्द्रायणत्रयम्' इति, तदेतदभ्यासविषयमिति माधवीये ॥

यमः—

'द्विजोऽज्ञानान्मलं मूत्रं खरमानुषयोः कपेः । मयूरहंसगृध्राणां सकृद्भुक्त्वा तु पातकी ॥ पुनः कुर्यात् प्रकुर्वीत तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् । रोगिणो न पुनः कर्म कृच्छ्रमात्रं विधीयते ॥ स्वस्थीभूत्वा पिबेद्गव्यं नारीणामर्धमीरितम्' इति ॥

மனு:— ப்ராம்ஹணன் மூத்ரம், விஷ்டை இவைகளை உட்கொண்டால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சதுர்விம்சதி மதத்தில்:— "மல மூத்ரங்களை ப்ராம்ஹணன் பக்ஷித்தால் இரண்டு சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நாய் முதலியதின் மல மூத்ரங்களை உட்கொண்டால் மூன்று சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று சொல்லப்பட்ட வசனமோவெனில், அது அடிக்கடி செய்வதைப்பற்றியது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

யமன்:— ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் கழுதை, மனிதன், குரங்கு, மயில், ஹம்ஸம், கழுகு இவைகளின் மல மூத்ரங்களை ஒரு தடவை உட்கொண்டால் பாபியாவான். அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யவேண்டும். தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். ரோகமுள்ளவனாகில் அவனுக்குப் புனருபநயனம் இல்லை. க்ருச்ரம் மட்டில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ரோக நிவ்ருத்திக்குப் பிறகு பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்குப் பாதி ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது.

சண்டாலபாண்டஸ்தஜலபானே ப்ராயச்சித்தம் ||

பராசர:—

சண்டாலபாண்டஸம்ஸ்தம் து யத்தோயம் பிபதி த்விஜ: | தத்க்ஷணாத் க்ஷிபதே யஸ்து ப்ராஜாபத்யம் ஸமாசரேத் | யதி ந க்ஷிப்யதே தோயம் சரீரே யஸ்ய ஜீர்யதே | ப்ராஜாபத்யம் ந தாதவ்யம் க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபனம் சரேத் இதி || ப்ரமாதாஜ்ஞானாத் பீத்வா பச்சாத் ததானீமேவ யதி வமேத், ததா ப்ராஜாபத்யம் | ஜீர்ணே ஸாந்தபனம் க்ருச்ச்ரம் பரிஷதா தாதவ்யம் | ந து ப்ராஜாபத்யம் ||

புத்திபூர்வகம் தத்பானே வர்ணக்ரமேண ப்ராயச்சித்தபேதமாஹ ஸ ஏவ—

சரேத் ஸாந்தபனம் விப்ர: ப்ராஜாபத்யம் து பூமிப: | ததர்த்தம் து சரேத்வைச்ய: பாதம் சூத்ரஸ்ய தாபயேத் இதி |

சண்டாளனின் குடத்திலுள்ள ஜலத்தைப் பருகினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— "சண்டாளனின் குடத்திலுள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் பருகினால், உடனே அந்த ஜலத்தை வெளியாக்கிவிட்டால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதம் வெளியிடாமல் அவனது சரீரத்திலேயே அந்த ஜலம் ஜீர்ணமானால் ப்ராஜாபாத்யத்தை விதிக்கக் கூடாது. ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை அவன் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று. முதலில் அறியாமையால் பருகி, பிறகு அப்பொழுதே வாந்தி செய்துவிட்டால், அப்பொழுது ப்ராஜாபத்யம், அந்த ஜலம் ஜீர்ணமாகிவிட்டால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தைப் பரிஷத் விதிக்கவேண்டும். ப்ராஜாபத்யத்தை விதிக்கக்கூடாது.

புத்திபூர்வமாய் அந்த ஜலத்தைப் பருகினால், வர்ணத்துக்குத் தகுந்தபடி ப்ராயஶ்சித்த பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணன் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்க

ரஜகாத்யந்த்யஜாதீனாம் பாத்ரஸ்தஜலபானே ப்ராயச்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

அந்த்யபாண்டஸ்திதம் தோயம் ததி க்ஷீரம் பிபேத் யதி | ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வைச்ய: சூத்ரச்சைவ ப்ரமாதத: || ப்ரஹ்மகூர்ச்சோபவாஸேன த்விஜாதீனாம் து நிஷ்க்ருதி: | சூத்ரஸ்ய சோபவாஸேன ததா தானேன சக்தித: இதி || ப்ரஹ்மகூர்ச்சஸ்வரூபம் வக்ஷ்யதே | தத்ஸஹித உபவாஸஸ்த்ரைவர்ணிகஸ்ய | தத்ஸ்தானீயஸ்ய ப்ரஹ்மகூர்ச்சஸ்தானே தானம் சூத்ரஸ்ய ||

சண்டாலகூபாதிஜலபானே ப்ராயச்சித்தம் ||

பராசர:—

சண்டாலகாதவாபீஷு பீத்வா ஸலிலமக்ரஜ: | அஜ்ஞானாத் ஏகபக்தேன த்வஹோராத்ரேண சுத்யதி || சண்டாலபாண்ட

வேண்டும். வைச்யன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் பாதியை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். சூத்ரன் கால்ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

வண்ணான் முதலியவரின் பாண்டத்திலுள்ள ஜலம் முதலியதைப் பருகினால், ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "அந்த்யஜர்களுடைய பாத்ரத்திலுள்ள ஜலம், தயிர், பால் இவைகளை நான்கு வர்ணத்தாரும் அறியாமையால் பருகினால், ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம், உபவாஸம் இவைகளால் முதல் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் சுத்தி. சூத்ரனுக்கு உபவாஸத்தாலும், யதாசக்தி தானத்தாலும் சுத்தி," என்று. ப்ரம்ஹகூர்ச்சத்தின் ஸ்வரூபம் மேலே சொல்லப்படப்போகிறது. அதுடன் கூடிய உபவாஸம் முதல் மூன்று வர்ணத்தாருக்கு. சூத்ரனுக்கு ப்ரம்ஹகூர்ச்சத்துக்குப் பதிலாகத் தானம் என்றறியவும்.

சண்டாளனின் குட்டை முதலியதின் ஜலத்தைப் பருகுவதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— "சண்டாளன் வெட்டிய குட்டைகளில் உள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் அறியாமல் குடித்தால், ஒருவேளை போஜனத்தாலும், உபவாஸத்தாலும் சுத்தியடைகிறான். சண்டாள

संसृष्टं पीत्वा कृच्छ्रमेकं चरेत् । गोमूत्रयावका-
हारस्त्रिरात्राच्छुद्धिमवाप्नुयात्' इति ॥

चण्डालस्वामिकवाप्यादिकपाने एकभक्तम् । बुद्धि-
पूर्वे तूपवासः । चण्डालभाण्डसंस्पृष्टकूपजल-
पाने गोमूत्रयुक्तयवपिष्टादिकं त्रिरात्रमाहार-
त्वेन स्वीकर्तव्यमित्यर्थः ॥

उच्छिष्टविषयतदपवादौ ॥

देवलः—

विप्रस्य पीतशेषं यत्तोयमन्यः पिबेद्यदि । मद्य-
पानसमं प्रोक्तं तत्तोयं मुनिपुङ्गवैः ॥ पीत्वाऽ-
ज्ञानाच्च द्विजः कुर्यात् प्राजापत्यं विशुद्धये' इति ॥

பாத்ரத்தால் தொடப்பட்ட கிணற்றிலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்தால் மூன்றுநாள் கோமூத்ரத்துடன் கூடிய யவையைப் புஜிப்பதால் சுத்தனாகிறான்," என்று.

சண்டாளனுக்குச் சொந்தமாகிய குட்டையின் ஜலத்தைக் குடித்தால், ஒருவேளை போஜனம் ப்ராயஶ்சித்தம். புத்திபூர்வமானால் உபவாஸம். சண்டாளனுடைய பாத்ரத்தால் தொடப்பட்ட கிணற்றிலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்தால், கோமூத்ரத்துடன் கூடிய யவையின் மாவு முதலியதை மூன்று நாள் முழுவதும் ஆஹாரமாய் க்ரஹிக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.

உச்சிஷ்டத்தைப் பற்றியதும், அதன் மறுப்பும்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் குடித்து மீந்த ஜலத்தை மற்றொருவன் குடித்தால், அது மத்யபானத்துக்கு ஸமம், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதை ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் குடித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தைச் சுத்திக்காக அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

पात्रान्तराभावे तु मार्कण्डेयः—

पात्राभावे तृषार्तस्तु पीतशेषं पिबेच्च यः
द्विजः । भूमौ किंचिद्विसृज्यापः पीत्वा विप्रो न दोष-
भाक्' इति ॥

वृद्धशातातपः—

पीतशेषं तु यः पिबेद्भाजने च्यवनस्य तु ।
अभोज्यं तद्विजानीयाद्दत्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥ पीतो-
च्छिष्टं च पानीयं पीत्वा तु ब्राह्मणः क्वचित् । त्रिरात्रं
तु व्रतं कुर्याद्वामहस्तेन वा पुनः' इति ॥ एतच्च
स्वोच्छिष्टविषयम् ॥

हारीतः—

स्त्र्युच्छिष्टस्थितं तोयं यदि कश्चित् पिबेद्द्विजः ।
शङ्खपुष्पीविपक्वेन त्र्यहं क्षीरेण शुध्यति ॥ शू-
द्रोच्छिष्टजलं पीत्वा त्रिरात्रं यावकं पिबेत्' इति ॥

தனிப் பாத்ரமில்லாவிடில், **மார்க்கண்டேயர்:**— வேறு பாத்ரமில்லாவிடில் தாகமுள்ளவன் குடித்து மீந்ததைக் குடிக்கலாம். பூமியில் கொஞ்சம் ஜலத்தை விட்டுவிட்டுப் பிறகு பானம் செய்தால் தோஷத்தையடைவதில்லை.

வ்ருத்தசாதாதபர்:— "குடித்து மீந்ததைக் குடித்தாலும், போஜன பாத்ரத்தில் வாயிலிருந்து விழுந்ததை மறுபடி புஜித்தாலும், அந்தப் புஜிக்கக்கூடாத வஸ்துவைப் புஜித்ததற்காகச் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். குடித்து மீந்த ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் குடித்தால், மூன்றுநாள் வ்ரதத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். இடது கையினால் குடித்தாலும் இதுவே வ்ரதம்," என்று. இவ்விதம் சொல்லியது தன்னுடைய மீதியைப்பற்றியது.

ஹாரீதர்:— ஸ்த்ரீயின் உச்சிஷ்டமாயுள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் குடித்தால், சங்க புஷ்பியுடன் காய்ச்சப்பட்ட பாலினால் மூன்றுநாள் வ்ரதமனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான். சூத்ரன் குடித்த மீதிஜலத்தைக் குடித்தால், மூன்று நாள் யவைக் கஞ்சியை மட்டில் குடிக்கவேண்டும்.

நிஷித்தக்ஷீரபானப்ராயச்சித்தம் ॥

ஸம்வர்த்த:—

'ம்ருதவத்ஸாயா: க்ஷீரம் பீத்வா ஸந்தேநாபி ஜலம் த்விஜ: | உபோஷ்ய ரஜனீமேகாம் பஞ்சகவ்யேன சுத்யதி' இதி ॥

சதுர்விம்சதிமதே—

'ஸ்த்ரீக்ஷீரம் து த்விஜ: பீத்வா காமமோஹிதமானஸ: | புனருபநயனம் க்ருத்வா ப்ராஜாபத்யம் ஸமாசரேத் | அஜோஷ்ட்ரஸந்தினீக்ஷீரம் ம்ருகாணாம் வனவாஸினாம் | அனிர்தசாஹம் கோக்ஷீரம் பீத்வா தினமபோஜனம்' இதி ॥

அத்ரி:—

'அவிகோஷ்ட்ராச்வஜக்ஷீரம் ம்ருகாணாம் வனவாஸினாம் | மாஹிஷம் கார்த்தபம் க்ஷீரம் ஸக்ருத் தினமபோஜனம்' இதி ॥

விஷ்ணு:—

'கோஜாமஹிஷீவர்ஜம் ஸர்வபயாம்ஸி ப்ராச்ய உபவஸேத்' இதி ॥

விலக்கப்பட்ட பாலைப் பருகுவதில் ப்ராயச்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர்:— கன்று இறந்த பசுவின் பாலைக் குடித்தாலும், வாயினால் ஜலத்தைக் குடித்தாலும், ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனாவான்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் மயங்கி ஸ்த்ரீயின் பாலைக் குடித்தால், புனருபநயனம் செய்துகொண்டு, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆடு, ஒட்டகை, ஸந்தினீ இவைகளின் பாலையும், காட்டு ம்ருகங்களின் பாலையும், ஈன்று பத்துநாளாகாத பசுவின் பாலையும் குடித்தால் ஒருநாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். (ஸந்தினீ = கர்ப்பத்திற்காக விடப்பட்ட பசு)

அத்ரி:— செம்மறியாடு, ஒட்டகை, காட்டு ம்ருகங்கள், வெள்ளாடு, கழுதை இவைகளின் பாலைக் குடித்தால் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

விஷ்ணு:-பசு, வெள்ளாடு, எருமை இவைகளைத் தவிர்த்து மற்றவைகளின் பாலைக் குடித்தால், ஒருநாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

அயம் சைகதினோபவாஸோ ஜ்ஞானக்ருதே ஸக்ருத்பானே வேதிதவ்ய: ॥

அஸக்ருத்பானே து பராசர:—

'பீயூஷம் ச்வேதலசுனம் வ்ருந்தாகபலக்ருஞ்ஜனம் | வ்ருக்ஷநிர்யாஸதேவஸ்வகவகானி ச ॥ உஷ்ட்ரீக்ஷீரம் ம்ருகீக்ஷீரம் அஜ்ஞானாத் புஞ்ஜதே த்விஜ: | த்ரிராத்ரமுபவாஸேன பஞ்சகவ்யேன சுத்யதி' இதி । பீயூஷ: = அபிநவம் பய: । பய: அனிர்தசம் தசாஹாப்யந்தரிகம் ।

காமக்ருதே து சங்க:—

'க்ஷீராணி யான்யபேயானி தத்விகாராசனே புத: | ஸப்தராத்ரம் வ்ரதம் குர்யாத் ப்ரயத்னேன ஸமாஹித:' இதி ।

காமதோ(அ)ப்யாஸே து சாதாதப:—

'ஸந்தின்யா அனிர்தசாயா வத்ஸஹீனாயாச்ச கோ: க்ஷீரபானே த்விஜாதீனாம் ப்ராஜாபத்யம் உஷ்ட்ராவிகானாஷ்டீ

இந்த ஒருநாள் உபவாஸம் அறியாமையால் ஒரு தடவை செய்யப்பட்ட பானத்தில், என்று அறியத்தக்கது. அடிக்கடி பானம் செய்ததிலோவெனில்,

பராசரர்:— பீயூஷம், வெள்ளைப் பூண்டு, வ்ருந்தாகபலம், க்ருஞ்சனம் (பூண்டின் ஓர் வகை), பலாண்டு, மரத்தின் பிசின், தேவதையின் ஸ்வத்து, கவகம், ஒட்டகையின் பால், மானின் பால், இவைகளை ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் உட்கொண்டால் மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனாவான், பீயூஷம் = புதிதாகிய பால், அதாவது ஈன்று பத்து நாட்களாகாத பசுவின் பால்.

புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்தில், **சங்கர்:**-குடிக்க நிஷித்த மான பால், அதனின் விகாரங்கள் இவைகளை அறிந்தவன் உட்கொண்டால், கவனமுடையவனாய் முயற்சியுடன் ஏழு நாள் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புத்தி பூர்வமாய்ப் பல முறை செய்தால், **சாதாதபர்:**- கர்ப்பத்திற்காக விடப்பட்ட பசு, ஈன்று பத்து நாட்களுக்குட்பட்ட பசு, கன்று மரித்த பசு, இவைகளின் பாலை ப்ராம்ஹணன் பருகினாலும்,

[illegible]

ஸ்ம்ருதிஸாரே—

[illegible]

யம:—

[illegible]

பராசர:—

[illegible]

வ்யர்த்தமாய் மாம்ஸத்தை உபயோகித்தாலும், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். ஒட்டகை, கழுதை, ஸ்த்ரீ இவர்களின் பாலை உட்கொண்டால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தமாகும், புருஷனுக்குப் புனருபநயனமும் செய்யப்படவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதிஸாரத்தில்:— உப்புடன் கூடிய பாலும், உச்சிஷ்டத்தில் போஜனமத்தியில் நெய்யைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலும், வண்ணான் துறைகளில் ஸ்நானம் செய்வதும், தாம்ரபாத்ரத்தில் வைக்கப்பட்ட பாலும் ஸுரைக்கு ஸமமாகும்.

யமன்:— தாம்ரபாத்ரத்தில் உள்ள பாலையும், இளநீரையும், உப்புடன் சேர்ந்த பாலையும், மத்யத்தின் வாஸனையுள்ளதையும், ப்ராம்ஹணன் உட்கொண்டால், சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமா யில்லாவிடில் ப்ராஜாபத்யத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— வெண்கலப் பாத்ரத்தில் உள்ள இளநீரையும், வெண்கலப்பாத்ரத்திலுள்ள கரும்புச் சாற்றையும், காய்ச்சப்பட்ட இளநீரையும், பூமியில் இல்லாத ஜலத்தையும், தாம்ரபாத்ரத்தில் உள்ள இளநீர், பால் இவைகளையும், உப்புடன் கூடிய பாலையும், மத்யத்தின் வாஸனையையும் ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய் உட்

[illegible]

தேவல:—

[illegible]

ஸ்வர்ணாதிஸ்தேயப்ராயஸ்சித்தம்

[illegible]

மநு:—

[illegible]

கொண்டால், சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமையால் உட்கொண்டால் ப்ராஜாபத்யத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

தேவலர்:— தாம்ரபாத்ரத்தில் உள்ள பால், கோமூத்ரம், மோர், இளநீர் இவைகளை உட்கொண்டால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மற்ற நிமித்தங்களிலும் உள்ள ப்ராயஸ்சித்தம் போஜனப்ரகரணத்தில் (ஆஹ்நிககாண்டத்தில்) சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தங்கம் முதலியதைத் திருடியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

இனி, திருட்டுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் தங்கத்தைத் திருடியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

மனு:— "ஸ்வர்ணத்தைத் திருடிய ப்ராம்ஹணன் அரசனிடம்சென்று, தனது கார்யத்தை வெளியிட்டு, என்னை நீர் தண்டிக்கவேண்டும், என்று சொல்லவேண்டும். அரசன் உலக்கையை எடுத்துக்கொண்டு தானே அவனை ஒரு தடவை அடிக்கவேண்டும். அவன் அதனால் சுத்தனாகிறான். அந்த ப்ராம்ஹணன் தபஸ்ஸினாலாவது சுத்தனாகிறான். தபஸ்ஸினால் ஸ்வர்ணஸ்தேய பாபத்தைப்

[illegible]

போக்குவதற்கு விருப்பினுல் காட்டில் மரவுரி தரித்தவனுய், ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனின் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் இந்த வ்ரதங்களை யனுஷ்டித்தால் ஸ்வர்ணஸ்தேயத்தால் உண்டான பாபத்தைப் போக்குவான்." என்று. வதம் என்று சொல்லியது நாமதாரகமான ப்ராம்ஹணனைப் பற்றியது. தபஸ் செய்கிறது என்கிற பக்ஷம், யாகத்திலிருக்கின்றவர் முதலிய ப்ராம்ஹணனைப்பற்றியது. என்று மாதவீயத்திலுள்ளது.

இவ்விஷயத்தில் ஸ்வர்ணம் என்கிற சப்தம் ஒரு அளவுடன் கூடிய அங்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஜன்னல் வழியாய் வந்த ஸூர்ய கிரணத்திலுள்ள தூளி த்ரஸரேணு எனப்படும். அந்த ரேணுக்கள் எட்டுக் கொண்டது லிக்ஷா. லிக்ஷை மூன்று கொண்டது ராஜஸர்ஷபம். ராஜஸர்ஷபம் மூன்று கொண்டது கௌரம் (வெண்கடுகு). கௌரம் ஆறு கொண்டது யவமத்யம். யவமத்யம் மூன்றுகொண்டது க்ருஷ்ணலம். க்ருஷ்ணலம் ஐந்துகொண்டது ஒரு மாஷம். மாஷம் பதினாறு கொண்டது ஸ்வர்ணம்.

திருட்டின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிருர், **வ்யாஸர்:**-சேரிலோ, மறைவிலோ, பலாத்காரத்தாலோ, திருடுவதாலோ பிறரின்

[illegible]

தனத்தை க்ரஹிப்பதுஸ்தேயமென்று அறிந்தவர்களால் சொல்லப் படுகிறது.

"திருடப்பட்ட தனத்தை உடையவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டே ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்பட வேண்டும்." "ப்ராம்ஹணனுக்குச் சொந்தமாகிய ஸ்வர்ணம் முதலியதைத் திருடினுல், திருடிய வஸ்துவை உடையவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்ப தால். எப்பொழுது ஸ்வர்ணத்தையபகரித்து அதைத் தான் புஜிக்காமல் அப்பொழுதே பச்சாத்தாபத்துடன் உடையவனுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிருனே அப்பொழுது, ஆபஸ்தம்பரால் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தம் அறியத்தக்கது. "மூன்று வர்ஷம் வரையில் நான்கு காலத்துக்கு ஒரு முறை ஸ்வல்பமான போஜனத் துடன் இருப்பது," என்று.

மனதினுல் அபஹரிக்கும் விஷயத்தில் சொல்லுகிருர்;

ஸுமந்து:— ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் பன்னிரண்டு நாள் வரையில் வாயுவை மட்டில் பக்ஷிப்பவனுய் இருந்தால் சுத்தனு கிருன்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தைத் திருடிய வன் அரசனிடம் சென்று தனது கார்யத்தைத் தெரிவித்து உலக்கையைக் கொடுக்கவேண்டும். அரசனுல் அவன் அடிக்கப்

[illegible]

பராஶர:—

[illegible]

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

ஹேமாத்ரௌ—

[illegible]

பட்டாலும், அல்லது விடப்பட்டாலும் சுத்தனாகிறான். அரசனிடம் தெரிவிக்காவிடில் ஸுராபானம் செய்தவனின் ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டித்தால் சுத்தனாகிறான். அல்லது தன் சக்திக்கு இயன்ற ஸ்வர்ணத்தையாவது கொடுக்கவேண்டும். அல்லது, ப்ராம்ஹணனின் குடும்பத்துக்குப் போதுமான ஸ்வர்ணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால், பிறகு தானாகவே உலக்கையைத் தரித்து அரசனிடம் தன்னை வதைப்பதற்காகச் செல்லவேண்டும். அப்பொழுது அவன் சுத்தியடைகிறான். அல்லது விடப்பட்டாலும் சுத்தனாகிறான். இது புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாப விஷயத்தில். அபுத்திபூர்வமானால் வதத்துக்குரியவனல்லன்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் தலைமயிரை விரித்துக்கொண்டு, தோளில் உலக்கையை வைத்துக்கொண்டு, அரசனை யடைந்து, தனது கார்யத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். அந்த உலக்கையால் அரசன் இவனைக் கொல்லவேண்டும். கொல்லப்பட்டால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

ஹேமாத்ரியில்:— அறியாமையால் ப்ராம்ஹண தனத்தை அபஹரித்தால், பன்னிரண்டு வர்ஷம் வ்ரதத்தை முன் சொல்லியது போல் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். கபாலம், த்வஜம் இவைகளில்லாமல்

[illegible]

ஸ்வல்பஸ்வர்ணாபஹரணே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ கௌதம:—

[illegible]

ப்ராம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது தலைமயிர்களை அவிழ்த்துக்கொண்டு, தோளில் உலக்கையை வைத்துக்கொண்டு, அரசனிடம் சென்று, அவனிடம் தனது கார்யத்தைச் சொல்லி, அவனால் தலையில் அடிக்கப்பட்டு இறந்தால், சுத்தியை யடைகிறான். வேறு விதமாய்ச் சுத்தியென்பதில்லை. குருக்கள், யாகம் செய்பவர்கள், தார்மிஷ்டர்கள், ச்ரோத்ரியர்கள் என்ற ப்ராம்ஹணர்களின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படியெனில், ப்ராயஶ்சித்தத்திற்காகத் தன் தேஹத்தில் முழுவதும் நெய்யைப் பூசிக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு எருமுட்டைகளால் மூடப்பட்டுத் தஹிக்கப்பட்டால் ஸ்வர்ணஸ்தேய பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

ஸ்வல்பமான ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்த விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

கௌதமர்:— த்ரஸரேணுவுக்கு ஸமமான தங்கத்தை அபஹரித்தால், இரண்டு ப்ராணாயாமங்களை விதிப்படி செய்யவேண்டும். அதனால் சுத்தனாவான். ஸம்சயமில்லை. லிக்ஷா என்ற அளவுள்ள தங்கத்தை, அபஹரித்தால் மூன்று ப்ராணாயாமங்கள். ராஜஸர்ஷபம் என்ற அளவுள்ள தங்கத்தை அபஹரித்தால், நான்கு ப்ராணாயாமங்கள். வெண்கடுகு அளவுள்ள தங்கத்தை அபஹரித்தால், அறிந்த

[illegible]

வர்கள் ஸ்நானம் செய்து, விதிப்படி ஆயிரத்தெட்டு முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். யவை அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால், ப்ராம்ஹணன் ஸ்நானம் செய்து, சுத்தனாய், காலை முதல் மாலை வரை வேதமாதாவான காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். க்ருஷ்ணலம் என்ற அளவுள்ள தங்கத்தை யபஹரித்தால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாஷம் என்ற அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தால், ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவத்தைப் புஜிப்பவனாய், தேவ பூஜை செய்பவனாய், நாராயணனைப் பூஜிப்பவனாய் மூன்று மாஸமிருந்தால் சுத்தனாவான். ரூப்யத்தின் அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை அறியாமையால் அபஹரித்தால், லக்ஷம் முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் பாபத்தை யடைவான். ஓ ப்ராம்ஹணர்களே! நிஷ்கம் அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால், ஆறு வர்ஷம் வரை ப்ரம்ஹஹத்திக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான். ஸ்வர்ணம் என்கிற அளவுக்குக் கொஞ்சம் குறைந்த ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தால், கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவத்தைப் புஜிப்பவனாய் ஒரு வர்ஷம் வரை யிருந்தால் சுத்தியை யடைவான். ஓ முனீச்வரர்களே! ஸ்வர்ணத்தின் அளவுக்குச் சரியான தங்கத்தைத்

[illegible]

க்ஷத்ரியாதீநாம் ஸ்தேயப்ராயஶ்சித்தம் ॥

[illegible]

திருடினால் பன்னிரண்டு வர்ஷம் வரை நியமமுடையவனாய் ப்ரம்ஹஹத்திக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான்.

அறியாமையால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ணத்தை மறுபடியும் கொடுத்துவிட்டால், ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

கௌதமரே:— எவன் ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்துப் பிறகு பச்சாத்தாபத்தை யடைந்துள்ளானோ, அவன் மறுபடி அதை ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, சொல்லப்படும் ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு நாள் உபவாஸமிருந்து, ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான். இல்லாவிடில் பதிதனாவான்.

க்ஷத்ரியர் முதலியவர்களுக்குத் திருட்டில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

க்ஷத்ரியர்களுக்குத் திருட்டின் ப்ரகாரம் சொல்லப் பட்டுள்ளது,

சிவரஹஸ்யத்தில்:- ப்ராம்ஹணர்களின் க்ராமங்களில் அந்யாயமாய் அநாதர்களிடமிருந்து பணத்தை அபஹரித்தாலும், தண்டனைக்கு அர்ஹரல்லாதவரிடமிருந்து த்ரவ்யத்தை யபஹரித்தாலும், அது க்ஷத்ரியர்களுக்குத் திருட்டு எனப்படுகிறது. க்ஷத்ரியன் திருடினாலும், ஸுராபானம் செய்தாலும் மாணுந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தால் சுத்தனாவான்.

நாரதவசனே—

[illegible]

காத்யாயந:—

[illegible]

ரஜதஸ்தேயப்ராயஸ்சித்தம் ॥

ரஜதஸ்தேயே ப்ராயஸ்சித்தமாஹ நாரத:—

[illegible]

ந்ர்ஸிம்ஹகண்டத்தில்:— வைச்யன் ஸுராபானம் செய்தாலும், முதல் மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தாலும், க்ஷத்ரியனைப்போல் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்தால் சுத்தனாவான். அல்லது இருபதினாயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்யலாம். சூத்ரன் ஸுராபானம் செய்தாலும், முதல் மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தாலும், அவனை அரசன் உலக்கையினால் தர்மசாஸ்த்ரப்படி அடிக்கவேண்டும். பிறகு அவன் சுத்தனாவான்.

காத்யாயனர்:— ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்களின் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்வர்ணஸ்தேயமாவது, ஸுராபானமாவது, தைவாதீனமாய் ஏற்பட்டால், மரண தண்டனையை அறிந்தவர்கள் விரும்பவில்லை. அந்த ஸ்த்ரீகளை த்யாகம் செய்யவேண்டும். தர்மத்தை விரும்பியவர்கள் அவர்களைப் போஷிக்கக்கூடாது.

வெள்ளியைத் திருடியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

வெள்ளியைத் திருடியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

நாரதர்:— ஸ்வர்ணம் என்ற அளவுள்ள வெள்ளியைத் திருடினால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை விதிப்படி யநுஷ்டிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் பதிதனாவான். நான்கு நிஷ்க அளவுக்கு

[illegible]

தாம்ரஸ்தேயே ப்ராயஸ்சித்தம் ॥

தாம்ரஸ்தேயே ப்ராயஸ்சித்தமாஹ ஹேமாத்ரௌ—

[illegible]

மேல் பத்து நிஷ்க அளவுக்குட்பட்ட வெள்ளியைத் திருடினால், த்விஜன் சாந்த்ராயணத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். பத்து முதல் நூறு வரையில் உள்ள நிஷ்க அளவுள்ள வெள்ளியைத் திருடினால், அந்தப் பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் இரண்டு சாந்த்ராயணங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. நூறுக்கு மேல் ஆயிரம் முடிய நிஷ்க அளவுள்ள வெள்ளியைத் திருடினால், மூன்று சாந்த்ராயணங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆயிரம் நிஷ்கத்துக்கு மேல் திருடினால் ப்ரம்ஹஹத்திக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

தாம்ரத்தைத் திருடியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

தாம்ரத்தைத் திருடியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஹேமாத்ரியில்:— "இரண்டு பலம் தாம்ரத்தைத் திருடினால், பஞ்சகவ்ய பானத்தால் சுத்தனாவான். ஐந்து பலம் ஆனால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். பத்துப் பலமானால், தப்த க்ருச்ரம். இருபது பலம் ஆனால், சாந்த்ராயணம். ஐம்பது பலம் ஆனால், மூன்று சாந்த்ராயணம். அறுபது பலம் ஆனால், ஒரு மாஸம் கழுத்தளவுள்ள ஜலத்தில் நின்று அகமர்ஷண ஸ்நானம் செய்தால், ப்ராம்ஹணன் சுத்தியை யடைவான். எண்பது பலம் தாம்ரத்தை ப்ராம்ஹணன்

[illegible]

காம்ஸ்யாதிஸ்தேயே ப்ராயஶ்சித்தம்

சதுர்விம்ஶதிமதே—

[illegible]

தநதாந்யாதிஸ்தேயே ப்ராயஶ்சித்தம்

மநு:—

[illegible]

திருடினால், ப்ராதக்ஷிணம் செய்து, மறுபடி சாந்த்ராயணத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். நூறு பலம் தாம்ரத்தைத் திருடினால், அதை ஸௌவர்ணஸ்தேயத்துக்கு ஸமமென்கின்றனர்," என்று. "நான்கு ஸ்வர்ணம் கொண்டது ஒரு பலம். நான்கு பலம் கொண்டது த்ருவம் எனப்படுகிறது. நாற்பது த்ருவம் கொண்டது ஒரு பாரம் எனப்படுகிறது, அறிந்தவர்களால்" என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

வெண்கலம் முதலியதைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— வெண்கலம், பித்தளை முதலியவைகளிலும், அயக்காந்தம் ஐந்திலும், ஆயிரம் நிஷ்கம் அளவுள்ளது பாரக்யம் எனப்பட்டுள்ளது. உலோகங்களைத் திருடிய விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வெள்ளியைத் திருடியதிற்குப்போலறியத்தக்கது.

தனம், தான்யம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

மநு:- ப்ராம்ஹணன் தன் வர்ணத்தாரின் வீடுகளில் தான்யம், தனம் இவைகளைப் புத்திபூர்வமாய்த் திருடினால், அப்த க்ருச்ரத்

[illegible]

தால் (முப்பது க்ருச்ரம்) சுத்தனாகிறான். மனிதர்கள், ஸ்த்ரீகள், பூமி, வீடு, கிணறு, நடைவாபீ இவைகளின் ஜலம் இவைகளைத் திருடினால் சாந்த்ராயணத்தால் சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிறர் வீட்டிலிருந்து அல்பமான த்ரவ்யங்களை அபஹரித்தால், அந்த த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்து விட்டு, தனது சுத்திக்காக ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தையநுஷ்டிக்கவேண்டும். பக்ஷ்யம், போஜ்யம், வாஹனம், படுக்கை, ஆஸனம், புஷ்பம், கிழங்கு, பழம் இவைகளை அபஹரித்தால் பஞ்சகவ்யப்ராசனம் சுத்திகரமாகும். புல், கட்டை, மரம், காய்ந்த அன்னம், வெல்லம், வஸ்த்ரம், தோல், மாம்ஸம் இவைகளைத் திருடினால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தமாகும். மணி, முத்து, பவழம், தாம்ரம், வெள்ளி, இரும்பு, வெண்கலம், கல் இவைகளைத் திருடினால், பன்னிரண்டு நாள் வரை நொய்யை மட்டில் புஜிப்பது ப்ராயஶ்சித்தம். பஞ்சு, பட்டுநூல், கம்பளி, இரட்டைக் குளம்பு ம்ருகம், ஒற்றைக் குளம்பு ம்ருகம், பக்ஷி, வாஸனை த்ரவ்யம், கொடி, கயிறு இவைகளைத் திருடினால், மூன்று நாள் பாலைமட்டில் பருகி வ்ரதம் இருக்கவேண்டும். இந்த வ்ரதங்களை யநுஷ்டித்தால் திருட்டினாலுண்டான பாபத்தை த்விஜன் போக்கிக்கொள்வான்.

பூம்யபஹாரப்ராயஶ்சித்தம் ॥

பூம்யபஹாரே தோஷாதிக்யமாஹ பராஶர:—

'வாபீகூப தடாகாநாம் வாஜபேய ஶதைரபி ।
கவாம் கோடிப்ரதாநேந பூமிஹர்தா விஶுத்யதி' இதி ॥

நாரத:—

'க்ஷேத்ரே தப்தக்ருச்ச்ரம் ஸ்யாத்க்ருஹாதேஸ்து சாந்த்ரமீரிதம்' இதி ।

ராஜதண்டமாஹாபஸ்தம்ப:—

[அஸ்யாஸ்ய தண்ட:] 'புருஷவதே ஸ்தேயே பூம்யாதாந இதி ஸ்வாந்யாதாய வத்ய:, சக்ஷுர்நிரோதஸ்த்வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய' இதி ॥ பூம்யாதாநம் — பூம்யபஹார: । புருஷவதாதிஷு த்ரிஷ்வேதேஷு ஶூத்ரோ வத்ய: । ப்ராஹ்மணஸ்ய து படபந்தாதிநா சக்ஷுஷோர்நிரோத ஏவ, ந தூத்பாடநமபி । 'ந ஶாரீரோ ப்ராஹ்மணே தண்ட:, அக்ஷதோ ப்ராஹ்மணோ வ்ரஜேத்' இத்யாதி ஸ்மரணாத் ॥

பூமியை அபஹரிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பூமியை அபஹரிப்பதில் அதிக பாபத்தைச் சொல்லுகிறார், **பராசரர்**:— பூமியை அபஹரித்தவன், வாபி, கிணறு, தடாகம் இவைகளைச் செய்வதாலும், நூறு வாஜபேய யாகங்களைச் செய்வதாலும், கோடி பசுக்களைக் கொடுப்பதாலும் சுத்தனாவான்.

நாரதர்:— வயலை அபஹரித்தால் தப்த க்ருச்ச்ரமும், வீடு முதலியதை அபஹரித்தால் சாந்த்ராயணமும், ப்ராயஶ்சித்தம் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அரசனின் தண்டனையைச் சொல்லுகிறார் **ஆபஸ்தம்பர்**:— [இது இவனுக்குத் தண்டனை] மனிதனை வதைத்தாலும், திருடினாலும், பூமியை அபஹரித்தாலும், அவனுடைய பொருள்களைப் பறிமுதல் செய்து, வதம் செய்யவேண்டும். இதே குற்றங்களில் ப்ராம்ஹணனுக்கானால் அவன் கண்ணைக் கட்டிவிடவேண்டும்," என்று. அந்தக் குற்றங்களில வதைப்பது என்பது சூத்ரனை. ப்ராம்ஹணனுக்கோவெனில், கட்டுவது முதலியதால் கண்களை மறைக்கவேண்டும். கண்களைப் பெயர்க்கக்கூடாது. "ப்ராம்ஹணனுக்குச் சரீர தண்டனையில்லை, ப்ராம்ஹணன் சரீர தண்டனையில்லாமல் போகவேண்டும்" என்பது முதலிய வசனங்களிருப்பதால்.

வஸ்த்ராதிஸ்தேய ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

தேவஸ்வாமீ—

'ஸூக்ஷ்மதந்துக்ருதே வஸ்த்ரே ஸ்தேயம் க்ருத்வா து பஶ்சாத் த்விஜ: । பஶ்சாத்தாபஸமாயுக்த: ப்ராஜாபத்யம் ஸமாசரேத் ॥ ஸூக்ஷ்மதந்துக்ருதே வஸ்த்ரே பராகம் முநிபோதிதம் । பீத வஸ்த்ரம் ம்ருஷித்வா து தப்தக்ருச்ச்ரத்வயம் சரேத் ॥ நீலஸூக்ஷ்மே ச வஸ்த்ரே சாந்த்ராயணத்ரயம் । பஹுமூல்யே ச பட்டவஸ்த்ரே க்ஷௌமே ச முநிஸத்தமா: । ஸத்ய: பததி பாபாத்மா க்ருதாக்தோ வஹ்நிம் விஶேத்ததா' இதி ॥

அஜாதிஹரணே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஜாபாலி:—

'அஜம் மேஷம் ப்ரஹஸ்தே பரஸ்வம் க்ராமேऽபி வா த்விஜ: । ம்ருஷித்வா க்ருச்ச்ரம் தத்ர ப்ராஜாபத்யம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

வஸ்த்ரம் முதலியதைத் திருடியதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவஸ்வாமி:— பருமனான நூல்களால் செய்யப்பட்ட வஸ்த்ரத்தைத் திருடி, பிறகு பச்சாத்தாபத்துடன் கூடிய ப்ராம்ஹணன், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மெல்லிய நூல்களால் செய்யப்பட்ட வஸ்த்ரத்தின் விஷயத்தில், பராகக்ருச்ச்ரம் முனிவரால் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மஞ்சள் நிறமுள்ள வஸ்த்ரத்தைத் திருடினால், இரண்டு தப்த க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். நீல வர்ணமான மெல்லிய வஸ்த்ரத்தைத் திருடினால், மூன்று சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதிக விலையுள்ள பட்டு வஸ்த்ரம், வெண்பட்டு இவைகளில் ஓ முனிவர்களே! அப்பொழுதே பதிதனாகிறான். அவன் நெய்யைத் தேகத்தில் பூசிக் கொண்டு நெருப்பில் விழவேண்டும்.

ஆடு முதலியதைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஜாபாலி:— காட்டிலோ, வீட்டிலோ உள்ள பிறருடைய வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளை ப்ராம்ஹணன் திருடினால் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ச்ரத்தை ப்ராயஶ்சித்தமாய் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

மார்க்கண்டேயர்:— பூனை, கீரி ஸர்ப்பம், பாரத்வாஜம், குரங்கு, இவைகளை அபஹரித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் பாதியை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமானால், இரண்டு மடங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று வர்ணத்தாரின் படுக்கையை அபஹரித்தால், முறையே சாந்த்ராயணம், பராகம், தப்தம் இவைகள் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மரீசி:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பாபத்தை அறியாமையால் பாதரக்ஷை, பாதுகை இவைகளை அபஹரித்தானோ அவன் சுத்திக்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். எந்த ப்ராம்ஹணன் வெயிலைப் போக்குகின்ற குடையை அபஹரித்தானோ அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குடை வஸ்த்ரத்தால் செய்யப்பட்டிருந்தால், பராகக்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். தாழை இலையால் செய்யப்பட்டிருந்தால், பாவகம் ப்ராயஸ்சித்தம். பனையோலையினால் செய்யப்பட்டிருந்தால், அரசனுக்கு ப்ரியமாயிருந்தால், ஸர்வபாபஹரமான பஞ்சகவ்யத்தை ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் தேவபூஜைக்காக ஆதரவுடன் பிறருடைய நல்ல வாஸனையுள்ள அரளி முதலிய புஷ்பங்களை அபஹரித்தால், பாபத்தை யடைவான். தேவதைக்காகிய புஷ்பத்தை யபஹரித்தால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம் ஒரு

[illegible]

தேவல:—

[illegible]

ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவல:—

[illegible]

வர்ஷம். ப்ராம்ஹணனுடையதாகில் பராகக்ருச்ரம். க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுடையதாகில் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:— பிறருடைய வாழை, மாதுளை, தென்னை, பலா, த்ராக்ஷை, பேரீச்சை, எலுமிச்சை, மா, நாவல் இவைகளின் பழங்களையும், தேவர்களுக்கு ப்ரியமான பலவித பழங்களையும் ப்ராம்ஹணன் அபஹரித்தால் இந்த ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆறுமாஸம் அபஹரித்தால் பராகக்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானல் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தமாகும்.

வீட்டிற்குரிய ஸாமான்களை அபஹரித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

கௌதமர்:— உலக்கை, அம்மி, உரல், கூடை முதலியது, முறம், மண்பாத்ரம், இவை முதலாகிய வீட்டுக்குரிய ஸாமான்களை அபஹரித்தால், புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

ஸாளிக்ராமம் முதலியதையும் பூஜை ஸாமான்களையும் அபஹரிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:— ஸாளிக்ராமம், சிவலிங்கம், விஷ்ணுவின் பிம்பம்

[illegible] विष्णोर्वा शम्भोर्वा पापबुद्धितः।
सालग्रामे तु चान्द्रं स्याच्छिवलिङ्गे तथैव च। प्राजा-
पत्यं च कृष्णबिम्बे तु शेषेषु तथैव च॥ शताधिकं
तु रुद्राक्षं हृत्वा चान्द्रत्रयं स्मृतम्। शते पराक
ऊने तु गायत्रीजपमीरितम्' इति॥

नारदः—

'लेखनीं पाशसूत्रं च पुस्तकं फलकं तथा।
हृत्वा दत्त्वा च तद्द्रव्यं पश्चात्तापसमन्वितः॥ प्राजा-
पत्यं चरेत् कृच्छ्रं तदा दोषविशुद्धये' इति॥

माध्यस्थ्येन धनग्रहणे प्रायश्चित्तम्॥

देवलः—

'व्यवहारादि कलहे प्रायश्चित्तादि कर्मसु। धनं
गृहीत्वा यो विप्रः कूटसाक्ष्यं वदेत वै॥ तस्य

(விக்ரஹம்), மணி, பூஜை ஸாமான்கள், இவைகளைப் பாபபுத்தியுள்ள எந்த ப்ராம்ஹணன் அபஹரிப்பானே அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. ஸாளிக்ராமத்தில் சாந்த்ராயணம். சிவலிங்கத்திலும் அப்படியே. விஷ்ணுவின் பிம்பத்தில் ப்ராஜாபத்யம். மற்ற ஸாமான்களிலும் அதே. நூறுக்கு மேற்பட்ட ருத்ராக்ஷத்தை அபஹரித்தால், மூன்று சாந்த்ராயணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. நூறானால் பாரகக்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். அல்பமானால் காயத்ரீஜபம் மட்டில்.

நாரதர்:— எழுதுகோல், கட்டும் கயிறு, புஸ்தகம், பலகை இவைகளை அபஹரித்தால், பச்சாத்தாபத்துடன்கூடியவன் அந்த த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மாத்யஸ்தம் செய்து தனத்தை க்ரஹித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:— வ்யவஹாரம் முதலிய கலஹத்திலும், ப்ராயஸ்சித்தம் முதலிய கார்யங்களிலும், பணத்தை க்ரஹித்து எந்த ப்ராம்ஹணன் பொய் ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுகின்றானே, அவனுடைய

पुत्राः पौत्राः तदा नरकमाप्नुयुः। तस्य देह-
विशुद्ध्यर्थं महाचान्द्रं प्रकीर्तितम्' इति॥

मनुः—

'विप्रेण सह महाचान्द्रं यदि वादं करोति सः। इति
शास्त्रे तदर्धं स्यात् कायकृच्छ्रं समाचरेत्' इति॥

देवलः—

'ग्रामणीः ग्रामाधिकस्य राजगृहे पुरोहितः।
जनाः कार्यसिद्ध्यर्थं यो धनं तस्य हरेत् द्विजः॥
एकवारे तु चान्द्रं स्याद् द्विवारे तु महाचान्द्रं विधीयते' इति॥

मनुः—

'वनस्पतीनां मूलं च दारु वह्न्यर्थमेव च।
तृणं च गोभ्यो ग्रासार्थमस्तेयं मनुरब्रवीत्॥
चणकव्रीहिगोधूमयवमुद्गमाषाणाम्। मुष्टिरेकः पथि
ग्राह्यो न दुष्यति' इति॥

புத்ரர்களும், பௌத்ரர்களும் அப்பொழுதே நரகத்தையடைவார்கள். அவனுக்குத் தேஹம் சுத்தமாவதற்காக மஹாசாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மனு:— ப்ராம்ஹணனுடன் வாதம் செய்தால் மஹாசாந்த்ராயணம ப்ராயஸ்சித்தம். தர்மசாஸ்த்ரத்திலானால் அதனில் பாதி, மற்ற விவாதங்களிலானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

தேவலர்:— க்ராமாதிகாரியாவது, நீதிபதியாவது, அரசனுடைய க்ருஹத்தில் உள்ள புரோஹிதனாவது, ஜனங்களிடமிருந்து அவர்களின் கார்யஸித்திக்காகத் தனத்தை அபஹரித்தால், எவன் அபஹரித்தானோ அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. ஒருதடவையானால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம். இரண்டுதடவையானால் மஹாசாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மனு:— மரங்களின் பழம், கிழங்கு, எரிப்பதற்கான கட்டை, பசுக்களுக்காகப் புல் இவைகளை க்ரஹித்தால், அது திருட்டல்ல என்றார் மனு. கடலை, நெல், கோதுமை, யவை, பயறு, உளுந்து இவைகளில் ஒரு முஷ்டியளவுள்ளதை வழியில் வருந்தியவர் எடுத்துக்கொள்ளலாம் தடையில்லாமல்.

आपस्तम्बः—

"येन केन च प्रकारेण परस्वमुपयुञ्जानः स्तेनो भवतीति कौत्सहारीतौ तथा कण्वपुष्करसादी। सन्त्यपवादाः परिग्रहेष्विति वार्ष्यायणिः। शम्योषाः युग्यघासो न स्वामिनः प्रतिषेधयन्ति। अतिव्यवहारो व्यृद्धो भवति। सर्वत्रानुमतिपूर्वमिति हारीतः" इति। शम्योषाः— कोशधान्यानि शष्पादयः॥

गौतमः—

"गोऽग्न्यर्थे तृणमेधान् वीरुद्वनस्पतीनां च पुष्पाणि स्ववदाददीत फलानि चापरिवृतानाम्" इति।

मनुः—

"द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्द्वाविक्षू द्वे च मूलके। आददानः परक्षेत्रान्न दण्डं दातुमर्हति" इति॥ अत्र द्विज इति विशेषणाद्वृषलस्य दण्डो भवति॥

ஆபஸ்தம்பர்:— எந்த வழியாலும், எந்த ஸந்தர்ப்பத்திலாலும் பிறர் ஸொத்தைத் தனக்கு என்று ஆசைவைப்பவன் திருடனாகிறான், என்று கௌத்ஸரும், ஹாரீதரும், கண்வரும் புஷ்கரஸாதியும் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் வார்ஷ்யாயணி என்பவர் பிறர் ஸொத்தை எடுப்பதிலும் சில விலக்கு நியமங்கள் உண்டு என்று நினைக்கிறார். கோசதான்யங்களான உளுந்து, பயறு முதலியவை, நுகத்தடியில் கட்டப்படும் காளைமாட்டிற்கு ஆஹாரமான வைக்கோல் முதலியன, இவைகள் யஜமானனைக்கொண்டு தடை செய்கிறதில்லை. அதிகமாக எடுப்பது தோஷமுள்ளதாக ஆகிறது. எந்த வஸ்துவாயினும் உடையவனின் அனுமதியைக் கொண்டே பெறவேண்டும், என்கிறார் ஹாரீதர்.

கௌதமர்:— பசுவுக்காகவும், அக்னிக்காகவும் புல், விறகு இவைகளையும், கொடி, வ்ருக்ஷம், இவைகளின் புஷ்பங்களையும், வேலியில்லாத மரங்களின் பழங்களையும் தன்னுடையதுபோல் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மனு:— "வழிநடக்கும் ப்ராம்ஹணன், ஆஹாரமில்லாமலிருந்தால் இரண்டு கரும்புகளையும், இரண்டு கிழங்குகளையும் பிறனின் நிலத்திலிருந்து எடுத்தால் அவனுக்குத் தண்டனையாக ஹஸ்தச்சேதம் இல்லை," என்று. இவ்விடத்தில் த்விஜ: என்று இருப்பதால் சூத்ரன் எடுத்தால் அவனுக்குத் தண்டனையுண்டு. அவ்விதம்,

अथ हारीतः—

"तृणं वा यदि वा काष्ठं पुष्पं वा यदि वा फलम्। अनापृच्छ्य तु गृह्णानो हस्तच्छेदनमर्हति" इति॥

गुरुतल्पगमने प्रायश्चित्तम्॥

अगम्यागमने प्रायश्चित्तमुच्यते॥ तत्र गुरुतल्पगमने प्रायश्चित्तमाह मनुः—

"गुरुतल्प्यभिभाष्यैनस्तप्ते स्वप्यादयोमये। सूर्मीं ज्वलन्तीं स्वाश्लिष्येन्मृत्युना स विशुध्यति॥ स्वयं वा शिश्नवृषणावुत्कृत्याधाय चाञ्जलौ। नैरृतीं दिशमातिष्ठेदा निपातादजिह्मगः॥ खट्वाङ्गी चीरवासा वा श्मश्रुलो विजने वने। प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रमब्दमेकं

ஸ்ம்ருதியில்:— புல், விறகு, கிழங்கு, பழம் இவைகளை உடையவனைக் கேளாமல் எடுப்பவன் ஹஸ்த சேதனத்துக்கு அர்ஹனாகிறான்.

குருதல்ப கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சேரக்கூடாதவளைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் குருதல்ப கமனத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— குருபார்யா கமனம் செய்தவன் பாபத்தை வெளியிட்டுச் சொல்லி, இரும்பு மயமான படுக்கையில் நெருப்பினால் காய்ந்துள்ள ஸ்த்ரீ பிம்பத்தை அணைந்து படுத்து மரித்தால் அவன் அப்பாபத்தினின்றும் சுத்தனாவான். அல்லது, தானாக ஆண்குறிகளை வெட்டி எடுத்து இரு கைகளிலும் வைத்துக்கொண்டு, தென்மேற்குத் திக்கில் நேராகச் சரீரம் விழும் வரையில் செல்லவேண்டும். அல்லது கட்வாங்கம் என்ற ஆயுதம் தரித்தவனாய், மரவுரி தரித்தவனாய், மீசையுடையவனாய், ஜனங்களற்ற காட்டில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை ஒரு வர்ஷம் வரையில் கவனமுடையவனாய் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று மாஸம்

-மேகம் ஸமாஹித: ॥ சாந்த்ராயணம் வா த்ரீந் மாஸாநப்யஸ்யேந்நியதேந்த்ரிய: । ஹவிஷ்யேண யவாக்வா வா குருதல்பாபநுத்தயே ॥ ஏதைர்வ்ரதைரபோஹேயுர்மஹாபாதகிநோ மலம்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'தப்தே(அ)யஶ்ஶயநே ஸார்த்தமாயஸ்யா யோஷிதா ஸ்வபேத் । க்ருஹீத்வோத்க்ருத்ய வ்ருஷணௌ நைர்ருத்யாம் சோத்ஸ்ருஜேத்தநும் ॥ ப்ராஜாபத்யம் சரேத் க்ருச்ச்ரம் ஸமா வா குருதல்பக: । சாந்த்ராயணம் வா த்ரீந் மாஸாநப்யஸ்யேத்வேதஸம்ஹிதாம்' இதி ॥

பராஶர:—

'மாதரம் யதி கச்சேத்து பகிநீம் ஸ்வஸுதாம் ததா । ஏதாஸ்து மோஹிதோ கத்வா த்ரீணி க்ருச்ச்ராணி ஸஞ்சரேத் ॥ சாந்த்ராயணத்ரயம் குர்யாச்சிஶ்நச்சேதேந ஶுத்த்யதி' இதி ॥ ஏதத்ஸ்

வரையில் புலன்களை அடக்கி, சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். குருபார்யகமன பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ஹவிஸ்ஸினாலாவது, கஞ்சியினாலாவது ப்ராணதாரணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். மஹாபாதகம் செய்தவர்கள், சொல்லிய வ்ரதங்களால் தமது பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— குருபார்யாகமனம் செய்தவன், காய்ச்சப்பட்ட இரும்புப் படுக்கையில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புப் பெண் உருவத்துடன் படுக்கவேண்டும். அல்லது, ஆண்குறிகளை வெட்டியெடுத்துக் கைகளில் வைத்துக்கொண்டு தென்மேற்குத் திக்கில் சென்று சரீரத்தை விடவேண்டும். அல்லது, மூன்று வர்ஷம் வரை ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று மாஸம் சாந்த்ராயணத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, வேத ஸம்ஹிதையை அத்யயனம் செய்யவேண்டும்.

பராசரர்:— பெற்ற தாய், ஸஹோதரியான பகினீ, தனது பெண் இவர்களிடம் மோஹத்தால் சேர்ந்தால், மூன்று க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆண்குறியை வெட்டுவதால் சுத்தனாகிறான். இது

வ்யாக்யாதம் மாதவீயே. மாதரம் — ஜநநீம் । பகிநீம் — ஸஹோதரீம் । அத்ர த்ரீணி ப்ராயஶ்சித்தாநி ப்ராஜாபத்யத்ரயமேகம் । சாந்த்ராயணத்ரயம் த்விதீயம் । ஶிஶ்நச்சேதஸ்த்ருதீயம் । தத்த்ரயம் மைதுநபேதவிஷயதயா யோஜநீயம் ॥ மைதுநம் சாஷ்டவிதம் — 'ஸ்மரணம் கீர்த்தநம் கேலி: ப்ரேக்ஷணம் குஹ்யபாஷணம் । ஸங்கல்போ(அ)த்யவஸாயஶ்ச க்ரியாநிர்வ்ருத்திரேவ ச ॥ ஏதந்மைதுநமஷ்டாங்கம் ப்ரவதந்தி மநீஷிண:' இதி ஸ்மரணாத் । தத்ராத்யம் வ்ரதம் ஸ்மரணாதிபஞ்சகவிஷயம் । த்விதீயம் து ஸங்கல்பாத்யவஸாயவிஷயம் । த்ருதீயம் து அதிமஹத்த்வாத் க்ரியாநிர்வ்ருத்திவிஷயமிதி ॥ ரேதஸ்ஸேகாத் ப்ராக் து நிவ்ருத்தௌ ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் கார்யம், 'ரேதஸ்ஸேகாத் ப்ராங்நிவ்ருத்தஸ்து ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் சரேத் । ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் குர்யாத் கபாலத்வஜவர்ஜிதம் । ரேதஸ்ஸேகாந்நிவ்ருத்தஸ்ய ...' இதி ஸ்ம்ருதே: ॥

மாதவீயத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில் மூன்று ப்ராயஶ்சித்தங்கள். மூன்று ப்ராஜாபத்யம் என்பது ஒரு ப்ராயஶ்சித்தம். மூன்று சாந்த்ராயணம் என்பது இரண்டாவது. ஆண்குறியை வெட்டுவது மூன்றாவது. இம்மூன்றும் ஸங்கமத்திலுள்ள பேதத்துக்குத் தகுந்தபடி சேர்க்கப்படவேண்டும். மைதுனம் என்பது எட்டுவிதம். "நினைப்பது, சொல்வது, விளையாடுவது, பார்ப்பது, ரஹஸ்யம் பேசுவது, நிச்சயிப்பது, முயற்சி, கார்யத்தைச் செய்வது, இவ்விதம் எட்டுவிதமுள்ளது மைதுனம் என்கின்றனர் அறிந்தவர்கள்", என்று வசனமிருப்பதால். அந்த மூன்று ப்ராயஶ்சித்தங்களுள், முதலாவது வ்ரதம் நினைப்பது முதலிய ஐந்தைப்பற்றியது. இரண்டாவது வ்ரதம் முந்தியதை விட அதிகமானதால் நிச்சயிப்பது, முயற்சி என்ற இரண்டைப் பற்றியது. மூன்றாவது வ்ரதம் மிகப் பெரியதாகையால் கார்யத்தைச் செய்வதைப் பற்றியது. ரேதஸ்ஸேகத்துக்கு முன் நிவ்ருத்தியானால் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். "மாதாவைச் சென்று ரேதஸ்ஸேகத்துக்கு முன் நிவ்ருத்தனானால் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தைக் கபாலம் த்வஜம் இவைகளைத் தரிக்காமல் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரேதஸ்ஸேகம் முடியவானால்

வஸிஷ்ட:—

[illegible]

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

ஹாரீத:—

[illegible]

ஆண் குறியைச் சேதனம் செய்வது ப்ராயஸ்சித்தம்", என்று வசனமிருப்பதால்.

வஸிஷ்டர்:— ஆண்குறிகளை அறுத்தெடுத்து, கைகளில் வைத்துக்கொண்டு, தெற்கு நோக்கியவனாய்ச் செல்லவேண்டும். எந்த இடத்தில் தடுக்கப்பட்டானோ அங்கேயே சாகும் வரையில் நிற்கவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— குருதாரத்தைச் சேர்ந்தவன், ஆண்குறிகளை வெட்டிக் கைகளில் வைத்துக்கொண்டு, தெற்குத் திக்கை நோக்கித் திரும்பாமல் செல்லவேண்டும். அல்லது காய்ச்சப்பட்ட இரும்பு ப்ரதிமையை அணைத்துக்கொண்டு மரிக்கவேண்டும். இவ்விடத்தில்,

ஹாரீதர்:— குரு என்றது பிதா, ஆசார்யன் முதலியவரல்லர். சயனத்தைச் சொல்லும் தல்பம் என்ற சப்தத்தால் பார்யை சொல்லப்படுகிறாள். அவள் பெற்ற தாய். ஸபத்னீ மாதா அல்லள். அவளைச் சென்றால், ஆண்குறிகளைச் சேதித்து கைகளில் வைத்துக் கொண்டு, தெற்குத் திக்கை நோக்கித் திரும்பாதவனாய்ச் செல்லவேண்டும். அல்லது இரும்பினாலாவது தாம்ரத்தினாலாவது செய்யப்

ஸம்வர்த்த:—

[illegible]

பராஶரஸ்து—

[illegible]

பட்டு உள்ளே ரந்த்ரமுள்ள ஸ்த்ரீயின் உருவம் ஸூர்மி எனப்படுகிறது. அக்னியில் காய்ச்சப்பட்ட அதை அணைத்துக்கொண்டு மரிக்கவேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— மாதாவைத் தவிர்த்த பிதாவின் பார்யை, ஸஹோதரீ, மாதாவின் ஸகீ, வேறு மாதாவின் பகினீ, இவர்களை மோஹத்தால் சேர்ந்தால் அந்த இழிவான மனிதன் தப்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பராசரரோவெனில்:— பிதாவின் பார்யை, மாதாவின் ஸகீ, ப்ராதாவின் புத்ரீ, குரு பத்னீ, நாட்டுப் பெண், ப்ராதாவின் பார்யை, மாதுல பத்னீ, ஸகோத்ரை இவர்களை யடைந்தால் மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தியடைவான். ஸம்சயமில்லை. இதற்கு மாதவீயத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது:— குரு என்பது ஆசார்யன், வித்யையைக் கற்பித்தவன், ஜ்யேஷ்ட ப்ராதா, ருத்விக், அபயம் அளித்தவன், அன்னம் அளித்தவன் இவர்களைக் குறிக்கின்றது. அறியாமல் ஒரு தடவை சென்றவிஷயத்தில் இந்த ப்ராயஸ்சித்தம்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அறியாமல் சென்று ரேதஸ்ஸேகத்துக்கு முன் நிவ்ருத்தித்தால், **யமன்**:— சண்டாளீ, புல்கஸீ, ம்லேச்சீ, நாட்டுப்பெண், ஸஹோதரீ, ஸகீ, மாதாபிதாக்களின் பகினீ, அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்டவள், சரணமடைந்தவள், மாதுல பத்னீ, ஸந்யாஸினீ, ஸகோத்ரை, அரசனின் ஸ்த்ரீ, சிஷ்யனின் பார்யை, குருவின் பார்யை இவர்களையடைந்தால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய்ச் சென்று ரேதஸ்ஸேகம் முடியும்வரையில் சேர்ந்த விஷயத்தில்,

நாரதர்:— மாதா, மாத்ருபகினீ, மாமியார், மாதுலன் பார்யை, பிதாவின் பகினீ, பிதாவின் ப்ராதாவின் பத்னீ, சிஷ்யனின் ஸ்த்ரீ, ஸஹோதரீ, அவளுடைய ஸகீ, நாட்டுப்பெண், பெண், ஆசார்யனின் பார்யை, ஸகோத்ரை, சரணமடைந்தவள், அரசனின் ஸ்த்ரீ, ஸந்யாஸினீ, செவிலித்தாய், பதிவ்ரதை, உயர்ந்த வர்ணத்தாள் இவர்களுள் ஒருத்தியை யடைந்தால் அவன் குருதல்பத்தைச் சென்றவன் எனப்படுகிறான். அவ்விஷயத்தில் ஆண்குறியைச் சேதிப்பதே தண்டனை, வேறு தண்டனை இல்லை.

பராசரரும்:— "மாத்ருபகினியை யடைந்தாலும், இவ்விதமே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆண்குறியைச் சேதிக்கவேண்டும். அபுத்திபூர்வமாய்ச் சென்று இரண்டு சாந்த்ராயணம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பத்துப் பசுக்களையும், பத்துக் காளைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தியைப் பராசரர் விதித்தார்," என்று. இவ்விடத்தில் மாத்ருபகினீ என்றது மாமியார் முதலியவரையும் சொல்லும்.

கலியுகத்தில் மரணாந்த ப்ராயஸ்சித்தம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால், "கட்வாங்கி என்ற ஆயுதத்தைத் தரித்தவனாய், மரவுரியுடன்" என்று மனு சொல்லிய வேறு ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

ஸவர்ணையான ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸவர்ணாகமன விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பர்:— "அந்யபார்யையான ஸவர்ணஸ்த்ரீயிடம் ஒரு தடவை சேர்ந்தால் ஒரு பாதம் (கால் ப்ரம்ஹவர்ச்சஸம்) கெட்டுவிடுகிறது, என்று சொல்லுகின்றனர். இவ்விதம் ஒவ்வொரு தடவையிலும் ஒவ்வொரு பாதம் வீழ்கிறது. நான்காவது தடவையில் முழுவதுமே விழுகிறது" என்று. இந்த ஸூத்ரம் உஜ்வலையில் இவ்விதம் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது:- அந்யன் எவனுக்கு முன் பதியாய் இருந்தானோ அவள் அந்ய பூர்வை, பிறனின் பார்யை என்பதாம். அந்த ஸவர்ண ஸ்த்ரீயினிடம்

𑌣𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌤𑌤𑌿 । 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 । 𑌏𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌤𑌤𑌿 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌤𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌨𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌙𑍍𑌖𑌿𑌸𑍍𑌸𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌃—

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 । 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵

ஒரு தடவை செல்வதால் ஒரு பாதம் விழ்கிறது. பதிதனுக்குப் பன்னிரண்டு வர்ஷம் உள்ள வ்ரதம் ப்ராயஸ்சித்தம். இது ச்ரோத்ரியனின் பார்யையிடம் ருது காலத்தில் புத்திபூர்வமாய் முதல் தடவையாகக் கெடுத்த ப்ராம்ஹணனுக்கு. இவ்விதம் மறுபடி செய்தால், ஒவ்வொரு தடவைக்கும் ஒவ்வொரு பாதம் வீழ்கிறது. நான்காவது தடவையில் நான்காவது பாதமும் வீழ்கிறது. ஆகையால் ஸம்பூர்ணமான பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்றாவது தடவையில், ஒன்பது வர்ஷங்கள். இரண்டாவது தடவையில், ஆறு வர்ஷங்கள்.

ஸம்வர்த்தர்:— ப்ராம்ஹணன் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயை அடைந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ப்ராயஸ்சித்தம் ஸம்வர்த்தருடைய வசனப்படி சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வ்யாக்ரர்:— இச்சையில்லாத ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய் அடைந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமையால் அடைந்தால் பாதி ப்ராயஸ்சித்தமே. அவள் புத்திபூர்வமாக இருந்தால் பாதி ப்ராயஸ்சித்தமே.

𑌸𑌂𑌕𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑌮𑍇 । 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 । 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌉𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇—

'𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂

ஒரு தடவை மட்டிலானால் தப்தக்ருச்ரம். ப்ராம்ஹணன் க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் பத்னிகளைச் சேர்ந்தால் கால் பாகம் க்ருச்ரம். ச்ரோத்ரியனின் பார்யையினிடம் சேர்ந்தால் ஒன்றரை க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அச்ரோத்ரியனாகில் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம். அவள் ரக்ஷிக்கப்படாதவளாகில் பாதி க்ருச்ரம்.

ஸ்த்ரீயின் பதிக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் ஒன்றும் சொல்லாததால், ஸாதாரணமான ப்ராயஸ்சித்தமாகும். அது சொல்லப்பட்டுள்ளது,

யாஜ்ஞவல்க்யரால்:- எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதற்கு நூறு ப்ராணாயாமங்கள் செய்யப்படவேண்டும். உப பாதகங்களுக்கும், ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படாதவைகளுக்கும் அப்படியே.

ஸம்பந்தி முதலியவரின் ஸ்த்ரீகமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— உறவினனின் ஸ்த்ரீயை யடைந்தால் ஒன்றேகால் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். விதவையை யடைந்தால் ஒரு க்ருச்ரமும் ஒரு நாள் உபவாஸமும். நியமத்தில் இருப்பவளை யடைந்தால், ஒன்றேகால் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவும்.

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌖𑌿𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑍌 —

'𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌚𑍇𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤 𑌉𑌦𑌕𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌵𑌾𑌢𑌕𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌘𑍃𑌤𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 —

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 ।

மித்ரனின் பார்யையை யடைந்தாலும், ஜ்ஞாதி, பந்துஜனங்கள் இவர்களின் ஸ்த்ரீயை யடைந்தாலும், ஒன்றேகால் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். குமாரியை யடைந்தால் ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பதிதையை யடைந்தால் ப்ராம்ஹணன் அதே வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஸ்வைரிணீ கமனத்தில் ப்ராயச்சித்தம்.

ஸ்வைரிணீ (யதேச்சையா யிருப்பவள்) கமனத்தில்,

சங்கலிகிதர்கள்:- சூத்ர ஜாதியான யதேச்சையாயிருப்பவளைச் சேர்ந்தவன் வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்து, ப்ராம்ஹணனின் பொருட்டு ஜலபாத்ரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். வைச்ய ஜாதியானால், நான்கு வேளைக்கு ஒரு முறை புஜித்து ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். க்ஷத்ரிய ஜாதியானால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து ஒரு மரக்கால் யவையைக் கொடுக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹண ஜாதியானால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து நெய் பாத்ரம் கொடுக்கவேண்டும்.

வர்த்தகியான ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், **ஷட்விம்சத்தில்** ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— வர்த்தகியான ப்ராம்ஹண

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌉𑌦𑌕𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 । 𑌏𑌕𑌾𑌹𑍋𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 —

'𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑍀 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍂𑌶𑌨𑌾 —

'𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 —

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், ப்ராம்ஹணனுக்கு ஏதாவது ஒரு வஸ்துவைத் தானம் செய்யவேண்டும். க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயையானால் தனுஸ்ஸைக் கொடுக்கவும். வைச்யையையானால், வஸ்த்ரத்தைக் கொடுக்கவும். சூத்ரியையானால், ஜலபாத்ரத்தைத் தானம் செய்யவும். அல்லது ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து ப்ராம்ஹணனுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவும்.

வர்த்தகியின் லக்ஷணம் ஓர் **ஸ்ம்ருதியில்** சொல்லப்பட்டுள்ளது:— நான்காமவனைச் சேர்ந்தவள் ஸ்வைரிணீ. ஐந்தாமவனைச் சேர்ந்தவள் வர்த்தகி யெனப்படுவாள்.

இவ்விதம் சொல்லியது கர்ப்போத்பத்தி இல்லாததைப் பற்றியது. கர்ப்போத்பத்தியிலோ, **உசனஸ்:**- சேரக்கூடாதவளைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் எது ப்ராயச்சித்தமோ அது இரண்டு மடங்கு ப்ராயச்சித்தம் கர்ப்போத்பத்தி விஷயத்தில்.

ஜாதி பேதத்தால் கர்ப்போத்பாதன விஷயத்தில் ப்ராயச்சித்தம்.

ஜாதி பேதத்தால் கர்ப்போத்பத்தி விஷயத்தில் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, **சதுர்விம்சதிமதத்தில்:**— ப்ராம்ஹணியை யடைந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். கர்ப்போத்பத்தி செய்தால்

[illegible]

சண்டால்யாதி கமநே ப்ராயச்சித்தம்

சண்டாலீகமநே ப்ராயச்சித்தமாஹ பராசர:—

[illegible]

ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயினிடத்திலானால், பராக க்ருச்ரம். வைச்ய ஸ்த்ரீயினிடத்திலானால், பாத க்ருச்ரத்துடன் பராக க்ருச்ரம். சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடமானால் ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். சண்டாள ஸ்த்ரீயினிடமானால் குருதல்ப கமனத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

சண்டாளி முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சண்டாளியைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— சண்டாளியையாவது, ச்வபாகியையாவது எந்த ப்ராம்ஹணன் சேருகிறானோ, அவன் மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து, ப்ராம்ஹணர்களின் ஆக்ஞையினால் சிகையுடன் வபனம் செய்துகொண்டு, இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணை கொடுக்கவேண்டும். இதனால் சுத்தி யடைகிறான், என்றார் பராசரர்.

ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயினிடம் சூத்ரனுக்கு உண்டானவள் சண்டாளி. ஆருடபதிதனிடமிருந்தும் (ஸந்யாஸத்திலிருந்து தவறியவன்) ஸகோத்ரனிடமிருந்தும் பிறந்தவள் சண்டாளி.

யம:—

[illegible]

நாரத:—

[illegible]

கௌதம:—

[illegible]

யம:—

[illegible]

இவ்விதமான மூன்றுவித சண்டாள ஜாதியில் பிறந்த ஸ்த்ரீ சண்டாளீ. க்ஷத்தாவுக்கு உக்ரஸ்த்ரீயினிடத்தில் பிறந்தவள் ச்வபாகி.

யமன்:— "சண்டாளன், புல்கஸன் இவர்களின் ஸ்த்ரீயை யடைந்தால், புத்திபூர்வமாயிருந்தால், முப்பது க்ருச்ரங்களை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமற் சென்றால் இரண்டு சாந்த்ராயணம் யநுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று. இது அடிக்கடி செய்த விஷயம்.

நாரதர்:— ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் காமத்தால் சண்டாளியை யடைந்து, பிறகு சண்டாளீயென்றறிந்து மனதில் சுத்தியை விரும்பினால், ராமஸேதுவை யடைந்து, தனுஷ்கோடியில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மாதம் வரையில் விடியற்காலையில் ஸ்நானம் செய்தால் முன்போல் சுத்தனாகிறான்.

கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணன் அஜ்ஞானத்தால் சண்டாளியை யடைந்து, பிறகு அவளைச் சண்டாளீ என்றறிந்து சுத்தியை விரும்பினால், ராமேச்வர தனுஷ்கோடியில் ப்ராத: ஸ்நானம் செய்வதால் சுத்தனாகிறான்.

யமன்:— "குமாரிகள், தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள், சண்டாளி

[illegible] ப்ராணத்யாகோ விதீயதே' இதி ॥
[illegible] ॥

ஜாபாலி:—

[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥

சண்டாலீகமநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

துருஷ்கீகமநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ தேவல:—

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] இதி ॥

கள், ஜ்ஞாதிகளின் பெண்கள், பத்னிகள் இவர்களையடைந்தால் ப்ராண த்யாகமே ப்ராயஸ்சித்தமாக விதிக்கப்படுகிறது," என்று. இது ஒரு வர்ஷம் அப்யஸித்த விஷயத்தைப்பற்றியது.

ஜாபாலி:— நல்ல ரூபமுள்ள சண்டாள ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் கண்டு, அவளிடம் பல தடவை சென்றால், அவன் சண்டாளனுக்கு ஸமனாவான். அவன் எரிமுட்டைகளால் எரிக்கப்படுவதற்கு உரியவனாவான். அல்லது தனுஷ்கோடியில் ஒரு மாஸம் முழுவதும் ப்ராத: ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாவான். அவளிடம் கர்ப்போத்பத்தியைச் செய்தால் ஆண்குறியைச் சேதிப்பதற்கு அர்ஹனாகிறான்.

துருஷ்கீ, புல்கஸீ கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

அருஷ்கீ கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— சண்டாளனும், துருஷ்கனும் இவ்விருவரும் ஸம பாபிகள். அவ்விருவரின் ஸ்த்ரீயும் அவ்விதமானவள், என்று பாபத்தினின்றும் பயந்தவர்களால் அறியப்படவேண்டும். எந்த ப்ராம்ஹணன் அறிந்தோ அறியாமலோ துருஷ்கியை ஒருமுறை சேருகின்றானோ, அவன் சண்டாளீ கமனத்தில் விதித்த ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாகிறான்.

ஸம்வர்த:—

[illegible] புல்கஸீம் கத்வா காமதோऽகாமதோऽபி வா ।
க்ருச்ச்ரம் சாந்த்ராயணம் [illegible] ததோ முச்யேத கில்பிஷாத் ॥

நட்யாதிகமநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஸ ஏவ—

நடீம் ஶைலூஷிகீம் சைவ ரஜகீம் [illegible] ததா ।
[illegible] கத்வா [illegible] சாந்த்ராயணத்வயம்' இதி ॥
சாந்த்ராயணத்வயம் அப்யாஸவிஷயம், பலாத்காரவிஷயம் ச ।

ததா ச ஜாபாலி:—

[illegible] ।
[illegible] ப்ராயஶ்சித்தம் [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]

ஸம்வர்த்தர்:— அறிந்தோ அறியாமலோ புல்கஸியைச் சேர்ந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

நடீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர்:— நடீ, சைலூஷீ, ரஜகீ, புருடீ இவர்களைச் சேர்ந்தால் இரண்டு சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு சாந்த்ராயணமென்றது அடிக்கடி செய்ததைப் பற்றியது. பலாத்காரத்தைப் பற்றியதும். அவ்விதமே,

ஜாபாலி:— ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் ரஜகீ என்ற க்ராம சண்டாளியை அறியாமையால் சேர்ந்தால், அந்தப் பாபி ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இருவருக்கும் ஸம்மதியிருந்தால், அவ்விஷயத்தில் சாந்த்ராயணம ப்ராயஸ்சித்தம் என்கின்றனர் அறிந்தவர். பலாத்காரத்தால் சேர்ந்தாலும், அடிக்கடி சேர்ந்தாலும் இரண்டுமடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ரேதஸ்ஸேகத்திற்கு முன்பே நிவ்ருத்தியானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். நடியை ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால்

சரேச் சாந்த்ராயணம் வ்ரதம் ॥ தாம் கத்வாऽநேகவாரம் து சாந்த்ராயணத்வயம் சரேத் । கேஶவபநம் க்ருத்வா புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி ॥ வர்ஷாதூர்த்வம் து தாம் கத்வா பதிதஸ்ஸ்யாந்ந ஸம்ஶய:' இதி ॥

நடீஸ்வரூபமுக்தம் ஹேமாத்ரௌ —

'தேவாலயே ராஜக்ருஹே க்ருஹீத்வா வ்ருத்திமாதராத் । மாஸி மாஸ்யேகவாரம் வா வர்ஷே வா ப்ரத்யஹம் ததா ॥ ந்ருத்யதி ॥ ஸர்வகர்மஸ்வநர்ஹோऽயம் நட இத்யுச்யதே புதை: । தஸ்ய ஸம்பந்தினீ நாரீ நடீதி ப்ரோச்யதே ஜநை:' இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'அபி வா மாதரம் கச்சேந் ந கச்சேத் தேவதாஸிகாம் । தாம் கத்வா து ஸக்ருந்மோஹாத் த்விஜஶ்சாந்த்ராயணம் சரேத்' இதி ॥

நாகரகண்டே —

'யே சைவ கடகாவாஸா: பாஷாவர்ணவிபேதிந: । மத்ய

சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவளை பலதடவை சேர்ந்தால் இரண்டு சாந்த்ராயணத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வபனம் செய்துகொண்டு புனருபநயனத்துக்கு உரியவனாகிறான். ஒரு வர்ஷத்திற்குமேலும் அவளைச் சேர்ந்தால் பதிதனாவான். ஸம்சயமில்லை.

நடியின் ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஹேமாத்ரியில்:— "தேவாலயத்திலாவது, ராஜக்ருஹத்திலாவது வ்ருத்தியத்தைப் பெற்று, மாஸத்திற்கு ஒருமுறை, அல்லது வர்ஷத்திற்கொருமுறை, அல்லது ப்ரதிதினமும் எவன் நர்த்தனம் செய்கிறானோ அவன் நடன் எனப்படுகிறான். அவன் எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அர்ஹனல்லாதவன். அவனுக்குச் சொந்தமான ஸ்த்ரீ நடினீ என்று ஜனங்களால் சொல்லப்படுகிறாள்" என்று.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— தாயினிடம் சென்றாலும் செல்லலாம். தேவப்பெண்ணைச் சேரக்கூடாது. ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் அவளிடம் ஒருதடவை சென்றால் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

நாகர கண்டத்தில்:— எவர்கள் பாய்க்குடிசைகளில் வஸிப்பவர்களாய், பாஷை வர்ணம் இவைகளால் பேதமுள்ளவர்களாய்,

மாம்ஸம் நிஷேவந்தே புருடாஸ்தே ப்ரகீர்திதா: ॥ ததீயஸ்த்ரீ புருடீ ஸர்வபாபாஶ்ரயா ஸதா । ஸக்ருத் த்விவாரம் த்ரிவாரம் வா மாஸம் ஸம்வத்ஸரம் து வா ॥ தாம் கத்வா யாவகம் தப்தக்ருச்ச்ரம் ச ப்ராஜாபத்யம் ததைவ ச । சாந்த்ராயணம் சரேத் ॥ வத்ஸராத் பதிதோ பூத்வா தத்வர்ணோ பவேத்' இதி ॥

ஷோடஶவித க்ராமசண்டாளீகமநே ப்ராயஶ்சித்தம் ।

பராஶர: —

'ரஜகஶ்சர்மகாரஶ்ச நடோ புருட ஏவ ச । கைவர்த்த மேத பில்லாஶ்ச ஸ்வர்ணகாரஶ்ச ஸௌசிக: ॥ தக்ஷகஸ்தைலயந்த்ரீ ச ஸூசீ சக்ரீ த்வஜீ ததா । நாபிதஶ்சாரகஶ்சைவ ஷோடஶைதே ப்ரகீர்திதா: ॥ தத்ஸ்த்ரியோ க்ராமசண்டால்யோ வர்ஜ்யா விப்ரை: ப்ரயத்நத:' இதி ॥

மத்ய மாம்ஸங்களை உபயோகிக்கின்றனரோ அவர்கள் "புருடர்கள்" எனப்படுகின்றனர். அவர்களின் ஸ்த்ரீ புருடீ எனப்படுவாள். எப்பொழுதும் எல்லாப் பாபங்களுக்கும் இருப்பிடமாகியவள். ஒருமுறை, இரண்டுமுறை, அல்லது மூன்றுமுறை, ஒரு மாஸம், ஒரு வர்ஷம் அவளிடம் சென்றால், யாவக க்ருச்ரம், தப்த க்ருச்ரம், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு வர்ஷமானால் பதிதனாவான். கர்ப்போத்பத்தி செய்தால் அந்த வர்ணத்தானாக ஆவான்.

பதினாறுவிதமான க்ராம சண்டாளீ கமனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— ரஜகன், சர்மகாரன், நடன், புருடன், கைவர்த்தன், மேதன், பில்லன், ஸ்வர்ணகாரன், ஸௌசிகன், தக்ஷகன், தைலயந்த்ரீ, ஸூசீ, சக்ரீ, த்வஜீ, நாபிதன், சாருகன் இந்தப் பதினாறு பேர்களும் ஜகன்யஜர்கள் (சண்டாலர்கள்). அவர்களின் ஸ்த்ரீகள் க்ராம சண்டாளிகள். அவர்கள் ப்ராம்ஹணர்களால் அவச்யம் வர்ஜிக்கத் தகுந்தவர்கள்.

[illegible]

அவர்களுள் சர்மகார ஸ்த்ரீயின் கமனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவஸ்வாமி:— சர்மகார ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், ஒரு நாளிலானால் பராக க்ருச்ரம். மூன்று நாளானால், சாந்த்ராயணம். ஆறு மாஸமானால், முப்பது க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ஒரு வர்ஷமானால் பதிதனாவான். அவன் பதிதனுக்கு விதித்த ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். கர்ப்போத்பத்தியானால் எரிமுட்டைகளால் எரிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஶ்சித்தமில்லை.

கைவர்த்த ஸ்த்ரீ, மேத ஸ்த்ரீ இவர்களை யடைந்தாலும் இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

மார்க்கண்டேயர்:— கைவர்த்த ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால் க்ருச்ர கமனத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை ப்ராம்ஹணன் செய்து புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். மேத ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தாலும். இவ்விதமே ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். மேதன் என்பவன் மூங்கில் வேலை செய்பவன்.

நாகரகண்டத்தில்:— சண்டாளனைப்போல் ஒவ்வொரு நாளிலும் பசுக்களைக் கொல்பவன் பில்லன் என்று ப்ரஸித்தன். அவன் எல்லா வர்ணங்களினின்றும் வெளியாக்கப்பட்டவன். அந்தப் பில்ல

90

[illegible]

னின் ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால் சண்டாளியைச் சேர்ந்தவனுக்கு விதித்த ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்வர்ணகாரனின் ஸ்த்ரீயைச் சேருகின்றானோ அவன் ஒருமுறை, இரண்டு முறை, மூன்றுமுறை, ஒரு மாஸம் சென்றால் முறையே யாவகம், பராகம், ப்ராஜாபத்யம், சாந்த்ராயணம் இந்த க்ருச்ரங்களைத் தேக சுத்திக்காக ஆதரவுடன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யப்படவேண்டும். ஒரு வர்ஷம் வரையில் சேர்ந்தால் பதிதனாவான்.

நாரதர்:— ஸௌசிகனென்பவன் வஸ்த்ரங்களைச் சேர்த்துத் தைப்பவன். அவனது ஸ்த்ரீயை ஒருநாள், மூன்றுநாள், ஒரு மாஸம், ஒரு வர்ஷம் கர்ப்பதாரணமில்லாத வரையில் சேர்ந்தால், முறையே யாவகம், பராகம், தப்தம், சாந்த்ராயணம் இந்த க்ருச்ரங்களை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். கர்ப்பதாரணமானால் பதிதனாவான்.

ஜாபாலி:— தச்சன், எள் ஆலை உடையவன் இவ்விருவரும், க்ராம சண்டாளர் எனப்படுகின்றனர். அவர்களின் ஸ்த்ரீயைக் காமத்தால் ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால், ராமசந்த்ர தனுஷ்கோடியில் ஒரு மாஸம் வரையில் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்,

[illegible]

மார்க்கண்டேயர்:— பசுக்களை வதிம்லிப்பவனின் ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆறு மாஸம் வரையில் சேர்ந்தால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் ஆனால் பதிதனாவான். எந்த ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் மயங்கி, குலால (குயவன்) ஸ்த்ரீயைச் சேருகிறானோ அவனுக்கு முன்போலவே ப்ராயஸ்சித்தம் முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எந்த ப்ராம்ஹணன் மத்யம் விற்பவனின் ஸ்த்ரீயைச் சேருகின்றானோ அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்ய வேண்டும். மூன்று நாள் சேர்ந்தால் ப்ராஜாபத்யமும் அதிகம். ஒரு மாஸமானால் சாந்த்ராயணம்; இரண்டு மாஸமானால் இரண்டு சாந்த்ராயணம், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேலானால் எரிமுட்டைகளால் தஹிப்பதைத்தவிர்த்து வேறு ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. இரும்புவேலை செய்பவன், [illegible] இவர்களின் ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால் முன்போலவே ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ராம்ஹண சண்டாளீ கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ராம்ஹண சண்டாளீ கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பிறருடைய எலும்புகளைச்

[illegible]

களிக்காகச் சுமக்கின்றானோ, ஒரு அடி சென்றாலும் அவன் சண்டாளனுக்கு ஸமனாவான். எவன் கூலியைப் பெற்று இறந்தவனுக்குத் தஹனம் முதலிய ப்ரேதக்ருத்யத்தைச் செய்கின்றானோ அவனும், எவன் பிறருக்காக எலும்பைச் சுமந்து காசி க்ஷேத்ரத்துக்குச் செல்லுகின்றானோ அவனும் சண்டாளனுக்கு ஸமமாகின்றனர். இவர்களின் ஸ்த்ரீயை எவன் சேருகின்றானோ அவன் சண்டாளீ கமனத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். எரிமுட்டையினால் எரிக்கும் வ்ரதத்தைத் தவிர்த்து, புனருபநயனத்துடன் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

ரஜஸ்வலையைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ரஜஸ்வலையைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— ரஜஸ்வலை முதல்நாளில் சண்டாளிக்கு ஸமமாகிறாள். இரண்டாவது நாளில் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனுக்கு ஸமமாகிறாள். மூன்றாவது நாளில் ரஜகிக்கு ஸமமாகிறாள். நான்காவது நாளில் சுத்தையாகிறாள்.

சண்டாளீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் எந்த ப்ராயஸ்சித்தமோ அதே ப்ராயஸ்சித்தம் ரஜஸ்வலாகமனத்தில் என்பது பொருள். அவ்விதமே,

[illegible]:—

'யோ விப்ர: காமதோ கச்சேத் பத்னீம் சைவ ரஜஸ்வலாம் | ப்ரதமேऽஹனி சண்டாலீகமனோக்தேன ஶுத்யதி || அன்யதா பாபமாப்னோதி த்விதீயேऽஹனி ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் சரேத் | அன்யதா ஶுத்திர்ன ஸ்யாத் | த்ருதீயே ரஜகீஸங்கே ப்ராயஶ்சித்தம் சரேத் த்விஜ: || க்ருத்வா பாபாத்விமுச்யேத இஹ லோகே பரத்ர ச' இதி ||

அஜ்ஞானக்ருதே ரஜஸ்வலாகமனே மநு:—

'அமாநுஷீஷு புருஷ உதக்யாயாமயோநிஷு | ரேத: ஸிக்த்வா ஜலே சைவ க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபனம் சரேத்' இதி ||

ஸம்வர்த்த:—

'ரஜஸ்வலாம் ச யோ கச்சேத் கர்பிணீம் அஷ்டமாஸிகீம் | தஸ்ய பாபவிஶுத்த்யர்த்தம் அதிக்ருச்ச்ரம் விஶோதனம்' இதி ||

மார்க்கண்டேயர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் ரஜஸ்வலையான பத்னியைச் சேருகின்றானோ, அவன் முதல் நாளில் சேர்ந்தால் சண்டாளீகமனத்தில் எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ அதைச் செய்துகொண்டால் சுத்தனாவான். இல்லாவிடில் பாபத்தையடைவான். இரண்டாவது நாளில் சேர்ந்தால் ப்ராம்ஹஹத்தி செய்தவனைச் சேர்ந்ததில் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் சுத்தியில்லை. மூன்றாவது நாளில் சேர்ந்தால் ரஜகியைச் சேர்ந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும், இவ்விதம் செய்தால் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் சுத்தனாகிறான்.

அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட ரஜஸ்வலாகமனத்தில், மநு:— மனிதரல்லாத ப்ராணிகளிடத்திலும், ரஜஸ்வலையினிடத்திலும், யோனி இல்லாத இடங்களிலும், ஜலத்திலும், மனிதன் சுக்லத்தை விட்டால் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— ரஜஸ்வலை ஸ்த்ரீ, எட்டு மாஸம் கர்ப்பமுடையவள், இவர்களைச் சேர்ந்தவன் சுத்திக்காக அதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கௌதம:—

'யதா ரஹ: ப்ராப்தவதீம் விஜ்ஞாயாபி அவோடா | காலாந்தரே யதா ஜ்ஞாத்வா தாம் பரித்யஜேத் || யத்யேனாம் காமத: ஸங்கச்சேத் சாந்த்ராயணம் சரேத் | காமதஸ்த்யக்தும் அஶக்தஶ்சேத் சண்டாலஸமோ பவேத் || புத்ரோத்பத்த்யா ததா பதிதோ பவேத் | மாதா பிதா ச புத்ரஶ்ச த்ரயஸ்தே வ்ருஷலா: ஸ்ம்ருதா:' இதி ||

விதவாகமனே ப்ராயஶ்சித்தம் ||

விதவாகமனே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ தேவல:—

'ப்ராஹ்மணோ மதமோஹேன விதவாம் விப்ரகன்யகாம் | யத்யேனாம் காமதோ கச்சேத் ஜ்ஞாத்வா வை விதவேதி ச' || இதி தத்ர கந்தமாதனம் பர்வதம் கச்சேத் | தத்ர தனுஷ்கோட்யாம் ப்ரதிதினம் ஸ்நானம் ... மாஸமாத்ரம் ஸ்நானேன ஶுத்த்யேத் ந சேத் பதிதோ பவேத்' இதி |

கௌதமர்:— ரஹஸ்யத்தில் ருதுமதியான பெண்ணை ப்ராம்ஹணன் விவாஹம் செய்துகொண்டால், காலாந்தரத்தில் அவளுடன் மனத்தைச் சேர்த்தால், அப்பொழுது அவளை வர்ஜிக்கவேண்டும். காமத்தால் சேர்ந்தால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவளிடத்திலேயே காமத்தால் எப்பொழுதும் இருக்க சக்தியை அவன் அபேக்ஷித்தால் சண்டாளனுக்கு ஸமமாவான். புத்ரோத்பத்தியைச் செய்தால் அப்பொழுது அவன் பதிதனேயாவான். மாதா, பிதா, புத்ரன் மூவரும் வ்ருஷளர் எனப்படுகின்றனர்.

விதவையைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

விதவையைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் மதத்தால் ப்ராம்ஹண விதவையைச் சேர்ந்தால், பிறகு விதவை என்று தெரிந்துகொண்டால், அவ்விஷயத்தில் அவன் கந்தமாதன பர்வதத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அவ்விடத்தில் தனுஷ்கோடியை யடைந்து ப்ரதிதினம் ப்ராதஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஒரு மாஸம் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாவான். இல்லாவிடில் பதிதனாவான்.

[illegible]

அறிந்து சென்ற விஷயத்தில் பராசரர்:— "ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் புத்திபூர்வமாய் விதவையை ஒரு முறை சேர்ந்தால் அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லை. எரிமுட்டைகளால் எரிப்பதைத் தவிர்த்து. இருவரும் ஸம்மதித்து, பல தடவை, சேர்ந்தால் மூன்று தடவை ப்ராதக்ஷிணம் செய்து, புனருபநயனத்துடன், பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு முன்போல் சுத்தியையடைவான்" என்று. இது கர்ப்போத்பத்தி உண்டாகாதவிஷயத்தைப் பற்றியது. கர்ப்போத்பத்தியிலோவெனில் பதிதனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதமே,

ஹாரீதரியில்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் கர்ப்பம் தரிக்கும் வரையில் விதவையைச் சேருகின்றானோ, அவன் சண்டாளனுக்குச் ஸமன் என அறியப்படவேண்டும். அவன் பதிதனாவான். ஸம்சயமில்லை. ஆனால்,

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— "விதவா கமனத்தில் ஒரு க்ருச்ரம் அஹோராத்ர உபவாஸம்" என்றுள்ளதேயெனில், அது ரேதஸ்ஸேகத்திற்கு முன்பே விலகியதைப் பற்றியது.

[illegible]

மார்க்கண்டேயர்:— தாஸியானவள் மானம் தனம் இவைகளைப் போக்குவாள். வேச்ய ஸ்த்ரீ தபஸ், யசஸ் இவைகளைப் போக்குவாள். விதவையானவள் ஆயுஸ்ஸையும் ஸம்பத்தையும் போக்குவாள். பிறனது ஸ்த்ரீ இவை யெல்லாவற்றையுமே போக்குவாள்.

தாஸீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— எவன் காமத்தால் ஒருமுறை தாஸியைச் சேருகின்றானோ, அவன் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று முறை சேர்ந்தால், பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு மாஸமானால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். அதற்கு மேலானால், சண்டாளத் தன்மையையடைகிறான். அடிக்கடி வேச்யையைச் சேருவானாகில், அவன் சுத்தியை விரும்பினால், ஷட்ப்த க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பாஷண்டன், பௌத்தன், பதிதன், சூத்ரன் இவர்களின் ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், மூன்று முறையானால், யாவக க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால், தப்த க்ருச்ரம். கர்ப்பமானால், புத்ரன் பிறந்தாலும் அவனுக்குப் பஹிஷ்காரம் விதிக்கப்

[illegible]

ப்ராயஶ்சித்தாகரணே ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

ஸம்வர்த:—

[illegible]

ஆபஸ்தம்போऽபி—

[illegible]

படுகிறது. மத்யபானம் செய்யும் ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால், ஒரு மாஸமானால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஆறு மாஸமானால், ஷட்ப்த க்ருச்ரங்கள். ஒரு வர்ஷமானால் பதிதனுவான், அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் செய்யப்படவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும்.

ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் ஆபஸ்தம்பர்:— பாரியையான சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடத்தில் ப்ரவர்த்தித்த மூன்று வர்ணத்தாரும் அரசனால் ராஜ்யத்தினின்றும் வெளியேற்றப் படவேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— ப்ராம்ஹணன் சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடம் ஒரு மாஸமோ அரை மாஸமோ சென்றால், கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவையை பட்டில் ஆஹாரம் செய்பவனுய்ப் பதினைந்து நாள்வரையிருந்தால் சுத்தனுகிறான்.

ஆபஸ்தம்பரும்:— சூத்ரஸ்த்ரீயைச் சேருகின்றவனும், வட்டியினால் ஜீவிப்பவனும், ஸந்த்யையைத்தவிர்த்து மத்யத்தைப் பானம் செய்பவனும், அப்ராம்ஹணன்போல் எல்லோரையும்

[illegible]

[illegible]

முகமைதுநே ப்ராயஶ்சித்தம்॥

முகமைதுநே உஶநா—

[illegible]

பஶ்வாதிகமநே ப்ராயஶ்சித்தம்॥

பஶ்வாதிகமநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ பராஶர:—

[illegible]

ஸ்துதி செய்பவனும், ப்ராயஸ்சித்தத்திற்காக, தர்ப்பங்களில் ஸூர்யோதயம் முதற்கொண்டு உட்கார்ந்து, ஸூர்யன் மேற்குத் திக்கில்சென்று முதுகில் தபிக்கும்வரையில் இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் மனஸ்சுத்திவரும்வரையில் செய்யவேண்டும். அடிக்கடி செய்தால் இந்த ப்ராயஸ்சித்தத்தை அடிக்கடி செய்யவேண்டும். மனஸ்ஸுக்குச்சுத்தி வரும்வரையில்.

முகமைதுனம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

உசனஸ்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் தர்மபத்னியினிடத்தில் முகத்தில் மைதுனத்தைச் செய்கின்றானோ, அவன் பாபியாகிறான். ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் சுத்தனாகிறான்.

பசு முதலியவைகளைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பராசரர்:—பசு, வேசி, எருமை, ஒட்டகை, குரங்கு, கழுதை, பன்றி இவைகளிடம் சேர்ந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

ரேதஸ்ஸேக ப்ராயச்சித்தம்.

[illegible]

ஒரு முறையானல், பராசரர்:—எருமை, ஒட்டகை, கழுதை இவைகளைச் சேர்ந்தவன், ஒருநாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனாகிறான்.

பராசரர்:— பசுவினிடம் சேர்ந்த ப்ராம்ஹணன் மூன்றுநாள் க்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். ஒரு கோதானமும் செய்யவேண்டும்.

இது ரேதஸ்ஸேகத்துக்குமுன் விலக்ஷியவிஷயத்தில், என்று அறியவும். ரேதஸ்ஸேகம் வரையில் ஆனால், ஸார்தபன க்ருச்ரம் என்று அறியவும். "ப்ராம்ஹணன் பசுவை யடைந்தால் ஸாந்தபனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

மனு:— ப்ராம்ஹணன் புருஷனிடமோ, ஸ்த்ரீயினிடமோ, வண்டி முதலியது, ஜலம், பகல் இவைகளில் மைதுனத்தைச் செய்தால், அவன் வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால் ப்ராயச்சித்தம்.

பராசரர்:— க்ருஹஸ்தன் காமத்தால் பூமியில் ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால், அவன் மூன்று ப்ராணாயாமங்களுடன் காயத்ரியை ஆயிரம்முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

[illegible]

பூமியில் என்றது வஸ்த்ராதிகளையும் சொல்லுகிறது. "வஸ்த்ரம், ஜலம், வழி, பாய் முதலியது, இவைகளுள் எதிலாவது ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால், மறுநாளிலோ, அப்பொழுதோ, வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். காயத்ரியை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு சுத்தியையடைவான்," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

அபுத்தி பூர்வகமானல், யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "யந்மே அத்ய" என்ற இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஸ்கந்நமான ரேதஸ்ஸை அபிமந்த்ரிக்கவும். பவித்ரவிரலால் அந்தத்தொட்டு மார்பிலும், புருவத்தின் மத்தியிலும் ஸ்பர்சிக்கவும்" என்று. "யந்மே அத்ய ரேத:" "புநர்மாமைது" என்ற இரண்டு மந்த்ரங்களால் ரேதஸ்ஸையெடுத்து, மார்பையும், புருவங்களின் மத்யத்தையும் தொடவேண்டும்.

கண்வர்:— க்ருஹஸ்தன் ப்ரயத்னத்தால் சுக்லோத்ஸர்கம் செய்தால், வாருண மந்த்ரங்களால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். வானப்ரஸ்தன், ஸந்யாஸீ இவர்களானல், சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சாண்டில்யர்:— வானப்ரஸ்தன், ஸந்யாஸீ இவர்கள் புத்தி

காஶ்யபஃ—

'ஸ்வப்னே ஸ்கன்னே த்ரிர்நமஸ்காரம் ஸவித்ரே குர்யாத் க்ருஹமேதி । வானப்ரஸ்தோ யதிஶ்சைவ த்ரிஃ குர்யாதகமர்ஷணம்' இதி ।

அவகீர்ணிப்ராயஶ்சித்தம் ।

ப்ரஹ்மசாரிணோ ரேதஃஸ்கந்தனே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ மனுஃ—

'காமதோ ரேதஸஸ்ஸேகம் வ்ரதஸ்தஸ்ய த்விஜன்மனஃ । அதிக்ரமம் வ்ரதஸ்யாஹுர்தர்மஜ்ஞா ப்ரஹ்மவாதினஃ ॥ ஏதஸ்மின்னேனஸி ப்ராப்தே வஸித்வா கர்தபாஜினம் । ஸப்தாகாரம் சரேத்பைக்ஷம் ஸ்வகர்ம பரிகீர்தயன் ॥ தேப்யோ லப்தேன பைக்ஷேண வர்தயன்னேககாலிகம் । உபஸ்ப்ருஶம்ஸ்த்ரிஷவணம் த்வப்தேன ஸ விஶுத்த்யதி' ॥ [அவகீர்ணீ விஶுத்த்யர்தம் சாந்த்ராயணமதாபி வா ।]

பூர்வமாய் ரேதஃஸ்கலனம் செய்தால், மூன்று பராகக்ருச்ரத்துடன் அவகீர்ணி வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

காச்யபர்:— க்ருஹஸ்தன் ஸ்வப்னத்தில் ரேதஃஸ்கலனம் செய்தால், ஸூர்யனுக்கு மூன்று தடவை நமஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டும். வானப்ரஸ்தனும், ஸந்யாஸியும் மூன்று தடவை அகமர்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அவகீர்ணி ப்ராயஶ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கு ரேதஃஸ்கலனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ப்ரம்ஹசாரியான ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய் ரேதஃஸ்கலனம் செய்தால், அது ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதத்திற்கு அதிக்ரமம் என்று தர்மமறிந்த வேதஜ்ஞர்கள் சொல்லுகின்றனர். இந்தப் பாபம் சேர்ந்தால் கழுதையின் தோலைத்தரித்து, தனது கார்யத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு, ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷைவாங்கவேண்டும். அவ்வீடுகளிலிருந்து கிடைத்த பிக்ஷான்னத்தால் ஒரு வேளைப் புஜிப்பவனும், மூன்று காலம் ஸ்நானம் செய்பவனும், ஒரு வர்ஷம் இருந்தால் சுத்தனாகிறான். [அவகீர்ணியானவன் சுத்திக்காகச் சாந்த்ராயணத்தையாவது அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.] அவகீர்ணியானவன் ஒரு

அவகீர்ணீ து காணேன கர்தபேன சதுஷ்பதே । பாகயஜ்ஞவிதானேன யஜேத நிர்ருதிம் நிஶி' இதி ।

ஸம்வர்தஃ—

'ப்ரஹ்மசாரீ து யஃ ஸ்கந்தேத் காமதஶ்ஶுக்ரமாத்மனஃ । அவகீர்ணிவ்ரதம் குர்யாத் ஸ்நாத்வா ஶுத்த்யேதகாமதஃ' இதி ।

போதாயனஃ—

'யோ ப்ரஹ்மசாரீ ஸ்த்ரியமுபேயாத் ஸோऽவகீர்ணீ ஸ கர்தபம் பஶுமாலபேத நைர்ருதஃ பஶுஃ புரோடாஶஶ்ச ரக்ஷோதைவதோ யமதைவதோ வா' இதி ॥

ஜாதூகர்ண்யஃ—

'ஸேவிதம் புத்திதோ ரேதோ யேன ஸ்யாத் ப்ரஹ்மசாரிணா । காமதோऽகாமதஃ ப்ராஹுரவகீர்ணீதி தம் புதாஃ ॥ தஸ்ய விஶுத்த்யர்தம் நைர்ருதம் கர்தபம் பஶுமாலபேத்' இதி ।

கண் இல்லாத கழுதையினால் நாற்சந்தியில் பாகயஜ்ஞவிதியாய் இரவில் நிர்ருதி தேவதையைக் குறித்து, ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— எந்த ப்ரம்ஹசாரீ புத்திபூர்வமாய் ரேதஸ்ஸ்கலனம் செய்கின்றானோ, அவன் அவகீர்ணி ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அபுத்திபூர்வமானால் வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

போதாயனர்:— எந்த ப்ரம்ஹசாரீ ஸ்த்ரீயைச் சேருகிறானோ அவன் அவகீர்ணியாவான். அவன் கழுதையைப் பசுவாய்க் கொடுக்க வேண்டும். பசுவுக்கும் புரோடாசத்துக்கும் நிர்ருதி தேவதை. அல்லது ரக்ஷஸ் தேவதை, அல்லது யமன் தேவதை.

ஜாதுகர்ணி:— எந்த ப்ரம்ஹசாரியால் புத்திபூர்வமாகவோ, அபுத்திபூர்வமாகவோ ரேதஃஸ்கலனம் செய்யப்பட்டுள்ளதோ அவனை அறிந்தவர்கள் "அவகீர்ணி" என்கின்றனர். அவன் சுத்திக்காக நிர்ருதி தேவதைக்குக் கர்த்தப பசுவைக் கொடுக்க வேண்டும்.

கௌஶிகஸ்து — நைஷ்டிகாதீனாம் க்ருதப்ராயஶ்சித்தானாமபி வ்யவஹாரோ நாஸ்தீத்யாஹ —

'நைஷ்டிகானாம் வனஸ்தானாம் யதீனாம் சாவகீர்ணினாம் । ப்ராயஶ்சித்தேபி சீர்ணே து வ்யவஹ்ருதிர்ந வித்யதே' இதி ॥

஋துகாலாதிக்ரமே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

஋துகாலாதிக்ரமே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ பராஶர: —

'஋தௌ ந கச்சேத்யோ பார்யாம் ஸோர்த்தக்ருச்ச்ரம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

காத்யாயந: —

'஋துஸ்நாதாம் த்விஜோ பார்யாம் வ்ரதஶ்ராத்தாதிவர்ஜிதாம் । ஸ்வஸ்த: ஸந் நோபகச்சேத்யோ புத்ரேச்சயா ... ப்ரூணஹத்யாமவாப்னோதி அர்த்தம் ப்ராஜாபத்யம் சரேத்' இதி ॥

கௌஶிகரோவெனில்:— நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரீ முதலியவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் அவர்களுக்கு இவ்வுலகில் வ்யவஹாரம் (ஶிஷ்டர்களுடன் பழகுவது) இல்லை என்கின்றார். "நைஷ்டிகர்கள் வானப்ரஸ்தர்கள், ஸந்யாஸிகள் இவர்கள் அவகீர்ணிகளானால் அவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் இவ்வுலகில் வ்யவஹார்யத்வம் இல்லை" என்று.

ருதுகாலத்தை அதிக்ரமித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— ருதுகாலத்தில் எவன் பார்யையைச் சேரவில்லையோ அவனும் பாதிக்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

காத்யாயனர்:— ப்ராம்ஹணன் ருதுஸ்நானம் செய்த பார்யையை வ்ரதம் ஶ்ராத்தம் இவை நிமித்தங்களில்லாவிடில் தானும் ரோகமில்லாவிடில், புத்ரனின் விருப்பத்தால் சேரவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் காரணங்களில்லாமல் ருதுஸ்நாதையான பார்யையைச் சேராமலிருந்தால் அவன் ப்ரூண (கர்ப்ப) ஹத்யா தோஷத்தையடைகிறான். பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பௌதாயந: —

'஋தௌ ந கச்சேத்யோ பார்யாம் நியதாம் தர்மசாரிணீம் । நியமாதிக்ரமே தஸ்ய ப்ராணாயாமஶதம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥ க்ருச்ச்ரார்த்தஸ்தானே ப்ராணாயாமஶதம் கார்யமிதி பாவ: ॥

ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தாதுராணாமர்த்தப்ராயஶ்சித்தம் ॥

஋துஸ்நாதாயா: ஸ்த்ரியா: அநபிகமநே தஸ்யா அர்த்தம் ப்ராயஶ்சித்தமுக்தம் ॥

ததா வஸிஷ்ட: —

'அஶீதிர்யஸ்ய வர்ஷாணி பாலோ வாப்யூனஷோடஶ: । ப்ராயஶ்சித்தார்த்தமர்ஹந்தி ஸ்த்ரியோ வ்யாதித ஏவ ச' இதி ॥

ஶபதோல்லங்கனே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

கேநசிந்நிமித்தேந ஶபதோல்லங்கனே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ வ்யாஸ: —

பௌதாயனர்:— எவன் ருதுகாலத்தில் நியமமுள்ளவளும் தர்மமுள்ளவளுமான பார்யையைச் சேரவில்லையோ, அவனுக்கு நியம அதிக்ரமத்திற்காக நூறு ப்ராணாயாமங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன," என்று. ப்ராஜாபத்யக்ருச்ச்ரத்தின் பாதிக்குப் பதிலாக நூறு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவேண்டும், என்பது பொருள்.

ஸ்த்ரீ, பாலன், வ்ருத்தன், வ்யாதிஸ்தன் இவர்களுக்குப் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம்.

ருது ஸ்நாதையான ஸ்த்ரீ பர்த்தாவினிடம் சேராவிடில் அவளுக்கு அதில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் ஸம்பவிக்கத்தகுந்தது. அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— எண்பது வயதான வ்ருத்தனும், பதினாறு வயதுக்கு உட்பட்ட பாலனும், ஸ்த்ரீகளும், வ்யாதியுள்ளவனும், விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதிக்கு அர்ஹராகின்றனர்.

சபதத்தை மீறினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் சபதத்தை (ஆணையை)த் தாண்டியவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

[illegible]

[illegible]

பராசரர்:—"எந்த ப்ராம்ஹணன் கோபத்தால் பார்யையினிடம் மாத்ருகமன தோஷத்தைச் சபதம் செய்வானோ, அவன் பிறகு அவளை விரும்பினால், ப்ராம்ஹணர்கள் மத்தியில் தெரிவிக்க வேண்டும். ச்ரமப்பட்டவனாகவோ, கோபமுள்ளவனாகவோ, அறியாதவனாகவோ, பசி தாகம் பயம் இவைகளினால் பீடிக்கப்பட்டவனாகவோ சபதத்தைச் செய்தாலும், தானம் புண்யம் இவைகளைச் செய்வதாகச் சொல்லிப் பிறகு செய்யாமலிருந்தாலும், மூன்று நாள் ப்ராயஸ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மஹாநதி ஸமுத்ரஸங்கமத்தில் மூன்று வேளை ஸ்நானம் செய்பவனாய் ப்ராயஸ்சித்தம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். முடிவில் பசு தானம் செய்ய வேண்டும். பத்து ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும்," என்று.

"ப்ராம்ஹணர்கள் மத்தியில்," என்பதற்குப் பர்ஷத்தின் மத்தியில் தன் பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும், என்பது பொருள். நான் சபதம்செய்த வேளையில் ச்ரமமுடையவனாயிருந்தேன். ஆகையால் ச்ரமம் முதலிய காரணத்தால் ஏற்பட்டது இந்தச் சேவை இல்லை என்ற ப்ரதிஜ்ஞை. அறிவுடன் செய்யப்பட்டதல்ல. ஆகையால் இந்தப் பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை நீங்கள் அனுக்ரஹிக்கவேண்டும், என்று. எந்தத் தானத்தையோ, காசி யாத்ரை முதலிய புண்யத்தையோ, ப்ரதிஜ்ஞை செய்து, பிறகு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அச்ரத்தையுடையவனாய் அதைச் செய்வதில்லையோ, அந்த மூன்று நிமித்தங்களிலும் ப்ராம்ஹணர்களால் விதிக்கப்பட்ட இந்த ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும், என்பது பொருள்.

க்ஷத்ரியன் முதலியவர் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர்:— க்ஷத்ரியன், அல்லது வைச்யன் எக்காரணத்தாலாவது ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், கோமூத்ரத்தில் பக்வம் செய்த யவையைப் புஜிப்பவனாய், பதினைந்து நாள் வ்ரதம் அனுஷ்டித்தால் சுத்தனாகிறான். சூத்ரன் எக்காரணத்தாலாவது ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், கோமூத்ர யாவகாஹாரனாய் ஒரு மாஸம் இருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

இது அதிகமாய் வ்யபசாரிணியான ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைப் பற்றியது. மற்றவளின் விஷயத்தில் அவனுக்கு வதம் விதிக்கப் பட்டிருப்பதால். அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— சூத்ரன் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், வீரணம் என்ற புல்லுகளால் அவனைச் சுற்றி, சூத்ரனை நெருப்பில் போடவேண்டும். அந்த ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சிரஸ்ஸில் வபனம்

[illegible]

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

ததா வஸிஷ்ட:—

[illegible]

காத்யாயந:—

[illegible]

செய்து, நெய்யினால் தடவி, வஸ்த்ரமில்லாதவளாய், கறுப்புக் கழுதையில் ஏற்றி, பெரிய வழியில் சுற்றிவைக்கவேண்டும். அவள் சுத்தையாகிறாள், என்று அறியப்படுகிறது.

ஆபஸ்தம்பர்:— "மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்த்ரீகளைச் சேர்ந்த சூத்ரன் வதைக்கத் தகுந்தவன்" என்று. இது, எவன் அந்தப்புரம் முதலியதில் அதிகாரம் பெற்று, காப்பவனாயிருந்து தானே சேருகின்றானோ அவனைப்பற்றியது. மற்றவனுக்கு, சிச்னத்தின் சேதனம் தண்டனை. அவ்விதமே சூத்ரர்களைப்பற்றிச் சொல்லுகையில்,

கௌதமர்:— சூத்ரன் மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்த்ரீகளைச் சேர்ந்தால், சிச்னச்சேதமும், ஸ்வத்தின் பறிமுதல் செய்வதும் தண்டனை. அவனே காப்பவனுமிருந்தால், அவனுக்கு வதம் அதிக தண்டனை.

காத்யாயனர்:— ப்ராம்ஹணரின் பார்யைகள் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் மாதா எனப்படுகிறாள். அவர்களின் பார்யைகளிடம் மூன்று வர்ணத்தாரும் அபுத்திபூர்வமாய்ச் சேர்ந்தால்,

ஸ்த்ரீணாம் பரபுருஷகமநே ப்ராயஸ்சித்தம்

[illegible]

[illegible]

க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கு சிச்னச்சேதமும், ஸ்வத்தின் பறிமுதலும் தண்டனை. சூத்ரனுக்கோவெனில், உலக்கையால் வதம் தண்டனை, என்பது சாஸ்த்ரங்களின் நிர்ணயம்.

ஸ்த்ரீக்குப் பரபுருஷனைச் சேருவதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— "பரபுருஷனைச் சேர்ந்த ஸ்த்ரீ ரஜோநிர்கமத்தால் சுத்தையாகிறாள். ஆனாலும் ருஷியினால் விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ பரபுருஷனான ப்ராம்ஹணனைச் சேர்ந்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் பாதியை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியனைச் சேர்ந்தால், முழு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். வைச்யனைச் சேர்ந்தால், ஸாந்தபன க்ருச்ரம். சூத்ரனைச் சேர்ந்தால், பராக க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும்". இது ஒரு முறை சேர்ந்ததைப் பற்றியது. அடிக்கடி யானால்,

உசனஸ்:- வ்யபிசாரிணியான பார்யையை மட்டமான வஸ்த்ரம், ஆஹாரம் இவைகளால் அவமதிக்கப்பட்டவளாய், அதிகாரமற்றவளாய், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையாவது, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையாவது, ப்ராயஸ்சித்தமாய் அநுஷ்டிக்கச் செய்யவேண்டும்.

[illegible]

மனு:- வ்யபிசாரிணியான பார்யையைப் பர்த்தா ஒரு வீட்டில் தடுத்து வைக்கவேண்டும். புருஷர்களுக்குப் பரதாரகமனத்தில் எந்த வ்ரதம் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ, அந்த வ்ரதத்தை இவளை அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவள் மறுபடியும் ப்ராம்ஹணனால் அழைக்கப்பட்டுத் தோஷமடைந்தால், அவளுக்குச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் சுத்திகரமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸம்வர்த்தர்:- ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்குச் சூத்ரனுடன் ஸம்பர்க்கம் எவ்விதத்தாலாவது ஏற்பட்டால் அவளுக்குச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் மிகவும் சுத்திகரமாகும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— சூத்ரர்கள் உத்தமவர்ண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், வதம். ஸ்த்ரீகளுக்கானால் மூக்கு முதலிய அங்கங்களைச் சேதிப்பது தண்டனை.

மனு:— முதல் மூன்று வர்ணத்தாருடைய ஸ்த்ரீகள் சூத்ரனோடு சேர்ந்தால், கர்ப்பந்தரிக்காவிடில், ப்ராயஸ்சித்தத்தினால் சுத்தர்களாவார்கள். கர்ப்பந்தரித்தவளாகில், ப்ராயஸ்சித்தத்தால் சுத்தர்களாவதில்லை.

[illegible]

கர்ப்பபாதத்தில் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ ப்ராம்ஹணனால் ஏற்பட்ட கர்ப்பத்தை அழித்தால், பராகக்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். க்ஷத்ரியனால் கர்ப்பமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். வைச்யனால் கர்ப்பமானால், பராக க்ருச்ரமும் சாந்த்ராயணமும். சூத்ரனால் கர்ப்பமானால், அவளைத் தள்ளிவிடவேண்டும்.

கர்ப்பம் என்பது இரண்டு விதம். பதியினால் உண்டாகியதும் ஜாரனால் உண்டாகியதும் என்று. ஸமான வர்ணத்தானால் உண்டாகியதும், வேறு வர்ணத்தானால் உண்டாகியதும் என்றும். அந்த எல்லாக் கர்ப்ப பாதத்திலும் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:- கர்ப்பம் தரித்துப் பதிதையானால் வர்ணத்திற்கு உரியபடி ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ராஜ கர்ப்பத்தில் விசேஷம் உண்டு. ருஷிகளால் முன் சொல்லப்பட்டபடி. ப்ராம்ஹணனால் கர்ப்பத்தைத் தரித்து, அதை வதம் செய்தால் ஸாந்தபனம் முதலிய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தமாக ஒரு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியனால் கர்ப்பந்தரித்து வதைத்தால் இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வைச்ய

[illegible] ॥

व्यभिचारिणीनां त्यागविचारः ॥

याज्ञवल्क्यः—

'व्यभिचाराद् ऋतौ शुद्धिर्गर्भे त्यागो विधीयते। [illegible] ॥

तथा च वसिष्ठः—

'चतस्रस्तु परित्याज्याः शिष्यगा गुरुगा च या।

இடையே கர்ப்ப வதமானால் சாந்த்ராயணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சூத்ர கர்ப்பபாதத்தில் பாதகக்ருச்ரம். இவ்விதம் கர்ப்பபாதத்தில் விசேஷமாக ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வ்யபிசாரிணியான ஸ்த்ரீகளை த்யாகம் செய்வதைப்பற்றியது.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "வ்யபிசாரம் செய்தவளுக்கு ரஜோதர்சனத்தால் சுத்தி. கர்ப்பந்தரித்தால் அவளைத் தள்ளிவிடவேண்டும். கர்ப்ப வதம், பர்த்ரு வதம், மஹாபாதகம் முதலியவைகளைச் செய்தால் அவளைத் தள்ளிவிடவேண்டும்," என்று. ரஜோதர்சனத்தால் சுத்தியென்றது மனதினால் ஸங்கல்பித்த வ்யபிசாரத்தைப் பற்றியது. "மனதினால் தோஷமடைந்த ஸ்த்ரீ ரஜோநிர்கமத்தால் சுத்தையாகிறாள்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். சூத்ரனால் கர்ப்பந் தரித்தால் அவளைத் தள்ளவேண்டும். அப்படியே கர்ப்ப வதத்திலும், பர்த்ரு வதத்திலும், மஹாபாதகத்திலும் அவளைத் தள்ளவேண்டும். முதலியவை என்றதால் சிஷ்யன் முதலியவனைச் சேர்ந்தாலும் த்யாகமே. அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— சிஷ்யனைச் சேர்ந்தவளும், குருவைச் சேர்ந்த

पतिघ्नी च विशेषेण जुङ्गितोपगता च या' इति ॥
जुङ्गितः श्वपाकादिः ॥

चतुर्विंशतिमते—

[illegible] ॥

तथा चतुर्विंशतिमते—

[illegible] ॥

माधवीये तु—

[illegible]

வளும், பதியைக் கொன்றவளும், ச்வபாகனைச் சேர்ந்தவளும் ஆகிய இந்நால்வரையும் தள்ளிவிடவேண்டும்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— "பாதித்யம் ஏற்பட்டாலும் இந்த நால்வரையே தள்ளவேண்டும். ச்வபாகனைச் சேர்ந்தவளும், பதியைக் கொன்றவளும், பிதாவைச் சேர்ந்தவளும், புத்ரனைச் சேர்ந்தவளும்," என்று.

தள்ளுவது என்பது போகத்திலும், தர்ம கார்யத்திலும். எல்லாவிதத்தாலும் அவளைத் தள்ளுவதென்பது இல்லை. அவ்விதம்;

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ரஹ்மஹத்தி முதலிய காரணங்களைத் தவிர்த்து மற்ற காரணங்களால் ஸ்த்ரீகளைத் தள்ளுவதென்பது கூடாது. ப்ரம்மஹத்தியிலும் வீட்டின் நடுவில் அவளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தங்களைச் செய்விக்கவேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் தள்ளப்பட்டு அவள் ஏதாவது பாபத்தை அதிகமாகவோ ஸ்வல்பமாகவோ செய்தால், அந்தப் பாபமானது நூறு மடங்காக வளர்ந்து, பந்துக்களை அடைகின்றது.

மாதவீயத்திலோவெனில், "தள்ளக்கூடாது என்று சொல்லியது, பஶ்சாத்தாபத்துடன்கூடி ப்ராயஶ்சித்தத்துக்கு அதிகாரமுள்ள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வளாகிய ஸ்த்ரீயைப் பற்றியது. 'ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்விக்கவும்' என்று சொல்லியிருப்பதால். பர்சாத்தாபமில்லாதவளைச் சூத்ரனால் கர்ப்பம் தரித்தது முதலிய விஷயத்தில் எவ்விதத்தாலும் தள்ளவேண்டும்,'' என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

காரணமில்லாமல் பர்த்தா பார்யை இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பரித்யாகம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காரணமில்லாமல் பார்யையைத் தள்ளினாலும், பர்த்தாவைத் தள்ளினாலும், ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பர்:— பார்யையைத் தள்ளினவன் கழுதையின் தோலை வெளியில் மயிர் பாகம் உள்ளதாய்த் தரித்து, பத்னியைத் தள்ளியவனுக்குப் பிக்ஷையைக் கொடுங்கள், என்று ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷை யெடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் ஆறு மாஸம் முழுவதும் இருந்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்த்ரீயானவள் பர்த்தாவைத் தள்ளினால், ஆறு மாஸ காலம் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆபத்தையடைந்தவளுக்குப் பலாத்காரமாய், சூத்ரன் முதலியவர்களுடன் ஸம்பர்க்கம் ஏற்பட்டால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஆபத்தை யடைந்தவளுக்குப் பலாத்காரமாய், சூத்ரன் முதலியவருடன் சேர்க்கை நேர்ந்தால், ரேதஸ்ஸின் ஸேகம், ஸேகம் இல்லாமை என்ற பேதத்தால் இரண்டுவித ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— எந்த ஸ்த்ரீ சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு அடித்தோ, அட்டியோ, பலாத்காரமாகவோ, பயமூட்டியோ அனுபவிக்கப்பட்டாளோ அவள் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தையாவாள், என்று பராசரர் சொன்னார். எந்த ஸ்த்ரீ இச்சையில்லாமல் பாபச்செயலுள்ளவர்களால் ஒரு முறை அனுபவிக்கப்பட்டாளோ அவள் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தாலும், ரஜோநிர்கமத்தாலும் சுத்தையாவாள்.

விதவைக்குக் கர்ப்பம் உண்டானால் த்யாகமே.

விதவையைச் சேர்ந்த புருஷனுக்கு எந்த ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ அந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதி விதவைகளுக்கு என்றறியவும். விதவை கர்ப்பந்தரித்தால் அவளைத் தள்ள வேண்டும் என்றார்,

[illegible]

பராசரர்:— தனது பதி இறந்த பிறகோ, தேசாந்தரம் சென்ற பிறகோ, விதவை தடையின்றி, ஜாரபுருஷனால் கர்ப்பத்தைத் தரித்தால், அந்தப் பாபம் செய்த பதிதையை வேறொரு ராஜ்யத்தில் அப்புறப்படுத்தவேண்டும்.

நாகரகண்டத்தில்:— விதவை மூன்று வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது, தன் வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது கர்ப்பந்தரித்தால், அவளைத் தர்மமனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணர்கள் த்யாகம் செய்யவேண்டும். அவளைப் பார்த்தாலும் ப்ராம்ஹணன் இவ்வுலகில் மஹாபாபத்தை யடைவான்.

விஷ்ணுதர்மத்தில்:— மூன்று வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது, தன் வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது விதவை கர்ப்பந்தரித்தால், அவளைப் பார்ப்பதினாலேயே ப்ராம்ஹஹத்தி தோஷத்தை யடைவான். ஆகையால் விதவையைத் தள்ளவேண்டுமென்பது முனிவர்களால் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸந்தேகப்பட்டுள்ள வ்யபசார விஷயத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்குச் செய்யவேண்டிய முறை.

பராசரர்:— "ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ பரபுருஷனுடன் வெளியேறி

[illegible]

னால், அவளைக் காணப்படாதவள் என்று சொல்லிவிடவேண்டும். அவளை மறுபடி வீட்டில் சேர்க்கக்கூடாது," என்று.

பிதா முதலியவரைத் தவிர்த்த புருஷன் அன்யன் எனப்படுகிறான். அவனுடன் அதிக ப்ரீதியைக் காட்டும் சிரிப்பு முதலியதுடன் கூடியவளாய், ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ ஏதாவது ஒரு கபடத்தால் வேறு க்ராமத்துக்கோ வேறு தேசத்துக்கோ சென்று வெகு நாள் வஸித்தால், அவளைப் பந்துக்களின் நடுவில், காணப்படவில்லையென்று ப்ரஸித்திப்படுத்தப்படவேண்டும். மறுபடி அவளுக்கு வீட்டில் ப்ரவேசம் என்பது இல்லை. ஆதாவது, தனது வீட்டுக்கு வந்தாலும், பர்த்தா அவளை விரட்டவேண்டும், என்பது பொருள்.

பரபுருஷனுடன் முன் சொல்லியபடி சேர்க்கை இல்லாவிடினும், ஸ்வதந்த்ரமாய் வெகு நாள் வெளியில் சென்றவளைத் தள்ளவேண்டும், என்றார்,

பராசரரே:— "எந்த ஸ்த்ரீ காமத்தாலோ, மோஹத்தாலோ, பந்துக்களையும், பிள்ளைகளையும், பதியையும் விட்டுவிட்டுச் செல்வாளோ, அவள் பரலோகத்தை இழந்தவள், மனுஷ்யலோகத்தை மிகவும் இழந்தவள்," என்று.

பந்து முதலியவர்களுள் யாராவது ஒருவருடைய ஸமீபத்தில் இருக்கவேண்டும், என்பது ஸித்தாந்தம். அவ்விதமே,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பிதா, மாதா, பிள்ளை, ப்ராதா, மாமியார், மாமனார், அம்மான், இவர்களைவிட்டு, விதவையானவள் இருக்கக் கூடாது. விட்டிருந்தால் உலகத்தில் நிந்திக்கக்கூடியவளாவாள்.

இவ்விதமிருக்க, எந்த ஸ்த்ரீ காமத்தாலோ, சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய ஸ்த்ரீ தர்மத்தை யறியாமையாலோ, பந்து முதலியவர்களைவிட்டு வேறு க்ராமம் முதலிய இடத்தில் வெகுகாலம் வஸிப்பதற்குச் செல்வாளோ, அவள் பரலோகத்தில் கஷ்டமடையாவாள். அதாவது நரகத்தையடைவாள். பந்துக்கள் முதலியவர் நடுவிலும் சேருவதிற்கில்லை.

பந்துக்கள் இல்லாததால் சென்றாலும் தியாகத்திற்கு மறுப்பு.

சொல்லிய விஷயத்திற்குக் காரண விசேஷத்தால் மறுப்பைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "மதத்தையாவது மோஹத்தையாவது அடைந்த ஸ்த்ரீ, கோபத்தால் கழி முதலியதால் அடிக்கப்பட்டு, துணையில்லாமல் வெளியில் சென்றால், அவளுக்கு மறுபடியும் வீட்டையடைவது என்பது உண்டு," என்று.

மதம் = பதி, மாமனார் முதலியவர்களிடம் திரஸ்காரபுத்தியை உண்டாக்கும் மனஸின் தோஷம். மோஹம் = பதி சுச்ரூஷை ஸ்த்ரீகளுக்கு மேலான தர்மம், என்பதுபோன்ற விவேகமின்மை. இந்த இரண்டு தோஷங்களுடன் கூடிய ஸ்த்ரீயைச் சிக்ஷிப்பதற்குப் பதி முதலியவர்கள் எப்பொழுது கழி முதலியதால் அடிப்பார்களோ, அப்பொழுது வருத்தமுடையவளாய் அவள் முன்சொல்லிய பந்து முதலியவர்களின் ஸாஹாய்யம் இல்லாமல் தான் ஒருத்தியாகவே வெளியில் செல்லக்கூடும். அப்படியானாலும் தனது வீட்டில் மறுபடியும் வரவை அடையலாம், என்பது பொருள்.

திரும்பிவருவதற்கு எதிர்பார்க்கவேண்டிய காலவரையறை.

பராசரர்:— பத்தாவது தினத்தில் வந்துவிட்டால், ப்ராயச்சித்தமில்லை, பத்துநாள் வரையில் ஸ்த்ரீயை விடக்கூடாது. பத்து நாட்களுள் அவள் பாதிவ்ரத்யம் இழந்தவளென்று கேள்விப்பட்டால், அவளைத் தள்ளவேண்டும்.

மறுபடி திரும்பி வருவதைப் பத்து நாள் வரையில் எதிர்பார்க்கலாம். பத்தாவது நாளில் அவள் வீட்டையடைந்தால் அவளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் இல்லை. மேலானால், வ்யபிசாரத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்துக்கு உரியவளாகிறாள். பத்து நாட்களுள்

[illegible]

அவளுடைய வ்யபிசாரம் கேட்கப்படாவிடில், அவளைத் தள்ளக் கூடாது. அவள் பாதிவ்ரத்யம் கெட்டவளாய்க் கேட்கப்பட்டால் பத்து நாட்களுள் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் அவளைத் தள்ளவேண்டும், என்பது பொருள்.

ஸ்வதந்த்ரமாய்ச் சென்றவளை த்யாகம் செய்யாவிடில் பர்த்தா முதலியவர்க்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

பாதிவ்ரத்யம் கெட்டவள் என்று கேள்விப்பட்டும், பர்த்தா முதலியவர்கள் அவளை த்யாகம் செய்யாவிடில், அப்பொழுது அவர்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— அவளின் பர்த்தா ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். பந்துக்கள் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாத அவர்களின் வீட்டில் போஜனம் முதலியதைச் செய்தவன் ஒரு நாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனாகின்றான், என்றார்,

பராசரர்:— அவர்களின் வீட்டில் புஜித்தாலும், ஜலபானம் செய்தாலும் ஒரு நாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனாகிறான்.

[illegible]

அடி முதலியதால் வெளியேறியவளுக்கு த்யாகத்தைப்பற்றிய விசாரம்.

அடி முதலியதால் வெளியேறியவளுக்கு வேறு புருஷனுடன் சேர்க்கையில்லாவிடினும், பத்து நாட்களுக்கு மேல் தள்ளுவதில் என்ன காரணம், என்றால் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ பரபுருஷனுடன் சேராதவளாய் வெளியிற் சென்றாலும், காலக்ரமத்தால் அநேகம் புருஷர்களுடன் சேரக்கூடும், என்று ஜ்ஞாதிகள் அவளைத் தள்ளிவிடுவார்கள்.

கோபம் முதலிய காரணத்தால் வெளியேறியவள், அப்பொழுது பரபுருஷனுடன் சேருவது இல்லைதான். ஆனாலும், சென்று காலக்ரமத்தால் அநேகம் புருஷர்களிடம் ஸஞ்சரிக்கிறாள், என்று நினைத்துப் பந்துக்கள் அவளைத் தள்ளிவிடுவார்கள். ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயானாலும் அநேக புருஷர்களிடம் ஸஞ்சரித்தால் அவளுக்கு வேஸித்தன்மையுண்டாகின்றது. அதைச்சொல்லுகிறார்,

ப்ரஜாபதி:— எந்த ஸ்த்ரீ ரஹஸ்யத்தில் அநேக புருஷர்களுடன்

[illegible]

செருகிறுளோ அவள் வ்யபிசாரிணீ என்றும், ப்ரத்யக்ஷவேசி என்றும் அறியத்தக்கவள்.

வ்யபிசாரிணீ வீட்டில் ப்ரவேசித்தால் சுத்தியின் ப்ரகாரம்.

முன் சொல்லப்பட்ட ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ வ்யபசாரிணீ வீட்டில் நுழையும் விஷயத்தில் வீட்டிற்குச் சுத்தியின் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறுர்,

பராசரர்:— வ்யபிசாரிணி ஸ்த்ரீ மற்ற புருஷர்களின் வீட்டையடைந்தால் அந்த வீடு அசுத்தமாகும். பதியினுடைய வீடு, தாயாரின் வீடு, ஜாரனுடைய வீடு இவைகளில் சென்றுலும் அவைகளும் அசுத்தங்களாகும். அந்த வீட்டைக் கிளறி, பிறகு பஞ்சகவ்யத்தால் கழிக்கவேண்டும். மண்பாத்ரங்களை த்யஜிக்கவேண்டும். வஸ்த்ரங்களையும் கட்டைகளையும் சுத்தி செய்யவேண்டும். பழத்தினுல் உண்டாகிய ஸாமான்களைப் பசுவின் வால் மயிர்களால் சுத்தி செய்யவேண்டும். தாம்ர பாத்ரங்களைப் பஞ்சகவ்யத்தாலும், வெண்கலப்பாத்ரங்களைப் பத்துத் தடவை சாம்பலினுலும் சுத்தி செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களால் விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தை ப்ராம்ஹணன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுக்கவேண்டும். இரண்டு ப்ராஜாபத்ய

[illegible]

க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மற்றவைகளுக்கு ஒரு நாள் முழுவதும் பஞ்சகவ்யத்தால் சுத்தி. ப்ராம்ஹணர் முதலிய வர்ணத்தார், உபவாஸம், வ்ரதம், புண்யமான ஸ்நானம், ஸந்த்யோபாஸனம், தேவ பூஜை முதலியவைகள், ஜபம், ஹோமம், தயை, தானம் இவைகளால் சுத்தராகின்றனர். ஆகாசம், வாயு, அக்னி, பூமியில் உள்ள ஜலம் இவைகள் சுத்தங்களே. தர்ப்பங்களும் தோஷத்தை யடைவதில்லை. யாகங்களில் சமஸபாத்ரங்கள்போல.

சொல்லப்பட்ட வ்யபிசாரிணீ தான் வஸிப்பதற்காகப் புருஷன், தாயார், ஜாரன், தாக்ஷிண்யத்திற்குப் பாத்ரமான மற்றவன் இவர்களுள் யாராவது ஒருவனுடைய வீட்டில் நுழைந்தால், அந்த வீடு சண்டாளனுல் வஸிக்கப்பட்ட வீடு போல் மிகவும் அசுத்தமாக ஆகிறது. அவ்விஷயத்தில் பூமியைக் கிளறவேண்டும் அதனுல், சுவர் முதலியதை மெழுகுவது முதலியது சொல்லப்படுகிறது. வஸ்த்ரம், கட்டை இவைகளுக்கும், தான்யம் முதலிய வஸ்துக்களுக்கும் த்ரவ்ய சுத்திப்ரகரணத்தில் சொல்லியபடி சுத்தி செய்யவேண்டும். தென்னை முதலியதின் பழங்களால் உண்டாகிய பாத்ரங்களைப் பசுவின் வால் மயிர்களால் சுத்தி செய்யவேண்டும். தாம்ரத்திற்குப் புளி முதலியதால் சுத்தியென்பது முன்பு சொல்லப்பட்டது, இவ்விடத்தில் பஞ்சகவ்யத்தினுல் சுத்தி என்றது விசேஷம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வெண்கலப் பாத்ரங்களைப் பத்துத் தடவை சாம்பலால் தேய்க்க வேண்டும். வீட்டிற்குடையவன் பரிஷத்தால் விதிக்கப்பட்ட தக்ஷிணையுடன் கூடிய இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்வீட்டிலிருக்கும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமும், பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும். அந்த வீட்டிலிருப்பவருடன் ஸஹவாஸம் செய்த வேறுக்ருஹத்திலுள்ள ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்க்கும் சொல்லப்பட்ட உபவாஸம் முதலியவைகளுள் ஏதாவது ஒன்றினால் சுத்தி. அந்த வீட்டைச் சேர்ந்த ஆகாசம் முதலியவைகளுக்குத் தோஷமில்லாததால் புருஷப்ரயத்னத்தால் ஸம்பாதிக்கக்கூடிய சுத்தி என்பதில்லை. அதில் உதாஹரணம் யஜ்ஞேஷு என்பது. இவ்விதம் சொல்லிய சுத்தி வெகுகாலம் வஸித்ததைப்பற்றியது. ஒரு தடவை அவன் ப்ரவேசித்த விஷயத்தில் மெழுகுவது முதலியதால் சுத்தி, என்றுள்ளது மாதவீயத்தில்.

ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்குச் சண்டாளன் முதலியவர்களைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயச்சித்தம்.

அபுத்திபூர்வமாய்ச் சண்டாளனின் ஸம்பர்க்கத்தில் ப்ராம்ஹணஸ்த்ரீக்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

[illegible]

[illegible]

பராசரர்:— எவள் சண்டாளனோடு ஸம்பர்க்கத்தைச் செய்கின்றளோ, அவள் பத்துப் பேர்களுக்குக் குறையாத பரிஷத்தைச் சேர்ந்து, தன்னுடைய பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். கழுத்தளவுள்ள கிணற்றில் பசுவின் சாணத்தால் கூடிய சேற்றில் அவள் ஒரு நாள் முழுவதும் ஆஹாரம் இல்லாமலிருந்து வெளியேறவேண்டும். சிகையுடன் வபனம் செய்துகொண்டு யாவகான்னத்தைப் புஜிக்க வேண்டும். மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து, ஒரு நாள் முழுவதும் ஜலத்தில் வஸிக்கவேண்டும். சங்கபுஷ்பக் கொடியின் வேர், இலை, பூ, பழம், தங்கம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளைக் கொதிக்கச்செய்து அந்த ஜலத்தைக் குடிக்கவேண்டும். பிறகு ரஜஸ்வலையாய் ஆகும் வரையில் ஒருவேளை புஜிக்கவேண்டும். இந்த ப்ராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கும் வரையில் அவள் வெளியில் வஸிக்கவேண்டும். ப்ராயச்சித்தம் அனுஷ்டித்த பிறகு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்க வேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாக கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சுத்தியைப் பராசரர் சொன்னார்.

புத்திபூர்வமாய் ஒரு தடவைசெய்த ஸம்பர்க்கத்தில் அப்த க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். அடிக்கடி செய்தால் அக்னி ப்ரவேசம்

[illegible]

[illegible]

ப்ராயஸ்சித்தம். "ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்குப் புத்திபூர்வமாய் ஒரு தடவை சண்டாள ஸம்பர்க்கம் ஏற்பட்டால் அப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அடிக்கடியானால், அக்னிப்ரவேசம் ப்ராயஸ்சித்தம்," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

ரேதஸ்ஸேகாந்தமான ஸம்பர்க்கத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லி அதற்குமுன் நிவ்ருத்தியானால், அவ்விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:—நான்கு வர்ணத்தாருடைய ஸ்த்ரீகளுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் சாந்த்ராயணம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. பூமி எப்படியோ அதுபோல் உள்ளவள் ஸ்த்ரீயும். ஆகையால் அவளைத் தூஷிக்கக்கூடாது (தள்ளக்கூடாது.)

நான்கு வர்ணத்தாருடைய என்றதில் ப்ராம்ஹணஸ்த்ரீயைத் தவிர்த்த மூன்று வர்ண ஸ்த்ரீகளுக்கு என்று சுருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். "ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ சண்டாள ஸம்பர்க்கத்தில் ரேதஸ்ஸேகத்திற்கு முன்பே நிவ்ருத்தியடைந்தால் நான்கு சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

[illegible]

[illegible]

ப்ராம்ஹணிக்கு ம்லேச்சன், ரஜகன் முதலியவருடன் ஸம்பர்க்கத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர் சொனில்:- சண்டாளன், புல்கஸன், ம்லேச்சன், ச்வபாகன், பதிதன் இவர்களை ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ புத்திபூர்வமாய்ச் சேர்ந்தால், நான்கு சாந்த்ராயண க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ரஜகன், [illegible]தன், சைலூஷன், வேணுஜீவி, சர்மஜீவி இவர்களை ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ அறியாமல் சேர்ந்தால் இரண்டு சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கர்ப்பந் தரித்தாலோ, ஜாபாலி:- ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ சண்டாளனைச் சேர்ந்து கர்ப்பம் தரித்தால், அவளை அரசன் தண்டிக்க வேண்டும். காதையும் மூக்கையும் அறுத்து அவளைப் பட்டணத்துக்கு வெளியில் துரத்தவேண்டும். அரசன் இவ்விதம் வெளியேற்றுவதை மட்டில் செய்யவேண்டும். ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் கொலை என்பது விதிக்கப்படவில்லை. க்ஷத்ரிய வைச்ய ஸ்த்ரீகளுக்கு அரசன் எரிமூட்டையால் எரிப்பதை விதிக்கவேண்டும்.

இவ்விதம் ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் என்ற மஹாபாதகங்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தங்

தாதி | [illegible] ப்ராயஶ்சித்தாந்யபிஹிதாநி ||

ஸம்ஸர்கஸ்ய மஹாபாதகத்வவிசார: ||

அத மஹாபாதகிஸம்ஸர்கஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம் நிரூப்யதே | [illegible] மஹாபாதகித்வமுக்தம் [illegible] யாஜ்ஞவல்க்யாதிபி: —

ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம: | மஹாந்தி பாதகாந்யாஹு: ஸம்ஸர்கஶ்சாபி தை: ஸஹ | ஸம்வத்ஸரேண பததி பதிதேந ஸஹாசரந் | ப்ரஹ்மஹா மத்யப: ஸ்தேநஸ் ததைவ குருதல்பக: || ஏதே மஹாபாதகிநோ யஶ்ச தை: ஸஹ ஸம்வஸேத்' இதி ||

தத்ர ப்ராயஶ்சித்தம் ச ஸம்ஸர்கிணஉக்தம், [illegible] [illegible] ஸம்ஸர்கம் யாதி மாநவ: | ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்கஸ்ய விஶுத்தயே' இதி ||

கள் சொல்லப்பட்டன. ப்ரஸங்க வசத்தால் மற்ற வதத்திற்கும், குடிக்கக்கூடாதவைகளைக் குடித்ததிற்கும், மற்ற திருட்டுக்கும், சேரக்கூடாத ஸ்த்ரீகளைச் சேர்ந்ததற்கும் ப்ராயஶ்சித்தங்கள் சொல்லப்பட்டன.

சேர்க்கைக்கு மஹாபாதகத் தன்மையைப்பற்றிய விசாரம்.

இனி, மஹாபாதகிகளுடன் சேருவதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. மஹாபாதகிகளுடன் சேர்ந்தவனுக்கு மஹாபாதகியின் தன்மை சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மனு யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலியவர்களால்:- "ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் இவைகளை மஹாபாதகங்கள் என்கின்றனர். அவர்களுடன் சேர்வதும் மஹாபாதகம் என்கின்றனர். பதிதனோடுகூட ஒரு வர்ஷம் சேர்பவன் பதிதனாகிறான். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன், மத்யபானம் செய்தவன், ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன், குருதல்பகாமீ இவர்கள் மஹாபாதகிகளாவர். அவர்களுடன் எவன் கூடியிருப்பவனோ அவனும் மஹாபாதகி," என்று.

ஸம்ஸர்கம் செய்தவனுக்கும் அந்தந்தப் பாதகிக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. "இந்த மஹாபாதகி

ஸந்த்யாகாலவிஷயம் | [illegible] ப்ரவ்ருத்த: பராஶரோ ப்ரஹ்மஹத்யாதிமஹாபாதகசதுஷ்டயஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தமுக்த்வா | கலியுகே ஸம்ஸர்கதோஷாபாவமபிப்ரேத்ய ஸம்ஸர்கப்ராயஶ்சித்தம் நாஹ ||

கர்மணா பதிதத்வநிரூபணம் ||

ததா கர்மணா பதிதத்வம் ஸ்பஷ்டமாஹ பராஶர: —

க்ருதே ஸம்பாஷணாதேவ த்ரேதாயாம் ஸ்பர்ஶநேந ச | த்வாபரே த்வந்நமாதாய கலௌ பததி கர்மணா | க்ருதே த்யஜேத் தேஶம் த்ரேதாயாம் க்ராமமுத்ஸ்ருஜேத் | த்வாபரே குலமேகம் து கர்தாரம் து கலௌ யுகே' இதி ||

களுள் எந்தப் பாதகியுடன் எந்த மனிதன் ஸம்ஸர்க்கத்தையடைகின்றானோ, அவன் அந்த மஹாபாதகிக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும், ஸம்ஸர்க்க பாபத்தைப் போக்குவதற்கு," என்று.

இது மற்ற யுகங்களைப் பற்றியது. ஆகையாலேயே கலியுக தர்மங்களைச் சொல்லுவதில் ப்ரவ்ருத்தியுள்ள பராசரர், ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய நான்கு மஹாபாதகங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தங்களைச் சொன்னார். கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்க்கத்திற்குத் தோஷமில்லை என்று அபிப்பிராயப்பட்டு ஸம்ஸர்க்கத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லவில்லை.

பாப கர்மத்தினால், பதிதத் தன்மைக்குக் காரணத் தன்மையை நிரூபித்தல்.

அவ்விதம் செய்கையால் பதிதத் தன்மையை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:- க்ருதயுகத்தில் பதிதனுடன் ஸம்பாஷிப்பதாலேயே பதிதனாவான். த்ரேதாயுகத்தில் தொடுவதினாலும் பதிதனாவான். த்வாபரயுகத்திலோவெனில் அவனுடைய அன்னத்தைப் புஜித்தால் பதிதனாவான். கலியுகத்தில் பாபகர்மத்தைச் செய்தால் பதிதனாவான். க்ருதயுகத்தில் பாபியிருக்கும் தேசத்தைப் பரிஹரிக்க வேண்டும், த்ரேதாயுகத்தில் அவனிருக்கும் க்ராமத்தைப் பரிஹரிக்க வேண்டும். த்வாபர யுகத்தில் பாபியின் குலம் ஒன்றைமட்டில்

ஸம்வர்த்த:—

'ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம: |
மஹாபாதகஸம்ஜ்ஞாநி கலாவேதாநி சத்வாரி' இதி || அத்ர சத்வாரீத்யநுவாதத்வாத் ஏவகாராபாவாச்ச ஸம்ஸர்கிணோ ந மஹாபாதகித்வம் ||

ஸ்ம்ருதிகாமதேநௌ—

'ஸம்ஸர்கதோஷோ நைவ ஸ்யாந் மஹாபாதகிபி: கலௌ |
ஸம்ஸர்கதோஷ: ஸ்தேநாதேர் ந மஹாபாதகிநிஷ்க்ருதி:' இதி ||

அந்யா ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

கலௌ வர்ஜ்யாநீத்யநுக்ரமணே 'ஸம்ஸர்கதோஷ: பாபேஷு' இதி படிதம் ||

கலௌ ஸம்ஸர்கஸ்ய பாபமாத்ரஹேதுகத்வம் ||

ஸம்ஸர்கதோஷஸ்ய பதிதத்வாதிகாரணத்வாபாவேऽபி பாபமாத்ரகாரணத்வமாஹ பராசர:—

பரிஹரிக்கவேண்டும். கலியுகத்தில் பாபம் செய்தவனை மட்டில் பரிஹரிக்கவேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— "ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம் ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் என்ற இந்த நான்கே கலியுகத்தில் மஹா பாதகங்களெனப்படுகின்றன," என்று. இந்த வசனத்தில் நான்கு என்றதாலும், 'ஏவ' என்றதாலும், மஹாபாதகி ஸம்ஸர்க்கம் செய்தவனுக்கு மஹாபாதகித்வம் இல்லை.

ஸ்ம்ருதிகாமதேனுவில்:— கலியுகத்தில் மஹாபாதகிகளுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது தோஷமாகாது. "ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் முதலியவருடன் ஸம்ஸர்க்க தோஷமும், மஹா பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தமும் இல்லை," என்று.

அவ்விதமே **ஓர் ஸ்ம்ருதியில்**:-கலியுகத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டியவைகளைப் படிக்குமிடத்தில் "மஹா பாதகிகளிடம் சேருவதில் தோஷமும்" என்று படிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலியுகத்தில் மஹாபாதகி ஸம்ஸர்க்கத்திற்குப் பாபத்திற்கு மட்டில் காரணத்தன்மை.

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்திற்குப் பதிதத் தன்மைக்குக் காரணம் என்பது இல்லாவிடினும், பாபத்திற்கு மட்டில் காரணத்தன்மை இருக்கின்றது என்கிறார்,

'ஆஸநாச்சயநாத்யாநாத் ஸம்பாஷாத் ஸஹபோஜநாத் |
ஸங்க்ராமந்தி ஹி பாபாநி தைலபிந்துரிவாம்பஸி' இதி ||

தத்ர ப்ராயஸ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

'ஸம்ஸர்கமாசரேத்யஸ்து பதிதாதிஷு காமத: | பஞ்சாஹம் வா தஸாஹம் வா த்வாதஸாஹமதாபி வா || மாஸார்தம் மாஸமேகம் வா மாஸத்ரயமதாபி வா | அப்தார்தமப்தமேகம் வா தத ஊர்த்வம் ததைவ து || த்ரிராத்ரம் ப்ரதமே பக்ஷே த்விதீயே க்ருச்ச்ரமேவ து | த்ருதீயே சைவ பக்ஷே து க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநம் சரேத் || சதுர்தே தஸராத்ரம் ஸ்யாத் பராக: பஞ்சமே மத: | குர்யாச்சாந்த்ராயணம் ஷஷ்டே ஸப்தமே த்வைந்தவத்வயம் || ஷண்மாஸாந் க்ருச்ச்ரமேவ ஷஷ்டே ஷண்மாஸாந் க்ருச்ச்ரமாசரேத் | பக்ஷஸங்க்யாப்ரமாணேந ஸுவர்ணாந்யபி தக்ஷிணா' இதி ||

பராசரர்:-சேர்ந்து உட்காருவதாலும், படுப்பதாலும், போவதாலும், பேசுவதாலும், சேர்ந்து சாப்பிடுவதாலும் பாபியின் பாபங்கள் சேருபவனிடத்தில் சேருகின்றன. ஜலத்தில் எண்ணெயின் துளிபோல். அவ்விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரரே:— "ப்ராம்ஹணன் பதிதன் முதலியவர்களிடத்தில் அறியாமையால் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வானாகில் அவனுக்கு ஐந்து நாளாவது, பத்து நாளாவது, பன்னிரண்டு நாளாவது, பாதி மாஸமாவது, ஒரு மாஸமாவது, இரண்டு மாஸமாவது, ஆறு மாஸமாவது, ஒரு வர்ஷமாவது, அதற்கு மேலாவது ஸமனுவான். ஐந்து நாளானால், மூன்று நாள் உபவாஸம். பத்து நாளானால், ஒரு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். பன்னிரண்டு நாளானால், ஏழு நாள் ஸாந்தபன க்ருச்ரம். பதினைந்து நாளானால், பத்துநாள் உபவாஸம். ஒரு மாஸமானால், பராக க்ருச்ரம். இரண்டு மாஸமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஆறு மாஸமானால், இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷத்துக்குக் கொஞ்சம் குறைவானால், ஆறு மாஸம் க்ருச்ரங்கள் (இது பதினைந்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களாகும்) என்று ப்ராயஸ்சித்தம். இத்துடன் ஒன்று முதல் சொல்லப்பட்ட எட்டுப் பக்ஷங்களிலும் முறையே ஒன்று இரண்டு முதலிய ஸ்வர்ணங்களையும் தக்ஷிணையாய்க் கொடுக்கவேண்டும்." (ஸ்வர்ணத்தின் நிறை முன்பே சொல்லப்பட்டுள்ளது.)

𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌹𑌶𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿, '𑌏𑌕𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌹𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌹' 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, '𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌐𑌨𑍍𑌦𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌨𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 ।

ஸமாசரணம் என்பது சேர்ந்து படுப்பது முதலியது. "ஒரே படுக்கையில் படுப்பது, ஒரே ஆஸனத்தில் உட்காருவது, ஒரு பங்க்தியில் உட்காருவது, ஒரு பாத்ரத்தில் பக்குவம் செய்வது, ஒரு பங்க்தியில் சேர்ந்து அன்னத்தைப் புஜிப்பது, யாகம் செய்விப்பது, வேதத்தைக் கற்பிப்பது, விவாஹாதிகள் செய்வது, சேர்ந்து புஜிப்பது என்று ஒன்பது விதமாய் ஸங்கரம் என்பது சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த ஸங்கரத்தைப் பாபிகளுடன் செய்யக் கூடாது" என்று ப்ருஹஸ்பதி சொல்லியிருப்பதால். 'பதிதாதிஷு' என்பதிலுள்ள 'ஆதி' என்ற சப்தத்தால் பதிதனின் புத்ரன் முதலியவர்கள் சொல்லப்படுகின்றனர். "பதிதனிடத்தினின்று உண்டானவன் பதிதனாகிறான்" என்று அவனை வஸிஷ்டர் கீர்த்தித்திருப்பதால்,

முதல்பக்ஷம் ஐந்து நாள் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது. அது விஷயத்தில் மூன்று நாள் உபவாஸத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டாவது பக்ஷத்திலோவெனில், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரம். மூன்றாவது பக்ஷத்திலோவானால், ஸாந்தபன க்ருச்ச்ரம். இவ் விஷயத்தில் ஸாந்தபனம் என்பது ஏழு நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அரைமாஸம் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது நான்காவது பக்ஷம். அதில் பத்து நாள் உபவாஸத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஐந்தவ த்வயம் என்பது இரண்டு சாந்த்ராயணம். கொஞ்சம் குறைந்த வர்ஷம்

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 '𑌸𑌮𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌕𑌂, 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍂𑌹𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 —

'𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌶𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌸𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌨𑌾𑌬𑍍𑌦𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

வரை ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது எட்டாவது பக்ஷம். இவ் விஷயத்தில் ஆறு மாஸம் வரை க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆறு மாதங்களில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரங்கள் பதினைந்து ஆகின்றன.

ஸம்ஸர்க்கம் ஒரு வர்ஷத்துக்குமேல் ஆனால், "ஸம பாதகத்தில் பாதகியின் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம்" என்று வசனமிருப்பதால், அவனுக்கு அந்தப் பாதகியின் ப்ராயஸ்சித்தத்தின் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம் என்றறியவேண்டும். எல்லாப் பக்ஷங்களிலும் அதற்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்து, அதற்கு அங்கமாகத் தக்ஷிணையையும் கொடுக்கவேண்டும். அதில், ஐந்து நாள் ஸம்ஸர்க்கமானால், ஒரு ஸ்வர்ணம். பத்து நாள் ஸம்ஸர்க்கமானால், இரண்டு ஸ்வர்ணம். இவ்விதம் மற்ற பக்ஷங்களிலுமறியவேண்டும்.

கூர்மபுராணத்திலும்:— பதிதனுடன் பதினைந்து நாள் சேர்ந்தால், பத்து நாள் உபவாஸம். ஒரு மாஸமானால், பராக க்ருச்ச்ரம். மூன்று மாஸமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ச்ரம். ஆறு மாஸமானால், இரண்டு சாந்த்ராயணம். கொஞ்சம் குறைந்த ஒரு வர்ஷமானால், ஆறு மாஸம் க்ருச்ச்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கோசர்ம க்ஷேத்ர லக்ஷணம்.

மஹாபாதகங்களுக்கு ஸாமான்யமான ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், பராசரர்:— "ஒரு காளையுடன் கூடிய நூறு பசுக்கள் எந்த இடத்தில் கட்டப்படாமல் நிற்கக்கூடுமோ, அந்த இடமே பத்து மடங்காக்கப்பட்டால் எவ்வளவோ அவ்வளவு ஸ்தலம் கோசர்மம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த கோசர்ம மாத்ரமுள்ள பூமியைத் தானம் செய்பவன் ப்ரம்ஹஹத்யாதி பாபங்களுடன் கூடியவனாயினும், மனஸ் வாக் தேஹம் இவைகளின் கார்யங்களா லுண்டாகிய எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான்" என்று.

ஒரு காளையுடன் கூடிய நூறு பசுக்கள் கட்டப்படாமல் நிற்பாறுவதற்கு எவ்வளவு இடத்தை ஆக்ரமித்து இருக்குமோ, அவ்வளவு உள்ள பூமியின் ப்ரதேசம் பத்து மடங்கானால் கோசர்மம் என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறது.

பொய்யான அபவாதத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

அபவாதத்தில் பாபத்தையும் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் சொல்லுகிறார்:

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பொய்யாகப் பிறனிடம் அபவாதம் சொல்பவ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாபம் இரண்டு மடங்காகும். உண்மையானால், ஸமமான பாபமிருக்கும். பொய்யாக அபவாதம் சொல்பவன் பொய்யாகக் குற்றம் சொல்லப்பட்டவனுடைய பாபத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். எவன் பிறனை மஹாபாபம் அல்லது உபபாபம் இவைகளால் பொய்யாகத் தூஷிக்கின்றானோ, அவன் ஒரு மாஸம் முழுவதும். ஜலத்தைமட்டில் உட்கொள்பவனாய், இந்த்ரியங்களை யடக்கியவனாய், சுத்தவதீமந்த்ர ஜபசீலனாய், இருக்கவேண்டும். பொய்யாகத் தோஷம் சொல்லப்பட்டவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அல்லது ஆக்னேயமான புரோடாசத்தாலாவது, வாயவ்ய புரோடாசத்தாலாவது யஜிக்கவேண்டும். அல்லது வாயவ்ய பசுவினாலாவது யஜிக்கவேண்டும்.

மனு:— பதிதனைக் குறித்து "பதிதா" என்று சொன்னாலாவது, திருடனை, "திருடா" என்று சொன்னாலாவது, அவனுக்கு ஸமமான பாபத்தை அடைபவனாவான். பொய்யானால் இரண்டு மடங்கு பாபமுடையவனாவான்.

கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணனைப் பாபி என்று நிந்தித்தால் அவனுக்கு ஸமபாதகனாவான். அவன் பாபியல்லாதவனாகில் இரண்டு மடங்கு பாபத்தையடைவான். துர்ப்பலனைப் பிறன் ஹிம்ஸிக்கும் பொழுது சக்தியுள்ளவன் அவனை விடுவிக்காவிடில் பாபியாவான்.

போதாயனர்:— பொய்யாய் அபவாதம் சொன்னால் ப்ராஜாபத்ய

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

'𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾 । 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌵𑌦𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌸 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌰𑍍𑌹𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌦𑌨𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌕𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌬𑌾𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑌾𑌲𑌵𑌃—

'𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍[illegible]

க்ருச்ச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். உண்மையானால் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரம்.

மரீசி:— ஸ்வர்ணஸ்தேயம், வ்யபிசாரம், ப்ரம்ஹஹத்தி, இவை இருக்கின்றன என்று எவன் ஸாதுக்களைத் தூஷிக்கின்றானோ அவன் பொய் சொல்பவனாவான். அவன் தேவ பித்ரு கார்யங்களில் அர்ஹனல்லாதவனாவான். அபவாதம் உண்மையானால் அவன் பாபிக்கு ஸமனாவான். அபவாதம் பொய்யாக இருந்தால் இரண்டு மடங்கு பாபமுடையவனாவான். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்குப் பெரிய ப்ராயச்சித்தம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்கள் விஷயத்தில் அபவாதம் சொன்னால் தப்த க்ருச்ச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். ஸ்த்ரீகள் விஷயத்திலானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரம். பாலர், வ்ருத்தர், வ்யாதியுள்ளவர் இவர்கள் விஷயத்திலானால், பாத க்ருச்ச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். க்ஷத்ரியர் முதலிய மற்ற எல்லோரிடத்திலுமானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

காலவர்:— பொய்யான பாபத்திலானாலும் கட்டப்பட்டவன் அபிசஸ்தன் எனப்படுகிறான். பாபம் இருக்கின்றதோ இல்லையோ உலகில் வார்த்தை எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகிறது. ஜனங்களால் எப்பொழுதும் நிந்திக்கப்பட்டவன் ஹவ்யகவ்யங்களில் (தேவபித்ரு கார்யங்களில்) அர்ஹனல்லாதவனாகிறான். ஆகையால்

𑌹𑌵𑍍𑌯𑌕𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌜𑌨𑍈𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌚𑍇𑌦𑌪𑌵𑌾𑌦𑌜𑌃 । 𑌦𑍋𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

'𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌕𑌰𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 ॥

அவன் தேஹ சுத்திக்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அபவாதம் பொய்யானால் இந்த ப்ராயஸ்சித்தத்திற்குப் பிறகு சுத்தனாவான். தோஷம் உண்மையானால் சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டபடி ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

அடிக்கடி தோஷம் சொன்னால்,

சங்கர்:— நாஸ்திகன், நாஸ்திக வ்ருத்தியுடையவன், நன்றியை மறந்தவன், பொய்யாய் வ்யாபாரம் செய்பவன், பொய்யாய் அபவாதம் சொல்பவன் என்ற இவர்கள் ஐந்து வர்ஷம் வரையில் ப்ராம்ஹணரின் க்ருஹத்தில் பிக்ஷை வாங்கவேண்டும்.

ஆனால் நாஸ்திகன் விஷயத்தில்,

வஸிஷ்டர்:— "நாஸ்திகன் பன்னிரண்டு நாள் க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, நாஸ்திகத் தன்மையை விடவேண்டும். நாஸ்திக வ்ருத்தியையுடையவனோவெனில் அதிக்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டித்து அதை விடவேண்டும்" என்று உள்ளதேயெனில், அது ஒரு தடவை செய்ததைப் பற்றியது, என்றுள்ளது மாதவீயத்தில்.

ப்ராஹ்மணாவகூரணாதௌ ப்ராயஶ்சித்தம்॥

ப்ராஹ்மணாவகூரணாதௌ ப்ராயஶ்சித்தமாஹ பராஶர:—

'அவகூர்ய த்வஹோராத்ரம் த்ரிராத்ரம் க்ஷிதிபாதநே।
அதிக்ருச்ச்ரம் ச ருதிரே க்ருச்ச்ரோ(அ)ப்யந்தரஶோணிதே' இதி॥

அவகூர்ய வதாய தண்டமுத்யம்ய அஹோராத்ரமுபவஸேத்। பூமௌ நிபாத்ய த்ரிராத்ரமுபவஸேத்। ப்ராஹ்மணஸ்ய ருதிரே நிர்கதே அதிக்ருச்ச்ரம் சரேத்। அநிர்கதம் ருதிரம் ... அந்த:ஸ்தம் சேத் க்ருச்ச்ரம் இத்யர்த்த:॥

ஏதச்ச கலியுகவிஷயம், 'கலௌ பாராஶரா: ஸ்ம்ருதா:' இதி ஸ்மரணாத்॥

யுகாந்தரே து மநு:—

'அவகூர்ய த்வப்தஶதம் ஸஹஸ்ரமபிஹத்ய து। ஜிகாம்ஸயா ப்ராஹ்மணஸ்ய நரகம் ப்ரதிபத்யதே॥ ஶோணிதம் யாவத: பாம்ஸூந் ஸங்க்ருஹ்ணாதி த்விஜந்மந:। தாவந்த்யப்தஸஹஸ்ராணி

ப்ராம்ஹணனைத் தடி முதலியதால் ஓங்கினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ப்ராம்ஹணனைக் குறித்து, தடி முதலியதால் ஓங்குவது முதலியதில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணனைக் குறித்து அடிப்பதற்காகக் கழி முதலியதை ஓங்கினால், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். அடித்து பூமியில் தள்ளினால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். அடித்ததால் ரக்தம் வெளிவந்தால் அதிக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ரக்தம் வெளி வராமல் உள்ளேயே கட்டப்பட்டிருந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

இவ்விதம் சொல்லியது கலியுகத்தைப் பற்றியது. "கலியில் பராசரர் சொல்லிய தர்மங்கள் முக்யங்கள்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். மற்ற யுகத்திலோவெனில்,

மனு:— ப்ராம்ஹணனை அடிப்பதற்காகத் தண்டத்தை ஓங்கினால் நூறு வர்ஷங்களும், அடித்தால் ஆயிரம் வர்ஷங்களும் நரகத்தையடைவான். அடிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹணனின் ரக்தம் பூமியில் விழுந்து எவ்வளவு பூமி அணுக்களை க்ரஹிக்கின்றதோ அவ்

தத்கர்த்தா நரகே வஸேத்॥ அவகூர்ய சரேத்க்ருச்ச்ரம் அதிக்ருச்ச்ரம் நிபாதநே। 'க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரௌ குர்வீத விப்ரஸ்யோத்பாத்ய ஶோணிதம்' இதி॥

யாஜ்ஞவல்க்யோ(அ)பி—

'விப்ரதண்டோத்யமே க்ருச்ச்ரஸ்த்வதிக்ருச்ச்ரோ நிபாதநே।
க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரோ(அ)ஸ்ருக்பாதே க்ருச்ச்ரோ(அ)ப்யந்தரஶோணிதே'
இதி॥

போதாயநோ(அ)பி—

'அவகூர்ய சரேத் க்ருச்ச்ரம் அதிக்ருச்ச்ரம் நிபாதநே।
க்ருச்ச்ரம் சாந்த்ராயணம் சைவ ஶோணிதஸ்ய ப்ரவர்த்தநே॥
தஸ்மாந்நைவாவகுரேத் ந ச குர்வீத ஶோணிதம்' இதி॥

ப்ராஹ்மணதிரஸ்காரே ப்ராயஶ்சித்தம்॥

ப்ராஹ்மணதிரஸ்காரஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தமாஹ பராஶர:—

'ஹுங்காரம் ப்ராஹ்மணஸ்யோக்த்வா த்வங்காரம் ச கரீயஸ:।
ஸ்நாத்வா திஷ்டந்நஹ:ஶேஷம் அபிவாத்ய ப்ரஸாதயேத்' இதி॥

வளவு ஆயிரம் வர்ஷங்கள் வரையில் நரகத்தையடைவான். ஓங்கினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும், அடித்துக் கீழே தள்ளினால் அதிக்ருச்ரத்தையும், ப்ராம்ஹணனின் தேகத்தில் ரக்தத்தை வெளியாக்கினால் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம் இவைகளை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— ப்ராம்ஹணனைக் குறித்துக் கழியை ஓங்கினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும், கீழே தள்ளினால், அதிக்ருச்ரமும், ரக்தத்தை வெளியாக்கினால் க்ருச்ராதிக்ருச்ரமும், ரக்தம் வெளிவராமல் உள்ளேயே கட்டப்பட்டிருந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும் ப்ராயஶ்சித்தமாகும்.

போதாயனரும்:- ப்ராம்ஹணனைக் குறித்துக் கழியை ஓங்கினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும், கீழே தள்ளினால் அதிக்ருச்ரமும், ரக்தத்தை வெளிவரச் செய்தால் சாந்த்ராயணமும் ப்ராயஶ்சித்தமாகும். ஆகையால் கழியை ஓங்கக்கூடாது. ரக்தத்தையும் வெளியாக்கக் கூடாது.

ப்ராம்ஹணனை அவமதித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணன் விஷயத்தில் ஹுங்காரத்தைச்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சொன்னாலும், பெரியவனுக்கு நீ என்ற சப்தத்தைச் சொன்னாலும், ஸ்நானம் செய்து, மீதியுள்ள பகல் முழுவதும் நின்றுகொண்டிருந்து அவமதிக்கப்பட்டவனை நமஸ்கரித்துப் ப்ரார்த்தித்துத் தெளிவிக்க வேண்டும்.

வேதம் அறிந்த ப்ராம்ஹணனைக் குறித்து எவன் ஹுங்காரத்தை உபயோகிக்கின்றானோ, எவன் வயதினாலோ, வித்யையினாலோ பெரியவனாய் உள்ளவனைக் குறித்து ஏகவசனத்தை (நீ என்ற பதத்தை) உபயோகிக்கின்றானோ, அவ்விருவரும் ஸ்நானம் செய்து அஸ்தமயம் வரையில் ஆஹாரமில்லாமலிருந்து, ராத்ரியில் நமஸ்காரத்தால் அவனை மன்னிக்கும்படி கோரவேண்டும், என்பது பொருள்.

ப்ராம்ஹணனை அடிப்பது முதலியதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பராசரர்:— “ப்ராம்ஹணனைப் புல்லினாலும் அடித்தாலும், வஸ்த்ரத்தால் கழுத்தில் கட்டினாலும், வாதத்தால் ஜயித்தாலும் அவனை நமஸ்கரித்து மன்னிப்பைக் கோரவேண்டும்”, என்று. நமஸ்கரித்து, என்பதால் உபவாஸமும் சொல்லப்படுகிறது அவ்விதமே,

மநு:— ப்ராம்ஹணன் விஷயத்தில் ஹுங்காரத்தைச் சொன்னாலும், பெரியவர் விஷயத்தில் நீ என்று சொன்னாலும், ஸ்நானம்

115

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

செய்து மீதியுள்ள பகலில் போஜனம் செய்யாமலிருந்து, அவனை நமஸ்கரித்து, மன்னிக்கும்படி கோரவேண்டும். புல்லினாலாவது அடித்தாலும், வஸ்த்ரத்தால் கழுத்தில் கட்டினாலும், வாதத்தில் ஜயித்தாலும், அவனை நமஸ்கரித்து; மன்னிப்புக் கோரவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— குருவை நீ என்று சொன்னாலும், ஹும் என்று சொன்னாலும், ப்ராம்ஹணனை வாதத்தால் ஜயித்தாலும், வஸ்த்ரத்தால் கழுத்தில் கட்டினாலும், உடனே மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு அந்தப்பகல் முழுவதும் உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

குரு, பிதா முதலியவரை அதிக்ஷேபம் செய்வதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பல தடவை பிதா முதலியவரை அதிக்ஷேபம் செய்தால் (அவமதித்துப் பேசினால்) ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸ்காந்தத்தில்:— பிள்ளை முதலியவன், தகப்பன், தமையன், குரு இவர்களை ஏக வசனத்தாலும், பெயரைச் சொல்வதாலும், நீ என்று சொல்லுவதாலும், ஹுங்காரத்தாலும் வருத்தக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அந்தப் பாபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக நாசிகேத வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஓ அரசனே! முற்காலத்தில் நாசிகேதர் என்பவர் உத்தாலகர் என்ற குருவை

[illegible]

நோக்கி அவமதிப்பாய்ப் பேசி, பிறகு பெரிய யமபட்டணத்தையடைந்து அதைப் பார்த்து மறுபடி பூமியின் ப்ரதேசத்தையடைந்து, தகப்பனை நமஸ்கரித்து, அவருடைய வாக்யத்தால் தேகம் சுத்தமாவதற்காக ஆதரவுடன் ஒரு மண்டலம் வரையில் ஒவ்வொரு தினத்திலும் பசுவின் பாலை மட்டில் பருகினார். பிறகு சுத்தியையடைந்தார். ஒரு மண்டலத்திற்குப் பிறகு சுத்தியையடைந்தார். பல தடவை குருவை அதிக்ஷேபம் செய்தால் இந்த வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, தேஹ சுத்திக்காக ஷடப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

வஸிஷ்டர்:— "குருவைப் பொய்யாய் நிர்ப்பந்தித்தால் பன்னிரண்டுநாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, ஸசேல ஸ்நானம் செய்து, குரு மன்னித்ததால் சுத்தனாவான்," என்று. இவ்விதம் சொல்லியது அறியாமையால் செய்த விஷயத்திலும், அறிந்து ஒரு தடவை செய்த விஷயத்திலும் என்றறியவும், என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

விஷ்ணு:— தன் விஷயமாய் கௌரவத்திற்காகப் பொய் சொன்னாலும், குருவைப் பொய்யாய் நிர்ப்பந்தித்தாலும், ஒரு மாஸம் வரையில் பாலைப் பருகியாவது, ஜலத்தையாவது பருகி, வ்ரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

116

[illegible]

பதனீயமான ஸமுத்ர யாத்ரை முதலியதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பதனீயங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

போதாயனர்:— "ஸமுத்ரத்தில் யாத்ரை, ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வத்தையும் அடைக்கலமான ஸ்வத்தையும் அபஹரிப்பது, பூமி விஷயமாய்ப் பொய் சொல்வது, நிஷித்தமான பண்டங்களை வ்யாபாரம் செய்வது, சூத்ரியிடம் சேருவது, அவளிடத்தில் ப்ரஜோத்பத்தி செய்வது, அவளுக்குப் பிள்ளையாயிருப்பது, இவைகளில் ஒன்றைச் செய்தவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இரண்டு காலங்கள் உபவாஸமிருந்து நான்காவது போஜன காலத்தில் அல்பமாய்ப் புஜிப்பவர்களாய் மூன்று காலங்களிலும் பூமியில் உள்ள ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். பகலில் நிற்பவர்களாய் இரவில் உட்காருகிறவர்களாயும் மூன்று வர்ஷம் இருந்தால் அந்தப் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்வார்கள்," என்று. சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடம் சேர்ந்ததற்குச் சொல்லிய இந்தப் பெரிய ப்ராயஶ்சித்தம், ருது காலத்தில் சேர்ந்து ப்ரஜை உண்டாகியதைப்பற்றியது. "சூத்ர ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தவனுக்கும், அவளிடம்

[illegible]

துஷ்டஸேவா ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

துஷ்டஸேவா ப்ராயஶ்சித்தே தேவல:—

[illegible]

ஶூத்ரஸேவா ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶூத்ரஸேவாயாம் ப்ராயஶ்சித்தே து போதாயநாபஸ்தம்பௌ—

[illegible]

ப்ரஜோத்பத்தியைச் செய்தவனுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

துஷ்டர்களை ஸேவிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— கோட் சொல்பவன், துஷ்டன், மத்யபானம் செய்பவன், சூதாடுபவன், ஸ்வர்ணஸ்தேயி, துர்ஜனன், இவர்களை எவன் ஸேவிக்கின்றானோ அவனுக்கு ஒரு நாள் ஸேவித்தால், பராக க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ஒரு பக்ஷம் (பதினைந்து நாள்) ஆனால், தப்தக்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானால், சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தனாவான். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேலானால், பதிதனாவான்.

ஶூத்ர ஸேவையில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

போதாயனரும் ஆபஸ்தம்பரும்:— ஶூத்ரனைப் பிழைப்புக்காக வேலைக்காரனாயிருந்து ஸேவிக்கும் ப்ராம்ஹணன், ஒரு நாளில்

[illegible]

போதாயந:—

[illegible]

அஶுசிகராணாம் ப்ராயஶ்சித்தம்

ஸ ஏவ—

[illegible]

செய்த பாபத்தை, மூன்று வர்ஷம் வரையில் நான்காவது காலத்தில் புஜிப்பவனும், மூன்று வேளை ஸ்நானம் செய்பவனும், நியமத்துடன் இருந்தால் போக்கிக்கொள்வான்.

போதாயனர்:— (ஜீவனார்த்தமாக) வைத்யம் செய்தல், கூட்டத்துக்கு யஜனம் செய்வித்தல், நாடகத்தால் ஜீவனம், நாட்டியத்தை உபதேசித்தல், பசு எருமை இவைகளைப் பிழைப்புக்காக ரக்ஷிப்பது," இவை போன்ற மற்றவை, கன்யகையைத் தூஷிப்பது, (இவைகள் உபபாதகங்கள்.) அவைகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பதிதனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை இரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிப்பது.

அசுத்திகரங்களான பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

போதாயனர்:— இனி அசுத்திகரங்களான தோஷங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. சூதாட்டம், அபிசார கர்மாக்கள், ஆஹிதாக்னியில்லாதவன் உஞ்சவ்ருத்தி செய்வது, க்ருஹஸ்தன் பிக்ஷாசரணம் செய்வது, க்ருஹஸ்தனை பிறகு நாலு மாதத்திற்கு அதிக

[illegible]

அபிசாராதிப்ராயஶ்சித்தம் ||

ஆபஸ்தம்ப:—

[illegible]

மாகக் குருகுலத்தில் வஸிப்பது, ஸமாவ்ருத்தனுக்கு அத்யயனம் செய்துவைப்பது, ஜ்யோதிஷம் சொல்லுவது இவைகள் அசுசிகரங்கள். இவைகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாவது:— பன்னிரண்டு மாஸம், பன்னிரண்டு பக்ஷம், நாற்று நாற்பத்து நான்கு நாட்கள், எழுபத்திரண்டு நாட்கள், முப்பத்தாறு நாட்கள், பன்னிரண்டு நாட்கள், ஆறு நாட்கள், மூன்று நாட்கள், ஒரு நாள், ஒரு பகல் என்று உபவாஸம். தோஷ பலாபலங்களுக்கும் அடிக்கடி செய்வதற்கும் ஏற்றபடி அதிகம் குறைவுகளின் வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

பன்னிரண்டு மாஸம் முதல் ஒரு பகல் வரையில் விதிக்கப்பட்ட காலத்தின் விகல்பம், பாபத்தைப் பலமுறை செய்ததற்குத் தகுந்தபடி அறியத்தக்கது. புத்திபூர்வமாயும், அடிக்கடி செய்ததாயும், உள்ள விஷயத்தில் அதிக காலம் வரையில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்; குறைந்தால் குறைந்த காலத்தில் செய்யலாம், என்பது பொருள்.

அபிசாரம், சாபம் முதலியவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ச்யேன யாகம் முதலிய அபிசாரம், சாபம் இவ்விரண்டும் அபதனீயங்களான அசுசிகரங்களாம். இவைகளைப் பதனீயங்களென்கிறார் ஹாரீதர்.

ஸ ஏவ—

'பதநீயவ்ருத்திஸ்த்வஶுசிகராணாம் த்வாதஶ மாஸாந் த்வாதஶார்தமாஸாந் த்வாதஶ த்வாதஶாஹாந் த்வாதஶ ஸப்தாஹாந் த்வாதஶ த்ர்யஹாந் த்வாதஶாஹம் ஸப்தாஹம் த்ர்யஹம் ஏகாஹம்' இதி ||

[illegible]

ஆபஸ்தம்பர்:— "அசுசிகர பாபங்களுக்குப் பதனீயத்துக்குச் சொல்லியது போல் ப்ராயஶ்சித்தம். பன்னிரண்டு மாஸம், ஆறு மாஸம், நாற்றுநாற்பத்துநான்கு நாள், எண்பத்து நான்கு நாள், முப்பத்தாறு நாள், இருபத்துநான்கு நாள், பன்னிரண்டு நாள், ஏழு நாள், மூன்று நாள், இரண்டு நாள், ஒரு நாள் என்று (ப்ராயஶ்சித்தம்.)"

அசுசிகரங்களான எந்தப் பாபங்களுக்கும் குறிப்பிட்டதாய் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ அவைகளுக்கும் பதநீய ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ அவைகளுக்கும் பதநீய கர்மங்களில் எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ அதே ப்ராயஶ்சித்தம், என்பது பொருள். மற்றவை வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அசுசிகர பாபங்கள் அவராலேயே சொல்லப்பட்டுள்ளன. "இனி அசுசிகரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ப்ராம்ஹணாதி மூன்று வர்ண ஸ்த்ரீகள் சூத்ரகமனம் செய்வது, விலக்கப்பட்டவைகளின் மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பது, அதாவது நாய், மனுஷ்யன், கோழி, க்ராமப் பன்றி, மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் கழுகு இவைகளின் மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பது, மனுஷ்யர்களின் மல மூத்ரங்களை உட்

ஸுமந்து:—

'வ்ராத்யாநாம் யாஜநம் க்ருத்வா பரேஷாமந்த்யகர்ம ச | அபிசாரமஹீநம் ச த்ரிபி: க்ருச்ரைர் விசுத்யதி || சரணாகதம் பரித்யஜ்ய வேதம் விப்லாவ்ய ச த்விஜ: | ஸம்வத்ஸரம் யவாஹார: தத்பாபமபஸேதயதி || யேஷாம் த்விஜாநாம் ஸாவித்ரீ நாநூச்யேத யதாவிதி | தாம்ஸ்சாரயித்வா த்ரீந் க்ருச்ராந் யதாவித்யுபநாயயேத்' இதி ||

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'த்ரீந் க்ருச்ராநாசரேத் வ்ராத்யயாஜகோऽபிசரந்நபி | வேதப்லாவீ யவாஸ்யப்தம் த்யக்த்வா ச சரணாகதம்' இதி ||

பைடீநஸி:—

'சூத்ரயாஜகஸ்தத்த்ரவ்யபரித்யாகாத் தப்தக்ருச்ரேண சுத்யதி ப்ராணாயாமஸஹஸ்ரேண தத்ப்ரதிக்ரஹாத்' இதி ||

கொள்வது, ஆர்யர்கள் சூத்ரர்களின் உச்சிஷ்டத்தைப் புஜிப்பது, ப்ரதிலோம ஸ்த்ரீகளைச் சேருவது இவைகளையும் பதநீயங்கள் என்கின்றனர் சிலர்."

மனு:— ஸம்ஸ்காரம் இல்லாதவர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தாலும், பிறருக்கு ப்ரேதகர்மம் செய்தாலும், அபிசாரயாகம் செய்தாலும், அஹீநயாகம் செய்தாலும் மூன்று க்ருச்ரங்களால் சுத்தனாவான். சரணமடைந்தவனை த்யாகம் செய்தாலும், வேதத்தைக் கெடுத்தாலும் (அத்யயனம் செய்விக்கக் கூடாதவனுக்கு அத்யயனம் செய்வித்தாலும்,) ப்ராம்ஹணன் ஒரு வர்ஷம் வரையில் யவத்தை மட்டில் புஜித்தால் அந்தப் பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்வான். எந்த ப்ராம்ஹணர்களுக்கு விதிப்படி காயத்ரீ உபதேசிக்கப்படவில்லையோ அவர்களை மூன்று க்ருச்ரங்கள் அனுஷ்டிக்கச்செய்து விதிப்படி உபநயனம் செய்விக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— வ்ராத்யனுக்கு யாகம் செய்வித்தாலும், அபிசாரயாகம் செய்தாலும், வேதத்தை அத்யயனம் செய்ய யோக்யதை இல்லாதவனுக்குக் கற்பித்தாலும், சரணமடைந்தவனைக் கைவிட்டாலும் ஒரு வர்ஷம் வரையில் யவத்தை மட்டில் புஜிப்பவனாய் மூன்று க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பைடீநஸி:— சூத்ரனுக்கு யாகம் செய்வித்தவன் அவனிட

யத்து சங்கேநோக்தம்—

'புரோஹிதஸ் சூத்ரஸ்ய ப்ராஹ்மணோ ய: ப்ரவர்தத | ஸ்நேஹாதர்த்தலோபாத்வா தப்தக்ருச்ரம் விசோதநம்' இதி |

தத் அசக்தவிஷயம் ||

பராசர:—

'க்ருஹீத்வா தக்ஷிணாம் யஸ்து சூத்ரஸ்ய ஜுஹுயாத் த்விஜ: | ப்ராஹ்மணஸ்து பவேச்சூத்ர: சூத்ரஸ்து ப்ராஹ்மணோ பவேத்' இதி | ஜுஹோதேஸ் ஸ்தௌதீகர்மகத்வாத் | சூத்ரஸ்து ப்ராஹ்மணோ பவதீதி தத்கர்மபலபாகீத்யர்த்த: ||

ப்ருதகாத்யாபநாத்யயநப்ராயஶ்சித்தம் ||

ப்ருதகாத்யாபநம் நிந்ததி சௌநக:—

'வேதாக்ஷராணி யாவந்தி நியுஞ்ஜ்யாதர்த்தகாரணாத் | தாவதீர் ப்ரூணஹத்யா வை ஸ வேத நாத்ர ஸம்சய:' இதி ||

மிருந்து பெற்ற த்ரவ்யத்தைத் தானம் செய்து, பதினாயிரம் ப்ராணாயாமங்களைச் செய்தால் பிறகு சுத்தனாவான். ஆனால்,

மனு:— "எந்த ப்ராம்ஹணன் சூத்ரனுக்கு ஸ்நேஹத்தாலோ, பணத்தாசையாலோ புரோகிதனாய் ஆகின்றானோ அவனுக்குத் தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்," என்று சொல்லியுள்ளாரே எனில், அது அசக்தனைப்பற்றியது.

பராசரர்:— "எந்த ப்ராம்ஹணன் தக்ஷிணையைப் பெற்றுக் கொண்டு, சூத்ரனுக்கு வேதமந்த்ரங்களால் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கின்றானோ அந்த ப்ராம்ஹணன் சூத்ரனாவான். சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனாவான், என்றார்". சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனாவான், என்பதற்குச் சூத்ரன் அக்கர்மபலனையடைவான், என்பது பொருள்.

கூலியால் அத்யயனம் செய்வித்தல், அத்யயனத்தைப் பெறுதல் இவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கூலியால் அத்யயனம் செய்விப்பதை நிந்திக்கிறார்,

சௌனகர்:— பணத்திற்காக எவ்வளவு வேதாக்ஷரங்களை விற்கின்றானோ அவ்வளவு ப்ரூணஹத்திகளை அடைகின்றான். இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை.

व्यासोऽपि —

"यो विप्रो भृतकं कृत्वा मासि मासि प्रचोदितम्। शिष्यानध्यापयेद्वेदं साक्षान्नारायणात्मकम्। स वै नारायणद्रोही सर्वदाशुचिर्भवेत्। सोऽयोग्यो हव्यकव्येषु सर्वदा तं विसर्जयेत्" इति ॥

तस्य प्रायश्चित्तमाह जाबालिः —

"वर्षं यो भृतकं कृत्वा वेदपाठं द्विजातये। तस्य चान्द्रायणं प्रोक्तं प्रायश्चित्तद्वयं मुने ॥ वर्षद्वयं भृतकं कृत्वा शिष्यं द्विजनन्दने। तस्य पापविशुद्ध्यर्थं प्रोक्तं चान्द्रचतुष्टयम् ॥ वर्षत्रये चान्द्रषट्कं कार्यं तद्दोषशान्तये। अत ऊर्ध्वं ब्रह्महा ज्ञेयो ललाटाङ्कविवर्जितः। ब्रह्महत्याव्रतं कुर्यात् कपालध्वजवर्जितः" इति ॥

வ்யாஸரும்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் ஏற்பட்டதான கூலியைக் கேட்டுக்கொண்டு சிஷ்யர்களுக்கு நாராயணஸ்வரூபமாகிய வேதத்தைக் கற்பிக்கின்றானோ, அவன் நாராயணனுக்கு த்ரோஹம் செய்தவனும், எப்பொழுதும் அசுத்தனாகவும் ஆவான். அவன் எப்பொழுதும் தேவபித்ருகார்யங்களில் யோக்யனல்லாதவன், அவனைத் தள்ளவேண்டும்.

அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் **ஜாபாலி:—** ஒரு வர்ஷம் வரையில் கூலியைப் பெற்று எந்த ப்ராம்ஹணன் வேதத்தைக் கற்பித்தவனோ அவனுக்கு இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தமாய் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு வர்ஷம் கூலியைப்பெற்று வேதத்தைக் கற்பித்தால், அவனுக்கு நான்கு சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. மூன்று வர்ஷமானால், ஆறு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். மூன்று வர்ஷத்திற்கு மேல் கற்பித்தால், ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனாவான். அவன் நெற்றியில் குறி இல்லாமலும், கபாலம், கொடி இவைகளில்லாமலும் ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ரதத்தையனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

12.b

भृतकाध्यापनप्रायश्चित्तमाह व्यासः —

["भृतकाध्ययनं कृत्वा विप्रो यस्तु धनेच्छया। शाखामात्रं तदर्धं वा चण्डालत्वमवाप्नुयात्। मासं पठित्वा भृतकं प्राजापत्यं समाचरेत्। वर्षद्वये ब्रह्महत्याव्रतं कुर्यात् समाहितः। अथवा त्रिः परिक्रम्य पञ्चाशत्कोटिविस्ताराम्। ततश्शुद्धिमवाप्नोति भृतकाध्यापने द्विजः" इति ।]

हारीतः —

"भृतकाध्यापितो यश्च भृतकाध्यापकश्च यः। उभौ [illegible] त्रीन्पक्षांस्तु पयः पिबेत्" इति ॥

ब्रह्मोज्झप्रायश्चित्तम्।

ब्रह्मोज्झस्य प्रायश्चित्तमाह वसिष्ठः —

"ब्रह्मोज्झः कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा पुनरधीयीत वेदमाचार्यात्" इति ॥

கூலியால் அத்யயனம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்:—

வ்யாஸர்:—[எந்த ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையால் கூலியைக் கொடுத்து வேதத்தை ஒரு சாகையையாவது, அதில் பாதியையாவது கற்றுக்கொள்கிறானோ அவன் சண்டாளத்தன்மையையடைகிறான். ஒருமாஸம் முழுவதும் கூலியால் படித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு வர்ஷமானால் கவனமுடையவனாய் ப்ரம்ஹஹத்யாப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அல்லது ஐம்பது கோடி விஸ்தாரமுள்ள பூமியை மூன்று தடவை வலம் வந்தால் பிறகு சுத்தியை அடைவான்.]

ஹாரீதர்:— கூலியைக் கேட்பது கொடுப்பது இவைகளால் அத்யயனம் செய்விக்கப்பட்டவனும், அத்யயனம் செய்வித்தவனும் மூன்று பக்ஷம் வரையில் பாலைமட்டில் பருகவேண்டும்.

கற்ற வேதத்தை மறந்தவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

வஸிஷ்டர்:— "கற்ற வேதத்தை மறந்தவன் பன்னிரண்டு நாள் வரையில் (ப்ராஜாபத்ய) க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து ஆசார்யனிடமிருந்து மறுபடி கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்" என்று.

ஸப்தஸு ப்ராஜாபத்யக்ருச்ச்ரம் ... விஷயம் । நாஸ்திகதயா த்யாகே ஸுராபானஸமத்வமிதி மநோக்தம் ॥

அநாஶ்ரமவாஸே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அநாஶ்ரமவாஸே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஹாரீத:—

‘அநாஶ்ரமீ ஸம்வத்ஸரம் ப்ராஜாபத்யம் க்ருச்ச்ரம் சரித்வாऽऽஶ்ரமமுபேயாத் । த்விதீயேऽதிக்ருச்ச்ரம் த்ருதீயே க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரம் அத ஊர்த்வம் சாந்த்ராயணம்’ இதி ॥

கௌதம:—

‘க்ருஹஸ்தோऽக்னிஹோத்ரஸோமயாகைர் விஶேஷத: அவ்யயஶ்சேத் ப்ரோக்தா ஹ்யாயுர் ஜன்ம விஃபலம் பவேத் ॥ அநாஶ்ரமீ யஸ்து யாவஜ்ஜீவதி ஜன்மனி । மாஸி மாஸி ஸ சரித்வா ப்ராஜாபத்யம் விஶுத்யதி ॥ அஶக்தஶ்சேத் ததா ... ஸ்ருதக்ருத்யம் । மாஸி மாஸீஹ தாவந்தி கணயித்வா ... ॥ ததஸ்ஸ ஶிவலோகமாப்னோதி வரலோகாம்ஶ்ச விந்ததி’ இதி

இது கவனமின்மையால் வேதத்தை மறந்ததைப் பற்றியது. நாஸ்திகத்தன்மையால் வேதத்தை மறந்தால் அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமம் என்றார் மனு.

ஆஶ்ரமம் இல்லாமலிருப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஹாரீதர்:— ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் ஆஶ்ரமம் இல்லாதவனாயிருந்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, ஆஶ்ரமத்தை அடையவேண்டும். இரண்டு வர்ஷம் இருந்தால், அதிக்ருச்ச்ரம், மூன்று வர்ஷம் இருந்தால், க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரம். அதற்குமேலானால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கௌதமர்:— க்ருஹஸ்தன் அக்னியாதானத்தாலும், ஸோமபானத்தாலும் சுத்தனாய் இருக்கவேண்டும். அவைகளைச் செய்வதற்குள் பார்யை இறந்தால், அவனது ஜன்மம் பயனற்றதாகும். எந்த ப்ராம்ஹணன் ஆஶ்ரமமில்லாமல் பூமியில் எவ்வளவு காலம் இருக்கின்றானோ, அவன் ஒவ்வொரு மாஸமும் சக்திக்கு ப்ராஜாபத்யக்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதம் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனாகில், அவன் இறந்த பிறகு செய்யவேண்டும். இறந்தவனின் புத்ரன் அனாஶ்ரமியாயிருந்த பிதாவின் காலத்தின் மாஸங்களைக் கணக்கிட்டு அவ்வளவு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு அவன் சுத்தனாகிறான், சிறந்த லோகங்களையும் அடைகிறான்.

பஞ்சாஶத்வர்ஷாதூர்த்வம் விவாஹநிஷேத: ॥

ஸ கௌதம:—

‘பஞ்சாஶத்வர்ஷாதூர்த்வம் ந குர்யாத் பாணிபீடனம் । கலௌ யுகே து தோஷத்வாத் ப்ராஹு: ஸர்வே மனீஷிண: ॥ யத்வா த்வம் வ்ருத்தபதே நாரீ ஸுபதிம் ஜீர்ணோऽபி ஸன் யுவா । வ்யபிசாரேண குலம் நஶ்யேத் குலநாஶாத் குலஸ்த்ரிய: ॥ வர்ணஸங்கரதோ ஹ்யஸ்மாத் நரகாய ச’ இதி ॥

‘யஸ்து ஸந்த்யஜ்ய கார்ஹஸ்த்யம் வானப்ரஸ்தோ ந ஜாயதே । பரிவ்ராடபி மைத்ரேய ஸ நக்ந: பாபக்ருத்’ இதி விஷ்ணுபுராணவசனமதிகாரிவிஷயம் ॥

விவாஹிதாயா: புனருத்வாஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

உத்வாஹிதாயா: புனருத்வாஹே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஜாபாலி:—

‘ப்ரதமமுத்வாஹிதாம் கன்யாம் பிதா ஹ்யுத்வாஹயேத்யதி ।

ஐம்பது வயதுக்குமேல் விவாஹத்தின் நிஷேதம்.

கௌதமர்:— ஐம்பது வர்ஷத்துக்கு மேல் விவாஹம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. கலியுகம் துஷ்டமாகையால் அந்த விவாஹத்தை நிஷித்தமாகப் புத்திமான்கள் சொல்லுகின்றனர். ஸ்த்ரீ தான் கிழவியானாலும் எப்பொழுதும் வாலிபனையே பார்க்கிறாள். வ்யபிசாரத்தால் குலம் கெடும். குலம் நஶித்தால் குலஸ்த்ரீகள் கெடுவார்கள். அதனால் வர்ணஸங்கரம் உண்டாகும். வர்ணஸங்கரத்தால் நரகம் உண்டாகும்.

“ஆனால், எவன் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தை விட்டபிறகு வானப்ரஸ்தனாக ஆகவில்லையோ, அல்லது ஸந்யாஸியாக ஆகவில்லையோ, அவன் ‘நக்னன்’ எனப்படுகிறான், ஓ! மைத்ரேய!” என்ற விஷ்ணு புராணவசனம் அதிகாரியைப்பற்றியது.

விவாஹம் ஆகியவளுக்கு மறுபடி விவாஹமானால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஜாபாலி:— முதலில் விவாஹம் செய்விக்கப்பட்ட பெண்ணை,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பிதா, அல்லது ப்ராதா பணத்தாசையால் மற்றொருவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், அவனது பித்ருக்கள் நரகத்தை யடைகின்றனர். அந்தப் பெண் வ்யபிசாரிணீ என்று சொல்லப்படுகிறாள். அவளுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் "குண்டர்" எனப்படுகின்றனர். இந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். பெண்ணைக் கொடுத்தவன் ஸ்ரீராமதனுஷ்கோடியில் ப்ரதிதினம் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் செய்தால் சுத்தனாவான். மற்ற விதத்தால் சுத்தியில்லை. அவளின் பர்த்தா அவளைத் தள்ளி மூன்று சாந்த்ராயணத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவனுக்குப் புநருபநயனம் செய்யவேண்டும். அவன் முன்போல் சுத்தியை யடைவான். அந்தப் பெண் முன் பர்த்தாவையும், பிந்திய பர்த்தாவையும் விட்டுவிட்டுச் சாந்த்ராயணக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்ரனுண்டாகிவிட்டால், அந்தப் புத்ரர்களையும் அவளையும் த்யாகம் செய்யவேண்டும்.

ஸகோத்ரை முதலியவர்களின் விவாஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

போதாயனர்:— ஸகோத்ரையான பெண்ணை அறியாமையால் விவாஹம் செய்துகொண்டால், அந்தப் பெண்ணை மாதாவைப்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

போல் போஷிக்கவேண்டும். அவள் புத்ரனைப் பெற்றால், அந்த க்ருச்ரத்தின் நாலில் ஒரு பாகத்தை யனுஷ்டித்து, 'யஸ்ம ஆத்மந:'. 'புநரக்நி:' என்ற இந்த இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

கல்பஸாரத்தில்:— ஸகோத்ரையான பெண் அறியாமையால் விவாஹம் செய்யப்பட்டால், அவளைத் தாயைப்போல் போஷிக்கவேண்டும். சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து வேறு பெண்ணை மணக்கவேண்டும். அந்த ஸகோத்ரை புத்ரனைப் பெற்றிருந்தால், அந்தக்ருச்ரத்தின் கால்பாகத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்த பிறகு இரண்டு மந்த்ர ஹோமங்களைச் செய்யவேண்டும். அவளிடம் பிறந்த பிள்ளை தோஷமற்றவன். அவன் காச்யபகோத்ரன் என்று சொல்லப்படுகிறான். அறிந்தே விவாஹம் செய்யப்பட்டால், அதுவிஷயத்தில் குருதல்ப ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவளிடத்தில் பிறந்தவன் சண்டாளனாவான். எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அனர்ஹனாவான்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்த ஸாரத்தில்:— புத்தி பூர்வமாய் ஸகோத்ரையை மணந்து, அவளிடம் ஸம்பர்க்கம் செய்தால், அவன் குருதல்பகமன ப்ராயஶ்சித்தத்தால் சுத்தனாவான் அவனுக்குப் பிறந்த பராஜ

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌶𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌚 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 [illegible] [illegible] 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

‘𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌚 । 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌮𑌨𑍇𑌽𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

‘𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌤𑍀𑌂 [illegible] 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 । [illegible] 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 [illegible]’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

சண்டாளனாவான். ஆகையால் அவளைப் போகவிஷயத்தில் தள்ளி மாதாவைப்போல் காப்பாற்றவேண்டும். அறியாமையால் சேர்ந்தால் சாந்த்ராயணத்தால் சுத்தனாவான். அவனுக்குப் பிறந்த பிள்ளை காச்யபகோத்ரனாவான்.

சாதாதபர்:— ஸமான ப்ரவரமுடையவளையும், ஸகோத்ரையையும் விவாஹம் செய்துகொண்டால், அவளை விட்டுவிட்டு, அவளைத் தாயைப்போல் காப்பாற்றவேண்டும். அவளிடத்தில் சேர்ந்தால் அதிக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— ஸகோத்ரையையும், ஸமானப்ரவரமுள்ளவளையும் விவாஹம் செய்துகொண்டால், அவள் புஷ்பவதியான பிறகு அவளுடன் ஒரு தடவை சேர்ந்தால், அவன் மாதாவைச் சேர்ந்தவன் என்று அறியத்தகுந்தவன். அவன் எல்லாக் கர்மங்களினின்றும் வெளியாக்கப்பட்டவன். ஆண் குறியைச் சேதிப்பதைத் தவிர்த்து, குருதல்பகமன ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்ரர்கள் பிறந்தால் அவர்கள் சண்டாளத்தன்மையை யடைவார்கள்.

பரிவித்தி முதலியவர்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— "பரிவித்தி, பரிவேத்தா, அந்தப் பெண், பெண்ணைக்

‘𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌯𑌾𑌜𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌃 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌿, 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾, 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌦𑌾𑌤𑌾, 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌃 = 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 ॥

𑌬𑍌𑌧𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁—

‘𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌃 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

கொடுத்தவன், ஹோமத்தைச் செய்வித்தவன் இவ்வைந்துபேரும் நரகத்தையடைகின்றனர். பரிவித்தி பரிவேத்தா இருவருக்கும் இரண்டு க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். கந்யகைக்கு ஒரு க்ருச்ரம். பெண்ணைக் கொடுத்தவனுக்கு க்ருச்ராதி க்ருச்ரம். ஹோமம் செய்வித்தவனுக்குச் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம்," என்று. தமயன் விவாஹமாகாமலிருக்க, கனிஷ்டன் விவாஹம் செய்துகொண்டால், அவர்களுள் மூத்தவன் பரிவித்தி, கனிஷ்டன் பரிவேத்தா. அந்தப் பெண் பரிவேதினீ. கொடுத்தவன் என்பது அந்தப்பெண்ணைத் தானம் செய்த பிதா முதலியவன். யாஜகன் = விவாஹ ஹோமத்தைச் செய்வித்தவன். இவ்விஷயத்தில் ஜ்யேஷ்டனுக்கும் கனிஷ்டனுக்கும் இரண்டு க்ருச்ரங்கள். எந்த விஷயத்தில் கூனன் முதலியவரின் விஷயத்தில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ அவ்விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டுவதில்லை.

போதாயனரோ வெனில்:— பரிவித்தி, பரிவேத்தா, பெண்ணைக்கொடுத்தவன், ஹோமம் செய்வித்தவன் இவர்கள் பன்னிரண்டுநாள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தாலும், மூன்றுநாள் க்ருச்ரத்தாலும் சுத்தராகின்றனர்.

शङ्खलिखितौ —

"परिवित्तिः परिवेत्ता च संवत्सरं ब्राह्मणगृहेषु भैक्षं चरेयाताम्" इति । अत्र ज्ञाताज्ञातभेदेन प्रायश्चित्तगौरवलाघवव्यवस्था ॥

प्रायश्चित्तानन्तरं परिवेत्तुः कर्तव्यमाह वसिष्ठः —

"परिविविदानः कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ चरित्वा तस्मै दत्त्वा पुनर्निविशेत" इति ॥

"तस्मै ज्येष्ठाय निवेद्य पुनस्तामेवोद्वहेत्" इत्यर्थः ॥ [illegible] व्यतिक्रमे च बोध्य इति शायणीये ॥

उष्ट्रादियानारोहणे प्रायश्चित्तम् ॥

उष्ट्रादियानसंयुक्तयानारोहणे प्रायश्चित्तमाह मनुः —

சங்கலிகிதர்கள்:— "பரிவித்தி, பரிவேத்தா இருவரும் ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் ப்ராப்ஹ்மணர்களுடைய வீட்டில் பிக்ஷை வாங்க வேண்டும்," என்று

இவ்விஷயத்தில் அறிந்து செய்தது, அறியாமல் செய்தது என்ற பேதத்தைக்கொண்டு ப்ராயப்ஸித்தங்களின் தாரதம்யத்துக்கு வ்யவஸ்தை யறியத்தக்கது.

ப்ராயப்ஸித்தம் செய்துகொண்ட பிறகு பரிவேத்தா செய்ய வேண்டியதைச் சொல்லுகிறார்,

வஸிஷ்டர்:— "பரிவேத்தா க்ருச்ராதி க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து ஜ்யேஷ்டனுக்குக் கொடுத்து, மறுபடியும் அந்தப் பெண்ணையே விவாஹம் செய்துகொள்ளவேண்டும்," என்று.

ஜ்யேஷ்டனுக்குத் தெரிவித்து, மறுபடி அவளையே விவாஹம் செய்து கொள்ளவேண்டும்," என்பது பொருள். இந்த ந்யாயமே மாற்றிச் செய்யப்பட்ட ஆதானத்திலும், தங்கை தமக்கைகளுக்கு மாறிச் செய்த விவாஹ விஷயத்திலும் அறியத்தக்கது, என்று மாதவீயத்திலுள்ளது.

ஒட்டகை முதலியதுடன் கூடிய வாஹனத்தில் ஏறியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஒட்டகை முதலியதுடன் கூடிய வண்டி முதலியதில் ஏறியதற்கு ப்ராயப்ஸித்தம் சொல்லுகிறார்,

"उष्ट्रयानं समारुह्य खरयानं च कामतः । स्नात्वा तु विप्रो दिग्वासाः प्राणायामेन शुद्ध्यति" इति ॥

याज्ञवल्क्यः —

"प्राणायामी जले स्नात्वा खरयानोष्ट्रयानगः । नग्नः स्नात्वा च सुप्त्वा च गत्वा चैव दिवा स्त्रियम्" इति ॥

खराद्यारोहणे प्रायश्चित्तम् ।

खराद्यारोहणे प्रायश्चित्तमाह मार्कण्डेयः —

"खरमारुह्य विप्रस्तु योजनं यदि गच्छति । तप्तकृच्छ्रत्रयं कृत्वा [illegible] द्विजः ॥ उष्ट्रं च [illegible] योजनं [illegible] ॥ अजं मेषं तथाऽऽरुह्य [illegible] शरीरस्य शुद्ध्यर्थं [illegible] सान्तपनं [illegible] ॥" इति ॥

மனு:— ஒட்டகையுடன் கூடிய வாஹனத்திலும், கழுதையுடன் கூடிய வாஹனத்திலும், ப்ராம்ஹணன் புத்தி பூர்வமாய் ஏறினாலும், வஸ்த்ரமில்லாமல் ஸ்நானம் செய்தாலும், ப்ராணாயாமத்தால் சுத்தனாகிறான்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கழுதை ஒட்டகை கூடிய வண்டிகளில் ஏறினாலும், வஸ்த்ரமில்லாமல் ஸ்நானம் போஜனம் செய்தாலும், பகலில் ஸ்த்ரீ ஸங்கம் செய்தாலும், ப்ராணாயாமத்துடன் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

கழுதை முதலியதில் ஏறினால் பிராயஸ்ச்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— ப்ராம்ஹணன் கழுதையின்மேலேறி ஒரு யோஜனை தூரம் சென்றால், மூன்று தப்த க்ருச்ரத்தைச் செய்தால் சுத்தனாவான். ப்ராம்ஹணன் ஒட்டகை, எருமைக்கடா, எருது இவைகளில் ஒரு முறை ஏறி ஒரு யோஜனை தூரம் சென்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வெள்ளாடு செம்மறியாடு இவைகளில் ஏறி ஒரு யோஜனை தூரம் சென்றால், அவ்விஷயத்தில் சரீர சுத்திக்காக ஸாந்தபன க்ருச்ரம்

कारागृहवासे प्रायश्चित्तम् ॥

कारागृहवासे प्रायश्चित्तमाह गौतमः —

"म्लेच्छचण्डालचोरैर्यस्य [illegible] । कारागृहे [illegible] कारयेत् ॥ प्राजापत्यं च चान्द्रं च [illegible]" इति ॥

यमः —

कारागृहान्निर्गत्य प्रायश्चित्तं यथोदितम् । कृत्वा विप्रः [illegible] ॥ [illegible] नारी [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] प्रायश्चित्तं [illegible] । [illegible]

ப்ராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. புனருபநயனமும் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் சுத்தனாவான். ஸம்சயமில்லை.

சிறைச்சாலையில் வஸித்ததற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

கௌதமர்:— எவன் பலாத்காரமாய் ம்லேச்சன், சண்டாளன், திருடன் இவர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு, ஒரு மாஸம் வரையில் வஸித்தானோ, அவன் ஒரு ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு வர்ஷம் இருந்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும், சாந்த்ராயணமும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

யமன்:— சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளிவந்து விதிப்படி ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொண்டு, மறுபடி உபநயனம் செய்துகொண்டால் ப்ராம்ஹணன் சுத்தனாகிறான். பலாத்காரமாய்ச் சிறைச்சாலையிலடைக்கப்பட்ட ஸ்த்ரீ அங்கேயே வஸித்தால், ஒரு பக்ஷம், ஒரு மாஸம், ஒரு ருது (இரண்டு மாஸம்), ஒரு வர்ஷம் வரையில் இருந்தால், அப்பொழுது அவளின் புருஷன் அறுபது தடவை மண்களால் க்ருதசௌசம் செய்வித்து, விதிப்படி நதி ஜலங்களால் ஸ்நானம் செய்வித்து, முன்போல் க்ரமமாய் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்விக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்கு

श्चित्तं विधीयते ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] इति ॥

कुग्रामवासे प्रायश्चित्तम् ॥

कुग्रामवासप्रायश्चित्तमाह अत्रिः —

"श्रोत्रियस्तटाकादिपूर्णं [illegible] । [illegible] । न सन्ति [illegible] कुग्रामः स उच्यते । [illegible] ॥ [illegible] महासान्तपनं चरेत्" इति ॥

दुर्देशगमने प्रायश्चित्तम् ॥

दुर्देशगमने प्रायश्चित्तमाह बोधायनः —

सिन्धुसौवीरसौराष्ट्रं तथा प्रत्यन्तवासिनः ।

முன் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவளுக்குப் பாபம் விலகும். ஆனாலும் ஜனங்களின் அபவாதம் குறையாது. ஆகையால் அவளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவளுடன் சேர்க்கை முதலியதைச் செய்யக்கூடாது. அங்கேயே கர்ப்பம் உண்டாகிவிட்டால் அவளைப் பரித்யாகம் செய்ய வேண்டும்.

குக்ராமத்தில் வஸிப்பதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

அத்ரி:— வேதாத்யயனம் செய்தவன், குளம் முதலியது, புல், இலை, விறகு, பந்துக்கள், தன் குலத்தில் பிறந்தவர்கள், உபகரிக்கும் வித்வை என்ற இவைகள் எந்த க்ராமத்தில் இல்லையோ, அந்த க்ராமம் குக்ராமம் எனப்படுகிறது. அந்த க்ராமத்தில் தேவ பித்ரு கார்யங்களில் நோக்கமில்லாதவனாக ஒரு நாள் வஸிக்கிறானோ அவன் மஹாசாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

துர்தேசங்களுக்குச் சென்றால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

போதாயனர்:— ஸிந்து, ஸௌவீரம், ஸௌராஷ்ட்ரம்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சண்டாளாதிகள் வஸிக்கும் ப்ரதேசங்கள், அங்கம், வங்கம், களிங்கம், இந்தத் தேசங்களுக்குச் சென்றால் புனருபாயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

போதாயனரே:— எவன் களிங்கதேசத்தை யடைகின்றானோ அவன் கால்களால் பாபம் செய்கிறான். அவனுக்கு வைச்வாநர ஹவிஸ்ஸினால் செய்யும் யாகத்தை ப்ராயஶ்சித்தமாக ருஷிகள் சொல்லுகின்றனர்.

நாய் நரி முதலியவை கடித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— வ்யபிசாரிணீ, குரங்கு, கழுதை, நாய், ஒட்டகை முதலியது, காக்கை இவைகளால் கடிக்கப்பட்டவன் ஜலத்தில் மூழ்கி, ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாகிறான்.

மனு:— நாய், நரி, கழுதை க்ராமத்தில் உள்ள மாம்ஸத்தைப் பக்ஷிக்கும் பக்ஷிகள்; மனிதன், குதிரை, ஒட்டகை, பன்றி இவைகளால் கடிக்கப்பட்டவன் ப்ராணாயாமம் செய்வதால் சுத்தனாகிறான். ப்ராணாயாமம் என்றது நதி ஸ்நானம் முதலியதையும் சொல்லுகின்றது. அவ்விதமே,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

போதாயனர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டானோ அவன் ஸமுத்ரகாமினியான நதியை யடைந்து, (ஸ்நானம் செய்து) நூறு ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாகிறான். அல்லது தங்கம் வெள்ளி இவைகளுடன் கூடிய ஜலத்தினாலாவது, புதிதான பசுக்களின் கொம்பிலிருந்து விழும் ஜலத்தினாலாவது, புதிதான கலசங்களினால் விடப்பட்ட ஜலத்தினாலாவது ஸ்நானம் செய்தால் அப்பொழுதே சுத்தனாகிறான்.

ஹாரீதர்:— நாய், நரி, ஸ்த்ரீ, மனிதன், எலி, கீரி, பூனை, காக்கை, க்ராமப் பன்றி, இவைகளால் ப்ராம்ஹணனின் தேஹம் கடிக்கப்பட்டால் அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படி? அவன் ஸசேல ஸ்நானம் செய்து, ப்ராம்ஹணர்களின் அனுஜ்ஞையினால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து மூன்று ப்ரோக்ஷணீ மந்த்ரங்களால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து தொள்ள வேண்டும். மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களுடன் பசுக்களுக்குப் புல்லைக் கொடுக்கவேண்டும். புஜித்தால் சுத்தனாகிறான். ஸம்ஶயமில்லை.

அங்கிரஸ்:— ப்ரம்ஹசாரீ நாயால் கடிக்கப்பட்டால் மூன்று நாள் வரையில் இரவில் பாலைமட்டில் பருகவேண்டும். க்ருஹஸ்த

[illegible]

ணுல் இரண்டு நாள் மட்டில். அக்னிஹோத்ரியானால் ஒரு நாள் மட்டில். நாபிக்குமேல் கடிக்கப்பட்டவனுக்கு முன் சொன்ன ப்ராயஸ்சித்தமே இரண்டு மடங்காகும். முகத்தில் கடிக்கப்பட்டால் மூன்று மடங்காகும். தலையில் கடிக்கப்பட்டால் நான்கு மடங்காகும். ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹசாரியானாலும் மற்றவனானாலும் நாயினால் கடிக்கப்பட்டால் ஹோமம் செய்யப்படும் அக்னியைத் தர்சித்தால் அப்பொழுதே சுத்தனாகிறான்.

பராசரர்:— செந்நாய், நாய், நரி முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹணன் ஸ்நானம்செய்து, வேதமாதாவும் பரிசுத்தையுமான காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். பசுக்களின் கொம்பிலிருந்து விழும் ஜலத்தினால் ஸ்நானம், மஹாநதிகள் சேருமிடத்தில் ஸ்நானம், ஸமுத்ர தர்சனம் இவைகளுள் ஒன்றினால் நாயால் கடிக்கப்பட்டவன் சுத்தனாவான். வேதவித்யை, வ்ரதம் இவைகளைச் செய்து ஸ்நானம் செய்த ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், அவன் தங்கத்துடன் கூடிய ஜலங்களால் ஸ்நானம் செய்து நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாகிறான். வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கும் பொழுது கடிக்கப்பட்டவன் மூன்று நாள் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். பிறகு நெய், தர்ப்பையுடன்கூடிய ஜலம் இவைகளைப் பருகி, பிறகு வ்ரதத்தின் மீதியை முடிக்கவேண்டும். வ்ரதம்

[illegible]

அனுஷ்டிக்காதவனாயினும், வ்ரதம் அனுஷ்டிப்பவனாயினும் ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், அவன் ப்ராம்ஹணர்களை நமஸ்கரித்து, அவர்களால் கண்களால் பார்க்கப்பட்டால் சுத்தனாகிறான். நாயினால் மோக்கப்பட்டு நக்கப்பட்டாலும், நகங்களால் கீறப்பட்டாலும், அந்த இடத்தை ஜலத்தால் அலம்பவேண்டும். அக்னியினால் அந்த இடத்தை தபிக்கச் செய்வதும் ப்ராயஸ்சித்தம். எந்த ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ நாயாலாவது, நரியாலாவது, செந்நாயாலாவது கடிக்கப்பட்டவளோ, அவள் இரவில் உதயமாகிய க்ரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளைப் பார்த்தால் அப்பொழுதே சுத்தையாகிறாள். க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் சந்த்ரன் எப்பொழுது காணப்படவில்லையோ அப்பொழுது சந்த்ரன் எந்தத் திக்கில் இருக்கக்கூடுமோ அந்தத் திக்கையாவது பார்க்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்கள் இல்லாத க்ராமத்தில் ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், காளைமாட்டை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸ்நானம் செய்தால் அப்பொழுதே சுத்தனாகிறான்," என்று.

வ்ருகம் என்பது காட்டு நாய் (செந்நாய்); ச்வா என்பது க்ராமத்தில் உள்ள நாய் என்று பேதம். ஆதி யென்றதால் பன்றி முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளால் கடிக்கப்பட்டவன் ஸ்நானம் செய்து, நூற்றெட்டு முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஜபே ஸங்க்யாவிசேஷமாஹோசனா:—

'தம்ஷ்ட்ரிபிர்தஷ்டோ காயத்ர்யஷ்டசதம் ப்ராணாயாமசதம் வா' இதி ॥

ஏதச்சாசக்தவிஷயம் । சக்தஸ்து கோச்ருங்கோதகஸ்நாநாதீநாசரேத் । தத்ர கோச்ருங்கஸ்நாநம் நாம கோச்ருங்கோதக ... காயத்ர்யா சதவாரமபிமந்த்ர்ய தேந ஸேசநம் । கோச்ருங்கேண சதம் ஸ்நாநம் காயத்ர்யா இதி ஹாரீதஸ்மரணாச் । கோச்ருங்கோதகஸ்நாநஸமுத்ரஸ்நாநதர்சனாதீநாம் ... அங்கத்வம் ... வா ... வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாத: । ஸ யதி ச்வநா தஷ்டஸ்ததா ஹிரண்ய ... ப்ராஸ்ய ... ததாபி ப்ராம்ஹணோ ... காயத்ர்யா சதம் ஜபேச்ச

ஜபத்தில் கணக்குப் பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்,

உசனஸ்:— பல் உள்ள ஜந்துக்கள் முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்டவன், காயத்ரியை நூற்றெட்டுமுறை ஜபிக்கவும். அல்லது ப்ராணுயாமத்தை நூறு தடவை செய்யவும்.

இது அசக்தனைப் பற்றியது. சக்தனேவெனில், பசுவின் கொம்பு ஜலத்தினுல் ஸ்நானம் செய்வது என்பது முதலியதைச் செய்யவேண்டும். அவைகளுள் கோச்ருங்கோதக ஸ்நானம்என்பது கொம்பில் விடப்பப்பட்ட ஜலத்தை நூறு முறை காயத்ரியால் அபிமந்த்ரித்து, அதனுல் முழுகுவது. "நூறு தடவை காயத்ரியைச் சொல்லிப் பசுவின் கொம்பின் ஜலத்தால் ஸ்நானம்" என்று ஹாரீதரின் ஸ்ம்ருதியால். பசுவின் கொம்பு ஜலத்தால் ஸ்நானம், நதீஸங்கம ஸ்நானம், ஸமுத்ர தர்சனம் என்ற இவைகளுக்குக் கிழ்ப்பட்ட அங்கம், ஒவ்வொரு அங்கம், மேலாகிய அங்கம் இவைகளின் பேதத்தாலாவது, கடித்ததின் தாரதம்யத்தாலாவது வ்யவஸ்தையை யறியவேண்டும். வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாதன் — வேதத்தை அத்யயனம் செய்தவனாவது, கௌசிகம் ப்ராஜாபத்யம் முதலிய வ்ரதங்களை அனுஷ்டித்து முடித்து ஸ்நானம் செய்தவன். அவன் நாயால் கடிக்கப்பட்டானுகில், அப்பொழுது ஸ்வர்ணத்தை ஜலத்தில் போட்டு, அந்த ஜலத்தினுல் ஸ்நானம் செய்து, நெய்யைப் பருகினுல் சுத்தனாகிறான்.

தயாஹ போதாயன:—

'வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாத: ச்வநா தஷ்டஸ்து ப்ராம்ஹண: । சதவாரம் காயத்ர்யா ஜபித்வா சுத்திமாப்நுயாத்' இதி ॥

ஸாந்த்ராயணாதிவ்ரதேந ஸஹித: ஸவ்ரத: । ஸ த்ரிராத்ரமுபோஷ்ய சதுர்தேऽஹநி க்ருதம் ப்ராஸ்ய ... வ்ரதசேஷம் ஸமாபயேச் । ஸவ்ரதாவ்ரதாவுபௌ ... தத்ருஷ்டௌ ... ப்ராம்ஹணாந் ... யதா ப்ராம்ஹணீ ... ததா ஸா ராத்ராவுதிதாந் ... நக்ஷத்ராணி க்ருத்திகாதீநி ... சுத்தா பவதி । ... பஞ்சகவ்யப்ராசநமபி ... ஸகலயேத் । ... ஜகாத ॥

அதிலும் கடிக்கப்பட்டவன் ப்ராம்ஹணனுகில் காயத்ரியை நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

அதைச் சொல்லுகிறார், போதாயனர்:— வேதவித்யாவ்ரத ஸ்நாதனை ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், நூறுமுறை காயத்ரியை ஜபித்தால் சுத்தியையடைவான்.

சாந்த்ராயணம் முதலிய வ்ரதத்துடன் கூடியவன் ஸவ்ரதன்.
அவன் மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து, நான்காவது நாளில் நெய்யைப்
பருகி, தர்ப்பை ஜலத்தையும் பருகி, பிறகு வ்ரதத்தின் மீதியை
முடிக்கவேண்டும். ஸவ்ரதன், அவ்ரதன் என்ற அவ்விருவரும்
ப்ராம்ஹணர்களை நமஸ்கரித்து, அவர்களால் பார்க்கப்பட்டால்,
முன்சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டித்ததினுல் சுத்தராயா
கின்றனர். எப்பொழுது ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ நாய்முதலியவைகளால்
கடிக்கப்பட்டாளோ, அப்பொழுது அவள் இரவில் உதித்த சந்த
ரன், செவ்வாய் முதலிய க்ரஹங்களையும், க்ருத்திகை முதலிய
நக்ஷத்ரங்களையும் பார்த்தால் சுத்தையாகிறாள். சந்த்ரனைப் பார்க்க
முடியாவிடில், அவன் இருக்கக்கூடிய திக்கையாவது கண்ணுல்
பார்க்கவேண்டும். அதில், பார்க்கவேண்டும் என்றது; பஞ்சகவ்ய
ப்ராசனத்தையும் சொல்லுகிறது. ஆகையாற்றான்,

ஶ்வதஷ்டஶுத்தி:—
அங்கிரா:—
ப்ராஹ்மணீ து ஶுநா தஷ்டா ஸோமே த்ருஷ்டிம் நிபாதயேத் ।
யதா ஸமுத்ரம் பஶ்யேத்து ஸோமாபாவே விஶுத்யதி ।
ஸோமதிக்ஷு ச வா பஶ்யேத் பஞ்சகவ்யம் ச ஸம்பிபேத் ॥ இதி ॥

ஸோமாபாவே ஸமுத்ரதர்ஶநம் ... யஸ்மிந் க்ராமே ப்ராஹ்மணா ந ஸந்தி, தத்ர ப்ராஹ்மணநமஸ்காரதர்ஶநயோ: ஸ்தாநே வ்ருக்ஷம் ப்ரதக்ஷிணம் குர்யாத் । அநயோர் வசநயோ: யத்ர யத்ர ப்ராயச்சித்தாதிக்யம், தத்ர தத்ர ... ப்ரஹ்மசாரிக்ருஹஸ்தாக்நிஹோத்ரிணாம் உத்தரோத்தரம் ப்ராயச்சித்தஹ்ராஸ இதி மாதவீயே ॥

ஶரீரே க்ருமிஜாதே ப்ராயச்சித்தம் ॥

ஶரீரே க்ருமிஜாதே ப்ராயச்சித்தமாஹ ஶாதாதப:—
ப்ராஹ்மணஸ்ய வ்ரணத்வாரே யதா ஸம்பத்யதே க்ருமி: ।

அங்கிரஸ்:— ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ நாயால் கடிக்கப்பட்டால், சந்த்ரனிடத்தில் பார்வையைச் செலுத்தவேண்டும். ஸமுத்ரத்தைத் தர்ஶித்தாலாவது சுத்தையாவாள். அல்லது சந்த்ரன் இருக்கக் கூடிய திக்கையாவது பார்த்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் சுத்தையாவாள்.

சந்த்ரனைப் பார்க்கமுடியாவிடில், ஸமுத்ரத்தைப் பார்ப்பதாலாவது, சந்த்ரன் உள்ள திக்கைப் பார்ப்பதாலாவது சுத்தையாகிறாள், என்பது பொருள். எந்த க்ராமத்தில் ப்ராம்ஹணர்கள் இல்லையோ, அவ்விடத்தில் ப்ராம்ஹணர்களின் நமஸ்கார தர்சனம் இவைகளுக்குப் பதிலாக வ்ருக்ஷத்தில் ப்ரதக்ஷிணம் அறியத்தக்கது. இந்த வசனங்களில் எந்த எந்த இடத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் அதிகமாயுள்ளதோ, அங்கங்கு, சிறந்த அங்கங்களைப்பற்றியதென பதும், கடித்ததின் ஆவ்ருத்தியைப் பற்றியதென்பதும் ஊஹிக்கப் படவேண்டும். ப்ரம்ஹசாரி, க்ருஹஸ்தன், அக்னிஹோத்ரி என்ற இவர்களுள் மேல் மேல் உள்ளவன் அதிக தபஸ் உள்ளவனுகையால் ப்ராயஸ்சித்தத்தின் குறைவு என்பது மாதவீயத்தில் உள்ளது.

சரீரத்தில் புழு உண்டானால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சாதாதபர்:— ப்ராம்ஹணனுடைய சரீரத்தில் வ்ரணத்தின்

ப்ராயச்சித்தம் ததா குர்யாதிதி ஶாதாதபோऽப்ரவீத் ॥ கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பி: குஶோதகம் । த்ர்யஹம் ஸ்நாத்வா ச பீத்வா ச க்ருமிதஷ்ட: ஶுசிர்பவேத் ॥ இதி ॥

போதாயந:—
ப்ராஹ்மணஸ்ய வ்ரணத்வாரே பூயஶோணிதஸம்பவே ।
க்ருமிருத்பத்யதே தஸ்ய ப்ராயச்சித்தம் கதம் பவேத் ॥ கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பி: குஶோதகம் । த்ர்யஹம் ஸ்நாத்வா ச பீத்வா ச க்ருமிதஷ்ட: ஶுசிர்பவேத் ॥

ஏதத்து நாபேரதோபாகே த்ரஷ்டவ்யம் । உபரிஷ்டாத்து

பாநு:—
நாபிகண்டாந்தரோத்பூதே வ்ரணே ஸஞ்ஜாயதே க்ருமி: ।
ஷட்ராத்ரம் து ததா ப்ரோக்தம் ப்ராஜாபத்யம் ஶிரோவ்ரணே
இதி ।

முகத்தில் எப்பொழுது புழு உண்டாகிறதோ அப்பொழுது ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும் என்றார் சாதாதபர். புழுவினுல் கடிக்கப்பட்டவன், பசுவின் மூத்ரம், சாணி, பால், தயிர், நெய், தர்ப்பையின் ஜலம் இவைகளால் மூன்று நாள் ஸ்நானம் செய்து, இவைகளைப் பருகினுல் சுத்தனுவான்.

போதாயனர்:— ப்ராம்ஹணனுடைய வ்ரணத்தின் முகத்தில் சீழ் ரக்தம் இவைகள் உண்டாகி புழு உண்டாகிறது. அதில் ப்ராயஸ்சித்தம் எப்படி? எனில், புழுவினுல் கடிக்கப்பட்டவன் பஞ்சகவ்யத்தால் மூன்று நாள் ஸ்நானம் செய்து அதைப் பருகினுல் சுத்தனுவான்.

இது கொப்பூழுக்குக் கீழ்பாகத்தில் உண்டாகியதைப் பற்றியது என்று அறியவும். கொப்பூழுக்கு மேல் பாகத்திலானுல் சொல்லுகிறார்.

பானு:— நாபிக்கும் கழுத்திற்கும் நடுவில் உள்ள ப்ரதேசத்தில் வ்ரணத்தில் புழு உண்டானுல் அப்பொழுது ஆறு நாள் ப்ராஜாபத்யம் ப்ராயஸ்சித்தம். தலையிலானுல் ஒரு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

अथ दुर्ब्राह्मणगृहभोजने प्रायश्चित्तम्॥

अभोज्यभोजने प्रायश्चित्तमुच्यते। तत्र दुर्ब्राह्मणगृहे भोजने प्रायश्चित्तमाह भारद्वाजः—

'निराचारस्य विप्रस्य निषिद्धाचरणस्य च। अन्नं भुक्त्वा द्विजः कुर्याद्दिनमेकमभोजनम्' इति॥

तदशक्तौ प्रायश्चित्तान्तरमाह पराशरः—

'सदाचारस्य विप्रस्य तथा वेदान्तवेदिनः। भुक्त्वान्नं मुच्यते पापादहोरात्रान्तरान्नरः' इति॥

एतदनभ्यासविषयम्। अभ्यासे त्वाह स एव—

'परपाकनिवृत्तस्य परपाकरतस्य च। अपचस्य च भुक्त्वान्नं द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्' इति॥

துர் ப்ராம்ஹணரின் வீட்டில் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

புஜிக்கக் கூடாத அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் துர் ப்ராம்ஹணனின் வீட்டில் போஜனம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பாரத்வாஜர்:- ஆசாரமற்றவனும், விலக்கப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனுமான ப்ராம்ஹணனின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸம் செய்யவேண்டும்.

அதைச் செய்ய முடியாவிடில் வேறு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— நல்ல ஆசாரமுடையவனும், வேதம் வேதாந்தம் இவைகளை அறிந்தவனுமான ப்ராம்ஹணனின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஒரு நாளுக்குள் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

இது பலதடவை செய்யாததைப்பற்றியது. பல தடவையாகுல் சொல்லுகிறார், **பராசரர்:**— பரபாக நிவ்ருத்தன், பரபாக ரதன், அபசன் இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

130

परपाकनिवृत्तादिलक्षणानि।

तेषां लक्षणमाह स एव—

'गृहीत्वाऽग्निं समारोप्य पञ्चयज्ञान्न निर्वपेत्। परपाकनिवृत्तोऽसौ मुनिभिः परिकीर्तितः॥ पञ्चयज्ञान् स्वयं कृत्वा परान्नेनोपजीवति। सततं प्रातरुत्थाय परपाकरतस्तु सः॥ गृहस्थधर्मयो विप्रो दानधर्मविवर्जितः। ऋषिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैरपचः परिकीर्तितः' इति॥ दानधर्मविवर्जितः = अन्नदानविवर्जितः। स्वयमेव भुङ्क्ते सोऽपच इत्युच्यते। केवलं स्वयमेव भुङ्क्ते सोऽपच इत्युच्यते। तस्य निन्दा श्रुत्या प्रदर्श्यते— 'मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः। केवलाघो भवति केवलादी' इति॥

शातातपबृहस्पती—

'यो गृही त्यक्त्वा विवाहाग्निं गृहस्थ इति मन्यते। अन्नं तस्य न भोक्तव्यं वृथापाको हि स स्मृतः॥

பரபாக நிவ்ருத்தன் முதலியவரின் லக்ஷணங்கள்.

அவர்களின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார் **ப்ராசரர்:**— அக்னியை க்ரஹித்து, ஸமாரோபணம் செய்து, பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யாதவன் பரபாக நிவ்ருத்தன், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளான். எப்பொழுதும் காலையிலெழுந்து, பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைத் தான் செய்து, பரான்னத்தினுல் ஜீவிப்பவன் பரபாகரதன் எனப்படுகிறான். க்ருஹஸ்த தர்மமுள்ள எந்த ப்ராம்ஹணன் அன்னதானம் செய்யாமலிருக்கின்றானோ அவன் தர்மமறிந்த ருஷிகளால் அபசன் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளான்.

எவன் தான் மட்டில் புஜிப்பவனாய் இருக்கின்றானோ அவன் அபசன் என்று சொல்லப்படுகிறான். அவனைப்பற்றிய நிந்தை வேதத்தில் ஸ்பஷ்டமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது:— "பெரியோரைப் போஷிக்காமலும் மித்ரனைப் போஷிக்காமலும் தான் மட்டில் புஜிப்பவன் பாபத்தையே யடைபவனாகிறான்".

சாதாதபரும் ப்ருஹஸ்பதியும்:— எவன் ஔபாஸனத்தைவிட்டு க்ருஹஸ்தனென்று தன்னை நினைத்துள்ளானோ, அவனது அன்னத்

[illegible]

அதா ச வ்யாஸ:—

[illegible]

சௌனக:—

[illegible]

ஹாரீத:—

[illegible]

தைப் புஜிக்கக்கூடாது. அவன் வ்ருதாபாகன் என்று சொல்லப் பட்டுள்ளான். வ்ருதாபாகனின் அன்னத்தைப் புஜித்த ப்ராம் ஹணன் ப்ராயச்சித்தம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். [illegible] ப்ராணயா மங்கள் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாவான்.

வ்ருதாபாகனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தம் எதுவோ, அதுவே ப்ராம்ஹணனை நிந்திப்பவன் முதலியவருக்கும் ப்ராயச் சித்தம் என்றறியவும். நிந்தாவசனத்துடன் சேர்த்துப் படித்திருப்ப தால். அவ்விதமே,

வ்யாஸர்:— பங்க்திபேதம் செய்பவன், வ்ருதாபாகன், எப் பொழுதும் ப்ராம்ஹணர்களை நிந்திப்பவன், ஆதேசி, வேதத்தை விற்பவன், இவ்வைவரும் ப்ராம்ஹணாதமர்களாவர்.

சௌனகர்:— வேதவிக்ரயம் செய்தவன் வீட்டில் புஜித்தால் [illegible] என்ற மந்த்ரத்தைப் பத்துமுறை ஜபித்தால் பாபத்தி லிருந்தும் விடுபடுவான்.

ஹாரீதர்:— ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயினிடம் சூத்ரனால் பிறந்த [illegible], மஹா பாதகம் செய்தவன், ஸ்த்ரீ, கன்றிமறந்தவன் [illegible] பதிதன், வேதமார்க்கத்தை விவாஹம் செய்துகொண்டவன், பாஷண்டன், அனுச்சிதன் (சக்தியிருந்தும் ஒரு ஆச்ரமத்தையும்

[illegible]

ராஜாத்யன்னபோஜனப்ராயச்சித்தம் ।

ஸுமந்து:—

[illegible]

அடையாமலிருப்பவன்.) ஸந்யாஸீ, இவர்களின் அன்னத்தை அறி யாமையால் ப்ராம்ஹணன் ஒரு தடவை புஜித்தால், அதிக்ருச் ச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால், சாந்த்ரா யணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆமத்தை க்ரஹித்தால், பாதி ப்ராயச்சித்தம். அவர்கள் கையால் புஜித்தால், மூன்று மடங்கு ப்ராயச்சித்தம். சேர்ந்து புஜித்தால் நான்குமடங்கு, அவர்கள் குடித்த மீதி ஜலத்தைக் குடித்தால், பாதி ப்ராயச்சித்தம். அறியா மையால் பலதடவை புஜித்தால், அப்த க்ருச்ரத்தின் கால்பாகம். புத்தி பூர்வமாய்ப் பலதடவை புஜித்தால், முப்பது க்ருச்ரம்.

அரசன் முதலியவரின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராயச்சித்தம்.

ஸுமந்து:— அரசனின் அன்னம் தேஜஸ்ஸை அபஹரிக்கும், சூத்ரனின் அன்னம் ப்ராம்ஹ தேஜஸ்ஸையும், தட்டானுடைய அன்னம் கீர்த்தியையும், சிற்பியின் ஆயுஸ்ஸையும், சக்கிலியனுடைய அன்னம் [illegible], வண்ணானுடைய அன்னம் பலத்தையும், அன்னம் ப்ரஜையையும், [illegible] கூட்டத்தின் அன்னமும் வேசியின் அன்னமும் நல்ல உலகங்களை

[illegible]

விஷ்ணு:—

[illegible]

யும், வைத்தியனின் அன்னம் சீபத்தையும், வ்யபிசாரிணியின் அன்னம் இந்திரியத்தையும், அபஹரிக்கும். வட்டியால் ஜீவிப்பவனின் அன்னம் விஷ்டைக்கு ஸமமாகும். ஆயுதத்தை விற்பவனின் அன்னம் மலத்துக்கு ஸமமாகும். இவ்விதம் இந்தப் புஜிக்கக் கூடாத அன்னமுடையவர்கள் வரிசையாகச் சொல்லப்பட்டனர். இவர்களுள் யாராவது ஒருவனின் அன்னத்தை அறியாமையால் புஜித்தால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். சுக்லம், மலம், மூத்ரம் இவைகளை உட்கொண்டாலும், ப்ராஜாபத்யம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

விஷ்ணு:— கணக்கன், வேசி, திருடன், பாடகன், இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால், ஏழு நாள் வரையில் பாலை மட்டில் பருகி இருக்கவேண்டும். தச்சன், சக்கிலியன், ச்வபாகன், வட்டியால் ஜீவிப்பவன், க்ருபணன், தீக்ஷிதன், விலங்கிடப்பட்டவன், அபவாதம் அடைந்தவன், நபும்ஸகன், வ்யபிசாரிணி, டம்பன், வைத்யன், லோபி, கொடியவன், உச்சிஷ்டத்தைப் புஜிப்பவன், பர்த்தா புத்ரன் இல்லாத ஸ்த்ரீ, தட்டான், சத்ரு, பதிதன், கோள் சொல்லுபவன், பொய் சொல்லுபவன், தர்மத்தை விற்பவன், ஸோமத்தை விற்பவன், நடிப்பவன், தையற்காரன், நன்றி மறந்தவன், வேடன், நாடகத்தில் நடிப்பவன், வேதம் விற்பவன்,

132

[illegible]

ஆயுதம் விற்பவன், நாய்களால் பிழைப்பவன், கள் விற்பவன், எண்ணெய் விற்பவன், வஸ்த்ரத்தை வெளுப்பவன், ரஜஸ்வலை, ஜாரனை வீட்டில் வைத்திருப்பவள் இவர்களின் அன்னத்தையும், கர்ப்பஹத்தி செய்தவனால் பார்க்கப்பட்டதும், ரஜஸ்வலையால் தொடப்பட்டதும், பக்ஷியினால் கொத்தப்பட்டதும், நாயால் தொடப்பட்டதும், பசுவினால் மோக்கப் பட்டதும், புத்திபூர்வமாய்க் காலினால் தொடப்பட்டதும், தும்மலால் கெடுக்கப்பட்டதும், ஆகிய அன்னத்தையும், மதமுள்ளவன், கோபமுடையவன், வ்யாதிஸ்தன், இவர்களுடைய அன்னத்தையும், புகழப்படாத அன்னத்தையும், தேவபித்ரு சேஷமல்லாத மாம்ஸத்தையும் புஜித்தால், மூன்று நாள் உபவாஸமாயிருக்கவேண்டும்.

மூன்று நாள் உபவாஸம் என்றது அறியாமையால் ஒருமுறை புஜித்ததைப்பற்றியது. இதேவிஷயத்தில்,

வஸிஷ்டரும்:— வட்டியால் ஜீவிப்பவன், வ்ரதத்தையனுஷ்டிக்கிறவன், வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்காதவன், சூத்ரன் இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

இதே விஷயத்தில் சக்தியற்றவனுக்கு ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— சூத்ரன், ஆசௌசமுடையவன், ...வனுடைய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அன்னம் நிஷேதிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவன் இவர்களின் அன்னம், ஸந்தேஹிக்கப்பட்டது, விலக்கப்பட்டது, முன்னால் உச்சிஷ்டமாக்கப்பட்டது, இந்த அன்னங்கள் ப்ராம்ஹணனால் அறியாமையாலாவது, ஆபத்தாலாவது புஜிக்கப்பட்டால் ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். அறிந்து புஜிக்கப்பட்டால் ப்ரா[illegible]பத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

அறியாமையால் ஒருமுறை புஜித்த விஷயத்தில், சத்[illegible]வனுக்கு உபவாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஹாரீதர்:— ம்ருதாசௌசி, ஜனனாசௌசி, சூத்ரன் இவர்களின் அன்னம், அசுத்தனால் சமைக்கப்பட்ட அன்னம், ஸந்தேஹப்பட்ட அன்னம், விலக்கப்பட்ட அன்னம், சத்ருவின் அன்னம் இவைகளை ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால், அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் எப்படி? ஒருநாள் உபவாஸமும் நூற்றெட்டுமுறை காயத்ரீ ஜபமும் ப்ராயஸ்சித்தம். இந்த மந்த்ரங்களால் பஞ்சகவ்யத்தைத் தனித் தனியாய் ப்ராசனம் செய்விக்கவேண்டும். இவைகளால் ப்ராம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹணன் சுத்தனாகிறான். அபோஜ்ய போஜனத்திலும் இதே ப்ராயஸ்சித்தம்.

அறியாமையால் பலமுறை செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் விஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்ட ஏழுநாள் உபவாஸம் ப்ராயஸ்சித்தம் என்று அறியத்தக்கது.

மனுவோவெனில், யவைக் கஞ்சியின் பானத்தை விதிக்கின்றார்:— அபோஜ்யான்னர்களின் அன்னத்தையும், ஸ்த்ரீ சூத்ரர்களின் உச்சிஷ்டத்தையும் நிஷித்தமான மாம்ஸத்தையும், புஜித்தால், ஏழுநாள் முழுவதும் யவைக் கஞ்சியை மட்டில் குடிக்கவேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய் அடிக்கடி புஜித்தால், ஹாரீதரால் சொல்லப்பட்ட சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம். அவ்விதம்,

சங்கரும்:— சூத்ரன், நாடகத்தில் நடிப்பவன், வைத்யன், கொடியவன், ஸ்த்ரீகளால் பிழைப்பவன், ம்ருகத்தால் பிழைப்பவன், அபவாதமுள்ளவன், திருடன், பதி புத்ரன் இல்லாத ஸ்த்ரீ, சக்கிலியன், மூங்கிலால் ஜீவிப்பவன், நபும்ஸகன், பதிதன், தட்டான், தச்சன், வண்ணான், வட்டியால் ஜீவிப்பவன், லோபி, ஹிம்ஸிப்பவன், வேசி, சூதாடுபவன், இவர்களின் அன்னத்தையும், ம்ருகங்களால் ஜீவிப்பவன், நாயால் பிழைப்பவன், கூட்டம், அரசன்,

ஶுக்தாதிபக்ஷணே ப்ராயஶ்சித்தம் ।

ஶுக்தாதிபக்ஷணே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ மநு:—
ஶுக்தாநி ச கஷாயாம்ஶ்ச பீத்வா(அ)மேத்யாந்யபி த்விஜ: ।
தாவத்பவத்யப்ரயதோ யாவத்தந்ந வ்ரஜத்யத: ॥ இதி ।

ஆபஸ்தம்ப:—
'அபோஜ்யம் ஶுக்தா நிஷ்புரீஷ்யம் தத் ஸப்தராத்ரேணாவாப்யதே' இதி ॥

அபோஜ்யமாம்ஸாதிபக்ஷணே நிஷ்புரீஷபாவ: கர்தவ்ய: । யாவத்புரீஷம் நிஷ்புரீஷம் பவதி, தாவதுபவாஸ: கர்தவ்ய: । தச்ச ஸப்தராத்ரேண ப்ராப்யதே । யேஷாம் த்ரிராத்ரேணைவ நிஷ்புரீஷ்யம் ப்ராப்யதே. தேஷாம் தாவதேவ ஶுத்தி: ॥

மாம்ஸம் விற்கிறவன், ஆசௌச முடையவன் இவர்களின் அன்னத்தையும் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புளித்தது முதலியதைப் பக்ஷிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மநு:— புளித்த வஸ்துக்களையும், கஷாயங்களையும், அசுத்த வஸ்துக்களையும் ப்ராம்ஹணன் குடித்தால், அவை ஜீர்ணமாகும் வரையில் அசுத்தனுவான்.

ஆபஸ்தம்பர்:— "நிஷித்தமான மாம்ஸம் முதலியதைப் புஜித்தால், வயிற்றில் மலமில்லாமலிருப்பது ப்ராயஶ்சித்தம். அது ஏழு நாளால் அடையப்படும்," என்று.

நிஷித்தமான மாம்ஸம் முதலியதைப் புஜித்தால், வயிற்றில் மலமில்லாமை செய்யத்தகுந்தது. வயிற்றில் மலம் என்பது எது வரையில் இல்லாமலிருக்குமோ அது வரையில் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். அது (மலமின்மை யென்பது) ஏழு நாளில் அடையக்கூடியது. எவர்களுக்கு மூன்று நாட்களாலேயே மலமில்லாமை ஏற்படுமோ, அவர்களுக்கு மூன்று நாளாலேயே சுத்தி. அவ்விதமே,

ததா ச மநு:—
'ஶுக்தாபோஜ்யபோஜநே நிஷ்புரீஷபாவஸ்த்ரிராத்ரம் ஸப்தராத்ரம் வா' இதி ॥

வ்யதீபாதாதிபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

வ்யதீபாதாதிபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ தேவல:—
வ்யதீபாதே யதந்நம் ச மஹாபாதகிபோஜநம் । கர்மாந்நம் ஶத்ருபோஜநம் ச தஶாஹே பலிபோஜநம் ॥ பூதப்ரேதபிஶாசாநாம் ப்ரஹ்மராக்ஷஸபோஜநம் । ஏதே பாபப்ரதா: ப்ரோக்தா வர்ஜநீயா: ப்ரயத்நத: ॥ லோபாத்யோ விப்ர: புங்க்தே ச ஸோ(அ)சிராந்ம்ருத்யுமாப்நுயாத் । ப்ராயஶ்சித்தம் ஜீவதஸ்து பாபஸ்யாஸ்ய விதீயதே ॥ ப்ராஜாபத்யத்வயம் க்ருத்வா புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி । பஞ்சகவ்யம் பிபேத்பஶ்சாச்சுத்தோ பவதி மாநவ: ॥ இதி ॥

தேவலர்:— வ்யதீபாதான்னம், மஹாபுருஷான்னம், கர்மான்னம், சத்ருவின் அன்னம், தசாஹத்தில் பலி, பூதம், ப்ரேதம், பிசாசம், ப்ராம்ஹராக்ஷஸம் இவைகளைக் குறித்து வைக்கப்பட்ட அன்னம், இவைகள் பாபப்ரதங்கள். அவைகளை வர்ஜிக்கவேண்டும். எந்த ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையால் இந்த அன்னங்களைப் புஜிக்கின்றானோ அவன் அப்பொழுதே மரணத்தை யடைவான். பாபச்செயலுடைய இவன் பிழைத்தாலும் அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராயச்சித்தம் இவ்விதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரம் அனுஷ்டித்து, புநருபநயனம் செய்துகொண்டு, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு இப்புவியில் சுத்தனாவான்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பதினாயிரம், ஆயிரம் இந்தப் போஜனங்களில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— அயுத (பதினாயிரம்) ப்ராம்ஹண போஜனத்திலாவது, ஸஹஸ்ர (ஆயிரம்) ப்ராம்ஹண போஜனத்திலாவது ப்ராம்ஹணன் நாக்கின் சபலத்தால் புஜித்தாலும், ஜபாதிகள் செய்தாலும், ஒரு பக்ஷம் அல்லது ஒரு மாஸம் இடைவிடாது புஜித்தால் முறையே பராக க்ருச்ரத்தையும், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேல் புஜித்தால் சூத்ரத்தன்மையை யடைகிறான், நிச்சயம்.

தேவலர்:— அனேக வர்ணத்தார் கூடியதும், பதிதன், நபும்ஸகன், டைடாலன், வ்ராத்யன் (உபநயனமில்லாதவன்), திருடன் இவர்களால் நிறைந்ததும்; குண்டர், கோளகர் இவர்களால் வ்யாபித்ததும், நடன், பாடுபவன் இவர்களால் நிறைந்ததும், பாஷண்டன், பதிதர்கள் இவர்களுடன் சேர்ந்ததும், உச்சிஷ்டமான பாத்ரங்களில் சமைக்கப்படுவதும், ஸ்த்ரீகள் நிறைந்ததும், [illegible] அயுத போஜனத்திலாவது ஸஹஸ்ர போஜனத்திலாவது புஜிய

135

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

லோகத்தை விரும்பும் ப்ராம்ஹணன் ஒருகாலும் புஜிக்கக்கூடாது. ஸத்ரத்தில் புஜிப்பதிலும் இவ்விதமே நிஷேதம்.

தீர்க்க ஸத்ர போஜனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:- எவனாவது ப்ராம்ஹணன் இரண்டு வர்ஷம், அல்லது ஒரு வர்ஷம் வரையில் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்வதாய் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பித்தால் அது தீர்க்க ஸத்ரம் எனப்படுகிறது. ப்ராம்ஹணன் அதில் புஜிக்கக்கூடாது. முன்போல் துஷ்டர்கள் சேர்வார்களாகையால். ஒரு பக்ஷம் அல்லது ஒரு மாஸம் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒருபக்ஷம் புஜித்தால் பராகக்ருச்ரமும், ஒரு மாஸம் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரமும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சூத்ர ஸத்ரத்தில் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராணன்கள் கழுத்திலிருந்தாலும் சூத்ரன் அமைத்த ஸத்ரத்தில் ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கக்கூடாது. புஜித்தவன் நரகத்தை யடைந்து காக்கையின் ஜன்மத்தை யடைவான். ஒரு பக்ஷம் வரையில் புஜித்தால் யாவகம் ப்ராயஸ்சித்தம். ஒரு மாஸமானால் தப்த க்ருச்ரம். இரண்டு மாஸமானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒரு வர்ஷமானல் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தியை யடைகிறான்.

சூத்ரன், வேசிமுதலியவர்களின் வீட்டில் தானகப் பாகம் முதலியதைச் செய்து சாப்பிடுவதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பராசரர்:— சூத்ரனின் வீட்டிலாவது, வேசியின் வீட்டிலாவது அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அரிசி முதலியதைச் சமைத்துப் புஜித்தால் அந்த மஹாபாபி கொடிய நரகத்தை யடைவான். அந்தப் பாபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்கு இந்த ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— மது நாளிலாவது அன்றேயாவது கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு, ஸ்நானம் செய்து, பிறகு தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனுகிறான். மற்றப்படி சுத்தனுவதில்லை.

கூட்டத்தாரின் போஜனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

கௌதமர்:— எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் கூட்டமாய்க்கூடி வழியிலோ தீர்த்த யாத்ரையிலேயோ தங்கள் த்ரவ்யத்தை ஒன்று

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சேர்த்துச் சமைத்து ஒரே இடத்தில் சாப்பிடுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் நரகத்தை யடைவார்கள். அவர்கள் சூத்ரருக்கு ஸமமாவார். ஸம்சயமில்லை. அவர்களுக்குச் சுத்தியைக் கொடுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் முனிவர்களால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— ஒரு நாள் புஜித்தால் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம். இரண்டு நாளானல் ... யாவகம். மூன்று நாளானல் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு பக்ஷமானல் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஒரு மாஸம் புஜித்தால் சூத்ரனுக்கு ஸமமாவர். ஸ்த்ரீகளுக்கானல் சொல்லியதில் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம்.

விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பதை நிந்திக்கிறார்,

தேவலர்:— தேவாலயங்கள், வழிகள், க்ராமங்கள், நகரங்கள் இவைகளில் ப்ராம்ஹணன் விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜித்தால், அப்பொழுது நரகத்தை யடைவான்.

மஹாபாரதத்திலும்:— தேவாலயம், க்ராமம், பட்டணம், வழி இவைகளில் விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தை எந்த ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் புஜிக்கின்றானே அவன் நரகத்தை யடைவான்.

[illegible]

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராம்ஹணன் ப்ராணன் கழுத்திலிருந்தாலும் க்ராமத்திலோ, நகரத்திலோ, தீர்த்தத்திலோ, சிவாலயத்திலோ விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பானாகில், அவன் கொடிய பலவித நரகத்தை யடைவான். ஆகையால். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மூன்றுநாள் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு பக்ஷமானல் தப்த க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானல் மாஹாதப்த க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானல் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ப்ராயஸ்சித்தம் என்றுசொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மேலானல் வித்வானுனாலும் சூத்ரனுக்கு ஸமனுவான். ஸம்சயமில்லை ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீகளுக்கானல் சொல்லிய ப்ராயஸ்சித்தத்தில் பாதி. ஸந்யாஸிகளுக்கானல், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

யாகத்தில் அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

கண்வர்:— ப்ராம்ஹணன் யாகங்களிலும், பசுபந்தங்களிலும் அன்னத்தைப் புஜித்தால் அவன் நரகத்தையடைவான். அவன் நூனைக்கு ஸமமாவான். அவன் வபாஹோமத்திற்குமுன்பு புஜித்தால் மஹாபாபத்தை யடைவான், அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யவேண்டும். ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் சுத்தனுவான். தீக்ஷிதனின் வீட்டில் வபாயாகத்திற்குப் பிறகு எந்த ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கிறானே, அவனுக்குப் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம் என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

காத்யாயனர்:— யாகசாலையில் புஜித்த ருத்விக்குகள், அன்ய ஸ்த்ரீகள், இவர்களுக்கு, ஒரு இரவு உபவாஸமிருந்து பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்வதால் சுத்தி. ஸுமங்கலியானல், தனது பர்த்தாவின் பாத தீர்த்தத்தைப் பருகவேண்டும். விதவையானல், ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்யத்தை ப்ராசனம் செய்துகொண்டு உபவாஸம் செய்யவேண்டும். ஸந்யாஸியும், ப்ரம்ஹசாரியும் வபாஹோமத்திற்குமுன் யாகான்னத்தைப் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வபாஹோமத்திற்குப் பிறகு புஜித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

கௌதமர்:— ரோகமில்லாத ப்ராம்ஹணன் ஸ்நானம் செய்

ஸ ஶௌசீ ஸதா ஜ்ஞேய: ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத: ॥ ஶ்ராத்தகாலே து சாந்த்ரம் ஸ்யாத் க்ரஹணே த்விகுணம் ஸ்ம்ருதம் । பர்வஸு தப்தம் ஸ்யாதந்யத்ர து யாவகம் ॥ த்விகுணம் விதவாநாம் து யதீநாம் ப்ரஹ்மசாரிணாம்' இதி ॥

அஶுசிகாலபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶாதாதப:—

'மூத்ரோச்சாரம் த்விஜ: க்ருத்வா ஹ்யக்ருத்வா ஶௌசமாத்மந: ।
மோஹாத் புக்த்வா த்ரிராத்ரம் ஸ்யாத் புத்த்வா ஸாந்தபநம் சரேத் ॥
மூத்ரயித்வா வ்ரஜந்மார்கே ஸ்ம்ருதிப்ரம்ஶாஜ்ஜலம் பிபேத் । அஹோ
ராத்ரோஷிதஸ்ஸ்நாத்வா ஜுஹுயாத் ஸர்பிஷா ஹவி:' இதி ॥

யாமல் புஜிப்பானாகில், அவன் மலத்தைப் புஜிப்பவனாயும், எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அனர்ஹனாயுமாவான். ச்ராத்த காலத்திலானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். க்ரஹணத்திலானால், இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். பஞ்சபர்வங்களிலானால், தப்த க்ருச்ரம். (சுக்ல க்ருஷ்ண பக்ஷங்களில் சதுர்தசீ, அஷ்டமீ இந்தத் திதிகளும், அமை, பூர்ணிமை, ஸங்க்ரமணம் இவைகளும் பஞ்சபர்வங்களெனப்படுகின்றன.) மற்றக் காலங்களிலானால், யாவகக்ருச்ரம். விதவைகள், ஸந்யாஸிகள், ப்ரம்ஹசாரிகள் இவர்களுக்கு முன் சொல்லிய ப்ராயஸ்சித்தத்தில் இரண்டு மடங்கு.

அசுத்தியுள்ள காலத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சாதாதபர்:— ப்ராம்ஹணன், மூத்ர விஸர்க்கத்தைச் செய்து, சௌசம் செய்துகொள்ளாமல், அறியாமையால் புஜித்தால், மூன்று நாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூத்ரோத்ஸர்க்கம் செய்து வழியில் செல்பவன் மறதியினால் ஜலபானம் செய்தால், ஒருநாள் முழுவதும் உபவாஸமிருந்து, ஸ்நானம் செய்து, நெய்யுடன் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

வ்யாக்ர:—

'அஸ்ப்ருஶ்யஸ்பர்ஶநம் க்ருத்வா யதி புஞ்ஜீத க்ருஹமேதீ ।
அகாமதஸ்த்ரிராத்ரம் ஸ்யாத் ஷட்ராத்ரம் காமதஶ்சரேத்' இதி ॥

ப்ரஜாபதி:—

'அஸ்நாத்வா து யதி புங்க்தே பிண்டம் தத்வா பிதுர்வ்ரதீ ।
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஶவம் ரஜஸ்வலாம் வா சண்டாலம் ஸூதிகாம் ததா ॥
அகாமதஸ்த்ரிராத்ரம் ஸ்யாத் காமாத் ஸாந்தபநம் சரேத்' இதி ॥
பிண்டம் = ப்ரேதபிண்டம் ॥

பர்யுஷிதாந்நபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

பர்யுஷிதாந்நபோஜநேऽப்யாஹ ஸ ஏவ—

'ஜலே நிதாய பூர்வேத்யு: பாத்ரஸ்தம் யதந்நம் ஸ்ம்ருதம் ।
தத் பர்யுஷிதஸம்ஜ்ஞம் ஸ்யாத் புக்த்வா சாந்த்ராயணம் சரேத் ॥
த்ரிராத்ரம் பஞ்சராத்ரம் வா புக்த்வா பர்யுஷிதம் த்விஜ: ।

வ்யாக்ரர்:— க்ருஹஸ்தன் தொடக்கூடாதவரைத் தொட்ட பிறகு ஸ்நானம் செய்யாமல் போஜனம் செய்வானாகில், அறியாமையானால், மூன்றுநாள் க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமானால், ஆறு நாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ப்ரஜாபதி:— ப்ரம்ஹசாரி பிதாவுக்கு ப்ரேதபிண்டத்தைக் கொடுத்தபிறகு ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தானாகில், அப்பொழுதும், சவத்தையாவது ரஜஸ்வலையையாவது சண்டாளனையாவது ப்ரஸவித்தவளையாவது தொட்டாலும் ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தால், அபுத்தி பூர்வமானால், மூன்றுநாள் க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமானால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பழமையான அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரஜாபதி:— முதல் நாளில் பானையில் ஜலத்தில் போட்டு வைக்கப்பட்டுள்ள அன்னம் எதுவோ அது பர்யுஷிதம் எனப்படும். அதைப் புஜித்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்றுநாள் அல்லது ஐந்துநாள்வரையில் ப்ராம்ஹணன்

[illegible]

[illegible]

காலவ:—

[illegible]

பர்யுஷிதத்தைப் புஜித்தால், அவனுக்குப் புநருபநயனத்துடன் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். பெருங்காயம், ஜீரகம் இலைகளுடன் கூடியதும், புளியின் ரஸத்துடன் சேர்ந்ததும், துர்நாற்றமற்றதுமான அன்னம் எதுவோ அது ப்ராம்ஹணர்களால் புஜிக்கத்தகுந்தது. தயிர், நெய், எண்ணெய் இவைகளால் எந்த அன்னம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதோ, அது துர்நாற்றமில்லாமலிருந்தால் புஜிக்கத்தகுந்தது. அவ்விதமில்லாவிடில், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சோற்று வடாம், உளுந்து வடாம் முதலியவைகளைப் புஜித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காலவர்:—சோற்றினால் செய்யப்பட்ட பண்டம் உலர்ந்ததாயானால், அது புஜிக்கத்தகாதது. அதைப் புஜித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். துர்நாற்றமில்லாமலிருந்தால் புஜிக்கலாம். அவ்விதம் பர்யுஷிதமும் துர்நாற்றமில்லாமலிருந்தால் புஜிக்கத்தகுந்தது. உளுந்தால் செய்யப்பட்ட வடாம், முறுக்கு முதலியது, எண்ணெய் முதலியதில் பாகம் செய்யப்படாதது, ஆகிய இவைகளை வித்வான்கள் புஜிக்கத்தகுந்தது என்கின்றனர். உளுந்தால் செய்யப்பட்ட வடாங்களையும், அவ்விதமான முறுக்கு

139

[illegible]

[illegible]

தேவல:—

[illegible]

கௌதம:—

[illegible]

முதலியவைகளையும் காரணமில்லாமல் ஒருபொழுதும் ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கக்கூடாது. பித்ருக்களுக்காகவும், தேவர்களுக்காகவும் சமைத்துப் புஜித்தால் தோஷத்தை யடைவதில்லை. அவ்விதமில்லாமல் விருதா அவைகளைப் புஜித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பாயஸம், எள் சேர்ந்த பதார்த்தம் இவைகளைப் புஜிப்பதில் காலநியமம்.

தேவலர்:—பாயஸம், எள்ளுருண்டை இவைகளை விருதாச் சமைத்து (பித்ரு தேவர்களுக்கல்லாமல்) ப்ராம்ஹணன் புஜிப்பானாகில், உடனே வாந்திசெய்து, அன்றிரவு உபவாஸமிருந்து, பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனாவான். ஸூர்யன் தனுர்ராசியை யடைந்த மற்றப்படி சுத்தனாவதில்லை. வீட்டில் கன்யகை ரஜஸ்வலையா பொழுதும் (மார்கழி மாஸத்தில்), பித்ருதேவர்களுக்காகவும், பாயஸம் ப்ராசிக்கப்படுகிறது. னாலும், (பாயஸத்தைச் சமைக்க வேண்டும்.)

கௌதமர்:—மார்கழி மாஸத்திலும், வீட்டில் கன்யகை முதல் தடவை ரஜஸ்வலையானாலும், தேவயாத்ரையிலும் எள்ளுடன் சேர்ந்த அன்னத்தைப் புஜிப்பது தோஷத்தைச் செய்யாது.

[illegible]

எல்லாப் பித்ருகார்யங்களிலும், தேவகார்யங்களிலும், பந்துக்கள் வந்த காலத்திலும், அதிகமான பாலுடன் கூடிய அன்னத்தைச் சமைத்து அதை புஜிக்கத்தகுந்ததாகும். காரணமில்லாமல் பர்யுஷித அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஒருநாள் உபவாஸம் ப்ராயஸ்சித்தம். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான். நிச்சயம்.

மார்கழி மாஸத்திலும், பெண்ணாவது, ஸஹோதரியாவது, காட்டுப்பெண்ணாவது முதல்நடவையாய் ரஜஸ்வலையானாலும், பித்ருகார்யத்திலும், தேவகார்யத்திலும், பந்துக்கள் வந்த காலத்திலும், பாயஸம், எள்ளன்னம் இவைகளைப் புஜிப்பதில் தோஷமில்லை. மற்ற காலத்திலானால், ஒருநாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும் ப்ராயஸ்சித்தம், என்பது பொருள்.

வ்ராத்யன், குஷ்டரோகி முதலியவரின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் பசியால் வருந்தியவனும் வ்ராத்யன் (காலத்தில் உபநயனமாகாதவன்) குஷ்டரோகி இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், ஏகாதசியில் புஜித்தாலும், சுத்திக்காக, சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். குண்டன், கோளகன், பரிவித்தி, பரிவேத்தா இவர்களின் அன்னத்தைப்

[illegible]

மிருந்த பாபமுண்டாகும். அப்பாபத்தைப் போக்குவதற்குத் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம், என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. சந்த்ர க்ரஹண காலத்தில் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விரண்டு க்ரஹணத்திலும் புஜித்தால், புநருபநயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

மரீசியும்:— ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் அதற்கு முன் நான்கு யாமங்களில் புஜிக்கக்கூடாது. சந்த்ர க்ரஹணத்திலானால் அதற்கு முன் மூன்று யாமங்களில் புஜிக்கக்கூடாது. புஜித்தால் பாபத்தை யடைகிறான். இந்தத் தர்மத்தைவிட்டு எந்த ப்ராம்ஹணன் வேறு விதமாய்ச் செய்வானோ அவனுக்குப் புநருபநயனமும், தப்த க்ருச்ரமும், ஸாந்தபன க்ருச்ரமும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரமும், சந்த்ர க்ரஹணத்தில் புஜித்தால் ஸாந்தபன க்ருச்ரமும், இரண்டிலும் புஜித்தால் புநருபநயனமும், ப்ராயஸ்சித்தம், என்பது பொருள்.

உடைந்த பாத்ரத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

காலவர்:— ஸ்வர்ணபாத்ரம் வெண்கலப்பாத்ரம், வெள்ளி பாத்ரம் இவைகள் உடைந்திருந்தால், அதில் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய

[illegible]

[illegible]

ரஜஸ்வலாபக்வான்னபோஜனே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

[illegible]

க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் பாபத்தையடைவான். இலைகளில் போஜனம் செய்வானாகில், புஜிக்கும்பொழுது வேறு ஜாதி இலையைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படிச் சேர்த்துக் கொண்டால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கௌதமரும்:-ஒரே ஜாதியான இலைகளிலும், வெண்கலப் பாத்ரத்திலும், உடையாத பாத்ரத்திலும் எவன் போஜனம் செய்கின்றானோ அவன் பூர்ணமான ஆயுளை இவ்வுலகில் அடைவான்.

ரஜஸ்வலை சமைத்த அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— ரஜஸ்வலையான ஸ்த்ரீ அறியாமையால் பாகம் செய்து, பிறகு உலர்ந்த ரஜஸ்ஸைப் பார்த்து அந்த இடத்தினின்றும் விலகினால், அவளைக்கண்டு அவளுடன் பேசி, ப்ராம்ஹணர்கள் புஜித்தால், அவர்கள் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தாலும் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தாலும் சுத்தர்களாவார்கள். மறுபடி கர்மத்தைச் (உபநயனம்) செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்யாவிடில் பாபிகளாவார்கள்.

[illegible]

புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். தேவதையைப் பூஜை செய்பவன், கணக்கன் இவ்விருவர்களின் வீட்டில் புஜிப்பவர்கள் பாபிகள் எனப்படுகின்றனர். அவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தத்திற்குரியவர்கள். ஒருநாளாகில், பஞ்சகவ்யப்ராசனம் ப்ராயஶ்சித்தம். இரண்டு நாளாகில், யாவக க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால், பராக க்ருச்ரம். ஒருவர்ஷமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். அதற்குமேலானால், எவன் அன்னத்தைப் புஜித்தானோ அவனுக்கு ஸமனாவான். ஸ்த்ரீகளுக்கானால் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸந்யாஸியின் ஆராதனத்தில் புஜித்தாலும், ஸந்யாஸியின் பாத்ரத்தில் உள்ள அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், தம்பதிகள் போஜனம்செய்து மீதியுள்ளதைப் புஜித்தாலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். காலால் தாண்டப்பட்டதும், காலால் மிதிக்கப்பட்டதும், பூனை, எலி இவைகளால் கெடுக்கப்பட்டதும், தேவதைக்கு நிவேதனம் செய்யப்படாததும், வைச்வதேவம் செய்யப்படாததுமான அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், தேவாலயத்தில் புஜித்தாலும், விலைக்கு வாங்கிப் புஜித்தாலும், முறத்தினாலாவது, வாயினாலாவது குளிர்ந்ததாக்கப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், உமி, கல், தவிடு இவைகளுடன் கூடியதைப் புஜித்தாலும், சாக்ஷியில்லாத அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், நன்று

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கப் பாகமாகாத அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், சுத்திக்காகப் பாக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புஜிப்பவன் வருவதற்குமுன் போஜன பாத்ரத்தில் வைக்கப் பட்ட அன்னம் [illegible] படுகிறது.

சவம் உள்ளிருக்கும் க்ராமத்தில் புஜித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர்:— எந்த க்ராமத்தில் ப்ராம்ஹணனின் சவம் இருக்கின்றதோ. அந்த க்ராமத்தில், பாகயஜ்ஞம், (வைச்வதேவம் முதலியது), போஜனம், ஜலத்தைக்கொண்டுவருவது, இவைகளை அந்தச் சவம் க்ராமத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் வரையில் செய்யக்கூடாது. சவமுள்ள க்ராமத்தில் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால் பாபியாவான். அவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். க்ருஹஸ்தர்களின் குழந்தைகளை பாலைப் பருகுவதில் தோஷமில்லை.

சந்த்ர ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மனு:— ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் எவன் புஜிப்பானோ அவனுக்கு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நிஷித்த தினத்தில், இருமுறை புஜிப்பதிலும், ப்ரம்ஹ யஜ்ஞம் முதலியதைச் செய்யாவிடினும் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:-ஞாயிற்றுக்கிழமை, அமா பூர்ணிமை இவைகளின் இரவிலும், ச்ராத்த தினத்திற்கு முதல்நாள், சதுர்த்தசி, அஷ்டமீ, ஸங்க்ரமணம், பெரிய உத்ஸவம், மாதாபிதாக்கள் வ்யாதியுடன் இருக்கும் காலம், மஹாராஜாவின் மரணம், ச்ரோத்ரியனின் மரணம், குருக்களுக்குத் துக்கம் நேரிட்ட காலம் இவைகளிலும் தர்மமறிந்த ப்ராம்ஹணன் இருமுறை புஜிக்கக்கூடாது. புஜித்தால் அப்பாபத்தைப் போக்குவதற்கு உடனே ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமையால் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும், அறிந்து புஜித்தால், தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தாலும் சுத்தனாவான்.

இது அடிக்கடி செய்யாத விஷயத்தைப் பற்றியது. அடிக்கடி செய்திருந்தால், போஜனப்ரகரணத்தில் (ஆஹ்நிக காண்டத்தில்) "அர்க்க த்விபர்வ ராத்ரௌ ச" என்று சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை அறியவும்.

மார்க்கண்டேய: —

'வைச்வதேவம் தேவபூஜாம் நித்யஹோமம் ததைவ ச । ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் பித்ரூணாம் ச தர்ப்பணம் விஜஹாதி ய: ॥ ஸுராபஸ்ஸ ததா விப்ரஸ்ஸுராபாயீ த்யுச்யதே புதை: ॥ தப்தக்ருச்ரம் சரேத் பாபீ தஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥ பஞ்சகவ்யேன சுத்தாத்மா நான்யதா சுத்திரிஷ்யதே' இதி ॥

ஏததஸக்ருத்கரணவிஷயம் । ஸக்ருத்கரணே து 'வேதோதிதானாம் நித்யானாம் கர்மணாம் ஸமதிக்ரமே । ஸ்நாதகவ்ரதலோபே ச ப்ராயச்சித்தமபோஜனம்' இதி மனூக்த ஏகாஹோபவாஸ ஏவ த்ரஷ்டவ்ய: ॥

ஸ்வஸ்வகாலே கர்ப்பாதானபும்ஸவனஸீமந்தஜாதகர்மநாம
கரணான்னப்ராசனசௌலோபநயனஸம்ஸ்காராணாம்
காலாதிக்ரமே அர்த்தக்ருச்ராதிக்ருச்ரேண ச ப்ராயச்சித்தம் ॥

ஸ்வஸ்வகாலே கர்ப்பாதானாத்யகரணே ப்ராயச்சித்தமாஹ ஹேமாத்ரௌ —

ஸ்நாதவத்யாஸ்து பத்ன்யாஸ்து சதுர்த்தே பஞ்சமேऽபி வா ।

மார்க்கண்டேயரே:— வைச்வதேவம், தேவபூஜை, நித்ய ஹோமம், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம், பித்ருதர்ப்பணம் இவைகளைவிட்டு ப்ராம்ஹணன் புஜிப்பானாகில், அவன் ஸுராபானம் செய்தவனென்று அறிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறான். அவன் தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் அப்பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தாலும் சுத்தனாவான். இல்லாவிடில் சுத்தனாகான்.

இது அடிக்கடி செய்ததைப்பற்றியது. ஒருமுறை மட்டில் செய்திருந்தால், "வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட நித்ய கர்மங்களைச் செய்யாவிடினும், ஸ்நாதகனுக்கு வ்ரதலோபம் ஏற்பட்டாலும், அதில் ப்ராயஸ்சித்தம் உபவாஸம்" என்று மனுவினால் சொல்லப்பட்ட ஒருநாள் உபவாஸம் ப்ராயஸ்சித்தம் என்றறியத்தக்கது.

அதனதன் காலத்தில் கர்ப்பாதானம் முதலியதைச் செய்யாவிடில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஹேமாத்ரியில்:— பத்னீ ரஜஸ்வலையாயிருந்து ஸ்நானம் செய்த பிறகு நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது தினத்தில் காலையில் நாந்தீ

க்ருத்வாऽऽப்யுதயிகம் ப்ராதச்ச்ராத்தம் ராத்ரௌ து மந்த்ரவத் । கர்ப்பாதானம் தத: குர்யாத் ப்ரதிகர்ப்பம் ந தத் ஸ்ம்ருதம் । அக்ருத்வா கர்ப்பகாதீ ஸ்யாத் ஜாரவச்சைவ ஸ: ॥ ப்ராஜாபத்யத்ரயம் குர்யாத் த்விதீயே ப்ராப்தஸம்பவே ! ஸீமந்தம் பும்ஸவனம் சைவ ஸ்வகாலாகரணே ஸதி ॥ ப்ராஜாபத்யத்வயம் க்ருத்வா சுத்திமாப்னோதி நான்யதா । ஜாதகர்ம ந குர்வீத நாஸ்திக்யாத்யதி ப்ராஹ்மண: । ப்ராஜாபத்யத்வயம் குர்யாத் (தைவம்) சௌலே வ்ரதேऽபி ச । ஏகாதசே த்வாதசே வா நாமகர்ம விதீயதே । தஸ்யாத்யயே பிதா குர்யாத் ப்ராஜாபத்யத்வயம் தத: । அன்னப்ராசனசௌலாதி காலே குர்யாத்ததோऽபி வா । முக்யகாலாத்யயே ப்ராசனகர்மண: ॥ வ்ரதபந்தே து கௌணம் ஸ்யாத் ப்ராஜாபத்யம் விதீயதே । தேசகாலானுஸாரேண யதி கௌணம் ப்ராஜாபத்யத்வயம் க்ருத்வா தத்கர்ம புனராசரேத் ।

ச்ராத்தம் செய்து, அன்று இரவில் மந்த்ர பூர்வமாய், கர்ப்பாதானத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த ஒவ்வொரு கர்ப்பத்திலும் செய்ய வேண்டியதில்லை. செய்யாவிடில் கர்ப்பஹத்தி தோஷத்தை யடைவான். அவன் ஜாரபுருஷன் போலவே ஆவான். அதற்காக இரண்டாவது ரஜஸ்ஸில், மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஸீமந்தம், பும்ஸவனம் இவைகளை விஹித காலத்தில் செய்யாவிடில், இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால், சுத்தனாவான். அதன்றியில் சுத்தனாகான். ப்ராம்ஹணன் நாஸ்திகத்தன்மையால் ஜாதகர்மத்தைச் செய்யாவிடில் இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். சௌளத்திலும் வ்ரதத்திலும் அப்படியே. குழந்தை பிறந்த பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டாவது நாளில் நாமகரணம் விதிக்கப்படுகிறது. அதை அதிக்ரமித்தால் பிதா இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அன்னப்ராசனம், சௌளம் இவைகளை அந்தந்தக்காலத்தில் செய்யவேண்டும். அல்லது உபநயன காலத்தில் செய்யவேண்டும். அன்னப்ராசன கர்மத்தை முக்ய காலத்தில் செய்யாவிடில், உபநயன காலத்தில் செய்வது கௌணமாகும். அதற்கு ப்ராயச்சித்தம் ஒரு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. தேச காலங்களை யனுஸரித்து, சௌளத்தைச் செய்யத் தாமதித்தால் அந்தப்

[illegible]

பாபத்தைப் பரிஹரிக்க இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஐந்தாவது வயதைத் தாண்டி அக்ஷராரம்பத்தைத் தாமதித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் தோஷத்தை யடைவான். புத்திபூர்வமாய் உபநயனத்தில் எட்டாவது வயதை அதிக்ரமித்தால் ஒன்பதாவது வயதில் செய்தால் தப்த க்ருச்ரத்தையும், பத்தாவது வயதில் செய்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும், பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டாவது வயதை அதிக்ரமித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு பதினாறு வயது வரையில் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ருஷ்ணாஜினம், மேகலை, தண்டம், இவைகளை ப்ரம்ஹசாரீ பரித்யாகம் செய்தால், ஒரு பக்ஷமாகில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால் தப்த க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அக்னி கார்யம், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம், தேவ ருஷி பித்ரு தர்ப்பணம் இவைகளை ஒரு வர்ஷம் செய்யாமலிருந்தால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம். அதற்கு மேலானால் அவன் பதிதனாவான்.

வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்வதில் ப்ராயச்சித்தம்.

ஜாபாலி:— ப்ராம்ஹணன் ஏழு நாள் வரையில் இனற்று

[illegible]

ஜலத்தாலும் வெந்நீராலும் ஸ்நானத்தையும், ம்ருத்திகையில்லாமல் சௌசத்தையும் செய்தானாகில், சுத்திக்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும் செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் சுத்தனாகான்.

யஜ்ஞோபவீதமில்லாமல் போஜனம் செய்தால் ப்ராயச்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் யஜ்ஞோபவீத மில்லாமலும், சிகையைக் கட்டாமலும் அறியாமையால் புஜித்தானாகில், அவன் பாபம் செய்தவனாவான். ஒரு இரவு உபவாஸமிருந்து மறுநாளில் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனாவான்.

சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் இவைகள் தவறினால் ப்ராயச்சித்தம்.

சிகை போய்விட்டால், கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணன் சிகையில்லாமலிருந்தால், பசுவின் வால் மயிரை காதில் தரித்துக்கொண்டு பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்

[illegible]

ங்க வேண்டும். இதை மறுபடி உண்டாகும் வரையில் [illegible] பசுவின் வால் மயிரைத் தரிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதத்தின் மூன்று நூல்களும் ப்ரம்ஹா, விஷ்ணு, ருத்ரன் என்ற தேவதைகளையுடையவைகள். அவைகளுள் ஒரு நூல் அறுந்தாலும் மறுபடி புதிதாகிய யஜ்ஞோபவீதத்தைத் தரித்து நித்ய கர்மத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அறுந்ததை ஜலத்தில் போடவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதம் இடது தோளிலிருந்து நான்கு அங்குலம் நழுவிவிட்டால், மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து மறுபடி தோளில் சேர்க்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதம் இடது கையில் நழுவிவிட்டால் நூறு ப்ராணாயாமம் செய்து, முன்போல் அதனுடைய இடத்தில் சேர்க்க வேண்டும். மணிக்கட்டு வரையில் நழுவியிருந்தால், ஆயிரம் ப்ராணாயாமத்தைச் செய்தால் சுத்தனாவான். இடது கையிலிருந்து கீழே நழுவினால், அந்த உபவீதத்தை த்யஜித்துவிட்டு வேறு உபவீதத்தைத் தரிக்கவேண்டும். ஜலத்தில் நழுவிவிட்டால், ஆயிரம் முறை காயத்ரீ ஜபம் செய்தால் சுத்தியடைவான். அவ்விதம் செய்யாவிடின் சுத்தியில்லை.

போஜன காலத்தில் தும்மல், கொட்டாவி, அபானவாயு விடுதல் இவைகளில் ப்ராயச்சித்தம்.

விஷ்ணு:— ப்ராம்ஹணன் போஜன காலத்தில் கொட்டாவி,

[illegible]

தும்மல், அபானவாயு விடுதல் இவைகளைச் செய்தால், ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மற்றொருவன் தர்ப்பத்தால் (கைகளால்) ஜலத்தை யெடுத்து அவன் தலையில் விடவேண்டும். அவனை உண்டாகிய இடத்தைக் கேட்கவேண்டும். பகலிலாகிலும், இரவிலாகிலும் இவ்விதம் செய்தால் அவன் சுத்தனாகிறான். அபான வாயு விடப்பட்டால், அந்த அன்னத்தைத் தள்ளவேண்டும். தள்ளாமல் லோபத்தால் அந்த அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஸ்நானம் செய்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சிவ நிர்மால்யத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயச்சித்தம்.

தேவலர்:— சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னம், சாகம், தீர்த்தம் இவைகளை ப்ராம்ஹணன் ஒருமுறைகூடப் புஜிக்கக் கூடாது. புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மார்க்கண்டேயர்:— மற்றத் தேவதைகளுடன் கூடியிராத சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

ஶாலக்ராமாதிஸாந்நித்யே ப்ராயஶ்சித்தாபாவ: ॥

ஶாலக்ராமாதி ஸாந்நித்ய விஶேஷேண ஜாபாலி: —
ஶிவே விஷ்ண்வாதிஸம்யுக்தே நைவேத்யம் யத்ஸமர்பிதம் ।
தத்புக்த்வா விப்ரவர்யஸ்து ந தோஷம் ஸமவாப்நுயாத் இதி ॥

ஹாரீதோ(அ)பி —
ஶாலக்ராமாதிஸம்யுக்தே நைவேத்யம் தஸ்ய யந்நிவேதிதம் ।
தத்போக்தவ்யம் த்விஜைர்நித்யம் தத்தோயம் ச பிபேத்த்விஜ: இதி ॥

பலாதிக்யப்ரதர்ஶநாய யோகயாஜ்ஞவல்க்ய: —
ஶிவே நிவேதிதம் பக்ஷ்யம் ஶாலக்ராமாதிவேஷ்டிதே । தத்
போஜநே சாந்த்ரம் க்ருச்ச்ரம் சரேந்நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ அந்யதா மாம்ஸ
துல்யம் ஸ்யாத்தத்தோயமஸ்ருஜா ஸமம் இதி ॥

ஸாளிக்ராமம் முதலியதுடன் சேர்ந்திருந்தால் ப்ராயஸ்சித்தமில்லை.

ஜாபாலி:— விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடன் சேர்ந்துள்ள சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராம்ஹணன் தோஷத்தை யடைவதில்லை.

ஹாரீதரும்:— ஸாளிக்ராமம் முதலிய தேவர்களால் சேர்ந்துள்ள சிவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை ப்ராம்ஹணர்கள் எப்பொழுதும் புஜிக்கவேண்டும். அந்தத் தீர்த்தத்தையும் பருகவேண்டும்.

பலனின் அதிகத் தன்மையையும் சொல்லுகிறார்,

யோகயாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஸாளிக்ராமம் முதலியவைகளுடன் சேர்ந்துள்ள சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தவன் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தவனாவான். இதில் ஸம்சயமில்லை. இவ்விதமில்லாவிடில் அந்த அன்னம் மாம்ஸத்திற்கு ஸமம். அந்தத் தீர்த்தம் ரக்தத்திற்கு ஸமம்.

பத்நீபுத்ராநுஜாநாம் ச ஸஹபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

பத்ந்யா ஸஹ போஜநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ தேவல: —
த்விஜ: காமாதுரோ யஸ்து பத்ந்யா ஸஹ போஜநமாசரேத் ।
சாந்த்ராயணம் க்ருத்வா ஶுத்திமவாப்நோதி பூர்வவத் இதி ॥

காலவ: —
ஏகயாநே ஸமாரோஹ ஏகபாத்ரே ச போஜநம் ।
விவாஹே பதி யாத்ராயாம் க்ருத்வா விப்ரோ ந துஷ்யதி ॥
அந்யதா தோஷமாப்நோதி சாந்த்ராயணம் சரேச்ச ॥ அப்யா
ஸே த்விகுணம் சைவ க்ருத்வா ஶுத்திமவாப்நுயாத் இதி ॥

கௌதம: —
பிதாऽநுஜஸ்ய புத்ரஸ்ய தயோ: ப்ரீத்யர்த்த
மேவ து । நிக்ஷிபேத் கபளம் தஸ்ய ந தோஷஸ்தஸ்ய போஜநே ॥
தாப்யாம் ஸஹ ந புஞ்ஜீத புஞ்ஜாநோ தோஷமாப்நுயாத் இதி ॥

பத்னீ, புத்ரன், தம்பீ இவர்களுடன் சேர்ந்து புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:— காமுகனாகிய எந்த ப்ராம்ஹணன் பத்னியுடன் சேர்ந்து புஜிப்பானோ, அவன் பிறகு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் முன்போல் சுத்தனாகிறான்.

காலவர்:— ஒரே வாஹனத்தில் ஏறுவதையும், ஒரே பாத்ரத்தில் போஜனத்தையும், விவாஹம், வழி, யாத்ரை இவைகளில் செய்தால் ப்ராம்ஹணன் தோஷத்தை யடையான். மற்ற காலத்திலானால் தோஷத்தை யடைவான். பிறகு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அடிக்கடி செய்தால், இரண்டு மடங்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்தால் சுத்தியடைவான்.

கௌதமர்:— பிதாவானவன் தம்பி, புத்ரன் இவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்திற்காகத் தனது அன்னத்திலிருந்து ஒரு கபளத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அதை அவர்கள் புஜித்தால் தோஷமில்லை. அவர்களுடன் சேர்ந்து புஜிக்கலாகாது. புஜித்தால் பாபத்தை யடைவான்.

நீலவஸ்த்ரதாரணநிஷேத: ॥

நீலவஸ்த்ரதாரணே ஆபஸ்தம்ப: —

நீலீரக்தம் யதா வஸ்த்ரம் ப்ராஹ்மணோऽங்கேஷு தாரயேத் । அஹோராத்ரோஷிதோ பூத்வா பஞ்சகவ்யேன ஶுத்யதி ॥ ரோமகூபைர்யதா கச்சேத்ரஸோ நீல்யாஸ்து கஸ்யசித் । த்ரிவர்ணேஷு ச ஸாமான்யம் தப்தக்ருச்ச்ரம் விஶோதனம் ॥ பாலனம் விக்ரயம் சைவ தத்வ்ருத்த்யா உபஜீவனம் । பாதனம் ச பவேத்விப்ரஸ்த்ரிபி: க்ருச்ச்ரைர்விஶுத்யதி ॥ ஸ்னானம் தானம் ஜபோ ஹோம: ஸ்வாத்யாய: பித்ருதர்ப்பணம் । வ்ருதா தஸ்ய மஹாயஜ்ஞா நீலீவஸ்த்ரஸ்ய தாரணாத் ॥ நீலீமத்யே து கச்சேத்து ப்ரமாதாத் ப்ராஹ்மண: க்வசித் । அஹோராத்ரோஷிதோ பூத்வா பஞ்சகவ்யேன ஶுத்யதி ॥ நீலீதாரு யதா பிந்த்யாத் ப்ராஹ்மணஸ்ய ஶரீரகம் । ஶோணிதம் த்ருஶ்யதே யத்ர த்விஜஶ்சாந்த்ராயணம் சரேத் ॥ ஸ்த்ரீணாம் க்ரீடார்தஸம்போகே ஶயனீயே ந

நீல வஸ்த்ரத்தைத் தரிப்பதற்கு நிஷேதம்.

ஆபஸ்தம்பர்:- அவுரிச்சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்தை ப்ராம்ஹணன் தேஹத்தில் தரித்தால், அவன் ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் சுத்தனாவான். நீலி (அவுரி)யின் ரஸம் எவனுடைய மயிர்க்காலில் ப்ரவேசிக்கின்றதோ அவன் தப்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இது, முதல்மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் ஸமமாகும். நீலியைப் பரிபாலிப்பதும், விற்பதும், அதைக்கொண்டு ஜீவிப்பதும் ப்ராம்ஹணனுக்குப் பாபஹேதுவாகும். ப்ராம்ஹணன் மூன்று க்ருச்ரங்களால் சுத்தனாவான். நீலிச்சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்தைத் தரித்தால் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்யயனம், பித்ரு தர்ப்பணம், பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்கள் இவையெல்லாம் வீணாகும். ப்ராம்ஹணன் எப்பொழுதாவது அறியாமையால் அவுரிச் செடிகளின் நடுவில் சென்றால் அவன் ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் சுத்தனாவான். எந்த ப்ராம்ஹணனின் தேஹத்தை அவுரிக் கட்டை தாக்கி ரக்தமுண்டாக்குகின்றதோ, அவன் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்த்ரீகளுக்கு விளையாட்டுக்காகவுள்ள

துஷ்யதி ॥ நீலீரக்தேன வஸ்த்ரேண யதன்னமுபநீயதே । நோபதிஷ்டதி தாதாரம் போக்தா புங்க்தே து கில்பிஷம் ॥ கம்பலே பட்டவஸ்த்ரே ச நீலீராகோ ந துஷ்யதி ॥

நீலவஸ்த்ரம் த்ருத்வா போஜனே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

நீலவஸ்த்ரம் த்ருத்வா போஜனே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ காலவ: —

நீலீவஸ்த்ரம் து தந்தும் வா த்ருத்வா கர்ம கரோதி ய: । ஸ விப்ரோ ந கர்மணாம் பலம் ப்ராப்நுயாத் தத்கர்ம விபலம் பவேத் ॥ ஸக்ருத் நீலீவஸ்த்ரம் த்ருத்வா நீலீயம் வஸ்த்ரம் புஞ்ஜீத । ப்ராயஶ்சித்தம் விதீயதே ॥ அப்யாஸே து பராகம் ஸ்யாத் ஸம்வத்ஸரே சாந்த்ராயணம் ஸ்யாதிதி ॥ தக்ஷிஹஸ்திதி வஸ்த்ராணாம் மத்யே வா நீலதந்துபி: ஸஹிததா ॥

நீல வஸ்த்ரம் தரித்துப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காலவர்:— கறுப்பு வஸ்த்ரத்தையாவது, கறுப்புக் குறியுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது தரித்து எந்த ப்ராம்ஹணன் கர்மத்தைச் செய்கின்றானோ அவன் கர்மத்தை யனுஷ்டிக்க அர்ஹனல்லன். அக் கர்மம் வீணாகும். ஒரு நாளில் அவுரிச் சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்தைத் தரித்துப் போஜனம் செய்தானாகில் அவன் தேஹ சுத்திக்காக முனிவர்களால் சொல்லப்பட்ட ப்ராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அடிக்கடி செய்தால் பராக க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். ஒரு வர்ஷம் செய்தால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். மூலத்தில் உள்ள "தச்சிஹ்நம்" என்ற பதத்திற்கு வஸ்த்ரத்தின் நுனியிலாவது நடுவிலாவது கறுப்பு நூல்களால் அடையாளமிடப்பட்டது என்பது பொருள்.

[illegible]

கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணன் அவுரிச் சாயம் முழுவதுமுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது, அதன் குறியுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது தரித்துக் கர்மங்களை யனுஷ்டித்தாலும், போஜனம் செய்தாலும் அக் கர்மங்களின் பலனையடைவதில்லை. அவ்விதம் போஜனம் செய்தால் மாம்ஸத்தைப் புஜித்தவனாவான். ஆகையால் எப்பொழுதும் அதை வர்ஜிக்கவேண்டும்.

தேவலர்:— கறுப்பு வஸ்த்ரத்தையாவது, கறுப்புக் குறியுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது புத்திபூர்வமாகத் தரித்து எந்த ப்ராம்ஹணன் கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கின்றானோ அவன் எப்பொழுதும் அசுத்தனாவான். ஒரு கர்மத்துக்கும் இவ்வுலகில் அர்ஹனாகான்.

பாரந்ந போஜனத்திலும், பக்ஷபாதமாய்ப் பரிமாறுவதிலும் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சௌனகர்:- "யஸ்மின் வயம்" என்ற மந்த்ரத்தை ஒவ்வொரு நாளிலும் ஆறு முறை ஜபிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் பாரந்நத்தைப் புஜிப்பவனும் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

யமன்:— புஜிப்பவர்களின் பங்க்தியில் பேதமாய்க் கொடுக்கக் கூடாது. புஜிப்பவன் கேட்கவும் கூடாது. கொடுக்கச் செய்யவும்

[illegible]

கூடாது. இவ்விதியை மீறிச் செய்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் அப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

நவச்ராத்தம் முதலியவைகளில் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

விஷ்ணு:— நவச்ராத்தத்தில் புஜித்தவனுக்கு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ஆத்ய மாஸிகத்தில் முக்கால் க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிகத்தில் பாதி க்ருச்ரம். இரண்டாவது மாஸிகத்தில் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

இவ்விதம் சொல்லியது ஆபத்தைப்பற்றியது. ஆபத்தில்லாத விஷயத்திலானால், "நவச்ராத்தத்தில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஆத்ய மாஸிகத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ப்ரத்யாப்திக ச்ராத்தங்களில் ஒரு நாள் ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது" என்று ஹாரீதர் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை யறியவும். "ப்ராஜாபத்யந்து ஸ்ராகே" என்றது ஆத்யமாஸிக விஷயம். ஊனமாஸிகம் முதலியவைகளில் முக்கால் க்ருச்ரம் முதலிய க்ருச்ரங்கள் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். அது சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:- நவச்ராத்தத்தில் ப்ராஜாபத்யம். ஊனமாஸிகத்தில் முக்கால் க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிகத்தில் பாதி ப்ராஜா

பாதோநம் க்ருச்ச்ரமுத்திஷ்டம் ஷண்மாஸே ஆப்திகே ததா। த்ரிராத்ரம் மாஸிகேஷ்வேஷு ப்ரத்யப்தம் ஏகமஹஸ்ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

அத்ர 'ப்ராஜாபத்யம் நவச்ராத்தே' இத்யேததாபத்விஷய:। அநாபதி து சாந்த்ராயணம் ॥

ததா ச ஸ்ம்ருதி:—

நக்நச்ராத்தம் நவச்ராத்தம் ஆசௌசாந்தர்கதம் த்வயம்। தத்ராமம் ப்ரதிக்ருஹ்யாபி மஹாரௌரவமாப்நுயாத் ॥ நக்நச்ராத்தே நவச்ராத்தே சாந்த்ராயணமுதீரிதம்। ஆத்யச்ராத்தே ததா சாந்த்ரம் ஸபிண்டீகரணே ததா ॥ சாந்த்ராயணம் பராகம் வா ப்ரேதவர்ணபோஜநே' இதி ॥

'ப்ராஜாபத்யம் து மிச்ரகே' இத்யேததாவ்ருத்தாத்யமாஸிகவிஷயம்। தத்ர சாந்த்ராயணம் மஹைகோத்திஷ்டவிஷயம்। அஸக்ருத்புக்தௌ து சாந்த்ராயணத்ரயம் கார்யம் ॥

பத்ய க்ருச்ரம். பிறகுள்ள மாஸிகத்தில் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஷாண்மாஸிகத்தில் முக்கால் க்ருச்ரம். ஆப்திகத்திலும் அப்படியே. மற்ற மாஸிகங்களில் மூன்று நாள் க்ருச்ரம். ப்ரத்யாப்திகமானால் ஒரு நாள் ப்ராயச்சித்தம்.

இவ்விடத்தில் "ப்ராஜாபத்யம் நவச்ராத்தே" என்றது ஆபத் விஷயத்தைப்பற்றியது. ஆபத்தில்லாத விஷயத்தில், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். அவ்விதம்,

ஸ்ம்ருதி:— ஆசௌசத்தின் நடுவில் நக்நச்ராத்தம், நவச்ராத்தம் என்ற இரண்டு ச்ராத்தங்கள். அவைகளில் ஆமத்தை ப்ரதிக்ரஹிப்பவன் மஹாரௌரவ நரகத்தை யடைவான். நக்நச்ராத்தத்திலும் நவச்ராத்தத்திலும் சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆத்ய ச்ராத்தத்திலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். ஸபிண்டீகரணத்தில் ப்ரேதவர்ண போஜனத்தில் சாந்த்ராயணம் அல்லது பராகம் ப்ராயச்சித்தம்.

"ப்ராஜாபத்யந்து மிச்ரகே" என்றது ஆவ்ருத்தாத்ய மாஸிகத்தைப் பற்றியது. அதில், சாந்த்ராயணம் என்று சொல்லியது மஹைகோத்திஷ்டத்தைப் பற்றியது. அடிக்கடி புஜித்தால் மூன்று சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம்.

'ஆத்யம் மாஸிகமேகஸ்து புங்க்தே ப்ராஹ்மண்யாத் ஸ ஹீயதே। சாந்த்ராயணத்ரயம் க்ருத்வா கூச்மாண்டைர்ஜுஹுயாத் தத: ॥ புந: ஸம்ஸ்காரமர்ஹ்ய தத: ஸுத்தோ பவேத் த்விஜ:' இதி ஸ்ம்ருதே: ॥

யத்து சங்கவசநம்—

'சாந்த்ராயணம் நவச்ராத்தே பராகோ மாஸிகே ஸ்ம்ருத:। பக்ஷத்ரயேऽதிக்ருச்ச்ரம் ஸ்யாத் ஷண்மாஸே க்ருச்ச்ரமேவ து ॥ ஆப்திகே பாதக்ருச்ச்ரம் ஸ்யாதேகாஹம் புநராப்திகே' இதி ॥

அத்ர பராகாதிவிதாநம் ஸர்பாதிஹதவிஷயம், அபாங்க்தேய ப்ராஹ்மணவிஷயம் ச। 'சண்டாலாதுதகாத் ஸர்பாத் ப்ராஹ்மணாத் வைத்யுதாதபி। தம்ஷ்ட்ரிப்யச்ச பசுப்யச்ச மரணம் பாபகர்மணாம் ॥ பதநாநாசகைஸ்சைவ விஷோத்பந்தநகைஸ்ததா। ஏதேஷாம் ஷோடசச்ராத்தே கார்யம் சாந்த்ராயணம் த்விஜை: ॥

"ஆத்யமாஸிகத்தை ஒருவன் புஜித்தால், அவன் ப்ராம்ஹணத் தன்மையினின்று குறைகிறான். அவன் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, பிறகு கூச்மாண்டஹோமம் செய்ய வேண்டும். புநருபனயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு சுத்தனாவான்" என்று ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால். ஆனால்,

சங்கரால் சொல்லப்பட்ட வசனம்:—"நவச்ராத்தத்தில் சாந்த்ராயணம். மாஸிகத்தில் பராகம். த்ரைபக்ஷிகமாஸிகத்தில் அதிக்ருச்ரம். ஷாண்மாஸிகத்தில் ஒரு க்ருச்ரம். ஆப்திகத்தில் கால்க்ருச்ரம். ப்ரத்யாப்திகத்தில் ஒருநாள் ப்ராயச்சித்தம்" என்று உள்ளதேயெனில், இந்த வசனத்தில் பராகம் முதலியதை விதித்தது ஸர்ப்பம் முதலியதால் கொல்லப்பட்டவனைப்பற்றியது. பங்க்திக்கு அர்ஹனல்லாதவனைப் பற்றியதுமாகும். "சண்டாளன், ஜலம், ஸர்ப்பம், ப்ராம்ஹணன், இடி, பல்லுள்ள புலி முதலியவை, பசுக்கள், இவைகளினின்றும் மரணம் பாபிகளுக்கு ஏற்படும். விழுவது, உபவாஸம், விஷம், சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுதல் இவைகளால் மரணம் பாபிகளுக்கு ஏற்படும். இவ்விதமிறந்தவர்களின் பதினாறு ச்ராத்தங்களில் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால் சாந்த்ராயணக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பங்க்திக்கு அர்ஹமல்லாதவரைக்

[illegible]

ब्रह्मचारिणः प्रायश्चित्तम् ॥

[illegible]

குறித்துப் பதிஞோராவது நாளில் செய்யப்படும் ச்ராத்தத்தில் ப்ராம்ஹணன் அன்னத்தைப் புஜித்தால் சிசு சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாஸிகத்தில் புஜித்தால் தப்தக்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். இவர்களின் ஸங்கல்பிதமான ச்ராத்தத்தில் புஜித்தால் மூன்றுநாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று பாத்வாஜரால் விசேஷ ப்ராயய்ச்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

ப்ரம்ஹசாரி, ச்ராத்தம் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கோவெனில், விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

ப்ருஹத்யமன்:— ப்ரம்ஹசாரியான ப்ராம்ஹணன் எவன் மாஸிகம் முதலியவைகளில் புஜிக்கின்றானோ அவனுக்கு மூன்று நாள் க்ருச்ராசனம் ப்ராயஸ்சித்தமாக விதிக்கப்படுகிறது. பிறகு ஆறு ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால், சுத்தனாவான்.

இது அறியாமல் செய்ததைப் பற்றியது. அறிந்து செய்த விஷயத்திலோவெனில் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹத்யமனே:— ச்ராத்தத்தில் மது, மாம்ஸம் இவைகளைப் புஜித்தாலும், ஆசௌச அன்னத்தைப் புஜித்தாலும் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு வ்ரதத்தின் மீதியை முடிக்கவேண்டும.

क्षत्रियादिश्राद्धभोजने प्रायश्चित्तम् ॥

[illegible]

க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் ச்ராத்தத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— "நவச்ராத்தத்தில் சாந்த்ராயணம். மாஸிகத்தில் பராக க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிக மாஸிகத்தில் ஸாந்தபன க்ருச்ரம். இரண்டாவது மாஸிகத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். க்ஷத்ரியனின் நவச்ராத்தத்தில் இந்த ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வைச்யனுடைய ச்ராத்தத்திலானல் க்ஷத்ரியன் விஷயத்தில் சொல்லிய ப்ராயஸ்சித்தத்தில் பாதி அதிகமாக ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சூத்ரனின் நவச்ராத்தத்திலானல், இரண்டு சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாஸிகத்தில் ஒன்றறைச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிக மாஸிகத்திலானல் சாந்த்ராயணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது மாஸத்தில் பராக க்ருச்ரம். அதற்குமேல் ஸாந்தபனம் ப்ராயஸ்சித்தம்," என்று விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனல்,

உசநஸ்ஸினல்:- "ச்ராத்தத்தில் புஜித்த ப்ராம்ஹணன் காயத்ரியினல் பத்துதடவை ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு ஸந்த்யோபாஸனத்தைச் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான்" என்று

ஸம்ஸ்காராங்க நாந்தீஶ்ராத்தபோஜனே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஸம்ஸ்காராங்கஶ்ராத்தபோஜனே து வ்யாஸ:—

'ப்ராக்சூடாஹோமாத் ச ப்ராங்நாமகரணாத்ததா ।
சரேத் ஸாந்தபநம் நாந்த்யாம் ஜாதகர்மணி சைவ ஹி ॥ அதோऽந்
யேஷு து ஸம்ஸ்காரேஷு ஸம்ஸ்காரேஷு த்விஜோத்தம: । பியோ
பவாஸேந ஶுத்த்யதி த்விஜோத்தம:' இதி ॥

ஸீமந்தாதிஷு விஶேஷமாஹ—

'ப்ரஹ்மௌதநே ச ஸோமே ச ஸீமந்தோந்நயநே ததா ।
ஜாதஶ்ராத்தே நவஶ்ராத்தே புக்த்வா சாந்த்ராயணம் சரேத்' இதி ॥

தத்ர ப்ரஹ்மௌதநாஸ்ய கர்மாங்கஸ்யாந்யாதானாங்கத்வம் ॥ யத்து பாரத்வாஜேநோக்தம்—

'பார்வணஶ்ராத்தபுக்தௌ து ப்ராணாயாமாந் ஷடாசரேத் ।
உபவாஸஸ்த்ரிராத்ரம் ச ஸூத்ரோக்தம் ப்ரபித்ருகம் ॥ ப்ராணாயாம

சொல்லப்பட்டுள்ள வசனமோவெனில், அது ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்படாத ச்ராத்தத்தைப் பற்றியதாகும்.

ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அங்கமான நாந்தீச்ராத்தத்தில் புஜிப்பதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

வ்யாஸர்:— சௌளஹோமம், செய்யப்படும் பொழுதும், நாமகரணத்திற்கு முன்பும், ஜாதகர்மத்திலும், நாந்தீச்ராத்தத்தில் புஜித்தால் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவைகளைத் தவிர்த்த ஸம்ஸ்காரங்களில் அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால், உபவாஸத்தால் சுத்தனாகிறான்.

தௌம்யர்:— ஸீமந்தம் முதலியவைகளில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்:— ப்ரம்ஹௌதனத்திலும், ஸோமயாகத்திலும், ஸீமந்தத்திலும், ஜாதகர்ம ச்ராத்தத்திலும், நவச்ராத்தத்திலும் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

அதில், ப்ரம்ஹௌதனம் என்ற கார்யம் அக்ன்யாதானத்திற்கு அங்கமாகியது. ஆனால்,

பரத்வாஜர்:— பார்வண ச்ராத்தத்தில் புஜித்தானாகில், ஆறு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவேண்டும். மூன்றாவது மாஸம்

149

த்ரயம் ஸ்ம்ருதம் ஆமஶ்ராத்தே ஸபிண்டநே । ஶூத்ரேऽபி சைவ
ஸ்ம்ருதம் நக்தம் வ்ரதபாரணிகே ததா ॥ க்ஷத்ரியாணாம் க்ஷத்ரி
வைஶ்ய த்ரிகுணம் வைஶ்யபோஜநே । ஶூத்ரஸ்ய து சதுர்
குணம் சைவ ஸ்ம்ருதம் ப்ராயஶ்சித்தம் மநீஷிபி:' இதி ॥ தத
பத்விஷயம் । அநாபத்யதிகப்ராயஶ்சித்தஸ்யோக்தத்வாத் ॥

'ஆமஶ்ராத்தே ஸர்வத்ரார்தம் । ஶூத்ரஶ்ராத்தே தர்தமேவ ச'
இதி ஷட்த்ரிம்ஶந்மதேऽபிதாநாத் ॥

ஶ்ராத்தஶேஷான்னபோஜநே நிஷேத: ॥

ஶ்ராத்தஶேஷான்னம் புஞ்ஜீத நாசரேத்யா நித்யம் தேவல:—

'அமாயாம் பைத்ருகஶ்ராத்தே மாஸிஶ்ராத்தே மஹாலயே ।
ஷண்ணவத்யாம் ஸபிண்டீகரணே ததா ॥ மாஸிகே
ஶ்ராத்தே ச ஷண்ணவத்யாம் ... ததா । விப்ரோ ந காமயேத்
ஶேஷம் ... போஜநம்' இதி ॥

முதல் வர்ஷம் முடியும் வரையில் உள்ள ச்ராத்தங்களில் புஜித்தால் உபவாஸம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. நாந்தீ ச்ராத்தத்தில் மூன்று ப்ராணாயாமங்கள். ஸபிண்டீகரணத்தில் ஒருநாள் உபவாஸம். ஆம ச்ராத்தத்தில் ஒரு இரவு உபவாஸம். வ்ரதபாரணிகத்திலும் அவ்விதமே. க்ஷத்ரிய ச்ராத்தத்திலானால் இந்த ப்ராயஸ்சித்தம் இரண்டு மடங்கு. வைச்ய ச்ராத்தத்தில் புஜித்தால், மூன்று மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம். சூத்ர ச்ராத்தத்தில் புஜித்தால், நான்கு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம்." என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதேயெனில், இதுவும் ஆபத்தைப்பற்றியது. ஆபத்தில்லாத விஷயத்தில் அதிக ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

ஆமச்ராத்தம் எல்லாவற்றிலும் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம். "ஆம ச்ராத்தத்தில் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது" என்று ஷட்த்ரிம்சன்மதத்தில் சொல்லியிருப்பதால்,

ச்ராத்தசேஷ அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் நிஷேதம்.

தேவலர்:— அமாச்ராத்தம், மாதாபித்ரு ச்ராத்தம், மாஸி ச்ராத்தம், மஹாளய ச்ராத்தம், ஷண்ணவதி ச்ராத்தம், ஸபிண்டீகரண ச்ராத்தம், மாஸிகங்கள், இவைகளில் ச்ராத்தசேஷமான அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கக்கூடாது.

மஹாபாரதே ச—

'ஶ்ராத்தகர்மணி போக்தாரோ போக்தாரோ யஜ்ஞகர்மணி । ஶ்ராத்தஶிஷ்டாந்நபோக்தாரஸ்தே வை நிரயகாமிந: ॥ ஸகோத்ராணாம் ஸகுல்யாநாம் ந தோஷ: ஶிஷ்டபோஜநே । புத்ரிணாமந்யகோத்ராணாம் விதவாநாம் து தூஷ்யதி' இதி ॥

ஜாபாலி:—

'ஶ்வஶுரஸ்ய குரோர்வாபி மாதுலஸ்ய மஹாத்மந: । ஏதேஷாம் ஶ்ராத்தஶிஷ்டம் து புக்த்வா தோஷோ ந வித்யதே ॥ பித்ரோர்ப்ரஹ்மநிஷ்டஸ்ய ஜ்யேஷ்டப்ராதுஶ்ச ஜ்ஞாநிந: । தேஷாம் ச ந போக்தவ்யம் விதவாநாம் து ஸர்வதா ॥ விப்ர: ஸ்வகுலாந்யே ஶ்ராத்தே காயஸ்தோச்சிஷ்டபோஜநம் । ப்ராஜாபத்யேந ஶுத்யேத ஜ்ஞாதீநாம் து ந தோஷக்ருத் ॥ ப்ரஹ்மசாரிணாம் ச பித்ராதீநாம் ந தோஷ: ஶிஷ்டபோஜநே । விதவா சேத் வபநம் க்ருத்வா தப்தம் ஸமாசரேத் ॥ யதிஸ்து ப்ரஹ்மசாரீ ச வபநம் க்ருச்ச்ரமாசரேத் । ஸந்யாஸீ வபநம் க்ருத்வா ப்ராணாயாமம் ஜபேச்ச' இதி ॥

மஹாபாரதத்தில்:— ஶ்ராத்தகார்யம், யஜ்ஞகார்யம், இவைகளில் புஜிப்பவரும், ஶ்ராத்த சேஷமான அன்னத்தைப் புஜிப்பவரும் நரகத்தையடைகின்றனர். ஸகோத்ரர்களுக்கும், பந்துக்களுக்கும், அந்ய கோத்ரத்தில் உள்ள புத்ரிகளுக்கும், ஶ்ராத்த சேஷ போஜனத்தில் தோஷமில்லை. விதவைகளுக்கானால் ஶ்ராத்த சேஷ அன்னபோஜனம் தோஷப்ரதமாகும்.

ஜாபாலி:- மஹாத்மாவான மாமனார், குரு, அம்மான், இவர்களின் ஶ்ராத்த சேஷமான அன்னத்தைப் புஜித்தால் தோஷமில்லை. மாதா பிதாக்கள், ப்ரம்ஹநிஷ்டனாயும் ஜ்ஞானியாயுமான ஜ்யேஷ்டப்ராதா, இவர்களின் ஶ்ராத்தங்களிலும் விதவைகள் ஒருபொழுதும் புஜிக்கக் கூடாது. ப்ராம்ஹணன் அந்ய குலத்தானின் ஶ்ராத்தத்தில் மீதியுள்ள அன்னத்தைப் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரத்தால் சுத்தனாவான். ஜ்ஞாதிகளுக்குத் தோஷமில்லை. ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கும் மாதா பிதாக்கள் முதலியவரின் விஷயத்தில் ஶ்ராத்த சேஷ அன்னபோஜனத்தில் தோஷமில்லை. விதவை புஜித்தால் க்ஷௌரம் செய்துகொண்டு தப்த க்ருச்ச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸந்யாஸீ புஜித்தால் க்ஷௌரம் செய்துகொண்டு ப்ராணாயாமம் செய்யவேண்டும்.

சந்த்ரிகாதயோ(அ)நேகஸ்ம்ருதிவசநாந்யுதாஹ்ருத்ய ஶ்ராத்தஶிஷ்டாந்நபோஜநம் ந தோஷாவஹமித்யாஹு: । தத்து ஹேமாத்ரௌ து நிஷேதவசநமுதாஹ்ருத்ய ஶ்ராத்தஶிஷ்டாந்நபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் சாபிஹிதம் । அத்ர நிஷேதஸ்ய ப்ராபல்யாச் ஶ்ராத்தஶிஷ்டாந்நபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தாபதேஶாச் ஶிஷ்டாசாராவஹஸ்யாச்ச தத்வர்ஜநமேவ யுக்தமித்யாஹு: ॥

சௌளாதிஷ்வந்நபோஜநே நிஷேத: ॥

சௌளாத்யந்நபோஜநே விஶேஷோ தேவல:—

'சௌளகர்மணி ஸீமந்தே முஹூர்த்தாத்போஜநே பரம் । ஸுராபாநஸமம் ப்ரோக்தமதோ நேச்சந்தி ஸாதவ:' இதி ॥

கௌதம:—

'ஸீமந்தே புஂஸவே சைவ சௌளகர்மணி யோ த்விஜ: । அஜ்ஞாதிர்புஞ்ஜந் ஸுராபீ ஸ்ம்ருத்யதே புதை:' இதி ॥

சந்த்ரிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் அநேக ஸ்ம்ருதி வசனங்களை உதாஹரித்து, ஶ்ராத்த சேஷான்ன போஜனம் தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதல்ல என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஹேமாத்ரியிலோவெனில் நிஷேதிக்கும் வசனத்தைச் சொல்லி, ஶ்ராத்த சேஷ அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில் நிஷேதம் ப்ரபலமாயிருப்பதாலும் ஶ்ராத்தசேஷ அன்ன போஜனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், சிஷ்டாசாரம் அதிகமாயிருப்பதாலும், சேஷான்ன போஜனத்தை வர்ஜிப்பதே யுக்தமென்கிறார்கள்.

சௌளம் முதலியதில் அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் நிஷேதம்.

தேவலர்:— சௌளம், ஸீமந்தம், இவைகளில் முஹூர்த்தத்திற்குப் பிறகு புஜித்தால், அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் அறிந்தவர்கள் அதை விரும்புவதில்லை.

கௌதமர்:— ஸீமந்தம், பும்ஸவனம், சௌளம், இவைகளில் ஜ்ஞாதியல்லாத எந்த ப்ராம்ஹணன் புஜிப்பானோ அவன் அறிந்தவர்களால் ஸுராபாயீ எனப்படுகிறான்.

[illegible]

ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படாத விஷயத்தில்;

மார்க்கண்டேயர்:— சௌளம், ஸீமந்தம், பும்ஸவனம் இவை களில் அந்யகோத்ரனை எவன் முஹூர்த்தத்திற்குப் பிறகு புஜிக் கிறானோ அந்தப் பாபி ஸுராபானதோஷத்தை யடைவான். இந்தத் துஷ்ட அன்ன போஜனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் ப்ராம்ஹ ணர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. முஹூர்த்தத்திற்குப் பிறகு புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரம், முஹூர்த்தத்திற்கு முன் புஜித் தால் காயத்ரியை ஆயிரம் முறை ஜபித்தால் சுத்தனாவான். ஸ்த்ரீ களுக்குப் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம். ஸந்யாஸிகளுக்கும் ப்ரம்ஹசாரி களுக்கும் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம் எனப்படுகிறது. சௌள கர்மாவிலானால் முஹூர்த்தத்திற்கு முன் புஜித்தாலும் பின்பு புஜித்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் ஸமமேயாகும்.

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:— சௌளம், உபநயனம், ஸீமந்தம், பும்ஸ வனம், முதல் ரஜோதர்சனம் இவைகளில் அன்று பகலில் அன்னத்தைப் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். மூலத்தில் 'அஹ:ஶேஷம்' என்று இருப்பதால் இரவில் அந்த க்ருஹத்தில் புஜித்தால் இந்த ப்ராயஸ்சித்தமில்லை.

உச்சிஷ்ட போஜனம் முதலியவைகளுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் ஆஹ்னிக காண்டத்தில் போஜன ப்ரகரணத்தில் சொல்லப்பட் டுள்ளது. அங்கிருந்தே தெரிந்துகொள்ளவும்.

[illegible]

ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படாத விஷயத்தில்;

சங்கலிகிதர்கள்:—விற்கக்கூடாத வஸ்துவை விற்பது, தோஷ முள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பது, துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் இவைகளி லும், ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படாத மற்ற எல்லாவற்றிலும் சாந்த்ராயணமாவது ப்ராஜாபத்யமாவது ப்ராயஸ்சித்தம்.

மனு:— நிஷித்தமான அன்னம் புஜிக்கத்தகாதது. தனக்குச் சுத்தியை விரும்புகிறவன் அறியாமல் புஜித்திருந்தால், வாந்தியால் வெளிப்படுத்தவேண்டும். சீக்ரமாய்ச் சுத்திபண்ணக்கூடிய வழி களாலாவது வெளிப்படுத்தவேண்டும்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:—ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் புஜிக்கக்கூடிய வஸ்துக்களும் புஜிக்கக்கூடாத வஸ்துக்களும் பலவிதமாக இருக் கின்றன. அவ்விஷயத்தில் சிஷ்டர்கள் எவ்விதம் சொல்வார்களோ, அதைச் செய்யவேண்டும், என்று விதியுள்ளது.

விற்கக்கூடாததை விற்பது, சக்கரவட்டி முதலியதால் ஜீவிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஹாரீதர்:—வெல்லம், எள், புஷ்பம், வேர், பழம், பக்வான்னம் இவைகளை விற்பதில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். செம் மஞ்சி, உப்பு, தேன், எண்ணெய், பால், மோர், தயிர், நெய்,

[illegible]

சந்தனம், தோல், வஸ்த்ரம், இவைகளுள் எதையாவது விற்றால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம். கம்பளம், பயிர், கேஸரி, பூ, பசு, வீடு, கல், ஆயுதம் இவைகளை விற்றாலும், மீன், மாம்ஸம், ஸ்நாயு, எலும்பு, கொம்பு, நகம், கிளிஞ்சில் இவைகளை விற்றாலும் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். பெருங்காயம், குங்கிலியம், ஹரிதாளம், மணச்சிலை, மை, கைரிகம், செம்மஞ்சி, உப்பு, ரத்னம், முத்து, பவழம், மூங்கிலால் செய்யப்பட்டவை, மண்ணினால் செய்யப்பட்டவை, தோட்டம், குளம், கிணறு, குடை, புண்யம் இவைகளை விற்றால், மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்பவனாய், பூமியில் படுப்பவனாய், நான்காவது போஜன காலத்தில் புஜிப்பவனாய், பதினாயிரம் முறை காயத்ரியை ஜபிப்பவனாய், ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் இருந்தால் சுத்தனாகிறான். குறைந்த அளவு, குறைந்த நிறை, குறைத்து அளக்கச்செய்வது, அன்ய வஸ்துக்களைச் சேர்ப்பது, சேர்த்த வஸ்துக்களை விற்பது இவைகளிலும் (முன்சொல்லப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தம்).

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ஸோமலதையை விற்றால், நான்கு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். செம்மஞ்சி, உப்பு, மாம்ஸம் இவைகளை விற்றால், மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்; தேன், நெய், எண்ணெய், ஸோமலதை இவைகளை விற்றால், இரண்டு சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க

152

[illegible]

வேண்டும். பால், பாயஸான்னம், அப்பம் இவைகளை விற்றால், சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். தயிர், நெய், கரும்புச் சாறு, வெல்லக்கட்டி முதலியவைகளை விற்றாலும், எண்ணெய், நெய் இவைகளில் பக்வமான எந்த வஸ்துக்களை விற்றாலும், பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். சமைத்த அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் விற்றால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். போர்வை விற்றால் உபவாஸம் ப்ராயஸ்சித்தம். காடி விற்றால் ஒரு இரவு உபவாஸம். பாக்கு, மஞ்சிஷ்டை, பேரீச்சை இவைகளை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். பலாப்பழத்தை விற்றால், இரண்டு நாள் உபவாஸம். வாழை, தேங்காய், நார்த்தை, மாதுளை இவைகளை விற்றால், கால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். எலுமிச்சை முதலியவை விற்பதிலும் அப்படியே. கஸ்தூரி முதலிய வாஸனை த்ரவ்யங்களை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். கர்ப்பூரம் முதலியதை விற்றால் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் விதிக்கப்படுகிறது. பெருங்காயம் முதலியதை விற்றால் ஒரு நாள் ப்ராயஸ்சித்தம். எள்ளை விற்றால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். யஜ்ஞத்திற்காக ஸம்பாதித்ததையும், க்ருஷியால் கிடைத்ததையும், தானத்தால் கிடைத்ததையும் விற்றாலும், சிகப்பு வஸ்த்ரம், மஞ்சள் வஸ்த்ரம், க்ருஷ்ணாஜினம் இவைகளை

153

[illegible]

நாரத:—

[illegible]

விற்றாலும், கர்க்கரின் வசனப்படி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ராம்ஹணன் தனத்தில் ஆசையுள்ளவனாய் லாபத்திற்காகப் பசுக்களை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். யானைகளை விற்றால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கழுதை, குதிரை, ஆடு முதலியது, ஒட்டகம் இவைகளை விற்றால், பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நாயை விற்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். பெண்களை விற்றால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆண்களை விற்றால், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். வேதத்தை விற்றால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரமும் ஒருநாள் உபவாஸமும் ப்ராயஶ்சித்தம். வேதாங்கங்களை விற்றால், பராகக்ருச்ரம். ஸ்ம்ருதிகளை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். இதிஹாஸம் புராணம இவைகளை விற்றால், ப்ராம்ஹணன் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரஹஸ்யம், பாஞ்சராத்ரம் இவைகளை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். காதைகள், நீதிசாஸ்த்ரங்கள், ப்ராக்ருதங்கள், மற்றஎல்லா வித்யைகள் இவைகளை விற்றால் அர்த்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஸாரம்:— அரிசி, எள், உளுந்து, பழம், புஷ்பம், வெல்லம், வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு, கர்ப்பூரம், கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ,

[illegible]

வேர், பயறு, தயிர், நெய், மான் தோல், ருத்ராக்ஷம், யஜ்ஞோபவீதம், கமண்டலு, தாம்ரம், வெண்கலம், வஸ்த்ரம், கம்பளி, ரோசனம், புளி, உப்பு, பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னம் இவைகளை ப்ராம்ஹணன் விற்றுப்பிழைத்தால், அவன் சூத்ரனுக்கு ஸமனாவான். ஸம்சயமில்லை. இவைகளை விற்று ஹவ்யகவ்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. இவைகளை விற்றால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பணத்தைச் சேர்ப்பதற்காக விற்றால், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் பதினைந்து நாள் மோரை விற்றால், அவனுக்குச் சுத்திக்காகத் தப்த க்ருச்ரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மாஸம் வரையில் விற்றால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நான்கு மாஸம் விற்றால், ஒரு மண்டலம் வரையில் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆறு மாஸம் வரையில் விற்றால், ப்ரம்ஹஹத்தியை செய்தவனாவான். நிச்சயம். அவன் ஆறு மாஸம் வரையில் காய்ச்சப்பட்ட மோரைப் பருகியிருந்தால் சுத்தனாவான். உப்பு,

கூர்மபுராணே—

[illegible]

பக்வமான அன்னம் இவைகளை ஒரு மாஸம் வரையில் விற்றால், ஒரு வர்ஷம் வரையில் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிப்பது ப்ராயஸ்சித்தம். அவனுக்குப் புநருபநயனமும் செய்யப்படவேண்டும்.

கூர்மபுராணத்தில்:— குதிரை, பசு, மனிதன், கழுதை, யானை, கன்யகை, ஸ்த்ரீ, ஆடு, புஸ்தகம், யஜ்ஞோபவீதம், உப்பு, மாம்ஸம், தோல், பூண்டு, க்ருஞ்சனம், திப்பிலி, மிளகு, மஞ்சள், லவங்கம், பலவிதமான ஔஷதங்கள், மீன், கோழி, பன்றி, பெருங்காயம், ஜீரகம், தாம்ரம், வெண்கலம் முதலியவை இவைகளை ஸ்வல்பமாகவாவது, அதிகமாகவாவது உள்ள க்ரயத்துக்கு வாங்கி, அதிக விலைக்கு விற்று, ஜீவித்தால் அவன் பதிதனாவான். மரித்த பிறகு நரகத்தை யடைந்து, புழுக்கிணற்றில் விழுவான். ஆகையால், பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் இங்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை, அனேகந் தடவை செய்தால், முறையே தப்த க்ருச்ரம், பராக க்ருச்ரம், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், யாவக க்ருச்ரம் இவைகளை ஒரு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவனுக்குப் புனருபநயனமும், பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும் செய்யப்படவேண்டும். அதனால் சுத்தனாவான். வட்டிக்கும் வட்டி என்பது சக்ரவ்ருத்தி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் வரும் வட்டியோ அது காலவ்ருத்தி எனப்படு

154

[illegible]

ஜ்ணாதி க்ருத்வா வ்ரதாத்யாசரண நிஷேத:

ஹேமாத்ரௌ—

[illegible]

கிறது. இந்த இரண்டு வட்டிகளால் ப்ராம்ஹணன் ஜீவித்தால் அவன் வார்த்துஷிகன் எனப்படுகிறான். ஒரு மாஸம் வட்டியினால் ஜீவித்தால், பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு மாஸம் ஜீவித்தால் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். மூன்று மாஸம் ஜீவித்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆறு மாஸம் ஜீவித்தால், மஹாசாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷம் ஜீவித்தால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம். அதற்குமேல் ஜீவித்தால் அவன் பதிதனாவான். எல்லாக் கர்மங்களிலும் அனர்ஹனாவான்.

கடன் முதலியதைச் செய்து வ்ரதம் முதலியதைச் செய்வதின் நிஷேதம்.

ஹேமாத்ரியில்:—தனது ஏழ்மையை அறியாமல் கடன் வாங்கி வ்ரதம் செய்பவனும், தனது போகத்தில் ஆசையுற்றவனும், ஆத்ம விக்ரயி என அறிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறான். அவன் செய்த நித்ய கர்மங்களும், காம்ய கர்மங்களும், இஷ்டா பூர்த்தம் முதலியவைகளும் இவையெல்லாம் கடன் கொடுத்தவனுடையதாகின்றது. கடன் வாங்கிய செய்தவன் தான் பலன் இல்லாதவனாக ஆகிறான். கடன் வாங்கிய தனம் இரண்டு மடங்கு ஆவதற்குள் வட்டியுடன் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு மேலானால், கர்ம ப்ரஷ்டனாவதால் பதிதனாவான். ஸம்சயமில்லை. அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் மஹர்ஷிகளால் ஹிரண்ய கர்ப்பம் ப்ராயஸ்சித்தம் எனச் சொல்லப்பட

प्रायश्चित्तं चरन्नपि सः । यदि न व यदि न धना प्रायश्चित्तं समाचरेत्' इति ॥

'ऋणानि [illegible] न [illegible]' इति वचनमकृतप्रायश्चित्तविषयम् ॥

यत्तु संवर्त आह —

'अग्निहोत्री तपस्वी च ऋणवान् म्रियते यदि । अग्निहोत्रं तपश्चैव सर्वं तद्धनिनो भवेत्' इति, तदेतद् [illegible] द्विगुणं धने यद्यधमर्णः पुत्राद्यभावे च वेदितव्यम् ॥

ब्राह्मणादिविक्रये पुत्रपत्नीकन्यादासीनित्यकर्मादि-
विक्रये च प्रायश्चित्तम् ।

हारीतः —

'पापबुद्धिः पापबुद्ध्या ब्राह்मणं [illegible]

ளெது. கடன்கொடுத்தவனுக்குத் தனத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

"ப்ருணஹத்யை செய்தவன் கல்பத்தின் முடிவில் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். கடன் வாங்கியவன், (கடன் தீர்க்காவிடில்) ஒரு நாளும் விடுபடுவதில்லை" என்ற வசனம் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவனைப்பற்றியது. ஆனால்,

ஸம்வர்த்தர்:—"அக்னி ஹோத்ரமுள்ளவனும், தபஸ்வியானவனும் கடனுடையவனுய் மரித்தால், அவன் செய்த அக்னி ஹோத்ரம், தபஸ் எல்லாம் கடன் கொடுத்தவனைச் சேர்ந்ததாகும்" என்று சொல்லிய வசனமோவெனில், அந்த வசனம் கடன் வாங்கிய த்ரவ்யம் இரண்டுமடங்கு ஆகியதற்குமேல் இறந்தாலும் தனத்தை க்ரஹித்தவனுக்குப் புத்ரன் முதலியவர் இல்லாவிடினும் என்றதைப் பற்றியது. என்றறியவும்.

ப்ராம்ஹணர் முதலியவரை விற்பது, புத்ரன், பத்னீ,
கந்யகை, வேலைக்காரி, நித்யகர்மம் முதலியது
இவைகளை விற்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்

ஹாரீதர்:— பாபபுத்தியுள்ள ப்ராம்ஹணன், ப்ராம்

जातु । वशीकृत्यौषधैर्मन्त्रैर्विक्रयेद्यदि पापधीः ॥ बाले चान्द्रं [illegible] प्रोक्तं पौगण्डे द्विगुणं चरेत् । यौवने तु महाचान्द्रं वृद्धे प्रोक्तं तु त्रिगुणम् ॥ [illegible]वर्णेषु तु विक्रीय सहस्रं कृच्छ्रमाचरेत् । विप्रं तु क्षत्रियो हृत्वा विक्रयेद्यदि पापधीः ॥ ब्रह्महत्याव्रतं कृत्वा शुद्धिमाप्नोति पूर्ववत् । तदर्धेनैव शुद्ध्येत्तु वैश्यो विप्रविक्रये ॥ शूद्रस्तु विक्रये [illegible] मुसलैर्वध्य एव हि । जारजं वाऽऽत्मजं वापि [illegible] विक्रीणीयात् सुतं यदि ॥ तद्दोषपरिहाराय महासान्तपनं चरेत् । बाले [illegible] प्रोक्तं पौगण्डे [illegible] [illegible] व्रतम् ॥

ஹணனையாவது, க்ஷத்ரியன், வைச்யன், சூத்ரன் இவர்களையாவது ஔஷதங்களாலும் மந்த்ரங்களாலும் வசப்படுத்தி, விற்பானாகில், விற்கப்பட்டவன் ப்ராம்ஹண பாலனாகில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பௌகண்டனாகில், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். யௌவனமுள்ளவனாகில், மஹா சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். வ்ருத்தனாகில், மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். (க்ஷத்ரியன் முதலிய) அந்யவர்ணனை விற்றால், ஸஹஸ்ரக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பாபபுத்தியுள்ள க்ஷத்ரியன் ப்ராம்ஹணனை அபஹரித்து விற்றால், ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் முன்போல் சுத்தனாவான். வைச்யன் ப்ராமஹணனை விற்றால், முன்சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதியால் சுத்தனாவான். சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனை விற்றால், உலக்கையினால் கொலைக்கு அர்ஹனாவான். கள்ளபுருஷனுக்குப் பிறந்தவனையினும் தனக்குப் பிறந்தவனையினும் பிள்ளையை விற்றால், அந்தப்பாபத்தைப் போக்குவதற்கு மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். விற்கப்பட்டவன் பாலனானால், ஸாந்தபன க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பௌகண்டனாகில், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். குமாரனையும், வ்ருத்தனையும் மூன்று மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். பதிவ்ரதையானாலும், துஷ்டையானாலும் தனது பத்னியை எவன் விற்பானோ,

[illegible]

விற்கப்பட்ட அவள் பதிவ்ரதையாகில், சாந்த்ராயண க்ருச்ரமும், துஷ்டையாகில், பராக க்ருச்ரமும் ப்ராயஸ்சித்தம். விற்கப்பட்டவன் க்ஷத்ரியனாகில் ஷட்பத க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். வ்ருத்தையானால் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. அறிந்து விற்பானாகில், இரண்டுமடங்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பெண்ணின் விவாஹத்திற்காக ஏதாவது ஒரு பணத்தை ஆச்ரயித்து, தனத்தை க்ரஹித்தால் அவன் கன்யகையை விற்றவன் எனப்படுவான். அவனுக்கு மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தால் சுத்தி. வீட்டின் வேலையால் ஸுகத்தை யடைவதற்காக வேலைக்காரியை ஸம்பாதித்து எந்த க்ருஹஸ்தன் யுவதியாகிய அவளை விற்பானோ அவன் ஷட்பத க்ருச்ரத்தை ப்ராயஸ்சித்தமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்நானம் முதலிய நித்யகர்மங்கள், இஷ்டாபூர்த்தம் முதலியது, உபவாஸம், வ்ரதம் முதலியவை, ச்ரௌதம் ஸ்மார்த்தம் முதலிய கர்மங்கள், மாகஸ்நானம் இவைகளை எந்த ப்ராம்ஹணன் விற்கின்றானோ அவன் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, புரச்சரணத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் முன்போல் சுத்தியடைகிறான்.

[illegible]

வேதம், ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளையும், ஸாளிக்ராமம் முதலியவைகளையும் விற்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

வஸிஷ்டர்:— வேதம், ஸ்ம்ருதி, தர்மசாஸ்த்ரம், புராணம், ஜ்யோதிஷம், புஸ்தகம், பலகை, அதன் ஸாதனம், இவைகளில் எதையாவது லோபத்தால் விற்றானாகில் கொடிய நரகத்தை யடைவான். சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், பராகக்ருச்ரம் இவைகளை யனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான்.

மார்க்கண்டேயர்:- அந்தர்கதச் சக்ரத்துடன்கூடிய ஸாளிக்ராமச் சிலையையாவது, சிவலிங்கத்தையாவது, சக்ரபாணி ப்ரதிமையை யாவது விற்பானாகில், பிறகு பச்சாத்தாபத்துடன் கூடியவனாய், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன், ராமன், கோபாலன், ஸ்ரீதரன், லக்ஷ்மீநாராயணன், ததிவாமனன், ஹிரண்யகர்ப்பன் இவை முதலிய பாபத்தைப் போக்கும் மூர்த்திகளை விற்றாலும், ராமன் முதலிய மூர்த்திகளை விற்றாலும் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். லக்ஷ்மீநாராயணனை விற்றால், இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தனிவாமனனை விற்றால், மஹாசாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை விற்றால், பராகக்ருச்ரத்தை ஸந்தேஹமில்லாமல் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்படிகலிங்கம், மரகத லிங்கம் இவைகளை விற்றால், ஒரு மாஸம் தீக்ஷையை ஸங்கல்பித்து, காலையில் விதிப்படி ஸ்நானம்செய்து, ஸூர்யோதயம் முதல் ஸூர்யாஸ்தமயம் வரையில் ஒவ்வொருநாளிலும் பதினாயிரம்முறை அஷ்டாக்ஷர மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குப் பிறகு பழத்தை ஆஹாரமாகக்கொள்ளவேண்டும். தரையில் படுக்க வேண்டும். இவ்விதமிருந்தால், ஒரு மாஸத்திற்குப்பிறகு சுத்தியை யடைவான்.

ஜலம், அக்னி முதலியவைகளில் மரிப்பதற்காக முயற்சித்துப் பிறகு திரும்பினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

நான்கு வர்ணத்தாருள் எவனாயினும் தன்னைக் கொல்வதற்காக முயற்சித்து, எக்காரணத்தாலாவது கொல்லுவதனின்றும் திரும்புகின்றானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைக் கேள்வியுடன் சொல்லுகிறார் பராசரர்:— ஜலம், நெருப்பு இவைகளில் விழுவது, ஸந்யாஸம், உண்ணாவ்ரதம் இவைகளைச் செய்வதாய் முயற்சித்து, செய்யாமல் திரும்பியவர்க்கு ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படி விதிக்கப் படுகிறது? (எனில்):— இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், புண்ய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தீர்த்த யாத்ரை, ஒரு வ்ருஷபத்துடன் பத்துப் பசுக்களைத் தானம் செய்வது இவைகளால் மூன்று வர்ணத்தாரும் (க்ஷத்ரிய வைஶ்ய சூத்ர) முறையே சுத்தியடைகின்றனர். ப்ராம்ஹணனுக்கு விதியைச் சொல்லுகிறேன். காட்டிற்குச் சென்று நாற்சந்தியில் சிகையைச் சேர்த்து க்ஷவரம் செய்துகொண்டு இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சுத்தியைப் பராசரர் விதித்தார். அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். ப்ராம்ஹணத் தன்மையையும் அடைவான்.

நதீ, தடாகம் முதலியதில் விழுவது, நெருப்பில் நுழைவது, மலைச்சரிவிலிருந்து விழுவது, மஹாப்ரஸ்தானம் செல்வது, உண்ணாவ்ரதம் என்று இவ்விதம் ஐந்தும் மரணத்துக்குக் காரணங்கள். அதில் ஜலம் முதலியதால் மரிப்பது என்பது இரண்டுவிதமுள்ளது— விதிக்கப்பட்டது என்றும் தடுக்கப்பட்டது என்றும். அதில் விதிக்கப்பட்டது என்பது இரண்டு விதம். காம்யதபஸ் என்றும் ப்ராயஶ்சித்த ரூபம் என்றும், அது கலியில் வர்ஜிக்கத்

* [illegible]

காம்ய தபோரூபமான ப்ராயஶ்சித்தம் கூர்ம புராணத்தில் நர்மதா மாஹாத்ம்யத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— ஓ! அரசனே!

[illegible]

தக்கது. மற்ற யுகங்களிலும் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ப்ராயஸ்சித்தத்திற்குரியது அல்ல. கோபம் முதலியதால் ஜலம் முதலியதில் விழுந்து மரிப்பது என்பது தடுக்கப்பட்டது. அதுதான் இங்கு மீறியாகிறது. ஜலம், நெருப்பு என்று சொல்லியது விஷத்தை உட்கொள்வது. சுருக்கிட்டுக்கொள்வது முதலியவைகளையும் சொல்

[illegible]

எந்த மனிதன் ஸோம தீர்த்தத்தில் அக்நி ப்ரவேசத்தையாவது, ஜலப்ரவேசத்தையாவது, உபவாஸத்தையாவது செய்து மரணத்தை யடைகின்றானோ அவன் மறுபடி மனிதனாய்ப் பிறப்பதில்லை, என்று அதிலேயே ப்ரயாக மாஹாத்ம்யத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— எந்த மனிதன், அங்கஹானி யில்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், ஐந்து இந்த்ரியங்களுடன் கூடியவனும் இருந்தும், கங்கை, யமுனை இவைகளின் நடுவில் கரீஷாக்னியில் (சாணங்களால் உண்டாகிய நெருப்பில்) ப்ரவேசிக்கின்றானோ, அவன் தனது தேஹத்தில் எவ்வளவு மயிர்க்குழிகள் உள்ளனவோ அவ்வளவு ஆயிரம் வர்ஷங்கள் வரை ஸ்வர்க்கலோகத்தில் சிறப்பை அடைவான். எவன் கங்கா யமுனா ஸங்கமத்தில் சந்த்ரக்ரஹண காலத்தில் ஜலத்தில் ப்ரவேசித்து மரிக்கின்றானோ, அவன் ஸகல பாபங்களாலும் விடப்பட்டவனாய்ச் சந்த்ரலோகத்தையடைந்து சந்த்ரனோடு கூட ஸந்தோஷிக்கின்றான். இதுதான் ப்ராயஸ்சித்த ரூபமான மரணம்.

[illegible]

வதாகும். அதில் மரிப்பதற்கு முயற்சித்து, இறந்தவனுக்கு ஸர் ப[illegible]மாகிலும் இந்த ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. செய்துகொள்ளுகிறவனே இல்லாததால். எவன் முயற்சித்து மரணத்தினின்றும் திரும்புகின்றானோ, அவனுக்கு மரணத்துக்கு முயற்சித்ததற்காக இந்த ப்ராயஸ்சித்தம். மூலத்திலுள்ள "ப்ரத்யவஸிதா:" என்ற பதத்திற்கு ஜலம் நெருப்பு முதலியதால் மரிப்பதற்கு முயற்சித்து அதனின்றும் திரும்பியவர்கள் என்பது பொருள். அதில் க்ஷத்ரியனுக்கு இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். வைச்யனுக்குத் தீர்த்த யாத்ரை. சூத்ரனுக்கு ஒரு வ்ருஷபத்துடன் கூடிய பத்துப் பசுக்களின் தானம். ப்ராம்ஹணனுக்குக் காட்டிற்குச் செல்வது முதலிய வ்ரதம். தன்னைக் கொல்வதற்கு முயற்சித்ததால், ப்ராம்ஹணத் தன்மை போய்விட்டது. சண்டாளத் தன்மை வந்துவிட்டது. மறுபடி ப்ராயஸ்சித்தத்தை யநுஷ்டிப்பதால் சண்டாளத் தன்மை விலகிய பிறகு மறுபடி முன்னுள்ள ப்ராம்ஹணத் தன்மையை யடைகிறான். அதைச் சொல்லுகிறார்.

வ்ருத்த ஹாரீதர்:— உண்ணா வ்ரதத்தினின்று திரும்பியவன் நான்கு வர்ணத்தாருள் ஒருவனாகில் சண்டாளன் என்று அறியப் படவேண்டும். அவனை அவச்யம் வர்ஜிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களின் அநுக்ரஹத்தாலும், தீர்த்த யாத்ரையாலும், பத்துப் பசுக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

களின் ஸ்நானத்தாலும், (க்ஷத்ரியன் முதலிய) மூன்று வர்ணத்தாரும் சுத்தராகின்றனர். ப்ராம்ஹணனுக்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். அவன் அரண்யத்தையடைந்து, சாற்சக்தியில் ஸிகையுடன் வபனம் செய்துகொண்டு மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஒவ்வொரு தினத்திலும் எண்ணாயிரம்முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். ப்ராம்ஹணத் தன்மையையுமடைவான். பிக்ஷான்னத்தை வேண்டியவனுய் க்ராமத்தில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷையை அடையவேண்டும். வனத்தில் வஸிக்கவேண்டும். பிக்ஷான்னத்தை அவலம்பிப் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஆறுமாஸம் செய்தால் சுத்தனுவான்.

இவ்விஷயத்திலேயே வேறு வ்ரதங்களைச் சொல்லுகிறார்

வஸிஷ்டர்:— தன்னைக் கொல்ல முயற்சித்துத் திரும்பி பிழைத்தவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையாவது அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்றுநாள் முழுவதும், உபவாஸமிருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் ஈரமான வஸ்த்ரத்துடனிருக்கவேண்டும். ப்ராணாயாமம் செய்து மூன்றுமுறை அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அல்லது, இதே வ்ரதத்துடன் காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். அல்லது, அக்னியைக் கல்பித்து, கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அதில் ஜபம், ஹோமம் என்றது வித்வானைப் பற்றியது. பன்னிரண்டு நாள் உபவாஸம், மூன்றுநாள் உபவாஸம் என்றது, அவித்வானைப்பற்றியது என்றது. சக்தியுள்ளவன், சக்தியில்லாதவன் என்றவரைப்பற்றியதாய் வ்யவஸ்தை செய்யவேண்டும், என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

ஸந்யாஸத்திலிருந்து நழுவுவதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

"ப்ரவ்ரஜ்யா நாசகேஷு ச" என்ற பராசர வசனத்தில் உள்ள "ப்ரவ்ராஜ்யா" சப்தம் எதுவோ அதற்கு வேறு ஒரு அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது அதிலேயே. அந்தச் சப்தத்தால் ஸந்யாஸித் தன்மை சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, ஸந்யாஸ ஆச்ரமத்திலிருந்து நழுவிய ப்ராம்ஹணனுக்கு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டதாக ஆகிறது. ஆகையால் இது, ச்ரத்தையுள்ளவனாய் புநருபநயனம் முதலியது முதற்கொண்டு மறுபடி ஸந்யாஸத்தை க்ரஹிக்க விரும்பியவனுக்கு, என்றறியப்படவேண்டும். அறியாமையால் நழுவிய விஷயத்தில்,

ஸம்வர்த்தர்:— துர்ப்புத்தியாகிய ஒருவன் ஸந்யாஸம் செய்துகொண்டு அதிலிருந்து நழுவினால், அவன் ஆறுமாஸம் வரையில்,

[illegible]

இடைவிடாத ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மறுபடி விதிப்படி ஸந்யாஸத்தை யடையவேண்டும்.

மிகவும் சக்தியில்லாத விஷயத்தில் வ்ருத்தபராசரர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் ஸந்யாஸத்திலிருந்து வெளியேறியவனோ அவனும், எவன் [illegible] வ்ரதத்திலிருந்து வெளியேறியவனோ அவனும், க்ருஹஸ்தத் தன்மையை யடைவதற்கு விரும்பினால், மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவன் ஜாதகர்மம் முதலிய எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களையும் அனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான்.

சக்தியுடைய எவன் மறுபடி ஸந்யாஸத்தை க்ரஹிக்க விரும்பவில்லையோ, அவனுக்கு மரணம் வரையில் அரசனுக்குத் தாஸனாயிருப்பது முதலியது ப்ராயசித்தம். இதில்,

நாரதர்:— ஸந்யாஸத்திலிருந்து திரும்பிய ப்ராம்ஹணன் அரசனுக்குத் தாஸனாகவே இருக்கவேண்டும். அவனுக்குத் திரும்புவதென்பதில்லை. எவ்விதத்திலும் அவனுக்குச் சுத்தியில்லை.

காத்யாயனர்:— எந்த ராஜ்யத்தில் மூன்று வர்ணத்தாரும் ஸந்யாஸத்தினின்றும் நழுவியவராயுள்ளனரோ, அந்தத் தேசத்தினின்று ப்ராம்ஹணனை வெளியேற்றவேண்டும். க்ஷத்ரிய வைச்யர்களை அரசனிடத்தில் அடிமையாக்கவேண்டும்.

[illegible]

தக்ஷர்:— எவன் ஸந்யாஸத்தை க்ரஹித்து, தனது தர்மத்தில் இல்லையோ அவனை நாயின் காலினால் சூடிட்டுத் தன் தேசத்தினின்று அரசன் சீக்கிரமாக வெளியேற்றவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஸந்யாஸத்தினின்று நழுவியவன் மரணம் வரையில் அரசனுக்கு அடிமையாகவேண்டும்.

அங்கிரஸ்:—எந்த ப்ராம்ஹணன் ஸந்யாஸம் செய்துகொண்டு மறுபடி க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தை யடைகிறானோ அவனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் என்பது விதிக்கப்படவில்லை. ஸ்வதர்மத்தை விட்டவனுக்கு மப்படியே. ஸந்யாஸத்தை க்ரஹித்தவன் மறுபடி கீழ் ஆச்ரமத்திற்கு இறங்கினால், அவனை ஆரூடபதிதனென்றறியவும். அவன் எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அர்ஹனல்லாதவன். ஸந்யாஸிகளும், வானப்ரஸ்தர்களும் தமது ஆச்ரமத்திலிருந்து நழுவினால் சண்டாளர்கள் ஆவர். அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளைச் சண்டாளர்களுடன் சேர்ந்து இருக்கச்செய்யவேண்டும். நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரிகள், வானப்ரஸ்தர்கள், ஸந்யாஸிகள் இவர்கள் அவகீர்ணிகளானால் (ப்ரம்ஹசர்யத்தை இழந்தால்), அவர்கள் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் இவ்வுலகில் வ்யவஹாரயோக்யதை இல்லை.

बह्वृचपरिशिष्टे—

'यस्य बुद्धिपूर्वं रेतःस्कन्दनं द्रव्यसंग्रहणं च । [illegible] ध्रुवं [illegible] ' इति ॥

आत्मघातिनः शववहनादौ प्रायश्चित्तम् ॥

आत्महननस्यातिकष्टत्वं प्रतिपाद्य तद्वहनादौ प्रायश्चित्तमाह पराशरः—

अतिमानादतिक्रोधात् स्नेहाद्वा यदि वा भयात् । उद्बध्नीयात् स्त्री पुमान् वा गतिरेषा विधीयते ॥ पूयशोणितसम्पूर्णे अन्धे तमसि मज्जति । षष्टिं वर्षसहस्राणि नरकं प्रतिपद्यते ॥ नाशौचं नोदकं नाग्निं नाश्रुपातं च कारयेत् । वोढारोऽग्निप्रदातारः पाशच्छेदकराश्च ये । तप्तकृच्छ्रेण शुध्यन्ति

बह्वृச பரிசிஷ்டத்தில்:— எந்த ஸந்யாஸிக்குப் புத்தி பூர்வமாய் ரேதஸ்ஸ்கலனமும் பணத்தைச் சேர்ப்பதும் என்ற இவ்விரண்டும் உள்ளதோ. அந்த ஸந்யாஸீ நிச்சயமாய்ப் பதிதனாகிறான்.

தற்கொலை செய்து கொண்டவனின் சவத்தைச் சுமப்பது முதலியதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தற்கொலைக்கும் கஷ்டத்தன்மையைச் சொல்லி அவனது சவத்தை வஹிப்பது முதலியதில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— அதிக அஹங்காரத்தாலோ, அதிக கோபத்தாலோ, அதிஸ்நேஹத்தாலோ, அதிக பயத்தாலோ, ஸ்த்ரீயாவது புருஷனாவது சுருக்கிட்டுக்கொண்டு மரித்தால், அவனுக்கு இவ்விதம் கதி சொல்லப்படுகிறது. பூயம், ரக்தம் இவைகளால் நிறைந்த அந்ததமஸ் என்கிற கொடிய நரகத்தில் முழுகுவான். அறுபதினாயிரம் வர்ஷங்கள் நரகத்தையடைவான். அவன் விஷயத்தில் ஆசௌசம், உதகதானம், அக்னிதானம், ரோதனம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. அந்தச் சவத்தைச் சுமந்தவர்கள், அக்னிதானம் செய்தவர்கள், கயிற்றை அறுத்தவர்கள் இவர்கள் தப்த க்ருச்ரத்தால் சுத்தரா

[illegible] प्रजापतिः । तप्तकृच्छ्रेण [illegible] ब्राह्मणभोजनम् । [illegible] विप्राय दक्षिणाम्' इति ॥ [illegible] नरक[illegible] ॥

अन्यस्मृत्याम्—

'पतितानां तु यः कुर्याद्दाहादीनि विमोहितः । तप्तकृच्छ्रद्वयेनैव तस्य शुद्धिर्न चान्यथा' इति ॥ [illegible] ॥ [illegible] तस्य [illegible] ॥

[illegible] इति स्मरणात् ॥

बृहस्पतिः—

विषोद्बन्धनशस्त्रेण यस्त्वात्मानं प्रमापयेत् । [illegible] नार्हति संस्कार[illegible] । [illegible] ॥

னின்றனர் என்றார் ப்ராஜாபதி. அவர்கள் தப்த க்ருச்ரத்தினால் சுத்தர்களான பிறகு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். காளையுடன்கூடிய ஒரு பசுவையும் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால்,

மற்றோர் ஸ்ம்ருதி:— பதிதர்களுக்குத் தஹனம் முதலியவைகளை எவன் அறியாமையால் செய்கிறானோ அவனுக்கு இரண்டு தப்த க்ருச்ரத்தால் சுத்தி. வேறுவிதத்தால் சுத்தியில்லை" என்று சொல்லிய வசனம், அறிந்து செய்த விஷயம். "அறியாமையால் செய்தவருக்கு விதித்துள்ள ப்ராயஸ்சித்தம் எதுவோ, அது அறிந்து செய்தவர் விஷயத்தில் இரண்டு மடங்காகும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

ப்ருஹஸ்பதி:— விஷம், சுருக்கு, ஆயுதம், இவைகளால் எவன் தன்னைக் கொலைசெய்து கொள்ளுகிறானோ அவன் அமேத்யத்தால் பூசப்படவேண்டும். வேறு ஸம்ஸ்காரம் இல்லை. அவனது கயிற்றை யறுத்தவனும், சவத்தைச் சுமந்தவனும், அக்னிதானம் செய்தவனும், பிண்டதானம் செய்தவனும் அதிக்ருச்ரத்தால் சுத்தராவார்கள், என்று சொல்லிய வசனமும்,

யமஸ்ம்ருதௌ:—

[illegible]

ததா ச வ்யாஸ:—

[illegible]

[illegible]

யமன்:— சுருக்கினால் இறந்த ப்ராம்ஹணனை எவன் தஹித்தானோ, இறந்தவனுடைய கயிற்றை எவன் அறுத்தானோ அவன் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும், என்று சொல்லப்பட்ட வசனமும், தேசம், காலம் முதலியதின் தாரதம்யத்தை அபேக்ஷித்துச் சொல்லப்பட்டதாகும். தேசகாலதாரதம்யம் ப்ராயச்சித்தத்தின் தாரதம்யத்திற்குக் காரணமாவதால். அவ்விதமே.

வ்யாஸர்:— தேசம், காலம், வயஸ், சக்தி, ஜ்ஞானம், புத்தியால் செய்யப்பட்டது, அறியாமையால் செய்யப்பட்டது, அடிக்கடி செய்வது, இவைகளை அறிந்து உசிதப்படி ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்படவேண்டும்.

சக்தி முதலியதின் தாரதம்யம்போல் காரணம் முதலியதின் தாரதம்யமும் ப்ராயச்சித்தத்தின் தாரதம்யத்தில் காரணமாகும். ஆகையாலேயே ப்ரஜாபதி தொடுவது முதலியதாகிய அல்ப காரணத்தில் ஸ்வல்பமான ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்:—

அவனின் சவத்தைத் தொட்டாலும், கண்ணீர் விட்டாலும், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமாய் அவைகளைச் செய்திருந்தால் மூன்று நாள் புசிக்கக்கூடாது.

நிமித்தமரணப்ரயோஜ்ய ப்ராயச்சித்தம் வஸிஷ்ட:—

[illegible]

அந்ருதபாஷணே ப்ராயச்சித்தம்

அந்ருதபாஷண ப்ராயச்சித்தமாஹ மநு:—

[illegible]

காரணங்கள் அதிகமானால் அதிக ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்;

வஸிஷ்டர்:— தற்கொலை செய்துகொண்டவருக்கு ப்ரேத க்ரியை முழுவதையும் எவன் செய்வானோ அவன் தப்த க்ருச்ரம், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் இவைகளை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கவனமின்மையால் ஏற்பட்ட மரணத்தில் பாதித்யம் இல்லாததால் இந்த ப்ராயச்சித்தம் இல்லை. அது கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளது. (ஆசௌசகாண்டத்தில்)

பொய் சொல்லுவதில் ப்ராயச்சித்தம்.

மநு:— அவர்கள் (பொய் சொல்லுகிறவர்கள்) அந்தப் பொய்யினாலுண்டாகிய பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்பவர்களாய் ஸாரஸ்வதி தேவதாகமான சருக்களால் ஸரஸ்வதியைக் குறித்து யாகம் செய்யவேண்டும். அல்லது கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் அக்னியில் நெய்யை விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். உதுத்தமம் என்ற வருணதேவதாகமான ருக்கினாலாவது, அப்தேவதாகமான மூன்று ருக்குக்களாலாவது ஹோமம் செய்ய

[illegible]

வேண்டும். ஸோமபானம் செய்தவன் பொய் சொன்னால் இவ்விதம் சிறந்த தபஸ்ஸைச் செய்யவேண்டும். அல்லது ஸப்தவதீ என்ற ருக்கினால் பூர்ணாஹுதியைச் செய்யவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஜலத்தில் தனது நிழலைப் பார்த்தால் "மயி தேஜ:" என்ற மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அசுத்தமான வஸ்துவைப் பார்த்தாலும், வாக் முதலியதின் சாபலத்திலும் பொய் பேசினாலும் காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

இது புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்தில் என்றறியவும். அபுத்திபூர்வமாய்ச் சொல்லப்பட்ட பொய்யில் சொல்லுகிறார்,

மநு:— தூங்கினாலும், தும்மினாலும், புஜித்தாலும், துப்பினாலும், பொய் பேசினாலும், ஜலத்தைப் பருகினாலும், அத்யயனம் செய்வதற்கு முன்பும், சுத்தனாயிருந்தாலும் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

பொய்யாக நான்கு வர்ணத்தாரை வதம் செய்வதாய் ஆணையிட்டால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

இக்கார்யத்தைச் செய்யாவிடில் நான்கு வர்ணத்தாருள் ஒருவனைக் கொன்றவனாவேன் என்று சபதம் செய்து, எவன் அக்கார்யத்தைச் செய்யவில்லையோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

[illegible]

யமன்:— ப்ராம்ஹணன், ப்ராம்ஹணனைக் கொல்வதுடன் சேர்ந்த சபதத்தைப் பொய்யாகச் செய்தால் யவான்னத்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியனைக் கொன்ற பாபம் என்று சபதம் செய்தால் பராக க்ருச்ரம். வைச்யனைக் கொன்ற பாபம் என்று சபதம் செய்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். சூத்ரனைக் கொன்ற பாபம் என்று சபதம் செய்தால் மூன்றுநாள் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவும். சிலர் சூத்ர விஷயத்தில் பொய்யான சபதத்தைப் பாபமில்லை என்கின்றனர். இது எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஏனெனில், அவனால் இவன் கொல்லப்பட்டவனாகவே ஆகிறான்.

ப்ரதிஜ்ஞை செய்து பொய் சொன்னால் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லுகிறார் ஹாரீதர்:— ஒருவனுக்கு வாக்களித்துப் பிறகு பொய் சொன்னாலும், உண்மை சொன்னாலும், அவன் தப்த க்ருச்ரத்துடன் கூடிய சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ப்ரம்ஹசாரி முதலியவர்கள் விஷயத்தில் சொல்லுகிறார்,

கர்க்கர்:— ப்ரம்ஹசாரீ பொய் பேசினால், மூன்று நாள் அல்லது ஒரு நாள் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ரம்ஹசாரீ மாம்ஸத்தைப் புஜித்தால் புநருபநயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அடிக்கடி செய்த விஷயத்தில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரியானல் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வானப்ரஸ்தன் மூன்று மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸந்யாஸியானல் நான்கு மடங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாம்ஸத்தைப் புஜித்தாலும், பொய் சொன்னாலும், சவத்தைக் கடத்தினாலும் அப்படியே ப்ராயஸ்சித்தம்.

சில இடத்தில் காரண விசேஷத்தை அபேக்ஷித்துப் பொய்யும் அறிந்தே சொல்லப்படவேண்டும். அதைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கு வதம் ஏற்படும் விஷயமானல் அதில் ஸாக்ஷி பொய் சொல்லலாம். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ஸாரஸ்வதி தேவதாகமான சருவைச் செய்யவேண்டும்.

தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய்சொல்லுதல், மனுவினால் "தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகச் சொல்லப்படும் பொய்யும், அரசனிடம் கோட் சொல்லுவதும்" என்று ப்ரம்ஹஹத்யா ஸமபாபங்களின் நடுவில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

"நிஷித்த வஸ்துவைப் பக்ஷிப்பதும், குடிலத் தன்மையும், தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய்வார்த்தையும்", என்று யாஜ்ஞவல்க்யரால் ஸுராபான ஸமபாபங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விஷ்ணுவினலோவெனில், "தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய் சொல்வது," என்று அதற்கு உபபாதகத் தன்மை சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இவ்விடத்தில் விஷயபேதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மாதவீயத்தில்:— த்வேஷிக்கப்பட்ட மனிதனை அரசன் முதலியவர்களால் கொல்லச்செய்வதற்காக அவனிடத்தில் இல்லாமலிருந்தாலும் பெரிய குற்றத்தை ஏற்றிவைத்துப் பொய்யைச் சொல்லானுகில், அது ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்திற்கு ஸமமாகும், கொலையில் முடிவதால். எவன் தனலாபம், மர்யாதை, கீர்த்தி இவைகளில் ஆசையுடையவனாய் ராஜஸபை முதலிய இடத்தில் தன்னிடத்தில் இல்லாமலிருந்தாலும் நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த தன்மை முதலியதை வெளியிடுவதற்குப் பொய்யைச் சொல்லுகின்றானே, அவனுக்கு அந்தப் பொய் ஸுராபான பாபத்துக்கு ஸமம், மிகவும் இழிவானதால். எவன் மித்திரர்களின் கூட்டம் முதலியதில் பிறருக்கு உபகாரமில்லாமல் வீணாய்ப் பொய்யைச் சொல்லுகிறானே, அவனுக்கு அந்தப் பொய் உபபாதகத்துக்கு ஸமம்," என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அவைகளுள் முதல் இரண்டுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்

कृतिमेव च याज्ञवल्क्याद्युक्तं द्रष्टव्यम् । शत- मश्वानृते हन्ति सहस्रं च गवानृते' इत्यादिना प्रतिपादितदोषतारतम्यानुगुणं अनृते उक्तप्रायश्चित्तेषु तारतम्यं द्रष्टव्यम् ॥

श्रौताग्नित्यागे प्रायश्चित्तम् ॥

श्रौताग्नित्यागे प्रायश्चित्तमाह विष्णुः—

'अग्न्युत्सादी त्रिषवणस्नायी अधःशायी संवत्सरं सकृच्च भैक्षेण वर्तेत' इति ॥

वसिष्ठः—

'योऽग्नीनपविध्येत् स कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा पुनराधानं कारयेत्' इति ॥

பட்டுள்ளது, **விஷ்ணுவினால்**:— தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய் சொல்லுவதிலும், குருவிஷயத்தில் பொய்யாக நிர்ப்பந்தம் செய்வதிலும், குருவை அவமதிப்பதிலும், ஒரு மாஸம் முழுவதும் பாலை மட்டும் பருகி ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மூன்றாவது விஷயத்திலோவெனில், **யாஜ்ஞவல்க்யர்** முதலியவர் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தையறியவும். "குதிரை விஷயமாய்ப் பொய் சொன்னால், நூறு குதிரைகளைக் கொன்றவனாவான். பசு விஷயமாய்ப் பொய் சொன்னால், ஆயிரம் பசுக்களைக் கொன்றவனாவான்" என்பது முதலியதால் சொல்லப்பட்டுள்ள பாபத்தின் தாரதம்யத்துடன் கூடிய பொய்யில் சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ராயச்சித்தங்களில் தாரதம்யத்தையறியவேண்டும்.

ச்ரௌதாக்னியை விடுவதில் ப்ராயச்சித்தம்.

விஷ்ணு:— அக்னிகளை விட்டவன், மூன்று காலமும் ஸ்நானம் செய்பவனாய், பூமியில் படுப்பவனாய், ஒருவர்ஷம் முடியும் வரையில் ஒருவேளை பிக்ஷான்னத்தால் ஜீவிக்கவேண்டும்.

வஸிஷ்டர்:— எவன் அக்னிகளை விடுவானோ அவன் பன்னிரண்டுநாள் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து மறுபடி அக்னியாதானம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

मनुः—

'अग्निहोत्र्यपविध्याग्नीन् ब्राह्मणः कामकारतः । चान्द्रायणं चरेन्मासं वीरहत्यासमं हि तत् ॥ अग्निहोत्र्यपविध्याग्नीन् मासादूर्ध्वं तु कामतः । कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव कुर्यादेवाविचारयन्' इति ।

हारीतः—

'संवत्सरोत्सन्नाग्निहोत्री चान्द्रायणं चरित्वा पुनराधानं कुर्यात् । द्विवर्षोत्सन्ने चान्द्रायणं सोमायनं च कुर्यात् । त्रिवर्षोत्सन्ने संवत्सरं कृच्छ्रं चरित्वा पुनराधानं कुर्यात्' इति ।

शङ्खोऽपि—

'अग्न्युत्सादी संवत्सरं प्राजापत्यं चरित्वा गां च दद्यात्' इति ।

भारद्वाजः—

'द्वादशाहातिक्रमे … रात्रातिक्रमे

மனு:— அக்னிஹோத்ரியான ப்ராம்ஹணன் அக்னிகளைப் புத்திபூர்வமாய் விட்டால், ஒரு மாஸம் வரையில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அது வீர(புத்ர)ஹத்திக்கு ஸமமல்லவா. அக்னிஹோத்ரியானவன் புத்திபூர்வமாய் ஒரு மாஸத்துக்குமேல் அக்னிகளை விட்டிருந்தால், ஸந்தேஹமில்லாமல் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஹாரீதர்:— ஒருவர்ஷம் அக்னிஹோத்ரத்தை விட்டிருந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, புனராதானம் செய்யவேண்டும். இரண்டு வர்ஷம் விட்டிருந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் ஸோமாயனத்தையும் செய்யவேண்டும். மூன்று வர்ஷம் விட்டிருந்தால், ஒருவர்ஷம் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, புநராதானம் செய்யவேண்டும்.

சங்கரும்:— அக்னிகளை விட்டவன் ஒருவர்ஷம் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பசுவையும் கொடுக்கவேண்டும்.

பாரத்வாஜர்:— பன்னிரண்டுநாள் அக்னிஹோத்ரத்தை அதிக்

[illegible]

சமித்தால், மூன்றுநாள் உபவாஸம். ஒரு மாஸம் அதிக்ரமித்தால், பன்னிரண்டுநாள் உபவாஸம். ஒருவர்ஷம் அதிக்ரமித்தால், ஒரு மாஸம் உபவாஸமும், க்ஷீரபானமும்.

இவையெல்லாம் சோம்பல் முதலிய காரணத்தால் அக்னி ஹோத்ரத்தை விட்டதைப்பற்றியது. ஆனால்,

பாரத்வாஜ க்ருஹ்யத்தில்:— "பத்துநாள் வரையில் அக்னி ஹோத்ரத்தை விட்டிருந்தால், நூறு ப்ராணாயாமம் ப்ராயஶ்சித்தம். இருபதுநாள் வரையில், உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். அதற்குமேல் அறுபதுநாள் வரையில், மூன்றுநாள் உபவாஸம். அதற்குமேல் ஒரு வர்ஷம்வரையில், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் அதிககாலம் ஆனால், தோஷம் அதிகம்" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதேயெனில், அது ஸ்வஶக்தியின்மையால் அக்னியை விட்டதைப்பற்றியது. ஆனால்,

ஜாதுகர்ண்யர்:— "அதிக்ராந்தமான காலத்தின் ஹோமத்தையும் அக்னியில் செய்யவேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனுக்கு யதேஷ்டமாவது தானம் செய்யவேண்டும். அக்னி நஷ்டமானால், மறுபடி விதிப்படி ஆதானம் செய்துகொண்டு தானம் செய்யவேண்டும்." என்று சொல்லியுள்ளாரேயெனில், அது ஔபாஸன அக்னியைப் பற்றியது.

[illegible]

நாஸ்திகத்தன்மைக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

வஸிஷ்டர்:— நாஸ்திகன் (தெய்வமில்லை என்பவன்) பன்னிரண்டுநாள் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, நாஸ்திகத் தன்மையினின்றும் விலகவேண்டும்.

இந்த வசனம் உபபாதகமான நாஸ்திக்யத்தைப் பற்றியது. பாதக நாஸ்திக்யவிஷயத்திலோவெனில்,

சங்கர்:— நாஸ்திகன், நாஸ்திக்யத்தால் பிழைப்பவன், நன்றி மறந்தவன், வஞ்சனையாய் வ்யாபாரம் செய்பவன், பொய்யாக அபவாதம் சொல்பவன் என்ற இந்த ஐவரும் ஒரு வர்ஷம் வரையில் ப்ராம்ஹணரின் க்ருஹத்தில் பிக்ஷை வாங்கவேண்டும்.

நாஸ்திகன் மூன்றுவிதம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மாதவீயத்தில்:— தர்மமறிந்தவரும், உண்மையறிந்தவருமாகிய வர்களால் நாஸ்திகன் மூன்று விதமாவான் என்று சொல்லப் பட்டுள்ளது— க்ரியாதுஷ்டன், மனோதுஷ்டன், வாக்துஷ்டன் என்று. வாக்துஷ்டன் உபபாதகமுடையவன், மனோதுஷ்டன் பாதகி, அடிக்கடி நாஸ்திக்யத்தைச் செய்பவன் க்ரியாதுஷ்டன். அவன் மஹாபாதகி என்று சொல்லப்படுகிறான்.

[illegible]

ஸஹாயாதகமாகிய நாஸ்திக்ய விஷயத்தில்,

ஹாரீதர்:— கன்யகையைத் தூஷிப்பவன், ஸோமலதையை விற்பவன், வ்ருஷளீபதி, இளமையான பத்னியைத் தள்ளியவன், ஸுரை, மத்யம் இவைகளைப் பருகியவன், சூத்ரனுக்கு யாகம் செய்விப்பவன், குருவைத் தடுப்பவன், நாஸ்திகன், நாஸ்திகத்தால் பிழைப்பவன், நன்றிமறந்தவன், வஞ்சனையால் வ்யாபாரம் செய்பவன், ப்ராஹ்மணனை மித்ரனைக் கொன்றவன், பொய்யாக அபவாதம் சொல்பவன், பதிதனுடன் சேர்ந்திருப்பவன், மித்ரனுக்கு த்ரோஹம் செய்பவன், சரணமடைந்தவனைக் கொன்றவன், ப்ரதிரூபகவ்ருத்தி என்று இவர்கள் பஞ்சாக்னிதபஸ், ஆகாசத்தை நோக்கி நிற்பது, ஜலத்தில் படுத்திருப்பது இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். முறையே க்ரீஷ்மருது, வர்ஷருது, ஹேமந்தருது இக்காலங்களில். ஒரு மாஸம் கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவான்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும்.

ஒரே பங்க்தியில் பேதமாகப் பரிமாறுவதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

யமன்:— ஒரு பங்க்தியில் உட்கார்ந்து புஜிப்பவர்க்குப் பேதமாகப் பரிமாறக்கூடாது. புஜிப்பவன் கேட்கவும் கூடாது. பரிமாறு

[illegible]

றவன் கொடுக்கவும் கூடாது. அவ்விதம் பேதமாகச் செய்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் அப்பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

பங்க்திக்கு அர்ஹரல்லாதவரின் பங்க்தியில் புஜிப்பது, பதிதன் முதலியவருடன் பேசுவது, ஜலத்தில் மூத்ர மல த்யாகம் செய்வது இவைகளில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— பங்க்திக்கு அர்ஹனல்லாதவனின் பங்க்தியில் எந்த நல்ல ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கிறானோ அவன் ஒருநாள் முழுவதும் உபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனாவான்.

பதிதர் முதலானவர்களுடன் பேசும் விஷயத்தில்,

கௌதமர்:— ம்லேச்சன், அசுத்தன், அதார்மிகன் இவர்களுடன் பேசக்கூடாது. பேசினால் புண்யம் செய்தவர்களை மனஸினால் த்யானிக்க வேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனுடன் பேச வேண்டும்.

ஜலத்தில மூத்ர த்யாகம் செய்வதில்,

ஸுமந்து:— ஜலத்திலாவது அக்னியிலாவது மூத்ர த்யாகம் செய்தவனுக்குத் தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

[illegible]

வ்யாதியுள்ளவன் விஷயத்தில்,

மநு:-ஜலமில்லாமல் மூத்ரத்யாகம் செய்தாலும், வ்யாதியுள்ளவன் ஜலத்தில் மூத்ரத்யாகம் செய்தாலும் வஸ்த்ரத்துடன் க்ராமத்திற்கு வெளியில் சென்று நதி முதலியதில் மூழ்கி, பசுவை ஸ்பர்சம் செய்தால் சுத்தனாவான். இது அறியாமற் செய்த விஷயத்தில்.

புத்திபூர்வமாய்ச்செய்த விஷயத்தில்,

யமன்:— ஆபத்திலிருப்பவன் ஜலம் கிடைக்காததால் மூத்ரத்யாகம் செய்தால், ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து, ஸசேலஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

யஜ்ஞோபவீதமில்லாமல் மல மூத்ர விஸர்க்கம் செய்தாலும், ஆசமனம் செய்யாமல் ஜலபானம் செய்வது முதலியதிலும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— யஜ்ஞோபவீதமில்லாமல் ப்ராம்ஹணன் மல மூத்ர த்யாகம் செய்தால், ஒருநாள் உபவாஸம், அல்லது நூற்றெட்டுமுறை காயத்ரீ ஜபம் ப்ராயஸ்சித்தம். அறியாமல் ஜலத்தைக்குடிப்பவனுக்கும் மலமூத்ரவிஸர்க்கம் செய்பவனுக்கும், போஜனம்செய்பவனுக்கும் முறையே மூன்று ப்ராணாயாமங்களும், ஆறு ப்ராணாயாமங்களும், ராத்ரிஉபவாஸமும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

[illegible]

ஸம்வர்த்தர்:—எவன் ஆசமனம் செய்யாமல் ஜலபானம் செய்கிறானோ, அல்லது போஜனம் செய்கிறானோ, அவன் காயத்ரியை ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஜபித்தால் சுத்தனாவான்.

புரசு மரத்தின் பலகையில் படுப்பது முதலியதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சங்கர்:-ப்ராம்ஹணன் பலாசமரத்தினால் செய்யப்பட்ட கட்டில், வண்டி, ஆஸனம், பாதுகை இவைகளில் ஏறினால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். இரண்டு ப்ராம்ஹணர்கள், ப்ராம்ஹணன்-அக்னி இவர்கள் நடுவிலும், தம்பதிகள் நடுவிலும், பசு, ப்ராம்ஹணன் இவ்விருவர்கள் நடுவிலும் சென்றால், ஸாந்தபனக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஹோம காலத்திலும், பசு கறக்கும் பொழுதும், வேதாத்யயன காலத்திலும், விவாஹ காலத்திலும் நடுவில் சென்றால், ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். க்ஷத்ரியன், யுத்தத்தில் ப்ராணனைக் காப்பாற்றுவதற்காக முதுகைக் காண்பித்தால், ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் நியமத்

[illegible]

துடன் இருக்கவேண்டும். பழத்தைக் கொடுக்கும் மரத்தை வெட்டினாலும் அப்படியே.

ஸங்க்ரே:—துஸ்வப்னம், அபசகுனம் முதலியதைப் பார்த்தால், பொன், நெய் இவைகளைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

ச்ராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவன் காலத்தை அதிக்ரமித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

யமன்:—எந்த ப்ராம்ஹணன் ச்ராத்தத்தில் நிமந்த்ரணத்தை ஒப்புக்கொண்டு, காலதாமதம் செய்கிறானோ அவன் ப்ராம்ஹஹத்யா தோஷத்தை யடைவான்: சூத்ர ஜாதியிலும் பிறப்பான். இந்தப் பாபம் நேர்ந்தால் ப்ராம்ஹணன் நியமத்துடன் பதி சாந்த்ராயணத்தைச் செய்து பிறகு சாந்த்ராயணத்தையும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

க்ஷத்ரியர் முதலியவரை அபிவாதனம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஹாரீதர்:—க்ஷத்ரியனுக்கு அபிவாதனம் செய்தால், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். வைச்யனுக்குச் செய்தால்,

[illegible]

இரண்டு நாள் உபவாஸம். சூத்ரனுக்குச் செய்தால், மூன்று நாள் உபவாஸம். அவ்விதம் படுக்கையிலிருப்பவன், பாதுகை, பாதரக்ஷை இவைகளில் காலை வைத்துக்கொண்டிருப்பவன், உச்சிஷ்டன் (அசுத்தன்), இருளில் இருப்பவன், ச்ராத்தம் செய்பவன், ஜபம் செய்பவன், தேவ பூஜை முதலியதைச் செய்பவன் இவர்களுக்கு அபிவாதனம் செய்தால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஸ்சித்தம். மற்றொருரிடத்தில் ச்ராத்தத்திற்கு வரிக்கப்பட்டவன் அதைவிட்டு மற்றொருரிடத்தில் புஜித்தாலும் மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சூத்ரன் வேதவாக்யத்தைக் கேட்பது முதலியதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

கௌதமர்:—சூத்ரன் வேதத்தைக் கேட்டால், அவனது காதைக் காய்ச்சிய ஈயம், அரக்கு இவைகளால் நிரப்புவது ப்ராயஸ்சித்தம். அவன் வேதவாக்யத்தை உச்சரித்தால், நாக்கைத் துண்டிப்பதும், வேத வாக்யத்தை மனதில் தரித்தால், சரீரத்தைப் பேதிப்பதும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பற்றிய விசாரம்.

இனி ப்ரதிக்ரஹம் சொல்லப்படுகிறது. அது விஷயத்தில் ஜீவனத்திற்காக ஸாதுப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் ப்ராயச்சித்தம்

[illegible]

மநு:—

[illegible]

வேண்டுவதில்லை. "க்ருஹஸ்த தர்மம் விருத்திப்பதற்காக அறிந்த மனிதனிடமிருந்து வாங்கலாம். தனக்கு ஜீவனத்தை வேண்டியவன் நல்லவனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹிக்கலாம். ஆபத்தில்லாத காலத்திலும், தர்மத்துடன் யாஜ்யனிடத்தினின்றும் (யாகம் செய்விக்கப்பட்டவன்), சிஷ்யனிடமிருந்தும் ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பெற்றால் ப்ராம்ஹணன் தர்மத்தினின்றும் நழுவுவதில்லை," என்பது முதலிய ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். அஸாதுக்களிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அது ஐந்து விதமாகும். "அஸாது (துஷ்ட) ப்ரதிக்ரஹம் என்பது காலம், தேசம், ஸ்வரூபம், ஜாதி, கர்மா என்று இந்த ஐந்தாலும் துஷ்டமாகி ஐந்துவிதமெனப்படும்," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். காலம்=க்ரஹணம் முதலியது. தேசம்=குருக்ஷேத்ரம் முதலியது. ஸ்வரூபம்=பெண் ஆடு, மான்தோல், திலபாரம், இருபுறம் முகம் உள்ள பசு ஆடு முதலியது (ஈனும் காலத்தில் கன்றின் தலை மாத்ரம் வெளியில் தெரியும் ஸமயம்). கர்மம்=பாதித்யத்தைக் கொடுக்கும் பிழைப்பு.

மநு:— "ப்ராம்ஹணன் வ்ராத்யனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்வது நிஷித்தமாகிறது. ப்ராம்ஹணர்கள் ப்ரதிக்ரஹித்தால் அவரது ப்ரம்ஹதேஜஸ் நசிக்கின்றது. ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவனின்

[illegible]

வ்ருத்தமநு:—

[illegible]

வ்யாஸ:—

[illegible]

புண்யம் எதுவோ அது கொடுப்பவனை யடைகின்றது. கொடுப்பவனின் பாபம் எதுவோ அது ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவனை அடைகின்றது. ஆகையால், பயந்தவன் பச்சாத்தாபமடைந்து ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்கள் நிஷித்தமான கர்மத்தால் எந்தத் தனத்தை ஸம்பாதிக்கின்றனரோ அந்தத் தனத்தைத் தானம் செய்வதாலும், ஜபத்தாலும், தபஸாலும் சுத்தராகின்றனர்." உத்ஸர்க்கம்=த்யாகம் (தானம்). ஜபம்= வேதபாராயணம், காயத்ரீ முதலியதின் ஜபம். தபஸ்=க்ருச்ச்ரம் சாந்த்ராயணம் முதலியது. இவைகளால் சுத்தராகின்றனர் என்பது பொருள்.

வ்ருத்தமநு:— க்ருஷி (உழவு) செய்தால் இருபதில் ஒரு பாகத்தையும், வ்யாபாரம் செய்தால் ஆறில் ஒரு பாகத்தையும், ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் நான்கில் ஒரு பாகத்தையும் தானம் செய்தால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

வ்யாஸர்:— வ்யாபாரம் செய்தால் எட்டில் ஒரு பாகத்தையும், க்ருஷி செய்தால் இருபதில் ஒரு பாகத்தையும், ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் நான்கில் ஒரு பாகத்தையும் தானம் செய்தால் பாபங்

[illegible]

களால் விடுபடுவான். அப்படித் தானம் செய்யாவிடில் ஜபங்களா ஹோமம், தீர்த்த ஸ்நானத்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் என்பது இல்லை.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— நிஷேதிக்கப்பட்ட தானங்கள் விஷயத்தில் ஆறில் ஒரு பாகத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— ஜீவனையில்லாததால் ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றால், ஸம்பாதித்த பணத்திலிருந்து பத்தில் ஒரு பாகத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம செய்தால் அவன் குறைவை அடைவதில்லை. அல்லது பதினாறில் ஒரு பாகத்தையாவது அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகத்தையாவது தானம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விஷயத்தில் சிஷ்டர்கள் இவ்விதம் வ்யவஸ்தையைக் காண்பித்துள்ளனர். ஐந்துவிதமான தோஷங்களுடன் கூடிய ப்ரதிக்ரஹத்தில் அவைகளுடன் கூடியதாய் த்ரவ்யத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும். "அறியாமையாலோ, மோஹத்தாலோ துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பெற்றால், அந்த த்ரவ்யம் முழுவதையும் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். அவன் தானம் செய்த த்ரவ்யத்தையும் ப்ராம்ஹணனே வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். "விடப்பட்டது ப்ராம்ஹணனுடையது" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்ப

[illegible]

தால். இவ்விதம் செய்துவிட்டு ஜபம், தபஸ் இவைகளால் சுத்தியைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். தரித்ரன், மூன்று தோஷங்களோ அல்லது நான்கு தோஷங்களோ உள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பெற்றால் அவன் நான்கில் ஒரு பாகத்தை த்யாகம் செய்ய வேண்டும். ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவன் தனிகனாகில் பாதியை த்யாகம் செய்யவேண்டும். "துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றால் பாதி த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்தால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இரண்டு தோஷங்களுள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தில், ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். ஒரு தோஷமுள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தில், ஆறில் ஒரு பாகத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவன் தரித்ரனாகில், இரண்டு விஷயத்திலும் பத்தில் ஒரு பாகத்தையாவது பதினாறில் ஒரு பாகத்தையாவது த்யாகம் செய்யவேண்டும். எல்லா ப்ரகாரத்திலும் த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்த பிறகு ஜபம் முதலிய ப்ராயஸ்சித்தத்தையும் செய்யவேண்டும். மான்தோல், கால புருஷன், எள்ளினால் செய்யப்பட்ட பசு, இருமுகமுள்ள எருமை, ஆடு இவைகளின் தானம் முதலிய தானங்களின் விஷயத்தில் விஷித்தமான ப்ரதான த்ரவ்யங்களை த்யாகம் செய்வதுடன் தக்ஷிணையான த்ரவ்யத்தின் நான்கில் ஒரு பாகத்தையும் கொடுத்துவிட்டு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மற்றவரோவெனில்,

ஸ்வல்பத்ரவ்யஸ்ய மணிவாஸோகவாதேஶ்ச ப்ரதிக்ரஹே

ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஸ்வல்பத்ரவ்யாணாம் ப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஷட்த்ரிம்ஶந்மதே —

'பிக்ஷாமாத்ரே க்ருஹீதே து புண்யம் மந்த்ரம் ஜபேத்ததா' இதி ॥

ஹாரீத꞉ —

'மணிவாஸோ கவாதீநாம் ப்ரதிக்ரஹே ஸாவித்ர்யஷ்டஸஹஸ்ரம் ஜபேத்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய꞉ —

'கோஷ்டே வஸந் ப்ரஹ்மசாரீ மாஸமேகம் பயோவ்ரத꞉ ।
காயத்ரீஜப்யநிரதோ முச்யதேऽஸத்ப்ரதிக்ரஹாத்' இதி ॥

அத்ர ஜபஸங்க்யா மநுநா தர்ஶிதா —

'ஜபித்வா த்ரீணி ஸாவித்ர்யா꞉ ஸஹஸ்ராணி ஸமாஹித꞉ ।
மாஸம் கோஷ்டே பய꞉ பீத்வா முச்யதேऽஸத்ப்ரதிக்ரஹாத்' இதி ॥

"ப்ரதான த்ரவ்யத்தை விட்டுவிட்டு, தக்ஷிணை முதலிய அங்க த்ரவ்யத்தை தானே எடுத்துக்கொண்டு, ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்" என்கின்றனர்.

ஸ்வல்பமான த்ரவ்யத்தையும், ரத்னம், வஸ்த்ரம், பசு இவை முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில்:—பிக்ஷையைமட்டில் க்ரஹித்தால் புண்யமான மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஹாரீதர்:—ரத்னம், வஸ்த்ரம், பசு முதலியவைகளை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ஆயிரத்தெட்டு முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவன், பசுக்கொட்டிலில் வஸிப்பவனாய், ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதமுடையவனாய், பாலைமட்டில் பருகுகிறவனாய், காயத்ரீ ஜபத்தைச் செய்பவனாய், ஒரு மாஸம் முழுவதும் இருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

இவ்விஷயத்தில் ஜபத்தின் கணக்கு மனுவினால் சொல்லப்பட்டுள்ளது:—துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் செய்தவன், பசுக்கொட்டிலில் ஒரு மாஸம் முழுவதும் க்ஷீரத்தை மட்டில் பருகுபவனாய், நியமமுடையவனாய், மூவாயிரம் முறை காயத்ரியை ஜபித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

ஏதச்ச தாத்ருத்ரவ்யயோருபயோரபி துஷ்டத்வே வேதிதவ்யம் ॥ அந்யதரஸ்ய துஷ்டத்வே து ஷட்த்ரிம்ஶந்மதே தர்ஶிதம் —

'சாந்த்ராயணம் ம்ருகாரேஷ்டிர்மித்ரவிந்தா பவித்ரேஷ்டி꞉ । ஏகைகா
பாவநீ ப்ரோக்தா விப்ராணாம் துஷ்டப்ரதிக்ரஹே ।
காயத்ர்யா லக்ஷஜப்யேநைவ ஶுத்த்யந்தி துஷ்டப்ரதிக்ரஹாத்' இதி ॥

யத்து வ்ருத்தஹாரீதேநோக்தம் —

'ராஜ்ஞ꞉ ப்ரதிக்ரஹம் க்ருத்வா மாஸமப்ஸு வஸேத் வ்ரதீ ।
ஷஷ்டே காலே பயோபக்ஷ꞉ பஶ்சாந்மாஸேந பூயதே ॥
ததோ விப்ராந் ஸம்போஜ்ய ஸததம் நியத꞉' இதி, தத்
உக்ததோஷத்ரயதுஷ்டப்ரதிக்ரஹவிஷயமிதி மாதவீயே ॥

துலாபுருஷாதிமஹாதாநப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

துலாதிஷோடஶமஹாதாநப்ரதிக்ரஹே ப்ராதிஸ்விகம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஹேமாத்ரௌ । ததிதாநீம் ப்ரதர்ஶ்யதே ॥

இது, தானம் கொடுத்தவன், கொடுக்கப்பட்ட த்ரவ்யம் என்ற இரண்டும் துஷ்டமாகிய விஷயத்தில் என்றறியவும். இவைகளுள் ஒன்று துஷ்டமாகில், ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:- சாந்த்ராயணம், ம்ருகாரேஷ்டி, மித்ரவிந்தா, பவித்ரேஷ்டி இவைகளுள் ஒன்றினால் துஷ்டப்ரதிக்ரஹ பாபங்கள் விலகுகின்றன. காயத்ரியை லக்ஷம்முறை ஜபிப்பதாலேயே துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹத்தினின்றும் சுத்தராவார்கள்.

ஆனால், **வ்ருத்த ஹாரீதர்:**— "அரசனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், ஒரு மாஸம் முழுவதும் ஜலத்தில் வஸிக்கவேண்டும். ஆறுவது காலத்தில் பாலைப் பருகுகிறவனாயிருக்கவேண்டும். ஒரு மாஸமான பிறகு பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். எப்பொழுதும் நியமமுடையவனாயிருக்கவேண்டும். பிறகு ப்ராம்ஹண போஜனம் த்ருப்தியாகச் செய்வித்தால் சுத்தனாவான்," என்று சொல்லியுள்ளாரே எனில், அது ஐந்து தோஷங்களுள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தைப்பற்றியது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

துலா புருஷன் முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

துலா முதலிய பதினாறு மஹாதானங்களை ப்ரதிக்ரஹித்தால், தனியான ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, ஹேமாத்ரியில். அதை இப்பொழுது விவரிப்போம்.

[illegible]

அதில், தேவஸ்வாமீ:— விஷயத்தில் பற்றுள்ள ப்ராம்ஹணன் துலை ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், அவன் ஜலமில்லாத காட்டு ப்ரதேசத்தில் ப்ராம்ஹராக்ஷஸனாய் ஆவான். அவனுக்கு, காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிக்காதவரை ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லவே இல்லை.

தேவலர்:— கடன் தீர்ப்பதற்காகவாவது, யாகத்திற்காகவாவது ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், அதில் பாதியை த்யாகம் செய்யவேண்டும். துலைகள்— தங்கம், ரத்னம், வெள்ளி இவைகளால் மூன்று விதமுள்ளவைகளாகும். ப்ராம்ஹணன், கடன் தீர்ப்பது, யாகம் செய்வது முதலிய காரணங்களில்லாமல் அவைகளை ப்ரதிக்ரஹித்தால், கோரமான ரௌரவ நரகத்தில் ருத்விக்குகளுடன் முழுகுவான். ருத்விக்குகள் = ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன், ஹோதாக்கள், ஜபிப்பவர்கள்.

தேவீ புராணத்தில்:— எவன் பணத்தில் ஆசையுடையவனாய் தனக்கு (கொடுப்பவனுக்கு) ஸமமான எடையுள்ள தங்கத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கிறானோ, அவன் அப்பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனாவான்.

[illegible]

காருட புராணத்தில்:— ஸ்ரீசைலம், ஹேமகூடம், கந்தமாதனம் இப்பர்வதங்களிலும், அஹோபிலம், வேங்கடாத்ரி, காசி முதலிய இடங்களிலும், ஸூர்ய க்ரஹணம் முதலிய காலங்களிலும், மற்ற புண்ய காலங்களிலும், பர்வங்களிலும், எந்த ப்ராம்ஹணன் விஷயங்களில் ஆசையுடையவனாய் அரசனிடமிருந்து துலாதானத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் காட்டில், ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் கண்ணில்லாதவனாயும், தங்குமிடமில்லாதவனாயும் ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் ராக்ஷஸனாய்ப் பிறப்பான்; காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிக்காவிடில்.

ப்ரம்ஹாண்டத்தில்:— நர்மதை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் க்ரஹணம் முதலிய பர்வங்களில் ப்ராம்ஹணன் அரசனிடமிருந்து துலா ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் கண்ணில்லாதவனாயும், தங்குமிடமில்லாதவனாயுமுள்ள ராக்ஷஸனாக ஆவான். அவனுக்குக் காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதால் ப்ராயஸ்சித்தம். அவன் எப்பொழுது ப்ரதிக்ரஹம் செய்தானோ அப்பொழுதே பதிதனாகிறான். அவன் செய்யும் ஸந்த்யோபாஸனம் முதலிய நித்ய கர்மங்கள் பயனற்றவை. ஸம்சயமில்லை.

[illegible]

அவனே ஸாவித்ரீ பதிதன் என்றறியவும். அவன் புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

ஸ்காந்தத்திலும்:— அறிந்தவன் துலா ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் உடனே ஒன்பது லக்ஷம் முறை காயத்ரியை ஜபம் செய்யவேண்டும். நான்கில் ஒரு பாகம் செலவு செய்யவேண்டும். ஸர்வதக்ஷிணமான பாகத்தையாவது செய்யவேண்டும். சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தில் பாதி ப்ரம்ஹாவுக்கும், ஸதஸ்யனுக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஹோதாக்கள், த்வாரபாலர்கள், பாடகர்கள், ஜபிப்பவர்கள் இவர்களுக்கு அவ்விருவருக்கும் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயச்சித்தம், என்று வித்வான்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. "அவ்விருவருடைய" என்பதற்கு ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யர் என்பவர்களின் ப்ராயச்சித்தத்தின் பாதி எல்லோருக்கும் ப்ராயச்சித்தம் என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயபுராணத்திலானும்:— துலாப்ரதிக்ரஹம் செய்தவன் இந்த ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். நான்கில் ஒரு பங்கு தனத்தை விதித்து, பரிஷத்தை வரித்து விதி பூர்வமாகச் செய்யவேண்டும். ப்ரதிக்ரஹித்த தனத்தின் நான்கில் ஒரு பாகத்தை முழுவதும் நான்குபாகமாகச் செய்யவேண்டும். அனுவாதகனுக்கு ஒரு பாகத்தையும், விநாயகனுக்கு ஒரு

174

[illegible]

பாகத்தையும், பரிஷத்திற்கு ஒரு பாகத்தையும் கொடுத்து, மீதியுள்ளதை க்ருச்ரம் முதலியதில் விநியோகிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவன் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் சுத்தனாவான். புநருபநயனம் செய்து கொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். அதிலும் ஆசார்யனின் வாக்யத்தால் ப்ரம்ஹோபதேசத்தைப் பெறவேண்டும். அதற்குப்பிறகு காயத்ரியை ப்ரதிதினமும் நல்ல புத்தியுடையவனாய் ஜபிக்கவேண்டும். ப்ரதிக்ரஹம், பரான்ன போஜனம் இவைகளில் பராங்முகனாய்ப் பக்தியுடன் விஷ்ணுவைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பவனாய் ப்ராம்ஹணன் இருந்தால் இஹத்திலும் பரத்திலும் ஸுகமுடையவனாவான். ப்ராம்ஹணன் துலாப்ரதிக்ரஹத்தில் இவ்விதம் சுத்தமனமுடையவனாய் ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்தால் சுத்தியடைவான். மற்ற விதத்தால் சுத்தனாகான். ஓ அரசனே! இவ்விதம் இந்த ப்ராயச்சித்தங்களை அல்லது அவைகளுள் ஒன்றையாவது செய்யாவிடில், ஸந்த்யோபாஸனம் முதலிய நித்ய கர்மங்களும், பித்ருகார்யங்களும் பலமுள்ளவைகளாக ஆவதில்லை. சாம்பலில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுகள் போல். புனருபநயனம் செய்துகொண்டால் அவைகள் எல்லாம் மறுபடி வருகின்றன. ஆகையால் ப்ரதிக்ரஹம் செய்தவன் தன் தேஹம் சுத்தமாவதற்காக விரஜாஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும்.

துலாப்ரதிக்ரஹ ப்ராயச்சித்தம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹிரண்யகர்ப்ப ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராம்ஹணன், பணத்தாசையால் கடன் தீர்ப்பது, யாகம் செய்வது முதலிய காரணங்களில்லாமல் ஸ்வர்ண மயமான கர்ப்பத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனாவான்.

பாத்மத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் போகத்திலாசையால் அரச னிடமிருந்து ஹிரண்யகர்ப்பத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவன் சீக்ரமாய்ப் பூமியில் ராக்ஷஸனாவான். ருத்விக்குகள் கேலர்கள் என்ற பெயருடைய பிசாசர்களாக ஆவார்கள். அவனுக்குப் புனஸ் ஸம்ஸ்காரம் தவிர்த்து எவ்விதத்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை.

தேவிபுராணத்தில்:— தக்ஷிணையை மட்டில் எடுத்துக்கொண்டு, முக்ய த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். அப்படியும் யாகம் முதலிய தர்ம கார்யத்தைச் செய்தால் சுத்தியை யடைவான். அவன் போகத்திலாசையுடையவனுய்ப் பிழைப்புக்காக மீதிவைத்துக் கொள்ளுகிருனே அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யப்பட வேண்டும். கர்ப்பகோளத்திலிருந்து ஜனனமும் செய்யப்பட

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வேண்டும். ஈச்வரனுக்கு ஐம்பதினுயிரம் அபிஷேகத்தினுலாவது பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். காயத்ரியை எட்டுலக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, பதினுயிரம்முறை கூச்மாண்டஹோமத்தாலா வது விடுபடுவான். நான்கில் ஒரு பாகம் செலவுடைய யாகத்தை யாவது, அல்லது த்ரவ்யம் முழுவதும் தக்ஷிணையாயுடைய யாகத்தை யாவது செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் இவ்விதம் செய்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

மார்க்கண்டேய புராணத்திலானுல்:— ப்ரதான த்ரவ்யத்தை விட்டு விட்டு யாகத்திற்காகத் தக்ஷிணையைமட்டில் எடுத்துக்கொண் டால், அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் இவ்விதம், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதேயாவது மறு நாளிலாவது ஸ்நானம் செய்து, சுத்தனுய், "அலங்காரமுடையவனுய், வ்யாதி யில்லாத நீல நிறமுள்ள அல்லது கறுப்பு நிறமுள்ள ஒரு பசுவைக் கொண்டுவந்து, கிழக்குமுகமாக உள்ள அதை ஆபோஹிஷ்டா முதலிய மந்த்ரங்களால் ஜலத்தினுல் ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டும். சிகப்பு வஸ்த்ரத்தால் போர்த்தி, பக்தியுடன் மூன்று முறை ப்ரதக்ஷி ணம் செய்து," அதன் மூத்ரத்தினுல் ஸ்நானம் செய்து, சுத்த னுய், ஹிரண்ய கர்ப்ப: + ஹவிஷாவிதேம என்ற மந்த்ரத்தை

176

[illegible]

ஜபிக்கவேண்டும். விஷ்ணுர்யோநிம் + ஸமர்த்துய என்ற மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு ஒரு முஹூர்த்த காலம் இருந்து, பசுவின் வயிற்றில் தனது சிரஸ்ஸை வைத்துக்கொண்டு அஷ்டயோநி மஷ்டபுத்ராம் என்ற அநுவாகத்தை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு தன்னை மறுபடி ஜனித்ததாய் நினைக்கவேண்டும். தானேவேயாவது பிதாவாவது, ஆசார்யனாவது ஜாதகர்யம் முதல் உபநயனம் வரையில் உள்ள ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டும். பசுவையும் த்ரவ்யங்களையும் ஆசார்யனுக்குக் கொடுத்து மன்னிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான்.

தக்ஷிணையை மட்டில் ப்ரதிக்ரஹிக்கும் விஷயத்தில் இந்த ப்ராயஸ்சித்தம். முக்ய த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்யாதபக்ஷத்தில் முன் சொல்லிய எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரீஜபம் முதலியவைகளால் சுத்தனாகிறான். இல்லாவிடில் வேறு ப்ராயஸ்சித்தமில்லை. அவ்விதமே,

ஹேமாத்ரியில்:— சொல்லிய இந்த ப்ராயஸ்சித்தங்களைச் செய்துகொள்ளாவிடில் வேறு ப்ரகாரமாய் ப்ராயஸ்சித்தமில்லை. த்ரவ்யத்திலாசையால் ஆசார்யனாகியவன் ஆயிரம் வர்ஷம் ராக்ஷஸனாவான். ப்ரம்ஹாவும், ஸதஸ்யனும் ஐந்நூறு வர்ஷங்கள் வரையில் ராக்ஷஸராவர். த்வாரபாலகர்கள், ருத்விக்குகள், ஹோதாக்கள்

[illegible]

ஜபித்தவர்கள் இருநூற்றைம்பது வர்ஷம் வரையில் கோரமான ராக்ஷஸர்களாக ஆவார். ப்ரம்ஹாவுக்கும், ஸதஸ்யரின் தலைவனுக்கும், ஆசார்யனுக்குச் சொல்லிய ஜபத்தில் பாதி ஜபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஹோதாக்களுக்கும், ஜபம் செய்தவர்க்கும் அவ்விருவருடைய ஜபத்தில் பாதி விதிக்கப்படுகிறது, என்று ஸ்ம்ருதியுள்ளது.

நாகரகண்டத்தில்:— ஹிரண்யகர்ப்பத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் முன்பு தர்மசாஸ்த்ரமறிந்த மன்வாதிகளாலும் ப்ராம்ஹணர்களாலும் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் செய்யாவிடில் ப்ராயஸ்சித்தங்களாலும் தீர்த்த ஸ்நானங்களாலும் சுத்தி என்பதில்லை.

ப்ரம்ஹாண்ட கட ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தேவலர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் யாகம் முதலிய காரணங்களில்லாமல். ப்ரம்ஹாண்ட கடத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அந்தத் துஷ்டன் ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனாவான். நிச்சயம்.

மார்க்கண்டேயர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் புண்ய தீர்த்தங்களில்

ப்ரஹ்மவைவர்தே —

'ப்ரஹ்மாண்டகடஸம்ஜ்ஞம் து ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி யோ த்விஜ: ।
அஷ்டலக்ஷஜபாபாவே நிஷ்க்ருதிர்ப்ரஹ்மராக்ஷஸாத்' இதி ॥

காலவ: —

'ப்ரஹ்மாண்டம் யோ த்விஜோ த்ருத்வா ஸோ(அ)ஷ்டலக்ஷம் ஜபேதிமாம் ।
பூதாத்மா பவதி த்வஷ்டாத்மா இஹ லோகே பரத்ர ச ॥ லக்ஷேணாபிஷேகஸ்ய ஶம்போ ருத்ரவிதானத: । சதுர்பாகவ்யயம் க்ருத்வா யஜ்ஞம் வா பஹுதக்ஷிணம் ॥ ஸைஷைவ நிஷ்க்ருதிஸ்தஸ்ய ருத்விக்பி: ஸஹிதஸ்ய ச । அந்யதா நிஷ்க்ருதிர்நாஸ்தி ஸஹஸ்ராப்தம் பிஶாசதா' இதி ॥

பவிஷ்யோத்தரே —

'ஆசார்யஸ்ய தயோ: ப்ரோக்தம் ப்ராயஶ்சித்தமிதம் ப்ரபோ ।

ப்ரம்ஹாண்டகடத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அ[வனு]க்கு எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபத்தைத் தவிர்த்து ப்ராயஶ்சித்தம் இங்கு இல்லை.

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— ப்ரம்ஹாண்டகடம் என்பதை எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ அவனுக்கு எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபம் செய்யாவிடில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸத் தன்மையினின்றும் விடுபடுவதென்பதில்லை.

காலவர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹாண்டகடத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தானோ அவன் எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரியை ஜபிக்க வேண்டும். அவ்விதம் ஜபித்தால் அந்தத் துஷ்டன் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் சுத்தனாவான். ருத்ர விதியுடன் சிவனுக்கு லக்ஷம் முறை அபிஷேகம் செய்வதால் சுத்தனாவான். நான்கில் ஒரு பாகத்தைச் செலவு செய்தால் சுத்தனாவான். அல்லது எல்லாத் தனத்தையும் தக்ஷிணையாயுடைய யாகத்தைச் செய்தால் சுத்தனாவான். ருத்விக்குக்களுடன் கூடிய அவனுக்கு இதுவே ப்ராயஶ்சித்தம். இதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. அவன் ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் பிசாசனாவான்.

பவிஷ்யோத்தரத்தில்:— ஏ ப்ரபோ! அவ்விருவர்களுக்கும் ஆசார்யனுக்கு விதித்த ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம்

த்வாரபாலானாம் தததர்தம் ஸ்யாதிதரேஷாம் ஹி பூர்வவத் ॥ அத வா தத்த்ரவ்யஸ்ய சதுர்பாகவ்யயம் தத: குர்யாத்தே த்விஜ: । அந்யதா நிஷ்க்ருதிர்நாஸ்தி தானைஸ்தீர்த்தாவகாஹனை: ॥ ஆசார்யம் ப்ராப்ய பாபம் ராஜ்ஞோ தானாதிசாரிண: । பாதஹீனம் தயோ: ப்ரோக்தம் ஶேஷம் ஸர்வேஷு ஸம்விஶேத் ॥ ப்ராயஶ்சித்தே விநா ராஜன் பாபம் தஸ்ய ப்ரதிக்ரஹாத் । தஸ்மாதிதம் ப்ரகர்தவ்யம் ப்ராயஶ்சித்தம் த்விஜா(தி)திபி:' இதி ॥

கல்பதருப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அத கல்பதருப்ரதிக்ரஹப்ராயஶ்சித்தம் ।

தத்ர மார்கண்டேய: —

'ஆபத்ஸ்வபி ஸதா விப்ரோ ந க்ருஹ்ணீயாத் ஸுரத்ருமம் ।
யாவந்த்யஸ்ய ஸந்தி பர்ணானி புஷ்பாணி ச பலானி ச ॥ தாவதீர்வர்ஷஸங்க்யா வை ராக்ஷஸோ நிர்ஜனே வனே । ருத்விக்பிர்ப்ரஹ்மணா ஸார்தம் அத:பாதவிவர்ஜித:' இதி ॥

சொல்லப்பட்டுள்ளது. த்வாரபாலகர்களுக்கு அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம். மற்றவர்களுக்கு முன் சொல்லியது போல். அல்லது, அந்தத் தான த்ரவ்யத்தின் நான்கில் ஒரு பாகத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்யாவிடில், மற்றத் தானங்களாலும், புண்ய தீர்த்த ஸ்நானங்களாலும் ப்ராயஶ்சித்தமென்பதில்லை. அரசனின் பாபம் ஆசார்யனை அடைகின்றது. முக்கால் பாகம் பாபம் அவ்விருவருக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மீதியுள்ளது எல்லாரிடமும் சேருகிறது. ஓ அரசனே! ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் ப்ரதிக்ரஹ பாபத்தினின்றும் சுத்தர்களாவதில்லை. ஆகையால் ப்ராம்ஹணர்கள் இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

கல்பதருப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— ப்ராம்ஹணன் எப்பொழுதும் ஆபத்துக் காலங்களிலும் கல்பக வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கக்கூடாது. இந்த வ்ருக்ஷத்தினுடைய இலைகள், புஷ்பங்கள், பலங்கள் எவ்வளவு உள்ளனவோ அவ்வளவு வர்ஷம் வரையில் ஜனங்களில்லாத காட்டில் ருத்விக்குகள், ப்ராம்ஹா இவர்களுடன் கீழ்க்காலில்லாத ராக்ஷஸனாவான்.

[illegible]

கா³ருடே³—

[illegible] இதி ॥

[illegible]

தத்ராஹ கௌ³தம:—

[illegible] இதி ॥

காருடத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் ஒரு காலத்திலும் பல காரணங்களில்லாமல் இந்த இலையுள்ள வ்ருக்ஷத்தைப் ப்ரதிக்ரஹிக்கக்கூடாது. ப்ரதிக்ரஹித்தால் ஓ அரசனே! அந்த வ்ருக்ஷத்தின் இலைகள் எவ்வளவோ அவ்வளவு வர்ஷப் வரையில், ருத்விக்குகளுடன் ஜலமில்லாத காட்டில் கண், கால்கள் இல்லாத ராக்ஷஸனாவான்.

அர்ப்ராம்ஹணத்தன்மை நிவர்த்திப்பதற்கான யாகம், தனது முன்னோராலாவது, தன்னாலாவது செய்யப்பட்ட கடனைத் தீர்ப்பது, தன்னால் செய்யப்பட்ட அக்ரஹாரம் அல்லது குளம் சிதிலமாய்விட்டால் அதைப் புதுப்பிப்பது, என்பவை ப்ரதிக்ரஹத்தில் காரணங்களாகும். இவ்விதமான காரணங்களில்லாமல் போகத்திற்காக ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாவான், என்பது பொருள்.

அதைச் சொல்லுகிறார் கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணன், கடன் தீர்ப்பதற்காவது, யாகத்திற்காவது, தான் நிர்மாணம் செய்த க்ராமம், தடாகம் முதலியது அழிந்தால் அவைகளைச் சீர்திருத்துவதற்காவது கல்ப வ்ருக்ஷத்தைப் ப்ரதிக்ரஹிக்கலாம். அந்த த்ரவ்யம் முழுவதையும் உடனே அதற்காகச் செலவு செய்துவிட்டால்

மார்கண்டேயபுராணே—

[illegible] இதி ॥

[illegible] ॥

தத்ரைவ—

[illegible] ।

பாபத்தை யடைவதில்லை. மனிதத் தன்மையிலேயே சுத்தனாவான். ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாகமாட்டான்.

மார்க்கண்டேய புராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் மோஹத்தால் தனது ஸுகத்திற்காக இந்த வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால் அவனுக்கு இருபத்தொரு நரகங்களை அடைவதைத் தவிர்த்து ப்ராயஶ்சித்தமில்லை. அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை மனு, நாரதர், காலவர் இவர்கள் ச்ரமப்பட்டுச் சொல்லியுள்ளார். காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, நான்கில் ஒரு பாகத்தைச் செலவு செய்வதாலாவது, சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதாலாவது, ராமஸேது முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் மூன்று வர்ஷம் ஸ்நானம் செய்வதாலாவது பூமண்டலத்தை மூன்று முறை ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதாலாவது, சுத்தி. இவைகள் ப்ராயஶ்சித்தங்கள், என்று. இந்தக் கல்ப வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால் இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன், ருத்விக்குகள் இவர்களுக்கும், ஹோதாக்கள், ஜபிப்பவர்கள், படிப்பவர்கள் இவர்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தமானது பாதியும், கால் பாகமும் என்று அறியப்பட வேண்டும்.

மார்க்கண்டேய புராணத்திலேயே:— க்ஷத்ரியனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹித்தால், சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தம். சூத்ரனிடமிருந்து

[illegible] ॥

கோஸஹஸ்ரப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அத கோஸஹஸ்ரப்ரதிக்ரஹ ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

தத்ர தேவல:—

[illegible] ॥

மார்க்கண்டேய:—

[illegible] ॥

மத்ஸ்யபுராணே—

[illegible]

க்ரஹித்தால், இரண்டுமடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ராம்ஹணனிடமிருந்து க்ரஹித்தால், சொல்லியபடி ப்ராயஶ்சித்தம். வைச்யனிடமிருந்து க்ரஹித்தால், க்ஷத்ரியனிடமிருந்து க்ரஹித்ததில் போல் ப்ராயஶ்சித்தம். இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களைத் தவிர்த்து வேறு இடத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் காணப்படவில்லை.

ஆயிரம் பசுக்களை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— துலா தானத்திலும், கோஸஹஸ்ர தானத்திலும், ஆசார்யனுக்குப் பிசாசத்தன்மையினின்று மறு பிறப்பானது ப்ரம்ஹாவின் ஒரு வர்ஷம் வரையில் பூமியில் இல்லை.

பிசாசத் தன்மையினின்றும் நிவ்ருத்தி இல்லை, என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயர்:— ப்ராம்ஹணன் அரசனிடமிருந்தாவது வைச்யனிடமிருந்தாவது கோஸஹஸ்ரத்தை க்ரஹித்தால், காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம்முறை ஜபிக்கவேண்டும். புநருபநயனம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

மத்ஸ்யபுராணத்தில்:— புண்ய க்ஷேத்ரத்தில், புண்ய தீர்த்தத்தில், ஸூர்ய சந்த்ர க்ரஹணத்தில், தனத்தில் ஆசையுள்ள

[illegible] ॥

ராஜவிஜயே—

[illegible] ॥

கூர்மபுராணே—

[illegible] ॥

எவன் கோஸஹஸ்ரத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் ப்ராப்ரதக்ஷிணம் செய்து, பிறகு காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம்முறை ஜபிக்கவேண்டும். கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு புநருபநயனத்துக்கு அர்ஹனாகிறான்.

ராஜவிஜயத்தில்:— கோஸஹஸ்ர தானத்தில் ஆசார்யத் தன்மையை யடைந்தால், அவனுக்குக் காயத்ரியை ஒன்பதுலக்ஷம் முறை ஜபிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஶ்சித்தமில்லை. ப்ராப்ரதக்ஷிணம் செய்து, கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு, ப்ராயஶ்சித்தத்தால் சுத்தனானால் புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

கூர்மபுராணத்தில்:— பேராசையினால் கோஸஹஸ்ர தானத்தில் ஆசார்யனாயிருந்தால், அவன் ப்ராப்ரதிக்ஷிணம் செய்து, பிறகு காயத்ரியை ஒன்பதுலக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். அதில் சக்தியில்லாதவன், ஈச்வரனுக்கு நமக (ருத்ர) சமகங்களால் விதிப்படி பதினாயிரம் அல்லது லக்ஷம் அபிஷேகம் செய்தாலாவது, த்ரவ்யம் முழுவதையும் யாகத்தில் செலவு செய்தாலாவது சுத்தியை யடைவான்.

[illegible]

நாகரகண்டத்தில்:— ப்ரம்ஹா, ஸைதஸ்யன் இவ்விருவரும் முன்சொல்லிய ப்ராயஸ்சித்தத்தில் பாதிக்கு அர்ஹராகின்றனர். த்வாரபாலகர்கள், படிப்பவர்கள் இவர்களுக்கு அதன் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம். ஹோதாக்கள், ஜபிப்பவர்கள், இவர்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் முன்போல், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

லிங்கபுராணத்தில்:— அலா தானத்திலும், கோஸஹஸ்ர தானத்திலும் ஆசார்யனாயிருப்பவன் எந்தத் தனத்தை க்ரஹிக்கின்றானோ அந்தத் தனத்தை தர்மவிஷயத்தில் உபயோகிக்காமல், பத்னீ புத்ரர்கள் இவர்களுடன் கூடியவனாய் ஸுகமாயிருந்தால், அவனது பத்னீ, புத்ரர்கள், தம்பிகள் இவர்களுக்கும், அவனது ஹவ்யகவ்யங்களில் புஜிப்பவர்களுக்கும், அவனது ஸம்பந்திகள், பந்துக்கள் இவர்களுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். பெரியோர்கள் இவ்விதம் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

தங்கத்தால்செய்த காமதேனுவை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பஞ்சராத்ரத்தில்:— எப்பொழுதும் பாபிகளாயும், பாபபுத்திகளாயும் உள்ள அரசர்களுக்குக் காமதேனு பாபத்தைப் போக்குவ

[illegible]

தாயும், புண்யத்தை வ்ருத்திசெய்வதாகவும் ஆகின்றது. இவ்விதம் புண்யரூபமாகிய ஸ்வர்ண காமதேனுவை எந்த ப்ராம்ஹணன் ஆசையினால் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் அப்பொழுதே பதிதனாவான். ஓ அரசனே! காயத்ரியை எட்டுலக்ஷம்முறை ஜபிப்பதாலாவது, எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்தாலாவது, ஈச்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்தாலாவது, எல்லாத் தனத்தையும் தக்ஷிணையாகவுள்ள யாகத்தாலாவது, அவன் இரண்டு உலகங்களிலும் சுத்தனாவான்.

கௌர்மத்தில்:— அரசனால் சாஸ்திரப்படி பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ண காமதேனுவை எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் எப்பொழுதும் ஆசௌசமுள்ளவனாவான். அப்பொழுதே ப்ராயஸ்சித்தத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். மறுபடி உபநயனத்தால் ஒவ்வொரு நாளும் விதியுடன் காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம் முறை வரையில் ஜபித்து, தனத்தின் எட்டில் ஒரு பாகத்தைச் செலவு செய்து ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். சிவனுக்கு அபிஷேகத்தினாலாவது, தனம் முழுவதையும் தக்ஷிணையாயுள்ள யாகத்தாலாவது சுத்தனாவான். ஓ அரசனே!

ஹிரண்யாஶ்வப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அத ஹிரண்யாஶ்வப்ரதிக்ரஹ ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

கூர்மபுராணே—

'ஹிரண்யவாஜினம் லுப்தோ த்விஜோ மோஹபராயண: । ஜன்மத்ரயே ராக்ஷஸத்வம் பைஶாச்யம் ச விஶாம்பதே ॥ ததந்தே பூமிமாஸாத்ய ராஸபத்வமவாப்னுயாத் । ததந்தே ரோகவான் பூத்வா நரகம் யாதி பாண்டவ' இதி ॥

வாமனபுராணே—

'ஹிரண்யாஶ்வம் த்விஜோ மோஹாத் ராஜ்ஞ: புண்யதிநேஷு ஹி । ப்ரதிக்ருஹ்யாத்மபோகார்த்தம் ஸ பவேத் ப்ரஹ்மராக்ஷஸ: ॥ தத: ராஸபதாம் ப்ராப்ய ரோகவான் ஜன்மநாம் த்ரயே । ததோ நரகமாஸாத்ய திஷ்டத்யாசந்த்ரதாரகம் ॥ அஸ்யைவ நிஷ்க்ருதிர்நாஸ்தி லக்ஷாஷ்டகஜபாத்ருதே' இதி ॥

புத்தியுள்ளவன் சொல்லப்பட்ட இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களுள் ஒன்றினால் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் சிறந்த சுத்தியையடைவான்.

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட குதிரையை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கூர்மபுராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் பேராசையுடையவனாய்த் தங்கத்தாலாகிய குதிரையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவன் மூன்று பிறப்பில் ராக்ஷஸத் தன்மையையும், பிசாசத் தன்மையையும் அநுபவித்து, அதன் முடிவில் பூமியையடைந்து கழுதைத் தன்மையை அடைவான். அதன் முடிவில் ரோகமுள்ளவனாகி நரகத்தை அடைகிறான், ஓ பாண்டவ!

வாமனபுராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் பேராசையால் புண்யகாலங்களில் அரசனிடமிருந்து தங்கக் குதிரையைத் தனது ஸுகத்திற்காக ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவன் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாவான். பிறகு கழுதைத் தன்மையையடைந்து, மூன்று பிறப்புகளில் ரோகமுடையவனாகி, பிறகு நரகத்தையடைந்து, சந்த்ரன் நக்ஷத்ரங்கள் உள்ள வரையில் இருப்பான். அவனுக்குக் காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லவே இல்லை.

ப்ரஹ்மவைவர்தே—

'ஹிரண்யாஶ்வம் த்விஜோ யஸ்து தஸ்ய நிஷ்க்ருதிரீரிதா । அஷ்டலக்ஷஜபாத்வாபி லக்ஷருத்ராபிஷேகத: ॥ அஷ்டாம்ஶ த்ரவ்யதாநாத்வா ஸர்வஸ்வதக்ஷிணை: । ததஶ்சாப்யோ பவேத் ஶுத்தி: புநருபநயநத: ॥ ப்ரஹ்மணா ச ஸநத்ஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாசரேத் । த்வாரபாலாஶ்ச ஜாபகா ப்ராயஶ்சித்தார்ஹகா: ॥ அந்யதா தோஷவந்தஶ்ச ந ஸம்பாஷ்யா: கதாசந । (ந ஸம்ஸ்பர்ஶ்யா ஸம்பாஷ்யா நார்ஹவேதாஸ்து பங்க்திஜாது') இதி ।

ஹிரண்யாஶ்வரதப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஹிரண்யாஶ்வரதப்ரதிக்ரஹப்ராயஶ்சித்தப்ரகாரம்

ப்ரஹ்மவைவர்தே—

'ஹிரண்யாஶ்வரதம் யஸ்து த்விஜோ க்ருஹ்ணாதி பார்திவாத் ।

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் தங்கக் குதிரையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, லக்ஷம் முறை ருத்ராபிஷேகத்தாலாவது, எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்வதாலாவது, எல்லாத் தனத்தையும் தக்ஷிணையாயுள்ள யாகங்களாலாவது அப்பாபத்தினின்றும் சுத்தியையடைவான். புநருபநயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதில், ப்ரம்ஹாவும், ஸதஸ்யனும் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதியைச் செய்யவேண்டும். த்வாரபாலகர்களும், ஜபிப்பவர்களும் கால்பாகம் ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கு உரியவராவர். ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் பாபிகளாகிய அவர்கள் ஒருகாலும் பேசுவதற்கு அர்ஹரல்லர். (அவர்கள் தொடுவதற்கு அர்ஹரல்லர். பங்க்திக்கு அர்ஹரல்லர். அவர்களுடன் பேசக்கூடாது.)

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட குதிரையுள்ள ரதம் ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் அரசனிட

[illegible]

[illegible]

மிருந்து தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட குதிரையுடன் கூடிய ரதத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் காட்டில், ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனாவான். அவனுக்கு உண்மையறிந்த முனிவர்களால் இவ்விதம் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, லக்ஷம் முறை ருத்ராபிஷேகத்தாலாவது, எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவிட்டு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்வதாலாவது, என்று. அதன் முடிவில் வபனம் செய்து புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். இவ்விதம் பெரியதாகிய ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டால் சுத்தியையடைகிறான். இவ்விதம் செய்துகொள்ளாவிடில் சுத்தனாகான். ஒருகாலும் ஸம்பாஷணத்துக்கு அர்ஹனாகான். ப்ரம்ஹா முதலியவர்களுக்கு அதன் பாதி, என்ற ந்யாயம் முன் சொல்லியபடி விதிக்கப்படுகிறது.

தங்க யானை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹாண்ட புராணத்தில்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பேராசையாலும் மோஹத்தாலும அரசனிடமிருந்து புண்யகாலம், பர்வகாலம் இவைகளில் தங்கத்தால் ஆகிய யானையை க்ரஹிக்கின்றானோ, தானத்தை ப்ரதிக்ரஹித்த அவனுக்குப் பத்து லக்ஷம் முறை

[illegible]

காயத்ரீ ஜபத்தைத் தவிர்த்து ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் லக்ஷம் முறை ஹோமம் செய்வதால் சிறந்த சுத்தியை யடைவான்.

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— ப்ராம்ஹணன், ஆசையால் மயங்கி அரசனிடமிருந்து புண்ய காலங்களில், புண்ய தீர்த்தங்களில், புண்ய ஆலயங்களில் தங்க யானையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், பிறகு லோபத்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளாமலிருந்தால், அவன் காட்டில் ஜலமில்லாத இடத்தில், ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற ராக்ஷஸனாக ஆவான். அவனுக்கு ஒன்பது லக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபத்தைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் லக்ஷம் முறை ஹோமம் செய்வதால் வேதோக்தமான சுத்தியை யடைகிறான். எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்து விதிப்படி ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்வதாலும் சுத்தனாவான். கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு புனருபநயனம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அதில் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம் ப்ரம்ஹாவுக்கும், ஸதஸ்யனுக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. த்வாரபாலகர்களுக்கும் அதில் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம். அதில் பாதி ஜாபகர்களுக்கு. தங்க யானையை ப்ரதிக்ரஹம் செய்வதில் இந்த ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

ஐந்து கலப்பை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

வஸிஷ்ட ஸம்ஹிதையில்:— ப்ராம்ஹணன் ஐந்து கலப்பைகளை அல்லது ஒரு கலப்பையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஓ அரசனே! கேட்பாயாக. காயத்ரியை ஐந்து லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவும். அல்லது, பத்து லக்ஷம் முறை ருத்ராபிஷேகம் ப்ராயஶ்சித்தம். நான்கில் ஒரு பங்கு த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்யவேண்டும். அல்லது த்ரவ்யம் முழுவதும் தக்ஷிணையாயுள்ள யாகத்தைச் செய்யவேண்டும். இந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக மஹாநதியிலாவது அல்லது ப்ரகாவது ஸூர்யோதயத்திற்கு முன் ஸ்நானம் செய்து, ஸூர்யோதயமாகும் வரையில் நித்ய கர்மத்தை முடித்து, பிறகு தடாகம், நதி, புஷ்கரிணீ ஏதாவதொன்றை யடைந்து, கழுத்தளவு ஜலத்தில் நின்று, ஸ்ரீ நாராயணனை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, தலையை நிமிர்த்தி ஸூர்யனைப் பார்ப்பவனாய், கைகளைத் தூக்கி, பாபத்தைப் போக்குவதற்காக அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜபிப்பவனாய் ஸூர்யாஸ்தமயம் வரையில் நற்புத்தியுடையவனாய் ஜபிக்கவேண்டும். இடையில் யாத்யாஹ்நிகர், ப்ராம்ஹ

[illegible]

யஜ்ஞம், தர்ப்பணம் இவைகளைச் செய்து, மனஸினால் பூஜை செய்து, மறுபடி ஜலத்தை யடைந்து ஜபம் செய்யவேண்டும். ஸாயங்காலம் ஸந்த்யோபாஸனம் செய்து, பிறகு ஸாயங்கால ஹோமத்தைச் செய்து, மௌனத்தை விட்டு, ஓ அரசனே! அப்பொழுது அல்பமான ஆஹாரத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். யவையாலாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். அல்லது பச்சைப்பயறு தான்யத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். தான் செய்த பாபத்தை ஸ்மரித்துப் பூமியில் படுக்கவேண்டும். இரவு விடிந்த பிறகு முன்போல் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஒரு மண்டலம் பூர்ணமான பிறகு விரஜா ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து பிறகு பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். அவர்களுக்குத் தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு அந்த ப்ராம்ஹணர்களின் உத்தரவினால் தான் புஜிக்கவேண்டும்.

இது ஆசார்யனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம். எல்லாருக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மாத்ஸ்யத்தில்:— ப்ரம்ஹாவும், ஸதஸ்யனும் அவனது பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கு உரியவர். த்வாரபாலகர்களுக்கு அதன் பாதி.

பூமிப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ||

அத பூமிப்ரதிக்ரஹப்ராயஶ்சித்தம் ||

ஶிவபுராணே—

[illegible]

பாத்மே—

[illegible]

ஸதஸ்யப்ரஹ்மணோரர்தம் த்வாரபாலாநாம்

மற்றவர்க்கு அதன் பாதி. இது ப்ராயஶ்சித்தத்தின் ப்ரகாரம். இதைத் தவிர்த்து வேறு வழியில்லை.

பூமியை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சிவபுராணத்தில்:— எந்த அரசன் புண்ய காலத்தில் சந்தனம் முதலியவைகளால் பூமியைப் பூஜித்து ப்ராம்ஹணனுக்குத் தானம் செய்கின்றானோ, அதில் புண்யத்துக்கு முடிவு இல்லை. இந்தப் பூமியை புண்ய காலங்களிலும் பர்வ காலங்களிலும் எவன் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ அந்த ப்ராம்ஹணனுக்கும் இப்புவியில் ராக்ஷஸ ஜன்மத்தைத் தவிர வேறு ஜன்மம் இல்லை. ப்ரம்ஹோபதேசம் செய்துகொள்ள வேண்டும். ஸாவித்ரீ தானமும் செய்யவேண்டும். பிறகு காயத்ரியைப் பத்துலக்ஷம் முறை சோம்பலில்லாமல் ஜபிக்கவேண்டும்.

பாத்மத்தில்:— தர்ம சாஸ்த்ர விதிப்படி அரசனால் பூஜிக்கப்பட்ட பூமியை எந்த ப்ராம்ஹணன் த்ரவ்யத்தில் ஆசையுள்ளவனாய் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் யாகம் முதலியதைச் செய்யாவிடில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாகின்றான். காயத்ரியைப் பத்துலக்ஷம் முறை ஜபித்தால் அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸதஸ்யனுக்கும் ப்ரம்ஹாவுக்கும் அதன்பாதி ப்ராயஶ்சித்தம்.

[illegible]

விஶ்வசக்ரப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ||

அத விஶ்வசக்ரப்ரதிக்ரஹப்ராயஶ்சித்தம் |

தத்ர மார்கண்டேய:—

[illegible]

த்வாரபாலகர்களுக்கு அதன்பாதி. ஜாபகர்களுக்கு அதன் பாதி. ஹோதாக்களுக்கும் அப்படியே. எல்லாத் தானங்களிலும் ஆசார்யர்களுக்கு, ப்ராயஶ்சித்தம் இவ்வுலகத்துக்கு ஹிதத்தை விரும்பும் ப்ரம்ஹாவினால் முற்காலத்தில் தேவர்களின் நடுவில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் மரணத்தை யடைவான். ஆகையால் இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தை முயற்சியுடன் செய்யவேண்டும்.

விச்வசக்ர ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— ப்ராம்ஹணன் காரணமில்லாமல் பேராசையினால் விச்வசக்ரத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், காட்டில் ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாக ஆவான். அவனுக்கு அந்த ஜன்மத்தினின்றும் திரும்புவதென்பது ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் இல்லை. அதற்கு இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் மஹாத்மாவான வஸிஷ்டரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ப்ராயஶ்சித்த விதிப்படி நான்கில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவுசெய்து, விதிப்படி புனருபநயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். சிறந்த ப்ராம்ஹணனிடமிருந்து ப்ரம்ஹோபதேசத்தை யடையவேண்டும். பதினாயிரம்முறை சிவாபிஷே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கத்தால் அவனுக்குச் சுத்தி. வேறு விதத்தால் இல்லை. ப்ரம்ஹாவுக்கும் அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸதஸ்யனுக்கும் அப்படியே. த்வாரபாலகர்களுக்கும் ஜாபகர்களுக்கும் அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

கல்பக்கொடி ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

லிங்கபுராணத்தில்:— அஸுரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டதும் சுபமாயுமுள்ள இந்தக் கல்பக்கொடியை எந்த ப்ராம்ஹணன் ஆசையினால் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாக ஆவான். ஸூர்யன் முதலிய தேஜஸ்ஸுகள் உள்ளவரையில் ராக்ஷஸனாயிருப்பான். அப்படியே ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன், த்வாரபாலகர்கள், ஜாபகர்கள் என்ற எல்லோரும் கொடிய ராக்ஷஸர்களாக ஆயிரம் வர்ஷம் ஆகின்றனர். ஸந்தேஹமில்லை. கல்பதரு ப்ரதிக்ரஹத்தில் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தப்படி இவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தத்தைப் பாதி பாதியாய் க்ரமப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸப்தஸாகர ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காருடபுராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையால் ஸப்தஸாகரத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், தன் குலத்துடன் ஜலமில்லாத இடத்தில் ராக்ஷஸனாய் ஆவான். தக்ஷிணையை யாகத்திற்காக வைத்துக்கொண்டு ப்ரதானத்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். யாகத்தில் தனத்தையெல்லாம் செலவிட்டால் அவனுக்குப் பிசாசத் தன்மை இல்லை. இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தத்தால் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் சுத்தனாகிறான். நான்கில் ஒரு பாகத்தையாவது செலவிட்டு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அவனுக்கு மறுபடி புநருபநயனமும், ஸாவித்ரீ தானமும் செய்யப்படவேண்டும். ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன் இருவரும் அவனின் ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதிக்கு உரியவர். அதன் பாதி த்வாரபாலகர்களுக்கும், ஜாபகர்களுக்கும்.

தோலினால் செய்யப்பட்ட பசுவின் ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

வாமன புராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையுள்ள

[illegible]

வனைத் தோஷீனல் செய்யப்பட்ட பசுவை ப்ரதிக்ரஹித்தால், ஜலமும் ஜனமும் இல்லாத காட்டில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாக ஏழு பிறவிகளில் தான் செய்த பாபத்தை நினைத்துக்கொண்டு இருப்பான். அவனுக்கு இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காயத்ரியைப் பன்னிரண்டு லக்ஷம் முறை ஜபிக்க வேண்டும். அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்துடன் செய்யப்படவேண்டும், என்று.

பராஶர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் க்ரஹணம் முதலிய காலங்களில் புண்ய தீர்த்தங்களில் சர்ம தேனுவை அரசனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹிப்பானோ, அவன் ப்ராயஶ்சித்த விதிப்படி நான்கில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவிடவேண்டும். காயத்ரீயைப் பன்னிரண்டு லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். லக்ஷம் முறை சிவாபிஷேகம் செய்யவேண்டும். இவைகளுடன் ஏதாவதொன்றைச் செய்து புனஸ் ஸம்ஸ்காரம் செய்துகொண்டால் சுத்தனாவான். ஸதஸ்யன், ப்ரம்ஹா இவர்களுக்குப் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம். ருத்விக்குகளுக்கும் முன்போலவே.

காருடபுராணத்தில்:— திலா, கோஸஹஸ்ரம், லாங்கலம், ஸப்தஸாகரம், விஶ்வசக்ரம், சர்மதேனு, மஹாபூதகடம், ஹேமஹஸ்தி,

[illegible]

ஹேமரதம் இவைகளின் ப்ரதிக்ரஹத்தில் ஆசார்யன் ம்ருத்யுவை அடைவான். ஆகையால் ம்ருத்யுவைத் தாண்டுவதற்காக அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அன்றேயாவது, மறுநாளிலாவது, பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகாவது, ஐந்தாவது நாளிலாவது, ஒரு மாஸத்திற்குப் பிறகாவது, மூன்று மாஸத்திற்குப் பிறகாவது, ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகாவது ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்டு சுத்தனானால் புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். இரண்டு உலகங்களிலும் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யனாகிறான். இல்லாவிடில் தோஷத்தையடைவான். ப்ரம்ஹராக்ஷஸத் தன்மையினின்றும் நிவ்ருத்தி என்பது இல்லை.

மஹாபூத கட ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் பஞ்சபூத கடத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாக ஆவான். கோரமான காட்டில், ஜனமும் ஜலமும் இல்லாத ப்ரதேசத்தில் ஆயிரம் வர்ஷம் வஸிப்பான். ப்ராம்ஹணன் பாப நிவ்ருத்திக்காக ஒரு பக்ஷம் முழுவதும் காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். அவனுக்குப் புனஸ்ஸம்ஸ்காரத்துடன் மறுபடி உபநயனம் செய்யவேண்டும். லக்ஷம் முறை சிவாபிஷேகத்

[illegible Grantha text]

[illegible]

தானும், நான்கில் ஒரு பாகம் தனத்தைச் செலவிடுவதாலும்,
சுத்தி. அவ்விதம் செய்யாவிடில் ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷத்தினின்று
நிவ்ருத்தியில்லை. அதன் பாதி ப்ராயச்சித்தம் ப்ராம்ஹணருக்கு.
அப்படியே வைச்யனுக்கும், க்ஷத்ரியர்களுக்கும், ஜாபகர்
களுக்கும் அதன் பாதி ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்விக்கவேண்டும்.

ஸ்காந்தத்திலோவெனில்:—பாபியான அரசனிடமிருந்து துலா
முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயச்சித்தம் செய்து சுத்தனாகி,
புனஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்துகொள்ள அர்ஹனாவான். கங்கையில்
உலக்கைபோல் ஸ்நானம் செய்வதால் தேஹசுத்தியை யடைவான்.
அப்படியே நர்மதையில் ஸ்நானம் செய்தால் முன்போல் சுத்தியை
யடைவான். கண்டகிநதியில் ப்ராதஃகாலத்தில் ஆரம்பித்து ஸாயங்
காலம் வரையில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இரண்டு வர்ஷம்
செய்தால் சுத்தனாய் இரண்டு உலகங்களிலும் சுத்தனாவான்.
அவ்விதமே ப்ராம்ஹணன் சோணபத்ரா நதியில் அனுஷ்டித்தால்
சுத்தியை யடைவான். கௌதமீ நதியில் நியமத்துடனும் ஸ்நானம்
செய்து நித்யகர்மானுஷ்டானம் செய்து உலக்கைபோல் இருபது
ஸ்நானம் செய்தால் ஒரு வர்ஷத்தால் சுத்தனாவான். பீமரதி
என்கிற மஹாநதியில் ஜிதேந்த்ரியனாய்ப் பாதிராத்ரியில் முழங்கால்

[illegible Grantha text]

அளவுள்ள ஜலத்தில் நின்று த்ரியம்பகமந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.
ஆயிரம் முறை ஆவது வரையில் ஜபித்துவிட்டு ஜபத்தை நிறுத்த
வேண்டும். இவ்விதம் மூன்று மாஸம் வரையில் செய்தால் முன்
போல் சுத்தியை யடைகிறான். அகண்டமான காவேரியில் விதிப்
படி ப்ராதஃகாலத்தில் ஸ்நானம் செய்து, சீக்ரமாய் நித்யகர்மத்தை
முடித்துக்கொண்டு, கழுத்தளவு ஜலத்தில் இருப்பவனாய்,
நூற்றெட்டுமுறை புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அது
முடிந்த பிறகு மௌனத்தை விடலாம். இவ்விதம் ப்ரதிதினம்
செய்யவேண்டும். இவ்விதம் இரண்டு மாஸம் செய்தால் சுத்தனா
வான். தாம்ரபர்ணீ நதியின் ஜலத்தில் மூன்றுநாள் ஸ்நானம்
செய்து, த்ரயம்பக மந்த்ரத்தை ப்ரதிதினமும் கணக்கில்லாமல்
ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதம் விக்னமில்லாமல் மூன்று நாட்களில்
இந்த வ்ரதம் முடிந்தால் ப்ராம்ஹணன் துலாப்ரதிக்ரஹம் முதலிய
பாபத்தினின்றும் சுத்தனாவான். பணத்தாசையால் துலாப்ரதி
க்ரஹம் முதலியதைச் செய்தவன் ராமதனுஷ்கோடியில் ஸ்நானம்
செய்து, மத்யாஹ்ன ஸமயத்தில் ராமநாத ஆலயத்தை அடைந்து,
முதலில் ஔபாஸனாக்னியில் விரஜாஹோமத்தைச் செய்யவேண்
டும். ஒரு மாஸம் முழுவதும் பூமியில் படுக்கவேண்டும். பாலை
அல்லது பழத்தை ஆஹாரமாகக்கொள்ளவேண்டும். ராமஸேது

உபோஷ்யைகம் ஸம்வத்ஸரம் | ஸேதுதர்சநமாத்ரேண ப்ரம்ஹ ஹத்யா விநச்யதி | ததூநாநி பாபாநி நச்யந்தீதி கதா' இதி ||

ஆஹிதாக்நிஸ் ஸம்பூர்ணதக்ஷிணேந புநஸ்ஸ்தோமேந வா யஜேத | 'யோ வா பஹு ப்ரதிக்ருஹ்ய கரமிவ ஸர்வமிவ மந்யேத புநஸ்ஸ்தோமேந யஜேத' இதி ச்ருதே: || ('உசநஸ்ஸ்தோமேந கரமிவாத்மாநம் மந்யமாநோ யஜேத' இத்யாச்வலாயநஸூத்ரம் | உசநஸ்ஸ்தோமோ நாமைகாஹ: | புநஸ்ஸ்தோம இத்யஸ்யைவ ஸம்ஜ்ஞா | கர: = விஷம் | கரோ நிகீர்ணோ யேந ஸ கரகீர்ண: | யோ பஹு ப்ரதிக்ருஹ்ய பாபாதிபயாதாத்மாநம் கரமிவ மந்யேத ஸ அநேந யஜேதேதி நாராயணவ்ருத்தி: ||) இதி ப்ரதிக்ரஹப்ராயச்சித்தம் ||

யத்ர ப்ருதக் ப்ராயச்சித்தம் நோக்தம், நோபலப்யதே வா, தத்ர ஸாதாரணம் ப்ராயச்சித்தமுச்யதே ||

...வைப் பார்ப்பதினாலேயே ப்ரம்ஹஹத்யாபாபமும் நசிக்கிறது. அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட பாபங்கள் நசிக்கின்றன என்பதில் பேச்சென்ன?

ஆஹிதாக்னியானால் புஷ்கலமான தக்ஷிணையையுடைய புனஸ்தோமம் என்கிற யாகத்தையாவது செய்யவேண்டும். "எவன் அதிகமாக ப்ரதிக்ரஹித்துத் தன்னை விஷமருந்தியவனைப்போல் எண்ணுகின்றானோ அவன் புனஸ்தோமம் என்கிற யாகத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று வேதவாக்யமிருப்பதால். ("தன்னை விஷமருந்தியவனைப்போல் நினைத்தவன் உசனஸ்தோமம் என்கிற யாகத்தைச் செய்யவேண்டும்," என்று ஆச்வலாயன ஸூத்ரம் உள்ளது. உசனஸ்தோமம் என்பது ஏகாஹமான யாகம். புனஸ்தோமம் என்பதும் இதற்கே பெயர். கர: = விஷம். விஷம் எவனால் விழுங்கப்பட்டதோ அவன் கரகீர்ணன். எவன் அதிகமான ப்ரதிக்ரஹம் முதலியதால் பாபம் முதலியதினின்றும் பயத்தினால் தன்னை விஷமருந்தியவனைப்போல் நினைக்கின்றானோ அவன் இந்த யாகத்தைச் செய்யவேண்டும். என்று நாராயணீய வ்ருத்தி சொல்லுகின்றது.) ப்ரதிக்ரஹ ப்ராயச்சித்தம் முற்றிற்று.

எந்த இடத்தில் அதற்கென்றுள்ள ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ, அல்லது காணப்படவில்லையோ, அவ்விஷயத்தில் பொதுவான ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படுகின்றது.

அதிபாதகிநாம் ப்ராயச்சித்தம் ||

அதிபாதகஸமபாதகயோர் விஷ்ணுராஹ—

'அதிபாதகிநஸ்த்வேதே மஹாபாதகிநோ யதா | அச்வமேதேந சுத்யந்தி தீர்த்தாநுஸரணேந வா' இதி |

தத்ராச்வமேதஸ் ஸார்வபௌமவிஷய: | 'ராஜா ஸார்வபௌமோ அச்வமேதேந யஜேத' இதி ச்ருதே: | தீர்த்தாநுஸரணமிதரவிஷயம் ||

உபபாதகிநாம் ப்ராயச்சித்தம் ||

உபபாதகப்ராயச்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

'உபபாதகிநஸ்த்வேதே சாந்த்ராயணம் சரேயு: | பராகேண வா சுத்யேயு: கோஸவேந வா' இதி ||

யாஜ்ஞவல்க்யோऽபி—

'உபபாதகசுத்திஸ் ஸ்யாதேவம் சாந்த்ராயணேந வா | பயஸா வாபி மாஸேந பராகேணாதவா புந:' இதி ||

அதிபாதகிகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம்.

அவ்விஷயத்தில் அதிபாதக ஸமபாதகங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

விஷ்ணு:— இந்த அதிபாதகிகள் மஹாபாதகிகளைப் போன்றவர்கள். இவர்கள் அச்வமேதத்தாலாவது தீர்த்தாடனத்தினாலாவது சுத்தராவர்.

அவைகளுள் அச்வமேதமென்பது ஸார்வபௌமனைப்பற்றியது. "ஸார்வபௌமனான அரசன் அச்வமேதம் என்கிற யாகத்தைச் செய்யவேண்டும்," என்று வேதவாக்யம் இருப்பதால். தீர்த்த ஸ்நானம் என்பது மற்றவரைப் பற்றியது.

உபபாதகிகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம்.

விஷ்ணு:— இந்த உபபாதகிகள் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தைச் செய்யவேண்டும். அல்லது பராகத்தையாவது செய்யவேண்டும். கோஸவம் என்ற யாகத்தையாவது செய்யவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— இவ்விதம் செய்தால் உபபாதகிகள் சுத்தராவர். அல்லது சாந்த்ராயணத்தால், அல்லது ஒருமாஸம்

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌤 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍। 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍॥ 𑌅𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌶𑍀𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾॥ 𑌮𑌲𑌿𑌨𑍀𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍। 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌸𑌂𑌕𑌰𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑌵𑌮𑍍। 𑌮𑌲𑌿𑌨𑍀𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

பாலைமட்டில் பருகுவதாலும். அல்லது பாரக் க்ருச்ரத்தால் சுத்தராவர்.

ஸங்கரீகரணம் முதலியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

விஷ்ணு:— ஸங்கரீகரண பாபத்தைச் செய்தால் ஒரு மாஸம் முழுவதும் யாவகத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். அல்லது க்ருச்ராதி க்ருச்ரத்தையாவது ப்ராயஸ்சித்தமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அபாத்ரீகரணத்தைச் செய்தால், தப்தக்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். அல்லது சீதக்ருச்ரத்தாலாவது, மஹாஸாந்தபனத்தாலாவது சுத்தி. மலினீகரணீயங்களில் தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தமாகும். அல்லது க்ருச்ராதி க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மநு:— ஸங்கரீகரணம், அபாத்ரீகரணம் இவைகளைச் செய்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ஒரு மாஸம் செய்வது ப்ராயஸ்சித்தம். மலினீகரணீயங்களில் மூன்று நாள் யாவகங்களால் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌕𑌲𑌪𑌾𑌪𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿॥

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌚। 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃। 𑌪𑌾𑌪𑌗𑍌𑌰𑌵𑌲𑌾𑌘𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿॥

𑌸 𑌏𑌵—

'𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇। 𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍋𑌧𑌨𑍀 𑌪𑌰𑌾' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑍌—

'𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿॥

சொல்லப்படாத ஸாதாரணமான எல்லாப் பாபங்களுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பராசரர்:— சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், யாவக க்ருச்ரம், துலாபுருஷக்ருச்ரம், பசுக்களைப் பின்பற்றிச்செல்வது என்ற இவைகள் எல்லாப் பாபங்களுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தங்கள்.

துலாபுருஷம் — ஒரு க்ருச்ர விசேஷம். பாபத்தின் அதிகத்தன்மை குறைவு என்பதை யனுஸரித்து சாந்த்ராயணம் முதலியவைகளை அடிக்கடியாவது ஒரு முறையாவது அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— எல்லாப் பாபங்களின் சேர்க்கையும் நேர்ந்தால், பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கப்பட்ட காயத்ரீ மந்த்ரம் சுத்தி செய்வதாகும்.

சங்கலிகிதர்கள்:— விலைக்கு வாங்குவது, விற்பது, தோஷமுள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பது, துஷ்டப்ரதிக்ரஹம் இவை முதலியவைகளுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படாமலிருந்தால், அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரமாவது, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமாவது ப்ராயஸ்சித்தமாகும்.

ஶாதாதப:—

[illegible]

உஶநா—

[illegible]

மநு விஷ்ணு விஶ்வாமித்ரா:—

[illegible]

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]

ஸம்வர்த—

[illegible]

ஶாதாதபர்:— ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படாத விஷயங்களில் சாஸ்த்ரத்தை யறிந்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்க வேண்டும். ப்ராம்ஹணன் எக்கார்யங்களிலும் எல்லாப் பாபங்களிலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

உசனஸ்:— இவ்விஷயத்தில், எதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ, எதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ அவ்விஷயத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டித்தால் சுத்தராகின்றனர். இதில் ஸம்சயமில்லை.

மனு, விஷ்ணு, விச்வாமித்ரர்:— ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்படாத பாபங்களைப் போக்குவதற்குப் பாபியின் சக்தியையும் பாபத்தையும் ஆலோசித்து ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— தேசம், காலம், வயது, சக்தி, பாபம் இவைகளை நன்றாக ஆராய்ந்து ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும். எவ்விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ அதிலும் இவ்விதமே.

யாஜ்ஞவல்க்யரே:— ப்ராம்ஹணன் எந்தெந்தக் கார்யங்களில் தன்னை பாபத்துடன் சேர்ந்ததாக நினைக்கின்றானோ அந்தந்தக் கார்யங்களில் காயத்ரியால் திலஹோமஞ் செய்யவேண்டும், அப்படியே திலதானமும் செய்யவேண்டும்.

[illegible]:—

[illegible]

ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

[illegible]

[illegible]:— ஒரு வர்ஷம், ஆறு மாஸம், நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று மாதங்கள், இருபத்துநான்கு நாட்கள், பன்னிரண்டு, ஆறு, மூன்று நாட்கள், அல்லது ஒரு நாள், இவைகளுள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி காலத்தை அவலம்பிக்கவும். மேலே விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தாதிகள் விசேஷ விதியில்லாத விடங்களில் விகல்பமாக அநுஷ்டிக்கத்தக்கவை. ஆனால் பாபங்களின் தன்மைக்கேற்றபடி விகல்பிக்கப்படும். பாபங்கள் பெரியவையா யிருந்தால் பெரிய ப்ராயஶ்சித்தங்கள். லகுக்களானால் லகு ப்ராயஶ்சித்தங்கள். க்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் என்ற ப்ராயஶ்சித்தங்கள் பொதுவாக எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகப்படக்கூடியவை.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— எல்லா ஜன்மங்களிலும் செய்யப்பட்டதும் ப்ராம்ஹஹத்யா முதலியதும் ஆகிய எல்லாப் பாபங்களும் இந்த ஜன்மத்தில் பன்னிரண்டு வர்ஷம் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட க்ருச்ரங்களால் நசிக்கின்றன. பிறவி முதற்கொண்டு செய்யப்பட்ட பாதகமும் உபபாதகமும் ப்ராம்ஹஹத்திக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ளது. ஆம

[illegible]

அப்த (180) க்ருச்ரங்களால் நசிக்கும். நிச்சயம். ஒரு வர்ஷத்துக்குள் ஒரு தடவை புத்திபூர்வமாய்த் திரும்பி செய்யப்பட்ட ஸமபாதகம் அப்த க்ருச்ரத்தினால் (30) சுத்தமாகும்; மஹாபாதகம் தவிர.

முப்பது க்ருச்ரம் அப்த க்ருச்ரம் எனப்படும். க்ருச்ரம் என்பது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். அதை ப்ரதிநிதியால் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ரஹஸ்ய பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

இனி ரஹஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எந்தப் பாபமானது செய்தவனைத் தவிர்த்த மற்ற எவனாலும் அறியப்படவில்லையோ அது ரஹஸ்யம் எனப்படும். அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தமும் ரஹஸ்யத்திலேயே செய்யப்படவேண்டும். அன்னிரமே;

யமனும், ஹாரீதரும்:— ரஹஸ்ய பாப விஷயத்தில் ரஹஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தம். ப்ரகாசமான பாபவிஷயத்தில் ப்ரகாச ப்ராயஸ்சித்தம்.

ரஹஸ்யமாயிருப்பதனாலேயே பரிஷத்தின் உத்தரவை அபேக்ஷிப்பதென்பது இல்லை. அதைச் சொல்லுகிறார்கள்,

ப்ருஹஸ்பதி, யக்ஞவல்க்யர்:— ப்ரஸித்தமான பாபத்தையுடையவன் பரிஷத் விதித்த ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

[illegible]

ப்ரஸித்தமில்லாத பாபத்தையுடையவன் ரஹஸ்யமான ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

பரிஷத் இல்லாவிடில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதென்று ஸந்தேஹிக்கவேண்டாம். சாஸ்த்ரம் அறிந்தவர்க்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை அறிந்துகொள்வது என்பது ஸம்பவிக்குமாதலால். சாஸ்த்ரமறியாதவனும் புத்திமானாகில் வித்வான்களின் ஸபையில் ஏதாவதொரு கபடத்தால் அறிந்துகொள்ள முடியுமாகையால். ரஹஸ்யத்தில் செய்யப்பட்ட பாபம் ஸ்வல்பமான ஜபம் முதலியதால் நிவ்ருத்திக்கும்.

ஆகையால்தான் ப்ராஜாபத்யம் முதலிய வ்ரதங்களுக்கும் ஜபம் முதலியதற்கும் வ்யவஸ்தையைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ப்ரகாசமான பாபங்களையுடைய த்விஜர்கள் இந்த (ப்ராஜாபத்யாதி) வ்ரதங்களால் சுத்தப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள். ரஹஸ்யமான பாபங்களையுடையவர்களோவெனில் மந்த்ரங்களாலும் ஹோமங்களாலும் சுத்தர்களாகச் செய்யவேண்டும்.

ரஹஸ்ய பாபங்களுக்கு ஸாதாரணமான ப்ராயஸ்சித்தம்.

மனு:— ப்ரதிதினம் யதாசக்தி வேதாத்யயனமும், உசிதப்படி

[illegible]

போதாயந:—

[illegible]

கௌதம:—

[illegible]

பஞ்ச மஹாயஜ்ஞங்கள் செய்வதும், என்ற இவைகள் மஹாபாதகங்களாலுண்டாகிய பாபங்களையும் சீக்ரம் நாசப்படுத்துகின்றன. எப்படி அக்னி தேஜஸ்வியினால் தன்னை யடைந்த விறகு முதலியவை உடனே தஹிக்கின்றதோ, அப்படி வேதமறிந்தவன் ஜ்ஞானாக்னியால் பாபம் முழுவதையும் தஹிக்கின்றான். வ்யாஹ்ருதி ப்ரணவங்களுடன் கூடிய ப்ராணாயாமங்கள் ப்ரதிதினமும் பதினாறு முறை ஒரு மாஸம் வரையில் செய்யப்பட்டால் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனையும் சுத்தப்படுத்துகின்றன.

போதாயனர்:— உபஸ்தேந்த்ரியத்தாலோ, கால்களாலோ, கைகளாலோ, மனதினாலோ, வாக்கினாலோ, காது, தோல், மூக்கு, கண் இவைகளாலோ எக்கெங்கப் பாபம் செய்யப்பட்டதோ அதையெல்லாம் மீதியில்லாமல் மூன்று தடவை செய்யப்பட்ட ப்ராணாயாமங்களால் தஹிப்பான்.

கௌதமர்:— ருஜுவாயில்லாமை, கோள் சொல்லுவது, நிந்திக்கப்பட்டதைச் செய்வது, நிஷித்தமானதைச் சாப்பிடுவது, சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடத்தில் ரேதஸ்ஸேகம் செய்வது, அயோனியில் ரேதஸ்ஸேகம் செய்வது, பாபமுள்ள கார்யத்தில் புத்திபூர்வமாக ப்ரவர்த்திப்பது என்ற இவைகளில் "ஆபோஹிஷ்ட" முதலிய மந்த்ரங்

[illegible]

களால், அல்லது வருணதேவதாக மந்த்ரங்களால், அல்லது வேறு பரிசுத்த மந்த்ரங்களால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். நிஷித்த விஷயத்தில் வாக்கினாலாவது மனதினாலாவது அதிக்ரமம் ஏற்பட்டால், ஐந்து வ்யாஹ்ருதிகளை ஜபிக்கவும். எல்லாப் பாபங்களிலும் மேலே சொல்லப்படும் மந்த்ரங்களால் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். "அஹஸ்சமா ஆதித்யஸ்ச புநாது" என்று பகலில். "ராத்ரிஸ்சமா வருணஸ்ச புநாது" என்று இரவில். "தேவக்ருதஸ்ய" என்பது முதலிய மந்த்ரங்களால் எட்டு ஸமித்துக்களை அக்னியில் ஹோமம் செய்யவும். இவ்விதம் செய்வதாலேயே எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

அனார்ஜவம் = நேராக இல்லாமலிருப்பது, மானஸிகமான கர்மம், வக்ரத்தன்மையாவது. பைசுனம் = பிறரைத் தூஷிப்பது. வாக்கின் கர்மம். ப்ரதிஷித்தாசாரம் = நியமங்களை அனுஷ்டிக்காமலிருப்பது, தேஹத்தின் கர்மம். அனாத்யப்ராசனம் = புஜிக்கக் கூடாத அநேகவித வஸ்துக்களைப் புஜிப்பது. இது முதலிய பாபமுள்ள கார்யத்திலும், ஆபோஹிஷ்ட முதலிய மந்த்ரங்களாலும் வருணதேவதாக மந்த்ரங்களாலும் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாவான். ஓங்காரத்தை முன்னுள்ள எல்லா வ்யாஹ்ருதிகளாலும் எல்லாப் பாபங்களிலும் ஆசமனம் செய்யவேண்டும். ஆசமனம் செய்வதாலேயே எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

[illegible]

அல்லது எட்டு ஸமித்துக்களை ஹோமம் செய்யவேண்டும். "தேவக்ருதஸ்யைநஸோ + எநஸ எநஸோ 'வயஜநமஸி ஸ்வாஹா" என்ற இந்த எட்டு மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்தால், எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். "ருதஞ்ச" என்பது முதலிய அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மூன்று முறை ஜலத்திற்குள் மூழ்கிப் படிக்கவேண்டும். எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். "ஆயங்கௌ:" என்ற மூன்று ருக்கை மூன்றுமுறை ஜலத்தில் மூழ்கி ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். "த்ருபதாதிவ" என்ற ருக்கை ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று முறை படித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். "ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத்" என்ற ருக்கை ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று முறை படித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். அல்லது காயத்ரியைப் பாதம் பாதமாயும், பாதி ருக்காயும், பிறகு முழுவதாயும் ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று தடவை ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். அல்லது வ்யாஹ்ருதிகளைத் தனித்தனியாகவாவது சேர்த்தா

[illegible]

வது மூன்று முறை ஜலத்தில் மூழ்கி ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். அல்லது ப்ரணவத்தையே மூன்று முறை ஜலத்தில் மூழ்கிப் படித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். பரிசுத்தமான மந்த்ரங்களால் ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டு ருத்ரைகாதசினியை ஜபித்தால் மஹாபாதகம் தவிர்த்த எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ஆர்யாசாரத்திற்கு விருத்தமான செய்கை, பிறர் தோஷத்தைக் கூறுவது (கோள் சொல்லுவது), நிஷித்த ஆசாரங்களைக் கைக்கொள்வது இவைகளிலும், பக்ஷிக்கத்தகாதது, சாப்பிடக்கூடாதது, குடிக்கக்கூடாதது இவைகளை உபயோகிப்பது, சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடமும் அயோனியிலும் ரேதஸ்ஸேகம் செய்வது, தோஷமுள்ள அபிசாராதி கர்மங்களைப் புத்திபூர்வமாகவோ, அறியாமலோ செய்வது இவைகளில், மேலே சொல்லப்படும் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவும். ஆபோஹிஷ்ட முதலிய மந்த்ரங்களாலாவது, வருண தேவதாக மந்த்ரங்களாலாவது, வேறு பவித்ர மந்த்ரங்களாலாவது தோஷங்களின் அப்யாஸத்திற்குத் தகுந்தபடி ஸ்நான ப்ரோக்ஷணாதிகளைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

யமன்:— விரஜா மந்த்ரங்களை இருமுறை ஜபித்தால்

[illegible]

அன்றைக்கே சுத்தனுவான். (வாமதேவ்ய ஸாமத்தை மூன்று முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான்). புருஷ ஸூக்தத்தை ஆவ்ருத்தி செய்தால் எல்லாப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். வ்ருஷபத்தை நூறு முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான். வேதத்தை ஒரு முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான். ருத்ரத்தைப் பதினொரு முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான். அஸ்யவாமஸ்ய என்பதையாவது, அல்லது பவமான மந்த்ரங்களை யாவது ஜபிக்கவும். குந்தாபம், வாலகில்ய மந்த்ரங்கள், சிவஸங்கல்பம், வ்ருஷாகபி, ஹோத்ரு மந்த்ரங்கள், ருத்ர மந்த்ரங்கள், பித்ரு மந்த்ரங்கள் இவைகளை ஜபித்தால் எல்லாப்பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

ஹோத்ரு மந்த்ரங்கள் = சித்தி: ஸ்ருக் முதலியவை. பித்ரு மந்த்ரங்கள் = பரேயுவாம்ஸம் முதலியவை.

சதுர்விம்சதி மதத்தில்:— பாவமானிகள், கௌத்ஸம், புருஷ ஸூக்தம், புத்ரவர்க்கங்களோடு கூடிய மாதுசந்தஸம் இவைகளைப் படித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். மண்டூக ப்ராப்ஹணம், ருத்ரம், சுக்ரியம், மோக்ஷகம், வாமதேவ்யம், ப்ருஹத்ஸாமம்

194

[illegible]

இவைகளை ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். யஜ்ஞாயஜ்ஞீயம், ஆதித்யம், ஜ்யேஷ்டஸாமம், ராஜனம், பாருச்சேபம் என்ற ஐந்து ஸாமங்களை ஜபித்தால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். அதர்வ சிரஸ், புருஷஸூக்தம், நீல ருத்ரங்கள், ஐந்த்ரம் இவைகளை ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். அதர்வவேதத்தில் சொல்லப் பட்ட எந்த மந்த்ரங்கள் காம்ய பலத்துடன் இல்லையோ அவைகள் எல்லாம் பாபத்தைப் போக்கக்கூடியவைகள், யாஜ்ஞவல்க்யரின் வசனப்படி. அக்னேர் மந்வே என்ற சிறந்த அனுவாகத்தையும், ஸிம்ஹேமேமன்யு: என்ற அனுவாகத்தையும் ப்ராம்ஹணன் ஜபிக்கவேண்டும். இவைகளை ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான், போதாயனர் வசனப்படி. எவன் ருக்வேதத்தைப் படிக்கின்றானோ, அல்லது யஜுஸ்ச் சாகையைப் படிக்கின்றானோ, ரஹஸ்யங்களுடன் கூடிய ஸாமங்களையாவது, அதர்வ ஆங்கிர: என்ற மந்த்ரங்களையாவது படிக்கின்றானோ அவன் எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான். ஏதாவது பாபங்களைச் செய்தாலும் யத்கிஞ்சேதம் என்ற ருக்கை ஜபிக்கவேண்டும். ஹாஸ்யோபநிஷத், த்ரியம்பகம், ப்ராம்ஹணங்கள், கல்பங்கள், ஆறு அங்கங்கள், ஆக்யானங்கள் இவைகளையும்

விஷ்ணு:—

[illegible]

மற்றவைகளையும் ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள், தேவதா ஸ்தோத்ரங்கள் இவைகளையும், மற்றத் தர்ம சாஸ்த்ர க்ரந்தங்களையும் படித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான்.

விஷ்ணு:— இனி சொல்லப்படுபவைகள் எப்பொழுதுமே சுத்திகரங்களாகும்; எவைகளை ஜபிப்பதாலும், எவைகளால் ஹோமம் செய்தாலும் ப்ராம்ஹணர்கள் பாபங்களால் விடுபடுவார்களோ. அகமர்ஷணம், தேவக்ருதம், சுத்தவதிகள், தரத்ஸமந்தீ, பாவமானிகள், தரத்ஸமந்தி கூச்மாண்டிகள், பாவமானிகள், துர்க்கா மந்த்ரம், ஸாவித்ரீ, அபிஷங்கி, பதஸ்தோபங்கள், வ்யாஹ்ருதிகள், பாருண்டங்கள், இந்த்ரஸாமம், புருஷவ்ரதம், சைவதம், பாஸம், அப்லிங்கம், பார்ஹஸ்பத்யம், வாக்ஸூக்தம், கோஸூக்தம், அச்வஸூக்தம், மதுருக்குகள், ஸாமங்கள், இந்த்ரசுத்தம், சதருத்ரீயம், அதர்வசிரஸ், த்ரிஸுபர்ணம், மஹாவ்ரதம், நாராயணீயம்; புருஷஸூக்தம், மூன்று ஆஜ்யஸ்தோமங்கள், ரதந்தரம், அக்நேர்வ்ரதம், வாமதேவ்யம், ப்ருஹத் என்ற இவைகளை ஜபித்தால், அவை ப்ராணிகளைச் சுத்தம் செய்கின்றன. விரும்பினால் பூர்வஜன்ம ஜ்ஞானம் உண்டாகும்.

பைடீநஸி:—

[illegible]

வஸிஷ்ட:—

[illegible]

ப்ருகு:—

[illegible]

யோகயாஜ்ஞவல்க்ய:—

[illegible]

பைடீநஸி:— எல்லாப் பாபங்களையும் செய்பவனாயினும் ஒரு நிமிஷகாலம் அச்யுதனை த்யானம் செய்தால் அவன் மறுபடி தபஸ்வியாக ஆகிறான். தனது பங்க்தியைச் சுத்தம் செய்பவர்களையும் சுத்தி செய்பவனாவான்.

வஸிஷ்டர்:— விஷ்ணுவின் நாமத்தைக் கீர்த்தனம் செய்கிற நற்புத்தியுடையவன் ஸகல பாபங்களையும் தொலைத்து, புண்யக் குவியலையடைந்து பரிசுத்தனாக ஆகிறான்.

ப்ருகு:— மனிதர்களுக்குப் பயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, கோடிக் கணக்காய் ஸமீபத்திலுள்ளது. மனிதன் ராம ராம என்று சொன்னால் அதை நாசம் செய்கிறான். எல்லாப் பாபங்களுக்கும் இது ப்ராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதைக் காட்டிலும் சிறந்த புண்யத்தைக் கொடுப்பது மூவுலகிலுமில்லை.

யோகயாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஹரியின் நாமோச்சாரணத்தால் போக்கப்படாத பாபம் என்பது இல்லை. ஆனால் (பாபம்) அதிகமிருக்கக்கூடும் என்ற பயத்தால் மஹர்ஷிகள் வேறு ப்ராயச்சித்தத்தை விளக்கச் சொல்லியுள்ளனர்.

[illegible]

ப்ராஹ்மகைவர்த்தத்தில்:— எல்லாப் பாபங்களுடனும் கூடியவனாயினும் ஈச்வரனை எப்பொழுதும் கீர்த்தனம் செய்பவன் சுத்தமனமுடையவனாக ஆகி, பங்க்தியைச் சுத்தம் செய்பவனாக ஆகிறான்.

ரஹஸ்யத்தில் செய்த ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய பாபங்களுக்குத் தனியாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தம்.

வ்யாஸர்:— எந்த மனிதன் பணத்தாசையால் அங்கத்துடன் கூடிய வேதத்தை அத்யயனம் செய்த ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றானோ, அவன் ஜலத்திலிருந்து விஷ்ணுவைச் சிந்திப்பவனாய் புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அப்பொழுதே ப்ரம்ஹஹத்யையினின்றும் விடுபடுவான். ஸம்சயமில்லை.

யமன்:— ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் இவைகளைச் செய்தால் ப்ராணாயாமங்களால் க்ஷீணனாய், அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவன் மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து அகமர்ஷணத்தை ஜலத்திலுள் ஜபித்துப் பால் உள்ள பசுவையும் தானம் செய்தால் சுத்தனாவான்.

[illegible]

சங்கலிகிதர்களும்:— ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து, ஜலத்திலுள் அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— மூன்று மதுமதீ மந்த்ரங்கள், த்ரிஸுபர்ணம், மூன்று நாசிகேதம், நாராயணம் முழுவதும் இவைகளை ஜபித்தால் ப்ரம்ஹஹத்தி தோஷத்தால் விடுபடுவான்.

போதாயனர்:— க்ராமத்தினின்று கிழக்கு அல்லது வடக்குத் திக்கை யடைந்து, ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாய், சுத்த வஸ்த்ரமுடையவனாய், ஜல ஸமீபத்தில் மேடையை மெழுகி, (அதில் உட்கார்ந்து) ஒரு முறை நனைந்த வஸ்த்ரமுடையவனாய், பசுவின் சாணத்தால் சுத்தமான கையுடன் ஸூர்யனுக்கு நேராக அகமர்ஷணம் என்கிற வேதத்தை ஜபிக்கவேண்டும். காலையில் நூறு முறை, மத்யாஹ்னத்தில் நூறு முறை, அபராஹ்ணத்தில் நூறு முறை அல்லது அநேக முறை. நக்ஷத்ர உதயத்திற்குப் பிறகு யவைக் கஞ்சியை ஒரு கையளவு குடிக்கவேண்டும். அறிந்து செய்ததும், அறியாமற் செய்ததுமாகிய உபபாதகங்களினின்றும் ஏழு நாட்களால் விடுபடுவான். பன்னிரண்டு நாள் செய்தால் மஹாபாதகங்

[illegible]

ப்ருஹஸ்பதி:—

[illegible]

மனு:—

[illegible]

களினின்றும் விடுபடுவான். ப்ரம்ஹஹத்தி, குருதல்பகமனம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், ஸுராபானம் இவைகளைத் தவிர்த்து இருபத்தொருநாள் செய்தால் அந்தப் பாபங்களையும் தாண்டுவான்.

ப்ருஹஸ்பதி:— ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தால், கிழக்கு அல்லது வடக்குத் திக்கில் சென்று, அதிகமான ஸமித்தினால் அக்னியை எரிக்கச் செய்து, அகமர்ஷண மந்த்ரத்தால் எண்ணாயிரம் முறை ஆஜ்ய ஹோமங்களைச் செய்யவேண்டும். அதனால் இந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனாகிறான்.

மனு:— கௌத்ஸம்=“அப ந: சோசுசதகம்” என்ற ஸூக்தத்தையும், வாஸிஷ்டம்=“ப்ரதிஸ்தோமேபிருஷஸம்” என்ற ருக்கையும் மாஹித்ரம்=‘மஹித்ரீணாமவோஸ்து’ என்ற ஸூக்தத்தையும், சுத்தவத்ய:=“எதோன்விந்த்ரம்” என்ற மூன்று ருக்குகளையும், ஒரு மாஸம் முழுவதும் தினந்தோறும், பதினாறு முறை ஜபித்தால் ஸுராபானம் செய்தவனும் சுத்தனாகிறான். “அஸ்யவாமஸ்ய” என்ற ஸூக்தத்தையும், “யஜ்ஜாக்ரதோதூரம்” என்ற வாஜஸநேயகத்தில் உள்ள சிவஸங்கல்பத்தையும் ஒரு மாஸம் ப்ரதிதினம் ஒரு முறை ஜபித்தால் ப்ராம்ஹண ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தவனும் உடனே சுத்தனாவான். ஹவிஷ்பாந்தீயம்=“ஹவிஷ்பாந்தமஜரம்” என்ற பத்தொன்பது ருக்குகளையும், நதமம்ஹ:=“நதமம்ஹோ நதுரிதம்”, என்பதையும் பதினாறு ருக்குகளுள்ள

[illegible]

யம:—

[illegible]

புருஷஸூக்தத்தையும் ஒரு மாஸம் முடிய ப்ரதிதினம் பதினாறு முறை ஜபித்தால் குருதல்பகமனம் செய்தவன் அப்பாபத்தினின்றும் உடனே விடுபடுவான். “தேவக்ருதஸ்ய” என்பது முதலிய சகல ஹோம மந்த்ரங்களால் ஒரு வர்ஷம் வரையில் ப்ரதிதினம் ஆஜ்ய ஹோமத்தைச் செய்தாலும், “நம இந்த்ரஶ்ச” என்ற ருக்கை ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் ஜபித்தாலும் மஹாபாபத்தையும் ப்ராம்ஹணன் போக்குவான். மஹாபாதகத்துடன் கூடியவன் ஜிதேந்த்ரியனாய், பசுக்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். ப்ரதிதினம் பாவமானீ: என்ற மந்த்ரங்களை அடிக்கடி ஜபித்து, பிக்ஷான்னத்தை மட்டில் புஜிப்பவனாய் ஒரு வர்ஷம் வரையில் இருந்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனாவான். மூன்று பராக க்ருச்ரங்களால் சுத்தனாகி, மந்த்ர ப்ராம்ஹண ரூபமான வேத ஸம்ஹிதையை அரண்யத்தில் சுத்தனாய் மூன்று தடவை ஜபித்தால் மஹாபாபங்களெல்லாவற்றினின்றும் சுத்தனாவான். மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். நியமமுள்ளவனாய் ஒவ்வொரு நாளிலும் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மூன்று கால ஸ்நானங்களிலும் ஜலத்திலுள் மூழ்கி அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும். ஸகல பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

யமன்:— ஸுராபானம் செய்தவன், கழுத்தளவு ஜலத்தில் இறங்கி, ஸுதஸோமம் என்கிற மந்த்ரத்தால் கையளவு ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஓங்காரத்தினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து, பானம்

...ந்மஜ்ஜ்ய மாநஸ்தோகீயம் ஜபேத் । [illegible] ॥

ரஹஸ்யஸுராபாநாதிப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஸுராபாநாதிஷு யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'த்ரிராத்ரோபோஷிதோ ஹுத்வா கூஷ்மாண்டீபிர்க்ருதம் ஶுசி: । ப்ராஹ்மண: ஸ்வர்ணஹாரீ து ருத்ரஜாபீ ஜலே ஸ்தித: ॥ ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாஜாபீ து முச்யதே குருதல்பக: । கௌர்தேயா கர்மணோऽஸ்யாந்தே ப்ருதகேபி: பயஸ்விநீ' இதி ॥

செய்யவேண்டும். பிறகு ஜலத்திலுள் மூழ்கி "மானஸ்தோகே" என்ற ருக்கை ஜபிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தைத் திருடினால், ஸ்வர்ணசாலையில் அதைப் போட்டு ஜலத்திலிறங்கி ஸ்நானம் செய்து, "ஹிரண்யவர்ணா:" என்ற நான்கு ருக்குகளால் தன்னை ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு, மூன்று ப்ராணாயாமங்கள் செய்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனாவான். குருதல்பகமனம் செய்தால் அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று தடவை ஜபித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனாவான்.

ரஹஸ்ய ஸுராபானம் முதலியவைகளில் ப்ராயச்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து சுத்தனாய், கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யஹோமம் செய்தால் (ஸுராபான பாபத்திலிருந்து விடுபடுவான்) ஜலத்தில் நின்று ருத்ரத்தை ஜபித்தால் ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தவன் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். குருதல்பகமனம் செய்தவன் ஸஹஸ்ரசீர்ஷா என்ற புருஷஸூக்தத்தை ஜபித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். இந்த ப்ராயச்சித்த கர்மம் முடிந்த பிறகு இந்தப் பாபிகள் தனித்தனியே பால் உள்ள பசுவைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

ஶாதாதப:—

'ஸுராம் பீத்வா குருதாராம்ஶ்ச கத்வா ஸ்தேயம் க்ருத்வா ப்ரஹ்மஹத்யாம் ச க்ருத்வா । பஸ்மச்சந்நோ பஸ்மஶய்யாஶயாநோ ருத்ராத்யாயீ முச்யதே ஸர்வபாபை:' இதி ॥ ஏகாதஶக்ருத்வோ ருத்ரஜப: கார்ய: ॥

அத்ரி:—

'ஏகாதஶ குணாந்வாபி ருத்ராநாவர்த்ய தர்மவித் । மஹாபாபைரபி ஸ்ப்ருஷ்டோ முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய:' இதி ॥

போதாயந:—

'அகமர்ஷணம் தேவக்ருதம் ஶுத்தவத்யஸ்தரத்ஸமா: । கூஷ்மாண்ட்ய: பாவமாந்யஶ்ச விரஜா ம்ருத்யுலாங்கலம் ॥ துர்கா வ்யாஹ்ருதயோ ருத்ரா மஹாபாதகநாஶநா:' இதி ॥

ஆஶ்வலாயந:—

'குந்தாபம் வாலகில்யாம்ஶ்ச ஜபந் பாபை: ப்ரமுச்யதே । ப்ரஹ்மஹத்யாதிபாபேப்ய: பாவமாநாச்ச முச்யதே' இதி ।

சாதாதபர்:— ஸுராபானம் செய்தாலும், குருதல்பகமனம் செய்தாலும், ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தாலும், ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தாலும் விபூதியினால் மூடப்பட்டு, விபூதிப் படுக்கையில் படுத்தவனாய், பதினொரு முறை ருத்ரத்தை ஜபிப்பவன் எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

ருத்ர ஜபத்தைப் பதினொரு முறை செய்யவேண்டும். அதைச் சொல்லுகிறார், **அத்ரி:—** தர்மத்தை யறிந்தவன் ருத்ர மந்த்ரங்களைப் பதினொரு முறை ஆவ்ருத்தி செய்தாலாவது மஹா பாபங்களாலும் விடுபடுவான். இதில் ஸம்சயமில்லை.

போதாயனர்:- அகமர்ஷண மந்த்ரம், தேவக்ருதஸ்ய என்பது முதலிய மந்த்ரங்கள், சுத்தவதீ ருக்குகள், தரத்ஸமா: என்ற ருக்குகள், கூச்மாண்ட ஹோம மந்த்ரங்கள், பாவமானீ மந்த்ரங்கள், விரஜா மந்த்ரங்கள், ம்ருத்யுலாங்கலம், துர்க்கா மந்த்ரங்கள், வ்யாஹ்ருதிகள், ருத்ர மந்த்ரங்கள் இவைகள் மஹாபாதகங்களையும் போக்கக்கூடியவைகள்.

ஆச்வலாயனர்:— குந்தாபம், வாலகில்யங்கள், இவைகளை

संवर्तः —

'पञ्चमासं चतुर्मासं वा नियतो नियताशनः । जपेत्तु पौरुषं सूक्तं मुच्यते सर्वपातकैः' इति ।

बोधायनः —

'मातृदुहितृस्नुषासगोत्रासवर्णस्त्रीविधवाभिगमनं कृत्वा यः पौरुषसूक्तं त्रिरावर्तयेत् तदानीमेव पूतो भवति' इति ॥

कूर्मपुराणे —

'जपस्तपस्तीर्थसेवा देवब्राह्मणपूजनम् । ग्रहणादिषु कालेषु महापातकशोधनम् ॥ उपोषितश्चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे समाहितः । यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च ॥ वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च । प्रत्येकं तिलसंयुक्तान् दद्यात्सप्तोदकाञ्जलीन् ॥ स्नात्वा नद्यां तु पूर्वाह्णे मुच्यते सर्वपातकैः' इति ॥

ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். பாவமானீ மந்த்ரங்களை ஜபித்தால் ப்ரம்ஹஹத்யாதி பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

ஸம்வர்த்தர்:— நான்கு மாஸம் அல்லது ஐந்து மாஸம் வரையில் நியமமுடையவனும், ஆஹார நியமமுடையவனும், புருஷஸூக்தத்தை ஜபித்து வந்தால் எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

போதாயனர்:— மாதா, பெண், நாட்டுப்பெண், ஸஹோதரி, ஸவர்ணஸ்த்ரீ, விதவை இவர்களைச் சேர்ந்தாலும் எவன் புருஷஸூக்தத்தை மூன்று முறை ஜபிப்பானோ அவன் அப்பொழுதே சுத்தனாகிறான்.

கூர்மபுராணத்தில்:— க்ரஹணம் முதலிய புண்ய காலங்களில் செய்யப்படும் ஜபம், தபஸ், தீர்த்தஸேவை, தேவ ப்ராம்ஹணர்களைப் பூஜிப்பது இவை மஹாபாதகங்களையும் போக்குவதாகும். க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து நியமமுடையவனும், பகலின் முன் பாகத்தில் நதியில் ஸ்நானம் செய்து யமன் முதல் ஸர்வபூதக்ஷயன் வரையுள்ள ஏழு நாமங்களால் யமனுக்குத் தனித்தனியே திலதர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். ஸர்வ பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

199

'अत्र ज्ञानाज्ञानाभ्यासानभ्यासावेक्ष्य व्यवस्था द्रष्टव्या । संसर्गी तस्यैव प्रायश्चित्तं कुर्यात्, स तस्यैव व्रतं कुर्यात्' इति पूर्वमेवोक्तत्वाच्च ।

उपपातकरहस्यप्रायश्चित्तम् ।

उपपातकरहस्यप्रायश्चित्ते याज्ञवल्क्यः —

'प्राणायामशतं कार्यं सर्वपापापनुत्तये । उपपातकजातानामनादिष्टस्य चैव हि' इति ॥

स्मृत्यन्तरे —

'दशप्रणवसंयुक्तैः प्राणायामैश्चतुश्शतैः । मुच्यते ब्रह्महत्यायाः किं पुनश्शेषपातकैः' इति ॥

प्राजापत्यकृच्छ्रलक्षणम् ॥

अथ कृच्छ्राणां लक्षणमुच्यते ।

तत्र प्राजापत्यकृच्छ्रलक्षणमाह बोधायनः —

இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களில், அறிந்து செய்வது, அறியாமல் செய்வது, ஒரு முறை செய்வது, பல முறை செய்வது என்பவைகளை அனுஸரித்து தகுந்தபடி வ்யவஸ்தையை அறியவேண்டும். பாபியுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தவன் பாபியின் ப்ராயஶ்சித்தத்தையே அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விஷயம் முன்பே சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

உபபாதகங்களில் ரஹஸ்ய விஷய ப்ராயஶ்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதற்கும், உபபாதகங்களுக்கும், ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படாத பாபத்திற்கும், நூறு தடவை ப்ராணாயாமத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— பத்து ப்ரணவங்களுடன் கூடிய நானூறு ப்ராணாயாமங்களால் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். மற்றப் பாபங்களால் விடுபடுவான், என்பதைச் சொல்வதேன்?

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர லக்ஷணம்.

இனி க்ருச்ரங்களுக்கு லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

[illegible]

போதாயனர்:— மூன்று நாள் பகலில் மட்டும், மூன்று நாள் இரவில் மட்டும் புஜிப்பது, மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டில் புஜிப்பது, மூன்று நாள் காற்றை மட்டில் புஜிப்பது, என்ற முறையே பன்னிரண்டு நாள் இருப்பது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம்.

ஆபஸ்தம்பர்:— மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனுயும், மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனுயும், மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டில் புஜிப்பவனுயும், மூன்று நாள் ஒன்றும் புஜிக்காதவனுயும் இருந்தால், என்பது பன்னிரண்டு நாள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் விதி.

மனு:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன், மூன்று நாள் பகலிலும், மூன்று நாள் இரவிலும், மூன்று நாள் யாசிக்கப்படாததையும் புஜித்து, மூன்று நாள் ஒன்றையும் புஜிக்காமலிருக்கவேண்டும்.

இந்த க்ருச்ரத்திற்கே அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி வேறு ப்ரயோகத்தைச் சொல்லுகிறார்,

வஸிஷ்டர்:— ஒரு நாள் பகலிலும், ஒரு நாள் இரவிலும், ஒரு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததையும் புஜிக்கவும். ஒரு நாள் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் மற்ற இரண்டு நான்கு நாட்களிலும் அனுஷ்டிக்கவும். இவ்விதம் க்ருச்ரத்தை-பாலர், வ்ருத்தர், வ்யாதிஸ்தர்கள் முதலிய ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அனுக்ரஹத்துக்காக சிசுக்ருச்ரத்தை மஹாதர்மிஷ்டரான மனு விதித்தார்.

[illegible]

போதாயனரும்:— ஒரு நாள் பகலிலும், ஒரு நாள் இரவிலும் ஒரு நாள் யாசிக்காமலும் புஜித்து, ஒரு நாள் வாயுவை மட்டில் புஜித்து, இவ்விதம் மூன்று தடவை செய்வது, பாலர்களுக்கு க்ருச்ரம் (சிசுக்ருச்ரம்) எனப்படுகிறது.

இவ்விதம் உள்ள இரண்டு விதமான ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும் சொல்லுகிறார், **யாஜ்ஞவல்க்யர்:**— ஒரு நாள் பகலில் புஜிப்பதும், ஒரு நாள் இரவில் புஜிப்பதும், ஒரு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பதும், ஒரு நாள் உபவாஸமிருப்பதும், என்ற இது பாத க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. எவ்விதத்தாலாவது இதை மூன்று தடவை செய்தால் இது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமெனப்படுகிறது.

ஏகபக்தேந = பகலில் மட்டில் ஒரு முறை புஜிப்பதால். நக்தேந = இரவில் மட்டில் ஒரு முறை புஜிப்பதால். அயாசிதேந = யாசிப்பதென்பதில்லாத போஜனத்தால். இதில் காலவிசேஷம் அறியப்படாததால் பகலிலாவது ராத்ரியிலாவது ஒரு முறை புஜிப்பதால். உபவாஸேநைகேந = ஒரு நாள் முழுவதும் புஜிக்காமலிருப்பதாலும் பாத க்ருச்ரமாகிறது. இந்தப் பாத

ஸா யதாக்ரமம் விபரீதக்ரமேண வா த்ரிராவ்ருத்தா ப்ராஜாபத்ய இத்யுச்யத இத்யர்த்தஃ ॥

ஏகபக்தாதிஷு க்ராஸஸங்க்யா க்ராஸப்ரமாணஞ்சாபஸ்தம்பேந தர்சிதே —

'ஸாயம் த்வாவிம்சதிர்க்ராஸாஃ ப்ராதஷ்ஷட்விம்சதிஃ ஸ்ம்ருதாஃ । சதுர்விம்சதிராயாச்யாஃ பரம் நிரசனம் ஸ்ம்ருதம் ॥ குக்குடாண்டப்ரமாணம் து யாவாந் வாஸ்யம் விசேன்முகம்' இதி ॥

சதுர்விம்சதிமதே ப்ரகாராந்தரேண ஸங்க்யா ப்ரதர்சிதே —

'ப்ராதஸ்து த்வாதச க்ராஸாஸ்ஸாயம் பஞ்சதசைவ து । அயாசிதே தசைவ ஸ்யுஃ த்ர்யஹம் மாருதாசனஃ' இதி ॥ அத்ர சக்த்யபேக்ஷயா வ்யவஸ்தா த்ரஷ்டவ்யா ॥

க்ருச்ரமே அதைத் திருப்புவதாலாவது, தன்னுடைய ஸ்தானத்தின் வ்ருத்தியாலாவது, மூன்று முறை ஆவ்ருத்தி செய்யப்பட்டால் ப்ராஜாபத்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது, என்று பொருள்.

ஒரு வேளை புஜிப்பது முதலியதில், கபளத்தின் கணக்கும், கபளத்தின் அளவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஆபஸ்தம்பர்:— இரவில் இருபத்திரண்டு கபளங்கள், பகலில் இருபத்தாறு கபளங்கள், விதிக்கப்பட்டுள்ளன. யாசிக்கப்படாமல் புஜிப்பதில் இருபத்துநான்கு கபளங்கள். பிறகு உபவாஸம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கோழி முட்டையின் அளவுள்ளது, அல்லது நாக்கு வாய்க்குள் எப்படி நுழையுமோ அவ்வளவு உள்ளது (ஒரு கபளம்.)

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— மற்றொரு ப்ரகாரமாய்க் கணக்குச் சொல்லப்படுகிறது. பகலில் பன்னிரண்டு கபளங்கள். இரவில் பதினைந்து கபளங்களே. யாசிக்கப்படாமல் புஜிப்பதில் பத்து கபளங்கள். மூன்று நாள் வாயுவே ஆஹாரம். இவ்விஷயத்தில் அவரவர் சக்தியை அபேக்ஷித்து வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

பாதக்ருச்ச்ராணாம் வர்ணபேதேந வ்யவஸ்தா ॥

ஆபஸ்தம்பஸ்து சதுர்விதாந் பாதக்ருச்ச்ராந் தேஷாம் வர்ணபேதேந வ்யவஸ்தாமாஹ —

'த்ர்யஹம் நிரசனம் பாதஃ பாதச்சாயாசிதம் த்ர்யஹம் । ஸாயம் த்ர்யஹம் ததா பாதஃ ப்ராதஃ பாதஸ்ததா த்ர்யஹம் । ப்ராதஃ பாதம் சரேச்சூத்ரஃ ஸாயம் வைச்யஸ்ய தாபயேத் । அயாசிதம் து ராஜந்யே த்ரிராத்ரம் ப்ராஹ்மணே ஸ்ம்ருதம்' இதி ।

அர்த்தக்ருச்ச்ரம் பாதோனக்ருச்ச்ரம் ச ।

அர்த்தக்ருச்ச்ரபாதோனக்ருச்ச்ரௌ ப்ரதர்சிதாவாபஸ்தம்பேன —

'ஸாயம் ப்ராதர்விநார்த்தம் ஸ்யாத் பாதோனம் நக்தவர்ஜிதம்' இதி ।

பாத க்ருச்ரங்களுக்கு வர்ண பேதத்தைக்கொண்டு வ்யவஸ்தை.

ஆபஸ்தம்பரோவெனில் நான்குவிதமான பாத க்ருச்ரங்களைச் சொல்லி, அவைகளுக்கு வர்ண பேதத்தால் வ்யவஸ்தையைச் சொல்லுகிறார்:— மூன்று நாள் உபவாஸம் ஒரு பாதம். மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பது ஒரு பாதம். மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பது ஒரு பாதம். மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பது ஒரு பாதம். பகலில் புஜிப்பது என்ற பாத க்ருச்ரத்தைச் சூத்ரன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரவில் மட்டில் புஜிப்பது என்ற பாத க்ருச்ரத்தை வைச்யன் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பது என்ற பாத க்ருச்ரத்தை க்ஷத்ரியன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் உபவாஸம் என்ற பாத க்ருச்ரம் ப்ராம்ஹணனுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்ருச்ரமும், முக்கால் க்ருச்ரமும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— பகலிலும் இரவிலும் புஜிப்பதென்பதை விட்டால் மற்ற இரண்டையும் அனுஷ்டித்தால் அது அர்த்த க்ருச்ரம். இரவில் புஜிப்பதென்பதைத் தள்ளினால் அது முக்கால் க்ருச்ரம்.

[illegible]

இதன் பொருள்:— அயாசிதம், உபவாஸம் இவ்விரண்டையும் மும்மூன்று நாட்கள் அனுஷ்டித்தால் அர்த்த க்ருச்ரமாகிறது. மூன்று நாள் இரவு போஜனம் என்பதைத் தவிர்த்து மற்ற மூன்றையும் மும்மூன்று நாட்கள் அனுஷ்டிப்பதால் முக்கால் க்ருச்ரமாகிறது.

பாதி க்ருச்ரமானது வேறு ப்ரகாரமாயும் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஆபஸ்தம்பராலேயே:— ஒரு நாள் இரவில் மட்டும், ஒரு நாள் பகலில் மட்டும், இரண்டு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டும் புஜிப்பது, இரண்டு நாள் புஜிக்காமலேயிருப்பது என்பது, அர்த்த க்ருச்ரம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் கௌதமரால் ஜபம் ஹோமம் முதலிய அநேக அங்கங்களுடன் கூடிய ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— அதாவது, மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் ஹவிஸ்ஸுக்களைப் புஜித்து, அந்த மூன்று இரவிலும் புஜிக்கக்கூடாது. பிறகு மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிக்கவேண்டும். பிறகு மூன்று நாள் ஒருவரையும் யாசிக்கக்கூடாது. பிறகு மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். பகலில் நிற்கவேண்டும். இரவில் உட்கார்ந்திருக்க

[illegible]

வேண்டும். சீக்ரம் பாப நிவ்ருத்தியை அபேக்ஷிப்பவன். உண்மையே பேசவேண்டும். ஆர்யர் அல்லாதவருடன் ஸம்பாஷிக்கக் கூடாது. ரௌரவம், யௌதாஜயம் என்ற ஸாமங்களைப் ப்ரதி தினமும் கானம் செய்யவேண்டும். மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஆபோஹிஷ்ட என்ற மூன்று ருக்குகளாலும், பவித்ரவதிகளாலும், ஹிரண்யவர்ணா: ஶுசய: என்ற எட்டு ருக்குகளாலும் ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டும். இனி ஜலதர்ப்பணம் சொல்லப்படுகிறது. "நமோ ஹமாய" என்பது முதல் "க்ருத்தி வாஸஸே" என்பது வரையில் உள்ள மந்த்ரங்களால் ஜலதர்ப்பணம் செய்யவும். இவையே ஸூர்யனுக்கு உபஸ்தான மந்த்ரங்கள். இந்த மந்த்ரங்களே ஆஜ்யாஹுதிக்கு மந்த்ரங்கள். பன்னிரண்டு நாட்

[illegible]

[illegible]

களுக்குப் பிறகு சருவைப் பாகம் செய்து, அக்னயே ஸ்வாஹா என்பது முதல் அக்நயே ஸ்விஷ்டக்ருதே என்பது வரையில் உள்ள தேவதைகளுக்கு ஹோமம் செய்யவும். பிறகு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவும்.

"ஹவிஷ்யான்" என்பது முதல் "உபவஸேத்" என்பது வரையில் உள்ள ஸூத்ரத்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. "திஷ்டேத்" என்பது முதலியதால் அந்த க்ருச்ரத்திலேயே செய்யவேண்டிய ப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. க்ஷிப்ரகாம:= சீக்ரம் சுத்தியை விரும்புகிறவன். போஜனம் முதலியதற்கு விரோதமில்லாத காலங்களில் பகலில் நிற்கவேண்டும். இரவில் நித்ரையையும் உட்கார்ந்தே செய்யவேண்டும். இவ்விதம் உண்மை பேசவேண்டும் என்பது முதலிய அங்கங்களிலும் சீக்ரம் சுத்தியை விரும்பியவன் என்ற விசேஷணத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். இதனால் எவன் மெல்ல மெல்லச் சுத்தனாகிறேன் என்று எண்ணுகிறானோ அவனுக்கு இந்த நியமம் இல்லை, என்று எண்ணப்படுகிறது. ரௌரவம், யௌதாஜயம் = ஸாமங்கள். "நமோ ஹமாய" என்பது முதல் பதின்மூன்று மந்த்ரங்கள், தர்ப்பணம், ஸூர்யோபஸ்தானம், ஆஜ்யஹோமம் இவைகளில் என்று அறியவேண்டும். அல்லது, நான்காவது வேற்றுமையை முடிவில் உள்ள ஐம்பத்தாறு மந்த்ரங்கள் என்று கணக்கு.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இது, மன்வாதிகள் சொல்லியதும், ஜப ஹோமம் முதலிய அங்கங்கள் இல்லாததுமாகிய இரண்டுவித ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களின் ஸ்தானத்தில் அறியத்தகுந்தது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

அதிக்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு:- அதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன் மூன்று நாட்களில் பகலில் மட்டில் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். மறு மூன்று நாளில் இரவில் மட்டில் ஒவ்வொரு கபளத்தையும், மறு மூன்று நாளில் யாசிக்காமல் கிடைத்தால் ஒவ்வொரு கபளத்தையும் புஜிக்கவேண்டும். மறு மூன்று நாளில் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

யமன்:- மூன்று நாள் பகலில் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் இரவில் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்தால் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். பிறகு மூன்று நாள் வாயுவை மட்டில் பக்ஷிப்பவனாயிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் பரிசுத்தமாயும் பாபத்தைப் போக்குவதுமாகிய அதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

போதாயனரும்:— முன் சொல்லியபடி ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் வாயுவை மட்டில் புஜிக்கவேண்டும். இது பாபத்தைப் போக்கும் அதிக்ருச்ரம். ஆனால்,

யாஜ்ஞவல்க்யரால் சொல்லப்பட்ட "இதுவே அதிக்ருச்ரமாகும். கை நிறைந்த அன்னத்தைப் புஜிப்பதை யுடையது" என்ற விதி, இந்த ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமே முதலில் உள்ள பகலில் மட்டும், இரவில் மட்டும் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டும் என்று சொல்லிய ஒன்பது நாட்களிலும் கை நிறைந்துள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பதானால் அதிக்ருச்ரம் என்கிறது, என்பது பொருள். அவ்விதமே,

பராசரர்:— ஒன்பது நாள் கை நிறைவுள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பதென்பது அதிக்ருச்ரமாகும். மூன்று நாள் உபவாஸமுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும். அது அதிக்ருச்ரமெனப்படுகிறது.

இந்த வசனம் சக்தியற்றவனைப்பற்றியது. கை நிறைந்துள்ள அன்னம் கபள அன்னத்திற்குமேல் அதிக அளவுள்ளதாகையால்.

[illegible]

க்ருச்ராதி க்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம்.

போதாயனர்:—மூன்று மூன்று நாட்களில் ஜலத்தைப் பக்ஷிப்பவனும், பிறகு மூன்று நாட்களில் வாயுவை மட்டில் பக்ஷிப்பவனுமாயும் இருக்கவேண்டும். இது மிகப் பரிசுத்திகரமான க்ருச்ராதி க்ருச்ரமென்று அறியப்படவேண்டும்.

பகலில் மட்டில், இரவில் மட்டில், யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டில் புஜிப்பது என்ற மூன்று காலங்களிலும் ஜலத்தை மட்டில் பருகியிருப்பதுடன் மூன்று நாள் உபவாஸமுமிருப்பது க்ருச்ராதி க்ருச்ரம், என்பது பொருள்.

ஆனால், இருபத்தொரு நாள் வரையில் பாலை மட்டில் பருகியிருப்பது என்று யாஜ்ஞவல்க்யரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— "பாலை மட்டில் இருபத்தொரு நாள் பருகியிருப்பது க்ருச்ராதி க்ருச்ரம்" என்பது அசக்தனைப்பற்றியது.

தப்த க்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு:— தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன்,

போதாயந:—

'த்ர்யஹம் த்ர்யஹம் பிபேதுஷ்ணம் பய: ஸர்பி: குசோதகம் । வாயுபக்ஷஸ்த்ர்யஹம் சாந்யத் தப்தக்ருச்ச்ரஸ்ஸ உச்யதே' இதி ॥

ஸாந்தபநக்ருச்ச்ரலக்ஷணம் ।

ஸாந்தபநக்ருச்ச்ரஸ்ய லக்ஷணமாஹ மநுர்போதாயநச்ச—

'கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பி: குசோதகம் । ஏகராத்ரோபவாஸஸ்ச க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

ஏதஸ்யைவ த்விராத்ரஸாத்யத்வமாஹ யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பி: குசோதகம் । ஜக்த்வா பரேஹ்ந்யுபவஸேத் க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநம் சரந்' இதி ॥

ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் முறையே ஜலம், பால், நெய், காற்று இவைகளை உஷ்ணமாய்ப் பருகவேண்டும். ப்ரதிதினம் ஒரு முறை ஸ்நானம் செய்பவனாயும் நியமமுடையவனாயுமிருக்க வேண்டும்.

போதாயனர்:— ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் உஷ்ணமான பால், நெய், தர்ப்பை ஜலம் இவைகளைப் பருகவேண்டும். மூன்று நாள் வாயு பக்ஷனாயிருக்கவேண்டும். அது தப்தக்ருச்ரமெனப்படுகிறது.

ஸாந்தபன க்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு, போதாயனர்:— கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பை ஜலம் இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு நாளிலும் பருகி ஏழாவது நாளில் உபவாஸமிருப்பது ஸாந்தபன க்ருச்ரமெனப்பட்டுள்ளது.

இதற்கே இரண்டு நாள் அனுஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிப்பவன் கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பையின் ஜலம் இவைகளை ஒரு நாளில் பருகி, மறுநாளில் உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

த்ரிவிதமஹாஸாந்தபநலக்ஷணம் ।

மஹாஸாந்தபநம் த்ரிவிதம், ஸப்தராத்ரம் பஞ்சதசராத்ரம் ஏகவிம்சதிராத்ரம் சேதி ॥

தத்ர ஸப்தராத்ரஸ்ய ஸ்வரூபமாஹ யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'ப்ருதக் ஸாந்தபநத்ரவ்யை: ஷடஹ: ஸோபவாஸக: । ஸப்தாஹேந து க்ருச்ச்ரோऽயம் மஹாஸாந்தபநஸ்ஸ்ம்ருத:' இதி ॥

யமேந பஞ்சதசராத்ரஸாத்யம் மஹாஸாந்தபநமுதீரிதம்—

'த்ர்யஹம் பிபேத்து கோமூத்ரம் த்ர்யஹம் வை கோமயம் பிபேத் । த்ர்யஹம் ததி த்ர்யஹம் க்ஷீரம் த்ர்யஹம் ஸர்பிஸ்தத: சுசி: ॥ மஹாஸாந்தபநம் ஹ்யேதத் ஸர்வபாபப்ரணாசநம்' இதி ॥

மூன்றுவிதமான மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம்.

மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரம் என்பது மூன்றுவிதமாகும்— ஏழு நாள் உள்ளது, பதினைந்து நாள் உள்ளது, இருபத்தொருநாள் உள்ளது என்று. அவைகளுள், ஏழு நாள் உள்ள க்ருச்ரத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:- ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தில் சொல்லிய த்ரவ்யங்களைத் தனித்தனி ஆறு நாட்களில் உட்கொண்டு, ஏழாவது நாள் உபவாஸமிருப்பது, என்ற இது மஹாஸாந்தபனம் என்கிற க்ருச்ரமாகும்.

யமனால் பதினைந்து நாட்களால் செய்யக்கூடிய மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:- மூன்று நாள் கோமூத்ரத்தையும், மூன்று நாள் கோமயத்தையும், மூன்று நாள் தயிரையும், மூன்று நாள் பாலையும், மூன்று நாள் நெய்யையும் பருகினால் பிறகு சுத்தனாகிறான். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கும் மஹாஸாந்தபனமாகும்.

[illegible]

[illegible]

ஜாபாலரால் இருபத்தொரு நாட்களால் முடிக்கக்கூடிய மஹா ஸாந்தபனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— முன் சொல்லிய ஆறு த்ரவ்யங்களையும் மும்மூன்று நாட்களில் முறையே உபயோகிக்க வேண்டும். கடைசியில் மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். இது மஹாஸாந்தபனம் என்கின்றனர். இம்மூன்றும் பாபத்தின் தாரதம்யத்தை அபேக்ஷித்துள்ளதென்றறியவும்.

பராக க்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு:— ஜிதேந்த்ரியனாய், கவனமுள்ளவனாய் இருப்பவன் பன்னிரண்டுநாள் உபவாஸம் இருப்பது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கும் பராகம் எனும் க்ருச்ரமாம்.

யமனும்:— ஜிதேந்த்ரியனாய், நல்ல வ்ரதமுடையவனாய் பன்னிரண்டு நாள் ஆஹாரம் இல்லாமலிருந்தால் இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கும் பராகம் எனும் க்ருச்ரம்.

பர்ண க்ருச்ர லக்ஷணம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— புரசு, அத்தி, தாமரை, பில்வம் இவைகளின் இலைகளைத் தனித்தனியே ஜலத்துடன் காய்ச்சி, அந்த ஜலத்தை மட்டில் முறையே நான்கு நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளிலும் பருகி ஐந்தாவது நாளில் தர்ப்பத்தின் ஜலத்தைப் பருகியிருப்பது ஐந்து நாட்களில் செய்யக்கூடிய பர்ண க்ருச்ரமெனப்படும்.

இதற்கே வேறொரு லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

யமன்:— இந்த எல்லா இலைகளையும் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தை மூன்று நாள் உபவாஸத்திற்குப் பிறகு ஒரு நாளில் பருக வேண்டியது. இது பர்ண க்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம். பலாசம் முதலிய இலைகளைச் சேர்த்து ஜலத்தால் காய்ச்சி, மூன்று நாள் உபவாஸத்தின் முடிவில், காய்ச்சின ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். இது பர்ண க்ருச்ரமாக ஆகும் என்பது பொருள்.

பல க்ருச்ரம் முதலியதின் லக்ஷணம்.

பல க்ருச்ரம் முதலியதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மார்க்கண்டேயர்:— ஒரு மாஸம் முழுவதும் பழங்களால் இருப்பது வித்வான்களால் பல க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. பில்வ:

ஸ்ரீக்ருச்ச்ர: ஸ்ரீபலை: ப்ரோக்த: பத்மாக்ஷைரபரஸ்ததா ॥ மாஸேநாமலகைரேவம் ஸ்ரீக்ருச்ச்ர: பர: ஸ்ம்ருத: । பத்ரைர்மத: பத்ரக்ருச்ச்ர: புஷ்பைஸ்தத்க்ருச்ச்ர உச்யதே ॥ மூலக்ருச்ச்ர: ஸ்ம்ருதோ மூலைஸ்தோயக்ருச்ச்ரோ ஜலேந து' இதி ॥

யதா பில்வாதிபலாந்யுதகேந க்வாதயித்வா மாஸமேகம் ததம்பு: பிபதி, ததா பலக்ருச்ச்ரோ பவதி । யதா பில்வபத்மாக்ஷாமலகாநாமந்யதமஸ்ய க்வாதம் க்ருத்வா மாஸமேகம் பிபேத், ததா ஸ்ரீக்ருச்ச்ரோ பவதி । யதா தேஷாம் பத்ரபுஷ்பமூலாநாம் க்வாதம் பிபேத் ததா பத்ரபுஷ்பமூலக்ருச்ச்ராணி பவந்தி இத்யர்த: ॥

வாருணஸ்த்ரீஸௌம்யக்ருச்ச்ரலக்ஷணம் ॥

வாருணஸ்த்ரீக்ருச்ச்ரௌ பாராசரமாதவே பட்யேதே—

'ப்ரஹ்மசாரீ வ்ரதஸ்தோ யோ மாஸமுதகஸக்தூந்

பிபேந்நியதாஹார: க்ருச்ச்ரம் வாருணமுச்யதே ॥ த்ர்யஹம் பிபேத்து கோமூத்ரம் த்ர்யஹம் வை கோமயம் பிபேத் । த்ர்யஹம் வை யாவகம் சைவ ஸ்த்ரீக்ருச்ச்ரம் பரிகத்யதே' இதி ॥

ஸௌம்யக்ருச்ச்ரஸ்வரூபமாஹ யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'பிண்யாகாசாமதக்ராம்புஸக்தூநாம் ப்ரதிவாஸரம் । ஏகராத்ரோபவாஸஸ்ச க்ருச்ச்ர: ஸௌம்யோऽயமுச்யதே' இதி ॥ ஆசாம: = ஓதநநிஸ்ராவ: । பிண்யாகாதீநாம் பஞ்சாநாம் ஏகைகம் ப்ரதிதிநமப்யவஹ்ருத்ய ஷஷ்டேऽஹந்யுபவஸேத் । ஸ ஏஷ ஸௌம்ய: க்ருச்ச்ர: ॥

யத்து ஜாபாலேந சதுரஹஸாத்ய: ஸௌம்யக்ருச்ச்ர உக்த:—

'பிண்யாகம் ஸக்தவஸ்தக்ரம் த்ர்யஹமேகேந? சதுர்தேऽஹந்யபோஜநம் । வாஸோ வை தக்ஷிணாம் தத்யாத் ஸௌம்யோऽயம் க்ருச்ச்ர உச்யதே' இதி, ததேததஸக்தவிஷயம் ॥

பழங்களால் இருப்பது ஸ்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. தாமரை விதைகளால் இருப்பது பத்மாக்ஷ க்ருச்ரம். நெல்லிக்கனிகளால் இவ்விதம் ஒரு மாஸம் இருப்பது சிறந்த ஸ்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. இலைகளால் இருப்பது பத்ர க்ருச்ரம். புஷ்பங்களால் இருப்பது புஷ்ப க்ருச்ரம். வேர்களால் இருப்பது மூல க்ருச்ரம். ஜலத்தால் இருப்பது தோய க்ருச்ரம்.

எப்பொழுது பில்வம் முதலியதின் பழங்களை ஜலத்துடன் காய்ச்சி ஒரு மாஸம் முழுவதும் அந்த ஜலத்தைக் குடிக்கின்றானோ, அப்பொழுது பல க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. எப்பொழுது பில்வம், தாமரை விதை, நெல்லிக்கனி இவைகளுள் ஒன்றை ஜலத்துடன் காய்ச்சி ஒரு மாஸம் முழுவதும் அந்த ஜலத்தைப் பருகுகின்றானோ அப்பொழுது அது ஸ்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. எப்பொழுது இவைகளின் இலை, புஷ்பம், வேர் இவைகளுள் ஒன்றைத் தனித்தனியே ஜலத்தில் காய்ச்சி அந்த ஜலத்தைப் பருகுகின்றானோ அப்பொழுது அது முறையே பத்ர கருச்ரம், புஷ்ப க்ருச்ரம், மூல க்ருச்ரம் என்றாகின்றன, என்பது பொருள்.

வாருண, ஸ்த்ரீ, ஸௌம்ய க்ருச்ரங்களின் லக்ஷணம்:

யமன்:— ப்ரம்மசர்ய வ்ரதமுடையவனும், கோபத்தை விட்டவனும், ஒரு மாஸம் வரையில் ஜலத்துடன் சேர்ந்த மாவுகளை ஆஹார நியமமுடையவனுய்க் குடித்தால் அது வாருண க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. மூன்று நாள் கோமூத்ரத்தை மட்டிலும், மூன்று நாள் கோமயத்தை மட்டிலும், மூன்று நாள் யவைக்கஞ்சியை மட்டிலும் பருகினுல் அது ஸ்த்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பிண்ணாக்கு, வடிகஞ்சி, மோர், நீர், மாவு, இவைகளை ஒவ்வொரு நாளிலும் முறையே பருகவேண்டும். ஒரு நாள் உபவாஸம். இது ஸௌம்ய க்ருச்ரமெனப்படுகிறது. பிண்ணாக்கு முதலிய ஐந்துகளை ஒவ்வொன்றை முறையே ஒவ்வொரு நாளிலும் உட்கொண்டு, ஆறுவது நாளில் உபவாஸமிருக்க வேண்டும். இது ஸௌம்ய க்ருச்ரம்.

ஆனல், **ஜாபாலரால்** நான்கு நாட்களில் செய்யக்கூடிய ஸௌம்ய க்ருச்ரம் "பிண்ணாக்கு, மாவு, மோர், இவைகளை மூன்று நாள் பருகி, நான்காவது நாளில் உபவாஸம். பிறகு வஸ்த்ரத்தைத் தக்ஷிணையாய்க் கொடுக்கவேண்டும். இது ஸௌம்யக்ருச்ரம் எனப்படுகிறது," என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதே எனில், அது சக்தியற்றவனைப்பற்றியது.

तुलापुरुषकृच्छ्रलक्षणम् ॥

अथ तुलापुरुषकृच्छ्रमाह जाबालिः—
'पिण्याकं च तथाऽऽचामं तक्रं चोदकसक्तवः ।
त्र्यहाद् भ्युपवासश्च तुलापुरुष उच्यते' इति ॥
सोऽयमष्टदिवससाध्यः ॥

याज्ञवल्क्यस्तु पञ्चदशदिनसाध्यमाह—
'एषां त्रिरात्रमभ्यासादेकैकस्य यथाक्रमम् ।
तुलापुरुष इत्येष ज्ञेयः पञ्चदशाहिकः' इति ॥
एषां पिण्याकादीनां पञ्चानाम् ॥

यमस्त्वेकविंशतिदिवससाध्यमाह—
'आचाममथ पिण्याकं तक्रं चोदकसक्तुकान् । त्र्य
हं त्र्यहं प्रयुञ्जानो वायुभक्षस्त्र्यहं परम् ॥ एक
विंशतिरात्रस्तु तुलापुरुष उच्यते' इति ॥ तदेतत्
त्रयं पापतारतम्यविषयतया व्यवस्थापनीयम् ॥

துலாபுருஷ க்ருச்ர லக்ஷணம்.

ஜாபாலி:— பிண்ணாக்கு, கஞ்சி, மோர், ஜலம், மாவு, மூன்று நாள் உபவாஸம் இது துலாபுருஷ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது.

இந்த க்ருச்ரம் எட்டுநாளில் ஸாதிக்கக்கூடியது.

யாஜ்ஞவல்க்யரோவெனில் பதினைந்து நாட்களில் ஸாதிக்கக் கூடியதைச் சொல்லுகிறார்:—பிண்ணாக்கு முதலிய ஐந்து த்ரவ்யங்களையும் முறையே ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்று நாட்களில் உபயோகிப்பதால் இது பதினைந்து நாட்களில் முடிக்கக்கூடிய துலாபுருஷ க்ருச்ரம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

யமனோவெனில் இருபத்தொரு நாட்களில் ஸாதிக்கக்கூடியதாய்ச் சொல்லுகிறார்:— கஞ்சி, பிண்ணாக்கு, மோர், ஜலம், மாவு, இவ்வைந்தையும் முறையே ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் உபயோகித்து, பிறகு மூன்று நாட்கள் வாயுவைப் பக்ஷித்திருந்தால் அது இருபத்தொரு நாட்களில் ஸாதிக்கக்கூடிய துலாபுருஷ க்ருச்ரமெனப்படுகிறது. இம் மூன்றும் பாபத்தின் தாரதம்யத்தை அனுஸரித்தது, என்று வ்யவஸ்தையை யறியவும்.

अघमर्षणकृच्छ्रलक्षणम् ॥

अघमर्षणकृच्छ्रमाह शङ्खः—
'त्र्यहं त्रिषवणस्नायी मौनी स्नात्वाऽघमर्षणम् ।
मनसा त्रिः पठेदप्सु न भुञ्जीत दिनत्रयम् ॥ अघमर्षण
इत्येतत् सर्वपापप्रणाशनम्' इति ॥

प्रकारान्तरमाह विष्णुः—
'त्र्यहं नाश्नीयात्त्र्यहं त्रिषवणस्नायी मौनव्रतः ।
स्नात्वा त्रिरघमर्षणं जपेद्दिवा तिष्ठेद्रात्रावासीत ।
व्रतान्ते पयस्विनीं गां दद्यादित्यघमर्षणम्' इति ॥

दैवतकृच्छ्रलक्षणम् ॥

दैवतकृच्छ्रमाह यमः—
'यवागूं यावकं शाकं क्षीरं दधि घृतं तथा ।
त्र्यहं त्र्यहं तु प्राश्नीयाद्वायुभक्षः परं त्र्यहम् ।
कृच्छ्रं दैवतमेतत्तु सर्वपापविनाशनम्' इति ॥

அகமர்ஷண க்ருச்ர லக்ஷணம்.

சங்கர்:—மூன்றுநாள் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்பவனாய், மௌனியாய் இருக்கவேண்டும். ஜலத்தில் மூழ்கி அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மனதினால் மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும். மூன்றுநாள் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதான அகமர்ஷண க்ருச்ரமெனப்படும்.

வேறு ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார் **விஷ்ணு:**— மூன்றுநாள் புஜிக்கக்கூடாது. மூன்று நாள் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஜலத்தில் மூழ்கி அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும். பகலில் நிற்கவேண்டும். இரவில் உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும். வ்ரதம் முடிந்த பிறகு பால் உள்ள பசுவைத் தானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்வது அகமர்ஷண க்ருச்ரம்.

தைவத க்ருச்ர லக்ஷணம்.

யமன்:—கஞ்சி, யவைக்கஞ்சி, கீரை, பால், தயிர், நெய், இவைகளையே முறையே மும்மூன்று நாட்கள் உட்கொள்ளவேண்டும்.

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

[illegible]

பிறகு மூன்றுநாள் வாயுவைப் பக்ஷிக்கவேண்டும். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதான தைவத க்ருச்ரமெனப்படும்.

யஜ்ஞ க்ருச்ரத்தைச் சொல்லுகிறார் அங்கிரஸ்:—நியமமுடையவனாய், மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்பவனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், மௌனியாய் இருக்கவேண்டும். ப்ரதி தினம் ப்ராத:ஸ்நானம் முதற்கொண்டு ஜபத்தைச் செய்யவேண்டும். காயத்ரியையும், வ்யாஹ்ருதியையும் எண்ணாயிரம் தடவை ஜபிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையிலும் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் ஓங்காரத்தைச் சேர்த்து ஜபிக்கவேண்டும். பூமியில் வீராஸனத்தில் இருந்து ஜபம் செய்யவேண்டும். உட்கார்ந்தாவது நின்றாவது ஜபிக்கவேண்டும். பசுவின் பாலை ஒரு முறை பருகவேண்டும். பசுவின் பால் கிடைக்காவிடில் பசுவின் தயிரை உபயோகிக்கவும். தயிர் கிடைக்காவிடில் மோரை உபயோகிக்கவும். மோர் கிடைக்காவிடில் யவைக்கஞ்சியைப் பருகவும். இவைகளுள் எது கிடைக்குமோ அதை உபயோகிக்கவும். கோமூத்ரத்துடன் கூடின யவைக்கஞ்சியையும் உபயோகிக்கலாம். இவ்விதம் ஒரு நாள் செய்வது க்ருச்ரம் என்று அங்கிரஸ்ஸால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது எல்லாப் பாபங்களையும் அபஹரிப்பது, இது யஜ்ஞக்ருச்ரம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது பாபங்களுடன் கூடியவர்க்கும், உபபாதகங்

𑌯𑌾𑌵𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।

𑌯𑌾𑌵𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

[illegible]

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

[illegible]

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

[illegible]

களுடன் கூடியவர்க்கும், மஹாபாதகங்களுடன் கூடியவர்க்கும் சிறந்த ப்ராயஶ்சித்தமாகும்.

யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம்.

தேவலர்:—யவைகளை ஜலத்தில் சேர்த்துப் பாகம் செய்து, ஏழு நாள், அல்லது பதினைந்து நாள், அல்லது ஒரு மாஸம், புஜிப்பது யாவக க்ருச்ரமெனப்படுகிறது. இதனால் யாவகம், பாயஸம், ஜலம் இவைகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஶங்கர்:— நியதனாய் ஒரு மாஸம் முழுவதும் கோமயத்துடன் யவையைப்புஜித்து எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதற்கு யாவக வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவும்.

ப்ரஸ்ருதி யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம்.

ஹாரீதர்:— எவன் தான் செய்த கர்மங்களால் தன்னைப் பாபமுடையவனாய் நினைக்கின்றானோ அவன் தனக்காக ப்ரஸ்ருதி (ஒரு சேரை யளவுள்ள) யவையைப் பாகம் செய்யவேண்டும். அதிலிருந்து அக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதனால் தைவகர்மம் பலிகர்மம் இவைகளைச் செய்யவும். பக்குவமாகிய

[illegible]

அதைப் பார்த்து ஜபிக்கவேண்டும். "யவோஸி" என்பது முதல் "ப்ராம்ஹணைஞம் பரீவாதம் ஸர்வம் புனீதயே யவா:" என்பது முடிய மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். பாகமாகும்பொழுது 'நமோ ருத்ராய, காயத்ரீ, மாநஸ்தோகே' என்ற மந்த்ரங்களால் ரக்ஷை செய்யவும். பாத்ரத்தில் மூன்று தடவை சேர்த்து, 'யேதேவா:,' முதல் "தேப்ய:ஸ்வாஹா" வரையில் உள்ள மந்த்ரங்களால் அக்னியிடத்திலே ஹோமம் செய்யவும். மூன்றுநாள் வரையில் அதிபாதகம் செய்தவன் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அல்லது ஆறுநாள் பானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். மஹாபாதகியானவன் ஏழு நாள் பானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். பன்னிரண்டு நாள் பானம் செய்தால், செய்த பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்குகிறான். இவ்விதம் யாவகத்தை இருபத்தொருநாள் பருகினால் கணங்கள், கணாதிபதிகள், வித்யை, வித்யாதிபதி இவர்களைத்

[illegible]

தர்சனம் செய்வான். எவன் கோமூத்ரத்திலாவது அல்லது தயிர், பால், நெய் இவைகளில் பக்வமான யாவகத்தை அடிக்கடி பருகுவானோ அவன் பாபத்தினின்றும் உடனே விடுபடுவான், என்று பகவானே மைத்ராயணி என்பவர்.

சாந்த்ராயண க்ருச்ர லக்ஷணம்.

இனி சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் சொல்லப்படுகிறது. அது இருவிதமாகும்—பிபீலிகா மத்யம் என்றும், யவமத்யம் என்றும். எப்படி எறும்பினுடைய தலையும் பின்பாகமும் பருத்துள்ளனவோ, நடுப்பாகம் மெலிந்துள்ளதோ, அவ்விதமே இந்தச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்திற்கு நடுவில் அமாவாஸ்யா தினத்தில் கபளங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் குறைவு. அந்த க்ருச்ரம் நடுவில் ஸூக்ஷ்மமாக இருப்பதால் பிபீலிகாமத்யம் என்ற தன்மை. உதாஹரணம்:— க்ருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமையில் க்ருச்ரத்தை ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு, பதினான்கு கபளங்கள் புஜிக்கவேண்டும். பிறகு த்விதீயையிலிருந்து ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஒவ்வொரு கபளம் குறைவு செய்யும்பொழுது அமாவாஸ்யையில் உபவாஸம் ஏற்படுகிறது. மறுபடி சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையில் ஒரு கபளத்தை ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு தினமும் ஒவ்வொரு கபளத்தை வ்ருத்தி செய்வதால் பூர்ணிமையில் பதினைந்து கபளங்கள் ஆகின்றன. சொல்லிய இது பிபீலிகாமத்ய

[illegible]

சாந்த்ராயணத்தின் அநுஷ்டான ப்ரகாரம் ஆகும். அப்படியே, யவதான்யமானது நடுவில் பருத்துள்ளது. இருகோடிகளும் மெலிந்துள்ளன. உதாஹரணம்:— சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையில் ஆரம்பித்து, ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு கபளம்விதம் வ்ருத்திசெய்வதால் பூர்ணிமையில் பதினைந்து கபளங்கள் ஆகின்றன. க்ருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமை முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கபளம் விதம் குறைந்தால் அமாவாஸ்யையில் உபவாஸம் ஏற்படுகிறது, என்று. நடுப்பாகம் பருத்திருப்பதால் இதற்கு யவமத்யம் என்ற தன்மை.

அவைகளுள் பிபீலிகாமத்யத்தைச் சொல்லுகிறார், வஸிஷ்டர்:— மாஸத்தின் க்ருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமையில் பதினைந்து கபளங்களைப் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கபளங்களைப் குறைத்துப் புஜிப்பவனாயிருந்து பக்ஷத்தின் மீதியை முடிக்கவேண்டும். அவ்விதமே சுக்ல பக்ஷத்தின் ப்ரதமையில் ஒரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கபளங்களை வ்ருத்தி செய்து புஜிப்பவனாயிருந்து பக்ஷம் மீதியை முடிக்கவேண்டும்.

பராசரரும்:— க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கபளத்தைக்

[illegible]

குறைக்கவேண்டும். சுக்ல பக்ஷத்தில் வ்ருத்தி செய்யவேண்டும். அமாவாஸ்யையில் புஜிக்கக்கூடாது. இது சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தின் விதி.

இரு வித சாந்த்ராயணங்களையும் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— சாந்த்ராயணம் இருவிதமாகும்— யவமத்யம், பிபீலிகாமத்யம் என்று. அமாவாஸ்யை முதல் ஒவ்வொரு கபளத்தை அதிகரித்துப் புஜிப்பது யவமத்யம். பூர்ணிமை முதல் பதினைந்து க்ராஸமாய் புஜிப்பது பிபீலிகாமத்யம்.

மனுவும்:— க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கபளத்தைக் குறைக்கவேண்டும். சுக்லபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கபளத்தை வ்ருத்தி செய்யவேண்டும். மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இது சாந்த்ராயண வ்ரதம் எனப்படுகிறது. சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிப்பவன் யவமத்யம சாந்த்ராயணத்தில் இந்த விதியையே சுக்லபக்ஷம் முதல் நியமமுடையவனாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

வபனம் முதலிய நியமங்களின் க்ரமம்.

கௌதமர்:— சாந்த்ராயணத்தில் வபனமும் ப்ராயஶ்சித்த வ்ரதமாகச் செய்யவேண்டியது. மறுநாள் பூர்ணிமை இருக்கும்

[illegible] ... பௌர்ணமாஸ்யாம் ... [illegible] ... ஜுஹுயாத் । [illegible] ... ஸர்வேஷாம் ... [illegible] ... ஸ்வாஹேதி ... [illegible] ... ஹ்ராஸ ... க்ராஸம் ... ப்ரகாரேணோபவாஸ்ய ... [illegible] ... ப்ரதிபதி ... ஏகைகம் க்ராஸம் ... [illegible] ... அமாவாஸ்யாயாம் ... [illegible] ... ஏகைகம் ... । விபரீத ஏகைஷ சாந்த்ராயணோ மாஸ: இதி ॥

பொழுது முதல் நாள் சதுர்த்தசியில உபவாஸமிருக்கவேண்டும். 'ஆப்யாயஸ்வ', 'ஸந்தேபயாம்ஸி', 'நவோநவ:', என்ற இந்த ருக்குகளால் தர்ப்பணம், ஆஜ்யஹோமம், ஹவிஸ்ஸின் அநுமந்த்ரணம், சந்த்ரனுக்கு உபஸ்தானம் இவைகளைச் செய்யவும். "யத்தேவா தேவஹேளனம்" என்ற நான்கு மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யஹோமம் செய்யவேண்டும். கடைசியில் "தேவக்ருதஸ்ய" என்ற மந்த்ரங்களால் ஸமித்ஹோமம். ஓம்பூ:, புவ:, ஸுவ:, மஹ:, ஜந:, தப:, ஸத்யம், யச:, ஸ்ரீ:, ஊர்க், இடௌஜ:, தேஜ:, புருஷ:, தர்ம:, சிவ: இந்த மந்த்ரங்களால் கபளங்களை அநுமந்த்ரிக்கவும். அல்லது "நம: ஸ்வாஹா" என்ற மந்த்ரத்தால் எல்லாக் கபளங்களையும் அநுமந்த்ரிக்கவும். கபளத்தின் ப்ரமாணம் வாயை விஸ்தரித்துக்கொள்ளாமல் ஸ்வபாவ நிலைமையில் உள்ளபடி வாய் கொண்ட அளவு. ஐக்ஷான்னம், மாவு, கொய், யவைக்கஞ்சி, காய்கள், பால், தயிர், நெய், கிழங்கு, பழம், தீர்த்தம், இவை பன்னிரண்டில் மேல்மேல் உள்ளது ப்ரசஸ்தம் (உயர்ந்தது). இவ்வாறு (சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து) பூர்ணிமையில் பதினைந்து கபளங்கள் புஜித்து, ப்ரதமைமுதல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கபளம் குறைவாக க்ருஷ்ணபக்ஷம் முடிய புஜிக்கவும். அமாவாஸ்யையில் உபவாஸமிருந்து, ப்ரதமை முதல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கபளம் அதிகமாக வ்ருத்தி செய்து, சுக்ல பக்ஷத்தில் புஜிக்கவும். இதையே மாற்றிச் செய்வது என்பது சிலருடைய மதத்தில். இவ்வாறு ஒரு மாஸம் செய்வது சாந்த்ராயண க்ருச்ரம்.

ப்ரகாராந்தரேண சாந்த்ராயணஸ்ய த்ரைவித்யம் ॥

யம: — ப்ரகாராந்தரேண சாந்த்ராயணம் த்ரிவிதம், ருஷிசாந்த்ராயணம் சிசுசாந்த்ராயணம் யதிசாந்த்ராயணம் சேதி ॥

தேஷாம் ஸ்வரூபமாஹ யம: —

த்ரீம்ஸ்த்ரீன் பிண்டான் ஸமச்னீயாந்நியதாத்மா த்ருடவ்ரத: । ஹவிஷ்யான்னஸ்ய வை மாஸம்ருஷிசாந்த்ராயணம் ஸ்ம்ருதம் ॥ சதுர: ப்ராதரச்னீயாத்பிண்டான் ஸாயமேவ ச । பிண்டாநேதான் ... சிசுசாந்த்ராயணம் ஸ்ம்ருதம் ॥ பிண்டானஷ்டௌ ஸமச்னீயான்மாஸம் மத்யந்தினே ரவௌ । யதிசாந்த்ராயணம் ஹ்யேதத் ஸர்வகல்மஷநாசனம் ॥ இதி ॥

பஞ்சவிதசாந்த்ராயணநிரூபணம் ॥

விஷ்ணு: பஞ்சவிதம் சாந்த்ராயணமாஹ —

அதாத: சாந்த்ராயணம் க்ராஸானாஸ்யாவிகாராசனீயாத் தாம்ஸ்ச சசிகலாவ்ருத்தௌ க்ரமேண வர்த்தயேத் । ஹ்ராஸே ச ஹ்ராஸயேத் ॥ அமாவாஸ்யாயாம் ச நாச்னீயாத் । ஏஷ சாந்த்ராயணோ யவமத்ய:

வேறுவிதமாய் சாந்த்ராயணம் மூன்று விதம்.

மறுபடியும் வேறுவிதமாய், சாந்த்ராயணம் மூன்று விதமாகும்:— ருஷி சாந்த்ராயணம், சிசு சாந்த்ராயணம், யதி சாந்த்ராயணம் என்று. அவைகளின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யமன்:—ஒரு மாஸம் முழுவதும் ப்ரதிதினம் மூன்று கபளங்களை மட்டில் நியமமுடையவனாய், த்ருடவ்ருதனாய் ஹவிஸ் அன்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். இது ருஷி சாந்த்ராயணம் எனப்பட்டுள்ளது. பகலில் நான்கு கபளங்களையும், இரவில் நான்கு கபளங்களையும் மட்டில் (புஜிக்கவும்). இது பாலர்களுக்கு, சிசு சாந்த்ராயணம் எனப்படும். ஒரு மாஸம் முழுவதும் மத்யாஹ்ன காலத்தில் எட்டுக்கபளங்களைப் புஜிக்கவும். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதான யதி சாந்த்ராயண மெனப்படும்.

ஐந்து விதமான சாந்த்ராயணங்கள்.

விஷ்ணு:—சாந்த்ராயணத்தை ஐந்து விதமாகச் சொல்லுகிறார்:— இனி, சாந்த்ராயணம் சொல்லப்படுகிறது. கபளங்களை வாய்கொண்ட அளவு புஜிக்கவேண்டும். அந்தக் கபளங்களைச் சுக்லபக்ஷத்தில் க்ரமமாய் வ்ருத்தி செய்யவேண்டும். க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் குறைக்கவேண்

पिपीलिकामध्यो वा । यस्यामावास्या मध्ये भवति, स पिपीलिकामध्यः । यस्य पौर्णमासी स यवमध्यः । अष्टौ ग्रासान् प्रतिदिनमश्नीयात् स यतिचान्द्रायणः । सायं प्रातश्चतुरश्चतुरः स शिशुचान्द्रायणः । यथाकथञ्चित् पिण्डानां तिस्रोऽशीतीश्चाश्नीयात् स सामान्यचान्द्रायणः' इति ॥

चान्द्रायणे ग्रासपरिमाणम् ॥

चान्द्रायणे उक्तस्य पिण्डस्य परिमाणमाह पराशरः—

'कुक्कुटाण्डप्रमाणं तु ग्रासं वै परिकल्पयेत् । अन्यथा भावदोषेण न धर्मो न च शुध्यति' इति ॥

व्रतचरणानन्तरकर्तव्यम् ॥

व्रतचरणानन्तरं कर्तव्यमाह स एव—

'प्रायश्चित्ते ततश्चीर्णे कुर्याद् ब्राह्मणभोजनम् । गोद्वयं वस्त्रयुग्मं च दद्याद्विप्राय दक्षिणाम्' इति ॥

டும். அமாவாஸ்யையில் புஜிக்கக்கூடாது. இது யவமத்யம், பிபீலிகா மத்யம் என்று. எதற்கு அமாவாஸ்யை நடுவில் வருகிறதோ அது பிபீலிகா மத்யம். எதற்குப் பூர்ணிமை நடுவில் வருகிறதோ அதற்கு யவமத்யம். ஒவ்வொரு நாளிலும் எட்டுக்கபளங்களைப் புஜிக்கவேண்டும். இது யதிசாந்த்ராயணம். இரவிலும் பகலிலும் நான்கு நான்கு கபளங்களைப் புஜிக்கவேண்டும். இது சிசுசாந்த்ராயணம். எந்த விதத்திலாலாவது இருநூற்று நாற்பது கபளங்களை ஒரு மாஸத்தில்புஜிக்கவேண்டும். இது ஸாமான்ய சாந்த்ராயணம் எனப்படும், என்று.

சாந்த்ராயணத்தில் கபளத்தின் பரிமாணம்.

சாந்த்ராயணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கபளத்தின் பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— கபளத்தைக் கோழியின் முட்டையளவுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். வேறு விதமாகச் செய்தால் புண்யமில்லை. வ்ரதமும் ஸித்திப்பதில்லை.

வ்ரதம் அநுஷ்டித்த பிறகு செய்யவேண்டியது.

பராசரர்:— ப்ராயஸ்சித்தம் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட பிறகு ப்ராம்

सङ्ख्याविशेषानभिधानाच्छक्त्यनुसारेण ब्राह्मणभोजनं कार्यम् ॥

चान्द्रायणस्य फलनिरूपणम् ।

चान्द्रायणस्य फलं दर्शयति यमः—

'यत्किञ्चित् क्रियते पापं कर्मणा मनसा गिरा ।
द्विजश्चान्द्रायणं कृत्वा तस्मात् पापात् प्रमुच्यते ॥
एतानि विधिवत् कृत्वा षण्मासांश्चैव हविष्यभुक् ।
व्यपेतकल्मषो विप्रश्चन्द्रस्यैति सलोकताम्' इति ॥

व्रतप्रारम्भप्रकारः ॥

व्रतप्रारम्भप्रकारमाह विष्णुः—

'सर्वपापेषु सर्वेषां व्रतानां विधिपूर्वकम् । ग्रहणं सम्प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्ते चिकीर्षिते ॥ दिनान्ते नखरोमादीन् प्रवाप्य स्नानमाचरेत् । भस्मगो

ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களையும், இரண்டு வஸ்த்ரங்களையும் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

கணக்கைச் சொல்லாததால் சக்தியை யனுஸரித்து ப்ராம்ஹண போஜனத்தை யறியவும்.

சாந்த்ராயண பலத்தின் நிரூபணம்.

யமன்:— ப்ராம்ஹணன் தேஹத்தாலும், மனஸாலும், வாக்கினாலும் எந்தப் பாபத்தைச் செய்கிறானோ அந்தப் பாபத்தினின்றும் சாந்த்ராயணம் செய்தால் விடுபடுவான். ப்ராம்ஹணன் ஆறுமாஸம் வரையில் ஹவிஸ்ஸைப் புஜிப்பவனாய் இவைகளைச் செய்தால், பாபம் நீங்கியவனாய், சந்த்ரனின் ஸாலோக்யத்தை யடைகிறான்.

வ்ரதத்தை ஆரம்பிக்கும் ப்ரகாரம்.

விஷ்ணு:— எல்லாப் பாபங்களுக்கும் செய்யப்படும் எல்லா வ்ரதங்களிலும் விதியுடன் ஆரம்பத்தைச் சொல்லுகிறேன். ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்ய விரும்பியிருக்கும்பொழுது, ஸாயங்காலத்தில் நகம், ரோமம் முதலியவைகளை வபனம் செய்துகொண்டு, ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். விபூதி, கோமயம், மண், தீர்த்தம், பஞ்ச

[illegible]

[illegible]

கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பி: குசோதகம்

கவ்யம் முதலியதால் தேகம் சுத்தமாவதற்காக மலாபகர்ஷணம் செய்யவேண்டும்.

ஜாபாலி:— எல்லா க்ருச்ரங்களின் ஆரம்பத்திலும், ஸமாப்தியிலும், அவச்யம் சாலாக்னியில் தனித்தனி வ்யாஹ்ருதிகளால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். தேஹத்தில் எண்ணெயைத் தடவுதல், தலையில் எண்ணெயைத் தடவுதல், தாம்பூலம், சந்தனம் பூசிக்கொள்ளல், இவைகளை எல்லாம் க்ருச்ரம் அனுஷ்டிப்பவன் வர்ஜிக்கவேண்டும். இதைத் தவிர்த்து வலிமையையும் சாமர்த்யமும் செய்யக்கூடியது எதுவோ அதையும் விடவேண்டும்.

ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட நியமத்தை அனுஷ்டிக்காவிடில் பாபம்.

சாகலேயர்:— எவன் முதலில் நியமத்தை ஸங்கல்பித்துப் பிறகு ஸ்வேச்சையாய் அனுஷ்டிக்காமலிருக்கின்றானோ அவன் பிழைத்திருக்கும்போதே சண்டாளனாகிறான். இறந்த பிறகு நாயாகப் பிறக்கிறான்.

ப்ரம்ஹ கூர்ச்சத்தின் ஸ்வரூபமும் அதன் ப்ரமாணமும்.

பராசரர்:— 'கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்ப

[illegible]

ஜலம் இவை பஞ்சகவ்யம் எனப்படுகிறது. இது சுத்திகரம். பாபத்தைப் போக்கக்கூடியது. கறுப்புப் பசுவின் மூத்ரமும், வெள்ளைப் பசுவின் கோமயமும், தாம்ரவர்ணப் பசுவின் பாலும், நீலப் பசுவின் தயிரும், கபிலப் பசுவின் (காராம்பசு) நெய்யும் க்ரஹிக்கப்படவேண்டும். அல்லது கபிலப் பசுவினின்றே எல்லாவற்றையும், க்ரஹிக்கலாம். ஒரு பலம் மூத்ரம், அரைக் கட்டைவிரலளவு கோமயம், ஏழு பலம் பால், மூன்று பலம் தயிர், ஒரு பலம் நெய், ஒரு பலம் தர்ப்ப ஜலம் என்று சேர்க்கவும். காயத்ரியால் கோமூத்ரமும், கந்தத்வாராம் என்ற மந்த்ரத்தால் கோமயமும், ஆப்யாயஸ்வ என்ற மந்த்ரத்தால் பாலும், ததிக்ராவிண்ண: என்ற மந்த்ரத்தால் தயிரும், சுக்ரமஸி என்ற மந்த்ரத்தால் நெய்யும், தேவஸ்யத்வா என்ற மந்த்ரத்தால் தர்ப்ப ஜலமும் சேர்க்கப்படவேண்டும். இவ்விதம் மந்த்ரத்தால் சுத்தமான பஞ்சகவ்யத்தை அக்னியின் எதிரில் வைக்கவேண்டும். ஆபோஹிஷ்டா என்ற மந்த்ரத்தால் கலக்கி, மானஸ்தோகே என்ற மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவும். ஏழுக்குக் குறையாமலுள்ளதும், நுனியுள்ளதும், கிளிபோல் பச்சை நிறமுள்ளதுமாகிய தர்ப்பங்களால் பஞ்சகவ்யத்தை எடுத்து விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். இராவதீ, இதம் விஷ்ணு:, மானஸ்தோகே, சம்வதீ என்ற மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இப்படி ஹோமம் செய்து, பிறகு மீதியுள்ளதை ப்ராம

[illegible]

ஹனன் பானம் செய்யவேண்டும். ப்ரணவத்தால் கலக்கி, ப்ரணவத்தால் அபிமந்த்ரித்து, ப்ரணவத்தாலேயே எடுத்து, ப்ரணவத்தாலேயே பருகவேண்டும். பலாச வ்ருக்ஷத்தின் நடு இலையாலாவது தாமரை இலையாலாவது பானம் செய்யவேண்டும். அல்லது ஸ்வர்ண பாத்ரம், வெள்ளிப் பாத்ரம், ப்ரம்ஹதீர்த்தம் இவைகளில் ஒன்றினால் பருகலாம். ப்ராணிகளுக்குத் தேஹத்தில் தோல், எலும்பு இவைகளில் எந்தப் பாபம் இருக்குமோ அப்பாபம் எல்லாவற்றையும் ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்யம், ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பு விறகை எரிப்பதுபோல் எரிக்கும். மூவுலகங்களுள் பரிசுத்தமானது. தேவதைகளால் வஸிக்கப்பட்டது இது. கோமூத்ரத்தில் வருணனும், கோமயத்தில் அக்னியும், தயிரில் வாயுவும், பாலில் சந்த்ரனும், நெய்யில் ஸூர்யனும் வஸிக்கின்றார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது.

முன் சொல்லப்பட்ட அளவுள்ள த்ரவ்யங்களைப் புரசு முதலிய இலையில் காயத்ரீ முதலிய மந்த்ரங்களால் ஒன்றுசேர்த்து வைத்து, ஆபோஹிஷ்டா என்ற மூன்று ருக்குகளால் கலக்கி, மானஸ்தோகே என்ற மந்த்ரத்தால் அபிமந்த்ரித்து, ஏழுக்குக் குறையாத பச்சை நிறமுள்ள தர்ப்பங்களால் எடுத்து, இராவதி, இதம்விஷ்ணு

[illegible]

கோமூத்ராதீநாம் ப்ரமாணாந்தரம் ॥

[illegible]

மானஸ்தோகே, சந்நோதேவீ: என்ற நான்கு மந்த்ரங்களாலும், ஸவித்ரே ஸ்வாஹா, அக்னயே ஸ்வாஹா, ஸோமாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஸ்வாஹா, அக்னயேஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹா—என்று ப்ரஜாபதியினால் சொல்லப்பட்ட மந்த்ரங்களாலும் புரசு இலையால் ஹோமம் செய்து, ஹோமம் செய்த மீதியை கையாலாவது, ஸமித்தாலாவது கலக்கிக் குடிக்கவேண்டும்.

கோமூத்ரம் முதலியவைக்கு மற்றொரு அளவு.

ப்ரஜாபதி:—கோமயத்தைவிட இரண்டு மடங்கு கோமூத்ரமும், அதைவிட நான்கு மடங்கு நெய், அதைவிட எட்டு மடங்கு பால், அதைவிட ஐந்து மடங்கு தயிர் (என்று சேர்க்கப்படவேண்டும்).

இந்த வசனத்தில் கோமயத்திற்கு அளவு சொல்லாததால், மற்றொரு வசனத்தால் அரைக் கட்டைவிரலளவு கோமயம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். இரண்டு கணு உள்ளது அங்குஷ்டம் என்பது. அந்த அங்குஷ்டத்தில் மேலுள்ள கணுவுடன் ஸரி அளவுள்ள கோமயத்தை க்ரஹித்து, முன் சொல்லியபடி மேல்

[illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்மகூர்சவிதௌ காலவிஶேஷதேஶவிஶேஷௌ ॥

[illegible]

[illegible]

மேல் வ்ருத்தியுடன் கோமூத்ரம் முதலியவைகளைச் சேர்க்கவேண்டும். இது முன் சொல்லிய அளவுடன் விகல்பிக்கப்படுகிறது. (இஷ்டப்படி ஏதாவது ஒரு அளவை க்ரஹிக்கலாம்).

ப்ரஜாபதி:—பாலாசவ்ருக்ஷத்தின் இலை, தாமரை இலை, தாம்ர பாத்ரம், தங்கப்பாத்ரம் இவைகளில் ஒன்று எடுத்து வைத்து, பிறகு கர்மாவை ஆரம்பிக்கவேண்டும். தர்ப்பங்களில் வைத்து, புரச இலைகளால் அதை யெடுத்து, மேற்சொல்லப்படும் தேவதைகளுக்கு க்ரமப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்னி, ஸோமன், ஸவிதா, இவர்களுக்கும் ப்ரணவத்துடன் ஹோமம் செய்து, ஸ்விஷ்டக்ருத்து ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ப்ரம்ஹ கூர்ச்சவிதியில் கால விசேஷமும் தேச விசேஷமும்.

ப்ரஜாபதி:— சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து, பூர்ணிமையில் செய்யவேண்டும்.

ஜாபாலியும்:— ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து பூர்ணிமையில் காலையில் ப்ரம்ஹகூர்ச்சம் என்கிற பஞ்சகவ்யத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும்.

[illegible]

ப்ராஜாபத்யாதிக்ருச்ச்ராணாம் ப்ரத்யாம்நாயநிரூபணம் ॥

[illegible]

சாதாதபர்:— க்ஷேத்ரம், மாட்டுக்கொட்டில், புண்யமான தேவாலயங்கள், இவைகளில் ஒன்றை யடைந்து, சுத்தமான ப்ரதேசத்தில் ப்ரம்ஹகூர்ச்சத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் முதலியதற்குச் சமமாயுள்ளவை.

இனி முன்சொல்லப்பட்ட க்ருச்ரங்களை எக்காரணத்தாலாவது அனுஷ்டிக்கச் சக்தியில்லாவிடில், சாஸ்த்ரப்படி ப்ரத்யாம்னாயம் (ஸமமானது) சொல்லப்படுகிறது. அதில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்திற்கு ஸமமானவைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம், காயத்ரியின் பதினாயிரம் ஜபம், ஜலத்தில் வஸிப்பது, ப்ராம்ஹணனுக்குக் கோதானம் செய்வது, என்ற இந்நான்கும் ஸமமாகும். ஆயிரம் முறை திலஹோமம், வேதபாராயணம், பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம், பாவமேஷ்டி, அல்லது பாவமானேஷ்டி இவை ஸமம் என்கிறார்கள் வித்வான்கள். ஸஹஸ்ர திலஹோமம் என்பது காயத்ரியினால் செய்யவேண்டியது.

[illegible]

பராசரர்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், பதினாயிரம் காயத்ரீஜபம், நூறு ப்ராணாயாமம், புண்ய தீர்த்தத்தில் பன்னிரண்டுமுறை காய்ந்த தலையுடன் ஸ்நானம், இரண்டு யோஜனை தூரத்திலுள்ள தீர்த்தத்திற்கு யாத்ரை செய்வது, இவை ஒரு க்ருச்ரம் எனப் படுகிறது.

காய்ந்த தலை உள்ளவன் அனார்த்ரசிரஸ் எனப்படுவான். அவன் செய்யும் ஸ்நானம் அனார்த்ரசிரஸ்நானம். ஒரு முறை ஸ்நானம் செய்து, ஸ்நான அங்கங்களையும் அனுஷ்டித்து, மயிர்களை உலர்த்தி, பிறகு இரண்டாவது முறை ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டு ஸ்நானம் புண்ய தீர்த்தத்தில் செய்யப் பட்டது. என்று பொருள்.

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், பதினாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிப்பது, ஆயிரம் திலஹோமம், இவை நான்கும் ஸமம்.

பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் என்றது பணமில்லாதவனைப்பற்றியது. பணமுள்ளவனுக்கு ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஐந்து ப்ராம்ஹணர்கள் என்று பன்னிரண்டு நாட்களில் அறுபது ப்ராம்ஹணர்கள் புஜிப்பிக்கப்படவேண்டும் ஆகையாற்றான்,

[illegible]

ஓர் ஸ்ம்ருதி:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன் வ்ரதத்தாலாவது சக்தியற்றவனாகில், ஒவ்வொரு நாளும் விரும்பியவர்களாகிய சிறந்த ஐந்து ப்ராம்ஹணர்களை நன்றாகப் புஜிப்பிக்கவேண்டும், என்று.

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:— அறுபது, அல்லது இருபத்துநான்கு, அல்லது பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். அல்லது அவ்வளவு போஜனத்திற்குப் போதுமான தான்யமாவது, தான்யத்தின் மூல்யமாவது கொடுக்கப்படவேண்டும். இவ் விஷயத்தில் கணக்கில் உயர்வு குறைவு சொல்லியது அதிகாரியின் பணத்தின் நிறைவு குறைவுகளை அனுஸரித்துள்ளது.

மாதவீயத்தில்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கச் சக்தியில்லாவிடில், ப்ராம்ஹணன் பசுவைத் தானம் செய்யவேண்டும். பசு இல்லாவிடில், பசுவின் மூல்யமாவது கொடுக்கப்படவேண்டும். ஸம்சயமில்லை.

மூல்யம் என்பது சக்திக்குத் தகுந்தபடி கொடுக்கப்பட வேண்டும். "பசுக்களில்லாவிடில், ஒரு நிஷ்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது நிஷ்கத்தின் பாதியாவது, கால் பாகமாவது கொடுக்கப்படவேண்டும். கால் பாகத்திற்குக் குறைந்து கொடுக்கக் கூடாது, என்றார் சாதாதபர்" என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், பதினாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், ஜலவாஸம், ஸமுத்ரத்தை யடையும் நதியில் ஸ்நானம் இந்நான்கும் ஸமமாகும்.

நதீஸ்நானம் என்றது ம்ருத்திகா ஸ்நான விதியுடன் செய்யும் ஸ்நானம்.

சாந்த்ராயணம் முதலியதற்கு ஸமமானவைகள்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், ம்ருகாரேஷ்டி, பவித்ரேஷ்டி, மித்ரவிந்தா பசு, மூன்று மாஸங்களில் அநுஷ்டிக்கும் க்ருச்ரம், பதினாயிரம் திலஹோமம், இரண்டு பராக க்ருச்ரம், லக்ஷம் காயத்ரீ ஜபம் இவைகளை ஸமம் என்றார் ப்ருஹஸ்பதி. நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என்ற கர்மங்கள், இஷ்டிகள், பசுபந்தங்கள் இவைகளைச் செய்ய முடியாவிடில், சருக்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. பராகம், தப்த க்ருச்ரம் இவைகளின் ஸ்தானத்தில் மூன்று க்ருச்ரங்களை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ரதம், ஹோமம் முதலியதையாவது முன்சொல்லிய ப்ரயோகப்படி அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— சாந்த்ராயணம், மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்கள், முப்பதினாயிரம் காயத்ரீஜபம், மஹாநதியில் ஸ்நானம் இந்நான்கும் ஸமமாகும்.

மஹாநதிகளின் எண்ணிக்கை.

தேவலர்:— கங்கை, ஸரஸ்வதீ, யமுனை, நர்மதா, விபாசா, விதஸ்தா, கௌசிகீ, நந்தா, விரஜா, சந்த்ரபாகா, ஸரயூ, சராவதீ, ஸிந்து, க்ருஷ்ணவேணீ, சோணை, தாபினீ, பாஷாணகா, கோமதீ, கண்டகீ, பாஹுதா, பம்பா, தேவிகா, காவேரீ, தாம்ரபர்ணீ, சர்மண்வதீ, வேத்ரவதீ, கோதாவரீ, துங்கபத்ரா, ஸுசக்ஷு, அருணை இவைகள் அதிக புண்யமுள்ள மஹாநதிகளாம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ரத்யாம்நாயம் செய்யும் விஷயத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தில் ஒரு பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும். ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தில் இரண்டு பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும். பராக க்ருச்ரம் தப்தக்ருச்ரம் இவைகளில் மும்மூன்று பசுக்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தில் எட்டுப் பசுக்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். சக்தியின்பொருட்டு தனது தனத்துக்குத் தகுந்தபடி தானத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால்,

चतुर्विंशतिमतेऽपि —

जन्मप्रभृति पापानि बहूनि विविधानि च । षडब्दकं तु निर्दिष्टं प्राजापत्यशतं स्मृतम् ॥ [illegible] गवां शतं साशीति धनिनां शतम् । तथाष्टादशलक्षाणि गायत्र्या वा जपेद् द्विजः इति ॥

प्रायश्चित्तकाण्डं समाप्तम् ॥

इति श्रीवाधूलवंशमुक्तामणेः श्रीवैद्यनाथदीक्षितस्य विरचिते स्मृतिमुक्ताफलेऽस्मिन् षष्ठः प्रायश्चित्तप्रकरणं नाम [illegible] ॥

தின் கணக்கின்படி கோதானம் முதலியவைகள் ஆவர்த்தி செய்யப் பட வேண்டும்.

அதுவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது, சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— பிறந்தது முதல் பலவிதமான பாபங்களைச் செய்தால் ப்ரம்ஹ ஹத்திக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ள அவைகளுக்கு 'ஆறு அப்தம்' நூற்றெண்பது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும் ப்ராய்ச்சித்தம் செய்யும் விஷயத்தில், பணமுள்ளவன் நூற்றெண்பது பசுக்களைத் தானம் செய்யவேண்டும். அல்லது, அதிர்தவன் பதினெட்டுலக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ப்ராயச்சித்த காண்டம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வாதூலவம்சத்திற்கு ரத்னமாகிய
ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட
ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம் என்னும் தர்ம சாஸ்த்ரத்தில் ப்ராயச்சித்த
[illegible] ற ஆறாவது காண்டம் முற்றிற்று.

[illegible]

ஓர் ஸ்ம்ருதியில் சாந்த்ராயணத்திற்கு மூன்று பசுக்களின் தானம்:— "ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தில் ஒரு பசுவைக் கொடுக்கவும், அதிக்ருச்ரத்தில் இரண்டு பசுக்களின் தானம், சாந்த்ராயணம், பாரகம் இவைகளில் மூன்று பசுக்கள் தக்ஷிணை" என்று விதிக்கப் பட்டிருப்பது, தனமில்லாதவனைப்பற்றியது.

கோதானம் முதலியதில் சக்தியில்லாதவன் பசுக்களுக்குப் புல்லைக்கொடுக்கவேண்டும். அதைச் சொல்லுகிறார்,

கண்வர்:— வேதாத்யயனம் ஒரு முறையாவது செய்ய வேண்டும். அல்லது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது பன்னிரண்டாயிரம் முஷ்டி புற்களைப் பசுக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தில் ஒவ்வொரு நாளிலும் ஐந்து ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்கவும். அதிக்ருச்ரத்தில் பதினைந்து ப்ராம்ஹணர்களையும் மூன்றாவதாகிய க்ருச்ராதிக்ருச்ரத்தில் முப்பது ப்ராம்ஹணர்களையும், தப்த க்ருச்ரத்தில் நாற்பது ப்ராம்ஹணர்களையும், பராக க்ருச்ரத்தில் அறுபது ப்ராம்ஹணர்களையும், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தில் இருபத்தாறு ப்ராம்ஹணர்களை

[illegible]

யும், சாந்த்ராயணத்தில் இருபத்து நான்கு ப்ராம்ஹணர்களையும், க்ருச்ரத்தையநுஷ்டிக்கச் சக்தியில்லாதவன் புஜிக்கச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளிலும் என்றதை எல்லாவற்றிலும் சேர்க்க வேண்டும்.

வேதபாராயணம் முதலியதற்குப் புருஷர்களை அநுஸரித்து வ்யவஸ்தை.

வேதபாராயணம், காயத்ரீஜபம் முதலியதற்குப் புருஷபேதத்தால் வ்யவஸ்தை அங்கேயே (சதுர்விம்சதிமதத்தில்) சொல்லப்பட்டுள்ளது. தர்மநிஷ்டர்களாயும், தபோநிஷ்டர்களாயும் உள்ளவர்கள் ஒரு ஸமயத்தில் பாபத்தையடைந்தால் அவர்களுக்கு ஜபம் ஹோமம் முதலியவை விசேஷமாய் விதிக்கப்படுகின்றன. தர்மமில்லாதவரும், வித்யையில்லாதவரும் ப்ராம்ஹணன் என்ற பெயரை மட்டில் தரித்தவரான ப்ராம்ஹணர்கள் எவரோ, அவர்களுக்கு க்ருச்ரம் சாந்த்ராயணம் முதலியவைகளை அவச்யம் விதிக்க வேண்டும். பணம் உள்ளவன் சாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப்பட்ட தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் மநுஷ்யர்களை அநுஸரித்து ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும்.

எந்த ப்ராயஸ்சித்தத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்கள் அடிக்கடி செய்யவேண்டியவைகளோ, அவ்விடத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்